

ΤΡΙΤΗ 24 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2009

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. BUZEK

Προέδρου

1. Έναρξη της συνεδρίασης

(Η συνεδρίαση αρχίζει στις 09.05)

2. Συζήτηση για περιπτώσεις παραβίασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, της δημοκρατίας και του κράτους δικαίου (ανακοίνωση των προτάσεων ψηφίσματος που έχουν κατατεθεί): βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

3. Προετοιμασία της Διάσκεψης Κορυφής της Κοπεγχάγης για την κλιματική αλλαγή (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τις δηλώσεις του Συμβουλίου και της Επιτροπής σχετικά με την προετοιμασία της Διάσκεψης Κορυφής της Κοπεγχάγης για την κλιματική αλλαγή.

Andreas Carlgren, Προεδρεύων του Συμβουλίου. – (SV) Κύριε Πρόεδρε, αξιότιμοι βουλευτές, η τελευταία φορά που βρέθηκα εδώ στο Κοινοβούλιο για να συζητήσω κλιματικά ζητήματα ήταν λίγο προτού συναντηθώ με τους συναδέλφους μου για τη συνεδρίαση του Συμβουλίου Περιβάλλοντος τον Οκτώβριο. Κατά τη συνεδρίαση εκείνη, συμφωνήσαμε για μια ισχυρή και συλλογική εντολή της ΕΕ στο πλαίσιο της προετοιμασίας για τη διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για το κλίμα στην Κοπεγχάγη. Καταδείξαμε, μεταξύ άλλων, ότι μέχρι το 2050, οι εκπομπές της ΕΕ πρέπει να μειωθούν κατά 80-95% σε σύγκριση με τα επίπεδα του 1990. Καθορίσαμε επίσης ότι η ΕΕ θα μειώσει, σε κάθε περίπτωση, τις εκπομπές κατά 20% μέχρι το 2020, αλλά ότι θα τις μειώσουμε κατά 30% εάν επιτευχθεί μια αρκούντως φιλόδοξη συμφωνία στην Κοπεγχάγη.

Συγκρίνοντας τα παραπάνω με τη μείωση των εκπομπών άλλων χωρών, θα δώσουμε ιδιαίτερη σημασία στον στόχο του περιορισμού της αύξησης της θερμοκρασίας σε δύο βαθμούς Κελσίου – αυτό πρέπει να είναι το μέτρο σύγκρισης της μείωσης των εκπομπών μας σε σχέση με εκείνη άλλων χωρών. Πρέπει να μειωθούν οι εκπομπές των διεθνών μεταφορών. Έχουμε θέσει στόχο μείωσης των εκπομπών από την αεροπορία κατά 10% και από τη ναυτιλία κατά 20% μέχρι το 2020 σε σύγκριση με τα επίπεδα του 2005. Θα ήθελα επίσης να καταστήσω σαφές ότι η ΕΕ ζητεί επίσης να χρησιμοποιούνται οι φόροι που επιβάλλονται στην αεροπορία και τη ναυτιλία για τη χρηματοδότηση μέτρων στις αναπτυσσόμενες χώρες, ιδίως στις πλέον φτωχές και εκείνες που έχουν πληγεί περισσότερο. Αυτό θα πρέπει να είναι ένα από τα αποτελέσματα της Κοπεγχάγης.

Η καταστροφή των τροπικών δασών πρέπει να μειωθεί κατά το ήμισυ έως το 2020 και να έχει σταματήσει τελείως έως το 2030. Η ΕΕ θα απαιτήσει τη λήψη απόφασης κατά τη Διάσκεψη Κορυφής της Κοπεγχάγης για να δοθεί τέλος στην αποψίλωση των τροπικών δασών, να υποστηριχθεί η αναδάσωση και να υπάρξει βιώσιμη διαχείριση των δασών. Αυτός είναι ο μοναδικός τρόπος για να μπορέσουμε να μειώσουμε σε επαρκώς σύντομο χρονικό διάστημα τις εκπομπές και να έχουμε ένα επιτυχές αποτέλεσμα στην Κοπεγχάγη. Η ΕΕ έχει διευκρινίσει και προωθήσει τις θέσεις της σε κάθε στάδιο της πορείας και είναι έτσι σε θέση να υποβάλλει αιτήματα και να ασκεί πιέσεις σε τρίτους καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας. Πολλά από αυτά επιτεύχθηκαν σε συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, με τη δέσμη μέτρων για το κλίμα και την ενέργεια να διαμορφώνουν τη βάση των φιλόδοξων θέσεων της ΕΕ.

Τώρα, απομένουν μόλις δύο εβδομάδες πριν από τη Διάσκεψη Κορυφής στην Κοπεγχάγη για το κλίμα. Περιβαλλόμαστε από πολλούς απαισιόδοξους ανθρώπους, που προδικάζουν το τέλος κατά τους τελευταίους μήνες. Ωστόσο, στην πραγματικότητα, εκείνο που μετράει είναι η πολιτική βούληση για την ανάληψη ηγετικού ρόλου – και αυτό είναι κάτι που η ΕΕ διαθέτει. Για να επιτευχθεί το αποτέλεσμα για το οποίο εργαστήκαμε τόσον καιρό, πρέπει τώρα να κινητοποιήσουμε όλες τις δυνάμεις στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εν προκειμένω, το Κοινοβούλιο ιδίως θα συνεχίσει να διαδραματίζει σημαντικό ρόλο.

Επομένως, θα ήθελα καταρχάς να καταστήσω σαφές ότι ο στόχος της ΕΕ για τη σύναψη συμφωνίας δεν έχει αλλάξει. Πρέπει να επιτύχουμε μια φιλόδοξη και ολοκληρωμένη συμφωνία στην Κοπεγχάγη. Αρκετά περίμενε το κλίμα της Γης. Είναι πλέον καιρός για τη σύναψη συμφωνίας.

Χθες, διεξήχθη έκτακτη συνεδρίαση του Συμβουλίου Περιβάλλοντος προκειμένου να είμαστε σε θέση, με συνδυασμένες δυνάμεις, να καταστήσουμε την Κοπεγχάγη το ορόσημο που επιθυμούμε όσον αφορά το έργο μας για την κλιματική αλλαγή. Στο πλαίσιο της απόφασης της ΕΕ ενόψει της Διάσκεψης της Κοπεγχάγης, οι αρχηγοί κρατών και κυβερνήσεων όρισαν ότι στόχος της ΕΕ είναι η διαδικασία της Κοπεγχάγης να οδηγήσει σε μια νομικά δεσμευτική συμφωνία για την περίοδο που ξεκινά από την 1η Ιανουαρίου 2013, η οποία θα βασίζεται στο πρωτόκολλο του Κυότο και θα περιλαμβάνει όλα τα ουσιώδη στοιχεία. Αυτό προϋποθέτει μια συμφωνία στην Κοπεγχάγη, η οποία θα επιτυγχάνει σε γενικές γραμμές αρκετά μεγάλη μείωση των εκπομπών, ούτως ώστε να είναι εφικτός ο στόχος της διατήρησης της αύξησης της θερμοκρασίας της Γης κάτω από τους δύο βαθμούς. Μια συμφωνία με όλες τις χώρες που θα έχει ως αποτέλεσμα κάθε αναπτυσσόμενη χώρα να αναλάβει να μειώσει τις συνολικές εκπομπές της, με άλλα λόγια, πρόκειται για στόχο που αφορά το σύνολο της οικονομίας· χρειαζόμαστε όλες οι αναπτυσσόμενες χώρες να συνδέσουν τις δεσμεύσεις τους με τη συμφωνία στην Κοπεγχάγη, συμπεριλαμβανομένων των ΗΠΑ. Μια συμφωνία που θα οδηγήσει σε δέσμευση των αναπτυσσόμενων χωρών να αναλάβουν μέτρα για τη μείωση των εκπομπών σε επίπεδο χαμηλότερο από εκείνο που θα επιτυγχάνονταν εάν δεν λαμβάνονταν μέτρα, ιδίως των χωρών που ανήκουν στις μεγαλύτερες οικονομίες, και σε άμεση παροχή από τις αναπτυσσόμενες χώρες χρηματοδοτικής ενίσχυσης για τη λήψη των αναγκαίων μέτρων από τις αναπτυσσόμενες χώρες, ιδίως τις φτωχότερες χώρες, κατά το 2010, το 2011 και το 2012. Μια συμφωνία που θα έχει ως αποτέλεσμα τη δημιουργία ενός συστήματος μακροπρόθεσμης υποστήριξης της μείωσης των εκπομπών, της προσαρμογής, της τεχνικής συνεργασίας και της μεταφοράς τεχνολογίας.

Τέλος, η συμφωνία πρέπει να περιλαμβάνει έναν μηχανισμό ελέγχου ώστε να υπάρχει δυνατότητα προσαρμογής σε οποιαδήποτε επιστημονική γνώση αποδειχτεί αναγκαία για τη διαχείριση του κλίματος.

Σήμερα γίνεται λόγος για «λύση σε δύο στάδια». Ωστόσο, για την ΕΕ, η συμφωνία στην Κοπεγχάγη αποτελεί το κρίσιμο βήμα. Στην Κοπεγχάγη πρέπει να ληφθεί η απόφαση, και η απόφαση αυτή πρέπει να περιλαμβάνει όλα όσα είναι σημαντικά για το κλίμα. Η δεσμευτική συμφωνία θα πρέπει να μεταφερθεί, σύμφωνα με σαφές χρονοδιάγραμμα, σε ένα κείμενο προς επικύρωση, κάτι που αποτελεί περισσότερο τεχνικής φύσεως ζήτημα, καθώς το περιεχόμενο θα πρέπει να περιλαμβάνεται σε μια φιλόδοξη συμφωνία.

Επομένως, μια συμφωνία στην Κοπεγχάγη θα ανοίξει τον δρόμο ώστε να λάβουμε άμεσα μέτρα αντί να περιμένουμε έως το 2013. Για την ακρίβεια, μέσω μιας τέτοιου είδους συμφωνίας θα είμαστε σε θέση να λάβουμε ταχύτερα μέτρα απ'ό,τι σε διαφορετική περίπτωση. Θα αποδειχτεί επίσης πάρα πολύ σημαντική όσον αφορά την επίτευξη του στόχου των δύο βαθμών.

Η ΕΕ αποτελεί συγκεκριμένα την κινητήρια δύναμη για την ταχεία χρηματοδότηση μέτρων προσαρμογής και μέτρων αποτροπής της αποψίλωσης των τροπικών δασών. Απαιτείται ταχεία ανάληψη δράσης προκειμένου να μπορούσαμε να αλλάξουμε σύντομα την καμπύλη εκπομπών της Γης ώστε να αποκτήσει καδοδική πορεία.

Όσα βρίσκονται επί του παρόντος στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων δεν επαρκούν στο σύνολό τους για την επίτευξη του στόχου των δύο βαθμών. Οι πλέον φιλόδοξες προσφορές στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων είναι αυτές που έχουν υποβληθεί από εμάς στην ΕΕ, ακριβώς όπως έχουμε αποτελέσει την κινητήρια δύναμη που παρακινεί τις άλλες πλευρές να αυξήσουν τις προσφορές τους. Και αυτό έχει όντως συμβεί. Διαπιστώνουμε ότι το γεγονός ότι χρησιμοποιήσαμε τον στόχο μας του 30% ως μέσο άσκησης πίεσης είχε αντίκτυπο και σε άλλες πλευρές. Είναι ενθαρρυντικό το γεγονός ότι αναπτυσσόμενες χώρες, όπως η Νορβηγία και η Ιαπωνία, αύξησαν τις προσφορές τους, και το ίδιο έκανε πρόσφατα και η Ρωσία, και ότι αναπτυσσόμενες χώρες, όπως η Νότιος Κορέα, η Βραζιλία και η Ινδονησία, παρουσίασαν και αυτές πρόσφατα φιλόδοξα σχέδια. Θα συνεχίσουμε να το επιδιώκουμε αυτό. Ο στόχος μας του 30% θα εξακολουθήσει να χρησιμοποιείται ως μέσο άσκησης πίεσης. Τώρα αναμένουμε συγκεκριμένα την απάντηση των ΗΠΑ και της Κίνας.

Επισημαίνουμε ότι ο Πρόεδρος Obama δήλωσε ότι μια συμφωνία δεν πρέπει ούτε να περιέχει συγκεκριμένα μόνο στοιχεία ούτε να αποτελεί απλώς πολιτική δήλωση. Συμφώνησε επίσης ότι πρέπει να περιέχει όλα τα ουσιαστικά στοιχεία καθώς και τα μέτρα, η εφαρμογή των οποίων μπορεί να ξεκινήσει άμεσα. Μια συμφωνία στην Κοπεγχάγη πρέπει να καλύπτει όλες τις εκπομπές σε παγκόσμιο επίπεδο. Χωρίς προσφορά από τις ΗΠΑ και την Κίνα, καλύπτεται μόλις το ήμισυ αυτών. Θα ήθελα να πω το εξής και να το καταστήσω απολύτως σαφές: η σύναψη συμφωνίας ενδέχεται να εξαρτηθεί αποκλειστικά από το αν οι ΗΠΑ και η Κίνα υποβάλουν αρκούντως φιλόδοξες προσφορές.

Η ΕΕ θα συνεχίσει να πιέζει για την υποβολή κατάλληλων μέτρων κατά τις διαπραγματεύσεις. Δύο εβδομάδες πριν από τις τελικές διαπραγματεύσεις, θα συνεχίσουμε να διατηρούμε τον ηγετικό ρόλο μας. Αναμένω με ανυπομονησία τη συνέχιση της συνεργασίας μας με το Κοινοβούλιο, ιδίως μέσω της ομάδας της 15ης διάσκεψης της σύμβασης πλαίσιο των συμβαλλόμενων μερών των Ηνωμένων Εθνών για την αλλαγή του κλίματος (COP15), που θα βρίσκεται στην Κοπεγχάγη. Αναμένω με ανυπομονησία τον διάλογο. Ενώνοντας τις δυνάμεις μας, θα εργαστούμε από κοινού για την επίτευξη μιας ιδιαίτερα επιτυχημένης, φιλόδοξης και γνήσιας συμφωνίας στην Κοπεγχάγη.

Σταύρος Δήμας, Μέλος της Επιτροπής. – Κύριε Πρόεδρε, βρισκόμαστε πλέον πολύ κοντά στην κρίσιμη Διάσκεψη της Κοπεγχάγης· απομένει ελάχιστος χρόνος. Συμφωνώ πλήρως με τον υπουργό Andreas Carlgren ότι πρέπει να εντείνουμε τις προσπάθειές μας και να συνεργαστούμε στενά ώστε να μην χαθεί αυτή η ιστορική ευκαιρία που ανοίγεται μπροστά μας, να πετύχουμε δηλαδή στην Κοπεγχάγη μια παγκόσμια, συνολική, φιλόδοξη, βασισμένη στην επιστήμη συμφωνία για την κλιματική αλλαγή. Όπως είπε ο κ. Carlgren, πρέπει στην Κοπεγχάγη να συμφωνήσουμε για όλο το περιεχόμενο, όλη την ουσία της συμφωνίας και να γίνει η νομική επεξεργασία αμέσως μετά, στους επόμενους μήνες, στο πρώτο εξάμηνο του 2010, ώστε να έχουμε την πλήρη, νομικά δεσμευτική συμφωνία για την οποία η Ευρωπαϊκή Ένωση αγωνίζεται από την πρώτη στιγμή.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για το ψήφισμα σχετικά με τη στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την Κοπεγχάγη. Είναι ένα φιλόδοξο ψήφισμα που επιβεβαιώνει τη σημασία που αποδίδει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στο ζήτημα της κλιματικής αλλαγής. Και βασίζομαι αναμφίβολα στη στήριξη των μελών του Κοινοβουλίου και στην Κοπεγχάγη. Θα ήθελα βεβαίως να τονίσω και τη σημασία που είχαν οι επαφές τους με κοινοβούλια τρίτων χωρών, με την κοινωνία των πολιτών, με επιχειρήσεις ώστε να γίνουν γνωστές οι θέσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, κατ'αυτόν τον τρόπο, να πιεστούν άλλες χώρες να ακολουθήσουν με δεσμευτικές δηλώσεις για τη μείωση των αερίων του θερμοκηπίου.

Ειδικότερα συμμερίζομαι την έκκληση του Κοινοβουλίου για συμφωνία που ανταποκρίνεται στον στόχο των 2° Κελσίου. Για την επίτευξη του στόχου αυτού απαιτείται δράση τόσο από τις αναπτυγμένες όσο και από τις αναπτυσσόμενες χώρες. Είναι θετικό ότι το Κοινοβούλιο στο σχέδιο ψηφίσματος τάσσεται υπέρ των λύσεων που βασίζονται στους μηχανισμούς της αγοράς και υποστηρίζει την αναθεώρηση του μηχανισμού καθαρής ανάπτυξης σε μια μελλοντική συμφωνία. Σε ό,τι αφορά στο ζήτημα αυτό, όπως γνωρίζετε, η Επιτροπή είναι της άποψης ότι τα ήδη υπάρχοντα εργαλεία του συστήματος εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα πρέπει να επεκταθούν με την καθιέρωση ενός τομεακού πιστωτικού μηχανισμού.

Σε ό,τι αφορά στη μείωση των εκπομπών από την αποψίλωση και την υποβάθμιση των δασών στις αναπτυσσόμενες χώρες, στο RED, η Επιτροπή θα καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια για την προώθηση ισχυρών κοινωνικών και περιβαλλοντικών προτύπων λαμβάνοντας υπόψη επίσης τις επιπτώσεις στη βιοποικιλότητα και στα οικοσυστήματα.

Ωστόσο, οι προκλήσεις είναι μεγάλες. Στην Κοπεγχάγη πρέπει να στοχεύσουμε ψηλά έτσι ώστε να καταλήξουμε σε μια συμφωνία που να στηρίζεται στα ευρήματα της επιστήμης, πρέπει δηλαδή να μην υπερβούμε τους 2° Κελσίου. Πρέπει επίσης να εξασφαλίσουμε ότι όλες οι χώρες θα αναλάβουν τις απαραίτητες δεσμεύσεις σύμφωνα με την αρχή των κοινών, αλλά διαφοροποιημένων ευθυνών. Επίσης αναμένουμε ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες, οκτώ ολόκληρα χρόνια μετά την αποχώρησή τους από το Κυότο, θα αναλάβουν το μερίδιο των ευθυνών που τους αντιστοιχεί.

Τέλος, πρέπει να φροντίσουμε για μια σειρά από λεπτομερή ζητήματα, όπως για παράδειγμα, να εξασφαλίσουμε ότι οι αναδυόμενες οικονομίες όντως θα συνεισφέρουν σύμφωνα με τις δυνατότητές τους και με την αρχή της διαφοροποίησης, την οποία ανέφερα προηγουμένως· επίσης το μέγεθος της απαιτούμενης χρηματοδότησης θα πρέπει να είναι προβλέψιμο και σταθερό· επιπλέον, στην Κοπεγχάγη πρέπει να εξασφαλιστούν χρηματοδοτήσεις για την ταχεία εκκίνηση, για να γίνουν αμέσως εκείνα τα οποία χρειάζεται να πραγματοποιηθούν χωρίς να περιμένουμε την περίοδο 2010-2013. Αυτό θα επιτρέψει την ανάληψη άμεσης δράσης και για την απαιτούμενη προσαρμογή ιδίως στις πολύ ευαίσθητες περιοχές του πλανήτη, στις πολύ φτωχές χώρες.

Αυτή είναι ακριβώς η χρονική στιγμή κατά την οποία η Ευρωπαϊκή Ένωση καλείται να δώσει το παράδειγμα και να επιβεβαιώσει τον ηγετικό της ρόλο. Στην προπαρασκευαστική διάσκεψη που είχαμε στην Κοπεγχάγη την προηγούμενη εβδομάδα είχαμε μια χρήσιμη ανταλλαγή απόψεων με πολλούς από τους διεθνείς μας εταίρους. Ορισμένες χώρες, όπως ανέφερε ο κ. Carlgren, όπως η Βραζιλία και η Νότια Κορέα, έκαναν ανακοινώσεις σχετικά με τη λήψη μέτρων. Παρόμοιες ανακοινώσεις αναμένονται μέχρι την εβδομάδα της Κοπεγχάγης και από άλλες χώρες, ιδίως από την Κίνα και την Ινδία. Σήμερα το πρωί στα δελτία ειδήσεων υπήρχε η πληροφορία ότι και οι Ηνωμένες Πολιτείες θα καταθέσουν την πρότασή τους για μειώσεις και -ελπίζω- για χρηματοδοτήσεις.

Είχαμε επίσης μια ενδιαφέρουσα ανταλλαγή απόψεων για το θέμα της διαφάνειας και πιο συγκεκριμένα το λεγόμενο σύστημα παρακολούθησης αναφοράς και επαλήθευσης, το MRV. Αυτό το οποίο παραμένει εξαιρετικά σημαντικό είναι να εξασφαλίσουμε περαιτέρω δεσμεύσεις για συγκεκριμένα μέτρα και δράσεις προς την κατεύθυνση μιας οικονομίας βασισμένης σε μικρότερη ένταση εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα. Πρέπει οι αναπτυσσόμενες χώρες, ως ομάδα και ανάλογα με τις δυνατότητές τους, να προβούν σε μειώσεις της τάξης του 15-30% σε σύγκριση με την κατάσταση που θα προέκυπτε εάν δεν είχαν ληφθεί μέτρα (business as usual).

Σε ό,τι αφορά στη δράση των αναπτυγμένων χωρών, δυστυχώς η πρόοδος δεν είναι ικανοποιητική. Η Ιαπωνία, η Αυστραλία και η Νορβηγία βελτίωσαν τις δεσμεύσεις τους· ωστόσο οι υπόλοιπες χώρες δεν φαίνονται πρόθυμες να ακολουθήσουν. Επίσης έχει πλέον γίνει σαφές ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες δεν θα μπορέσουν δυστυχώς να υιοθετήσουν εσωτερική νομοθεσία μέχρι τα τέλη του έτους. Αυτό βέβαια δεν σημαίνει ότι δεν θα μπορέσουν να

θέσουν συγκεκριμένους ποσοτικούς στόχους στην Κοπεγχάγη. Και, όπως είπα προηγουμένως, οι πληροφορίες αναφέρουν ότι ακριβώς αυτό θα γίνει, αλλά -φοβάμαι- με την προϋπόθεση ότι θα ψηφιστεί η εσωτερική νομοθεσία η οποία δεν αναμένεται μέχρι τέλους του έτους, επομένως θα είναι υπό αίρεση. Μια θετική κίνηση από πλευράς Ηνωμένων Πολιτειών θα επηρεάσει τη στάση των υπόλοιπων χωρών και κατ'επέκταση θα καθορίσει εν πολλοίς και την τύχη της Διάσκεψης της Κοπεγχάγης.

Είναι πλέον σαφές ότι η λήψη μέτρων μόνο από τις αναπτυσσόμενες χώρες δεν αρκεί. Θα πρέπει να συμβάλουν οπωσδήποτε και οι αναπτυσσόμενες χώρες δίνοντας έμφαση στην ανάπτυξη οικονομίας χαμηλών εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα. Όπως προανέφερα, είναι απαραίτητο οι αναπτυσσόμενες χώρες να μειώσουν τις εκπομπές τους κατά 15-30% από το σενάριο αναμενόμενης εξέλιξης (business as usual).

Θεμελιώδης στόχος μας στην Κοπεγχάγη παραμένει μια συμφωνία που θα είναι νομικά δεσμευτική. Παρά το γεγονός ότι οι διαπραγματεύσεις δεν προχώρησαν με το ρυθμό που επιθυμούσαμε μέχρι τώρα και ο χρόνος που απομένει είναι ελάχιστος, δεν πρέπει να αποκλίνουμε από τον στόχο αυτό. Επιθυμούμε επίσης η συμφωνία αυτή να είναι συνολική, να καλύπτει όλα τα στοιχεία του σχεδίου δράσης του Μπαλί, να ενσωματώνει την πρόοδο που έχει σημειωθεί μέχρι σήμερα και να περιέχει ποσοτικά στοιχεία για τη μείωση των εκπομπών και τη χρηματοδότηση.

Σε ό,τι αφορά στην αρχιτεκτονική της συμφωνίας, θα πρέπει να καλύπτει όλα τα στοιχεία σχετικά με την προσαρμογή, τη μείωση των εκπομπών και τη χρηματοδότηση ταχείας εκκίνησης. Επίσης στην Κοπεγχάγη πρέπει να συμφωνηθούν οι διαδικασίες και το χρονοδιάγραμμα ολοκλήρωσης των διαπραγματεύσεων ενόψει μιας νομικά δεσμευτικής συνθήκης όσο το δυνατόν συντομότερα, εντός των πρώτων μηνών του 2010· η Καγκελάριος Μέρκελ μίλησε για το πρώτο εξάμηνο του 2010.

Μια ουσιαστική και συνολική συμφωνία θα δώσει σημαντική πολιτική ώθηση στη διαπραγματευτική διαδικασία και θα καταστήσει δυνατή την ολοκλήρωση της νομικής επεξεργασίας μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα μετά την Κοπεγχάγη. Σε αυτό το πλαίσιο καθοριστική θα είναι η χρηματοδότηση. Η Κοπεγχάγη θα αποτύχει εάν δεν κατορθώσουμε να κινητοποιήσουμε τις απαραίτητες επενδύσεις και τους χρηματοδοτικούς πόρους.

Κλείνοντας θα ήθελα να αναφερθώ για άλλη μια φορά στον αποφασιστικό ρόλο που έχει παίξει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στην προώθηση της φιλόδοξης κλιματικής πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Έχει πρωτοστατήσει στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά και διεθνώς, και έχει συνεισφέρει στην ενθάρρυνση των στρατηγικών διεθνών μας εταίρων. Η στενή αυτή συνεργασία θα συνεχιστεί ενόψει της Κοπεγχάγης και εκφράζω ιδιαίτερη ικανοποίηση για το γεγονός ότι το Κοινοβούλιο θα εκπροσωπηθεί από ισχυρή αντιπροσωπεία.

Πρόεδρος. – Σας ευχαριστώ, κύριε Επίτροπε, για την πολύ ενδιαφέρουσα ομιλία σας, στην οποία αναφερθήκατε στα σημαντικά προβλήματα που αντιμετωπίζουμε ενώπιον της διάσκεψης της Κοπεγχάγης. Μιλήσατε λίγο περισσότερο απ'ό,τι αναμέναμε, επομένως υποθέτω ότι τα σχόλιά σας στο τέλος της συζήτησης θα είναι συντομότερα. Ήταν τόσο ενδιαφέρουσα η ομιλία σας που ήταν αδύνατο να τη διακόψουμε!

Corien Wortmann-Kool, εξ ονόματος της Ομάδας PPE. – (NL) Ο χρόνος κυλά γρήγορα. Είμαστε αντιμέτωποι με τη σημαντική πρόκληση να διασφαλίσουμε τη σύναψη μιας φιλόδοξης συμφωνίας στην Κοπεγχάγη όσον αφορά την κλιματική αλλαγή και, τώρα που ο Δεκέμβριος πλησιάζει, αντιμετωπίζουμε καθυστερήσεις. Ο Πρόεδρος Obama δεν είναι ακόμη σε θέση να τηρήσει την προεκλογική του υπόσχεση. Ωστόσο, υπάρχουν και ελπιδοφόρες ενδείξεις, όπως οι φιλοδοξίες της νέας ιαπωνικής κυβέρνησης.

Θα ήθελα να επικροτήσω τις προσπάθειες της σουηδικής Προεδρίας και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ιδίως του Επιτρόπου Δήμα. Είμαστε σύμμαχοί σας. Θα ήθελα επίσης να επικροτήσω τις προσπάθειές σας να κάνετε τους ευρωπαίους ηγέτες να συμπαραταχθούν μαζί μας, καθώς είναι σημαντικότερο από ποτέ άλλοτε, στις κρίσιμες αυτές διαπραγματεύσεις, η Ευρώπη να μιλήσει με μία φωνή.

Εξ ονόματος της Ομάδας του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες), μπορώ να πω ότι συμμεριζόμαστε την ελπίδα σας για την επίτευξη μιας φιλόδοξης συμφωνίας που θα οδηγήσει σε δεσμευτικούς στόχους μείωσης, όχι μόνο για την Ευρωπαϊκή Ένωση, τις Ηνωμένες Πολιτείες και την Ιαπωνία, αλλά και για χώρες όπως η Κίνα, η Βραζιλία και η Ινδία. Είναι σημαντικό να έχουμε κοινές φιλοδοξίες εάν σκοπεύουμε να αντιμετωπίσουμε αποτελεσματικά την κλιματική αλλαγή, δημιουργώντας ταυτόχρονα ίσους όρους ανταγωνισμού παγκοσμίως.

Κύριε Πρόεδρε, έχει ζωτική σημασία να επιτευχθεί συμφωνία στην Κοπεγχάγη σχετικά με μια δέσμη οικονομικών μέτρων που θα βοηθήσει στη χρηματοδότηση σχετικών με το κλίμα έργων στις αναπτυσσόμενες χώρες. Η Ευρώπη πρέπει να αναλάβει το μερίδιο της ευθύνης που της αναλογεί. Ωστόσο, συμφωνώ μαζί σας ότι είναι πολύ σημαντικό να ξεκινήσει σύντομα αυτή η χρηματοδότηση, διότι τα έργα είναι σε αναμονή και μπορούν να αρχίσουν άμεσα. Αυτό θα αποτελούσε ένα απτό, ορατό αποτέλεσμα της Διάσκεψης Κορυφής της Κοπεγχάγης, ένα ενθαρρυντικό σημάδι. Ταυτόχρονα, έχει πολύ μεγάλη σημασία η σύναψη συμφωνιών προκειμένου να διασφαλισθεί ότι αυτοί οι

πόροι θα συμβάλουν ενεργά και αποτελεσματικά στη μείωση της κλιματικής αλλαγής, καθώς και συμφωνιών για τη μεταφορά της τεχνολογίας και την προστασία των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας.

Μόνο μαζί μπορούμε να κινητοποιήσουμε τη γνώση και τις δεξιότητες που απαιτούνται για να αποτραπεί η κλιματική αλλαγή και η μη αναστρέψιμη καταστροφή των οικοσυστημάτων. Η συμφωνία για το κλίμα έχει τη δυνατότητα να παράσχει σημαντική ώθηση προς τον σκοπό αυτόν, καθώς και σε εμάς στην Ευρώπη, ώστε να διασφαλίσουμε ότι η κοινωνική οικονομία της αγοράς μας θα καθίσταται ολοένα και περισσότερο μια βιώσιμη κοινωνική οικονομία της αγοράς.

Jo Leinen, *εξ ονόματος της Ομάδας S&D*. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Προεδρεύοντα του Συμβουλίου, κύριε Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, τα τελευταία χρόνια το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αποτελεί τον κινητήριο μοχλό στις συνομιλίες σχετικά με την προστασία του κλίματος, και έχουμε επίσης εφαρμόσει μεγάλο ποσοστό της δέσμης μέτρων της ΕΕ για την προστασία του κλίματος. Το ψήφισμα που υποβάλλουμε σήμερα διαθέτει όλα τα στοιχεία για τη σύναψη μιας φιλόδοξης συμφωνίας στην Κοπεγχάγη. Ωστόσο, αυτό που προτείνουμε είναι επίσης ρεαλιστικό. Είναι ταυτόχρονα φιλόδοξο και ρεαλιστικό, και ευχόμαστε ότι το Συμβούλιο και η Επιτροπή θα ενώσουν τις δυνάμεις τους και θα αποτελέσουμε από κοινού έναν ενιαίο φορέα άσκησης πίεσης στη διάσκεψη, ούτως ώστε να ταχθούν και άλλοι εταίροι στο πλευρό μας.

Η ΕΕ έχει αναλάβει ηγετικό ρόλο σε αυτά τα ζητήματα και επιθυμούμε αυτό να συνεχιστεί και στην Κοπεγχάγη. Ως εκ τούτου, πρέπει να υποστηρίξουμε την προσφορά μας για μείωση κατά 30% του διοξειδίου του άνθρακα έως το 2020. Η επιστήμη μάς λέει ότι πρέπει να βρισκόμαστε στα ανώτατα όρια μεταξύ 25% και 40%. Επομένως, ο στόχος του 30% εξακολουθεί να μην είναι αρκετός, το γνωρίζουμε, και αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο πρέπει ουσιαστικά να προσφέρουμε αυτόν ακριβώς τον στόχο, διότι θα αυξήσει τη φιλοδοξία των άλλων χωρών.

Γνωρίζουμε ότι η προστασία του παγκοσμίου κλίματος δεν είναι εφικτή χωρίς χρηματοδότηση. Σε αντίθεση με το Συμβούλιο, το Κοινοβούλιο έχει παράσχει εν προκειμένω συγκεκριμένα αριθμητικά στοιχεία. Το διεθνές πλαίσιο κυμαίνεται στα 100 δισ. ευρώ, και η Ευρώπη θα πρέπει να αναλάβει να διαδώσει περίπου το ένα τρίτο του ποσού αυτού. Επομένως, γιατί δεν λέμε ότι θα διαδώσουμε 30 δισ. ευρώ το 2020; Το Κοινοβούλιο έχει δεσμευθεί ως προς αυτό και ελπίζω ότι το Συμβούλιο και η Επιτροπή θα αποδειχτούν εξίσου συγκεκριμένοι σε δύο εβδομάδες.

Η κ. Wortmann-Kool αναφέρθηκε ήδη στη χρηματοδότηση έναρξης. Χρειαζόμαστε 5 έως 7 δισ. ευρώ άμεσα. Όταν βλέπω πόσα χρήματα διαθέσαμε για την τραπεζική κρίση, στην ουσία μιλάμε για πενταροδεκάρες όταν αναφερόμαστε στην αντιμετώπιση της κλιματικής κρίσης – και εδώ δεν θα υπάρξει δεύτερη ευκαιρία. Εάν καταστραφεί το κλίμα, θα έχει καταστραφεί για πάντα και δεν θα μπορούμε να το διορθώσουμε. Επομένως, αξίζει πραγματικά να καταβάλουμε όλοι μας μεγάλη προσπάθεια.

Επισημαίνω επίσης ότι ορισμένες χώρες κινητοποιούνται, ενώ άλλες όχι. Δεν πρέπει να βρεθούμε σε σημείο που οι δύο μεγαλύτεροι ρυπαντές του περιβάλλοντος, η Κίνα και οι ΗΠΑ, θα παίξουν ένα γιγαντιαίο παιχνίδι πινγκ πονγκ, όπου η καθεμία θα κατηγορεί την άλλη, ενώ παράλληλα και οι δύο θα κωλυσιεργούν. Αυτό είναι ανεύθυνο και ελπίζω ότι ειδικά οι ΗΠΑ θα αναλάβουν και αυτές ηγετικό ρόλο στην Κοπεγχάγη, με συγκεκριμένες πληροφορίες σχετικά με τις μειώσεις των δικών τους εκπομπών αερίων που συμβάλλουν στην αλλαγή του κλίματος καθώς και μερίδιο στη χρηματοδότηση.

Χωρίς τις δύο αυτές χώρες και χωρίς την Ινδία, δεν πρόκειται να υπάρξει συμφωνία. Επισημαίνουμε για μία ακόμη φορά τη δασική πολιτική – η αποψίλωση των δασών αποτελεί πολύ σημαντικό παράγοντα –, καθώς και τις αεροπορικές και θαλάσσιες μεταφορές. Εάν οι σιδηρόδρομοι συμπεριληφθούν στην εμπορία δικαιωμάτων εκπομπών και υποχρεωθούν να πληρώνουν, δεν βλέπω για ποιον λόγο να συνεχίζουν να απολαμβάνουν οι αεροπορικές και οι θαλάσσιες μεταφορές τέτοια ειδικά προνόμια.

Επιτέλους, το Κοινοβούλιο θα εκπροσωπηθεί για πρώτη φορά στο περίπτερο της ΕΕ. Πρόκειται για μια νέα αρχή και εύχομαι να μπορέσουμε να συμμετάσχουμε στην ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ του Συμβουλίου και της Επιτροπής εφόσον, σύμφωνα με τη Συνθήκη της Λισαβόνας, διαθέτουμε κοινές νομοθετικές αρμοδιότητες όσον αφορά τη συμφωνία της Κοπεγχάγης.

Corinne Lepage, *εξ ονόματος της Ομάδας ALDE*. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Προεδρεύοντα του Συμβουλίου, κύριε Επίτροπε, στις 26 Σεπτεμβρίου 2009, διοργανώθηκαν 44 επιτροπές πολιτών σε 38 χώρες εκπροσωπώντας τα διάφορα στάδια της ανάπτυξης.

Ποσοστό 91% των πολιτών σε ολόκληρο τον κόσμο θεωρούσε ότι υπάρχει επείγουσα ανάγκη επίτευξης συμφωνίας στην Κοπεγχάγη, συμπεριλαμβανομένου ποσοστού 93% των Ευρωπαίων. Ποσοστό 89% θεωρούσε ότι πρέπει να υπερβούμε τον στόχο του 25% για να μειώσουμε τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου στις βιομηχανικές χώρες και 92% των Ευρωπαίων συμφωνούν με αυτήν την άποψη.

Εμείς, οι βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, που εκπροσωπούμε τους λαούς της Ευρώπης, έχουμε καθήκον να χρησιμοποιήσουμε την επιρροή μας για να ανταποκριθούμε στο αίτημα των συμπολιτών μας, αλλά κυρίως έχουμε καθήκον να επωμιστούμε την ευθύνη που μας αναλογεί, ούτως ώστε να μπορέσουμε να ικανοποιήσουμε τον στόχο της Διακυβερνητικής Επιτροπής για την Αλλαγή του Κλίματος για μείωση κατά 25-40% έως το 2020.

Για να επιτευχθεί αυτό, πρέπει να τηρηθεί ο στόχος της μείωσης κατά 30%, όπως δήλωσε μόλις ο κ. Leinen, και προφανώς με τους αναγκαίους οικονομικούς πόρους, που υπολογίζονται σε 100 δισ. ευρώ για το 2020. Προς τον σκοπό αυτό, θα πρέπει να επιβληθεί πιθανότατα φόρος στις χρηματοπιστωτικές συναλλαγές, ενώ θα πρέπει να πραγματοποιηθούν επίσης μεταφορές πράσινης τεχνολογίας στον Νότο.

Η ηγετική θέση της Ευρώπης πάνω σε αυτό το κρίσιμο ζήτημα για το μέλλον πρέπει να οδηγήσει στην επίτευξη συμφωνίας, αλλά όχι συμφωνίας με κάθε τίμημα, με άλλα λόγια, όχι συμφωνίας που δεν θα ανταποκρίνεται στους στόχους της, που δεν θα περιλαμβάνει οικονομικούς πόρους, ελέγχους ή περιορισμούς. Είναι καλύτερο να μην έχουμε τίποτα απολύτως από το να αναλάβουμε μια ασαφή δέσμευση που θα θέσει το ζήτημα αυτό σε δεύτερη μοίρα και θα κάνει τον κόσμο να πιστέψει ότι αντιμετωπίστηκε.

Αρμοδιότητά μας δεν είναι μόνο να είμαστε από κοινού υπεύθυνοι για το κλιματικό χρέος, αλλά και να κάνουμε οτιδήποτε είναι δυνατό για να πείσουμε τους ανθρώπους για τη μοναδική εύλογη λύση και να είμαστε άοκνοι υπερασπιστές μιας δίκαιης και αποτελεσματικής συλλογικής προσπάθειας.

Εν προκειμένω, η υποστήριξη του στόχου του 30% σημαίνει ότι θα παράσχουμε σε όλες τις χώρες που έχουν ήδη προτείνει κατώτατα και ανώτατα όρια για τις εκπομπές τους τα μέσα για να στοχεύσουν στα ανώτατα όρια και να μην παραμείνουν στα κατώτατα.

Όλοι θα λογοδοτήσουν στη διεθνή κοινή γνώμη και τις μελλοντικές γενιές για τη θέση που θα υιοθετήσουν στην Κοπεγχάγη. Η θέση ημών, των Ευρωπαίων, πρέπει να είναι σαφής, αδιαμφισβήτητη και εξαιρετικά σθεναρή.

Satu Hassi, εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE. – (FI) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, κύριε υπουργέ, η συνεδρίαση στην Κοπεγχάγη θα αποτελέσει τη σημαντικότερη διάσκεψη στην ιστορία της ανθρωπότητας. Αφορά το μέλλον ολόκληρου του ανθρώπινου είδους. Η σημασία της συνεδρίασης επισημαίνεται από το γεγονός ότι, καθώς πλησιάζει, το παιχνίδι της δημοσιότητας έχει κατορθώσει να αμαυρώσει τη φήμη των ερευνητών στον τομέα του κλίματος.

Ωστόσο, δεν υπάρχει χρόνος για χάσιμο: οι παγκόσμιες εκπομπές πρέπει να μειωθούν εντός των επομένων 10 ετών. Οι υπουργοί και οι πρωθυπουργοί που θα συνεδριάσουν στην Κοπεγχάγη πρέπει να αναλάβουν με σοβαρότητα τις ευθύνες τους και να λάβουν αποφάσεις ώστε να διασφαλίσουν ότι η θερμοκρασία της Γης δεν θα αυξηθεί περισσότερο από δύο βαθμούς. Η απόφαση πρέπει να περιλαμβάνει όλα τα βασικά ζητήματα, πρέπει να είναι δεσμευτική, και πρέπει να περιλαμβάνει ένα δεσμευτικό χρονοδιάγραμμα για την κατάρτιση μιας τελικής διεθνούς συμφωνίας.

Θα ήθελα να εκφράσω την ευχαρίστησή μου που και ο υπουργός Carlgren μίλησε για δεσμευτική απόφαση και δεσμευτική διεθνή συμφωνία. Η συμφωνία πρέπει να περιλαμβάνει μακροπρόθεσμους στόχους όσον αφορά τις εκπομπές, αν και ακόμη σημαντικότερο είναι να υπάρξει συμφωνία σχετικά με τα όρια των εκπομπών για το έτος 2020. Οι μειώσεις των εκπομπών στις βιομηχανικές χώρες πρέπει να πιο κοντά στο όριο του 40%, απ'ό,τι σε εκείνο του 25%.

Η ηγετική στάση της ΕΕ είναι επομένως σήμερα σημαντικότερη από ποτέ. Ο καλύτερος τρόπος για να δείξουμε ηγετική στάση είναι να δεσμευτούμε τώρα για περιορισμό των εκπομπών κατά 30% μέχρι το 2020 και να υποβάλουμε μια σαφή προσφορά χρηματοδότησης προς τις αναπτυσσόμενες χώρες. Όπως δήλωσε η Επιτροπή Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων, το μερίδιο χρηματοδότησης που αναλογεί στην ΕΕ πρέπει να κυμαίνεται περίπου στα 30 δισ. ευρώ ετησίως έως το 2020. Επιπλέον, όπως δήλωσε ο υπουργός Carlgren, η ύφεση έχει καταστήσει φθηνότερη τη μείωση των εκπομπών. Πρέπει να εκμεταλλευτούμε αυτήν την ευκαιρία και να θέσουμε υψηλότερους στόχους.

Θα ήθελα να υπενθυμίσω σε όσους αμφισβητούν εν γένει την έννοια της προστασίας του κλίματος ότι ο πλανήτης μας δεν πρόκειται να περιμένει. Δεν μπορούμε να πούμε στον πλανήτη: «Θα μπορούσες να μας δώσεις ένα δύο χρόνια ακόμη, γιατί υπάρχει κρίση;» ή «Οι σκεπτικιστές του κλίματος μάς έκαναν διστακτικούς». Η κλιματική αλλαγή προχωρά σύμφωνα με τους νόμους της φυσικής και της χημείας και θα αναλάβουμε την ευθύνη για τις αποφάσεις μας και, επιπλέον, για το να μην κάνουμε τίποτα απολύτως.

(Χειροκροτήματα)

Miroslav Ouzký, εξ ονόματος της Ομάδας ECR. – (CS) Κύριε υπουργέ και Προεδρεύοντα του Συμβουλίου, κύριε Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, συμφωνώ με τους περισσότερους από τους προηγούμενους ομιλητές ότι η Διάσκεψη

Κορυφής της Κοπεγχάγης αποτελεί πιθανότατα τη σημαντικότερη διάσκεψη κορυφής ολόκληρου του έτους για την Ευρωπαϊκή Ένωση αλλά και για ολόκληρο τον κόσμο. Θα ήθελα να ευχαριστήσω τον Επίτροπο που συγκαταλέγεται μεταξύ των πολιτικών που επισημαίνουν τη σημασία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για την επικείμενη Διάσκεψη Κορυφής, καθώς και για την ίδια την πολιτική για το κλίμα και την κλιματική αλλαγή. Θα ήθελα επίσης να τον ευχαριστήσω διότι τόνισε τη σημασία της χρηματοδότησης. Ξέρετε, στην Τσεχία λέμε συχνά –και στα τσεχικά ακούγεται μάλλον ειρωνικό– ότι το χρήμα έρχεται πάντα πρώτο, και στη συγκεκριμένη περίπτωση αυτό ισχύει διπλά. Θα ήθελα επίσης να επισημάνω ότι τυχόν αδυναμία της ΕΕ να εμφανιστεί ως ένας φορέας με ισχυρή και σαφή εντολή και να επιτύχει σαφή συμφωνία όσον αφορά τη χρηματοδότηση θα αποδυναμώσει τη θέση μας στον κόσμο σε τεράστιο βαθμό.

Αρκετοί από τους προηγούμενους ομιλητές εδώ επισήμαναν ότι, ως ΕΕ, έχουμε αναλάβει ηγετικό ρόλο στον εν λόγω τομέα και πρέπει να τον διατηρήσουμε. Θα ήθελα να πω για μία ακόμη φορά ότι θα χαϊρόμουν ιδιαίτερα να δω κάποιον να εμφανίζεται ακόμη πιο φιλόδοξος στη Διάσκεψη Κορυφής, κάποιον που θα έχει προχωρήσει περισσότερο από εμάς, που θα έχει θεσπίσει καλύτερη νομοθεσία και που θα είναι πρόθυμος να διαθέσει μεγαλύτερη χρηματοδότηση για τον σκοπό αυτόν. Δεν θα με ενοχλούσε καθόλου εάν χάναμε τη θέση μας στην κορυφή διότι πιστεύω ότι είναι καιρός η κοινή επιβάρυνση να αναχθεί σε πραγματικά παγκόσμια κλίμακα. Συμμερίζομαι την πεποίθηση ότι, χωρίς μια παγκόσμια συμφωνία, όλες μας οι προσπάθειες θα αποβούν άκαρπες. Δεν έχει νόημα εν προκειμένω να επαναλαμβάνουμε διαρκώς τη σημασία κρατών, όπως οι ΗΠΑ, η Ινδία ή η Κίνα. Φοβούμαι ότι ο Πρόεδρος Obama δεν είναι σε θέση να εκπληρώσει όλες τις προεκλογικές υποσχέσεις του και αυτό είναι λυπηρό.

Θα ήθελα επίσης να αναφέρω εν συντομία ένα ζήτημα στο οποίο συχνά αναφέρομαι, δηλαδή την αποψίλωση των δασών και τη διαχείριση των υδάτων στον κόσμο, που έχουμε πάντα την τάση να τα υποτιμούμε. Σε όλες μας τις δηλώσεις ζητούμε συμφωνίες με κράτη, όπως η Βραζιλία, η Ινδία και άλλες, σχετικά με τον τερματισμό της υλοτόμησης των τροπικών δασών. Θα ήθελα, ωστόσο, να πω ότι δεν αρκεί να συμφωνούμε και να προβαίνουμε σε δηλώσεις. Στο παρελθόν έχουμε ανακαλύψει ότι οι αντίστοιχες κυβερνήσεις συχνά δεν διαθέτουν ή δεν ασκούν έλεγχο επί των δραστηριοτήτων αυτών και, ως εκ τούτου, θα ήθελα να δηλώσω εδώ ότι δεν αρκεί να συμφωνούμε· πρέπει να σχεδιάσουμε μηχανισμούς ελέγχου, πρέπει να έχουμε μια συνολική άποψη των πραγματικών πολιτικών και συμφωνώ ότι δεν πρέπει να συνάψουμε συνθήκη με οποιοδήποτε τίμημα.

Bairbre de Brún, *εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL*. – (GA) Κύριε Πρόεδρε, συμφωνώ απολύτως ότι πρέπει να ασκήσουμε πίεση ώστε να καταλήξουμε σε μια νομικά δεσμευτική συμφωνία στην Κοπεγχάγη. Η συμφωνία πρέπει να είναι αρκετά ισχυρή, ώστε να αντιμετωπίσει την πρόκληση της κλιματικής αλλαγής και, ταυτόχρονα, πρέπει να είναι ισορροπημένη και δίκαιη έναντι των αναπτυσσόμενων χωρών.

Οι βιομηχανικές χώρες πρέπει να υποσχεθούν ότι θα προχωρήσουν σε μείωση κατά τουλάχιστον 40% των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου έως το 2020 και σε μείωση μεταξύ 80% και 95% έως το 2050 σε σύγκριση με τα επίπεδα του 1990.

Έως το 2020, η ΕΕ πρέπει να διαθέτει 30 δισ. ευρώ ετησίως ως χρηματοδότηση για το κλίμα στις αναπτυσσόμενες χώρες, πέραν της διεθνούς αναπτυξιακής βοήθειας.

Δυστυχώς, υπάρχουν άνθρωποι στην Ευρώπη που χρησιμοποιούν την απροθυμία άλλων χωρών να λάβουν τα αναγκαία βήματα ως δικαιολογία για να μην εκπληρώσει η ΕΕ τις υποχρεώσεις της. Αυτό το είδος προσέγγισης είναι εξαιρετικά κοντόφθαλμο.

Ανεξαρτήτως των αποτελεσμάτων κατά τις συνομιλίες στην Κοπεγχάγη, η ΕΕ πρέπει να συνεχίσει, να ορίσει και να υλοποιήσει αποτελεσματικούς στόχους για τη μείωση των εκπομπών, να αναπτύξει νέες, καθαρές τεχνολογίες και να δεσμευθεί για δικαιοσύνη στον τομέα του κλίματος, ούτως ώστε οι αναπτυσσόμενες χώρες να μην αναγκαστούν να θερίσουν ό,τι έσπειρε ο αναπτυγμένος κόσμος.

Anna Rosbach, *εξ ονόματος της Ομάδας EFD*. – (DA) Κύριε Πρόεδρε, εκπρόσωποι του Συμβουλίου και της Επιτροπής, σήμερα απέχουμε ακριβώς έναν μήνα από την παραμονή των Χριστουγέννων. Έχω μια μεγάλη χριστουγεννιάτικη ευχή, και αυτή είναι, με το τέλος της διάσκεψης για το κλίμα και όταν όλοι οι συμμετέχοντες θα έχουν σταματήσει να συμπεριφέρονται ως διαχειριστές και τεχνικοί που μιλούν μόνο για λεπτομέρειες και ποσοστώσεις, να μπορέσουμε επιτέλους να κάνουμε μια πολιτική συζήτηση σχετικά με το τι μπορούμε να κάνουμε σε ρεαλιστικό και πρακτικό πλαίσιο για να βελτιώσουμε τις συνθήκες για τον πλανήτη μας και τους κατοίκους του. Αν ανοίξουμε τα μάτια μας, θα δούμε πεντακάθαρα ότι οι ΗΠΑ, η Ρωσία, η Κίνα και πολλές άλλες χώρες σε ολόκληρη την υφήλιο δεν έχουν την κλιματική αλλαγή στην ημερήσια διάταξη τους. Αντ'αυτού, προβαίνουν σε εύχες δηλώσεις για τις προθέσεις τους και σε κενές υποσχέσεις.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, η συνεχιζόμενη οικονομική και διαθρωτική κρίση κατέδειξε πως η διεθνής κοινότητα μπορεί να διαθέσει ταχύτατα μεγάλα ποσά προκειμένου να αμβλύνει μια

οξεία κατάσταση, έστω και αν ο τρόπος που το πράττει γεννά ορισμένες φορές ερωτήματα. Η κρίση δείχνει επίσης ότι ακόμη και κράτη με τις πλέον μεγάλες διαφορές είναι σε θέση να συνεργαστούν όταν διακυβεύονται μεγαλύτερα, υψηλότερης σημασίας ζητήματα.

Όπως στη διαρθρωτική κρίση, έτσι και στην κλιματική αλλαγή οι δραματικές συνέπειες είναι σε μεγάλο βαθμό ανθρωπογενείς. Ωστόσο, στόχος πρέπει να είναι –και αναφέρομαι σε έναν στόχο για ολόκληρη την ανθρωπότητα– να διαχειριστούμε τη Γη μας και τους πόρους της με βιώσιμο και συνετό τρόπο. Πρέπει να διατηρήσουμε την ποικιλομορφία της βιόσφαιρας για τις μελλοντικές γενιές. Εάν κατορθώσουμε να δημιουργήσουμε ένα πλαίσιο σε ευρωπαϊκό επίπεδο το οποίο θα προωδεί την επιστήμη, την καινοτομία και τις σύγχρονες, φιλικές προς το περιβάλλον τεχνολογίες –τις πράσινες τεχνολογίες– και τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, εμείς οι Ευρωπαίοι μπορούμε να επιτύχουμε δύο στόχους. Πρώτον, θα συμβάλουμε όλοι θετικά στη μείωση των βλαβερών για το κλίμα εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα, κάτι που θα μας επιτρέψει να θέσουμε τέλος στη μεγάλη εξάρτησή μας από τα ορυκτά καύσιμα. Δεύτερον, εάν αυξήσουμε την υποστήριξή μας προς την επιστήμη και τις φιλικές προς το περιβάλλον τεχνολογίες, η Ευρώπη θα παραμείνει μακροπρόθεσμα ένα κέντρο καινοτομίας. Μόνο με αυτόν τον τρόπο θα μπορέσουμε να δημιουργήσουμε μακροπρόθεσμα νέες θέσεις εργασίας στην Ευρώπη.

Andreas Carlgren, Προεδρεύων του Συμβουλίου. – (SV) Κύριε Πρόεδρε, οφείλω να πω ότι εκτιμώ πραγματικά την ευρεία υποστήριξη που λαμβάνει η προσέγγιση της ΕΕ από το σύνολο σχεδόν του Κοινοβουλίου. Αυτό σημαίνει, σημαίνει και θα σημαίνει πολλά για την ισχύ της ΕΕ στην Κοπεγχάγη, καθώς επίσης και για το πολύ σημαντικό έργο στον τομέα του κλίματος που θα πρέπει να διεκπεραιώσουμε στη συνέχεια.

Θα ήθελα επίσης να πω στον κ. Δήμα ότι εκτιμώ πάρα πολύ όσα είπε σήμερα. Η Επιτροπή έχει διαδραματίσει ζωτικής σημασίας ρόλο ως στυλοβάτης της πολιτικής της ΕΕ για το κλίμα και η συμβολή ιδίως του κ. Δήμα ήταν αποφασιστικής σημασίας στο να λάβει η Επιτροπή τη θέση που έλαβε. Κάποτε, η θέση αυτή δεν είχε την έντονη υποστήριξη που έχει σήμερα από όλα τα κράτη μέλη και, σε κρίσιμες καταστάσεις, ο Επίτροπος κρατούσε πάντα ιδιαίτερα σταθερή στάση. Αυτό το εκτιμώ ιδιαίτερα και ήθελα να το επισημάνω εδώ, στο Κοινοβούλιο.

Θα ήθελα να πω στον κ. Leinen, ως επικεφαλής της Ομάδας της Προοδευτικής Συμμαχίας των Σοσιαλιστών και Δημοκρατών στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, αλλά και ως προέδρου της επιτροπής, ότι αναμένω με ιδιαίτερη ανυπομονησία να συνεργαστώ με το Κοινοβούλιο και στην Κοπεγχάγη. Είμαι βέβαιος ότι το Κοινοβούλιο θα μπορέσει να διαδραματίσει και εκεί πολύ σημαντικό ρόλο, προσεγγίζοντας εκπροσώπους άλλων χωρών.

Θα ήθελα να πω σε όλους όσους αναφέρθηκαν στο πλαίσιο της παρούσας συζήτησης στο ζήτημα της χρηματοδότησης –στον κ. Leinen, την κ. Hassi, την κ. de Brún και άλλους– ότι ασφαλώς είναι σημαντικό να υπάρχουν και συγκεκριμένα αριθμητικά στοιχεία. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η ΕΕ αποτελεί την ομάδα των αναπτυγμένων χωρών που έχει μέχρι στιγμής υποβάλει τα πλέον φιλόδοξα και τα πλέον λεπτομερή αριθμητικά στοιχεία. Επιτρέψτε μου επίσης να αναφέρω, σε σχέση με τα άμεσα μέτρα –μέτρα για την παύση της αποψίλωσης των τροπικών δασών και μέτρα για τη λήψη χρημάτων από την αεροπορία και τη ναυτιλία, οι οποίες βλάπτουν το κλίμα, τα οποία θα διατεθούν για την εφαρμογή σημαντικών μέτρων στις φτωχότερες ιδίως χώρες της ΕΕ– ότι πρέπει να παράσχουν αποτελέσματα ευθύς αμέσως.

Ένας βουλευτής ρώτησε σχετικά με την πρακτική πλευρά του ζητήματος. Η ΕΕ έχει δείξει εν προκειμένω τον δρόμο. Για την ακρίβεια, έχουμε ήδη επιτύχει το ήμισυ του στόχου μας για μείωση κατά 20% για το 2020. Έχουμε επιτύχει το ένα τρίτο όσων πρέπει να κάνουμε για να επιτύχουμε τον στόχο του 30%. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο, στο τέλος της διαδρομής, ασκούμε πίεση ώστε οι υπόλοιπες πλευρές να αυξήσουν τις προσφορές τους, ενώ ταυτόχρονα λέμε: «Κοιτάξτε μας, δείχνουμε έναν πρακτικό τρόπο με τον οποίο μπορούν όντως να μειωθούν οι εκπομπές».

Ορισμένοι λένε «ανεβάστε το ποσοστό κατά 10%». Θα ήθελα πολύ να το κάνω, αλλά γι' αυτό απαιτείται παγκόσμια συμφωνία. Διαφορετικά, τα αποτελέσματα αυτού του πρόσθετου 10% από την ΕΕ θα ακυρώνονταν από τις αυξήσεις των εκπομπών της Κίνας σε διάστημα δύο μόλις ετών, και πάλι δεν θα έχουμε σώσει το κλίμα. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο είναι τόσο σημαντική η παγκόσμια συμφωνία και τόσο κρίσιμος ο ρόλος του Κοινοβουλίου, καθώς πρόκειται για μια σημαντική πολιτική βάση, πάνω στην οποία θα συνεχίσουμε να οικοδομούμε.

Σταύρος Δήμας, Μέλος της Επιτροπής. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, μετά από όσα είπατε, δεν περίμενα να μου παραχωρήσετε το βήμα, αλλά δράττομαι της ευκαιρίας για να πω δυο λόγια σχετικά με το βασικό επιχείρημα που προβλήθηκε για τον στόχο του 30%.

Βεβαίως, συμφωνώ με τον κ. Ουζκύ ότι χρειαζόμαστε μια παγκόσμια συμφωνία, κάτι που σημαίνει ότι όλες οι χώρες του κόσμου θα συμμετέχουν σε μια ολοκληρωμένη συμφωνία και όλοι οι κλάδοι της οικονομίας θα συμμετέχουν στις μειώσεις. Και, ασφαλώς, αυτό πρέπει να βασίζεται σε επιστημονικά κριτήρια.

Για να έχουμε μια τέτοια παγκόσμια συμφωνία, για να πείσουμε άλλες χώρες να έρθουν στο προσκήνιο, πρέπει να συνεχίσουμε να ασκούμε πίεση με το παράδειγμά μας, ένα παράδειγμα με ηθική σημασία. Η ηθική πρωτοκαθεδρία της Ευρώπης είναι σημαντική, αλλά αποτελεί επίσης παράδειγμα, δείχνοντας ότι η πράσινη επιχειρηματικότητα είναι πολύ σημαντική για την ανταγωνιστικότητά μας. Στους χθεσινούς *Financial Times*, υπήρχαν αναφορές για το πώς οι ευρωπαϊκές επιχειρήσεις –συμπεριλαμβανομένων πολύ σημαντικών εταιρειών στην Ευρωπαϊκή Ένωση– επωφελούνται από την οικολογική τους στροφή, ενώ προβλέπεται μάλιστα ότι μέχρι το 2020 οι πράσινες επιχειρήσεις τους θα έχουν ξεπεράσει όλες τις άλλες επιχειρήσεις. Επομένως, διαθέτουμε αυτούς τους δύο τρόπους άσκησης πίεσης προς τις άλλες χώρες ώστε να προτείνουν φιλόδοξες δεσμεύσεις και να συμφωνήσουν σε μια νομικά δεσμευτική συμφωνία.

Όσον αφορά τη μείωση του 30%, έχω να προσθέσω τα ακόλουθα. Πρώτον, ο στόχος αυτός είναι σύμφωνος με τα όσα μας υπαγορεύει η επιστήμη, επομένως θα είναι έντιμο από την πλευρά μας να ακολουθήσουμε τα όσα μας υπαγορεύει η επιστήμη. Δεύτερον, σήμερα το κόστος είναι χαμηλότερο, πολύ χαμηλότερο απ'ό,τι όταν συζητούσαμε σχετικά με τη δέσμη των μέτρων μας για το κλίμα και την ενέργεια: σήμερα η επίτευξη αυτού του στόχου είναι φθηνότερη κατά περίπου 30-40%.

Τρίτον, η μείωση αυτή δεν πρόκειται μόνο να μας παράσχει αυτό που ανέφερε προηγουμένως ο Andreas Carlgren, ένα μέσο άσκησης πίεσης ώστε να πείσουμε τους άλλους, αλλά επίσης, και αυτό έχει μεγαλύτερη σημασία απ'όλα, θα ασκήσουμε πίεση με το παράδειγμά μας: η κοινή γνώμη σε ολόκληρο τον κόσμο θα εκτιμήσει αυτό που κάνει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Επίσης, όπως άκουσα να αναφέρει μια συνάδελφος, ο στόχος αυτός θα έχει πολύ μεγάλη σημασία και για τις τεχνολογίες μας. Ασφαλώς, καθώς θα οδηγήσει σε καλύτερη τιμή για τον άνθρακα, που είναι σήμερα πολύ χαμηλή, και με αυτόν τον τρόπο θα αποτελέσει σημαντικό κίνητρο για την οικολογική καινοτομία και για την ανάπτυξη και τη χρησιμοποίηση των νέων τεχνολογιών.

Μία άλλη πτυχή που είναι πολύ σημαντική είναι ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση βρίσκεται σε προνομιούχο θέση, διότι διαθέτουμε ήδη τη νομοθεσία που εσείς ψηφίσατε και η οποία παρέχει στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στα κράτη μέλη μέσα και μέτρα για την επίτευξη του υψηλότερου στόχου μέσω απλής αναβάθμισης ορισμένων από τα ανώτατα όρια που προβλέπει η νομοθεσία μας.

Karl-Heinz Florenz (PPE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να ξεκινήσω σχολιάζοντας όσα είπε ο Επίτροπος Δήμας. Ασφαλώς χρειαζόμαστε μια δεσμευτική συμφωνία, που να καλύπτει συνολικά το ζήτημα της προστασίας του κλίματος, αλλά το ίδιο χρειαζόμαστε και στην Ευρώπη, για την ευρωπαϊκή μας βιομηχανία. Ασφαλώς δεν διαθέτουμε μόνο πράσινη βιομηχανία. Διαθέτουμε βιομηχανία και σε άλλους κλάδους, και πρέπει να σκεφτούμε επίσης την ανταγωνιστικότητά αυτής της βιομηχανίας και πέραν της Ευρώπης.

Η βιομηχανία χρειάζεται βεβαιότητα ως προς τον προγραμματισμό, και από την άποψη αυτή η Ευρώπη έχει πραγματοποιήσει άλματα. Αυτή ήταν η κατάλληλη προσέγγιση και είχε τη σαφή υποστήριξή μου τον καιρό εκείνο. Τώρα, ωστόσο, πρέπει να διασφαλίσουμε στην Κοπεγχάγη ότι το θετικό αποτέλεσμα του περσινού έτους θα συνεχιστεί και στο επίπεδο της Κοπεγχάγης. Πρέπει να τοποθετηθούμε δημόσια σχετικά με το παγκόσμιο ισολογισμό άνθρακα. Αυτό έχει ειπωθεί ήδη, αλλά τώρα πρέπει να περάσουμε πραγματικά το μήνυμα σε άλλα κράτη και ηπείρους. Εφόσον το κατορθώσουμε αυτό –και δεν θα είναι εύκολο–, τότε το σύστημα εμπορίας εκπομπών πρέπει να αναπτυχθεί περαιτέρω. Εάν παραμείνει μια καθαρά ευρωπαϊκή υπόθεση, τότε ο χρόνος μας θα αρχίσει να εξαντλείται. Επομένως, δεν μπορώ παρά να ικετεύσω τον Επίτροπο και τον Προεδρεύοντα του Συμβουλίου να προωθήσουν τη μεταβίβαση αυτού του μηνύματος με πραγματικά αποφασιστικό τρόπο.

Έχουμε εντοπίσει και ένα δεύτερο πρόβλημα –το οποίο αναφέρθηκε ήδη σήμερα–, δηλαδή το ζήτημα της αποψίλωσης των δασών. Στο Βόρνεο, κύριε Leinen, μια περιοχή που διαθέτει δύο φορές το μέγεθος του Saarland καταστρέφεται από πυρκαγιές κάθε χρόνο. Πρόκειται για καταστροφή. Ποσοστό 8% των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα σε παγκόσμιο επίπεδο απελευθερώνεται μέσω αυτού, και όσο και αν επικρίνουμε τη βιομηχανία μας δεν μπορεί να το προκαλέσει αυτό. Ούτε και θέλω να το προκαλέσει. Χρειάζεται ως εκ τούτου να αναπτύξουμε μια εντελώς διαφορετική εστίαση.

Με αφήνει άναυδο η χρηματοδότηση – πρόκειται για έναν αγώνα δρόμου ποσών. Για εμένα, είναι σημαντικό ότι το πηγάδι από όπου αντλούμε τα χρήματά μας δεν αντιμετωπίζεται ως απύθμενο, και δεν είμαι σίγουρος ότι αυτό όντως ισχύει. Παρακαλώ, κύριε Επίτροπε, θα μπορούσατε να μου παράσχετε κάποια διαβεβαίωση εν προκειμένω; Πρέπει να συμπεριληφθούν και οι αναπτυσσόμενες χώρες με προσαρμοσμένα αριθμητικά στοιχεία και στόχους. Αυτή είναι η έκκλησή μου. Η Ευρώπη υπήρξε σοβαρή και αυτή η σοβαρότητα –μεταξύ άλλων, και από την πλευρά της Επιτροπής και του Συμβουλίου, αυτό θέλω να το καταστήσω σαφές– είναι η δύναμή μας, και είναι η δύναμη πάνω στην οποία πρέπει να συνεχίσουμε να εργαζόμαστε.

Dan Jørgensen (S&D). – (DA) Κύριε Πρόεδρε, πριν λίγους μήνες βρέθηκα στη Γροιλανδία. Εκεί, επισκέφτηκα μια μικρή πόλη που ονομάζεται Ilulissat, και λίγο βόρεια του Ilulissat υπάρχει ένας παγετώνας. Ο παγετώνας αυτός

σήμερα λιώνει και κινείται με ταχύτητα δύο μέτρα την ώρα – δύο μέτρα την ώρα! Αυτό μπορείτε να το δείτε με γυμνό μάτι. Μπορείτε να το ακούσετε γιατί όποτε αποκόπτεται ένα τεράστιο κομμάτι πάγου, ακούγεται σαν βροντή. Το νερό από το λιώσιμο αυτού του παγετώνα σε ημερήσια βάση ισούται με την ετήσια κατανάλωση μίας ολόκληρης πόλης με το μέγεθος της Νέας Υόρκης. Σε ημερήσια βάση! Πρόκειται για ένδειξη της επείγουσας φύσης του ζητήματος με το οποίο είμαστε αντιμέτωποι. Και αυτό προτού μας πλήξουν πραγματικά οι συνέπειες της κλιματικής αλλαγής.

Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο αισθάνομαι υποχρεωμένος να πω στην κ. Rosbach και στους άλλους που είπαν σήμερα ότι «πρέπει να είμαστε συνετοί», «πρέπει να εξετάσουμε τι είναι πολιτικά εφικτό», «πρέπει να εξετάσουμε τους συμβιβασμούς που μπορούν να επιτευχθούν»: υπάρχουν κάποια πράγματα για τα οποία δεν μπορούμε να συμβιβαστούμε. Υπάρχουν ορισμένοι στόχοι για τους οποίους δεν μπορούμε να συμβιβαστούμε και ένας από αυτούς είναι ο στόχος των 2° C που υποστηρίζει η ΕΕ. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο, υπουργέ Carlgren και Επίτροπε Δήμα, είμαι πάρα πολύ ευχαριστημένος με τα μηνύματα που στέλνετε σήμερα. Δεν μπορούμε να συμβιβαστούμε για τους 2° C. Αυτό σημαίνει ότι όλες οι αναπτυσσόμενες χώρες του κόσμου πρέπει να προχωρήσουν σε μειώσεις μεταξύ 25% και 40%. Αυτό σημαίνει επίσης ότι πρέπει να ασκηθεί τεράστια πίεση στις ΗΠΑ ώστε να πειστεί η χώρα αυτή να υποστηρίξει τον εν λόγω στόχο. Θα ήθελα να δω κάποια ένδειξη στα σχόλιά σας σχετικά με το επίπεδο της μείωσης που πρέπει να επιτύχουν οι ΗΠΑ από καθαρά πρακτική άποψη. Θεωρώ ότι αυτό είναι κάτι που λείπει από τη δημόσια συζήτηση.

Εκείνο στο οποίο επικεντρωνόμαστε εμείς στην ΕΕ –πέρα από το γεγονός ότι πρέπει να θέσουμε έναν αρκετά φιλόδοξο στόχο μείωσης– είναι ένα χρηματοδοτικό σχέδιο. Οι πλούσιες χώρες του κόσμου πρέπει να βοηθήσουν στη χρηματοδότηση της μεταφοράς της ανάπτυξης στις φτωχότερες χώρες του κόσμου, ώστε να μην απαιτούμε από αυτές να παραμείνουν φτωχές, αλλά αντίθετα να συνεχίσουν τη ανάπτυξή τους. Αυτή η ανάπτυξη, ωστόσο, πρέπει να είναι οικολογική ανάπτυξη, να βασίζεται σε αλλαγή της τεχνολογίας, και να είναι βιώσιμη. Προς το παρόν με λυπεί που είμαι υποχρεωμένος να πω ότι παρόλο που η ΕΕ έχει επιδείξει ηγετική στάση σε μια σειρά τομέων, όσον αφορά τη χρηματοδότηση, εξακολουθούμε να μην είμαστε σε θέση να θέσουμε στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων τα απαιτούμενα ποσά. Γνωρίζω ότι γι' αυτό δεν ευθύνονται οι δύο κύριοι. Δυστυχώς, δεν έχει καταστεί δυνατή η υποστήριξη από τους αρχηγούς κυβερνήσεων στην Ευρώπη. Ωστόσο, ελπίζω ότι θα μπορέσουμε να λάβουμε αυτήν την υποστήριξη πριν από την Κοπεγχάγη, είναι θέμα επείγουσας ανάγκης.

Τέλος, θα ήθελα να πω ότι είναι εξαιρετικά σημαντικό που εμείς στην Ευρώπη είμαστε οι πρώτοι που υποστηρίζουμε ότι αυτό δεν σημαίνει ότι πρέπει να μειωθεί το βιοτικό επίπεδο – τόσο στον πλούσιο όσο και στον φτωχό κόσμο. Δεν θα κάνεις τις βιομηχανίες μας μη ανταγωνιστικές. Αντιθέτως, οι απαιτήσεις μας θα τις καταστήσουν περισσότερο καινοτόμες, και αυτό θα τις κάνει περισσότερο ανταγωνιστικές σε παγκόσμιο επίπεδο. Εάν διαβάσετε εφημερίδες ή βλέπετε τηλεόραση ή παρακολουθείτε τα διεθνή μέσα έστω και λίγο, θα διαπιστώσετε ότι η απαισιοδοξία είναι το συναίσθημα που κυριαρχεί. Πολλοί έχουν ήδη αποφασίσει ότι η Κοπεγχάγη θα αποτελέσει φιάσκο. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο σήμερα είναι σημαντικότερο από ποτέ να αναλάβει τα ηνία η Ευρώπη, να βρεθεί η ΕΕ στη θέση του οδηγού. Θα ήθελα ως εκ τούτου να σας ευχηθώ καλή επιτυχία στις διαπραγματεύσεις στην Κοπεγχάγη.

Chris Davies (ALDE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, εάν κοιτάξετε σήμερα έξω από το παράθυρο, θα δείτε μια μάλλον απάισια ημέρα στο Στρασβούργο, τίποτα ασυνήθιστο δηλαδή. Ακόμη κι οι πλημμύρες που καταστρέφουν τμήματα της περιφέρειάς μου στο Cockermouth και το Workington, όπου σημειώθηκε το υψηλότερο καταγεγραμμένο ποσοστό βροχοπτώσεων, δεν είναι τίποτα ιδιαίτερο· δεν μπορούν να αποδοθούν συγκεκριμένα στην κλιματική αλλαγή αν και είναι σύμφωνες με την επιστήμη.

Είναι δύσκολο να ληφθούν οι αναγκαίες πολιτικές αποφάσεις όταν υπάρχουν αμφιβολίες σχετικά με το κατά πόσον συντελείται πράγματι κλιματική αλλαγή. Πρέπει να κάνουμε ένα βήμα προς τα πίσω· πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι κατά τη διάρκεια μιας ανθρώπινης ζωής, ο πληθυσμός τετραπλασιάστηκε και η χρήση ορυκτών καυσίμων, η ενεργειακή μας κατανάλωση, αυξήθηκε σε τεράστιο βαθμό. Ίσως, με δεδομένο ότι η ατμόσφαιρά μας διατηρεί το ίδιο βάθος, πρέπει επίσης να διερωτηθούμε μήπως η κλιματική αλλαγή δεν συντελείται ταχύτερα απ' ό,τι πραγματικά συμβαίνει.

Θεωρώ σημαντικό να αναγνωρίσουμε ότι η κλιματική αλλαγή δεν αποτελεί θρησκεία, δεν αποτελεί πίστη. Πρέπει να λάβουμε υπόψη τα επιχειρήματα των σκεπτικιστών και να τα αμφισβητήσουμε. Πρέπει να βεβαιωθούμε ότι η επιστήμη μας έχει τον πρώτο λόγο. Εύχομαι απλώς ορισμένοι σκεπτικιστές να μην αντλούσαν τόση ικανοποίηση από το να υποβάλουν προτάσεις με σκοπό να καθυστερήσουν την ανάληψη δράσης, προτάσεις που ενδέχεται στο τέλος να κοστίσουν τη ζωή εκατομμυρίων ανθρώπων.

Έχουν μειωθεί οι φιλοδοξίες για την Κοπεγχάγη, αλλά, εάν ακούγατε εχθές τον υπουργό Carlgren στην Επιτροπή Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων, δεν θα διαπιστώνατε καμία τέτοια μείωση. Οι φιλοδοξίες δεν θα μπορούσαν να έχουν ενισχυθεί με εντονότερο τρόπο. Θα είναι παρόντες 65 αρχηγοί κυβερνήσεων.

Οι ηγέτες των Ηνωμένων Πολιτειών και της Κίνας πρέπει και αυτοί να παραβρεθούν, αλλά εδώ έχουμε τη δυνατότητα να λάβουμε ορισμένες σημαντικές πολιτικές αποφάσεις.

Επικροτώ το γεγονός ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει επιδείξει αυτήν την ηγετική στάση. Μας χαροποιεί ιδιαίτερα αυτό. Το ερώτημα είναι το εξής: είναι αυτό αρκετό; Η κατάσταση είναι ρευστή. Έχουμε τέσσερις εβδομάδες και οι διαπραγματεύσεις έχουν μια δική τους δυναμική. Σας αφήνουμε αρκετά περιθώρια για ελιγμούς; Ο Επίτροπος ανέφερε ότι πρέπει να προχωρήσουμε από το 20% στο 30%. Αποτελεί αυτό αλλαγή στη διαπραγματευτική μας στάση; Την ενισχύουμε; Δηλώνουμε ότι είμαστε προετοιμασμένοι να προβούμε σε αυτήν τη χειρονομία ακόμη και προτού καταλήξουμε σε τελική συμφωνία; Προτού τελειώσει η παρούσα συζήτηση, θα μπορούσαμε να ακούσουμε περισσότερα από το Συμβούλιο και την Επιτροπή σχετικά με τα περιθώρια που υπάρχουν να αυξήσουμε το επίπεδο του παιχνιδιού μας;

Bas Eickhout (Verts/ALE). – (NL) Απομένουν δύο εβδομάδες έως την έναρξη της διάσκεψης στην Κοπεγχάγη, μιας κρίσιμης ευκαιρίας για την επίτευξη μιας φιλόδοξης συμφωνίας για το κλίμα.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση ορθώς δηλώνει ότι είναι πολύ σημαντικό να συναφθεί συμφωνία στην Κοπεγχάγη· το κλίμα μας δεν επιδέχεται την παραμικρή καθυστέρηση. Η επιστήμη είναι σαφής. Προκειμένου να ικανοποιήσουμε τον στόχο των δύο βαθμών που η Ευρωπαϊκή Ένωση εδώ και χρόνια δηλώνει ότι θέλει να επιτύχει, οι πλούσιες χώρες πρέπει να μειώσουν τις εκπομπές τους κατά 40%. Κατά συνέπεια, η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να καταστήσει αυστηρότερους τους στόχους της εάν επιθυμεί να ικανοποιήσει αυτόν τον στόχο των δύο βαθμών. Αυτό έχει πολύ μεγάλη σημασία για το κλίμα μας.

Ακόμη, η Ευρωπαϊκή Ένωση κρατάει επίσης το κλειδί για τη συμμετοχή των Ηνωμένων Πολιτειών στην προσπάθεια αυτή. Μέχρι η ΕΕ να δηλώσει ξεκάθαρα πόσα χρήματα σκοπεύει να διαθέσει στις αναπτυσσόμενες χώρες, οι Ηνωμένες θα έχουν κάτι πίσω από το οποίο θα μπορούν να κρύβονται. Επομένως, ας υποβάλουμε τώρα μια σαφή προσφορά ύψους 30 δισ. ευρώ για τις αναπτυσσόμενες χώρες, και κατόπιν αυτής οι Ηνωμένες Πολιτείες θα υποχρεωθούν να παρουσιάσουν τον δικό τους στόχο μείωσης. Η Κοπεγχάγη μπορεί να επιτύχει, η Κοπεγχάγη πρέπει να επιτύχει και η Ευρωπαϊκή Ένωση εξακολουθεί να κρατάει το κλειδί της επιτυχίας της.

Derk Jan Eppink (ECR). – (NL) Κυρίες και κύριοι, η Κοπεγχάγη έχει αποτύχει ακόμη και πριν από την έναρξη της διάσκεψης. Μπορεί να συναφθεί συμφωνία, αλλά δεν πρόκειται να είναι νομικά δεσμευτική.

Ο Πρόεδρος Obama δεν πρόκειται να προωθήσει την έγκριση του συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπών από τη Γερουσία· προτεραιότητά του είναι η υγειονομική περιθάλψη και όχι τα ανώτατα όρια και η εμπορία. Αυτό σημαίνει ότι η Ευρώπη πρέπει να επιλέξει: θα συνεχίσουμε να προχωρούμε μόνοι μας ή όχι; Θα συνεχίσουμε να εφαρμόζουμε μόνοι μας ένα υποχρεωτικό σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπών ή όχι; Πρέπει να το σκεφτούμε προσεκτικά. Το τίμημα της μοναχικής μας πορείας θα είναι πολύ υψηλό: θα κοστίσει στην ευρωπαϊκή βιομηχανία εκατοντάδες δισεκατομμύρια ευρώ κατά την περίοδο έως το 2020, κάτι που θα έχει ως αποτέλεσμα την απώλεια εκατοντάδων χιλιάδων θέσεων εργασίας στην Ευρώπη.

Θα ήθελα να δώσω ένα παράδειγμα. Μετά το Χιούστον, η Αμβέρσα διαθέτει την υψηλότερη συγκέντρωση χημικών εταιρειών στον κόσμο, οι οποίες προσφέρουν εργασία σε 64 000 ανθρώπους άμεσα και σε 100 000 έμμεσα. Η χημική βιομηχανία της Αμβέρσας δεν πρόκειται να επιβιώσει εάν η Ευρώπη προχωρήσει μόνη της, και ίσως να χρειάζεται ένας Ολλανδός να υπερασπιστεί τα οικονομικά συμφέροντα αυτής της πόλης. Έως το 2020, η χημική της βιομηχανία θα έχει εξαφανιστεί, πέφτοντας θύμα του υπερβολικού κόστους παραγωγής.

Η εμπορία δικαιωμάτων εκπομπών έχει επίσης πολλά μειονεκτήματα. Είναι εξαιρετικά ασταθής· η τιμή έχει κατακρημνισθεί από τα 30 στα 8 ευρώ. Τι πρέπει λοιπόν να κάνουμε; Πρέπει να διασφαλίσουμε την υγιή ανάπτυξη των περιβαλλοντικών τεχνολογιών, να εξαιρέσουμε από τη φορολογία τις περιβαλλοντικές επενδύσεις, να προωθήσουμε την έρευνα και να αναπτύξουμε φιλικές προς το περιβάλλον τεχνολογίες παραγωγής. Το Κοινοβούλιο πρέπει να διενεργήσει έλεγχο πραγματικότητας. Ορισμένες φορές έχω την αίσθηση ότι βρίσκομαι σε θρησκευτική κοινότητα και όχι σε κοινοβούλιο. Η τεχνολογική καινοτομία είναι εκείνη που θα μας σώσει, όχι η εμπορία θερμού αέρα.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL). – (NL) Θα ήθελα να παραθέσω έναν πρόχειρο κατάλογο των δραστηριοτήτων εκπομπής διοξειδίου του άνθρακα ενός προσώπου που συνάντησα τυχαία εχθές στον δρόμο.

Η γυναίκα αυτή είναι ζωντανή (θυμηθείτε το αυτό!).

Έκανε ντους. Πήγε με το αυτοκίνητό της στη δουλειά. Αγόρασε ένα μπουκέτο λουλούδια θερμοκηπίου, τυλιγμένα σε πλαστικό. Ο φορητός υπολογιστής της ήταν ανοιχτός όλη την ημέρα. Μαγείρεψε μία τεράστια, νόστιμη μπριζόλα και άνοιξε λίγο τη θέρμανση του σπιτιού της.

Μετά από μία τόσο όμορφη ημέρα γεμάτη πολυτέλεια, πώς μπορούμε να επιμένουμε να επιβάλλουμε σε μια γηγενή γυναίκα που έχει εκδιωχθεί από τη χώρα της εξαιτίας της αποψίλωσης των δασών, προς χάριν της δικής μας πολυτέλειας, να μειώσει τις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα που παράγονται από τις δραστηριότητές της, όταν το μόνο που περιλαμβάνεται στον δικό της κατάλογο είναι το ότι είναι ζωντανή;

Οι βιομηχανικές χώρες είναι υπεύθυνες για υψηλές εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα, και για τον λόγο αυτόν πρέπει να πληρώσουν και να υποστηρίξουν τις αναπτυσσόμενες χώρες. Δεν μπορούμε να περιοριστούμε σε ένα εξευτελιστικά μικρό ποσό. Πρέπει να αφήσουμε πίσω μας την τάση να προχωρήσουμε μόνο εάν το κάνει και κάποιος άλλος. Οι Ηνωμένες Πολιτείες και η Κίνα πρέπει να κληθούν να λογοδοτήσουν δυναμικά για το ζήτημα αυτό. Καλές οι φιλοδοξίες, αλλά εκείνο που έχει πραγματικά σημασία είναι η ανάληψη των ευθυνών.

Oreste Rossi (EFD). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, ας καλύψουμε με ένα φιλεύσπλαχνο πέπλο το απίστευτο ποσό των 30 δισ. ευρώ ετησίως έως το 2020 που θα δεσμευθεί η ΕΕ να καταβάλλει στις αναδυόμενες χώρες, χωρίς βασικά την παραμικρή ασφάλεια. Για εμάς τους Ιταλούς, αυτό θυμίζει τη διαβόητη ιταλική *Cassa del Mezzogiorno*.

Οι τροπολογίες μας αφορούν τρία σημεία. Πρώτον, ζητούμε νομικά δεσμευτικές και εξίσου φιλόδοξες υποσχέσεις, όχι μόνο από τις υπόλοιπες βιομηχανικές χώρες, αλλά και από τις αναδυόμενες οικονομίες, και ιδίως από την Κίνα, την Ινδία και τη Βραζιλία.

Δεύτερον, ζητούμε τυχόν ευρωπαϊκές κατανομές εκπομπών από τις οποίες επωφελούνται οι χώρες αυτές να εξαρτώνται από τη χρήση τεχνολογιών που προέρχονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση, ούτως ώστε οι επιχειρήσεις μας να μπορούν να αποζημιωθούν εν μέρει τουλάχιστον για τις περαιτέρω επαχθείς δεσμεύσεις μείωσης των εκπομπών που τους επιβάλει η ΕΕ, τις οποίες υποχρεούνται να τις αναλάβουν με αποκλειστικά δικό τους κόστος.

Τρίτον, ζητούμε την ανάληψη δράσης προκειμένου να διασφαλίσουμε ότι η ανακάλυψη καινοτόμων χρηματοοικονομικών μηχανισμών—όπως είναι τα παράγωγα που βασίζονται στο σύστημα εμπορίας εκπομπών ή οι ανταλλαγές χρέους με μέτρα για την προστασία της φύσης (*debt-for-nature swaps*)—δεν συγκαλύπτει στην πραγματικότητα μια νέα μορφή κερδοσκοπίας που είναι παρόμοια με την πολύ σοβαρή κρίση από την οποία δεν έχουμε ακόμη εξέλθει.

Για τον λόγο αυτόν, εάν απορριφθούν οι τροπολογίες μας, η αντιπροσωπεία μας—η αντιπροσωπεία της Λέγκας του Βορρά—θα καταψηφίσει το εν λόγω ψήφισμα.

Nick Griffin (NI). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, όλοι συμφωνούν ότι η κλιματική αλλαγή αποτελεί τη μεγαλύτερη πρόκληση για την ανθρωπότητα: αυτό ισχυρίζεται συνεχώς η πολιτική ελίτ, και είναι ψέμα. Δεν συμφωνούν όλοι με αυτό. Χιλιάδες επιστήμονες αμφισβητούν ακόμη και την ίδια την ύπαρξη της ανθρωπογενούς αύξησης της θερμοκρασίας του πλανήτη, κάνοντας λόγο για κυκλικές αλλαγές της φύσης που εξηγούν την ύπαρξη αμπελώνων στην υπό ρωμαϊκή κατοχή βόρεια Αγγλία και βοήθησαν τον σουηδικό στρατό να προελάσει πάνω από την παγωμένη Βαλτική και να εισβάλει στην Κοπεγχάγη το 1658.

Καθώς ένας στρατός ζηλωτών της αύξησης της θερμοκρασίας του πλανήτη προελαύνει προς την Κοπεγχάγη, η αλήθεια είναι ότι η οργουελιανή τους συναίνεση δεν βασίζεται σε επιστημονική συμφωνία, αλλά σε εκφοβισμό, λογοκρισία και ψευδή στατιστικά στοιχεία. Για να χρησιμοποιήσω τα λόγια του κορυφαίου κλιματολόγου καθηγητή Lindzen: «Οι μελλοντικές γενιές θα διερωτώνται έκπληκτες πώς ο αναπτυσσόμενος κόσμος στις αρχές του 21ου αιώνα καταλήφθηκε από πανικό για αύξηση της θερμοκρασίας του πλανήτη που ανερχόταν κατά παγκόσμιο μέσο όρο σε ελάχιστα δέκατα του ενός βαθμού και, βάσει τεράστιων υπερβολών προερχόμενων από εξαιρετικά αβέβαιες προβλέψεις υπολογιστών [...], εξέτασε το ενδεχόμενο οπισθοχώρησης στην προβιομηχανική εποχή».

Για την ακρίβεια, δεν θα υπάρξει καν έκπληξη, διότι ο λόγος για την υστερία αυτή είναι σαφής. Είναι σχεδιασμένη με σκοπό να προσφέρει δικαιολογία στους υπέρμαχους της οικουμενοποίησης να θέσουν σε εφαρμογή πολιτικό σχέδιο για την αντικατάσταση της εθνικής δημοκρατίας με μια νέα παγκόσμια τάξη πραγμάτων που θα βασίζεται στην παγκόσμια διακυβέρνηση. Δεν έχει καμία σχέση με την επιστήμη, αλλά συνδέεται με τον κοινό στόχο των υπερμάχων της οικουμενοποίησης να μας επιβάλλουν φόρους και να μας θέσουν υπό έλεγχο, κερδίζοντας παράλληλα δισεκατομμύρια για τις εταιρείες του συγκροτήματος της πράσινης βιομηχανίας. Οι αντιδυτικοί φανατικοί της Αριστεράς έπαθαν συλλογικό νευρικό κλονισμό όταν κατέρρευσε ο κομμουνισμός. Η κλιματική αλλαγή είναι η νέα τους θεολογία, μια κοσμική θρησκευτική υστερία, που συνοδεύεται από συγχωροχάρτια του Πάπα—του ΑΙ Gore—των πιστώσεων άνθρακα και δίωξη των αιρετικών. Οι αιρετικοί ωστόσο θα μιλήσουν στην Κοπεγχάγη και η αλήθεια θα αποκαλυφθεί. Η κλιματική αλλαγή χρησιμοποιείται για την επιβολή μιας αντιανθρωπιστικής ουτοπίας εξίσου ολέθριας με οτιδήποτε είχε συλλάβει ο Στάλιν ή ο Μάο.

Richard Seeber (PPE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, ο Albert Einstein είπε κάποτε: «Κάντε τα πράγματα όσο το δυνατόν πιο απλά, αλλά όχι απλούστερα». Πρέπει να προσέχουμε να μην πέφτουμε σε αυτήν την παγίδα. Ξεγλάμε τους εαυτούς μας εάν πιστεύουμε ότι ορισμένα καιρικά φαινόμενα –όπως οι πλημμύρες στην Ιρλανδία– συνδέονται άμεσα με την κλιματική αλλαγή. Λέμε επίσης ότι η παγκόσμια αύξηση της θερμοκρασίας που αναμφισβήτητα συντελείται στις διάφορες ηπείρους συνδέεται άμεσα με την προκληθείσα από τον άνθρωπο μικρή αύξηση της περιεκτικότητας της ατμόσφαιρας της Γης σε διοξείδιο του άνθρακα.

Υπάρχουν επιστήμονες που αμφισβητούν αυτές τις αιτιάσεις συνάφειας και πρέπει να το έχουμε αυτό κατά νου, καθώς πηγαίνουμε στην Κοπεγχάγη. Πρέπει να προσεγγίσουμε τη διάσκεψη με αισιοδοξία αλλά και με ρεαλισμό. Η Ευρώπη, υπενθυμίζω, είναι υπεύθυνη μόλις για το 10% των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα. Εν προκειμένω, δεν υπάρχει καμία αμφιβολία. Ταυτόχρονα, γνωρίζουμε ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες, η Κίνα και οι χώρες της Οικονομικής Συνεργασίας Ασίας-Ειρηνικού, που είναι από κοινού υπεύθυνες για τα δύο τρίτα των παγκόσμιων εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα, τηρούν ιδιαίτερα επικριτική στάση έναντι του ζητήματος αυτού.

Σήμερα πρόκειται λιγότερο για τη διεξαγωγή ενός αγώνα δρόμου ποσών και την επιθυμία μειώσεων κατά 20% ή 30% και περισσότερο για προσπάθεια επίτευξης μιας παγκόσμιας συμφωνίας, όχι μόνο ευρωπαϊκής, και πρέπει να επιχειρήσουμε να θέσουμε δεσμευτικούς στόχους για όλους, για τους οποίους θα μπορεί να υπάρξει στη συνέχεια έλεγχος και, κυρίως, συμμόρφωση. Εξίσου σημαντικό είναι να έχουμε με το μέρος μας τους πολίτες και τις επιχειρήσεις μας. Δεν πρόκειται να ωφεληθεί κανείς εάν η Ευρώπη απειληθεί από «διαρροή άνθρακα» και εάν μεταφερθούν αλλού οι επιχειρήσεις, όταν οι επιχειρήσεις στην Ευρώπη παράγουν με διπλάσια ενεργειακή αποδοτικότητα σε σχέση με εκείνες σε άλλα σημεία του κόσμου. Ομοίως, δεν πρόκειται να ωφεληθεί κανείς εάν διάφορες χώρες στον κόσμο καταστρέψουν τα τροπικά δάση – 12 500 τετρ. χλμ. τροπικών δασών καταστράφηκαν πέρσι στη Βραζιλία. Ο κ. Florenz αναφέρθηκε στο Βόρνεο.

Είναι επομένως πολύ πιο σημαντικό να περιοριστεί αυτή η αποψίλωση των δασών από το να λάβουμε μέρος σε έναν αγώνα δρόμου ποσών. Για τον λόγο αυτό, ζητώ από τους διαπραγματευτές να κατευθυνθούν στην Κοπεγχάγη με ρεαλισμό, αλλά και με μεγάλη αισιοδοξία.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Κύριε Πρόεδρε, με χαροποιεί η αφοσίωση του σουηδού υπουργού. Ωστόσο, εξακολουθεί να είναι σε πολύ μεγάλο βαθμό μόνος του. Οι παγκόσμιοι ηγέτες, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, ακόμη και ο πρωθυπουργός που ηγείται της σουηδικής Προεδρίας φαίνονται να βάζουν σε πρώτη προτεραιότητα τα βραχυπρόθεσμα πολιτικά οφέλη στο εσωτερικό μέτωπο αντί για τα μακροπρόθεσμα περιβαλλοντικά οφέλη σε παγκόσμια κλίμακα. Το γεγονός αυτό είναι απαράδεκτο.

Χρειαζόμαστε, μεταξύ άλλων, σαφή πληροφόρηση σχετικά με τη χρηματοδότηση των έργων για το κλίμα στις αναπτυσσόμενες χώρες. Το να υπόσχεστε να καταβάλετε ένα εύλογο ποσοστό, όπως κάνατε μέχρι τώρα, δεν είναι αποδεκτό. Αυτά δεν είναι τίποτα άλλο από λόγια, δεν είναι δεσμεύσεις και ως εκ τούτου θα συνεχίσω να ζητώ πληροφόρηση. Μπορεί ο κ. Carlgren να υποσχεθεί ότι θα μας παράσχει σαφείς πληροφορίες πριν από την Κοπεγχάγη;

Δεύτερον, μιας και αναφερόμαστε στη χρηματοδότηση, προβλέπεται ότι μεγάλο μέρος των χρημάτων θα προέρχεται από την εμπορία των δικαιωμάτων εκπομπών. Ταυτόχρονα, κινδυνεύουμε να υπονομεύσουμε το σύστημα ανοίγοντας τον δρόμο ώστε μεγάλο ποσοστό των μειώσεων των εκπομπών στις αναπτυσσόμενες χώρες να γίνει μέσω έργων του μηχανισμού καθαρής ανάπτυξης. Επιπλέον, συζητείται επίσης το αν πρέπει να επιτραπεί στις πλούσιες χώρες να μεταφέρουν μη χρησιμοποιημένα δικαιώματα εκπομπών από προηγούμενα έτη. Τι σκοπεύουν να κάνουν ο κ. Carlgren και η Προεδρία για να διασφαλίσουν ότι το σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπών λειτουργεί σωστά; Να περιμένουμε ότι αυτό το παιχνίδι της γάτας με το ποντίκι που παίζεται σήμερα μεταξύ των χωρών που συμμετέχουν στη Διάσκεψη Κορυφής της Κοπεγχάγης θα σταματήσει;

Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE). – (NL) Θα ήθελα να ευχαριστήσω τον κ. Carlgren και τον Επίτροπο Δήμα τόσο για την ουσία όσο, κυρίως, για τον τόνο των ομιλιών τους. Πρόκειται για έναν θετικό τόνο, έναν τόνο που μεταφέρει την άποψη ότι μπορεί πραγματικά να επιτευχθεί διεθνής συμφωνία· δηλαδή, συμφωνία που θα περιλαμβάνει διεθνώς δεσμευτικά πρότυπα.

Κύριε Πρόεδρε, τουλάχιστον 60 αρχηγοί κρατών και κυβερνήσεων θα ταξιδέψουν στην Κοπεγχάγη. Ας μην είναι μάταιο το ταξίδι τους. Ας αντιληφθούν τη μεγάλη ευθύνη τους. Ας ξεπεράσουν τους εαυτούς τους και ας δουν πέραν των βραχυπρόθεσμων οικονομικών συμφερόντων. Ας κάνουν ένα μεγάλο βήμα προς την οικονομία του αύριο, μια οικονομία που θα περιλαμβάνει την ελάχιστη δυνατή χρήση πρώτων υλών.

Η Κοπεγχάγη δεν θα επιτύχει εάν η Ευρώπη δεν διαδραματίσει ισχυρό ηγετικό ρόλο, όπως όλοι γνωρίζουμε. Κύριε Carlgren, Επίτροπε Δήμα, ας σταματήσουν οι μεγάλοι παράγοντες να κρατούν όμηρο ο ένας τον άλλο. Δεν υπάρχει πλέον χρόνος για το παιχνίδι: «Ποιος μπορεί να παραμείνει ακίνητος για περισσότερο χρόνο;» Ας τους

ταρακουνήσουμε να αναλάβουν δράση και ας τους πείσουμε να ταχθούν μαζί μας στη διεθνώς δεσμευτική συμφωνία που τόσο πολύ θέλουμε όλοι.

Yannick Jadot (Verts/ALE). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, όπως γνωρίζουμε –σύμφωνα με σειρά επιστημονικών μελετών και επίσης σύμφωνα με τον Υνο de Boer– οι αναδυόμενες χώρες καταβάλλουν σήμερα τουλάχιστον ίδια προσπάθεια με την Ευρώπη σε σχέση με το 2020.

Γνωρίζουμε επίσης ότι, κατά τις διαπραγματεύσεις, υπάρχει ήδη δικαίωμα ελέγχου των αναδυόμενων οικονομιών, και ότι αυτό ασκείται ολοένα περισσότερο μέσω της απογραφής των εκπομπών, μέσω της αναφοράς των μέτρων που λαμβάνονται. Το Ινστιτούτο Παγκόσμιων Πόρων έχει εκδώσει στατιστικά στοιχεία που καταδεικνύουν ότι η Κίνα βρίσκεται σε επίπεδο περίπου 70 τόνων κατά κεφαλήν, ένας αθροιστικός αριθμός από το 1950, ενώ οι ΗΠΑ βρίσκονται στους 810 τόνους και η ΕΕ των 27 στους 413 τόνους.

Ως εκ τούτου, σας ζητούμε να επιδείξετε κοινή λογική, κατά πρώτο και κύριο λόγο, να χρησιμοποιήσετε το ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ως διαπραγματευτική εντολή. Αυτό θα ήταν το καλύτερο που θα μπορούσαμε να κάνουμε προς όφελος τόσο του κλίματος όσο και για την έξοδό μας από την κρίση στην Ευρώπη.

Στη συνέχεια, καλώ την Ομάδα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες) να ενεργήσει με ευφύια και αξιοπιστία και να αποσύρει την τροπολογία της, όπου αναφέρεται ότι οι αναδυόμενες χώρες πρέπει να κάνουν τα ίδια, πρέπει να αναλάβουν τις ίδιες δεσμεύσεις όπως και οι πλούσιες χώρες. Αυτό είναι απαράδεκτο, δεν είναι σοβαρό.

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, στην περίπτωση του Κυότο, παρέσχαμε στις αναπτυσσόμενες χώρες παραχωρήσεις και εξαιρέσεις που οδήγησαν σε απώλεια σημαντικού μέρους της ανταγωνιστικότητάς μας. Εν τω μεταξύ, το 2005, οι αναπτυσσόμενες χώρες υπερέβησαν το ευρωπαϊκό επίπεδο εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα. Σήμερα, το Κοινοβούλιο δεν επιθυμεί μόνο να επιβαρύνει την οικονομία με ακόμη πιο δραστικές κανονιστικές ρυθμίσεις για το κλίμα. Το προτεινόμενο ψήφισμα επιβαρύνει τους εθνικούς προϋπολογισμούς μας με 30 δισ. ευρώ ετησίως για τα επόμενα δέκα έτη, τα οποία θα χρησιμοποιηθούν για τη βοήθεια των αναπτυσσόμενων χωρών. Στην περίπτωση της Πολωνίας, η προτεινόμενη μέθοδος υπολογισμού των εισφορών συνεπάγεται κόστος που θα ανέλθει ακόμη και σε 40 δισ. ευρώ για διάστημα 10 ετών έως το 2020. Τα αμφίβολα αποτελέσματα του πρωτοκόλλου του Κυότο, η προνομιακή θέση των αναπτυσσόμενων χωρών και το αυξανόμενο κόστος αυτής της πολιτικής μάς οδηγούν να είμαστε αντίθετοι προς το εν λόγω ψήφισμα. Είμαστε υπεύθυνοι όχι μόνο για το κλίμα, αλλά και για την ευημερία των πολιτών μας.

Sabine Wils (GUE/NGL). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, σε πολλά μέρη του κόσμου οι συνέπειες της κλιματικής αλλαγής είναι ορατές. Οι πιο πρόσφατοι υπολογισμοί προβλέπουν αύξηση της θερμοκρασίας του πλανήτη κατά έως και 4° C μέχρι το 2060, και κατά έως και 10° C στην Αρκτική. Κυρίως οι εκπομπές αιθάλης της Ευρώπης ευθύνονται για τη σημαντικά ταχύτερη τήξη των πάγων στην Αρκτική – μεταφέρονται εκεί μέσω του ανέμου. Τα πλούσια βιομηχανικά κράτη της ΕΕ υποχρεούνται τώρα να στηρίξουν οικονομικά τις φτωχότερες χώρες, ούτως ώστε να μπορέσουν να ληφθούν άμεσα μέτρα για την αντιμετώπιση των συνεπειών της κλιματικής αλλαγής. Θα χρειαστούν 100 δισ. δολάρια ΗΠΑ σε ετήσια βάση από το 2010 έως το 2050. Βάσει του ποσού αυτού, είναι δίκαιο να υποστηρίξουμε ότι 30 δισ. δολάρια ΗΠΑ δεν είναι πολλά για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η μεταφορά της τεχνολογίας πρέπει με τη σειρά της να μην συνδέεται με διπλώματα ευρεσιτεχνίας, διαφορετικά ορισμένα από τα χρήματα απλώς θα επιστρέψουν στις εταιρείες των βιομηχανικών χωρών. Η ΕΕ έχει την υποχρέωση να ηγηθεί της διάσκεψης για την κλιματική αλλαγή στην Κοπεγχάγη.

Paul Nuttall (EFD). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, άκουσα μόλις μια συνάδελφο σοσιαλίστρια να αναφέρεται στη Γροιλανδία και το λιώσιμο των πάγων εκεί.

Το ερώτημα που θα ήθελα να θέσω εν προκειμένω είναι: για ποιον λόγο πήρε αυτό το όνομα η Γροιλανδία (*Greenland*); Μήπως επειδή κάποτε ήταν καταπράσινη όταν ο πλανήτης ήταν πιο θερμός;

Φαίνεται ότι αυτό το έχει αντιληφθεί και ο βρετανικός λαός, καθώς πρόσφατη σφυγμομέτρηση στην εφημερίδα *The Times* δείχνει ξεκάθαρα ότι ο βρετανικός λαός δεν πιστεύει πλέον στην επανομαζόμενη ανθρωπογενή αύξηση της θερμοκρασίας του πλανήτη.

Ο βρετανικός λαός είναι τετραπέρατος και είναι πεπεισμένος ότι οι πολιτικοί χρησιμοποιούν προς όφελός τους το περιβαλλοντικό πρόγραμμα. Χρησιμοποιείται με κυνικό τρόπο με σκοπό την αύξηση των φόρων, την άσκηση ελέγχου, και τώρα χρησιμοποιείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση για να δικαιολογήσει την ίδια της την ύπαρξη.

Αυτήν την εβδομάδα, παρακολουθήσαμε επίσης την αποκάλυψη ότι ένα από τα κορυφαία ερευνητικά κέντρα του Ηνωμένου Βασιλείου στον τομέα του κλίματος, το οποίο συμβουλεύει την κυβέρνηση, αλλοιώνει τα στοιχεία και συγκάλυπτε τις διαφωνίες. Αίσχος!

Περιμένω με ανυπομονησία την Κοπεγχάγη, όπου η πολιτική τάξη θα βρεθεί στην άβολη θέση να κάθεται στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων χωρίς να αναφέρεται στην προφανή αλήθεια, που είναι ότι, στην πραγματικότητα, η θερμοκρασία του πλανήτη δεν έχει αυξηθεί την τελευταία δεκαετία.

Pilar del Castillo Vera (PPE). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, καταρχάς θα ήθελα να αναγνωρίσω τις προσπάθειες που έχουν καταβληθεί και τον ενθουσιασμό που έχει δείξει τόσο η Επιτροπή και το Συμβούλιο όσο, βεβαίως, και το Κοινοβούλιο καθ' όλη αυτήν τη μακρά περίοδο του παρόντος προγράμματος για την καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής.

Θα ήθελα να πω ότι υπάρχει μια σειρά από βεβαιότητες βάσει των οποίων θα πρέπει να χαράξουμε την πορεία μας. Το πρώτο βέβαιο γεγονός είναι πως χρειαζόμαστε τη συμμετοχή όλων, ιδίως όλων των χωρών που αποτελούν τους κύριους ρυπαντές. Το δεύτερο σχεδόν βέβαιο γεγονός είναι ότι βάσει όλων των πληροφοριών που διαθέτουμε φαίνεται ότι θα είναι πολύ δύσκολο να επιτευχθεί νομικά δεσμευτική συμφωνία στην Κοπεγχάγη, κατά τον ίδιο τρόπο με τον οποίο είναι βεβαίως δεσμευτικές οι συμφωνίες σχετικά με τα ποσοστά των εκπομπών.

Αυτή, ωστόσο, η πραγματικότητα δεν πρέπει να μας κάνει να τα παρατήσουμε, διότι η απαισιοδοξία πηγάζει από τη μη αναγνώριση της πραγματικότητας. Αντιθέτως, η αισιοδοξία βασίζεται στην αναγνώριση της πραγματικότητας.

Τι πρέπει ουσιαστικά να κάνουμε στην Κοπεγχάγη; Ασφαλώς, δεν πρέπει να ξεχνούμε την πιθανότητα επίτευξης αυτής της γενικής συμφωνίας. Δεδομένου, ωστόσο, ότι γνωρίζουμε την κατάσταση και τις υπάρχουσες δυνατότητες, θεωρώ ότι πρέπει να επικεντρωθούμε σε τομεακού χαρακτήρα συμφωνίες, οι οποίες θα έχουν πραγματική ισχύ, και σε επιτεύξιμους στόχους. Έχω κατά νου μια συμφωνία σχετικά με την αποψίλωση των δασών, μια συμφωνία σχετικά με τη βοήθεια προς τις αναδυόμενες και τις αναπτυσσόμενες χώρες, αλλά κυρίως, μια συμφωνία σχετικά με τη μεταφορά της τεχνολογίας. Θεωρώ επίσης ότι θα ήταν εξαιρετική ιδέα να επιτυγχάναμε συμφωνίες για την προώθηση προγραμμάτων, ούτως ώστε οι βιομηχανικοί κλάδοι που καταναλώνουν την περισσότερη ενέργεια παγκοσμίως να μπορούν να συνάπτουν συμφωνίες σχετικά με τις εκπομπές, σε όποια χώρα και αν βρίσκονται. Αυτό θα καθιστούσε επίσης τις οικονομίες μας πιο ανταγωνιστικές.

Ολοκληρώνοντας, θα ήθελα να επισημάνω ότι η αισιοδοξία βασίζεται στον ρεαλισμό και η αποτελεσματικότητα βασίζεται στη θέσπιση επιτεύξιμων στόχων. Αυτό θα πρέπει να μας καθοδηγεί πάντα.

Linda McAvan (S&D). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, για μία ακόμη φορά το Κοινοβούλιο άκουσε δύο ομιλίες από το BNP και το UKIP, και για μία ακόμη φορά τα δύο κόμματα συμφωνούν ως προς τις πεποιθήσεις τους σχετικά με θεωρίες συνωμοσίας, κάτι που δείχνει πόσο μικρές είναι οι μεταξύ τους διαφορές.

Θα ήθελα όμως να συγχαρώ πρώτο από όλους σήμερα τον υπουργό που παραμένει φιλόδοξος σχετικά με την Κοπεγχάγη και επιμένει στην ιδέα μιας νομικά δεσμευτικής συμφωνίας.

Σήμερα το πρωί, το BBC ανέφερε ότι ο Λευκός Οίκος δηλώνει ότι θα προσέλθει στην Κοπεγχάγη με στόχους για τη μείωση των εκπομπών των ΗΠΑ. Όσοι εξ ημών έχουμε συναντηθεί με μέλη της Γερουσίας των ΗΠΑ γνωρίζουμε ότι υπάρχει έντονη κινητικότητα και επομένως σοβαρότατη προοπτική νομοθέτησης στις Ηνωμένες Πολιτείες. Θεωρώ λοιπόν ότι εξακολουθεί να υπάρχει πραγματική ελπίδα για την επίτευξη συμφωνίας στην Κοπεγχάγη.

Ωστόσο, η Κοπεγχάγη δεν θα είναι παρά η αρχή, διότι όταν επιστρέψουμε από την Κοπεγχάγη εμείς στην Ευρώπη θα πρέπει να συνεχίσουμε τις εργασίες για τον περιορισμό των εκπομπών μας. Πρέπει να συνεχίσουμε να επενδύουμε στην ενεργειακή αποδοτικότητα, σε ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και σε τεχνολογία χαμηλής κατανάλωσης άνθρακα. Χαίρομαι ιδιαίτερα που την προηγούμενη εβδομάδα συμφωνήσαμε ως Ευρωπαϊκή Ένωση να υπάρξουν επενδύσεις σε τεχνολογίες, όπως η δέσμευση και η αποθήκευση άνθρακα, και που ένα από αυτά τα εργαστάσια θα εγκατασταθεί στην εκλογική μου περιφέρεια στο Γιόρκσαϊρ, στην περιοχή του Hatfield.

Επίτροπε Δήμα, θα ήθελα να σας ευχαριστήσω. Δεν γνωρίζω εάν αυτή θα είναι η τελευταία ευκαιρία που θα έχω να σας ευχαριστήσω από το βήμα του Κοινοβουλίου για το έργο σας ως Επιτρόπου τα τελευταία έτη, αλλά η Επιτροπή έκανε πραγματικά πολύ καλή δουλειά θέτοντας την Ευρώπη επικεφαλής, και το έργο σας χρήζει συγχαρητηρίων στο Κοινοβούλιο.

Θα σας συναντήσουμε στην Κοπεγχάγη. Μπορεί να σας συναντήσουμε εδώ και τον Ιανουάριο, αλλά ήθελα να καταγραφεί αυτό στα πρακτικά.

Τέλος, ελπίζω ότι το Κοινοβούλιο θα ψηφίσει υπέρ ενός καλού ψηφίσματος για την κλιματική αλλαγή και ελπίζω ότι θα απορρίψουμε τις τροπολογίες που υποβλήθηκαν από βουλευτές του Κοινοβουλίου της αντίθετης πλευράς που επιθυμούν να αποδυναμώσουν τις δεσμεύσεις μας. Επιθυμούν να μειώσουν τους στόχους μας και να αντισταθμίσουν μεγαλύτερο μέρος των εκπομπών μας. Εάν αντιμετωπίζουμε την κλιματική αλλαγή με σοβαρότητα, εάν επιθυμούμε να καταλήξουμε σε μια καλή συμφωνία, πρέπει να καταψηφίσουμε αυτές τις τροπολογίες.

Fiona Hall (ALDE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, χαιρετίζω τη θετική και αποφασιστική στάση της σουηδικής Προεδρίας, και ιδίως την αποφασιστικότητα του υπουργού ότι η συμφωνία στην Κοπεγχάγη πρέπει να είναι αναβαθμίσιμη και να περιλαμβάνει μηχανισμούς ελέγχου, ούτως ώστε να μπορεί να προσαρμοστεί υπό το πρίσμα των νέων επιστημονικών ερευνών.

Η δέσμη μέτρων της ΕΕ για το κλίμα, η οποία εγκρίθηκε τον Δεκέμβριο του 2008, ήταν σημαντική, διότι φανέρωσε τη σοβαρότητα της δέσμευσής μας έναντι της κλιματικής αλλαγής, και τα όσα συμφωνήθηκαν τους τελευταίους μήνες υπό τη σουηδική Προεδρία ήταν επίσης σημαντικά – ιδίως η αναδιατύπωση της οδηγίας για την ενεργειακή απόδοση των κτιρίων, η οποία θα μειώσει δραστικά το αποτύπωμα άνθρακα τόσο των καινούργιων όσο και των ανακαινισμένων κτιρίων.

Ωστόσο, υπάρχει ένα εξόφθαλμο κενό στα σχέδια της Ευρώπης και αυτό είναι οι επενδύσεις. Προκαλεί κατάπληξη το γεγονός ότι οι ΗΠΑ, παρότι δεν έχουν εγκρίνει σχετική νομοθεσία, έχουν διαθέσει περισσότερα από 100 δισ. δολάρια ΗΠΑ σε δαπάνες για καθαρή ενέργεια και η Κίνα έχει δεσμεύσει 200 δισ. δολάρια ΗΠΑ στο πλαίσιο του σχεδίου οικονομικών κινήτρων της, ενώ η δέσμευση της ΕΕ αφορά λίγο περισσότερα από 50 δισ. δολάρια ΗΠΑ. Θα πρέπει να το έχουμε υπόψη αυτό και να μην σπεύδουμε να συγχαίρουμε τον εαυτό μας κατά την προετοιμασία της Διάσκεψης της Κοπεγχάγης.

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΗΣ κ. ROTH-BEHRENDT

Αντιπροέδρου

Claude Turmes (Verts/ALE). – (DE) Κυρία Πρόεδρε, έχω ένα συγκεκριμένο ερώτημα για τον Επίτροπο Δήμα. Εάν οι πληροφορίες μου είναι σωστές, το θέμα έχει ως εξής. Εάν στην Ευρωπαϊκή Ένωση εφαρμόσουμε τους στόχους που έχουμε θέσει οι ίδιοι –20% ανανεώσιμες πηγές ενέργειας έως το 2020 και αύξηση κατά 20% της ενεργειακής αποδοτικότητας έως το 2020–, τότε τα ενεργειακά πρότυπα της ΕΕ δείχνουν ότι αυτό από μόνο του θα οδηγήσει σε μείωση του διοξειδίου του άνθρακα κατά 18 έως 21%, με βάση τη συνεχιζόμενη χρήση σταθμών παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας που λειτουργούν με λιθάνθρακα και φυσικό αέριο.

Σε αυτήν τη βάση, δεν καταλαβαίνω για ποιον λόγο δαπανούμε τόσον χρόνο συζητώντας πώς θα επιτύχουμε τον στόχο του 30% εφόσον, εφαρμόζοντας μέτρα ενεργειακής αποδοτικότητας και χρησιμοποιώντας ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και το σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπών καθώς και μια μικρή αντιστάθμιση του άνθρακα, μπορούμε εύκολα να επιτύχουμε ποσοστό 30 ή 35%.

Θα ήμουν ιδιαίτερα ευγνώμων, κύριε Δήμα, εάν εσείς, ως συνεπής συντηρητικός, κατορθώνατε να ξεδιαλύνετε επιτέλους αυτό το χάος που δημιουργήσαν οι κύριοι Seeber και Florenz και άλλοι, που για μία ακόμη φορά σκύβουν το κεφάλι μπροστά στις παλαιές βιομηχανίες.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να απευθύνω έκκληση για μια αίσθηση μέτρου. Παρά τα όσα ακούσαμε εδώ, δεν πρόκειται για τις πλέον σημαντικές διαπραγματεύσεις στην ιστορία της ανθρωπότητας και, για την ακρίβεια, το μέλλον της ανθρωπότητας δεν εξαρτάται από αυτές, όπως υποστηρίζουν ορισμένοι συνάδελφοί μας. Οι αποφάσεις σχετικά με συγκεκριμένα όρια στη δέσμη μέτρων για το κλίμα δεν ελήφθησαν με ακριβή και λεπτομερή τρόπο.

Δεν μπορούμε παρά να εκφράσουμε τη λύπη μας για το ότι έχει ήδη καθοριστεί ότι στην πραγματικότητα οι επιπτώσεις της εν λόγω δέσμης μέτρων, οι χρηματοοικονομικές επιπτώσεις, θα επηρεάσουν κυρίως τις φτωχές χώρες, τις νέες χώρες της ΕΕ. Η απόφαση να εξαρτηθεί η χρηματοδότηση για το ζήτημα αυτό όχι από το κατά κεφαλήν εισόδημα αλλά από το όριο της ρύπανσης αποτελεί απόφαση που πλήττει τις οικονομίες των νέων χωρών της ΕΕ, συμπεριλαμβανομένης της χώρας μου, της Πολωνίας.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, μια συνεπής προσέγγιση του προβλήματος της κλιματικής αλλαγής, που θα υπερβαίνει την απλή θέσπιση στόχων για τη μείωση των εκπομπών, απαιτεί μια ρεαλιστική εξήγηση των μέσων που θα χρησιμοποιηθούν προκειμένου να επιτευχθούν αυτές.

Θεωρούμε σημαντικό και αποκαλυπτικό το γεγονός ότι η πλειονότητα των μελών της Επιτροπής Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων απέρριψε τη συμπερίληψη τροπολογιών στο σχέδιο ψηφίσματος για την Κοπεγχάγη που υποστηρίζουν –και αναφέρω αυτολεξεί– τη διαφοροποίηση των μέσων που θα

χρησιμοποιηθούν για την επίτευξη των στόχων μείωσης των εκπομπών, την αποφυγή της εξάρτησης από αγορακεντρικά μέσα, και την ανάγκη αξιολόγησης της αποτελεσματικότητας αυτών των αγορακεντρικών μέσων, καθώς και των κοινωνικών και περιβαλλοντικών επιπτώσεών τους.

Η σημασία που δίνει η Ευρωπαϊκή Ένωση σε λύσεις που βασίζονται στην αγορά είναι ενδεικτική μιας θεμελιωδώς πολιτικής και ιδεολογικής επιλογής. Σκοπός αυτής είναι η κατάρτιση ενός σχεδίου για τη δημιουργία δισεκατομμυρίων, ψευδών οικονομικών πόρων στην υπηρεσία ενός συστήματος που μοιάζει να μην έχει διδαχθεί τίποτα από την κρίση στην οποία έχει περιέλθει σήμερα.

Η εμπειρία της εφαρμογής του συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπών της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει απαξιώσει παντελώς τις ρυθμίσεις μέσω της αγοράς και έχει καταδείξει την αναποτελεσματικότητα και τη διαστροφή των μέσων αυτής.

Timo Soini (EFD). – (FI) Κυρία Πρόεδρε, πρέπει να προστατεύσουμε τους εργαζόμενους, τους μικροεπιχειρηματίες και τη βιομηχανία. Η ανάληψη περιβαλλοντικής δράσης είναι δυνατή μόνο στο πλαίσιο μιας υγιούς οικονομίας. Μόνο εάν η οικονομία είναι υγιής, μπορούμε να επενδύουμε στο περιβάλλον.

Τα πράγματα δεν θα έχουν καλή κατάληξη με τα σημερινά ποσοστά των στόχων. Η σημερινή εμπορία ποσοστών, και το λέω εγώ που είμαι καθολικός, αποτελεί το σημερινό αντίστοιχο του συγχωροχαρτιού, και αυτό δεν είναι καλό. Πρέπει να εισαγάγουμε ένα σύστημα συγκεκριμένων εκπομπών, συμβαίνει και με τα αυτοκίνητα, που θα μας επιτρέψει να μετρούμε τι έχει συμβεί και να συνάγουμε τα κατάλληλα συμπεράσματα.

Γιατί δεν υπερασπίζεται η αριστερά τους εργαζόμενους, όχι μόνο στη Φινλανδία αλλά γενικότερα στην Ευρώπη; Η υποστήριξη προς την αριστερά μειώνεται με ταχύτερους ρυθμούς απ' ό,τι λιώνουν τα παγόβουνα. Υπάρχουν και άλλες επιλογές: μπορούν να επιβληθούν δασμοί στα προϊόντα που υπερβαίνουν συγκεκριμένες εκπομπές. Εάν θεσπίσουμε ένα σύστημα όπου το περιβαλλοντικό ντάμπινγκ που προέρχεται από τις αναπτυσσόμενες και τις λιγότερο βιομηχανικές χώρες δεν θα είναι εφικτό, τότε θα μπορέσουμε να προστατεύσουμε τις θέσεις εργασίας και τα προϊόντα ανώτερης ποιότητας, και θα είμαστε σε θέση να συνεχίσουμε να το πράττουμε και στο μέλλον.

Romana Jordan Cizelj (PPE). – (SL) Είμαι αισιόδοξη και συμφωνώ με τον σουηδό υπουργό Carlgren, ο οποίος δήλωσε ότι πρέπει να επιτύχουμε. Θα ήθελα επίσης να προσθέσω ότι, για να επιτύχουμε, πρέπει να δράσουμε με σοβαρότητα και να επιδιώξουμε τους στόχους μας με τρόπο σαφή και διαφανή.

Το πρώτο ζήτημα που θα ήθελα να θίξω είναι ότι η μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου αποτελεί τόσο ευρωπαϊκό όσο και παγκόσμιο στόχο. Ας μην θεωρούμε ότι έχουμε το δικαίωμα να κρίνουμε τις τεχνολογίες, υποστηρίζοντας ορισμένες και καταδικάζοντας άλλες. Όσον αφορά τις τεχνολογίες, πρέπει να παραμείνουμε αμερόληπτοι. Πρέπει να είμαστε ανοικτοί στη χρήση τεχνολογιών χαμηλής κατανάλωσης άνθρακα και στην ανάπτυξη νέων.

Δεν πρέπει να επιτρέψουμε οι προσπάθειές μας για την καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής να δημιουργήσουν αντιπαλότητα μεταξύ των επιμέρους τεχνολογιών χαμηλής κατανάλωσης άνθρακα. Εάν επιθυμούμε να επιτύχουμε, πρέπει να εξετάσουμε σοβαρά το ενδεχόμενο να κάνουμε χρήση όλων των διαθέσιμων τεχνολογιών.

Δεύτερον, στην COP15, εμείς, οι εκπρόσωποι της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πρέπει να στείλουμε ένα σαφές μήνυμα: ότι χρειάζονται περισσότερα χρήματα ώστε να ανταποκριθούν οι τρίτες χώρες στις δεσμεύσεις τους, και ότι η αειφόρος ανάπτυξη απαιτεί δέσμες λύσεων. Ωστόσο, πώς μπορούμε να εξηγήσουμε στους φορολογούμενους πολίτες μας ότι αναλάβαμε να χρηματοδοτήσουμε την αειφόρο ανάπτυξη τρίτων χωρών χωρίς να τους ζητήσουμε την παραμικρή δέσμευση που θα μας διαβεβαίωνε ότι χρησιμοποιούν τους πόρους αυτούς για τους σκοπούς για τους οποίους προορίζονται; Χρειαζόμαστε δεσμεύσεις και εποπτεία.

Τρίτον, σε μία από τις συζητήσεις μας τον Νοέμβριο, επέστησα την προσοχή του Κοινοβουλίου στο γεγονός ότι πρέπει να στείλουμε ένα μήνυμα στον Πρόεδρο Obama καλώντας τον να παραστεί στην COP15. Σήμερα το πρωί, άκουσα στις ειδήσεις ότι ο κ. Obama επιβεβαίωσε ότι θα παραστεί στην Κοπεγχάγη και ότι θα ασκήσει πίεση για την έγκριση δεσμευτικών στόχων όσον αφορά τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου. Για εμένα, αυτό φαίνεται να αποτελεί απόδειξη ότι η απόφασή μας να επιμείνουμε στην άσκηση πολιτικής πίεσης ήταν σωστή.

Συνοψίζοντας, θα ήθελα να στείλω ένα σαφές μήνυμα. Πρέπει να δράσουμε και να το κάνουμε άμεσα. Επιθυμούμε μια νομικά δεσμευτική συμφωνία και επιθυμούμε οι άλλες χώρες να συμπεριφερθούν υπεύθυνα.

Saïd El Khadraoui (S&D). – (NL) Θα ήθελα να αναφερθώ στην πτυχή των μεταφορών. Πιστεύω ότι, μαζί με το ζήτημα της ενέργειας, οι μεταφορές αποτελούν ουσιαστικά τη μεγαλύτερη από τις προκλήσεις της κλιματικής αλλαγής.

Είναι μεγάλη πρόκληση διότι καθιστά αναγκαία μια επανεξέταση της υλικοτεχνικής οργάνωσης του συστήματος εμπορικών συναλλαγών μας και του τρόπου με τον οποίο κινούμαστε και ταξιδεύουμε. Ασφαλώς, θα πρέπει να λάβουμε έναν συνδυασμό μέτρων για να εκπληρώσουμε αυτούς τους στόχους. Στα μέτρα περιλαμβάνεται η συνέχιση των επενδύσεων στην έρευνα και την ανάπτυξη, η επιβολή αυστηρότερων τεχνικών προτύπων, ο καθορισμός και η διάδοση των βέλτιστων προτύπων, η εφαρμογή της εσωτερικεύσης των εξωτερικών δαπανών προκειμένου να προαχθεί η αποτελεσματικότητα του συστήματος και να εδραιωθούν ίσοι όροι ανταγωνισμού μεταξύ των διαφόρων μέσων μεταφοράς, καθώς επίσης, βεβαίως, η θέσπιση υλοποιήσιμων, φιλόδοξων στόχων σε παγκόσμιο επίπεδο. Αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό στην περίπτωση του κλάδου της αεροπορίας και των θαλάσσιων μεταφορών, όπου χρειάζεται ακόμη να επιτευχθεί σημαντική πρόοδος στον τομέα της βιωσιμότητας.

Από την άποψη αυτή, πρέπει να πω ότι οι στόχοι που έθεσε το Συμβούλιο –μείωση κατά 10% έως το 2020 για την αεροπορία και μείωση κατά 20% για τις θαλάσσιες μεταφορές– στην πραγματικότητα δεν είναι αρκετά φιλόδοξοι. Θεωρώ ότι εν προκειμένω μπορούμε να προχωρήσουμε ακόμη περισσότερο.

Από την άλλη πλευρά, επισημαίνω ότι το ψήφισμα αναφέρεται στο ζήτημα της πώλησης του ήμισυ των δικαιωμάτων εκπομπών σε πλειστηριασμό. Αυτό δεν συνάδει με όσα προτείναμε εμείς οι ίδιοι πριν από δύο έτη, όταν διαθέταμε 15%, και για τον λόγο αυτόν θα επικεντρωνόμουν σε μια φιλόδοξη συμφωνία. Ας στοχεύσουμε σε αυτό.

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Κυρία Πρόεδρε, αντιλαμβανόμαστε πλήρως την κατάσταση, πιστεύω ότι ο τόνος έχει δοθεί, και ο υπουργός Carlsson έφτασε στο σημείο να ασκήσει κριτική στην επικρατούσα απαισιοδοξία. Έχει αρχίσει πραγματικά η αντίστροφη μέτρηση για να σώσουμε τη Διάσκεψη Κορυφής της Κοπεγχάγης και να διασφαλίσουμε ότι οι κύριες χώρες ρυπαντές του πλανήτη θα υπογράψουν μια φιλόδοξη συμφωνία και θα αναλάβουν δεσμεύσεις έναντι των μελλοντικών γενεών.

Η σύναψη συμφωνίας είναι θετική εξέλιξη. Η επιτυχία είναι βεβαίως ακόμη καλύτερη. Γνωρίζουμε ότι η επιτυχία αυτή εξαρτάται αναγκαστικά από την υποστήριξη των βιομηχανικών χωρών –κυρίως της Κίνας και των Ηνωμένων Πολιτειών– για αυτό που θα αποτελέσει το μελλοντικό πρωτόκολλο της Κοπεγχάγης, και εξίσου αναγκαστικά από την υποστήριξη των αναπτυσσόμενων χωρών. Από την άποψη αυτή, η Επιτροπή Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων του Κοινοβουλίου έκανε το καθήκον της προτείνοντας ετήσια άμεση ενίσχυση ύψους 30 δισ. ευρώ έως το 2020 για να βοηθηθούν οι χώρες αυτές κατά τη μετάβασή τους σε μια οικονομία χαμηλότερης κατανάλωσης άνθρακα.

Αυτό με οδηγεί να αναφέρω εκείνο που θεωρώ ότι συνιστά έλλειψη στο ψήφισμά μας, δηλαδή το ότι δεν λαμβάνει υπόψη τον αντίκτυπο της κλιματικής αλλαγής στην υγεία των ανθρώπων. Ο αντίκτυπος αυτός είναι σοβαρός, εάν ακούσουμε τις εκκλήσεις και τις προειδοποιήσεις της ΠΟΥ.

Για τον λόγο αυτό, σας καλώ όλους να υπερψηφίσετε τις δύο τροπολογίες που αφορούν το συγκεκριμένο ζήτημα και τις οποίες προσέθεσα εγώ στο ψήφισμά μας.

Caroline Lucas (Verts/ALE). – (EN) Κυρία Πρόεδρε, κυκλοφορεί μια νέα κινηματογραφική ταινία που αφορά την κλιματική αλλαγή και ονομάζεται *Η Εποχή των Ηλιθίων*. Διαδραματίζεται το 2055 και επικεντρώνεται στον μοναδικό επιζήσαντα της κλιματικής καταστροφής. Με κατατράχουν κάποια λόγια σε αυτήν την ταινία, όταν ο ηθοποιός, ενδυμώμενος το 2009 –ενθυμούμενος το σήμερα– λέει: «Γιατί, ενώ γνώριζαν όσα γνώριζαν τότε, δεν έδρασαν όσο υπήρχε ακόμη χρόνος;»

Με άλλα λόγια, γιατί δεν κατορθώσαμε να αναπτύξουμε επαρκή πολιτική θέληση; Εν μέρει διότι δεν μιλούμε αρκετά σχετικά με τα οφέλη της μετάβασης σε έναν κόσμο μετά τον άνθρακα –τις εκατομμύρια θέσεις εργασίας στον τομέα της πράσινης ενέργειας, τα σπίτια με καλύτερη μόνωση, τις βελτιωμένες δημόσιες συγκοινωνίες. Αυτό είναι το μήνυμα που πρέπει να προωθήσει η ΕΕ.

Ωστόσο, ακόμη και ο πλέον φιλόδοξος στόχος που προτείνει σήμερα η ΕΕ –μια μείωση κατά 30% έως το 2020– δεν θα μας παράσχει παρά μόλις 50/50 πιθανότητες να αποφύγουμε τα χειρότερα όσον αφορά την κλιματική αλλαγή. Εάν σας έλεγαν ότι ένα αεροπλάνο στο οποίο ετοιμάζεστε να επιβιβαστείτε έχει 50/50 πιθανότητες να συντριβεί, πιθανότατα δεν θα επιβιβάζοσασταν. Και όμως, αυτά που διακυβεύονται στην Κοπεγχάγη είναι πολύ σοβαρότερα από αυτό. Επομένως, το μήνυμά μου προς εσάς είναι το εξής: σας παρακαλώ γίνετε περισσότερο φιλόδοξοι. Μην επιτρέψετε να γραφτεί στην επιτύμβια στήλη της Κοπεγχάγης πως αυτή ήταν η Εποχή των Ηλιθίων.

Paweł Robert Kowal (ECR). – (PL) Κυρία Πρόεδρε, για μία ακόμη φορά σε ένα ζήτημα με πολύ μεγάλη σημασία για την Ευρωπαϊκή Ένωση, ακούμε διαρκώς τη μαγική λέξη «επιτυχία». Η Προεδρία επιθυμεί να σημειώσει επιτυχία, και το επιθυμεί περισσότερο από οτιδήποτε άλλο. Εν τω μεταξύ, ο Τύπος στην Ευρώπη βρίθκει αναφορών ότι η Διάσκεψη Κορυφής της Κοπεγχάγης δεν θα στεφθεί με επιτυχία. Ας εξετάσουμε τους λόγους για τους οποίους δεν πρόκειται να στεφθεί με επιτυχία. Είναι ότι οι κυβερνήσεις έχουν την αίσθηση ότι, εάν όλα λέγονταν ξεκάθαρα, και

εάν οι πολίτες των κρατών μελών της ΕΕ γνώριζαν τις συνέπειες, εάν γνώριζαν τους λόγους για τους οποίους επιθυμούμε να λάβουμε τόσο σημαντικές αποφάσεις, εάν γνώριζαν την αβεβαιότητα των λόγων αυτών και την αβεβαιότητα των συνεπειών των πράξεών μας, θα ήταν αντίθετοι σε όλα αυτά.

Θα ήθελα να πω ένα μόνο πράγμα, που είναι και το πιο σημαντικό – η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι υπεύθυνη, τα κράτη μέλη της ΕΕ είναι υπεύθυνα για όσα συμβαίνουν στον κόσμο, αλλά είναι επίσης υπεύθυνα κατά πρώτο και κύριο λόγο για τα ίδια τους τα έθνη, τα κράτη και τους πολίτες τους, για τους ανθρώπους που εναποθέτουν τις ελπίδες τους σε όσα κάνουμε, τους ανθρώπους που ελπίζουν επίσης ότι τα πράγματα θα έχουν θετική εξέλιξη για αυτούς στο μέλλον. Αυτό πρέπει να το λάβουμε υπόψη. Εάν επιθυμούμε να αναλάβουμε την ευθύνη για την κατάσταση σε παγκόσμια κλίμακα, και εν προκειμένω δεν υπεισέρχομαι σε λεπτομέρειες, τότε αυτή η ευθύνη πρέπει να επηρεάζει τους πάντες εξίσου, κάποιους όσον αφορά τις μειώσεις, άλλους όσον αφορά την προστασία του περιβάλλοντος, και κάποιους άλλους όσον αφορά κάτι άλλο – αυτό χρειαζόμαστε σήμερα.

David Campbell Bannerman (EFD). – (EN) Κυρία Πρόεδρε, στην εκλογική μου περιφέρεια στην Αγγλία, αποκαλύφθηκε αυτήν την εβδομάδα ότι επιστήμονες από το Πανεπιστήμιο East Anglia παραπονούσαν, όπως εικάζεται, στοιχεία επιχειρώντας να αποδείξουν την ανθρωπογενή αύξηση της θερμοκρασίας του πλανήτη.

Τι αποκάλυψη! Είναι πλέον ξεκάθαρο ότι η επιστημονική συναίνεση όσον αφορά την ανθρωπογενή αύξηση της θερμοκρασίας του πλανήτη φθίνει με ταχείς ρυθμούς: 30 000 σκεπτικιστές επιστήμονες υπέγραψαν τη Διακήρυξη του Μανχάταν· 600 επιστήμονες υπέγραψαν έκθεση της Γερουσίας των ΗΠΑ· ακόμη και γερμανοί επιστήμονες απευδύνθηκαν φέτος γραπτώς στην καγκελάριο Angela Merkel.

Εν τω μεταξύ, ο συντάκτης της βασικής έκθεσης των Ηνωμένων Εθνών για το ζήτημα αυτό, ο σερ Nicholas Stern, μας προτρέπει να γίνουμε χορτοφάγοι για να σταματήσουμε την απελευθέρωση αερίων από τις αγελάδες. Ίσως δεν έχουν τρελαθεί μόνο ορισμένες αγελάδες.

Είμαι μέλος της Επιτροπής Διεθνούς Εμπορίου. Με απασχολούν πολύ έντονα οι συνομιλίες που ξεκινούν αυτήν την εβδομάδα στον ΠΟΕ. Με ανησυχεί μια τάση που επικρατεί προς πράσινους δασμούς, η οποία βασίζεται σε παρόμοιους ψευδείς ισχυρισμούς. Οι νέοι αυτοί δασμοί δεν συνιστούν απλώς φραγμούς για το εμπόριο, τιμωρούν τους φτωχούς και δεν έχουν καμία απολύτως αιτιολόγηση. Πρόκειται απλώς για περιβαλλοντικό ιμπεριαλισμό.

Herbert Reul (PPE). – (DE) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, στο πλαίσιο των συζητήσεων για το κλίμα, έχουμε ακούσει διάφορες απόψεις στο Κοινοβούλιο σχετικά με τα αίτια και τον αντίκτυπο της κλιματικής αλλαγής. Δεν επιθυμώ να δώσω συνέχεια σε αυτό, αλλά αρκετοί συνάδελφοι που αναφέρθηκαν σχετικά έχουν δίκιο: αυξάνεται συνεχώς ο αριθμός των νέων φωνών στην επιστημονική κοινότητα, και θα ήθελα να συζητήσουμε σχετικά με αυτές τις νέες φωνές με δίκαιο τρόπο.

Το δεύτερο ζήτημα που θα ήθελα να θίξω είναι ότι το Κοινοβούλιο έχει υιοθετήσει μια σαφή θέση έναντι της Διάσκεψης Κορυφής της Κοπεγχάγης. Υπάρχει σαφής εντολή σχετικά με το τι πρέπει να επιτευχθεί. Υπάρχει επίσης εντολή για όλους εδώ στο Κοινοβούλιο να μεριμνήσουν για την ευημερία των πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και να το πράττουν από κάθε άποψη. Στις συζητήσεις αυτές, πρέπει να διασφαλίσουμε ότι δεν θεωρούμε ένα έργο ως το μοναδικό πολιτικό έργο που έχει σημασία για εμάς. Ως εκ τούτου, μερικές φορές εύχομαι στους στόχους μας για την Κοπεγχάγη να φροντίζαμε να απειχάμε από επικλήσεις ή από αγώνες δρόμου ποσών –όπως είπε και ένας άλλος βουλευτής– και αντί γι' αυτό να εξετάζαμε τι μπορούμε να επιτύχουμε απτά και αποτελεσματικά. Τι μπορούμε να επιτύχουμε με ξυπνο τρόπο; Ποιες θα είναι οι συνέπειες, μεταξύ άλλων και για την ευρωπαϊκή βιομηχανία; Πρέπει να το λάβουμε και αυτό υπόψη. Δεν αποτελεί το μοναδικό κριτήριο, αλλά πρέπει να αποτελέσει κριτήριο, και για τον λόγο αυτόν θα ήθελα να μας δώ να προσπαθούμε να επιτύχουμε συμφωνίες που είναι πραγματικά όσο το δυνατόν περισσότερο απτές. Αυτό προϋποθέτει επίσης ότι θα είμαστε δίκαιοι καθώς και ότι θα συμμετάσχουν και άλλα βιομηχανικά κράτη ούτως ώστε αυτό να μην αποτελέσει αποκλειστικά ευρωπαϊκό έργο.

Ένας άλλος βουλευτής επισήμανε επίσης ότι η συνεισφορά μας ανέρχεται σε 10%. Ο υπόλοιπος κόσμος, οι αναδυόμενες οικονομίες, οι αναπτυσσόμενες χώρες πρέπει να καταβάλουν το μερίδιο που τους αναλογεί. Εάν δεν καταλήξουμε σε ακριβείς όρους εν προκειμένω στην Κοπεγχάγη, θα προτιμούσα να επιτύχουμε πολιτική συναίνεση και να αναθέσουμε εντολές προκειμένου να συναφθούν συγκεκριμένες συμφωνίες κατά τους ερχόμενους μήνες. Δεν πρέπει να καταφύγουμε σε όποιον τυπικό συμβιβασμό γίνει βιαστικά στην Κοπεγχάγη και να κοροιδεύουμε τους εαυτούς μας ότι αυτό θα οδηγήσει αυτόματα σε μειώσεις ύψους 30%. Εκείνο που χρειάζεται είναι ρεαλισμός και διαπραγματεύσεις για συγκεκριμένα ζητήματα – τότε θα μπορέσουμε πιθανότατα να σημειώσουμε πρόοδο.

Teresa Riera Madurell (S&D). – (ES) Κυρία Πρόεδρε, η καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής προϋποθέτει επίσης μια ριζική αλλαγή κατά την παραγωγή και την κατανάλωση ενέργειας. Χρειαζόμαστε ένα νέο πρότυπο που θα εξισορροπεί αυτές τις τρεις ανάγκες: την ασφάλεια, τη βιωσιμότητα και την ανταγωνιστικότητα. Με αυτόν τον στόχο κατά νου, εργαζόμαστε για μια κοινή απόκριση.

Το 2007 αποτέλεσε έτος αποφασιστικής σημασίας, διότι καθορίσαμε τους ακριβείς στόχους μας. Ελήφθη μια απόφαση ώστε η αύξηση της θερμοκρασίας να μην φτάσει σε σημείο χωρίς επιστροφή, αλλά η απόφαση αυτή ελήφθη με τη γνώση ότι η μη ανάληψη δράσης θα επιβάρυνε εκ νέου την παγκόσμια οικονομία, ενώ η επένδυση στην αποδοτικότητα και τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας θα είχε μεγαλύτερα οφέλη.

Προκειμένου να πείσουμε τους πολίτες και την αγορά για την έντονη επιθυμία μας να επιτύχουμε αυτούς τους στόχους, χρειαζόμασταν ένα υγιές, σταθερό νομοθετικό πλαίσιο που θα παρείχε ασφάλεια δικαίου στις επενδύσεις, και αυτός ήταν ο λόγος για τις έξι νομοθετικές πρωτοβουλίες της πράσινης δέσμης μέτρων.

Η Επιτροπή Βιομηχανίας, Έρευνας και Ενέργειας έχει συμβάλει σε σημαντικό βαθμό. Θα ήθελα να επισημάνω τη συμφωνία αναφορικά με την οδηγία για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και τις πρόσφατες συμφωνίες που αφορούν δύο πολύ σημαντικές οδηγίες: την οδηγία για την ενεργειακή απόδοση των κτιρίων και την οδηγία για την επισημάνση της ενεργειακής απόδοσης. Πρόκειται για μέτρα που περιλαμβάνουν αλλαγές, αλλά αποτελούν επίσης γνήσια, αποφασιστικής σημασίας κίνητρα για οικονομική ανάπτυξη μέσω της δημιουργίας θέσεων εργασίας. Αντιπροσωπεύουν εξοικονόμηση 50 δισ. ευρώ από εισαγωγές πετρελαίου και φυσικού αερίου, ένα εκατομμύριο επιπλέον θέσεις εργασίας στον κλάδο των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και τον ίδιο αριθμό από την άποψη της ενεργειακής απόδοσης έως το 2020.

Η οικολογική βιομηχανία αντιπροσωπεύει σήμερα περισσότερες από τρία εκατομμύρια θέσεις εργασίας, και οι περιβαλλοντικές τεχνολογίες αποτελούν αναπτυσσόμενο τμήμα ενός κλάδου με κύκλο εργασιών μεγαλύτερο από 200 δισ. ευρώ ετησίως.

Επιτύχαμε πολλά στην Ευρώπη. Αλλά δεν αρκούν. Χρειαζόμαστε δράση σε παγκόσμια κλίμακα. Οι σοσιαλιστές στην Επιτροπή Βιομηχανίας, Έρευνας και Ενέργειας επιθυμούν, ως εκ τούτου, να επιστρέψουν οι διεθνείς διαπραγματεύσεις στην οδό της κατανόησης, ούτως ώστε να μπορέσει να επιτευχθεί μια γνήσια παγκόσμια συμφωνία στην Κοπεγχάγη.

(Η Πρόεδρος διακόπτει την ομιλήτρια)

Holger Krahmer (ALDE). – (DE) Κυρία Πρόεδρε, η ευρωπαϊκή πολιτική για το κλίμα πρέπει να εγκαταλείψει τις ονειροπολήσεις της και να αντιληφθεί τη διεθνή πραγματικότητα.

Πρώτον, το Κυότο υπήρξε αποτυχία. Είχε μεγάλη συμβολική σημασία, αλλά δεν επέφερε μείωση των εκπομπών. Δεύτερον, στις παραμονές της Κοπεγχάγης, είναι σαφές ότι σημαντικά κράτη στον κόσμο δεν είναι διατεθειμένα να δεχθούν δεσμευτικούς στόχους όσον αφορά τις μειώσεις. Τρίτον, η πολιτική πρέπει να αντιληφθεί τη διαφωνία που αναδύεται στο επιστημονικό πεδίο. Οι ίδιοι επιστήμονες που υπέγραψαν τα συμπεράσματα της διακυβερνητικής επιτροπής για την αλλαγή του κλίματος πριν από δύο έτη κάνουν σήμερα λόγο για φυσικές επιρροές στο κλίμα – κάτι που η διακυβερνητική επιτροπή για την αλλαγή του κλίματος είχε αποκλείσει κατηγορηματικά πριν από δύο έτη.

Θα έπρεπε ήδη να γνωρίζουμε πόσο σίγουροι μπορούμε να είμαστε για το τι επηρεάζει την κλιματική αλλαγή όταν λαμβάνουμε πολιτικές αποφάσεις. Ως εκ τούτου, ζητώ αλλαγή στρατηγικής. Καταρχάς, πρέπει να προσαρμοστούμε στις αναπόφευκτες αλλαγές στο κλίμα, αλλά θα πρέπει παράλληλα να προχωρήσουμε πέρα από όλες τις ιδεολογικού χαρακτήρα συζητήσεις σχετικά με το διοξείδιο του άνθρακα και να αναζητήσουμε διεθνείς συμμάχους προκειμένου να επιταχύνουμε την έρευνα σχετικά με νέες πηγές ενέργειας και καθαρές τεχνολογίες.

Μιχάλης Τρεμόπουλος (Verts/ALE). – Κυρία Πρόεδρε, βρισκόμαστε σε μια κρίσιμη καμπή για τον πλανήτη. Η επιστημονική κοινότητα μέσω του IPCC καλεί την Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κράτη μέλη να δεσμευτούν για μείωση των εκπομπών των αερίων του θερμοκηπίου κατά 40% μέχρι το 2020 σε σχέση με τις τιμές του 1990. Οι υπάρχουσες δεσμεύσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι μόλις το 50% εκείνων που ζητούν οι εκθέσεις του IPCC ως απολύτως απαραίτητη δέσμευση.

Το IPCC είναι για την κλιματική αλλαγή ό,τι είναι το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο για την οικονομία. Ερωτώ: θα μπορούσε ποτέ η Επιτροπή να αποκλίνει κατά 50% από στόχους που θα υποδείκνυε το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο ως απολύτως απαραίτητους; Και ακόμη, η Ευρωπαϊκή Ένωση επιμένει για αύξηση του στόχου μείωσης των εκπομπών στο 30% το 2020 εφόσον και άλλες αναπτυσσόμενες χώρες δεσμευτούν σε συγκρίσιμες μειώσεις εκπομπών. Με δεδομένη τη σημερινή κατάσταση ποιος, τι είδους και ύψους δεσμεύσεις και από ποια ακριβώς κράτη θα ήταν ικανές να ενεργοποιήσουν την παραπάνω προσφορά και ποιος ακριβώς πολιτικές για το κλίμα θα αναθεωρηθούν στην περίπτωση αυτή και τι σχετική προετοιμασία έχει γίνει για το θέμα αυτό;

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Διάλογοι, συζητήσεις και διαπραγματεύσεις για μια διεθνή συμφωνία για το κλίμα στην Κοπεγχάγη διεξάγονται ακατάπαυστα εδώ και μήνες. Μέσα στη βουή των πληροφοριών, όπου ορισμένες χώρες υποβάλλουν προσφορές και ανταγωνίζονται μεταξύ τους ως προς το ποια θα δηλώσει περισσότερο φιλόδοξους

στόχους, άλλες ανακοινώνουν μεγάλες προσδοκίες, ενώ κάποιες άλλες διατηρούν μια εντελώς παθητική στάση, και είναι εύκολο να χάσει κανείς τον βασικό στόχο μιας, πολύ απλά, ιστορικής σημασίας συμφωνίας.

Διότι μιλούμε για την καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής – μιας αλλαγής που μπορεί να οδηγήσει σε πραγματική οικολογική καταστροφή. Μιλούμε για το κοινό μέλλον του πλανήτη – το μέλλον όλων μας. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο είναι σημαντικό και το εκπαιδευτικό έργο. Έχω την εντύπωση ότι οι απόψεις των ευρωπαίων πολιτών διαφοροποιούνται ολοένα περισσότερο από εκείνες της πολιτικής ελίτ. Εν προκειμένω, υπάρχει κίνδυνος οι προτάσεις που θα υποβληθούν στο φόρουμ της Κοπεγχάγης να αντιμετωπισθούν απλώς ως ένα είδος θείας παρέμβασης ή ως κατασκευάσμα της πολιτικής ελίτ.

Πρέπει να εργαστούμε για την εκπαίδευση των πολιτών και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή πρέπει να αναλάβει την ευθύνη γι' αυτό. Η καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής δεν πρέπει να αντιμετωπιστεί ως καπρίτσιο των πλούσιων χωρών που θέλουν να επιβάλουν την άποψή τους στους άλλους. Θεωρώ ότι, εν προκειμένω, η Επιτροπή και οι αντιπροσωπείες πρέπει να υποστηρίξουν μια μόνιμη πολιτική πληροφόρησης και εκπαίδευσης.

Επίσης χρειάζεται ισχυρή πολιτική που θα υποστηρίζει την αναζήτηση αποτελεσματικών τεχνολογιών δέσμευσης του διοξειδίου του άνθρακα που παράγεται από τον λιθάνθρακα, ο οποίος χρησιμοποιείται ως πηγή ενέργειας. Αυτή η τεχνολογία πρέπει να αποκτήσει το ίδιο πολιτικό κύρος με εκείνο των άλλων ανανεώσιμων πηγών ενέργειας. Αυτό θα πρέπει να αποτελέσει προτεραιότητα του έργου του Ευρωπαϊκού Ινστιτούτου Καινοτομίας και Τεχνολογίας, που ιδρύσαμε πρόσφατα στη Βουδαπέστη.

Κάτι τελευταίο – το κόστος δημιουργίας ειδικού ταμείου για την υποστήριξη του αγώνα κατά της κλιματικής αλλαγής πρέπει να κατανεμηθεί ομοιόμορφα μεταξύ των κρατών μελών, ανάλογα με το επίπεδο του πλούτου τους.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Κυρία Πρόεδρε, απομένουν μόλις λίγες ημέρες μέχρι την Κοπεγχάγη και τώρα μοιάζει δυσκολότερο από ποτέ να οδηγηθούμε σε μια νομικά δεσμευτική συμφωνία. Θα καταλήξουμε σε αυτό που κάποιος αποκάλεσε συμφωνία δύο κατευθύνσεων, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι μπορούμε να επιδεικνύουμε αυταρέσκεια. Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να συνεχίσει να ηγείται των διαπραγματεύσεων και να ασκεί πίεση στις άλλες πλευρές.

Η Κοπεγχάγη δεν πρέπει να οδηγήσει μόνο σε μια απλή δήλωση πρόθεσης. Η Κοπεγχάγη πρέπει να οδηγήσει τουλάχιστον σε πολιτικές δεσμεύσεις και σε ένα χρονοδιάγραμμα που θα επιτρέπει την έγκριση μιας συμφωνίας για την εποχή μετά το Κυότο τον Ιούνιο του 2010 στη Βόννη. Οι Ηνωμένες Πολιτείες, η Ιαπωνία, οι χώρες BRIC και πολλές άλλες πρέπει να αναλάβουν δεσμεύσεις παρόμοιες με εκείνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεδομένου ότι οι προσπάθειες της Ευρωπαϊκής Ένωσης από μόνες τους δεν μπορούν να επιτύχουν τον στόχο του περιορισμού της αύξησης της θερμοκρασίας σε 2°C.

Δεν πρέπει να επιτραπεί στη χρηματοδότηση της προσαρμογής των αναπτυσσόμενων χωρών να θέσει σε κίνδυνο τους αναπτυξιακούς στόχους της χιλιετίας, ιδίως στις χώρες της Αφρικής, οι οποίες πλήττονται περισσότερο από την κλιματική αλλαγή.

Η Κοπεγχάγη πρέπει επίσης να βοηθήσει στην αλλαγή του παγκόσμιου ενεργειακού προτύπου υποστηρίζοντας τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και την εξοικονόμηση ενέργειας. Αυτός είναι ο τρόπος του μέλλοντος όχι μόνο για την καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής, αλλά και για τη δημιουργία θέσεων εργασίας.

Vladko Todorov Panayotov (ALDE). – (BG) Πριν από δύο έτη, η Ευρώπη ανέλαβε την πρωτοβουλία να ηγηθεί της μάχης κατά της κλιματικής αλλαγής. Υπάρχει νομοθετικό πλαίσιο σε ευρωπαϊκό επίπεδο και πρέπει να προωθηθούν οι πρωτοβουλίες για την ανάπτυξη της αντίστοιχης τεχνολογικής πλατφόρμας, που θα διευκολύνει τη μετάβαση σε μια οικονομία χαμηλής κατανάλωσης άνθρακα. Οι ευρωπαίοι ηγέτες έχουν μεγάλες φιλοδοξίες όσον αφορά τις διαπραγματεύσεις στην Κοπεγχάγη. Μολονότι δεν έχουν τεθεί ακόμη οι προϋποθέσεις για μια οριστική συμφωνία, είναι σημαντικό ότι έχουν τεθεί τα θεμέλια για παγκόσμια συναίνεση σχετικά με μια επιτυχημένη συμφωνία. Μετά την ένταξή μου στην κοινοβουλευτική αντιπροσωπεία που ταξίδεψε στην Ουάσινγκτον σε σχέση με τις διαπραγματεύσεις στην Κοπεγχάγη, διαπίστωσα ότι πρέπει να συζητηθεί η οικονομική αποτελεσματικότητα των μέτρων που εξετάζονται για την καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής. Όταν όλοι οι συμμετέχοντες στις διαπραγματεύσεις θα έχουν πειστεί ότι τα μέτρα για την καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής θα έχουν θετικές οικονομικές επιδράσεις και ότι οι οικονομίες τους δεν θα είναι ευάλωτες, θα επιτευχθεί μια παγκόσμια στρατηγική.

Françoise Grossetête (PPE). – (FR) Κυρία Πρόεδρε, όλοι ελπίζουν και προσεύχονται σήμερα για μια φιλόδοξη συμφωνία στην Κοπεγχάγη, αλλά πρέπει να ειπωθεί ότι οι φιλοδοξίες της Διάσκεψης Κορυφής της Κοπεγχάγης έχουν ουσιαστικά αποδυναμωθεί τις τελευταίες εβδομάδες, κυρίως εξαιτίας της διστακτικής στάσης των Ηνωμένων Πολιτειών και της Κίνας.

Προκειμένου να αποφευχθεί η αύξηση της θερμοκρασίας του πλανήτη κατά περισσότερο από 2 βαθμούς στα τέλη του αιώνα, όλες οι χώρες πρέπει να είναι πραγματικά πρόθυμες να δεχτούν τις ίδιες δεσμευτικές υποχρεώσεις.

Ωστόσο, στο πλαίσιο των συζητήσεών μας, βλέπουμε κάτι που θυμίζει αγώνα δρόμου των αριθμών, αγώνα δρόμου των χρηματοδοτήσεων. Εκείνο που ζητώ είναι να μην είναι η Ευρώπη αφελής, αλλά ρεαλιστικός και αυστηρός διαπραγματευτής με εκείνους τους εταίρους της που δεν έχουν καταβάλει σημαντικές προσπάθειες για τη μείωση των εκπομπών τους.

Θα ήταν απαράδεκτο να απειληθούν οι προσπάθειες των περισσότερο φιλόδοξων χωρών εξαιτίας της διαρροής άνθρακα, που θα προκύψει πολύ απλά από την ανύπαρκτη ή την ανεπαρκή δράση ορισμένων.

Η Ευρώπη δεν πρέπει να είναι αφελής όσον αφορά την Κίνα και την Ινδία. Πράγματι, η Βραζιλία και η Κορέα έχουν ήδη αποφασίσει να δεσμευθούν, όμως, ενώ η Ευρώπη επιθυμεί να αποτελέσει υπόδειγμα, δεν μπορεί να το κάνει με κάθε κόστος, και ιδίως όχι με συνέπεια την αποβιομηχανοποίησή της.

Οι διαπραγματεύσεις πρέπει να αποτελέσουν ευκαιρία για την προώθηση της ανάπτυξης νέων τεχνολογιών και τη διευκόλυνση της επένδυσης σημαντικών πόρων στην έρευνα και την ανάπτυξη. Για την ακρίβεια, υπάρχει κίνδυνος να χαθεί για πάντα η ευρωπαϊκή γνώση εξαιτίας χωρών που επωφελούνται από τη μεταφορά της τεχνολογίας. Για τον λόγο αυτόν, είναι πολύ σημαντικό να δημιουργήσουμε στην Κοπεγχάγη τις προϋποθέσεις για μια διαρκή ανταλλαγή μεταξύ των χωρών, στη βάση αμοιβαίων συμφερόντων, προστατεύοντας παράλληλα τις επενδύσεις που έχουν γίνει από ευρωπαϊκές εταιρείες στον τομέα της έρευνας και ανάπτυξης.

Επιτυχία θα είναι η προώθηση της διάδοσης των τεχνολογιών στις αναπτυσσόμενες χώρες, με αντάλλαγμα την αναγνώριση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και το άνοιγμα των αγορών τους στις τεχνολογίες αυτές.

Έχουμε, εντέλει, μία απίστευτη ευκαιρία στην Ευρώπη, να εγκαινιάσουμε, ταυτόχρονα με την καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής, ένα γνήσιο τεχνολογικό πρόγραμμα για την ενθάρρυνση της καινοτομίας και, επομένως, τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας.

Gilles Pargneaux (S&D). – (FR) Κυρία Πρόεδρε, κύριε Προεδρεύοντα του Συμβουλίου, κύριε Επίτροπε, επιτρέψτε μου να αναφερθώ σε ορισμένα σημαντικά σημεία που σχετίζονται με το ψήφισμά μας, αλλά και στη συζήτηση που θα διεξαγάγουμε τις επόμενες εβδομάδες στην Κοπεγχάγη.

Πρώτον, όσον αφορά το πρώτο σημείο, που είναι η καταπολέμηση της αύξησης της θερμοκρασίας. Άκουσα νωρίτερα αρκετούς συναδέλφους να υποτιμούν την έκταση αυτής της αύξησης της θερμοκρασίας του πλανήτη. Πρέπει ωστόσο να θυμόμαστε ότι πολλές εκατοντάδες εκατομμύρια άνθρωποι στον κόσμο πρόκειται να αποτελέσουν αυτό που θα μπορούσαμε να αποκαλέσουμε απώλειες της κλιματικής αλλαγής ως αποτέλεσμα αυτής της αύξησης. Η Κοπεγχάγη πρέπει να σταματήσει αυτήν την αύξηση της θερμοκρασίας.

Δεύτερον, πρέπει να εφοδιαστούμε με μια δεσμευτική συμφωνία που θα ορίζει ότι οι εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου πρέπει να μειωθούν κατά 30% έως το 2020, και κατά 80% έως το 2050.

Πρέπει επίσης να διασφαλίσουμε ότι θα εγγυηθούμε κάποιου είδους σαφήνεια όσον αφορά τη χρηματοδότηση. Στο ψήφισμά μας προτείνεται να δοθούν 300 δισ. ευρώ στις φτωχότερες χώρες για τα επόμενα 20 έτη. Πρέπει να προχωρήσουμε ακόμη περισσότερο. Έχει ακουστεί και το ποσό των 500 δισ. ευρώ και εμείς, η Ευρωπαϊκή Ένωση, πρέπει και στην περίπτωση αυτή να δώσουμε το παράδειγμα.

Επίσης, πρέπει να εισαγάγουμε έναν καθολικό φόρο άνθρακα, με τη δυνατότητα επιβολής φόρου στις χρηματοοικονομικές συναλλαγές. Ολοκληρώνοντας, θα ήθελα να εκφράσω τη μεγάλη κατάπληξή μου για την αμφισβήτηση των δηλώσεων των συναδέλφων μου από την Ομάδα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες) σε σχέση με όσα έχω ακούσει να λέγονται στη χώρα μου, τη Γαλλία, από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, και σήμερα το πρωί πάλι από το υπουργό Borloo.

Werner Kuhn (PPE). – (DE) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, πέραν όλων των ευγενών στόχων που σχετίζονται με τη Διάσκεψη της Κοπεγχάγης – όταν μιλούμε για την προστασία του κλίματος δεν πρέπει ασφαλώς να ξεχνούμε ότι η Ευρώπη μας, οι εταιρείες και οι επιχειρήσεις της ανταγωνίζονται καθημερινά τα μεγάλα οικονομικά και εμπορικά κέντρα της Βόρειας Αμερικής και της νοτιοανατολικής Ασίας. Αυτό συνδέεται εξίσου με τη βιομηχανική παραγωγή και την παραγωγή ενέργειας, καθώς και, σε ιδιαίτερο βαθμό, με τις μεταφορές.

Πολλές εταιρείες μεταφορών αποτελούν επίσης διεθνείς παράγοντες. Για να είναι ανταγωνιστικές, πρέπει όλοι όσοι εμπλέκονται σε αυτόν τον τομέα να έχουν ίδιες ευκαιρίες. Αυτό σημαίνει ότι η προστασία του κλίματος κοστίζει. Εμείς στην Ευρώπη είμαστε πραγματικά πρωτοπόροι όσον αφορά τη μείωση των αερίων του θερμοκηπίου στον κλάδο των μεταφορών. Θα ήθελα απλώς να υπενθυμίσω εν προκειμένω σε όλους σας ότι στο Κοινοβούλιο αυτό συμφωνήσαμε ότι θα επιχειρήσουμε να συμπεριλάβουμε στο σύστημα εμπορίας εκπομπών τις αεροπορικές, ιδίως, αλλά και τις θαλάσσιες μεταφορές.

Έγινε αναφορά και στις σιδηροδρομικές μεταφορές. Οι σιδηροδρομικές μεταφορές, μέσω του περιβαλλοντικού φόρου για την παραγωγή ενέργειας περιλαμβάνονται οπωσδήποτε στα μέτρα μείωσης του διοξειδίου του άνθρακα, ενώ οι οδικές μεταφορές περιλαμβάνονται και αυτές μέσω διαφόρων ενδεχόμενων μορφών οδικών τελών. Πρέπει επίσης να ικανοποιήσουμε τις τεχνικές απαιτήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε σχέση με τους καταλύτες μέσω των αυστηρότερων προτύπων Euro 4 και Euro 5. Εάν, ωστόσο, θέλουμε να επιτύχουμε κάτι στις θαλάσσιες και τις αεροπορικές μεταφορές, είναι αναγκαίο να εντείνουμε εκ νέου τις διαπραγματεύσεις μας με τα 20 κράτη του παραρτήματος Ι. Αυτό που συνέβη στην αεροπορία με τη Διεθνή Οργάνωση Πολιτικής Αεροπορίας δεν έχει μέχρι στιγμής αποφέρει αποτελέσματα. Πρέπει εν προκειμένω να συνεχίσουμε να ασκούμε πίεση με τις δραστηριότητές μας. Θα είναι πολύ σημαντικό να συζητηθεί αυτό στη Διάσκεψη της Κοπεγχάγης και το ίδιο ισχύει και όσον αφορά τις θαλάσσιες μεταφορές, που είναι ασφαλώς και αυτές—ξετάζοντας τη συγκεκριμένη ενεργειακή τους κατανάλωση ανά τόνο και χιλιόμετρο—πολύ φιλικές προς το περιβάλλον. Στο πλαίσιο αυτό, όμως, είναι αναγκαίο να συνάψουμε συμφωνία και με τον Διεθνή Ναυτιλιακό Οργανισμό σχετικά με κοινές έννοιες.

Andres Perello Rodriguez (S&D). – (ES) Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να συγχαρώ τα μέλη της Επιτροπής Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων, και τον πρόεδρο αυτής, τον κ. Leinen, για το έργο που επιτέλεσαν ούτως ώστε να έχουμε εμείς ένα ψήφισμα όπως αυτό, το οποίο πρέπει οπωσδήποτε να εγκρίνουμε. Δεν μπορούμε να ξεγελάμε τους εαυτούς μας υποστηρίζοντας ότι οι τομεακές συμφωνίες αρκούν, διότι το να μιλούμε γι' αυτό που θα μπορούσε να αποκληθεί υπολειμματική συμφωνία είναι σαν να παραδεχόμαστε μερική αποτυχία.

Πρέπει να εγκρίνουμε αυτό το ψήφισμα, το οποίο έχει τρεις ευγενείς φιλοδοξίες. Η πρώτη είναι περισσότερο προφανής: να αποφύγουμε την κλιματική αλλαγή, με απτές προτάσεις για τη μείωση των εκπομπών και μια δέσμευση ως προς τη χρηματοδότηση, η οποία θα στοχεύει σε μια δεσμευτική και όχι υπολειμματική συμφωνία. Υπάρχουν επίσης δύο υποκείμενες φιλοδοξίες: η πρώτη είναι να αρχίσουμε να εργαζόμαστε για την όσο το δυνατόν συντομότερη επίτευξη μιας κοινής πολιτικής ενέργειας, ακριβώς όπως στο παρελθόν εφοδιαστήκαμε με μια κοινή γεωργική πολιτική, διότι την είχαμε ανάγκη. Υπάρχει, βεβαίως, επίσης η φιλοδοξία να επανακτήσουμε την εμπιστοσύνη των πολιτών στην πολιτική και τους πολιτικούς, η οποία βρίσκεται κατά κάποιον τρόπο σε έλλειψη στην Ευρώπη.

Η επιτυχία στη Διάσκεψη Κορυφής θα μεταφραστεί, επομένως, σε επιτυχία σε σχέση με αυτές τις τρεις φιλοδοξίες. Κατά συνέπεια, καλώ τον Προεδρεύοντα του Συμβουλίου να διατηρήσει την αισιοδοξία του, να ασκήσει πιέσεις και να διαπραγματευτεί όσο περισσότερο μπορεί για να φέρει και τους άλλους στον δρόμο αυτής της επιτυχίας.

Δεν γνωρίζω εάν οι ηγέτες αυτού του πολυπολικού κόσμου θέλουν να κριθούν από την ιστορία ως ανίκανοι να επιτύχουν μια δεσμευτική συμφωνία, αλλά δεν νομίζω ότι εγώ, ως βουλευτής του ΕΚ, και όλοι οι εκπρόσωποι των πολιτών πρέπει να κριθούμε από την ιστορία ως ανίκανοι να προωθήσουμε στην Κοπεγχάγη τη δέσμευση που έχουμε έναντι της ανθρωπότητας για την αποτροπή της κλιματικής αλλαγής.

Anne Delvaux (PPE). – (FR) Κυρία Πρόεδρε, αρχικά θα ήθελα να συγχαρώ τις προσπάθειες της σουηδικής Προεδρίας να επιτύχει μια φιλόδοξη συμφωνία στην Κοπεγχάγη, παρά την πολύ έντονη ατμόσφαιρα απαισιοδοξίας που επικρατεί σε σχέση με αυτές τις επικείμενες διαπραγματεύσεις.

Προσωπικά, δεν πιστεύω ότι είναι ρεαλιστικό να παραδεχτούμε σε αυτό το στάδιο ότι η Διάσκεψη Κορυφής της Κοπεγχάγης είναι καταδικασμένη να αποτύχει ή ότι δεν θα οδηγήσει σε μια καταληκτική συμφωνία που θα κυρωθεί από όλα τα μέρη.

Ας μην υποκύψουμε τόσο γρήγορα στην απαισιοδοξία. Μας καλώ, σε αυτήν τη φάση, να μην μειώσουμε τις φιλοδοξίες μας όσον αφορά τόσο τους στόχους όσο και τις προθεσμίες. Πρέπει να συνεχίσουμε να πιστεύουμε σε μία ολοκληρωμένη, φιλόδοξη και δεσμευτική παγκόσμια πολιτική συμφωνία, η οποία θα προετοιμάσει το έδαφος για τη σύνταξη μιας νομικής συνθήκης όσο το δυνατόν συντομότερα. Είναι πραγματικά πολύ νωρίς να αναφέρουμε ότι η προθεσμία για την COP16 είναι τον Δεκέμβριο του 2010.

Τώρα πρέπει να μετατρέψουμε τη ρητορική μας σε γνήσια πολιτική βούληση. Πρέπει να αποφαινόμαστε τη δέσμευσή μας σε χρηματοοικονομικούς όρους και σε σχέση με τη βοήθεια που θα παρασχεθεί στις αναπτυσσόμενες χώρες, ιδίως μέσω της μεταφοράς τεχνολογίας. Σε αυτό το στάδιο, έχει ουσιαστική σημασία μια πλήρης, συλλογική δέσμευση της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Επιπλέον, επισημαίνω εγγράφως την πρόσφατη αλλά υποδειγματική ώθηση που έδωσαν στις διαπραγματεύσεις η Βραζιλία, η Νότιος Κορέα, η Ινδονησία και η Νορβηγία συγκεκριμένα, οι οποίες ποσοτικοποίησαν τις φιλοδοξίες τους με στόχο τη μείωση των ρυπογόνων εκπομπών τους.

Μολονότι είναι κατανοητή η ευελιξία που ζητούν οι Ηνωμένες Πολιτείες, που μόλις τώρα αρχίζουν να αντιλαμβάνονται το ζήτημα του κλίματος, εντούτοις πρέπει να λάβουμε δεσμευτικές και φιλόδοξες,

ποσοτικοποιημένες δεσμεύσεις σε βραχυπρόθεσμο, μεσοπρόθεσμο και μακροπρόθεσμο διάστημα από τους βασικούς ρυπαντές, όπως οι Ηνωμένες Πολιτείες και η Κίνα. Χωρίς τις δεσμεύσεις αυτές, οδηγούμαστε σε κλιματική, πολιτική και ηθική καταστροφή.

Vittorio Prodi (S&D). – (IT) Κυρία Πρόεδρε, κύριε Carlgren, κύριε Δήμα, κυρίες και κύριοι, σήμερα θα ήθελα να αναφερθώ σε έναν 84χρονο ιεραπόστολο, τον πατέρα Ettore Turrini, ο οποίος έζησε 59 χρόνια στα βορειοδυτικά του Αμαζονίου. Μαχόταν πάντα για την προστασία του αυτόχθονου πληθυσμού και του δάσους τους έναντι όλων όσοι επιθυμούσαν να το καταστρέψουν στο όνομα βραχυπρόθεσμων συμφερόντων.

Στα ταξίδια του σε ολόκληρο το δάσος, ο πατέρας Ettore είχε επτά αεροπορικά ατυχήματα, αλλά δεν πτοήθηκε και έλαβε δεκάδες χιλιάδες υπογραφές μέσω των δραστηριοτήτων του, τις οποίες θα υποβάλει στον Πρόεδρο Lula, σε πολλούς υπουργούς και στον ιταλό Πρόεδρο, τον κ. Napolitano. Είναι άοκνος.

Συναντηθήκαμε την προηγούμενη Κυριακή και του είπα ότι συμμερίζομαι απολύτως τη θέση του, αλλά ίσως ο κόσμος να λογικευτεί και να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι τα δάση αυτά είναι ζωτικής σημασίας ως πνεύμονες του κόσμου, τόσο για το τοπικό κλίμα όσο και για τη δέσμευση και αποθήκευση άνθρακα.

Του είπα ότι στην Κοπεγχάγη θα βρούμε επίσης πόρους για να αποζημιώσουμε τις χώρες που διατηρούν τα δάση άδικτα. Του είπα ότι δημιουργούμε μέσα ελέγχου –το GPS και το INSPIRE– για να μετρήσουμε πώς συμπεριφέρονται οι κυβερνήσεις και ότι, έως το 2030, θα έχουμε θέσει τέλος στην αποψίλωση των δασών.

Στην Κοπεγχάγη θα μπορέσουμε να τα καταφέρουμε όλα αυτά και θα συμμετάσχω στη Διάσκεψη Κορυφής και εξ ονόματος του πατέρα Turrini.

Christine De Veyrac (PPE). – (FR) Κυρία Πρόεδρε, γνωρίζουμε όλοι –και το αναφέραμε όλοι– τη σημασία των διαπραγματεύσεων στην Κοπεγχάγη αλλά, μολονότι όλοι ελπίζουμε σε μια συμφωνία, δεν μπορούμε να τη δεχτούμε με κάθε τιμήμα.

Εάν δεν ικανοποιηθούν οι προϋποθέσεις για μια φιλόδοξη συμφωνία, εύχομαι ειλικρινά η Ευρωπαϊκή Ένωση να είναι σε θέση να πει «όχι» και να αρνηθεί να υπογράψει μιας συμφωνία «σε τιμή ευκαιρίας». Ο ευρωπαϊκός λαός, τον οποίο εκπροσωπούμε στο Κοινοβούλιο, αναμένει μια συμφωνία, μια συμφωνία που θα επιτρέψει την αποτελεσματική καταπολέμηση όλων των κλιματικών διαταραχών που παρατηρούμε καθημερινά γύρω μας. Οι Ευρωπαίοι δεν θα ικανοποιηθούν με κόλπα δημοσιότητας, με μη ποσοτικοποιημένες δηλώσεις πρόθεσης, με μη δεσμευτικούς στόχους που μπορούν να αγνοηθούν μόλις φύγουν από πάνω τους τα φώτα των μέσων ενημέρωσης.

Οι Ηνωμένες Πολιτείες θα πρέπει να αναλάβουν δεσμεύσεις στην Κοπεγχάγη!

Η Ευρωπαϊκή Ένωση, ως η μοναδική ήπειρος που είδε τις εκπομπές της σε διοξείδιο του άνθρακα να μειώνονται από το 1990, και ως η μοναδική ήπειρος που έχει αναλάβει ακριβείς, δεσμευτικές και φιλόδοξες δεσμεύσεις για το μέλλον, δεν μπορεί να επωμιστεί μόνη της όλο το βάρος. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο, εάν οι άλλες βιομηχανικές και αναδυόμενες χώρες δεν επιθυμούν να αναλάβουν το μερίδιο ευθύνης που τους αναλογεί, θα πρέπει να δεχτούν τις πλήρεις συνέπειες αυτού υπό τη μορφή εισαγωγής φόρου στα σύνορά μας προκειμένου να προστατευθεί η βιομηχανία μας από τον ανταγωνισμό εκείνων που θα αποφασίσουν να μην αποτελέσουν μέρος μιας παγκόσμιας συμφωνίας.

Εμείς, οι Ευρωπαίοι, ζητούμε κάθε μέρα και κάτι περισσότερο από τους κατασκευαστές μας. Ως απόδειξη αυτού, θα ήθελα να αναφερθώ στη δέσμη μέτρων για την κλιματική αλλαγή που υπογράφηκε υπό τη γαλλική Προεδρία. Θα ήθελα επίσης να αναφερθώ σε εθνικές πρωτοβουλίες που, όπως ο φόρος άνθρακα, τον οποίο μνημόνευσε μόλις τώρα ο κ. Pargneaux –και χαίρομαι που το έκανε– ενθαρρύνουν την εισαγωγή περιβαλλοντικής φορολογίας.

Ο κλάδος των μεταφορών, που αποτελεί μία από τις μεγαλύτερες πηγές εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα –ακόμη και αν ορισμένα μέσα μεταφοράς, όπως τα αεροπλάνα, εκπέμπουν λιγότερα αέρια του θερμοκηπίου– συμβάλλει ολοένα και περισσότερο στον αγώνα κατά της κλιματικής αλλαγής. Ωστόσο, πρόκειται για έναν κλάδο που επλήγη σε πολύ μεγάλο βαθμό από τις συνέπειες της κρίσης. Εάν, όπως ελπίζω, οι θαλάσσιες και οι αεροπορικές μεταφορές συμπεριληφθούν στις διαπραγματεύσεις της Κοπεγχάγης, τότε ας διασφαλίσουμε ότι αυτό που ζητείται από τις ευρωπαϊκές βιομηχανίες θα ζητηθεί και από τις βιομηχανίες των άλλων βιομηχανικών χωρών.

Στην Κοπεγχάγη, τα βλέμματα της διεθνούς κοινής γνώμης θα είναι κολλημένα στην άρχουσα τάξη του. Σήμερα της λέμε: «Μην μας απογοητεύσετε».

Åsa Westlund (S&D). – (SV) Κυρία Πρόεδρε, ο κ. Carlgren μάς προειδοποίησε ότι περιοριζόμαστε από πολλούς απαισιόδοξους ανθρώπους. Χαίρομαι πραγματικά που ο κ. Carlgren δεν είναι ένας από αυτούς. Ωστόσο, ο σουηδός πρωθυπουργός, ο οποίος προεδρεύει του Συμβουλίου, και ο δανός πρωθυπουργός, ο οποίος φιλοξενεί

τη Διάσκεψη Κορυφής της Κοπεγχάγης είναι, δυστυχώς, μεταξύ αυτών των απαισιόδοξων ανθρώπων. Αμφότεροι αυτοί οι συντηρητικοί ηγέτες έχουν, για βραχυπρόθεσμους κομματικούς λόγους, μειώσει τις προσδοκίες ενόψει της Κοπεγχάγης, καθιστώντας έτσι δυσκολότερη την επίτευξη μιας καλής συμφωνίας. Αυτό προκαλεί αμηχανία και είναι εντελώς ανεύθυνο, διότι δεν θα υπάρξει ποτέ καλύτερη ευκαιρία, όπως είπε επίσης ο κ. Carlgren.

Στην Κοπεγχάγη τρία πράγματα ιδίως πρέπει να διασαφηνιστούν και να μετατραπούν σε νομικά δεσμευτικές υποσχέσεις:

1. Το ποσοστό κατά το οποίο κάθε αναπτυγμένη χώρα σκοπεύει να περιορίσει τις εκπομπές της έως το 2020. Σύμφωνα με τις επιστημονικές εκτιμήσεις, οι μειώσεις πρέπει να προσεγγίζουν το 40%, κάτι που είναι όχι μόνο επιτεύξιμο, αλλά και που θα έχει ως αποτέλεσμα την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητάς μας και τη δημιουργία περισσότερων πράσινων θέσεων εργασίας.

2. Τι πρέπει να κάνουν οι αναπτυσσόμενες χώρες για να περιορίσουν τις εκπομπές τους, και αυτό ισχύει κυρίως για την Κίνα και την Ινδία.

3. Πόση βραχυπρόθεσμη χρηματοδότηση πρέπει να δοθεί στις αναπτυσσόμενες χώρες από τα πλούσια έθνη και με ποια μορφή. Αυτή η χρηματοδότηση πρέπει να δοθεί πέραν των πόρων που έχουν ήδη υποσχεθεί τα πλούσια έθνη για την καταπολέμηση της φτώχειας. Εν προκειμένω, είναι σημαντικό ότι η σουηδική Προεδρία είναι επίσης διατεθειμένη να αλλάξει την οπτική της και να αγωνιστεί για να προστατεύσει όσους πλήττονται περισσότερο από την κλιματική αλλαγή ώστε να μην πληγούν ακόμη περισσότερο από την πείνα.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Κυρία Πρόεδρε, την προηγούμενη εβδομάδα διέρρευσαν ορισμένες πληροφορίες: η Επιτροπή είχε ξεκινήσει μια πρωτοβουλία, αθόρυβα και με τη συνεργασία ορισμένων κρατών μελών, για να κινηθεί προς άμεση μείωση των εκπομπών σε ποσοστό 30%. Το επιχείρημα γι' αυτό είναι ότι η τιμή του διοξειδίου του άνθρακα θα μπορούσε να διατηρηθεί σε λογικά επίπεδα – δηλαδή σε επίπεδα που θα προωθούσαν τα μέτρα για τη μείωση εκπομπών – εάν η μείωση ανερχόταν σε ποσοστό 30%. Οι μεγάλοι παραγωγοί ηλεκτρικής ενέργειας, οι οποίοι ασκούν έντονες πιέσεις, είναι ενθουσιασμένοι με το σχέδιο αυτό, το οποίο θα αυξήσει τα κέρδη των εισηγμένων εταιρειών ηλεκτρικής ενέργειας και, ταυτόχρονα, θα καταστήσει την ευρωπαϊκή βιομηχανία ευάλωτη σε διαρροή άνθρακα.

Θα ήθελα, ωστόσο, να υπενθυμίσω στην Επιτροπή ότι, βάσει της οδηγίας για την εμπορία εκπομπών, ο στόχος της ΕΕ για μείωση των εκπομπών κατά 20% θα μετατραπεί σε 30% μόνο εάν οι άλλες βιομηχανικές χώρες κάνουν «συγκρίσιμες προσπάθειες μείωσης», και εάν οι προηγμένες αναπτυσσόμενες χώρες αναλάβουν ορισμένες υποχρεώσεις. Η επίτευξη πολιτικής συμφωνίας στην Κοπεγχάγη και πάλι δεν θα είναι αρκετή. Εντούτοις, ούτε και μια νομικά δεσμευτική συμφωνία θα είναι αρκετή προτού την κυρώσουν όλες οι χώρες. Μόνο μετά την κύρωση θα είναι η ΕΕ σε θέση να διαπιστώσει κατά πόσον ικανοποιήθηκε η προϋπόθεση που είχε θέσει σε σχέση με τις συγκρίσιμες προσπάθειες μείωσης.

Η αλλαγή της πολιτικής συναίνεσης σε δεσμευτική συμφωνία δεν είναι μικρό κατόρθωμα από τεχνικής άποψης. Μια νομική συμφωνία σχετικά με την παγκόσμια πολιτική για το κλίμα θα διατυπωθεί με ακρίβεια και θα ασχοληθεί με εκατοντάδες ζητήματα, περιλαμβάνοντας ενότητες όπως «Ποσοτικοί στόχοι για τον περιορισμό των εκπομπών στις βιομηχανικές χώρες για το 2020 και μετά», «Συγκεκριμένοι στόχοι εκπομπών για τις αναπτυσσόμενες χώρες για το 2020 και μετά», «Χρηματοδοτική ενίσχυση στις αναπτυσσόμενες χώρες από τις βιομηχανικές χώρες», «Ανάπτυξη και μεταφορά της τεχνολογίας» και «Καταβόθρες άνθρακα και οι λογιστικοί τους κανόνες». Υπάρχουν δεκάδες μεμονωμένα ζητήματα που σχετίζονται με όλους αυτούς τους τομείς, για τα οποία οι χώρες θα πρέπει να καταλήξουν σε αμοιβαία συμφωνία.

Ωστόσο, το βασικό ζήτημα είναι ότι μόνο μέσω συγχρονισμένου περιορισμού των εκπομπών θα μπορέσουμε να εγγυηθούμε μια συνολική μείωση, αντί να τις μεταφέρουμε απλώς από το ένα μέρος στο άλλο συμβάλλοντας περισσότερο στην αύξηση του συνολικού αριθμού τους. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η περιβαλλοντικά υπεύθυνη πολιτική εξαρτά τις μειώσεις στην ΕΕ από τις προσπάθειες των άλλων μερών. Διαφορετικά, η δυσόιση πρόβλεψη του κ. Verheugen ότι το μόνο που θα καταφέρουμε θα είναι να εξάγουμε ρύπανση και να εισάγουμε ανεργία μπορεί να βγει αληθινή.

(Χειροκροτήματα)

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Κυρία Πρόεδρε, κύριε Carlgren, κύριε Επίτροπε, είναι πολύ σημαντικό η Κοπεγχάγη να οδηγήσει σε μια δεσμευτική πολιτική συμφωνία. Η συμφωνία αυτή θα πρέπει να περιλαμβάνει επιχειρησιακά στοιχεία που θα μπορούν να υλοποιηθούν άμεσα και ένα χρονοδιάγραμμα που θα επιτρέπει την κατάρτιση νομικά δεσμευτικής συμφωνίας κατά τη διάρκεια του 2010.

Η συμφωνία πρέπει να περιλαμβάνει όλες τις χώρες που υπέγραψαν τη Συνθήκη, και έχει ζωτική σημασία τυχόν δεσμεύσεις που αφορούν είτε τη μείωση των εκπομπών είτε τη χρηματοδότηση να είναι σαφείς.

Ενώ, από τη μια πλευρά, οι βιομηχανικές χώρες πρέπει να ηγηθούν της μείωσης των εκπομπών των αερίων του θερμοκηπίου, οι περισσότερο προηγμένες οικονομικά αναπτυσσόμενες χώρες έχουν και αυτές να διαδραματίσουν τον ρόλο τους συμβάλλοντας ανάλογα με τις ευθύνες και τις αντίστοιχες δυνατότητές τους. Συγκρίσιμες προσπάθειες θα πρέπει να απαιτηθούν από τις βιομηχανικές και τις αναδυόμενες χώρες με περισσότερο προηγμένες οικονομίες. Μόνο τότε θα καταστεί εφικτή η μείωση των στρεβλώσεων της διεθνούς ανταγωνιστικότητας.

Η νέα συμφωνία πρέπει να διευκολύνει τη δημιουργία σχεδίων χαμηλής κατανάλωσης άνθρακα σε εθνικό επίπεδο, που θα υποστηρίζονται από νομοθεσία. Με τη σειρά τους, οι δεσμεύσεις που λαμβάνονται στο πλαίσιο εθνικών σχεδίων θα πρέπει να γνωστοποιούνται στη διεθνή κοινότητα, και να εγγυώνται έτσι μεγαλύτερη διαφάνεια σε όλες τις διαδικασίες. Τα σχέδια αυτά πρέπει να είναι υποχρεωτικά για όλες τις εμπλεκόμενες χώρες, εκτός των λιγότερο αναπτυγμένων. Ωστόσο, εάν οδηγήσει αυτή η στρατηγική σε μια πραγματική τρίτη βιομηχανική επανάσταση, η οποία θα βασίζεται στη χαμηλή κατανάλωση άνθρακα, πρέπει να υιοθετήσουμε μια ολιστική προσέγγιση, η οποία θα καλύπτει όλους τους κλάδους που ευθύνονται για τις εκπομπές.

Ζωτικής σημασίας είναι επίσης να καθορίσουμε τη διάρθρωση της χρηματοδότησης, ούτως ώστε να αποβεί βιώσιμη μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα. Η χρηματοδότηση πρέπει να προέρχεται από τον ιδιωτικό τομέα, την αγορά άνθρακα και τον δημόσιο τομέα των βιομηχανικών χωρών, αλλά και από τις περισσότερο προηγμένες οικονομικά αναπτυσσόμενες χώρες.

Όσον αφορά την κατανομή της χρηματοδότησης, πρέπει να δοθεί προτεραιότητα στην κατάρτιση και την προσαρμογή, με ιδιαίτερη εστίαση στις λιγότερο αναπτυγμένες χώρες.

Συνοψίζοντας, θα ήθελα να αναγνωρίσω το εξαιρετικό έργο του Επιτρόπου Δήμα ως επικεφαλής του παρόντος φακέλου.

Iva Zanicchi (PPE). – (IT) Κυρία Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, σε λίγες εβδομάδες θα έχω την τιμή να αποτελώ μέλος της επίσημης αντιπροσωπείας του Κοινοβουλίου που θα σταλεί στην Κοπεγχάγη στη διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για την κλιματική αλλαγή.

Μετά τα θεμελιώδους σημασίας στάδια στο Ρίο Ντε Τζανέιρο το 1992 και στο Κυότο το 1997, στις 7 Δεκεμβρίου θα ξεκινήσουν οι εργασίες στο πλαίσιο μιας νέας διάσκεψης για το παγκόσμιο κλίμα που ενδέχεται να αποβεί ιστορικής σημασίας. Κυρία Πρόεδρε, είπα «ενδέχεται», διότι κατά τις τελευταίες ημέρες της Συνόδου Κορυφής της Οικονομικής Συνεργασίας Ασίας-Ειρηνικού, οι Ηνωμένες Πολιτείες και η Κίνα φαίνονταν να έχουν αποφασίσει να αλλάξουν το πεδίο της συνεδρίασης στην Κοπεγχάγη.

Ωστόσο, υπάρχει ακόμη χρόνος πριν από τη Σύνοδο Κορυφής, και είναι προς όφελος όλων των εμπλεκόμενων μερών να φτάσουν εκεί με συγκεκριμένους στόχους και προγράμματα, ούτως ώστε να μην διαψευστούν οι μεγάλες προσδοκίες για περαιτέρω πρόοδο όσον αφορά την καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής.

Η αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει» πρέπει να ισχύει για όλους. Η Ευρώπη είχε ανέκαθεν ηγετικό ρόλο και η δέσμη μέτρων για το κλίμα και την ενέργεια της προηγούμενης κοινοβουλευτικής περιόδου αποτελεί σαφές παράδειγμα αυτού. Το έχουμε ήδη αναφέρει πολλές φορές: οι Ηνωμένες Πολιτείες, η Κίνα, η Ινδία, η Ρωσία και η Βραζιλία πρέπει να αναλάβουν και αυτές με τη σειρά τους τις ευθύνες τους, ως χώρες που αποτελούν τους μεγαλύτερους ρυπαντές. Εάν αυτό δεν συμβεί, θα έχουμε επιβάλει άσκοπες δαπάνες στις ευρωπαϊκές μας επιχειρήσεις και, πάνω απ' όλα, χωρίς συνεισφορές από τις χώρες αυτές, θα κινδυνεύσει και η Κοπεγχάγη να αποτελέσει χαμένη ευκαιρία.

Συνοψίζοντας, ο αγώνας κατά της κλιματικής αλλαγής αποτελεί επίσης αναγκαία προϋπόθεση για την επίτευξη –ή ίσως θα ήταν προτιμότερο να πω την προσέγγιση– των αναπτυξιακών στόχων της χιλιετίας.

Πρέπει να καταπολεμήσουμε την απερίωμηση, τη διαταραχή του κλίματος και τα βίαια φυσικά φαινόμενα, εάν επιθυμούμε να μειώσουμε κατά το ήμισυ την ακραία φτώχεια, να καταπολεμήσουμε τις επιδημίες και να διασφαλίσουμε ότι όλοι έχουν πρόσβαση στο νερό, κάτι που αποτελεί ουσιαστική προϋπόθεση.

Elie Hoarau (GUE/NGL). – (FR) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, η Σύνοδος Κορυφής της Κοπεγχάγης αποτελεί ιστορική ευκαιρία να αλλάξουμε τη μοίρα του πλανήτη.

Πρέπει να καταλήξουμε σε αποφάσεις που θα είναι ακόμη πιο δεσμευτικές από εκείνες που ελήφθησαν στο Κυότο. Ως εκ τούτου, πρέπει να καλέσουμε τους ηγέτες μας να δημιουργήσουν μια διεθνή οργάνωση, όπως είναι ο ΠΟΕ, που θα είναι υπεύθυνη για τη ρύθμιση της κλιματικής αλλαγής και τα περιβαλλοντικά ζητήματα· να δημιουργήσουν ένα ταμείο προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή – πέραν, ασφαλώς, της επίσημης αναπτυξιακής βοήθειας· και να

εισαγάγουν φόρο άνθρακα για τις θαλάσσιες και τις αεροπορικές μεταφορές, που θα πρέπει να εισαχθεί επίσης και για τις χρηματοοικονομικές συναλλαγές.

Βλέπουμε ξεκάθαρα την επείγουσα ανάγκη για διεθνή κανονιστική ρύθμιση τους περιβάλλοντος, όμοια ακριβώς με εκείνη των χρηματοπιστωτικών αγορών και του διαδικτύου. Έχουμε τη δυνατότητα να προβούμε σε αυτό το ιστορικό βήμα για το περιβάλλον. Ας το κάνουμε εκφράζοντας τις μεγαλύτερες ανθρώπινες εμπνεύσεις, διαφορετικά θα μοιάζουμε με φορείς λήψης αποφάσεων οι οποίοι δεν έχουν καμία σχέση με την πραγματικότητα.

Rachida Dati (PPE). – (FR) Κυρία Πρόεδρε, κύριε Προεδρεύοντα του Συμβουλίου, Πρόεδρε της Επιτροπής, κυρίες και κύριοι, με τη Σύνοδο Κορυφής της Κοπεγχάγης να απέχει μόλις δύο εβδομάδες, αυξάνονται οι ανησυχίες σχετικά με την επιτυχία των διαπραγματεύσεων που αφορούν την κλιματική αλλαγή. Επιπλέον, ορισμένοι υποστηρίζουν από τώρα ότι η Σύνοδος Κορυφής θα είναι αποτυχία.

Οι μεγάλες διεθνείς δυνάμεις εξακολουθούν να διστάζουν να επιδείξουν τις πλήρεις φιλοδοξίες που απαιτεί από εμάς η επείγουσα φύση της κλιματικής αλλαγής. Εγκρίνοντας, αύριο, την πρόταση ψηφίσματος σχετικά με τη στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης ενόψει της Συνόδου Κορυφής της Κοπεγχάγης, εμείς, οι βουλευτές του ΕΚ πρέπει να δείξουμε ότι είμαστε, πρώτον, απόλυτα αποφασισμένοι, και ότι η Σύνοδος Κορυφής πρέπει να οδηγήσει σε μια συμφωνία – η οποία θα είναι ασφαλώς ακριβής, αλλά πάνω απ' όλα θα είναι δεσμευτική.

Επιπλέον, δεν θα πρέπει να είναι εφικτή η υπονόμηση ή η αμφισβήτηση της δεσμευτικής φύσης αυτής της συμφωνίας που θα συναφθεί. Δεν μπορούμε να αναβάλλουμε επ' αόριστον τη λήψη αποφάσεων, διαφορετικά θα είναι πολύ αργά, εξού και η ανάγκη δημιουργίας ενός διεθνούς περιβαλλοντικού οργανισμού, που σήμερα μοιάζει όχι μόνο απαραίτητος αλλά και επείγων, καθώς ρόλος του, υπό την αιγίδα των Ηνωμένων Εθνών, θα είναι η εποπτεία της εφαρμογής των δεσμεύσεων που έγιναν στην Κοπεγχάγη.

Ξεκινώντας από την Κοπεγχάγη, πρέπει να είμαστε σε θέση να αναμένουμε μεγαλύτερη διαύγεια και μεγαλύτερη υπευθυνότητα από τις μεγάλες δυνάμεις αυτού του κόσμου.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Τα κράτη μέλη της ΕΕ στην κεντρική Ευρώπη στηρίζουν ολόψυχα τους στόχους της πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το κλίμα. Ο απλούστατος λόγος γι' αυτό είναι ότι χωρίς τη δική τους συμβολή η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν θα μπορούσε να επιτύχει τους στόχους της πολιτικής της για το κλίμα. Για την ακρίβεια, μεταξύ 1990 και 2005, τα εν λόγω κράτη μέλη περιόρισαν τη βιομηχανική τους παραγωγή σε εξαιρετικό βαθμό. Γι' αυτόν τον λόγο, τα νέα κράτη μέλη θεωρούν ότι είναι πολύ σημαντικό να διαδραματίσουν σημαντικό ρόλο εν προκειμένω και στο μέλλον. Ως εκ τούτου, έχουν αναλάβει εξαιρετικά επαχθείς οικονομικές και κοινωνικές αρμοδιότητες. Στη συμφωνία για τη μείωση των παγκόσμιων εκπομπών, πρέπει να ληφθεί υπόψη το βαρύ οικονομικό πλήγμα καθώς και η παγκόσμια εκτίμηση των αναγκών των νέων κρατών μελών. Είναι επίσης πολύ σημαντικό, αυτά τα κράτη μέλη να μην χάσουν τα μέσα για την υλοποίηση των δικών τους πράσινων επενδύσεων και την ανάπτυξη ανανεώσιμων πηγών ενέργειας.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τα κράτη μέλη χρηματοδότησαν μελέτη που δημοσιεύτηκε πρόσφατα, στην οποία ασκείται κριτική στις πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το κλίμα, διότι περιορίζονται στη μείωση των βιομηχανικών εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου χωρίς να δίνουν σημασία στη φυσική δυνατότητα δέσμευσης διοξειδίου του άνθρακα. Από την άλλη πλευρά, η μελέτη αυτή υποστηρίζει ότι η εντατική μέθοδος καλλιέργειας που έχει αναπτυχθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση φέρει μεγάλο μερίδιο της ευθύνης για την κλιματική αλλαγή.

Στην πραγματικότητα, η εν λόγω μελέτη συνιστά κατηγορητήριο εναντίον της ευρωπαϊκής γεωργίας. Κατά την άποψή μου, εάν θέλουμε να μιλήσουμε για τη γεωργία σε αυτό το πλαίσιο, πρέπει να αναφέρουμε και ορισμένα άλλα πράγματα. Για παράδειγμα, η ευρωπαϊκή γεωργία έχει εξαιρετικές επιδόσεις όσον αφορά τη συμβολή της στη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου, με μείωση που ανήλθε σε ποσοστό 20% κατά την περίοδο 1990-2006. Λαμβάνοντας υπόψη ότι ο γενικός μέσος όρος για την περίοδο εκείνη ήταν μόλις 6%, θεωρώ ότι είναι λάθος να καταδικάζουμε τη γεωργία δύο εβδομάδες πριν από τη Διάσκεψη της Κοπεγχάγης.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Κυρία Πρόεδρε, άκουσα πολλά για τη βιομηχανία κατά τη διάρκεια της παρούσας συζήτησης, και δεν ήθελα να κάνει η Κοπεγχάγη το λάθος να ξεχάσει τη γεωργία.

Ορμώμενος από τα σχόλια του συναδέλφου μου κ. Niculescu, θα ήθελα προφανώς να συμφωνήσω μαζί του λέγοντας ότι η γεωργία δεν πρέπει να θεωρείται περιορισμός, αλλά ενδεχόμενο εργαλείο για την καταπολέμηση της αύξησης της θερμοκρασίας του πλανήτη στο μέλλον.

Η εν λόγω δραστηριότητα δεν μπορεί να παραγκωνιστεί ούτε και να αγνοηθεί, εφόσον –θα έπρεπε πιθανότατα να σας υπενθυμίσω– κυριαρχεί στο μεγαλύτερο τμήμα της επικράτειας της Ευρώπης και διαθέτει τεράστιο δυναμικό όσον αφορά τον αγώνα κατά της αύξησης της θερμοκρασίας του πλανήτη. Ως εκ τούτου, η γεωργία πρέπει να

διαδραματίζει κεντρικό ρόλο στις συζητήσεις στην Κοπεγχάγη, και ελπίζω ότι τα μέλη του Συμβουλίου και της Επιτροπής δεν θα το ξεχάσουν αυτό και θα εκπροσωπήσουν τις απόψεις μας στην Κοπεγχάγη τον Δεκέμβριο.

Catherine Greze (Verts/ALE). – (FR) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, η προστασία των αυτοχθόνων πληθυσμών διαδραματίζει ζωτικής σημασίας ρόλο στον αγώνα κατά της κλιματικής αλλαγής. Όσον αφορά το περιβάλλον, τη φτώχεια και την υγεία, οι πληθυσμοί αυτοί είναι οι πρώτοι που πλήττονται από την κλιματική αλλαγή.

Πέραν της αποψίλωσης των δασών και της εξορυκτικής βιομηχανίας, πλήττονται και από τις λανθασμένες λύσεις που προτείνονται από τις βιομηχανικές χώρες. Τα βιοκαύσιμα δεν αποτελούν καθαρή εναλλακτική πρόταση. Βλάπτουν τη γη των αυτοχθόνων πληθυσμών, με αποτέλεσμα εκείνοι να αναγκάζονται να μετοικήσουν.

Παρομοίως, όταν προωθούμε καθαρές τεχνολογίες, οι πολυεθνικές οικειοποιούνται τις τεχνολογίες των προγόνων των εν λόγω πληθυσμών για να τις πουλήσουν εκ νέου σε υψηλή τιμή σε αυτούς που τις εφηύραν. Εκφράζω τη λύπη μου για το γεγονός ότι δεν έγινε η παραμικρή αναφορά στη Διακήρυξη των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα των αυτοχθόνων πληθυσμών στο ψήφισμα που υποβλήθηκε σήμερα.

Θα έπρεπε να είχαμε επίσης αναφερθεί στη βιοπειρατεία και τα αυτόνομα δικαιώματα ιδιοκτησίας των αυτοχθόνων πληθυσμών ως θεμελιώδη μέσα για την καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής. Θα εγείρω αυτά τα ζητήματα όταν θα συζητούμε μελλοντικά ψηφίσματα. Το ζήτημα των δασών δεν έχει να κάνει μόνο με τον άνθρακα, αλλά και με τις ζωές των ανθρώπων.

Τέλος, ολοκληρώνοντας, θα ήθελα να ευχαριστήσω την κ. Dati για την αποφασιστικότητά της, και εάν την κατάλαβα καλά ...

(Η Πρόεδρος διακόπτει την ομιλήτρια)

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Η Ευρωπαϊκή Ένωση διαθέτει άφθονα ηθικά ερείσματα για να αναλάβει αποφασιστική δράση με στόχο την επίτευξη μείωσης των εκπομπών από τις Ηνωμένες Πολιτείες και την Κίνα. Αυτό βασίζεται στο γεγονός ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση και τα 27 κράτη μέλη της έχουν εκπληρώσει τις δεσμεύσεις που ανέλαβαν σύμφωνα με το πρωτόκολλο του Κυότο. Οι πρώην σοσιαλιστικές χώρες συνέβαλαν και αυτές με τη σειρά τους σημαντικά σε αυτό, με μεγάλες θυσίες. Η κατάρρευση της βαριάς βιομηχανίας τους οδήγησε σε σημαντική μείωση των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα, αλλά καταβάλαμε κοινωνικό τίμημα γι' αυτό. Είναι επομένως λογικό, όταν αναλαμβάνουμε διεθνείς δεσμεύσεις και παρέχουμε χρηματοδότηση, να λαμβάνουμε υπόψη το γεγονός αυτό, δηλαδή την οικονομική ανάπτυξη. Από την άλλη πλευρά, πρέπει να είναι εφικτό –θα ήταν εύλογο– οι ποσοστώσεις που δεν χρησιμοποιήθηκαν να μεταφέρονται σε επόμενες περιόδους, εάν μπορούν να χρησιμοποιηθούν με στόχο την περιβαλλοντική προστασία.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Κυρία Πρόεδρε, το ψήφισμα σχετικά με τη στρατηγική της ΕΕ για τη Διάσωση της Κοπεγχάγης για την κλιματική αλλαγή είναι ένα πολύ σημαντικό και φιλόδοξο έγγραφο, αλλά χωρίς παγκόσμια συμφωνία, η Σύνοδος Κορυφής θα καταλήξει σε αποτυχία. Γνωρίζουμε ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες προσπαθούν να ορίσουν τις λεπτομέρειες και το τελικό επίπεδο εκπομπών μέσω διεθνών διαπραγματευτών, αλλά υπάρχουν πολλές ενδείξεις ότι δεν θα κατορθώσουν να λάβουν μια τελική απόφαση πριν από τη Σύνοδο Κορυφής. Λέγεται επίσης ότι ακόμη και αν υπάρξουν διαπραγματεύσεις σχετικά με τα όρια, αυτά μπορεί να μην γίνουν δεκτά από τη Γερουσία των ΗΠΑ.

Ο ηγετικός ρόλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι πολύ σημαντικός, αλλά έχω την αίσθηση ότι μόνο η ΕΕ επιδεικνύει φιλοδοξία. Προκύπτει, επομένως, το ερώτημα τι θα συμβεί εάν οι ΗΠΑ δεν υποστηρίξουν το όριο του 30%, εφόσον αυτό θεωπιστεί. Ποιους μηχανισμούς θα χρησιμοποιήσουμε για να διασφαλίσουμε ότι όλες οι πλευρές θα εκπληρώσουν τις δεσμεύσεις που αναλαμβάνουν; Μήπως μένουμε στο τέλος να μαχόμαστε μόνοι μας, καταβάλλοντας τεράστιες προσπάθειες με πολύ μεγάλο κόστος, αλλά χωρίς καμία απολύτως επίδραση στην κλιματική αλλαγή ή τον περιορισμό των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα;

David-Maria Sassoli (S&D). – (IT) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, προετοιμαζόμαστε για τη Διάσωση Κορυφής της Κοπεγχάγης με ένα ψήφισμα που δείχνει ότι γνωρίζουμε πως, προκειμένου να χαράξουμε πολιτικές για την καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής, είναι αναγκαία η συμμετοχή όλων των γεωγραφικών περιοχών του κόσμου. Επίσης, είναι ευθύνη των βιομηχανικών χωρών να ορίσουν, από κοινού με τις αναπτυσσόμενες χώρες, όχι μόνο τους στόχους που πρέπει να επιτευχθούν αλλά και τους πόρους που θα χρησιμοποιηθούν για την επίτευξή τους.

Από την άποψη αυτή, το Κοινοβούλιο έχει επιτελέσει καλό έργο. Το ψήφισμα ορίζει συγκεκριμένα μέσα και είναι σημαντικό ότι ποσοτικοποιήσαμε τις δράσεις. Το ποσό των 30 δισ. ευρώ που προτείναμε για την περίοδο από σήμερα έως το 2020 μπορεί να θεωρηθεί σημαντικό ποσό, αν και είναι το ελάχιστο που απαιτείται για την υποστήριξη των πρωτοβουλιών των αναπτυσσόμενων χωρών. Εχθές, ο κ. De Boer, ο διαπραγματευτής των Ηνωμένων Εθνών, ζήτησε 10 δισ. δολ. ΗΠΑ για την περίοδο από σήμερα έως το 2012.

Μετά τις επιλογές των Ηνωμένων Πολιτειών και της Κίνας, καλείται η Ευρώπη να αναλάβει νέες αρμοδιότητες και να ηγηθεί του αγώνα κατά της κλιματικής αλλαγής.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Κυρία Πρόεδρε, σήμερα το πρωί είχαμε μια πολύ καλή συζήτηση και μάθαμε πολλά από όλους τους ομιλητές.

– (EN) Θα ήθελα να θίξω μόνο τρία σημεία. Πρώτον, εάν δεν επιτευχθεί δεσμευτική συμφωνία στην Κοπεγχάγη, τότε το Κοινοβούλιο και η Ευρωπαϊκή Ένωση θα πρέπει να χρησιμοποιήσουν την επιρροή τους για να κατονομάσουν, να ντροπιάσουν και να συνεντίσουν τις χώρες εκείνες που θα ευθύνονται γι' αυτό, ούτως ώστε να είναι δυνατόν να τους επιβληθούν κυρώσεις προκειμένου να συμμορφωθούν.

Δεύτερον, είναι αναγκαίο να υπάρξει ένα εκπαιδευτικό πρόγραμμα για τους πολίτες, καθώς πολλοί είναι πρόθυμοι να μειώσουν το αποτύπωμα άνθρακα τους αλλά ενδέχεται να μην διαθέτουν την τεχνογνωσία ή τα οικονομικά μέσα.

Τρίτον, σήμερα το πρωί αναφέρθηκε πολλές φορές η χρηματοδότηση. Το σχόλιο που αφορά τη χρηματοδότηση είναι απλό. Το ερώτημα δεν είναι «μπορούμε να το κάνουμε;» αλλά «μπορούμε να μην το κάνουμε;» Ο χρόνος κυλάει και δεν θα υπάρξει δεύτερη ευκαιρία. Πρέπει να γίνει τώρα.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Κυρία Πρόεδρε, μολονότι οι προσδοκίες μας από την Κοπεγχάγη σε αυτό το στάδιο μειώνονται, είναι επίσης αλήθεια ότι οι φιλοδοξίες μας δεν μπορούν να μειωθούν. Όπως είπαν και άλλοι συνάδελφοι, εάν μπορούσαμε να τονίσουμε τα οφέλη, τόσο για την οικονομία όσο και για τους πολίτες, στη συζήτηση για την κλιματική αλλαγή, θα υπήρχε μεγαλύτερη κινητικότητα – διότι υπάρχουν θετικές πλευρές στην εν λόγω συζήτηση. Αν και υπάρχει περίπτωση να μην προκύψει δεσμευτική συμφωνία από την Κοπεγχάγη, θεωρώ ότι δεν υπάρχει αμφιβολία ότι υπάρχει μια τάση προς αλλαγή και πρέπει να βεβαιωθούμε ότι η τάση αυτή δεν θα χάσει την ορμή της.

Όσον αφορά τη χρήση της γης – την αλλαγή στη γεωργία και τη χρήση της γης – πρόκειται για βασικό τομέα που γεννά ανησυχία. Είναι προφανές ότι η γεωργία δεν αποτελεί μόνο μέρος του προβλήματος αλλά και μεγάλο μέρος της λύσης. Πρέπει να συνδέσουμε αυτήν τη συζήτηση με τις ανησυχίες μας σχετικά με την παγκόσμια επισιτιστική ασφάλεια: η απάντηση είναι η ανάπτυξη βιώσιμων συστημάτων παραγωγής που θα διαχειρίζονται το κλίμα και ταυτόχρονα θα μας παρέχουν επισιτιστική ασφάλεια. Αυτό είναι βασικό μέρος των όσων μας απασχολούν.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Κυρία Πρόεδρε, η προστασία του κλίματος και η αειφόρος ανάπτυξη αποτελούν ζητήματα που –όπως υποτίθεται ότι πρέπει να πιστέψουμε– μας αφορούν όλους. Ωστόσο, δεν μπορεί να υπάρξει ικανοποιητική πρόοδος χωρίς στενή συνεργασία, ιδίως μεταξύ των παγκοσμίων παραγόντων. Όσο οι Ηνωμένες Πολιτείες και η Κίνα αρνούνται να θεσπίσουν κοινούς, δεσμευτικούς στόχους για τη μείωση των αερίων του θερμοκηπίου, το μόνο που μπορεί να εγκριθεί στην Κοπεγχάγη –όπως χαρακτηριστικά παρατήρησε ο επικεφαλής των Ηνωμένων Εθνών για το κλίμα– είναι ηθικά δεσμευτικά ψηφίσματα, με άλλα λόγια, ανίσχυρα ψηφίσματα.

Θα ήθελα να πω κάτι για την πυρηνική ενέργεια. Η πυρηνική ενέργεια σίγουρα δεν αποτελεί τη λύση στο πρόβλημα. Τα οφέλη είναι ελάχιστα, το κόστος τεράστιο και οι κίνδυνοι πολύ μεγάλοι. Ως εκ τούτου, στηρίζω το ψήφισμα που καταρτίστηκε από τον αντιπρόσωπο της επιτροπής κατά της πυρηνικής ενέργειας της πατρίδας μου στην Άνω Αυστρία, που καλεί την ΕΕ να εισαγάγει φόρο στην πυρηνική ενέργεια. Αυτή η ιδέα φαίνεται λογική διότι θα σημαίνει ότι η εμπορία πιστοποιητικών εκπομπών δεν θα ευνοεί την πυρηνική ενέργεια.

Jolanta Emilia Hibner (PPE). – (PL) Κυρία Πρόεδρε, σε λίγες ημέρες οι ηγέτες του κόσμου, συμπεριλαμβανομένων εκπροσώπων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, θα συναντηθούν στην Κοπεγχάγη για να συζητήσουν το πρόβλημα της κλιματικής αλλαγής. Αναμφίβολα, ένα πολύ σημαντικό ζήτημα αποτελεί η μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου, αλλά εξίσου σημαντική είναι και η προστασία της ευρωπαϊκής βιομηχανίας. Δεν πρέπει να επιτρέψουμε να δημιουργηθεί μια κατάσταση όπου θα ασκηθούν τεράστιες πιέσεις στις ευρωπαϊκές εταιρείες και η βιομηχανία θα μεταφερθεί σε τρίτες χώρες που δεν περιορίζουν τις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα.

Πρέπει επίσης να θυμηθούμε την προστασία της τεχνολογίας και της πνευματικής ιδιοκτησίας μας, και έτσι, κατά τη Σύνοδο Κορυφής της Κοπεγχάγης, η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να διαδραματίσει ηγετικό ρόλο, αλλά δεν πρέπει να θέσει μη ρεαλιστικούς στόχους για την ίδια ή τους άλλους. Ο στόχος της μείωσης των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα κατά 30% μέχρι το 2020 σε σύγκριση με το 1990, χωρίς την υποστήριξη των μεγαλύτερων ρυπαντών, όπως είναι οι ΗΠΑ, η Ινδία και η Κίνα, φαίνεται ότι είναι δύσκολο να επιτευχθεί. Το ίδιο ισχύει και όσον αφορά τις διατάξεις στο σχέδιο ψηφίσματος που στοχεύουν στην επίτευξη μείωσης σε ποσοστό 80% των αερίων του θερμοκηπίου έως το 2050. Μια μείωση σε ποσοστό 20% των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου έως το 2020 θα επιτρέψει (...)

(Η Πρόεδρος διακόπτει την ομιλήτρια)

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Κυρία Πρόεδρε, η συζήτηση εδώ είναι πολύ ενδιαφέρουσα και φαίνεται ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είναι ιδιαίτερα αποφασισμένο να παράσχει στήριξη για τη διάσωση για το κλίμα στην Κοπεγχάγη.

Επισημάνθηκε επίσης η σημασία της γεωργίας ως λύση στο πρόβλημα. Και εγώ θα ήθελα να τονίσω πόσο σημαντική είναι η δασική πολιτική και τα δάση, διότι τα δάση αποτελούν καταβόθρες άνθρακα που απορροφούν διοξείδιο του άνθρακα. Φαίνεται ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής πρόκειται να φέρουν ευχάριστα νέα στην Κοπεγχάγη, και αυτό αποτελεί σημαντική εξέλιξη.

Τώρα πρέπει να αρχίσουμε επίσης να συζητούμε σοβαρά και για το πώς θα πληρωθεί ο λογαριασμός για την πρόληψη της κλιματικής αλλαγής. Εν προκειμένω, είναι εξαιρετικά σημαντικό το ζήτημα της κατανομής των εισοδημάτων, διότι δεν μπορούμε να υποχρεώσουμε τους φτωχούς ανθρώπους στην Ευρώπη να πληρώσουν τον λογαριασμό.

Axel Voss (PPE). – (DE) Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να ενθαρρύνω τον επικεφαλής των διαπραγματεύσεων για την Κοπεγχάγη να αγωνιστεί για ένα επιτυχές αποτέλεσμα. Οι φιλόδοξοι στόχοι είναι καλοί και, εντέλει, οι προσπάθειες που καταβάλλουμε σήμερα θα αποτελέσουν συνεισφορά για το αύριο λαμβάνοντας υπόψη τις συνέπειες και τις μελλοντικές ζημιές υπό τη μορφή της μεταναστευσης, της καταστροφής των παράκτιων περιοχών ή ακόμη και υπό τη μορφή, ενδεχομένως, της μεγαλύτερης αστάθειας σταθερών περιοχών ως αποτέλεσμα της κλιματικής αλλαγής.

Πρέπει επίσης να δώσουμε το παράδειγμα. Ωστόσο, εάν άλλα κράτη και, ιδίως, τα πραγματικά μεγάλα κράτη, δεν κινηθούν προς την ίδια κατεύθυνση, τότε και εμείς θα πρέπει να δράσουμε σε αναλογική βάση. Έχοντας αυτό κατά νου, θα ήθελα να επισημάνω ότι οι επιχειρήσεις μας εδώ πλήττονται ήδη στην πλειονότητά τους από αρκετά μεγάλες επιβαρύνσεις.

Υπάρχει ένα ακόμη σημείο που θα ήθελα να θίξω και αυτό είναι ότι αγωνιζόμαστε επίσης για τη γενικότερη αξιοπιστία της ΕΕ, για να δώσουμε ένα επιχείρημα στη νέα γενιά ότι η ύπαρξη της ΕΕ είναι αναγκαία.

Andreas Carlgren, Προεδρεύων του Συμβουλίου. – (SV) Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να ευχαριστήσω ειλικρινά το Κοινοβούλιο για μια μακρά και έντονη συζήτηση, καθώς και για την ισχυρή και ευρεία δέσμευση που έγινε εμφανής κατά τη διάρκεια της συζήτησης. Ειπώθηκε ότι η αισιοδοξία που επιδεικνύουμε πρέπει να βασίζεται στον ρεαλισμό. Ωστόσο, εγώ θα πήγαίνα ακόμη πιο πέρα και θα έλεγα ότι, για την ακρίβεια, βασίζεται σε πραγματικές εμπειρίες. Η ΕΕ έχει κατορθώσει να μειώσει τις εκπομπές. Τις έχουμε μειώσει κατά το ήμισυ του ποσού που πρέπει να επιτύχουμε, ό,τι και αν συμβεί, έως το 2020, και κατά ένα τρίτο εάν στοχεύουμε σε εκείνο που όλοι ελπίζουμε ότι θα είναι το αποτέλεσμα της συμφωνίας της Κοπεγχάγης, δηλαδή η μείωση κατά 30% των εκπομπών από την πλευρά της ΕΕ. Αυτό οφείλεται, ιδίως, στο γεγονός ότι δημιουργήσαμε κοινούς κανόνες που ορίζονται σε μια διεθνώς δεσμευτική συμφωνία – το πρωτόκολλο του Κυότο. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο ήμαστε τόσο αποφασισμένοι να διασφαλίσουμε ότι η διαδικασία της Κοπεγχάγης θα οδηγήσει σε αυτήν τη νομικά δεσμευτική συμφωνία. Αυτό δεν θα συμβεί αμέσως στην Κοπεγχάγη. Θα χρειαστεί να συμφωνήσουμε για το σύνολο του περιεχομένου της συμφωνίας. Στη συνέχεια, θα πρέπει να υλοποιήσουμε το τεχνικό μέρος, το οποίο περιλαμβάνει τη μεταφορά της συμφωνίας αυτής σε νομικά δεσμευτικό κείμενο. Όσον αφορά την ΕΕ, επιθυμούμε να επιτευχθεί αυτό εντός διαστήματος μηνών από τη διάσωση της Κοπεγχάγης.

Θα ήθελα επίσης να αναφέρω ότι η χρηματοπιστωτική κρίση σε ολόκληρο τον κόσμο σίγουρα δεν είχε καμία σχέση με υπερβολικές δαπάνες για τη σωτηρία του κλίματος. Αντιθέτως, οι μεγάλες πράσινες επενδύσεις αποτελούν και αυτές μέρος των οικονομικών αλλαγών, με άλλα λόγια της μετάβασης προς μια «πιο πράσινη» οικονομία, η οποία θα βοηθήσει τις χώρες, τόσο τις πλούσιες όσο και τις φτωχές, να βγουν από την οικονομική κρίση. Στην πραγματικότητα, οι αγορές διοξειδίου του άνθρακα παρέχουν έναν τρόπο δημιουργίας επαρκούς περιθωρίου για επενδύσεις. Διασφαλίζουν ότι ο ρυπαίνων πρέπει να πληρώνει, ότι θέτουμε ανώτατο όριο στις εκπομπές και ότι τα χρήματα που καταβάλλει ο ρυπαίνων για τις εκπομπές μπορούν επίσης να μεταφερθούν στις αναπτυσσόμενες χώρες για να μετατραπούν εκεί σε πράσινες επενδύσεις. Αυτό μερικές φορές αμφισβητείται. Κάποιοι αναρωτιούνται γιατί να επενδύσουμε στον μηχανισμό καθαρής ανάπτυξης, αλλά ωστόσο αυτό ακριβώς είναι το νόημα, ότι δηλαδή ο ρυπαίνων πρέπει να πληρώνει για να γίνονται πράσινες επενδύσεις στις αναπτυσσόμενες χώρες. Θεωρώ ότι αυτό είναι θετικό και σημαντικό, αλλά πρέπει επίσης να αναδιαμορφώσουμε τους κανόνες αυτούς, ώστε οι περιβαλλοντικές επιδράσεις να είναι ακόμη μεγαλύτερες και σαφέστερες και ώστε να μπορούμε να είμαστε ακόμη πιο σίγουροι ότι αυτό θα φτάσει στους φτωχότερους.

Θα χρειαστεί επίσης συμφωνία για να αποφευχθεί η διαρροή άνθρακα. Η ανησυχία ότι αυτό έχει ήδη συμβεί πρέπει ως εκ τούτου να μετατραπεί σε ακόμη μεγαλύτερη δέσμευση για την υλοποίηση αυτής της συμφωνίας.

Τέλος, θεωρώ ότι πρέπει να ειπωθεί σαφέστατα ότι εάν μια συμφωνία στην Κοπεγχάγη δεν είναι αρκετή ώστε να επιτρέψει στην ΕΕ να φτάσει στο ποσοστό του 30%, με άλλα λόγια, εάν το αποτέλεσμα είναι τόσο αποδυναμωμένο που η ΕΕ, για λόγους ευπρέπειας, δεν μπορεί να αυξήσει το ποσοστό στο 30%, τότε θα είναι αποτυχία. Επομένως,

πρέπει επίσης να ειπωθεί σαφέστατα ότι υπάρχει κάτι χειρότερο από τη μη επίτευξη συμφωνίας και αυτό είναι η επίτευξη μιας κακής συμφωνίας. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η ΕΕ έχει θέσει τόσο ψηλά τον πήχυ. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο εργαζόμαστε τόσο σκληρά σήμερα όσον αφορά το περιεχόμενο. Είναι επίσης ο λόγος που, όταν μιλούμε για τον στόχο των δύο βαθμών, έχουμε επίγνωση του γεγονότος ότι πρόκειται για το ανώτατο επίπεδο που πρέπει να επιτύχουμε. Γνωρίζουμε ότι στην πραγματικότητα σήμερα βλέπουμε ήδη απαράδεκτα αποτελέσματα. Μιλήστε, για παράδειγμα, με την κυβέρνηση των Μαλδίβων που διεξήγαγε πρόσφατα τη συνεδρίαση του υπουργικού της συμβουλίου υποβρυχίως για να δείξει τις συνέπειες που σε ορισμένα μέρη του κόσμου θα είναι σχεδόν αναπόφευκτες. Θα ήταν λοιπόν κυνικό να μην αναλάβουμε ιδιαίτερα δυναμική δράση. Ο κόσμος περίμενε αρκετά. Έχει έρθει ο καιρός να επιτύχουμε την αναγκαία συμφωνία στην Κοπεγχάγη για το καλό του πλανήτη. Αυτός είναι επίσης ο λόγος για τον οποίο είναι τόσο σημαντική η δέσμευση του Κοινοβουλίου, καθώς και ολόκληρης της ΕΕ.

Σταύρος Δήμας, Μέλος της Επιτροπής. – Κυρία Πρόεδρε, ήταν μια πολύ ενδιαφέρουσα συζήτηση με εξαιρετικές και εποικοδομητικές παρεμβάσεις. Ακούστηκαν πολλές απόψεις για διάφορα θέματα. Πιθανότατα ορισμένοι δεν συμφωνούν. Για παράδειγμα δεν μπορώ να καταλάβω γιατί κάποιος να είναι εναντίον των πράσινων, καθαρών, μη ρυπανουσών βιομηχανιών οι οποίες στηρίζονται σε νέες τεχνολογίες και οι οποίες είναι αποδοτικές. Αλλά και αυτό άκουσα άκουσα σήμερα. Δεν μπορώ να καταλάβω γιατί κάποιος να προτιμά ρυπαίνουσες παλαιάς τεχνολογίας βιομηχανίες οι οποίες, εάν έχουν κέρδη, τα έχουν επειδή δεν πληρώνουν το κόστος της ρύπανσης· τα κέρδη αυτά όμως θα είναι βραχυπρόθεσμα γιατί οι βιομηχανίες δεν θα μπορέσουν να είναι ανταγωνιστικές. Αλλά σε μια δημοκρατία και σε ένα δημοκρατικό κοινοβούλιο ακούγονται όλες οι απόψεις.

Επίσης θα ήθελα να κάνω μια παρατήρηση σχετικά με τον Παγκόσμιο Οργανισμό Περιβάλλοντος· πράγματι ήταν μια από τις επιδιώξεις μας και ελπίζω τα επόμενα χρόνια να γίνει πραγματικότητα ο Οργανισμός αυτός για τον οποίο, όπως γνωρίζω, η Γαλλία ειδικότερα έχει κάνει μεγάλες προσπάθειες. Ένας τέτοιος Οργανισμός αναμφίβολα χρειάζεται ώστε και για το περιβάλλον να υπάρχει σε διεθνές επίπεδο ένας Οργανισμός ο οποίος θα προωθεί τα θέματα περιβάλλοντος, όπως γίνεται για θέματα οικονομίας ή για θέματα κοινωνίας, και ο οποίος θα συντονίζει επίσης καλύτερα τις διεθνείς περιβαλλοντικές συμφωνίες. Αυτό μπορεί να γίνει σχετικά εύκολα με την αναβάθμιση του υπάρχοντος προγράμματος των Ηνωμένων Εθνών για το περιβάλλον· και πράγματι καταβάλλεται σχετική προσπάθεια.

Επίσης θα ήθελα να μιλήσω για το πρωτόκολλο του Κυότο, γιατί έγιναν αρκετές αναφορές στο θέμα αυτό. Είμαι ευτυχής για τις επιδόσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, διότι και οι δεκαπέντε χώρες οι οποίες έχουν τον συλλογικό στόχο της μείωσης των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα κατά 8% την περίοδο 2008-2012 θα πετύχουν τον στόχο τους, αλλά και η Ευρώπη των 27, με τις 10 νέες χώρες οι οποίες έχουν στόχο και την Κύπρο και τη Μάλτα που δεν έχουν, θα πετύχει επίσης τον στόχο. Έτσι η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει το ηθικό επιχείρημα ότι αυτά τα οποία λέμε τα πραγματοποιούμε και αναμφίβολα αυτό έχει γίνει με τα μέτρα που έχουμε πάρει είτε σε εθνικό επίπεδο είτε σε ευρωπαϊκό επίπεδο, μεταξύ των οποίων και το σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής διοξειδίου του άνθρακα.

Πρέπει να τονίσω, όπως ανέφερε και ο κ. Andreas Carlgren, ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση θα πετύχει ακόμη μεγαλύτερη μείωση απ' ό,τι είχαμε αρχικά δεσμευτεί να πετύχουμε σύμφωνα με τις προβλέψεις μας, και τούτο με ταυτόχρονη οικονομική ανάπτυξη. Θα αναφέρω ένα μόνο αριθμητικό στοιχείο: μεταξύ του 1990 και του 2007, περίοδο για την οποία έχουμε στοιχεία, η οικονομική ανάπτυξη ήταν 44% και η μείωση των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα για τις 15 χώρες ήταν 5%, για τις 27 ήταν 9%. Και βεβαίως οι προβλέψεις είναι ότι μέχρι το 2012 θα έχουμε υπερβεί κατά πολύ τον στόχο, πράγμα το οποίο μας διευκολύνει και στην πραγματοποίηση του στόχου της μείωσης του 30% για το 2020.

Σημειωτέον ότι το έτος 2008 είχαμε επίσης σημαντική μείωση των αερίων του θερμοκηπίου στην Ευρωπαϊκή Ένωση κατά 1,6%, ενώ η οικονομική ανάπτυξη συνεχιζόταν, και μόλις το τελευταίο μέρος του 2008 είχαμε την οικονομική κρίση η οποία είχε επιπτώσεις και στο θέμα των αερίων του θερμοκηπίου.

Αγαπητοί συνάδελφοι, απομένουν ελάχιστες πλέον ημέρες και απευθύνω θερμή έκκληση να εντείνετε τις προσπάθειες και τις διμερείς επαφές σας. Μετά τις διαβουλεύσεις του Συμβουλίου ECOFIN, του Συμβουλίου Περιβάλλοντος και του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου διαθέτουμε σήμερα σαφή εντολή προώθησης συγκεκριμένων προτάσεων για τις πηγές χρηματοδότησης, για τις οργανωτικές δομές και τα κριτήρια που πρέπει να χρησιμοποιηθούν προκειμένου να καθοριστούν οι σοβαρές συνεισφορές από όλους. Στο χρόνο που μας απομένει ως προσπαθήσουμε να αξιοποιήσουμε τα μέσα αυτά κατά τον πλέον αποτελεσματικό τρόπο.

Υπάρχει ευρεία συναίνεση για την ανάγκη να γίνουν προσπάθειες σε παγκόσμια κλίμακα για την επίτευξη του στόχου των 2° Κελσίου. Αποτελεί επίσης γενική πεποίθηση ότι στην Κοπεγχάγη θα τεθούν και πρέπει να τεθούν τα βασικά θεμέλια μιας κλιματικής συμφωνίας για το χρονικό διάστημα μετά το 2012. Τα θεμέλια αυτά είναι κυρίως φιλόδοξες δεσμεύσεις μείωσης των εκπομπών από τις αναπτυσσόμενες χώρες, συμπεριλαμβανομένων των Ηνωμένων Πολιτειών, επαρκή μέτρα από τις αναπτυσσόμενες χώρες για τη μείωση της αύξησης των εκπομπών τους και χρηματοδοτική

αρωγή στις αναπτυσσόμενες χώρες για τον μετριασμό των δικών τους εκπομπών και για την προσαρμογή στην αλλαγή του κλίματος.

Πλησιάζουμε ολοταχώς στο νήμα. Ας αξιοποιήσουμε όσο καλύτερα μπορούμε την Κοπεγχάγη και ας αποκραυγαλώσουμε τις κύριες δεσμεύσεις όλων των χωρών σε μια συμφωνία που θα μείνει ιστορική. Αυτό που θα πρέπει να επιτύχουμε στην Κοπεγχάγη είναι μια ουσιαστική συμφωνία για όλα τα στοιχεία του προγράμματος δράσης του Μπαλί. Όλα αυτά τα στοιχεία πρέπει να συμφωνηθούν στην Κοπεγχάγη δεσμευτικά και αμέσως μετά, τους επόμενους τρεις έως έξι μήνες το αργότερο, θα πρέπει να γίνει η νομική επεξεργασία τους ώστε να έχουμε τη δεσμευτική συμφωνία η οποία αποτελεί την επιδίωξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η οποία θα κατοχυρώσει τον σκοπό του περιορισμού του φαινομένου του θερμοκηπίου στους 2° Κελσίου.

Κύριες και κύριοι, θεωρώ αυτονόητο ότι τα μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου θα συνδράμουν στις προσπάθειες που θα καταβληθούν αυτές τις ημέρες και ιδίως στις κρίσιμες συνεδριάσεις στην Κοπεγχάγη και γι' αυτό θα ήθελα να σας ευχαριστήσω και πάλι για όλες τις προσπάθειες που έχετε καταβάλει.

Πρόεδρος. – Θα ήθελα να υπενθυμίσω για μία ακόμη φορά στα Μέλη ότι το σύστημα της γαλάζιας κάρτας που καταρτίστηκε από την ομάδα εργασίας για την κοινοβουλευτική μεταρρύθμιση δεν ισχύει για την Επιτροπή και το Συμβούλιο, αλλά μόνο για τις συζητήσεις μεταξύ βουλευτών του Κοινοβουλίου.

Η Επιτροπή Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων έχει υποβάλει πρόταση ψηφίσματος για την ολοκλήρωση της παρούσας συζήτησης⁽¹⁾.

Η συζήτηση έληξε.

Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί αύριο.

Luís Paulo Alves (S&D), γραπτώς. – (PT) Κανείς δεν μπορεί να αγνοήσει την κατεπείγουσα ανάγκη να επιτευχθεί μια διεθνής συμφωνία για την αποφασιστική μείωση των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα η οποία θα διαδεχθεί τη συμφωνία του Κυότο.

Πρέπει να διασφαλίσουμε ότι η θερμοκρασία του πλανήτη δεν θα αυξηθεί παραπάνω από δύο βαθμούς Κελσίου. Για να το επιτύχουμε αυτό, οι παγκόσμιες εκπομπές πρέπει να μειωθούν κατά τουλάχιστον 30% την επόμενη δεκαετία. Κρίνεται το μέλλον της ανθρωπότητας και τα χρονικά περιθώρια στενεύουν. Αυτή είναι η μοναδική ευκαιρία που έχουμε για να μετριάσουμε τις επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής, τα οποία έχουν ήδη αρχίσει να γίνονται αισθητά και αναμένεται να αποτελέσουν το πλέον σοβαρό πρόβλημα του 21ου αιώνα.

Καθώς όσοι κατοικούμε σε νησιά συμβάλλουμε λιγότερο από όλους σε αυτές τις αλλαγές, το θέμα αυτό μας προβληματίζει ιδιαίτερα.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να συνεχίσει να διαδραματίζει ηγετικό ρόλο και να μιλά με μία φωνή για τα περιβαλλοντικά θέματα. Θα πρέπει να χρησιμοποιήσει στον μέγιστο βαθμό την πολιτική της επιρροή προκειμένου να επιτευχθεί δεσμευτική συμφωνία από τους ισχυρούς του πλανήτη στην επικείμενη Διάσκεψη Κορυφής της Κοπεγχάγης. Η λήψη αποφασιστικών μέτρων και η αλλαγή του παγκόσμιου μοντέλου χρήσης της ενέργειας –κάτι που έχουν ήδη κάνει η Πορτογαλία και οι Αζόρες– είναι ζωτικής σημασίας, όπως και οι επενδύσεις στις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και στην ενεργειακή αποδοτικότητα.

Nessa Childers (S&D), γραπτώς. – (EN) Τις τελευταίες ημέρες, η Ιρλανδία πλήττεται από σοβαρές πλημμύρες με καταστροφικές συνέπειες για οικογένειες, μικρές επιχειρήσεις και αγρότες ανά τη χώρα. Η υπερχειλίση του ποταμού Barrow, του δεύτερου μεγαλύτερου ποταμού στην Ιρλανδία, είχε σαν αποτέλεσμα όλο σχεδόν το Carlow να κατακλυστεί για περισσότερες από τέσσερις ημέρες! Οι πλημμύρες στο γειτονικό Kilkenny ήταν οι χειρότερες των τελευταίων 60 ετών! Αν και αυτά τα φαινόμενα δεν ήταν ποτέ άγνωστα στην Ιρλανδία, η αυξανόμενη συχνότητα και έντασή τους μας υπενθυμίζουν με τον πλέον απτό τρόπο τα αποτελέσματα της κλιματικής αλλαγής που προκαλείται από την απερίσκεπτη καταστροφή του φυσικού περιβάλλοντος. Ό,τι και αν συμβεί στη Σύνοδο Κορυφής του ΟΗΕ για το κλίμα που θα πραγματοποιηθεί σε λιγότερο από δύο εβδομάδες στην Κοπεγχάγη, τα ακραία καιρικά φαινόμενα, όπως οι πλημμύρες στην Ιρλανδία, θα γίνονται πιο συχνά. Πρέπει να ενισχύσουμε την προσαρμοστικότητα μας έναντι των επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής. Κυρία Πρόεδρε, καλώ την ιρλανδική κυβέρνηση να αιτηθεί το συντομότερο δυνατόν τη χορήγηση ενίσχυσης λόγω φυσικών καταστροφών μέσω του Ταμείου Αλληλεγγύης της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι ιρλανδοί πολίτες πρόσφατα διατράνωσαν την αφοσίωσή τους στην ΕΕ υπερψηφίζοντας τη Συνθήκη της Λισαβόνας. Η ΕΕ οφείλει να δείξει και αυτή με τη σειρά της ότι υποστηρίζει τον ιρλανδικό λαό,

(1) Βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

συμπεριλαμβανομένων των κατοίκων του Carlow και Kilkenny, χορηγώντας με ταχείες διαδικασίες αυτήν την οικονομική βοήθεια.

Diogo Feio (PPE), γραπτώς. – (PT) Είναι κρίσιμης σημασίας η επίτευξη πολιτικής συμφωνίας στην Κοπεγχάγη, αλλά η συμφωνία αυτή πρέπει να είναι παγκόσμιας εμβέλειας. Θα ήταν λάθος τόσο για την οικονομία όσο και από περιβαλλοντικής άποψης να επιβληθεί στις ευρωπαϊκές βιομηχανίες ένα καθεστώς δυσανάλογα αυστηρό σε σχέση με τις άλλες ανεπτυγμένες οικονομίες. Οι ευρωπαϊκές προσπάθειες πρέπει να κατευθυνθούν προς την επίτευξη μιας συμφωνίας η οποία να επιβάλλει υποχρεώσεις σε όλα τα μέρη.

Η Ευρώπη πρέπει επίσης να βρει αποτελεσματικές και ρεαλιστικές λύσεις στο θέμα της χρηματοδότησης. Αποκλείεται, ωστόσο, η ιδέα της επιβολής φόρου στις διεθνείς χρηματοοικονομικές συναλλαγές (φόρος Tobin) για τη χρηματοδότηση της προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή στις αναπτυσσόμενες χώρες.

Αυτού του είδους η συνδρομή, αν και αναγκαία, δεν πρέπει να παρασχεθεί εις βάρος της οικονομίας, του εμπορίου και της δημιουργίας πλούτου.

Το κόστος που ένας τέτοιος φόρος θα είχε για την κοινωνία εν γένει (αύξηση της φορολογικής επιβάρυνσης, με συνέπειες για όλους τους φορολογούμενους και τους καταναλωτές) και ο αντίκτυπός του στη χρηματοπιστωτική αγορά (μείωση της αναγκαίας ρευστότητας και της ροής πιστώσεων προς επιχειρήσεις και νοικοκυριά) δεν μπορούν να αγνοηθούν.

Επιπλέον, η επιβολή ενός παγκόσμιου φόρου θα δημιουργούσε τεχνικά προβλήματα και περίπλοκες διοικητικές διαδικασίες. Σε περίοδο κρίσης, η έξοδος από αυτή δεν μπορεί να επιτευχθεί με ακόμη περισσότερους φόρους που δύσκολα θα εισπράττονταν. Πρέπει να ξεχάσουμε αυτήν την ιδέα της επιβολής ενός νέου φόρου.

José Manuel Fernandes (PPE), γραπτώς. – (PT) Η ΕΕ οφείλει να εξακολουθήσει να δίνει το παράδειγμα στην καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής. Αξίζει να σημειωθεί ότι η ΕΕ έχει υπερβεί τους στόχους που τέθηκαν στο Κυότο.

Πιστεύω ότι η συμφωνία που θα συναφθεί στην Κοπεγχάγη για τη μείωση των παγκόσμιων εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα πρέπει να είναι δεσμευτική. Λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω, υπέβαλα μια τροπολογία στο ψήφισμα του Κοινοβουλίου σχετικά με αυτό το θέμα, ζητώντας τη συμπερίληψη μιας σειράς διεθνών κυρώσεων στο τελικό κείμενο.

Πιστεύω ότι η συμφωνία πρέπει να είναι παγκόσμια, φιλόδοξη και με σαφές χρονοδιάγραμμα. Αν δεν είμαστε φιλόδοξοι, θα καταλήξουμε σε μια άχρηστη συμφωνία που θα είναι λιγότερη αποτελεσματική και από το πρωτόκολλο του Κυότο, που ήδη προβλέπει διεθνείς κυρώσεις. Ελπίζουμε ότι θα επιτευχθεί αποτελεσματική ρύθμιση και ότι η συμφωνία θα περιλαμβάνει ρήτρα αναθεώρησης ώστε να είναι εύκολη η ενημέρωσή της.

Πρέπει επίσης να στείλουμε ένα σαφές μήνυμα στις αναδύμενες βιομηχανίες της Ασίας. Η Κίνα και η Ινδία δεν μπορούν να απαλλαγούν από κάθε ευθύνη δεδομένου ότι παράγουν μεγάλο μέρος των παγκόσμιων εκπομπών, ενώ οι δικές μας βιομηχανίες καταβάλλουν τεράστιες προσπάθειες για τη μείωση των εκπομπών τους.

Οι ΗΠΑ φέρουν μεγάλη ευθύνη για την επιτυχή έκβαση αυτής της Συνόδου Κορυφής. Ελπίζω ότι ο Πρόεδρος των ΗΠΑ Barack Obama θα αποδείξει ότι δικαίως του απονεμήθηκε το Νόμπελ Ειρήνης, διότι η καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής θα συμβάλει στην ειρήνη και την ευημερία όλων των λαών!

Adam Gierke (S&D), γραπτώς. – (PL) Το κλίμα αλλάζει. Αυτό έχει συμβεί πολλές φορές στο παρελθόν. Με πάνω από 6 δισεκατομμύρια ανθρώπους στον κόσμο, αυτό που άλλοτε αποτελούσε ένα ακραίο φαινόμενο που κανείς δεν κατέγραφε είναι σήμερα πασιδηλό. Επιπλέον, οι σύνθετες υποδομές, π.χ. για την παραγωγή και διανομή ηλεκτρικής ενέργειας, συχνά παθαίνουν βλάβες και το αποτέλεσμα είναι διακοπές ρεύματος και κατάρρευση των δικτύων πληροφορικής. Υπάρχει επίσης το πρόβλημα της ερημοποίησης μεγάλων εκτάσεων γης. Αυτό προκαλεί ανθρωπιστικές και οικονομικές καταστροφές. Τα πρώτα σημάδια αυτού του φαινομένου είναι η αναταραχή στη Σομαλία και οι προβλέψεις για μελλοντικούς πολέμους για το νερό. Τα μεταναστευτικά κύματα διογκώνονται. Θα λυθούν αυτά τα προβλήματα με την επιβολή περιοριστικών ορίων στις εκπομπές CO₂; Όχι.

Πρώτον, κανείς δεν έχει αποδείξει ότι οι εκπομπές CO₂ είναι η αιτία της αλλαγής του κλίματος. Δεύτερον, τα αποτελέσματα των εν λόγω περιορισμών στις εκπομπές CO₂ δεν θα γίνουν ορατά πριν από τα τέλη του αιώνα. Τρίτον, ο περιορισμός των εκπομπών CO₂ το μόνο που θα επιτύχει θα είναι να αποδυναμώσει οικονομικά την ανθρωπότητα και έτσι να επιτείνει την καταστροφή. Όσον αφορά την εμπορία εκπομπών, πρόκειται για μια αντικοινωνική πρόταση και το κόστος της θα επιβαρύνει τον απλό πολίτη. Τα κέρδη αντίθετα θα γεμίσουν τα ταμεία του χρηματοοικονομικού κλάδου, συμπεριλαμβανομένων των κερδοσκοπών. Κατά συνέπεια, για ανθρωπιστικούς και κοινωνικούς λόγους, το πλέον σημαντικό ζήτημα δεν είναι η καταπολέμηση των εξαιρετικά αμφίβολων αιτιών της κλιματικής αλλαγής,

αλλά η αντιμετώπιση των συνεπειών της. Δεν τίθεται θέμα προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή, αλλά προνοητικής δράσης. Για παράδειγμα, στη χώρα μου, η ασφάλεια του εφοδιασμού σε νερό είναι ήδη μείζον ζήτημα.

Rovana Plumb (S&D), γραπτώς. – (RO) Η υπερθέρμανση του πλανήτη θέτει αυτήν τη στιγμή δύο μείζονες προκλήσεις για την ανθρωπότητα: αφενός, την ανάγκη δραματικής μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου και, αφετέρου, την ανάγκη προσαρμογής στις επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής. Έχοντας υπόψη ότι είμαστε αντιμετώπι με ένα παγκόσμιο φαινόμενο και ότι η ΕΕ ευθύνεται μόνο για το 10% των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου παγκοσμίως, είναι σημαντικό να καταλήξουμε σε μια δεσμευτική παγκόσμια νομική συμφωνία σε δύο εβδομάδες στην Κοπεγχάγη. Επικροτώ την πρόθεση του Προέδρου Obama να παραστεί στις διαπραγματεύσεις με μια εντολή που περιλαμβάνει συγκεκριμένους στόχους μείωσης των εκπομπών, τους οποίους οι ΗΠΑ θα δεσμευτούν να τηρήσουν. Προκειμένου να προσαρμοστούμε στις επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής χρειαζόμαστε έναν χρηματοδοτικό μηχανισμό που θα προβλέπει συγκεκριμένα ποσά για τις επενδύσεις που θα απαιτηθούν σε πράσινες τεχνολογίες· αυτές θα δημιουργήσουν νέες θέσεις απασχόλησης, κάτι απολύτως αναγκαίο στην περίοδο κρίσης που διανύουμε.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), γραπτώς. – (RO) Ο σκοπός της παγκόσμιας Συνόδου Κορυφής για την κλιματική αλλαγή που θα αρχίσει στην Κοπεγχάγη στις 7 Δεκεμβρίου είναι η σύναψη μιας συμφωνίας που θα διαδεχθεί το πρωτόκολλο του Κυότο και θα αναγκάσει τις χώρες του κόσμου να μειώσουν τις ρυπογόνες εκπομπές τους. Η ΕΕ έχει δεσμευτεί μονομερώς να μειώσει τις εκπομπές της κατά 20% σε σχέση με τα επίπεδα του 2005 και να διασφαλίσει ότι το μερίδιο των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας θα ανέλθει στο 20% της καταναλισκόμενης ενέργειας. Ωστόσο αυτές οι προσπάθειες πρέπει να συντονιστούν με τις προσπάθειες όλων των ανεπτυγμένων ή αναπτυσσόμενων χωρών. Η κατανάλωση ενέργειας και οι ρυπογόνες εκπομπές μπορούν να μειωθούν γρήγορα και φτηνά μέσω της βελτίωσης της ενεργειακής αποδοτικότητας σε παγκόσμια κλίμακα. Γι' αυτό η ΕΕ και τα κράτη μέλη πρέπει να αυξήσουν την ενεργειακή αποδοτικότητα, ιδίως στα κτίρια και τις μεταφορές. Προκειμένου να μπορέσει η ΕΕ να μειώσει τις ρυπογόνες εκπομπές που παράγονται από τις ενεργοβόρες βιομηχανίες σε συμμόρφωση με τις αναληφθείσες δεσμεύσεις, πρέπει να διατεθούν οι αναγκαίοι χρηματοδοτικοί πόροι για τον εκσυγχρονισμό των ευρωπαϊκών εταιρειών. Αυτός είναι ο μόνος τρόπος για τη διατήρηση των επιπέδων παραγωγής και, κατ'επέκταση, των θέσεων εργασίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Κατά την αναθεώρηση του προϋπολογισμού της ΕΕ, πρέπει να διασφαλίσουμε ότι διατίθενται επαρκή κονδύλια για την υιοθέτηση μέτρων για την προστασία έναντι της κλιματικής αλλαγής και την προσαρμογή στα αποτελέσματά της. Η ανάπτυξη μιας παγκόσμιας οικονομίας οικολογικά αποτελεσματικής και ενεργειακά αποδοτικής θα σημαίνει νέες επενδύσεις, δημιουργία θέσεων εργασίας και άνοδο του βιοτικού επιπέδου.

(Η συνεδρίαση διακόπτεται στις 11.50 εν αναμονή της ώρας των ψηφοφοριών και συνεχίζεται στις 12.00)

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. ΛΑΜΠΡΙΝΙΔΗ

Αντιπροέδρου

4. Ώρα των ψηφοφοριών

Πρόεδρος. - Το επόμενο σημείο είναι οι ψηφοφορίες.

(Για τα αποτελέσματα και λοιπές πληροφορίες επί της ψηφοφορίας: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά)

4.1. Δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (A7-0070/2009, Catherine Trautmann) (ψηφοφορία)

4.2. Στατιστικές για τα γεωργικά φάρμακα (A7-0063/2009, Bart Staes) (ψηφοφορία)

-Πριν από την ψηφοφορία

Bart Staes, εισηγητής. – (NL) Διευκρινίζω απλώς ότι πρόκειται για την τρίτη εκ των τριών εκθέσεων σχετικά με τη χρήση φυτοφαρμάκων.

Στις αρχές του έτους, στο προηγούμενο Κοινοβούλιο, εγκρίναμε έναν κανονισμό σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά. Παράλληλα εγκρίναμε μια οδηγία για την αειφόρο χρήση των φυτοφαρμάκων και ο παρών κανονισμός σχετικά με τις στατιστικές για τα φυτοφάρμακα αποτελεί την τρίτη συνιστώσα.

Αυτή η πρόταση χρειάστηκε να συζητηθεί στην επιτροπή συνδιαλλαγής, καθώς η διαδικασία δεν εξελίχθηκε ομαλά στο απελθόν Κοινοβούλιο. Πολλοί απουσίαζαν και, στη δεύτερη ανάγνωση, οι παρόντες δεν επαρκούσαν για την εξασφάλιση των ψήφων που απαιτούνταν για την περάτωση της δεύτερης ανάγνωσης.

Σε αυτό το πλαίσιο, ήθελα να λάβω τον λόγο για να ευχαριστήσω τη σουηδική Προεδρία και, ιδιαιτέρως, την τσεχική Προεδρία, καθώς θα μπορούσαν να είχαν καταστρέψει εντελώς τη δεύτερη ανάγνωση: θα μπορούσαν να είχαν αρνηθεί την παραπομπή στην επιτροπή συνδιαλλαγής. Χάρη στις καλές τους σχέσεις με το Κοινοβούλιο, και επίσης χάρη στους προέδρους των πολιτικών ομάδων που συνυπέγραψαν μαζί μου την επιστολή προς την Προεδρία αμέσως μετά τις εκλογές, κατέστη δυνατή η διάσωση αυτής της έκθεσης και, μέσω της διαδικασίας συνδιαλλαγής, μπορούμε σήμερα να ψηφίσουμε επί του κειμένου στη μορφή που έλαβε στη δεύτερη ανάγνωση. Θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους όσους συνέβαλαν σε αυτήν τη διαδικασία.

4.3. Χορήγηση κοινοτικής ενίσχυσης στον τομέα των διευρωπαϊκών δικτύων (κωδικοποιημένη έκδοση) (A7-0057/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (ψηφοφορία)

4.4. Κανόνες περί εμπιστευτικότητας των πληροφοριών της Europol (A7-0065/2009, Timothy Kirkhope) (ψηφοφορία)

4.5. Κανόνες εφαρμογής που διέπουν τις σχέσεις της Europol με τους εταίρους της, περιλαμβανομένης της ανταλλαγής δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και διαβαθμισμένων πληροφοριών (A7-0064/2009, Sophia in 't Veld) (ψηφοφορία)

4.6. Κατάλογος τρίτων κρατών και οργανισμών με τους οποίους η Europol συνάπτει συμφωνίες (A7-0069/2009, Jan Philipp Albrecht) (ψηφοφορία)

4.7. σχετικά με σχέδιο απόφασης του Συμβουλίου για την έκδοση εκτελεστικών κανόνων για τα αρχεία δεδομένων εργασίας προς ανάλυση της Europol (A7-0068/2009, Agustín Díaz de Mera García Consuegra) (ψηφοφορία)

4.8. Ευρωπαϊκό Δίκτυο Πρόληψης του Εγκλήματος (EUCPN) (A7-0072/2009, Sonia Alfano) (ψηφοφορία)

4.9. Διαπίστευση των εργασιών εργαστηρίου ανακριτικής (A7-0071/2009, Timothy Kirkhope) (ψηφοφορία)

4.10. Μακροοικονομική χρηματοδοτική συνδρομή στη Γεωργία (A7-0060/2009, Vital Moreira) (ψηφοφορία)

4.11. Μακροοικονομική χρηματοδοτική συνδρομή στην Αρμενία (A7-0059/2009, Vital Moreira) (ψηφοφορία)

4.12. Μακροοικονομική χρηματοδοτική συνδρομή στη Σερβία (A7-0061/2009, Miloslav Ransdorf) (ψηφοφορία)

4.13. Μακροοικονομική χρηματοδοτική συνδρομή στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη (A7-0067/2009, Iuliu Winkler) (ψηφοφορία)

4.14. Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (A7-0055/2009, Udo Bullmann) (ψηφοφορία)

4.15. Σύμβαση για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος του Βορειοανατολικού Ατλαντικού (Σύμβαση OSPAR): αποθήκευση ρευμάτων διοξειδίου του άνθρακα σε γεωλογικούς σχηματισμούς (A7-0051/2009, Anna Rosbach) (ψηφοφορία)

4.16. Συμφωνία ΕΚ/Δανίας για την επίδοση και κοινοποίηση δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις (τροποποίηση της απόφασης 2006/326/ΕΚ) (A7-0058/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (ψηφοφορία)

4.17. Συμφωνία ΕΚ/Δανίας για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (τροποποίηση της απόφασης 2006/326/ΕΚ) (A7-0056/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (ψηφοφορία)

4.18. Σχέδιο ανασύστασης του χάλιμπατ της Γροιλανδίας στο πλαίσιο της Οργάνωσης Αλιείας Βορειοδυτικού Ατλαντικού (A7-0046/2009, Carmen Fraga Estévez) (ψηφοφορία)

4.19. Συμφωνία προσχώρησης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας στη Σύμβαση περί των διεθνών σιδηροδρομικών μεταφορών (COTIF), της 9ης Μαΐου 1980, όπως τροποποιήθηκε από το πρωτόκολλο του Βίλνιους στις 3 Ιουνίου 1999 (A7-0053/2009, Dieter-Lebrecht Koch) (ψηφοφορία)

4.20. Πρωτόκολλο σχετικά με το εφαρμοστέο δίκαιο στις υποχρεώσεις διατροφής (A7-0062/2009, Diana Wallis) (ψηφοφορία)

4.21. Αίτηση υπεράσπισης της ασυλίας και των προνομίων του Tobias Pflüger (A7-0054/2009, Tadeusz Zwiefka) (ψηφοφορία)

4.22. Προσαρμογή στην κανονιστική διαδικασία με έλεγχο - Μέρος πέμπτο (A7-0036/2009, József Szájer) (ψηφοφορία)

- Πριν από την ψηφοφορία επί του σχεδίου νομοθετικού ψηφίσματος

Σταύρος Δήμας, Μέλος της Επιτροπής. – (ΕΝ) Κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι δεν θα αποσύρουμε την πρόταση.

(Η πρόταση αναπέμπεται σε επιτροπή)

4.23. Χρήση της πληροφορικής στον τελωνειακό τομέα (A7-0052/2009, Alexander Alvaro) (ψηφοφορία)

- Πριν από την ψηφοφορία

Petru Constantin Luhan (PPE). – (ΕΝ) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να ζητήσω, από την πλευρά της Ομάδας του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος, να γίνει χωριστή ψηφοφορία για την τροπολογία 27. Αφορά την παροχή πλήρους πρόσβασης της Eurojust και της Ευρωπόλ στη βάση δεδομένων. Θα ήθελα να ζητήσω από όλους τους συναδέλφους να την καταψηφίσουν.

(Η πρόταση απορρίπτεται)

5. Αιτιολογήσεις ψήφου

Προφορικές αιτιολογήσεις ψήφου

- Έκθεση: Catherine Trautmann (A7-0070/2009)

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Ως μία από τους σκιάδεις εισηγητές για τη δέσμη των τηλεπικοινωνιών, θα ήθελα να πω, μετά την επιτυχή έκβαση της ψηφοφορίας, ότι χαίρομαι ιδιαίτερα που αυτή η σημαντική τροποποίηση των κανονισμών της εσωτερικής αγοράς σχετικά με τις ηλεκτρονικές επικοινωνίες θα εισαγάγει μία ακόμη δίκαιη διαδικασία όσον αφορά τη διακοπή πρόσβασης στο διαδίκτυο. Χαίρομαι που το Συμβούλιο συμφώνησε εντέλει με τις προτάσεις μας. Οι εγγυήσεις μας θα διασφαλίσουν ότι διακοπή της πρόσβασης θα επιβάλλεται μόνο σε πραγματικούς εγκληματίες όπως τρομοκράτες ή διανομείς υλικού παιδικής πορνογραφίας και όχι στους απλούς χρήστες.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Κύριε Πρόεδρε, κατά τη γνώμη μου αυτή η νομοθεσία είναι αναγκαία καθώς οδεύουμε προς μια ενιαία αγορά των ηλεκτρονικών επικοινωνιών. Έχει ήδη αποφασιστεί στο πλαίσιο της Συνθήκης της Λισαβόνας ότι αυτήν την κατεύθυνση που πρέπει να ακολουθήσουμε.

Με προβληματίζει ωστόσο ιδιαίτερα το μείζον ζήτημα της προστασίας των βασικών δικαιωμάτων των χρηστών του διαδικτύου και της ελεύθερης πρόσβασης σε αυτό. Μία πηγή ανησυχίας είναι η παράνομη χρήση και κατάχρησή του, και, όπως γνωρίζουμε, ένα από τα σοβαρότερα ζητήματα και προβλήματα αυτήν τη στιγμή είναι η πειρατεία. Η πειρατεία αυξάνεται με γοργούς ρυθμούς και ένας από τους κύριους χώρους που πλήττει είναι το διαδίκτυο.

Ελπίζω ότι στο μέλλον θα μπορέσουμε να επενδύσουμε ώστε οι δημιουργοί να αμείβονται δεόντως χωρίς η πειρατεία να θέτει σε κίνδυνο την επιβίωσή τους, όπως συμβαίνει συχνά σήμερα με την παράνομη μεταφόρτωση αρχείων μέσω του διαδικτύου. Αυτό είναι ένα βήμα προς τη σωστή κατεύθυνση, αν και στο μέλλον πρέπει να δώσουμε ακόμη μεγαλύτερη προσοχή στα δικαιώματα των δημιουργών και την πρόληψη της πειρατείας.

- Έκθεση: Timothy Kirkhope (A7-0065/2009)

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, δείτε πόσο ανεπαίσθητα, πόσο ύπουλα, με πόσο μικρά βήματα, υπογείως και ποταπώς, οδεύουμε προς τη δημιουργία μιας πανευρωπαϊκής ομοσπονδιακής αστυνομίας.

Όταν ιδρύθηκε η Ευρώπη στις αρχές της δεκαετίας του 1990, παρουσιάστηκε σαν κέντρο ανταλλαγής πληροφοριών – ένα είδος περιφερειακού παραρτήματος της Ιντερπόλ, θα έλεγε κανείς. Από τότε, σιγά σιγά, της εκχωρήθηκαν εκτελεστικές και αστυνομικές εξουσίες.

Στην αρχή, αυτή η εκχώρηση παρουσιάστηκε ως αυστηρά περιορισμένη στον τομέα των διασυνοριακών αντιτρομοκρατικών δραστηριοτήτων. Έτσι άλλωστε ξεκίνησε και το FBI, ώσπου, σιγά σιγά, επέκτεινε τις δραστηριότητές του και συγκέντρωσε εξουσίες για να γίνει τελικά μια ομοσπονδιακή παναμερικανική αστυνομική αρχή.

Μια ανάλογη διαδικασία βρίσκεται τώρα σε εξέλιξη όσον αφορά την Ευρώπη, η οποία επέκτεινε σταδιακά τις αρμοδιότητές της ώστε να συμπεριλάβει μια σειρά εγκλημάτων εθνικού χαρακτήρα, ενώ ταυτόχρονα, και αυτό είναι το ενδιαφέρον, κανείς δεν σκέφτηκε να άρει τη διπλωματική ασυλία που απολαύουν τα μέλη του προσωπικού της· δηλαδή, δεν υποχρεούνται να λογοδοτήσουν σε περίπτωση κατάχρησης των αστυνομικών τους εξουσιών.

Πότε ψηφίσαμε γι' αυτό; Πότε συμφωνήσαμε να ιδρύσουμε ένα πανευρωπαϊκό σύστημα ποινικού δικαίου με δικό του ένταλμα σύλληψης, δική του αστυνομική δύναμη, δικό του δικαστικό σώμα και δική του πανευρωπαϊκή εισαγγελική αρχή;

Νομίζω ότι πρέπει να λάβουμε υπόψη τους πολίτες, τους ψηφοφόρους μας, και να τους ρωτήσουμε αν συμφωνούν.

- Έκθεση: Vital Moreira (A7-0060/2009)

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, το καλύτερο που θα μπορούσαμε να κάνουμε για τις δημοκρατίες των Βαλκανίων και του Καυκάσου είναι να τις δεχθούμε άνευ όρων σε μια τελωνιακή ένωση και να ανοίξουμε τις αγορές μας στα προϊόντα τους. Πρόκειται για χώρες που βρίσκονται σε ιδανική θέση για να διεισδύσουν επιτυχώς στην αγορά. Διαθέτουν καταρτισμένο και παραγωγικό εργατικό δυναμικό και σχετικά χαμηλό κόστος που συνεπάγεται ανταγωνιστικές εξαγωγές.

Αντ' αυτού, εμείς αποκλείουμε τα προϊόντα τους σε μια σειρά ζωτικών τομέων, και μετά, για να ελαφρύνουμε τη συνειδήσή μας, τους χορηγούμε χρηματοδοτική βοήθεια ως κυβέρνηση προς κυβέρνηση. Με αυτόν τον τρόπο οδηγούμε τις χώρες αυτές στην εξάρτηση, τις καθιστούμε σατραπείες. Δεν είναι μόνο οι Ρώσοι που θεωρούν αυτές τις χώρες «εγγύς εξωτερικό» (ближнее зарубежье). Η φράση αυτή βρίσκει ενίοτε εφαρμογή και στις Βρυξέλλες.

Θωπούμε τους πολιτικούς και τους φορείς λήψης αποφάσεων των χωρών αυτών σε ένα σύστημα μαζικής ανακατανομής πλούτου και τους ξεευρωπαϊζουμε εκ των προτέρων διότι μαθαίνουν αυτό που εμείς σε αυτό το Κοινοβούλιο

γνωρίζουμε ήδη πολύ καλά, ότι η πρωταρχική αποστολή της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι πλέον να λειτουργεί σαν μια τεράστια μηχανή αφαίρεσης χρημάτων από τους φορολογούμενους και μεταφοράς τους σε όσους έχουν την τύχη να αποτελούν μέρος του συστήματος.

- Έκθεση: Alexander Alvaro (A7-0052/2009)

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Κυρίες και κύριοι, πιστεύω ακράδαντα ότι χρειαζόμαστε ένα προηγμένο σύστημα πληροφοριών για τις διοικητικές λειτουργίες που διασυνδέουν τις τελωνειακές και αστυνομικές αρχές των κρατών μελών. Έχουμε χρέος απέναντι στους πολίτες της Ένωσης να καταπολεμήσουμε πιο αποτελεσματικά τις εισαγωγές παραποιημένων ή και επικίνδυνων προϊόντων στις αγορές μας από τρίτες χώρες. Σε αντίθεση με τους περισσότερους βουλευτές, πιστεύω ότι η πρόταση της Επιτροπής θα διασφαλίσει μεγαλύτερη προστασία των προσωπικών δεδομένων, και, ταυτόχρονα, αποτελεσματικότερη καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος. Ως εκ τούτου, δεν υπερψήφισα τις 90 τροπολογίες της επιτροπής ούτε την έκθεση στο σύνολό της.

Θα ήθελα, φυσικά, να καλέσω την Επιτροπή να διαπραγματευτεί ένα σύστημα έγκαιρης προειδοποίησης ανάλογο του RAPEX-Κίνα με άλλα κράτη, π.χ. με την Ινδία, το Βιετνάμ, τη Ρωσία ή την Τουρκία, ούτως ώστε τα επικίνδυνα ή παραποιημένα προϊόντα να κατάσχονται προτού εισέλθουν στις ευρωπαϊκές χώρες. Επισημαίνω ότι από το 2006 είναι πλέον δυνατή η σύναψη διεθνών συμφωνιών με τρίτες χώρες όσον αφορά τη συνεργασία των εποπτικών οργάνων στον τομέα της προστασίας του καταναλωτή και δηλώνω απογοητευμένη που η Επιτροπή δεν έχει αξιοποιήσει μέχρι τώρα αυτήν τη δυνατότητα.

Γραπτές αιτιολογήσεις ψήφου

- Έκθεση: Catherine Trautmann (A7-0070/2009)

Maria Da Graça Carvalho (PPE), γραπτώς. – (PT) Χαίρομαι που το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε τη δέσμη μέτρων για τη μεταρρύθμιση των τηλεπικοινωνιών, ενισχύοντας έτσι τα δικαιώματα των καταναλωτών και συμβάλλοντας στην ευρύτερη πρόσβαση στην πληροφόρηση και την ελευθερία έκφρασης. Προκειμένου να γίνουν πράξη οι στόχοι της στρατηγικής της Λισαβόνας, πρέπει να παράσχουμε επαρκή κίνητρα για επενδύσεις σε νέα δίκτυα υψηλών ταχυτήτων προκειμένου να υποστηριχθεί η καινοτομία στις βασιζόμενες στο περιεχόμενο διαδικτυακές υπηρεσίες και να προαχθεί η ανταγωνιστικότητα της ΕΕ σε διεθνές επίπεδο. Η προώθηση των βιώσιμων επενδύσεων στην ανάπτυξη αυτών των δικτύων είναι κρίσιμης σημασίας, διότι αφενός θα διασφαλίσει την ανταγωνιστικότητα και αφετέρου θα αυξήσει τις δυνατότητες επιλογής των καταναλωτών. Προκειμένου να εξασφαλιστούν επενδύσεις στις νέες τεχνολογίες στις λιγότερο ανεπτυγμένες περιφέρειες, οι κανονισμοί που αφορούν τις ηλεκτρονικές επικοινωνίες πρέπει να εναρμονίζονται με άλλες πολιτικές, όπως π.χ. η πολιτική στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων ή η πολιτικής συνοχής, ή με τους στόχους μιας ευρύτερης βιομηχανικής πολιτικής.

Carlos Coelho (PPE), γραπτώς. – (PT) Υποστηρίζω τη δέσμη μέτρων για τη μεταρρύθμιση των τηλεπικοινωνιών, διότι πιστεύω ότι το διαδίκτυο είναι αναγκαίο εργαλείο για την εκπαίδευση, την άσκηση της ελευθερίας της έκφρασης και την πρόσβαση στην πληροφόρηση. Αυτή η πρωτοβουλία θεμελιώνει την ιδέα ότι η πρόσβαση στο διαδίκτυο και η χρήση του συγκαταλέγονται στα θεμελιώδη δικαιώματα των ευρωπαίων πολιτών. Θα ήθελα να ευχαριστήσω την κ. Bastos, η οποία ήταν η μόνη πορτογαλίδα βουλευτής που συμμετείχε σε αυτήν τη διαδικασία. Υπερασπίζομαι την ελευθερία στο διαδίκτυο, χωρίς αυτό να σημαίνει την πλήρη απουσία κάθε είδους ρύθμισης. Όπως και στον πραγματικό κόσμο έτσι και στον εικονικό κόσμο του διαδικτύου λαμβάνουν χώρα παράτυπες και παράνομες δραστηριότητες, όπως, μεταξύ άλλων, μεταφόρτωση αρχείων εικόνας και ήχου, παρακίνηση σε τρομοκρατικές ενέργειες και παιδική πορνογραφία. Παρά την αντίθεση πολλών εθνικών κυβερνήσεων, το Κοινοβούλιο έχει διασφαλίσει ότι όλοι οι χρήστες μπορούν να επωφεληθούν των δικαιωμάτων και των εγγυήσεων που κατοχυρώνει η Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών. Αυτό σημαίνει ότι οποιοσδήποτε περιορισμός των δικαιωμάτων ή των θεμελιωδών ελευθεριών των χρηστών του διαδικτύου, π.χ. η διακοπή της πρόσβασης, πρέπει να συνάδουν με την ανωτέρω Ευρωπαϊκή Σύμβαση και με τις γενικές αρχές του δικαίου, και πρέπει, πρωτίστως, να έχει προηγηθεί σχετική δικαστική εντολή, ούτως ώστε να διασφαλίζεται η τήρηση των προβλεπόμενων διαδικαστικών εγγυήσεων, το τεκμήριο της αθωότητας και το δικαίωμα στην ιδιωτική ζωή, χωρίς να αποκλείεται η χρήση ειδικών μηχανισμών στις περιπτώσεις που κρίνονται επείγουσες από την άποψη της κρατικής ασφάλειας.

Marielle De Sarnez (ALDE), γραπτώς. – (FR) Πρότερη δικαστική άδεια: αυτό επιθυμούσαμε να επιτύχουμε. Με αυτόν τον συμβιβασμό εγγυηθήκαμε τουλάχιστον την καλύτερη δυνατή έννομη προστασία σε αυτήν τη φάση. Το μήνυμα της ΕΕ είναι πλέον σαφές: η πρόσβαση στο διαδίκτυο συνιστά θεμελιώδες δικαίωμα και πρέπει να ακολουθούνται συγκεκριμένες και δεσμευτικές διαδικασίες ώστε να διασφαλιστεί ότι οι χρήστες του διαδικτύου μπορούν πράγματι να καταδικαστούν για τυχόν παραβίαση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας. Επαφίεται πλέον στους δικαστές των κρατών μελών και τους δικαστές του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης να προασπίζουν

το δικαίωμα όλων των χρηστών του διαδικτύου σε μια «δίκαιη και αμερόληπτη προκαταρκτική διαδικασία». Η αοριστία πολλών διατάξεων θα καταστήσει αναγκαία τη στενή παρακολούθηση κατά τη μεταφορά στην εθνική έννομη τάξη και την εφαρμογή αυτής της σημαντικής νομοθεσίας. Μετά την κύρωση της Συνθήκης της Λισαβόνας, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα μπορέσει, ως συννομοθέτης, να συνεχίσει να υπερασπίζεται την ουδετερότητα του διαδικτύου. Η σημερινή ψηφοφορία αποτελεί ένα μόνο στάδιο σε μια μακρά διαδικασία. Θα χρειαστεί να συνεχίσουμε να υπερασπιζόμαστε τα δικαιώματα των χρηστών του διαδικτύου και, ιδίως, να τα ορίζουμε με μεγαλύτερη σαφήνεια. Θα χρειαστεί επίσης να ασχοληθούμε επείγοντως με το κρίσιμο ζήτημα των πνευματικών δικαιωμάτων στο διαδίκτυο.

Edite Estrela (S&D), γραπτώς. – (PT) Υπερψήφισα την έκθεση της κ. Trautmann διότι πιστεύω ότι η τρέχουσα συμφωνία υπερβαίνει κατά πολύ το επίπεδο που ήταν εφικτό στα αρχικά στάδια της διαδικασίας, ιδίως όσον αφορά τα δικαιώματα των καταναλωτών. Πιστεύω ότι η θέσπιση μέτρων για την προάσπιση των δικαιωμάτων και των εγγυήσεων της ελευθερίας της έκφρασης και της πληροφορίας που παρέχονται στους χρήστες σταθερών ή κινητών τηλεφώνων και στους χρήστες του διαδικτύου είναι απολύτως αναγκαία. Είναι σημαντικό να εξορθολογιστεί η εσωτερική αγορά τηλεπικοινωνιών μέσω της ενθάρρυνσης του ανταγωνισμού μεταξύ των εταιρειών, εδραιώνοντας ταυτόχρονα την αυτονομία των εθνικών ρυθμιστικών οργάνων έναντι της εκάστοτε εθνικής κυβέρνησης. Εξίσου σημαντική ήταν η διασφάλιση μιας πιο σύγχρονης διαχείρισης του ραδιοφάσματος, μέσω τεχνικών που επιτρέπουν την ευχερέστερη παροχή αυτών των υπηρεσιών εκτός των αστικών κέντρων.

Diogo Feio (PPE), γραπτώς. – (PT) Χαιρετίζω τον συμβιβασμό που επιτεύχθηκε μεταξύ του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά την παροχή διά της οδηγίας-πλαίσου επαρκούς προστασίας για τους χρήστες σε περιπτώσεις περιορισμού της πρόσβασης σε υπηρεσίες και εφαρμογές μέσω δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών.

Πιστεύω ότι το κράτος δικαίου επιβάλλει την άνευ όρων πρόσβαση στην πληροφόρηση και στη χρήση των δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών χωρίς εξαιρέσεις παρά μόνο εάν αυτές συνάδουν αυστηρά με την αρχή του τεκμηρίου αιδωότητας, και ο περιορισμός της πρόσβασης πρέπει να έπεται μιας δίκαιης και αμερόληπτης προκαταρκτικής διαδικασίας η οποία να διασφαλίζει το δικαίωμα ακρόασεως και το δικαίωμα αποτελεσματικής νομικής προστασίας.

Επίσης, πιστεύω ότι είναι ιδιαίτερα σημαντικό να υποστηριχθούν οι μηχανισμοί της ανεξαρτησίας των εθνικών ρυθμιστικών αρχών, ούτως ώστε οι εν λόγω αρχές να μπορούν να ρυθμίσουν αποτελεσματικά την αγορά, προάγοντας τον υγιή ανταγωνισμό μεταξύ των φορέων εκμετάλλευσης, αλλά και οι μηχανισμοί συνεργασίας μεταξύ των διαφόρων ευρωπαϊκών ρυθμιστικών φορέων, ώστε να δημιουργηθεί μια πιο διαφανής και ανταγωνιστική αγορά η οποία θα συνιστά βήμα προόδου για τους καταναλωτές από την άποψη της ποιότητας των προσφερόμενων υπηρεσιών.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), γραπτώς. – (PT) Στα τέλη Οκτωβρίου, το Συμβούλιο υιοθέτησε την πλειονότητα των κειμένων που αποτέλεσαν αντικείμενο διαπραγμάτευσης με το Κοινοβούλιο στο πλαίσιο της αποκαλούμενης δέσμης των τηλεπικοινωνιών, με μερικές μόνο εξαιρέσεις που συμπεριλήφθηκαν στην έκθεση Trautmann.

Αυτό το κείμενο συνέχισε να αποτελεί αντικείμενο διαπραγμάτευσης στους κόλπους της επιτροπής συνδιαλλαγής, όπου έγινε τελικά δεκτό το κείμενο που καλούμαστε να ψηφίσουμε τώρα.

Είναι αλήθεια ότι το τελικό κείμενο περιέχει ορισμένες από τις προτάσεις που κατέθεσε η Ομάδα μας, υπέρ των δικαιωμάτων των χρηστών. Ωστόσο, δεν προχωρά όσο θα έπρεπε, καθώς επιτρέπει εξαιρέσεις από τις διαδικαστικές διασφαλίσεις σε επείγουσες περιπτώσεις, αν και προβλέπει ότι πρέπει να είναι αποδεδειγμένα επείγουσες και να συνάδουν με την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών.

Ωστόσο, το βασικό πρόβλημα το κείμενου είναι το πεδίο εφαρμογής του, καθώς αναφέρεται μόνο στους περιορισμούς που είναι δυνατόν να επιβληθούν από τα κράτη μέλη και όχι στους περιορισμούς που επιβάλλουν ιδιωτικές εταιρείες.

Πράγματι, η Ευρωπαϊκή Ένωση μοιάζει να ενδιαφέρεται περισσότερο για τη δημιουργία μιας εσωτερικής αγοράς τηλεπικοινωνιών που θα εξυπηρετεί αποκλειστικά τα δικαιώματα των οικονομικών ομάδων που κυριαρχούν στον κλάδο και λιγότερο για την προάσπιση των δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών των τελικών χρηστών. Δεν έχουμε άλλη επιλογή παρά να διαφωνήσουμε με αυτήν τη στάση.

Bruno Gollnisch (NI), γραπτώς. – (FR) Απείχα από την ψηφοφορία για αυτήν την τελική έκδοξη της δέσμης των τηλεπικοινωνιών γιατί την κρίνω μη ικανοποιητική. Είναι ωστόσο καλύτερη από το τίποτα. Δεν προστατεύει τους χρήστες του διαδικτύου από την καταχρηστική εφαρμογή διαφόρων ελευθεροκτόνων νόμων, όπως η πρώτη έκδοση του νόμου Hadopi στη Γαλλία, ούτε από το μένος των διοικητικών αρχών που έχουν εξουσιοδοτηθεί να προβαίνουν σε αυτές τις καταχρήσεις. Παρέχει ωστόσο στους χρήστες του διαδικτύου τα νομικά μέσα να προστατεύσουν τους εαυτούς τους. Είναι δυστυχώς ανησυχητικό το γεγονός ότι φτάσαμε σε αυτό το σημείο: να πρέπει δηλαδή να περιμένουμε από την Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία ουσιαστικά αδιαφορεί για τους πολίτες και εγκρίνει κατά κύριο

λόγο πράξεις που αποσκοπούν πρωτίστως στην εξυπηρέτηση των συμφερόντων κάθε είδους ομάδας πίεσης, να παράσχει στους Ευρωπαίους ένα ελάχιστο επίπεδο ελευθερίας πληροφόρησης και έκφρασης.

Sylvie Guillaume (S&D), γραπτώς. – (FR) Αν και ο τομέας των τηλεπικοινωνιών διανύει μια περίοδο άνευ προηγουμένου ανάπτυξης, ήταν κρίσιμης σημασίας να υποστηριχθεί η έκθεση της συναδέλφου μου κ. Trautmann διότι αυτό θα συνεπαχθεί την παροχή καλύτερων υπηρεσιών σε καλύτερες τιμές για τους καταναλωτές.

Χαιρετίζω το γεγονός ότι το κείμενο αυτή θα αυξήσει τα δικαιώματα των χρηστών σε καθολικές υπηρεσίες, μέσω σαφέστερων συμβάσεων, ενός ευκολότερα προσβάσιμου τηλεφωνικού αριθμού εκτάκτου ανάγκης, μιας ανοικτής τηλεφωνικής γραμμής για αγνοούμενα παιδιά, της μεγαλύτερης μέριμνας για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία και της εγγυημένης φορητότητας των αριθμών. Θα επιτρέψει επίσης την καλύτερη προστασία της ιδιωτικής ζωής και την καταπολέμηση των παράνομων πρακτικών στο διαδίκτυο μέσω της βελτίωσης της ασφάλειας και της ακεραιότητας των επικοινωνιακών δικτύων.

Τέλος, είναι σημαντικό που επιτεύχθηκε μια νομικά έγκυρη λύση διά της οποίας παρέχονται στους ευρωπαίους πολίτες διαδικαστικές εγγυήσεις όπως για παράδειγμα η τήρηση της αρχής *inter partes*, το τεκμήριο αθωότητας και το δικαίωμα ακρόασης, και η οποία υποχρεώνει τα κράτη μέλη να συμμορφώνονται με τις εν λόγω επιταγές προτού λάβουν οποιοδήποτε μέτρο που αποσκοπεί στον περιορισμό της πρόσβασης στο διαδίκτυο.

Małgorzata Handzlik (PPE), γραπτώς. – (PL) Η έγκριση της έκθεσης Trautmann σημαίνει ότι οι διατάξεις της δέσμης των τηλεπικοινωνιών θα τεθούν σύντομα σε ισχύ. Αυτή είναι μια ευχάριστη είδηση για τους καταναλωτές, τα δικαιώματα των οποίων ενισχύονται από αυτήν τη νομοθεσία. Η δυνατότητα μεταφοράς ενός τηλεφωνικού αριθμού από ένα δίκτυο σε άλλο μέσα σε μία ημέρα, η αύξηση της διαφάνειας της τιμολόγησης και η ενίσχυση της προστασίας των προσωπικών δεδομένων είναι μερικά από τα πολλά θετικά αποτελέσματα της δέσμης.

Επιπλέον, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει λάβει υπόψη του τους φόβους των ευρωπαίων πολιτών όσον αφορά τη διακοπή της πρόσβασης των χρηστών στο διαδίκτυο. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο τάχθηκε υπέρ της άποψης ότι η πρόσβαση στο διαδίκτυο είναι δικαίωμα κάθε πολίτη. Ως προς αυτό, η διακοπή της πρόσβασης ενός πολίτη στο διαδίκτυο θα επιτρέπεται μόνο σε περιπτώσεις που αυτό δικαιολογείται, με σεβασμό στις αρχές του τεκμηρίου αθωότητας και του δικαιώματος στην ιδιωτική ζωή. Αυτή η λύση είναι βέβαιο ότι θα ευχαριστήσει τους υποστηρικτές της ελεύθερης πρόσβασης στο διαδίκτυο.

Jacky Hénin (GUE/NGL), γραπτώς. – (FR) Πρέπει να αναφέρω ότι ο προτεινόμενος συμβιβασμός μεταξύ του Συμβουλίου και του Κοινοβουλίου δεν παρέχει επαρκείς νομικές εγγυήσεις στους χρήστες.

Αν και το κείμενο ορίζει ότι τα κράτη μέλη δεν μπορούν να επιβάλλουν περιορισμούς στους τελικούς χρήστες του διαδικτύου, προετοιμάζει ωστόσο το έδαφος για την επιβολή περιορισμών στους χρήστες από παρόχους πρόσβασης χωρίς να έχει προηγηθεί απόφαση δικαστικού οργάνου.

Αυτό το καθεστώς υπονομεύει τα δικαιώματα των πολιτών.

Οι τροπολογίες της Ομάδας μας που αποσκοπούσαν στην προάσπιση των δικαιωμάτων των πολιτών δεν εγκρίθηκαν.

Τέλος, αυτή η δέσμη μέτρων υπόκειται στον «νόμο» της εσωτερικής αγοράς. Κατά συνέπεια, αρμόδιο να αποφαινεται σε θέματα σύγκρουσης συμφερόντων είναι το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό σημαίνει ότι η ελευθερία της έκφρασης θα υπόκειται κατά πάσα πιθανότητα στον νόμο της εσωτερικής αγοράς, όπως έχει καταδείξει πληθώρα πρόσφατων παραδειγμάτων.

Χάρη στην έντονη πίεση των χρηστών και των πολιτών, αποκτήθηκαν διασφαλίσεις για τους χρήστες αλλά, κατά τη γνώμη της αριστεράς, εξακολουθούν να είναι ανεπαρκείς. Δεν μπορούμε να δεχθούμε ανέντιμους συμβιβασμούς στο θέμα της ελεύθερης έκφρασης των πολιτών.

Ian Hudghton (Verts/ALE), γραπτώς. – (EN) Ψήφισα υπέρ του συμβιβαστικού κειμένου για τη δέσμη των τηλεπικοινωνιών. Αν και, όπως συμβαίνει εξ' ορισμού στους συμβιβασμούς, η δέσμη δεν είναι τέλεια, πιστεύω ότι αποτελεί ένα βήμα προς τη σωστή κατεύθυνση και ότι θα επιφέρει βελτιώσεις στον τομέα των δικαιωμάτων των καταναλωτών.

Nuno Melo (PPE), γραπτώς. – (PT) Για να αιτιολογηθεί η θετική ψήφος αρκεί απλώς το γεγονός ότι η νέα ευρωπαϊκή νομοθεσία για τον τομέα των τηλεπικοινωνιών στηρίζει τα δικαιώματα των χρηστών σταθερών ή κινητών τηλεφώνων και διαδικτύου και προάγει τον ανταγωνισμό.

Οι πλέον ευπρόσδεκτοι από αυτούς τους κανόνες αφορούν την ενίσχυση των δικαιωμάτων των καταναλωτών, τις εγγυήσεις για την πρόσβαση στο διαδίκτυο και την προστασία των προσωπικών δεδομένων, ειδικά αφού η ΕΕ γίνεται ολοένα και περισσότερο ένας χώρος δικαιωμάτων και ελευθεριών.

Willy Meyer (GUE/NGL), γραπτώς. – (ES) Καταψήφισα την οδηγία πλαίσιο για τα δίκτυα και τις υπηρεσίες ηλεκτρονικών υπηρεσιών διότι πιστεύω ότι συνιστά καταπάτηση της ελευθερίας έκφρασης και των πολιτικών δικαιωμάτων. Υιοθετώντας αυτήν την οδηγία, η Ευρωπαϊκή Ένωση επιτρέπει τη διακοπή της παροχής υπηρεσιών διαδικτύου χωρίς να απαιτείται δικαστική εντολή. Ως υπερασπιστής των πολιτικών δικαιωμάτων, οφείλω να αντιταχθώ σε αυτήν την απόφαση. Εκχωρεί σε ιδιωτικές εταιρείες την εξουσία περιορισμού της χρήσης του διαδικτύου, και είναι ένα ακόμη παράδειγμα της ελευθέρωσης της ευρωπαϊκής αγοράς τηλεπικοινωνιών.

Επίσης, το γεγονός ότι μη δικαστικά όργανα (η φύση και η σύνθεση των οποίων δεν έχει προσδιοριστεί) μπορούν να αποφασίσουν να διακόψουν την παροχή υπηρεσιών διαδικτύου λόγω εικάζομενων παράνομων πρακτικών (οι οποίες επίσης δεν έχουν προσδιοριστεί) συνιστά παραβίαση του τεκμηρίου της αθωότητας και δίνει τη δυνατότητα στους φορείς εκμετάλλευσης να είναι αυτοί που θα περιορίζουν τα δικαιώματα των χρηστών, που θα χρησιμοποιούν φίλτρα περιεχομένου και θα καθιστούν ορισμένες σελίδες ταχύτερες εις βάρος άλλων, με αποτέλεσμα την *de facto* κατάργηση της ουδετερότητας του ιστού.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), γραπτώς. – (RO) Ψήφισα υπέρ αυτής της δέσμης λόγω της αδιαμφισβήτητης χρησιμότητάς της. Ωστόσο, αντιλαμβάνομαι ότι δεν ορίζει με σαφήνεια ποια θα είναι στην πράξη η δικαιο και αμερόληπτη διαδικασία που θα ακολουθείται στις δυνητικές περιπτώσεις περιορισμού της πρόσβασης στο διαδίκτυο. Πιστεύω ότι θα ήταν προτιμότερο να καταστεί υποχρεωτική η πρότερη έκδοση δικαστικής απόφασης.

Teresa Riera Madurell (S&D), γραπτώς. – (ES) Ψήφισα υπέρ μιας έκθεσης που αποτελεί το επιστέγασμα όλων των εργασιών γύρω από τη νομοθετική δέσμη των τηλεπικοινωνιών· δύο οδηγίες και ένας κανονισμός που αποτελούν ένα ουσιαστικό βήμα προς τα εμπρός για την ανάπτυξη της κοινωνίας των πληροφοριών και την προστασία των δικαιωμάτων των χρηστών.

Αυτή η νέα νομοθεσία παρέχει επίσης σαφείς κανόνες και την απαραίτητη ασφάλεια δικαίου για την ενθάρρυνση νέων επενδύσεων, οι οποίες με τη σειρά τους θα επιτρέψουν την παροχή νέων υπηρεσιών και την ανάπτυξη νέων οικονομικών δραστηριοτήτων. Πρόκειται συνεπώς για διατάξεις που θα έχουν μείζονα οικονομικό αντίκτυπο. Το κείμενο που τελικά εγκρίθηκε εγγυάται επίσης μεγαλύτερο σεβασμό για τα θεμελιώδη δικαιώματα και τις ελευθερίες των καταναλωτών όσον αφορά την πρόσβαση στο διαδίκτυο, μέσω της παροχής ασφάλειας δικαίου στην τροπολογία 138.

Ο συμβιβασμός που επιτεύχθηκε παραπέμπει στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών Ελευθεριών, ενώ στην τροπολογία 138 προτιμήθηκε ο Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η δεύτερη επιλογή έχει ένα σαφές μειονέκτημα: το Ηνωμένο Βασίλειο, η Πολωνία και πλέον και η Τσεχική Δημοκρατία έχουν θεσπίσει ένα πρωτόκολλο παρέκκλισης που δεν επιτρέπει στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στα αντίστοιχα εθνικά δικαστήρια να ενεργήσουν σε περίπτωση παραβίασης· αντίθετα, όλα τα κράτη μέλη έχουν συνυπογράψει τη Σύμβαση και δεν υπάρχει αλληλοεπικάλυψη με τις εθνικές νομικές δομές.

Γεώργιος Τούσσας (GUE/NGL), γραπτώς. – Με κριτήρια τον ανταγωνισμό και την ασφάλεια, δηλαδή τη διασφάλιση των κερδών των μονοπωλίων και τον περιορισμό των ελευθεριών και των δικαιωμάτων των εργαζομένων, οι κεντροαριστερές και κεντροδεξιές πολιτικές δυνάμεις στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο υπερψηφίζουν το νομοθετικό «πακέτο» για τις τηλεπικοινωνίες και το διαδίκτυο. Οι ίδιες πολιτικές δυνάμεις, ενώ με δημαγωγικές κορώνες αναφέρονταν στην υπεράσπιση των δικαιωμάτων των χρηστών και της ελεύθερης πρόσβασης στο Internet, απέναντι στην αυθαιρεσία των μονοπωλιακών επιχειρηματικών ομίλων, στήριξαν τις αντιδραστικές προτάσεις της Επιτροπής, συμβάλλοντας στην πρόωθηση των συμφερόντων του κεφαλαίου.

Η απόφαση του Ευρωκοινοβουλίου προωθεί τις καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις, προκειμένου να γιγαντωθούν οι εταιρείες στην προοπτική μάλιστα ανάπτυξης της «πράσινης οικονομίας», ώστε να κυριαρχήσουν σε ευρωπαϊκό και παγκόσμιο επίπεδο πολλαπλασιάζοντας τα κέρδη τους σε βάρος των εργαζομένων και των χρηστών των υπηρεσιών τους.

Τα μονοπώλια νομιμοποιούνται στο να παρακολουθούν και να περιορίζουν την πρόσβαση χρηστών στο διαδίκτυο. Ταυτόχρονα τα κέρδη τους εξασφαλίζονται από την εναρμόνιση του ραδιοφάσματος, καθώς και τον «λειτουργικό διαχωρισμό» των υπηρεσιών σταθερής τηλεφωνίας και Internet από τις αναγκαίες υποδομές. Καταψηφίζουμε την πρόταση Συμβουλίου-Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και στεκόμαστε αλληλέγγυοι με εργαζόμενους και χρήστες των ηλεκτρονικών επικοινωνιών που συνεχίζουν να διεκδικούν τα δικαιώματα και τις ελευθερίες τους κόντρα στην αντιδραστική πολιτική της ΕΕ, των κομμάτων του κεφαλαίου.

- Έκθεση: Bart Staes (A7-0063/2009)

David Casa (PPE), γραπτώς. – (EN) Στην περίπτωση αυτή, η πρόταση αποσκοπεί στη δημιουργία ενός πλαισίου που θα επιτρέψει την εναρμόνιση των κανόνων σχετικά με τη συλλογή και διάδοση στατιστικών όσον αφορά τη χρήση αλλά και την πώληση φυτοφαρμάκων. Υπάρχουν πολλοί σημαντικοί ορισμοί και διευκρινίσεις στο κείμενο και κατά συνέπεια αποφάσισα να υπερψηφίσω την έκθεση.

Edite Estrela (S&D), γραπτώς. – (PT) Χαιρετίζω τη συμφωνία που επιτεύχθηκε επί του κοινού κειμένου που εγκρίθηκε από την επιτροπή συνδιαλλαγής για τη θέσπιση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τις στατιστικές για τα φυτοφάρμακα, το οποίο θα δώσει τη δυνατότητα να δημιουργηθεί ένα νομικό πλαίσιο και να θεσπιστούν εναρμονισμένοι κανόνες για τη συλλογή και διάδοση στατιστικών σχετικά με την πώληση και τη χρήση φυτοφαρμάκων με απώτερο στόχο τη βιώσιμη χρήση τους.

Peter Jahr (PPE), γραπτώς. – (DE) Χαιρετίζω το γεγονός ότι ο κανονισμός που αφορά τις στατιστικές για τα φυτοφάρμακα θα ολοκληρώσει τη νομοθετική δέσμη της ευρωπαϊκής πολιτικής για τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα, η οποία θα μπορέσει στη συνέχεια να τεθεί σε ισχύ. Προκειμένου να ελαχιστοποιηθούν οι κίνδυνοι που ενέχει για τους ανθρώπους και το περιβάλλον η χρήση φυτοπροστατευτικών προϊόντων, χρειαζόμαστε εναρμονισμένους δείκτες κινδύνου βασισμένους σε συγκρίσιμα και αξιόπιστα δεδομένα από όλα τα κράτη μέλη. Αυτό ακριβώς καθίσταται πλέον δυνατό. Ωστόσο, η συλλογή των εν λόγω δεδομένων δεν πρέπει να οδηγήσει σε μεγαλύτερη γραφειοκρατία και άρα σε μεγαλύτερη επιβάρυνση για τους αγρότες και τις διοικήσεις μας. Όποτε είναι εφικτό, πρέπει να χρησιμοποιούνται τα υπάρχοντα δεδομένα και να μην συλλέγονται νέα. Θα είναι δική μας ευθύνη να διασφαλίσουμε, κατά την παρακολούθηση της εφαρμογής του κανονισμού, ότι οι γραφειοκρατικές δαπάνες θα είναι όσο το δυνατόν μικρότερες. Προσωπικά, θα προτιμούσα να είχε διατηρηθεί η διατύπωση «φυτοπροστατευτικά προϊόντα» που χρησιμοποιούνταν αρχικά στον κανονισμό. Στη γερμανική γλώσσα, η λέξη «φυτοφάρμακα» έχει απολύτως αρνητικές συνδηλώσεις και γενικά παραπέμπει στην πλημμελή χρήση των φυτοπροστατευτικών προϊόντων. Δυστυχώς ο κανονισμός θα συμβάλει σε αυτήν την παρερμηνεία.

Elisabeth Köstinger (PPE), γραπτώς. – (DE) Χαιρετίζω το γεγονός ότι μέσω του κανονισμού που αφορά τις στατιστικές για τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα θα διασφαλιστεί η ύπαρξη κοινού νομικού πλαισίου για τη συλλογή και διάδοση των δεδομένων σχετικά με την εμπορία και χρήση φυτοφαρμάκων. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η ελαχιστοποίηση των κινδύνων για την ανθρώπινη υγεία και την προστασία του περιβάλλοντος είναι υψίστης προτεραιότητας. Οι εναρμονισμένοι δείκτες κινδύνου και τα αξιόπιστα δεδομένα από όλα τα κράτη μέλη καθιστούν πλέον εφικτό αυτόν τον στόχο. Ωστόσο, θα ήθελα να τονίσω ότι οι επιπρόσθετες διοικητικές δαπάνες για τη συλλογή των δεδομένων δεν πρέπει να επιβαρύνουν τους αγρότες μας. Αποφεύγοντας την εκ νέου συλλογή δεδομένων που έχουν ήδη καταγραφεί, μπορούμε να εκμεταλλευτούμε τις συνεργίες που θα επιτρέψουν τη μείωση της γραφειοκρατίας και των επιπρόσθετου φόρτου.

Miroslav Mikolášik (PPE), γραπτώς. – (SK) Τα φυτοφάρμακα, ιδίως τα φυτοφάρμακα που χρησιμοποιούνται στη γεωργία, έχουν σοβαρές επιπτώσεις στην υγεία των ανθρώπων και του περιβάλλοντος και άρα πρέπει να μειωθεί σημαντικά η χρήση τους. Η μακρά εμπειρία στη συλλογή δεδομένων σχετικά με την πώληση και χρήση φυτοφαρμάκων έχει καταδείξει την ανάγκη για εναρμονισμένες μεθόδους συλλογής στατιστικών δεδομένων, όχι μόνο σε εθνικό αλλά και σε κοινοτικό επίπεδο. Ο παρών κανονισμός δημιουργεί, σε συμμόρφωση με την αρχή της επικουρικότητας και της αναλογικότητας, ένα κοινό πλαίσιο για τη συστηματική καταγραφή κοινοτικών στατιστικών σχετικά με την εμπορία και τη χρήση φυτοφαρμάκων.

Κατά συνέπεια, θεωρώ ότι το κοινό κείμενο του κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τις στατιστικές για τα φυτοφάρμακα, όπως εγκρίθηκε από την επιτροπή συνδιαλλαγής, είναι ένα κατάλληλο μέτρο το οποίο θα συμβάλει, σε τελική ανάλυση, στη βιώσιμη χρήση των φυτοφαρμάκων και στη σεβαστή γενική μείωση των κινδύνων για την υγεία και το περιβάλλον, διασφαλίζοντας ταυτόχρονα την επαρκή προστασία των καλλιεργειών.

Rovana Plumb (S&D), γραπτώς. – (RO) Θα ήθελα να τονίσω ότι τα φυτοφάρμακα πρέπει να χρησιμοποιούνται με πιο βιώσιμο τρόπο, κάτι που θα συνεπαχθεί τη σημαντική συνολική μείωση των κινδύνων που αυτά ενέχουν. Τα φυτοφάρμακα πρέπει επίσης να χρησιμοποιούνται με τρόπο που να συνάδει με την ανάγκη προστασίας της σοδειάς. Ωστόσο, τα φυτοφάρμακα μπορούν να χρησιμοποιούνται χωρίς να παρακολουθείται στενά η ποσότητα και η ποιότητά τους μόνο εάν διατίθεται μια αξιόπιστη βάση δεδομένων. Η διαθεσιμότητα και η χρήση εναρμονισμένων, συγκρίσιμων κοινοτικών στατιστικών σχετικά με τις πωλήσεις φυτοφαρμάκων διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στην εκπόνηση και παρακολούθηση της νομοθεσίας και των κοινοτικών πολιτικών στο πλαίσιο της θεματικής στρατηγικής για την αειφόρο χρήση των φυτοφαρμάκων. Οι εν λόγω στατιστικές είναι αναγκαίες για την αξιολόγηση των πολιτικών αειφόρου ανάπτυξης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και για τον υπολογισμό των σημαντικών δεικτών για τους

κινδύνους για την υγεία και το περιβάλλον που ενέχουν τα φυτοφάρμακα. Γι' αυτό υπερψήφισα την παρούσα έκθεση.

Oldřich Vlasák (ECR), γραπτώς. – (CS) Ψήφισα υπέρ του σχεδίου νομοθετικού ψηφίσματος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για το κοινό σχέδιο κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου που αφορά τις στατιστικές για τα φυτοφάρμακα, όπως εγκρίθηκε από την επιτροπή συνδιαλλαγής, διότι, κατά την άποψή μου, θα επιφέρει σημαντικά οφέλη. Εναρμονίζει και, κυρίως, απλοποιεί τη νομοθεσία στον τομέα των στατιστικών για τα φυτοφάρμακα. Εναρμονίζει τις στατιστικές έρευνες και έτσι επιτρέπει τη μεγαλύτερη συγκρισιμότητα των δεδομένων, παρέχοντας την ευκαιρία για καλύτερη και ευρύτερη χρήση των ήδη συλλεχθέντων δεδομένων, με αποτέλεσμα μείωση του κόστους και της γραφειοκρατίας για τους αγρότες και όσους δραστηριοποιούνται στον πρωτογενή τομέα. Το σχέδιο κανονισμού θα επιτρέψει επίσης την αυξημένη προστασία των εμπιστευτικών δεδομένων. Επιπλέον, αυτό το πρότυπο θα οδηγήσει τελικά σε μεγαλύτερη επίγνωση του ρόλου των φυτοφαρμάκων και του αντικτύπου τους στη δημόσια υγεία, κάτι που αποτελεί κατά τη γνώμη μου μείζον ζήτημα.

- Έκθεση: **Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A7-0057/2009)**

Jean-Pierre Audy (PPE), γραπτώς. – (FR) Υπερψήφισα το νομοθετικό ψήφισμα για την κωδικοποίηση του κανονισμού του 1995 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί καθορισμού των γενικών κανόνων για τη χορήγηση κοινοτικής ενίσχυσης στον τομέα των διευρωπαϊκών δικτύων. Εκφράζω τη λύπη μου για το γεγονός ότι, δεδομένης της εκπόνησης και της περιπλοκότητας των κειμένων, η Επιτροπή δεν αναθεώρησε την από 1 Απριλίου 1987 θέση της σύμφωνα με την οποία το προσωπικό της οφείλει να κωδικοποιεί όλες τις νομοθετικές πράξεις μετά από 10 τροποποιήσεις κατά μέγιστο, τονίζοντας ότι πρόκειται για ελάχιστη απαίτηση και ότι τα επιμέρους τμήματα πρέπει να επιδιώκουν την κωδικοποίηση των κειμένων για τα οποία είναι υπεύθυνα σε ακόμη πιο σύντομα χρονικά διαστήματα. Σε αυτήν τη συγκεκριμένη περίπτωση, ενοποιούμε κανονισμούς του 1999, δύο κανονισμούς του 2004 και έναν κανονισμό του 2005. Φρονώ ότι η πολιτική της ενοποίησης του κοινοτικού δικαίου πρέπει να αποτελεί προτεραιότητα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και ότι η υφιστάμενη κατάσταση δεν είναι ικανοποιητική, ιδίως όσον αφορά τα κράτη μέλη, τους πολίτες, και γενικότερα, όλους τους χρήστες της νομοθεσίας: δικαστές, δικηγόρους, συμβούλους, αρχές κ.ο.κ.

Andreas Mölzer (NI), γραπτώς. – (DE) Υπερψήφισα την πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί καθορισμού των γενικών κανόνων για τη χορήγηση κοινοτικής ενίσχυσης στον τομέα των διευρωπαϊκών δικτύων. Τα εν λόγω δίκτυα είναι πολύ σημαντικά για την ανάπτυξη της κυκλοφοριακής υποδομής της Ευρώπης. Ο νέος κανονισμός είναι προφανές ότι θα ρυθμίσει τις προϋποθέσεις και τις διαδικασίες για τη χορήγηση κοινοτικής χρηματοδοτικής βοήθειας παρέχοντας έτσι τη σχετική ασφάλεια δικαίου, κυρίως για τα κράτη και τις περιφέρειες που σχεδιάζουν έργα αυτού του είδους.

- Έκθεση: **Timothy Kirkhope (A7-0065/2009)**

Diogo Feio (PPE), γραπτώς. – (PT) Ως βουλευτής του ΕΚ που ανέκαθεν ενδιαφερόταν για τα θέματα που άπτονται της πρόληψης εγκληματικών δραστηριοτήτων, της ασφάλειας και της αστυνομικής συνεργασίας, αναγνωρίζω τον θεμελιώδη ρόλο της Ευρώπης στη δημιουργία ενός ασφαλούς ευρωπαϊκού χώρου και στην πρόληψη της εγκληματικότητας ανά την Ευρώπη, καθώς επίσης την ανάγκη αυτός ο ρόλος να ενισχυθεί σε διάφορα επίπεδα, μεταξύ άλλων και σε αυτά που συζητιούνται εδώ.

Ωστόσο, το βασικό ερώτημα που τίθεται εδώ σήμερα είναι εάν το Κοινοβούλιο, λιγότερο από μία εβδομάδα πριν από τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας, είναι σκόπιμο να παραιτηθεί από την άσκηση των νέων του θεσμικών προνομίων στους τομείς της πρόληψης του εγκλήματος και της αστυνομικής συνεργασίας και κατά συνέπεια να απολέσει τη δυνατότητα να διαδραματίσει τον ρόλο του στη διαδικασία λήψης αποφάσεων επί όλων αυτών των θεμάτων μέσω της διαδικασίας συναπόφασης.

Δεν πιστεύω ότι αυτή είναι η σωστή αντίδραση. Αυτό το Κοινοβούλιο πρέπει να αναλάβει πλήρως τις νέες του εξουσίες σε αυτά τα ζητήματα. Λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω, υπερψηφίζω την έκθεση αυτήν και ζητώ από το Συμβούλιο να αποσύρει την πρότασή του.

Bruno Gollnisch (NI), γραπτώς. – (FR) Ψηφίσαμε κατά της απόρριψης αυτής της σειράς εκθέσεων που εκπόνησε η Επιτροπή Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων, όχι λόγω του περιεχομένου των σχετικών ρυθμιστικών προτάσεων, που αφορούν τις δραστηριότητες της Ευρώπης και άλλων ανάλογων αστυνομικών υπηρεσιών, αλλά για τυπικούς λόγους. Πράγματι, ο μόνος λόγος που η πλειοψηφία των βουλευτών επιθυμεί την αναπομπή αυτών των εκθέσεων στην επιτροπή είναι η καθυστέρηση της διαδικασίας μέχρι τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας. Με τη νέα συνθήκη, αυτά τα θέματα θα εμπίπτουν στη συνήθη νομοθετική διαδικασία, που σημαίνει: ισότιμος ρόλος για το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο από νομοθετικής άποψης, αποκλειστικό

δικαίωμα νομοθετικής πρωτοβουλίας για την Επιτροπή και, το χειρότερο, δωσιδικία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αυτό είναι κατά την άποψή μας απαράδεκτο. Σε αυτόν τον κόσμο χωρίς σύνορα που έχετε δημιουργήσει, με τους εγκληματίες, τους παράνομους μετανάστες και τους δουλεμπόρους να εκμεταλλεύονται πλήρως τις δυνατότητες που προσφέρει, η αστυνομική συνεργασία είναι ζωτικής σημασίας. Ωστόσο, είναι ζωτικής σημασίας να εξακολουθήσει αυτό το θέμα να εμπίπτει στο πεδίο της διακυβερνητικής συνεργασίας.

Nuno Melo (PPE), γραπτώς. – (PT) Δεδομένου ότι πρόκειται για τον τρίτο πυλώνα, αυτό το θέμα είναι πολύ σημαντικό για την ασφάλεια του ευρωπαϊκού χώρου και άρα συμφωνώ ότι πρέπει να επιλυθεί βάσει της Συνθήκης της Λισαβόνας, λαμβάνοντας υπόψη τον αντίκτυπο του στην πολιτική συνεργασίας.

Andreas Mölzer (NI), γραπτώς. – (DE) Καταρχήν, η στενή συνεργασία μεταξύ διαφόρων αρχών για την καταπολέμηση του εγκλήματος είναι επιθυμητή. Ωστόσο, δεν προβλέπεται καμία ρύθμιση για προστασία των δεδομένων στη σχεδιαζόμενη άνευ περιορισμών πρόσβαση όλων των αρχών και δεν είναι καν σαφές τι δικαιώματα έρευνας θα έχει ο προτεινόμενος υπεύθυνος προστασίας δεδομένων. Η συμφωνία SWIFT επίσης εγείρει σοβαρά ζητήματα προστασίας δεδομένων. Πρέπει να δοθεί στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο η ευκαιρία να θέσει τέλος σε αυτήν την κατάφωρη παραβίαση των δικαιωμάτων προστασίας δεδομένων εξ ονόματος των πολιτών της Ευρώπης. Κατά συνέπεια, ψήφισα υπέρ της έκθεσης.

- Έκθεση: **Sophia in 't Veld (A7-0064/2009)**

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), γραπτώς. – (LT) Υποστηρίζω την άποψη της εισηγήτριας και συμφωνώ ότι η νομοθεσία που αφορά την Ευρωπόλ πρέπει να αποτελεί προϊόν συνεννόησης μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου. Ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δοθεί στην προστασία των προσωπικών δεδομένων. Πράγματι, δεν είναι αρκετά σαφές κατά πόσον παρέχονται ισχυρές εγγυήσεις κατά της μεταβίβασης προσωπικών δεδομένων σε τρίτους. Δεν αντιβαίνει αυτό στο δικαίωμα στην ιδιωτική ζωή και πώς μπορούν οι πολίτες να πειστούν ότι τα δεδομένα τους προστατεύονται; Αυτό το ζήτημα πρέπει να διερευνηθεί ενδελεχώς. Κατά συνέπεια, το Συμβούλιο πρέπει να υποβάλει νέα πρόταση μετά τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας.

Diogo Feio (PPE), γραπτώς. – (PT) Ως βουλευτής του ΕΚ που ανέκαθεν ενδιαφερόταν για τα θέματα που άπτονται της πρόληψης εγκληματικών δραστηριοτήτων, της ασφάλειας και της αστυνομικής συνεργασίας, αναγνωρίζω τον θεμελιώδη ρόλο της Ευρωπόλ στη δημιουργία ενός ασφαλούς ευρωπαϊκού χώρου και στην πρόληψη της εγκληματικότητας ανά την Ευρώπη, καθώς επίσης την ανάγκη αυτός ο ρόλος να ενισχυθεί σε διάφορα επίπεδα, μεταξύ άλλων και σε αυτά που συζητούνται εδώ.

Ωστόσο, το βασικό ερώτημα που τίθεται εδώ σήμερα είναι εάν το Κοινοβούλιο, λιγότερο από μία εβδομάδα πριν από τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας, είναι σκόπιμο να παραιτηθεί από την άσκηση των νέων του θεσμικών προνομίων στους τομείς της πρόληψης του εγκλήματος και της αστυνομικής συνεργασίας και κατά συνέπεια να απολέσει τη δυνατότητα να διαδραματίσει τον ρόλο του στη διαδικασία λήψης αποφάσεων επί όλων αυτών των θεμάτων μέσω της διαδικασίας συναπόφασης.

Δεν πιστεύω ότι αυτή είναι η σωστή αντίδραση. Αυτό το Κοινοβούλιο πρέπει να αναλάβει πλήρως τις νέες του εξουσίες σε αυτά τα ζητήματα. Λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω, υπερψηφίζω την έκθεση και ζητώ από το Συμβούλιο να αποσύρει την πρότασή του.

Nuno Melo (PPE), γραπτώς. – (PT) Χωρίς να λησμονούμε τη σημασία της Ευρωπαϊκής Αστυνομικής Υπηρεσίας (Ευρωπόλ) και με δεδομένη τη γενική στήριξη που δικαιούται, ως ο τρίτος πυλώνας, αυτό είναι ένα εξαιρετικά σημαντικό θέμα για την ασφάλεια του ευρωπαϊκού χώρου.

Κατά συνέπεια, συμφωνώ ότι το θέμα αυτό πρέπει να εξεταστεί στο πλαίσιο της Συνθήκης της Λισαβόνας, δεδομένων των αποτελεσμάτων της στην πολιτική συνεργασίας.

- Έκθεση: **Jan Philipp Albrecht (A7-0069/2009)**

Diogo Feio (PPE), γραπτώς. – (PT) Ως βουλευτής του ΕΚ που ανέκαθεν ενδιαφερόταν για τα θέματα που άπτονται της πρόληψης εγκληματικών δραστηριοτήτων, της ασφάλειας και της αστυνομικής συνεργασίας, αναγνωρίζω τον θεμελιώδη ρόλο της Ευρωπόλ στη δημιουργία ενός ασφαλούς ευρωπαϊκού χώρου και στην πρόληψη της εγκληματικότητας ανά την Ευρώπη, καθώς επίσης την ανάγκη αυτός ο ρόλος να ενισχυθεί σε διάφορα επίπεδα, μεταξύ άλλων και σε αυτά που συζητούνται εδώ.

Ωστόσο, το βασικό ερώτημα που τίθεται εδώ σήμερα είναι εάν το Κοινοβούλιο, λιγότερο από μία εβδομάδα πριν από τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας, είναι σκόπιμο να παραιτηθεί από την άσκηση των νέων του

θεσμικών προνομίων στους τομείς της πρόληψης του εγκλήματος και της αστυνομικής συνεργασίας και κατά συνέπεια να απολέσει τη δυνατότητα να διαδραματίσει τον ρόλο του στη διαδικασία λήψης αποφάσεων επί όλων αυτών των θεμάτων μέσω της διαδικασίας συναπόφασης.

Δεν πιστεύω ότι αυτή είναι η σωστή αντίδραση. Αυτό το Κοινοβούλιο πρέπει να αναλάβει πλήρως τις νέες του εξουσίες σε αυτά τα ζητήματα. Λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω, υπερψηφίζω την έκθεση και ζητώ από το Συμβούλιο να αποσύρει την πρότασή του.

Petru Constantin Luhan (PPE), γραπτώς. – (RO) Η έκθεση Albrecht θέτει επί τάπητος τον κατάλογο των τρίτων κρατών και οργανισμών με τους οποίους η Ευρώπη συνάπτει συμφωνίες. Ο κατάλογος των τρίτων κρατών περιλαμβάνει μεταξύ άλλων και τη Δημοκρατία της Μολδαβίας, ενώ ο κατάλογος των οργανισμών με τους οποίους η Ευρώπη προτίθεται να συνάψει συμφωνίες πρέπει επίσης να συμπεριλάβει το Περιφερειακό Κέντρο για την καταπολέμηση του διασυνοριακού εγκλήματος, που εδρεύει στο Βουκουρέστι και διαπραγματεύεται επί του παρόντος με την Ευρώπη τη σύναψη συμφωνίας συνεργασίας. Η Ομάδα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες) αποφάσισε να καταψηφίσει την παρούσα έκθεση ως ομάδα σε αυτήν την Ολομέλεια προκειμένου να μπορέσει να επανεξετάσει τον φάκελο μετά τη θέση σε ισχύ της Σύμβασης της Λισαβόνας. Ακριβώς επειδή πρόκειται για ένα τόσο σοβαρό ζήτημα, αποφασίσαμε να το εξετάσουμε με τη μέγιστη δυνατή προσοχή και θα το συζητήσουμε με το νέο έτος στο πλαίσιο της συναπόφασης με το Συμβούλιο.

- Έκθεση: **Agustín Díaz de Mera García Consuegra (A7-0068/2009)**

Carlos Coelho (PPE), γραπτώς. – (PT) Εντός του πλαισίου της Ευρώπης, μας παρουσιάστηκαν τέσσερις πρωτοβουλίες που αφορούν τη θέσπιση νέων κανόνων στους τομείς της εμπιστευτικότητας των πληροφοριών, ζητήματα εφαρμογής που αφορούν τη ρύθμιση των σχέσεων της Ευρώπης με τους εταίρους της, συμπεριλαμβανομένης της ανταλλαγής προσωπικών δεδομένων και διαβαθμισμένων πληροφοριών, τον καθορισμό του καταλόγου των τρίτων χωρών και οργανισμών με τους οποίους μπορούν να συνάπτονται συμφωνίες και εκτελεστικούς κανόνες για τα αρχεία δεδομένων εργασίας προς ανάλυση.

Δεδομένου ότι η Συνθήκη της Λισαβόνας θα τεθεί σε ισχύ σε μερικές μόνον ημέρες, οπότε και θα εκχωρηθούν νέες αρμοδιότητες στο Κοινοβούλιο αναφορικά με την αστυνομική συνεργασία, οι τέσσερις εισηγητές επεδίωξαν την απόρριψη των προτάσεων για νομικούς λόγους. Επικροτώ συνεπώς την επιλογή τους να μην σχολιάσουν τις προτάσεις επί της ουσίας, αλλά να τις απορρίψουν και να ζητήσουν από την Επιτροπή και το Συμβούλιο να δεσμευτούν στην Ολομέλεια ότι θα υποβάλουν νέα απόφαση εντός έξι μηνών από τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας. Από πρακτικής άποψης, αξίζει να υπενθυμιστεί όσον αφορά τις τρέχουσες πρωτοβουλίες ότι το Συμβούλιο οφείλει απλώς να ζητήσει τη γνώμη του Κοινοβουλίου και άρα θα μπορέσει να οριστικοποιήσει τη θέση του πριν το τέλος του έτους, καθώς πρόκειται για τέσσερα μέτρα εφαρμογής που αναμένεται να τεθούν σε ισχύ από την 1η Ιανουαρίου 2010 και μετά.

Diogo Feio (PPE), γραπτώς. – (PT) Ως βουλευτής του που ανέκαθεν ενδιαφερόταν για τα θέματα που άπτονται της πρόληψης εγκληματικών δραστηριοτήτων, της ασφάλειας και της αστυνομικής συνεργασίας, αναγνωρίζω τον θεμελιώδη ρόλο της Ευρώπης στη δημιουργία ενός ασφαλούς ευρωπαϊκού χώρου και στην πρόληψη της εγκληματικότητας ανά την Ευρώπη, καθώς επίσης την ανάγκη αυτός ο ρόλος να ενισχυθεί σε διάφορα επίπεδα, μεταξύ άλλων και σε αυτά που συζητούνται εδώ.

Ωστόσο, το βασικό ερώτημα που τίθεται εδώ σήμερα είναι εάν το Κοινοβούλιο, λιγότερο από μία εβδομάδα πριν από τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας, είναι σκόπιμο να παραιτηθεί από την άσκηση των νέων του θεσμικών προνομίων στους τομείς της πρόληψης του εγκλήματος και της αστυνομικής συνεργασίας και κατά συνέπεια να απολέσει τη δυνατότητα να διαδραματίσει τον ρόλο του στη διαδικασία λήψης αποφάσεων επί όλων αυτών των θεμάτων μέσω της διαδικασίας συναπόφασης.

Δεν πιστεύω ότι αυτή είναι η σωστή αντίδραση. Αυτό το Κοινοβούλιο πρέπει να αναλάβει πλήρως τις νέες του εξουσίες σε αυτά τα ζητήματα. Λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω, υπερψηφίζω την έκθεση και ζητώ από την Επιτροπή να αποσύρει την πρότασή της.

Nuno Melo (PPE), γραπτώς. – (PT) Χωρίς να λησμονούμε τη σημασία της Ευρωπαϊκής Αστυνομικής Υπηρεσίας (Ευρώπολ) και με δεδομένη τη γενική υποστήριξη που δικαιούται, ως ο τρίτος πυλώνας, αυτό είναι ένα εξαιρετικά σημαντικό θέμα για την ασφάλεια του ευρωπαϊκού χώρου.

Κατά συνέπεια, συμφωνώ ότι το θέμα αυτό πρέπει να εξεταστεί στο πλαίσιο της Συνθήκης της Λισαβόνας, δεδομένων των αποτελεσμάτων της στην πολιτική συνεργασίας. Ως εκ τούτου, πιστεύω ότι κάθε απόφαση επί αυτού του ευαίσθητου θέματος είναι πρόωρη εφόσον αφορά την ασφάλεια του ευρωπαϊκού χώρου και αφ' ου στιγμής η συνθήκη δεν έχει τεθεί ακόμη σε ισχύ.

- Έκθεση: Sofia Alfano (A7-0072/2009)

Elena Oana Antonescu (PPE), γραπτώς. – (RO) Η εγκληματικότητα στην Ευρωπαϊκή Ένωση αυξάνεται διαρκώς. Είμαστε αντιμέτωποι με μια σειρά δικτύων οργανωμένου εγκλήματος, καθώς επίσης και με το ηλεκτρονικό έγκλημα, που εξαπλώνεται ολόένα και περισσότερο. Ως εκ τούτου, η ευρωπαϊκή πολιτική πρόληψης του εγκλήματος πρέπει να ενοποιηθεί και να ενισχυθεί, ενώ τα κράτη μέλη πρέπει να συνεργαστούν καλύτερα και στενότερα, βάσει μιας ισχυρής κοινής στρατηγικής σε αυτόν τον τομέα. Η πρόδος που έχει σημειωθεί από το Δίκτυο Πρόληψης του Εγκλήματος τα τελευταία έτη ήταν μάλλον περιορισμένη. Η αλήθεια είναι ότι δεν έχουν αξιοποιηθεί παρά σε μικρό μόνον βαθμό οι δυνατότητές του. Η διεύρυνση των αρμοδιοτήτων του δικτύου, η δημιουργία μιας σαφούς, απλής και αποτελεσματικής διοικητικής δομής, καθώς επίσης η διασφάλιση της συμμετοχής της κοινωνίας των πολιτών, των πανεπιστημίων και των ΜΚΟ είναι οι βασικές προϋποθέσεις για την επιτυχή λειτουργία ενός τέτοιου δικτύου.

Το Κοινοβούλιο πρόκειται να αποκτήσει πλήρεις νομοθετικές εξουσίες και θα είναι σε θέση, από κοινού με το Συμβούλιο, να λαμβάνει αποφάσεις στο πλαίσιο της διαδικασίας της συναπόφασης σχετικά με μέτρα που θα αποσκοπούν στην ενθάρρυνση και την υποστήριξη των δράσεων των κρατών μελών στον τομέα της πρόληψης του εγκλήματος. Υποστηρίζω συνεπώς την πρόταση της εισηγήτριας να απορριφθεί η πρωτοβουλία και να συζητηθεί αυτό το σημαντικό θέμα μετά τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας.

David Casa (PPE), γραπτώς. – (EN) Η υπό συζήτηση έκθεση ζητεί την απόρριψη των τροποποιήσεων στο τρέχον σύστημα του Ευρωπαϊκού Δικτύου Πρόληψης του Εγκλήματος. Πιστεύω και συμφωνώ με την εισηγήτρια ότι υπάρχουν διάφοροι τομείς που χρήζουν βελτίωσης ακόμη και όσον αφορά την πρόταση. Ωστόσο, τα ενδιάμεσα μέτρα επαρκούν για την υλοποίηση σημαντικών τροποποιήσεων το συντομότερο δυνατό. Γι'αυτούς τους λόγους αποφάσισα να καταψηφίσω την έκθεση.

Carlos Coelho (PPE), γραπτώς. – (PT) Το Ευρωπαϊκό Δίκτυο Πρόληψης του Εγκλήματος δημιουργήθηκε το 2001, αλλά μέχρι σήμερα δεν έχει επιτύχει ιδιαίτερα καλά αποτελέσματα, λόγω μιας σειράς οργανωτικών αστοχιών που δεν του επέτρεψαν να αξιοποιήσει πλήρως τις δυνατότητές του και έχοντας ήδη υποβληθεί σε δύο εσωτερικές αναθεωρήσεις. Η παρούσα πρωτοβουλία επιχειρεί την ανάκληση της απόφασης που ελήφθη το 2001 για την αναδιάρθρωση του δικτύου, που εγώ θεωρώ ότι είναι κάπως περιορισμένη και καταφανώς ανεπαρκής ως λύση στα τρέχοντα προβλήματα.

Δεδομένων των ανωτέρω, οφείλουμε να δρομολογήσουμε μια μεταρρύθμιση του δικτύου πολύ πιο σοβαρή και φιλόδοξη όσον αφορά την οργάνωσή του. Η επιμονή της σουηδικής Προεδρίας να λάβει το Κοινοβούλιο μια απόφαση πριν από τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας είναι, συνεπώς, απαράδεκτη, όχι μόνο γιατί πρόκειται για μια αδύναμη πρωτοβουλία αλλά επίσης επειδή το Κοινοβούλιο καλείται να παραιτηθεί των θεσμικών προνομίων στον τομέα της πρόληψης του εγκλήματος που του εκχωρεί η Συνθήκη της Λισαβόνας λίγες μόλις ημέρες πριν από τη θέση της σε ισχύ.

Diogo Feio (PPE), γραπτώς. – (PT) Ως βουλευτής του ΕΚ που ανέκαθεν ενδιαφερόταν για τα θέματα που άπτονται της πρόληψης εγκληματικών δραστηριοτήτων, της ασφάλειας και της αστυνομικής συνεργασίας, αναγνωρίζω τον θεμελιώδη ρόλο της Ευρώπης στη δημιουργία ενός ασφαλούς ευρωπαϊκού χώρου και στην πρόληψη της εγκληματικότητας ανά την Ευρώπη, καθώς επίσης την ανάγκη αυτός ο ρόλος να ενισχυθεί σε διάφορα επίπεδα, μεταξύ άλλων και σε αυτά που συζητούνται εδώ.

Ωστόσο, το βασικό ερώτημα που τίθεται εδώ σήμερα είναι εάν το Κοινοβούλιο, λιγότερο από μία εβδομάδα πριν από τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας, είναι σκόπιμο να παραιτηθεί από την άσκηση των νέων του θεσμικών προνομίων στους τομείς της πρόληψης του εγκλήματος και της αστυνομικής συνεργασίας και κατά συνέπεια να απολέσει τη δυνατότητα να διαδραματίσει τον ρόλο του στη διαδικασία λήψης αποφάσεων επί όλων αυτών των θεμάτων μέσω της διαδικασίας συναπόφασης.

Δεν πιστεύω ότι αυτή είναι η σωστή αντίδραση. Αυτό το Κοινοβούλιο πρέπει να αναλάβει πλήρως τις νέες του εξουσίες σε αυτά τα ζητήματα. Ως εκ τούτου, υπερψηφίζω την παρούσα έκθεση και ζητώ από το Συμβούλιο να μην εγκρίνει επισημώς την πρωτοβουλία πριν από την επικείμενη θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας.

Nuno Melo (PPE), γραπτώς. – (PT) Το Ευρωπαϊκό Δίκτυο Πρόληψης του Εγκλήματος (EUCPN) ιδρύθηκε το 2001 λόγω της ανάγκης να θεσπιστούν μέτρα και να γίνει ανταλλαγή πρακτικών για την πρόληψη της εγκληματικότητας, καθώς και για την ενίσχυση του δικτύου των εθνικών αρχών που είναι αρμόδιες για την καταπολέμηση του εγκλήματος.

Επτά έτη αργότερα, μετά από μια εξωτερική αξιολόγηση του EUCPN, το συμπέρασμα ήταν ότι υπήρχαν μεγάλα περιθώρια βελτίωσης στον τρόπο λειτουργίας του.

Η ανάπτυξη διαφόρων πτυχών της πρόληψης του εγκλήματος είναι πολύ σημαντική σε επίπεδο ΕΕ, καθώς έτσι υποβοηθείται η πρόληψη και η καταπολέμηση των κρουσμάτων εθνικής και τοπικής εγκληματικότητας.

Δεδομένης της ευαίσθητης φύσης των θεμάτων που θίγει η παρούσα έκθεση, συμφωνώ με την απόφαση να αναμείνουμε νέα πρόταση από το Συμβούλιο στο πλαίσιο της διαδικασίας της συναπόφασης βάσει της Συνθήκης της Λισαβόνας.

- Έκθεση: Timothy Kirkhope (A7-0071/2009)

Diogo Feio (PPE), γραπτώς. – (PT) Ως βουλευτής του ΕΚ που ανέκαθεν ενδιαφερόταν για τα θέματα που άπτονται της πρόληψης εγκληματικών δραστηριοτήτων, της ασφάλειας και της αστυνομικής συνεργασίας, αναγνωρίζω τον θεμελιώδη ρόλο της Ευρώπης στη δημιουργία ενός ασφαλούς ευρωπαϊκού χώρου και στην πρόληψη της εγκληματικότητας ανά την Ευρώπη, καθώς επίσης την ανάγκη αυτός ο ρόλος να ενισχυθεί σε διάφορα επίπεδα, μεταξύ άλλων και σε αυτά που συζητούνται εδώ.

Ωστόσο, το βασικό ερώτημα που τίθεται εδώ σήμερα είναι εάν το Κοινοβούλιο, λιγότερο από μία εβδομάδα πριν από τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας, είναι σκόπιμο να παραιτηθεί από την άσκηση των νέων του θεσμικών προνομίων στους τομείς της πρόληψης του εγκλήματος και της αστυνομικής συνεργασίας και κατά συνέπεια να απολέσει τη δυνατότητα να διαδραματίσει τον ρόλο του στη διαδικασία λήψης αποφάσεων επί όλων αυτών των θεμάτων μέσω της διαδικασίας συναπόφασης.

Δεν πιστεύω ότι αυτή είναι η σωστή αντίδραση. Αυτό το Κοινοβούλιο πρέπει να αναλάβει πλήρως τις νέες του εξουσίες σε αυτά τα ζητήματα. Λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω, υπερψηφίζω την έκθεση και ζητώ από το Βασίλειο της Σουηδίας και από το Βασίλειο της Ισπανίας να αποσύρουν την πρωτοβουλία τους.

- Πακέτο Europol (Timothy Kirkhope (A7-0065/2009), Sophia in 't Veld (A7-0064/2009), Jan Philipp Albrecht (A7-0069/2009), Agustín Díaz de Mera García Consuegra (A7-0068/2009), Sofia Alfano (A7-0072/2009), Timothy Kirkhope (A7-0071/2009))

Sylvie Guillaume (S&D), γραπτώς. – (FR) Ψήφισα υπέρ των εκθέσεων in 't Veld, Kirkhope, Albrecht και Díaz de Mera García Consuegra για το πακέτο μέτρων σχετικά με την Ευρώπη, και υπέρ της έκθεσης Alfano σχετικά με το Ευρωπαϊκό Δίκτυο Πρόληψης του Εγκλήματος, ζητώντας την απόρριψη των προτάσεων του Συμβουλίου επί αυτών των θεμάτων. Η απόρριψη των προτάσεων είχε ως σκοπό να διαφυλαχθούν τα προνόμια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σε ένα τόσο ευαίσθητο θέμα όπως η αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κλήθηκε να αποφανθεί εντός εξαιρετικά σύντομου χρονικού διαστήματος επί ορισμένων, αν μη τι άλλο, πολύ ευαίσθητων θεμάτων. Ωστόσο, τίποτε δεν δικαιολογεί μια τόσο εσπευσμένη διαδικασία, εκτός εάν ο λόγος είναι ότι μετά την 1η Δεκεμβρίου οι διαδικασίες που μέχρι τότε ενέπιπταν στον τρίτο πυλώνα δεν θα ισχύουν πλέον και θα αντικατασταθούν από τη συνήθη νομοθετική διαδικασία. Απορρίπτουμε αυτές τις προτάσεις επιθυμώντας να στείλουμε το ηχηρό μήνυμα στο Συμβούλιο ότι μας δυσαρεστεί η πίεση που ασκείται στους βουλευτές του ΕΚ με τον προφανή σκοπό να παρακαμφθούν οι νέες διαδικασίες για τη συμμετοχή του Κοινοβουλίου στη νομοθετική συζήτηση.

Ian Hudghton (Verts/ALE), γραπτώς. – (EN) Σε συμμόρφωση με τη σύσταση της Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών, καταψήφισα το σχέδιο απόφασης. Καθώς επίκειται η θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας, οι αποφάσεις σε αυτόν τον τομέα πρέπει να ληφθούν βάσει των νέων νομοθετικών διαδικασιών.

Jörg Leichtfried (S&D), γραπτώς. – (DE) Ψηφίζω κατά της έγκρισης του πακέτου Ευρώπη. Ψήφισα υπέρ της απόρριψης του πακέτου στο σύνολό του διότι πιστεύω ότι είναι σκανδαλώδες η Επιτροπή και το Συμβούλιο να επιχειρούν ακόμη και τώρα την εσπευσμένη του έγκριση πριν από τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας.

- Έκθεση: Vital Moreira (A7-0060/2009)

David Casa (PPE), γραπτώς. – (EN) Η Γεωργία πλήττεται από απίστευτη ύφεση, κυρίως μετά τη σύγκρουση του 2008 με τη Ρωσία. Λόγω, μεταξύ άλλων, της στρατηγικής σημασίας της Γεωργίας, η Επιτροπή πρότεινε την παροχή μακροοικονομικής χρηματοδοτικής συνδρομής στη χώρα αυτή. Αν και συμφωνώ ότι το Κοινοβούλιο χρειάζεται περισσότερες πληροφορίες σχετικά με το θέμα, αποφάσισα να στηρίξω τη σύσταση του εισηγητή και άρα υπερψηφίζω την έκθεση.

João Ferreira (GUE/NGL), γραπτώς. – (PT) Ήμασταν ανέκαθεν υπέρ της παροχής βοήθειας αλληλεγγύης από την ΕΕ σε χώρες που τη χρειάζονται, και υποστηρίζαμε ότι η εν λόγω βοήθεια πρέπει να διατίθεται για έργα που είναι προς το πραγματικό συμφέρον των κατοίκων της χώρας.

Όμως η «βοήθεια» που παρέχεται από την ΕΕ δεν φαίνεται να έχει μεγάλη σχέση με την αλληλεγγύη. Τα συμφέροντα του μεγάλου οικονομικού και χρηματοπιστωτικού κεφαλαίου και των εκάστοτε ισχυρών δεν αφήνουν περιθώρια για αλληλεγγύη.

Αυτό ισχύει και στην περίπτωση της βοήθειας προς τη Γεωργία, σχετικά με την οποία μόλις ψηφίσαμε. Η χρηματοδοτική συνδρομή αποσκοπεί κατά κύριο λόγο στη χρηματοδότηση των συστάσεων του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και της πολιτικής του για διαρθρωτικές προσαρμογές, με άλλα λόγια, της εμμονής του στις ίδιες νεοφιλελεύθερες πολιτικές που οδήγησαν στην οικονομική και χρηματοπιστωτική κρίση που αντιμετωπίζει σήμερα η χώρα αυτή.

Αυτοί είναι και οι λόγοι της αποχής μας στις εναπομείνουσες εκδόσεις. Επιπλέον, δεν υπάρχει καμία εγγύηση ότι η χρηματοδότηση που θα αποφασίσουμε δεν θα χρησιμοποιηθεί για τον εκ νέου εξοπλισμό της Γεωργίας, ακόμη και εμμέσως, μετά την επίθεση των γεωργικών στρατευμάτων κατά των κατοίκων των επαρχιών της Νότιας Οσsetίας και της Αμπχαζίας, η οποία οδήγησε στη σύρραξη με τη Ρωσία.

Δεν μπορούμε να παραβλέψουμε μια απόφαση που θα μπορούσε να οδηγήσει σε μεγαλύτερη στρατιωτικοποίηση στις σχέσεις μεταξύ των χωρών του Καυκάσου, των οποίων η ενέργεια, ο πλούτος και η γεωστρατηγική αξία είναι σημαντικά για την ΕΕ και τα μονοπώλιά της.

Jacek Olgierd Kurski (ECR), γραπτώς. – (PL) Η Γεωργία δέχθηκε σφοδρή επίθεση τον Αύγουστο του 2008 από τα στρατεύματα της Ρωσικής Ομοσπονδίας και, εκτός από τις μεγάλης κλίμακας υλικές ζημιές και τους πολλούς νεκρούς, χρειάστηκε επίσης να αντιμετωπίσει τη σοβαρή επιδείνωση της οικονομικής της κατάστασης. Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν μπορεί να μείνει παθητικός θεατής των οικονομικών προβλημάτων της Γεωργίας, και πρέπει να είναι έτοιμη να παράσχει μακροοικονομική χρηματοδοτική συνδρομή, ώστε η χώρα να μπορέσει να ανοικοδομηθεί μετά την περσινή ρωσική εισβολή. Η χρηματοδοτική συνδρομή από τις Βρυξέλλες θα βοηθήσει επίσης τη Γεωργία να αντιμετωπίσει τα αποτελέσματα της παγκόσμιας οικονομικής και χρηματοπιστωτικής κρίσης. Λαμβάνοντας υπόψη τις ανωτέρω συνθήκες, καθώς και τη στρατηγική σημασία της Γεωργίας για την Ευρωπαϊκή Ένωση στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής πολιτικής γειτονίας, υποστήριξα το ψήφισμα σχετικά με την πρόταση απόφασης του Συμβουλίου για τη χορήγηση μακροοικονομικής χρηματοδοτικής συνδρομής στη Γεωργία.

Nuno Melo (PPE), γραπτώς. – (PT) Το πρόγραμμα μακροοικονομικής χρηματοδοτικής συνδρομής είναι ζωτικής σημασίας για τη βελτίωση της δημοσιονομικής σταθερότητας των ευρωπαϊκών εθνών που εξέρχονται από πρόσφατες ένοπλες συρράξεις, οι οποίες τους προκάλεσαν οικονομικές δυσκολίες όσον αφορά τα δημοσιονομικά ελλείμματα και το ισοζύγιο πληρωμών.

Αυτή η συνδρομή είναι κρίσιμη για τη διαδικασία της ανοικοδόμησης σε αυτές τις χώρες, υπό την προϋπόθεση ότι αυτή θα διεξαχθεί ειρηνικά, κάτι που είναι δυνατόν μόνο με διεθνή συνδρομή. Η συνδρομή διασφαλίζει επίσης ότι αυτοί οι θύλακες αστάθειας δεν θα θέσουν σε κίνδυνο την ασφάλεια και την ειρήνη στην Ευρώπη, κυρίως λόγω των προσφύγων και των εκτοπισμένων πληθυσμών που είναι το αποτέλεσμα τέτοιων συγκρούσεων.

Με αυτόν τον τρόπο η ΕΕ πρέπει να αποτελέσει έναν χώρο αλληλεγγύης που να συνδυάζει τη συνδρομή προς τη Γεωργία με τις προαναφερόμενες δέουσες παραμέτρους.

- Έκθεση: **Vital Moreira (A7-0059/2009)**

Nuno Melo (PPE), γραπτώς. – (PT) Το πρόγραμμα μακροοικονομικής χρηματοδοτικής συνδρομής είναι επίσης ζωτικής σημασίας για τη βελτίωση της δημοσιονομικής σταθερότητας των ευρωπαϊκών εθνών που βίωσαν την πρόσφατη παγκόσμια κρίση και επιπλέον επλήγησαν από τις συνέπειές της στους βασικούς τους εμπορικούς εταίρους, ιδίως τη Ρωσία στην περίπτωση της Αρμενίας. Οι δημοσιονομικές ανισορροπίες οφείλονται σε ζητήματα που σχετίζονται με τους προϋπολογισμούς και το ισοζύγιο πληρωμών.

Αυτή η συνδρομή είναι σημαντική προκειμένου να αντιμετωπίσει η Αρμενία την κρίση με πιο συντονισμένο τρόπο και να αποφευχθεί η κοινωνική αστάθεια, η οποία θα μπορούσε να προκαλέσει μαζική έξοδο μεταναστών με αποτέλεσμα προβλήματα στο εσωτερικό της Ευρώπης.

Με αυτόν τον τρόπο η ΕΕ πρέπει να αποτελέσει έναν χώρο αλληλεγγύης, συνδυάζοντας τη συνδρομή προς την Αρμενία με τις προαναφερόμενες δέουσες παραμέτρους.

- Έκθεση: **Miloslav Ransdorf (A7-0061/2009)**

Nuno Melo (PPE), γραπτώς. – (PT) Στη συγκεκριμένη περίπτωση της Σερβίας, το πρόγραμμα μακροοικονομικής συνδρομής είναι ζωτικής σημασίας για τη βελτίωση της χρηματοοικονομικής σταθερότητας της χώρας εφόσον,

εκτός από την παγκόσμια κρίση, η Σερβία εξέρχεται επίσης από μια ένοπλη σύρραξη τα αποτελέσματα της οποίας είναι ακόμη αισθητά.

Η εν λόγω συνδρομή είναι ένα σημαντικό εργαλείο για τη δημοσιονομική σταθερότητα στη Σερβία και για την εξομάλυνση της κατάστασης στο σύνολο των Βαλκανίων. Η Σερβία και η οικονομία της διαδραματίζουν ρόλο υψίστης σημασίας στη διαδικασία της περιφερειακής ολοκλήρωσης και η συμμετοχή της στην ευρωπαϊκή ολοκλήρωση είναι επίσης αναγκαία.

Με αυτόν τον τρόπο η ΕΕ πρέπει να αποτελέσει έναν χώρο αλληλεγγύης, συνδυάζοντας τη συνδρομή προς τη Σερβία με τις προαναφερόμενες δέουσες παραμέτρους.

Andreas Mölzer (NI), γραπτώς. – (DE) Μέσα στο επόμενο έτος σχεδιάζεται η χορήγηση μακροοικονομικής χρηματοδοτικής συνδρομής στη Σερβία συνολικού ύψους 200 εκατ. ευρώ υπό τη μορφή δανείου. Αυτά τα χρήματα προορίζονται για την υποστήριξη της οικονομικής σταθεροποίησης της χώρας, τη χρηματοδότηση των αναγκών της ως προς το εξωτερικό ισοζύγιο πληρωμών της και την υποβοήθησή της για την αντιμετώπιση της παγκόσμιας οικονομικής και χρηματοπιστωτικής κρίσης. Πιστεύω ότι η μακροοικονομική χρηματοδοτική συνδρομή προς τη Σερβία, η οποία θα στηρίξει το πρόγραμμα οικονομικής σταθεροποίησης της χώρας εν μέσω της κρίσης, αποτελεί ένα σημαντικό εργαλείο για την προαγωγή της σταθεροποίησης στο σύνολο το Βαλκανίων. Η Σερβία και η οικονομία της διαδραματίζουν ρόλο υψίστης σημασίας στη διαδικασία της περιφερειακής ολοκλήρωσης και η συμμετοχή της Σερβίας στην ευρωπαϊκή ολοκλήρωση είναι επίσης μείζονος σημασίας. Γι'αυτούς τους λόγους υπερψήφισα την έκθεση του κ. Ransdorf τασσόμενος υπέρ της παροχής μακροοικονομικής χρηματοδοτικής συνδρομής στη Σερβία.

- Έκθεση: **Iuliu Winkler (A7-0067/2009)**

Nuno Melo (PPE), γραπτώς. – (PT) Το πρόγραμμα μακροοικονομικής χρηματοδοτικής συνδρομής είναι ζωτικής σημασίας για τη βελτίωση της δημοσιονομικής σταθερότητας στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη και για την αντιστάθμιση του αρνητικού αντικτύπου της παγκόσμιας κρίσης στην οικονομία της χώρας. Η εν λόγω βοήθεια θα επιτρέπει τη βελτίωση της οικονομίας της χώρας όσον αφορά το δημοσιονομικό έλλειμμα και το ισοζύγιο πληρωμών.

Η Βοσνία βρίσκεται επίσης σε μια ευαίσθητη περιοχή, οπότε η οικονομική και χρηματοπιστωτική της σταθερότητα είναι ιδιαίτερες σημαντικές διότι θα συμβάλουν στην επίτευξη γενικότερης σταθερότητας στο σύνολο των Βαλκανίων.

Με αυτόν τον τρόπο η ΕΕ πρέπει να αποτελέσει έναν χώρο αλληλεγγύης, συνδυάζοντας τη συνδρομή προς τη Βοσνία με τις προαναφερόμενες δέουσες παραμέτρους.

- **Μακροοικονομική χρηματοδοτική συνδρομή**

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), γραπτώς. – (FR) Δεν δεχόμαστε την υπαγωγή των ευρωπαϊκών δανείων και επιχορηγήσεων στους περιορισμούς του ΔΝΤ. Θα καταψηφίσουμε τη μακροοικονομική χρηματοδοτική συνδρομή που προτείνεται σήμερα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Είναι προφανές τι είδους όροι τη συνοδεύουν: ανέφικτες προθεσμίες, ελλιπής ενημέρωση... Όπως και να το δει κανείς, αυτή η πρόταση αντιβαίνει στις δημοκρατικές επιταγές που θα έπρεπε να διέπουν τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Υποστηρίζουμε ωστόσο τους λαούς της Σερβίας, της Βοσνίας-Ερζεγοβίνης, της Αρμενίας και της Γεωργίας. Δεν επιθυμούμε να υποφέρουν περισσότερο από όσο έχουν ήδη υποφέρει λόγω του απαρχαιωμένου και επικίνδυνου νεοφιλελεύθερου συστήματος που επιμένει να διαιωνίζει το ΔΝΤ.

- Έκθεση: **Udo Bullmann (A7-0055/2009)**

Diogo Feio (PPE), γραπτώς. – (PT) Θεωρώ ότι αυτή η έκθεση για την πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας είναι ένας τρόπος για την επίτευξη ενός πιο απλού και εναρμονισμένου συστήματος. Πράγματι, συνδυάζοντας ορισμένες πτυχές του ΦΠΑ που εφαρμόζεται στις παραδόσεις φυσικού αερίου, ηλεκτρικής ενέργειας, θέρμανσης και/ή ψύξης με τη μεταχείριση από πλευράς ΦΠΑ των κοινών επιχειρήσεων που δημιουργούνται δυνάμει του άρθρου 171 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με τον προσδιορισμό ορισμένων συνεπειών της διεύρυνσης της ΕΕ και με τους όρους άσκησης του δικαιώματος έκπτωσης ΦΠΑ επί των εισροών, θα επιτύχουμε μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα κατά την εφαρμογή του ΦΠΑ.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), γραπτώς. – (PT) Η πρόταση του Συμβουλίου αποσκοπεί στη διασαφήνιση ορισμένων ζητημάτων που αφορούν την εισαγωγή και τον τόπο φορολόγησης των παραδόσεων φυσικού αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας, ώστε να συμπεριληφθούν οι τροπολογίες που συμφωνήθηκαν για την προσχώρηση της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας στην ΕΕ στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας, και να διασαφηνιστεί και να υπογραμμιστεί ο βασικός

κανόνας περί έκπτωσης του φόρου, σύμφωνα με τον οποίο το εν λόγω δικαίωμα υφίσταται μόνο εάν τα προϊόντα και οι υπηρεσίες χρησιμοποιούνται από υποκείμενο στο φόρο για ανάγκες της επιχείρησής του.

Ωστόσο, το κείμενο που εγκρίθηκε σήμερα δεν αντικατοπτρίζει ορισμένα ειδικά χαρακτηριστικά των εθνικών αγορών, όπως η χρήση βουτανίου και προπανίου. Στην Πορτογαλία, όπως και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες όπου οι πολίτες έχουν χαμηλά εισοδήματα και οι οποίες εντάχθηκαν σχετικά πρόσφατα στα ευρωπαϊκά δίκτυα φυσικού αερίου με εξαιρετικά υψηλό κόστος, η χρήση βουτανίου και προπανίου στα νοικοκυριά και στις πολύ μικρές και μικρές επιχειρήσεις αποτελεί μια αναπόδραστη πραγματικότητα.

Επιπλέον, κατά κανόνα, οι άνθρωποι που καταφεύγουν σε αυτήν τη μορφή ενέργειας είναι αυτοί που πλήττονται περισσότερο από τη φτώχεια, πράγμα που σημαίνει ότι η οδηγία για τον ΦΠΑ εισάγει διακρίσεις εις βάρος τους αντί να επιβαρύνει περισσότερο τους πλέον εύπορους.

Επιπλέον, οι αλλαγές που επήλθαν στην έκθεση φαίνεται να περιορίζουν το πεδίο δράσης των κρατών μελών.

Ian Hudghton (Verts/ALE), γραπτώς. – (EN) Απείχα από την ψηφοφορία επί της έκθεσης Bullmann. Αν και πιστεύω ότι το Συμβούλιο έχει χρέος να ακούσει τις απόψεις του Κοινοβουλίου, του μοναδικού δημοκρατικά εκλεγμένου οργάνου της ΕΕ, δεν πιστεύω ότι τα συστήματα ΦΠΑ πρέπει να εναρμονιστούν. Η αρχή της επικουρικότητας υπαγορεύει ότι η φορολογία είναι ένα θέμα που πρέπει να παραμείνει στην αρμοδιότητα των κρατών της Ευρώπης.

- Έκθεση: **Anna Rosbach (A7-0051/2009)**

Luís Paulo Alves (S&D), γραπτώς. – (PT) Ψήφισα υπέρ της έκθεσης σχετικά με την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος του Βορειοανατολικού Ατλαντικού όσον αφορά την αποθήκευση ρευμάτων διοξειδίου του άνθρακα σε γεωλογικούς σχηματισμούς, διότι πιστεύω ότι η ύπαρξη ρυθμιστικού πλαισίου και κατευθυντήριων γραμμών σχετικά με την αποθήκευση ρευμάτων διοξειδίου του άνθρακα σε γεωλογικούς σχηματισμούς θα συμβάλουν στην προστασία του θαλάσσιου χώρου, τόσο βραχυπρόθεσμα όσο και μακροπρόθεσμα, υπό την προϋπόθεση ότι το διοξείδιο του άνθρακα θα παραμείνει μόνιμα αποθηκευμένο σε αυτούς τους σχηματισμούς, και εφόσον αυτό δεν θα επιδράσει αρνητικά στα θαλάσσια οικοσυστήματα, την ανθρώπινη υγεία και άλλες θεμιτές χρήσεις των θαλάσσιων περιοχών της Ευρώπης, ιδίως αυτών της Πορτογαλίας και ειδικότερα των Αζορών.

Edite Estrela (S&D), γραπτώς. – (PT) Ψήφισα υπέρ της έκθεσης Rosbach με θέμα την πρόταση απόφασης του Συμβουλίου σχετικά με την έγκριση, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, των τροπολογιών στα παραρτήματα II και III της σύμβασης για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος του Βορειοανατολικού Ατλαντικού που αφορούν την αποθήκευση ρευμάτων διοξειδίου του άνθρακα σε γεωλογικούς σχηματισμούς. Ωστόσο, είναι σημαντικό να διασφαλιστεί ότι η τεχνολογία της γεωλογικής δέσμευσης και αποθήκευσης του διοξειδίου του άνθρακα, που έχει δοκιμαστεί ελάχιστα, εφαρμόζεται σύμφωνα με τα πλέον αυστηρά κριτήρια ασφάλειας, όπως ορίζεται στη σχετική οδηγία.

João Ferreira (GUE/NGL), γραπτώς. – (PT) Η γεωλογική αποθήκευση του διοξειδίου του άνθρακα έχει προταθεί ως λύση για τον μετριασμό των αποτελεσμάτων της αύξησης της ανθρωπογενούς συγκέντρωσης αυτού του αερίου στην ατμόσφαιρα. Ωστόσο, η λύση αυτή εγείρει αρκετά ερωτήματα σχετικά με τη μελλοντική της εφαρμοσιμότητα, κυρίως δεδομένου ότι η ανάπτυξη της απαιτούμενης τεχνολογίας βρίσκεται ακόμη σε πολύ αρχικό στάδιο, αναμένεται να είναι ακριβή και ενέχει δυνητικούς κινδύνους. Αξίζει να εξεταστούν οι μελέτες που έχουν εκπονηθεί σχετικά με αυτό το θέμα, έχοντας κατά νου ότι ορισμένα από τα έως τώρα αποτελέσματα είναι θετικά για αυτήν τη χρήση.

Πρέπει ωστόσο να επισημανθεί ότι η εκπόνηση περαιτέρω μελετών σχετικά με αυτήν τη μέθοδο ή τη δυνητική της εφαρμογή στο μέλλον δεν πρέπει επ' ουδενί να υπονομεύσουν την αναγκαία αλλαγή του ενεργειακού μοντέλου, η οποία επιβάλλει σημαντική μείωση του τρέχοντος βαθμού εξάρτησης από τα ορυκτά καύσιμα. Από την άλλη πλευρά, πρέπει να διερευνηθούν ενδελεχώς τόσο οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις όσο και η ασφάλεια των τεχνολογιών που χρησιμοποιούνται για την αποθήκευση. Το συγκεκριμένο ψήφισμα διασφαλίζει ότι αυτό θα συμβεί και γι' αυτό το υπερψηφίσαμε.

Ian Hudghton (Verts/ALE), γραπτώς. – (EN) Υπερψήφισα την έκθεση Rosbach. Η δέσμευση και αποθήκευση του διοξειδίου του άνθρακα μπορούν να συμβάλουν αποφασιστικά στις προσπάθειες αντιμετώπισης της υπερθέρμανσης του πλανήτη και η χώρα μου, η Σκωτία, θα διαδραματίζει μείζονα ρόλο στην ανάπτυξη της αναγκαίας τεχνολογίας. Η εν λόγω τροποποίηση της Σύμβασης OSPAR σημαίνει ότι η ΕΕ και η Σκωτία μπορούν να αναλάβουν ηγετικό ρόλο στον τομέα αυτόν.

- Έκθεση: Geringer de Oedenberg (A7-0058/2009)

Bruno Gollnisch (NI), γραπτώς. – (FR) Οφείλω να ομολογήσω ότι έμαθα κάτι καινούργιο από αυτές τις δύο εκδόσεις της κ. Geringer de Oedenberg: Έμαθα ότι ακόμη και οι χώρες που επέλεξαν να μην συμμετέχουν στη δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις απώλεσαν παρ'όλα αυτά την εθνική τους κυριαρχία.

Πράγματι, η Δανία, αφού κατάφερε να εξαιρεθεί και επεδίωξε στη συνέχεια ως κυρίαρχο κράτος να συνάψει μια σύμβαση με την Κοινότητα ώστε να μπορεί να συμμετέχει σε ορισμένες πτυχές αυτής της συνεργασίας, υποχρεούται σήμερα να ζητεί την άδεια της Επιτροπής για να συνάψει νέες διεθνείς συμφωνίες αυτού του είδους με τρίτους! Με άλλα λόγια, έχασε το δικαίωμα να λαμβάνει αμιγώς ανεξάρτητες αποφάσεις σε έναν τομέα των εξωτερικών της σχέσεων.

Αν και μπορώ θεωρητικά να κατανοήσω ότι απαιτείται συνεκτικότητα εντός και εκτός της Κοινότητας προκειμένου να εδραιωθεί αυτή η συνεργασία, δυσκολεύομαι να δεχθώ ότι η Επιτροπή είναι η μόνη αρμόδια για αυτού του είδους τις διεθνείς συνθήκες και ότι ελέγχει, έστω εν μέρει, την ικανότητα ενός κράτους μέλους να συνάπτει συνθήκες και επιπλέον ότι η ευρωπαϊκή νομοθεσία υπερισχύει όλων των άλλων.

Υπερψηφίσαμε αυτές τις εκδόσεις διότι δεν υπάρχει κανένας λόγος να παρεμποδιστεί η Δανία να συνάψει τις συμφωνίες που επιθυμεί να συνάψει, ούτε πολλές ευκαιρίες να πράξει κανείς κάτι διαφορετικό υπό τις παρούσες συνθήκες.

- Έκθεση: Carmen Fraga Estévez (A7-0046/2009)

Ian Hughton (Verts/ALE), γραπτώς. – (EN) Ψήφισα υπέρ της παρούσας έκθεσης για την τροποποίηση του σχεδίου ανασύστασης του χάλιμπατ της Γροιλανδίας στο πλαίσιο της Οργάνωσης Αλιείας Βορειοδυτικού Ατλαντικού. Οι διεθνείς οργανώσεις αλιείας είναι αναγκαίες για τη διαχείριση των παγκόσμιων θαλάσσιων πόρων. Θεωρώ ωστόσο ατυχές το γεγονός ότι η διαπραγμάτευση με τους γείτονές μας στον Βόρειο Ατλαντικό αποτελεί ευθύνη της ΕΕ. Αν και η Συνθήκη της Λισαβόνας προασπίζει πλέον αυτήν την αρχή, εξακολουθώ να πιστεύω ότι υπάρχει ακόμη η δυνατότητα η διαχείριση της αλιείας να επανέλθει στα αλιευτικά κράτη και τις θαλάσσιες περιοχές.

- Έκθεση: Dieter-Lebrecht Koch (A7-0053/2009)

Andreas Mölzer (NI), γραπτώς. – (DE) Ειδικά όσον αφορά τις σιδηροδρομικές μεταφορές και τις μεταφορές μεγάλων αποστάσεων, τα τελευταία έτη είδαμε ορισμένες αλλαγές προς το καλύτερο. Ανάλογη πρόοδος πρέπει όμως να σημειωθεί και όσον αφορά τους επιβάτες. Οι κανόνες για την αποζημίωση σε περίπτωση καθυστερήσεων των διεθνών σιδηροδρομικών υπηρεσιών δεν αρκούν. Πρέπει να διασφαλίσουμε ότι, παρά τον αγώνα δρόμου προς την παγκοσμιοποίηση, οι περιφερειακές μεταφορές δεν θα περιθωριοποιηθούν πλήρως οδηγώντας στην απομόνωση ολόκληρων περιοχών.

Ομοίως, πρέπει να διασφαλίσουμε ότι η εξιδανίκευση των ιδιωτικοποιήσεων δεν θα οδηγήσει σε μαζικές καθυστερήσεις και ελλιπή ασφάλεια όπως συνέβη στο Ηνωμένο Βασίλειο. Είναι σημαντικό να αντιμετωπιστούν τα εμπόδια και οι τεχνικές δυσκολίες που δυσχεραίνουν τη διασυννοριακή σιδηροδρομική κυκλοφορία και όχι μόνο για περιβαλλοντικούς λόγους. Γι'αυτό υπερψηφίσα την παρούσα έκθεση.

- Έκθεση: Diana Wallis (A7-0062/2009)

Miroslav Mikolášik (PPE), γραπτώς. – (SK) Χαιρετίζω την απόφαση της Κοινότητας να υπογράψει το πρωτόκολλο της Χάγης της 23ης Νοεμβρίου 2007 για το εφαρμοστέο δίκαιο στις υποχρεώσεις διατροφής, διότι το πρωτόκολλο αυτό επιφέρει την πολυαναμενόμενη και αναγκαία διασαφήνιση των κανόνων που καθορίζουν το εφαρμοστέο δίκαιο, όπως συμπληρώνονται από τη σύμβαση της Χάγης της 23ης Νοεμβρίου για την ικανοποίηση απαιτήσεων σε διεθνές επίπεδο διατροφής για παιδιά και άλλες μορφές οικογενειακής διατροφής.

Η εναρμόνιση των κανόνων θα παράσχει ασφάλεια δικαίου στα πρόσωπα που δικαιούνται διατροφή και τη δυνατότητα προσφυγής χωρίς υπαγωγή σε διαφορετικά νομικά συστήματα. Χάρη στους ειδικούς κανόνες, θα περιοριστεί επίσης το φαινόμενο της αποφυγής καταβολής διατροφής, όταν τα πρόσωπα που δικαιούνται διατροφή δεν μπορούν να την εξασφαλίσουν βάσει της νομοθεσίας της χώρας συνήθους διαμονής τους. Η δυνατότητα άρνησης εφαρμογής ενός δικαιώματος που απορρέει από το πρωτόκολλο περιορίζεται μόνο στις περιπτώσεις στις οποίες τα αποτελέσματα της εφαρμογής θα ήταν προφανώς αντίθετα με τη δημόσια τάξη στη χώρα του συγκεκριμένου δικαστηρίου. Θα ήθελα επίσης να εκφράσω τη βαθιά μου λύπη που το Ηνωμένο Βασίλειο δεν συμμετέχει στην απόφαση του Συμβουλίου για την υπογραφή του πρωτοκόλλου από την Κοινότητα.

- Έκθεση: Tadeusz Zwiefka (A7-0054/2009)

Sabine Lösing (GUE/NGL), γραπτώς. – (EN) Στις 9 Νοεμβρίου 2009, υπερψηφίστηκε η έκθεση σχετικά με την αίτηση υπεράσπισης της ασυλίας και των προνομίων που υπέβαλε ο κ. Tobias Pflüger (A7-0054/2009) από την Επιτροπή Νομικών Θεμάτων (JURI) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Η έκθεση αυτή βασίζεται σε εσφαλμένα στοιχεία.

Το κεντρικό σημείο της έκθεσης παραπέμπει σε μια πρωτόδικη απόφαση η οποία έχει ακυρωθεί. Η εν λόγω απόφαση δεν είναι έγκυρη διότι το πρωτοδικείο του Μονάχου απέρριψε την αγωγή κατά του Tobias Pflüger στις 21 Ιουλίου 2009 σε δεύτερο και τελικό βαθμό. Δεν υπήρξε καταδίκη. Γι' αυτόν τον λόγο δεν ισχύει καμία κατηγορία.

Είναι πολιτικά απαράδεκτο που η έκθεση αυτή, η οποία περιέχει εσφαλμένα στοιχεία, ψηφίστηκε σήμερα στην Ολομέλεια (24 Νοεμβρίου 2009).

Προσπαθήσαμε να αφαιρέσουμε αυτήν την ελλιπή και κατά συνέπεια εσφαλμένη έκθεση από την ημερήσια διάταξη, δυστυχώς όμως χωρίς επιτυχία.

Αυτή η συμπεριφορά από την πλευρά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου δημιουργεί την εντύπωση ότι υποστηρίζει τη δώξη πολιτικά ενεργών προσώπων, στην περίπτωση αυτή από την Εισαγγελία του Μονάχου κατά ενός πρώην βουλευτή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), γραπτώς. – (EN) Στις 9 Νοεμβρίου 2009, υπερψηφίστηκε η έκθεση σχετικά με την αίτηση υπεράσπισης της ασυλίας και των προνομίων που υπέβαλε ο κ. Tobias Pflüger (A7-0054/2009) από την Επιτροπή Νομικών Θεμάτων (JURI) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Η έκθεση αυτή βασίζεται σε μη εσφαλμένα στοιχεία.

Το κεντρικό σημείο της έκθεσης παραπέμπει σε μια πρωτόδικη απόφαση η οποία έχει ακυρωθεί. Η εν λόγω απόφαση δεν είναι έγκυρη διότι το πρωτοδικείο του Μονάχου απέρριψε την αγωγή κατά του Tobias Pflüger στις 21 Ιουλίου 2009 σε δεύτερο και τελικό βαθμό. Δεν υπήρξε καταδίκη. Γι' αυτόν τον λόγο δεν ισχύει καμία κατηγορία.

Είναι πολιτικά απαράδεκτο που η έκθεση αυτή, η οποία περιέχει εσφαλμένα στοιχεία, ψηφίστηκε σήμερα στην Ολομέλεια (24 Νοεμβρίου 2009).

Προσπαθήσαμε να αφαιρέσουμε αυτήν την ελλιπή και κατά συνέπεια εσφαλμένη έκθεση από την ημερήσια διάταξη, δυστυχώς όμως χωρίς επιτυχία.

Αυτή η συμπεριφορά από την πλευρά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου δημιουργεί την εντύπωση ότι υποστηρίζει τη δώξη πολιτικά ενεργών προσώπων, στην περίπτωση αυτή από την Εισαγγελία του Μονάχου κατά ενός πρώην βουλευτή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ήτοι του Tobias Pflüger.

Willy Meyer (GUE/NGL), γραπτώς. – (EN) Στις 9 Νοεμβρίου 2009, υπερψηφίστηκε η έκθεση σχετικά με την αίτηση υπεράσπισης της ασυλίας και των προνομίων που υπέβαλε ο κ. Tobias Pflöge (A7-0054/2009) από την Επιτροπή Νομικών Θεμάτων (JURI) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Η έκθεση αυτή βασίζεται σε μη πραγματικά περιστατικά. Το κεντρικό σημείο είναι: η έκθεση παραπέμπει σε μια πρωτόδικη απόφαση η οποία έχει στο μεταξύ ακυρωθεί. Η εν λόγω απόφαση δεν είναι έγκυρη διότι το πρωτοδικείο του Μονάχου απέρριψε την αγωγή κατά του Tobias Pflüger στις 21 Ιουλίου 2009 σε δεύτερο και τελικό βαθμό. Δεν υπήρξε καταδίκη. Γι' αυτόν τον λόγο δεν ισχύει καμία κατηγορία. Είναι πολιτικά απαράδεκτο που η έκθεση αυτή, η οποία περιέχει εσφαλμένα στοιχεία, ψηφίστηκε σήμερα στην ολομέλεια (24 Νοεμβρίου 2009). Προσπαθήσαμε να αφαιρέσουμε αυτήν την ελλιπή και κατά συνέπεια εσφαλμένη έκθεση από την ημερήσια διάταξη χωρίς όμως επιτυχία. Αυτή η συμπεριφορά από την πλευρά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου δημιουργεί την εντύπωση ότι υποστηρίζει την καταδίωξη των πολιτικά ενεργών ατόμων, στην περίπτωση αυτή από την Εισαγγελία του Μονάχου κατά ενός πρώην βουλευτή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Tobias Pflüger.

- Έκθεση: József Szájer (A7-0036/2009)

Peter Skinner (S&D), γραπτώς. – (EN) Φρονώ ότι το Κοινοβούλιο διαδραματίζει αποτελεσματικά τον ρόλο του μόνον εάν προάγει την παραγωγή των αποτελεσμάτων της νομοθεσίας. Σε αυτό το πλαίσιο, η εφαρμογή του κανόνα της κανονιστικής διαδικασίας με έλεγχο επιτρέπει την εκ των προτέρων εξέταση ορισμένων προτάσεων τροποποίησης της νομοθεσίας. Η παρούσα έκθεση διασαφηνίζει τον ρόλο του Κοινοβουλίου και ενισχύει την ικανότητά μας να ελέγχουμε και να παρακολουθούμε την εφαρμογή της νομοθεσίας στα κράτη μέλη.

6. Διορθώσεις και προθέσεις ψήφου: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

(Η συνεδρίαση διακόπτεται στις 12.30 μ.μ. και συνεχίζεται στις 3.10 μ.μ.)

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. BUZEK

Πρόεδρος

7. Έγκριση των συνοπτικών πρακτικών της προηγούμενης συνεδρίασης: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

8. Ώρα των ερωτήσεων προς τον Πρόεδρο της Επιτροπής

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει την ώρα των ερωτήσεων προς τον Πρόεδρο της Επιτροπής.

Ελεύθερες ερωτήσεις

Joseph Daul, εξ ονόματος της Ομάδας PPE. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, η Ευρώπη πρόκειται να αντιμετωπίσει μια νέα κρίση αερίου φέτος τον χειμώνα; Ας μην λησμονούμε τη σύγκρουση μεταξύ Ρωσίας και Ουκρανίας, εξαιτίας της οποίας υπέφεραν εκατομμύρια Ευρωπαίοι. Χαιρετίζω τη συμφωνία που επετεύχθη στις 19 Νοεμβρίου στη Γιάλτα. Ωστόσο, γνωρίζουμε πως η Ουκρανία δυσκολεύτηκε εξαιρετικά να εξοφλήσει το ποσό για την προμήθεια φυσικού αερίου από τη Ρωσία τον προηγούμενο μήνα. Γνωρίζουμε επίσης ότι το πολιτικό πλαίσιο θα είναι εξαιρετικά δυσμενές τον Ιανουάριο, με τη διεξαγωγή των προεδρικών εκλογών.

Ποια προληπτικά μέτρα μπορεί να προτείνει η Επιτροπή και να εφαρμόσει σε ευρωπαϊκό επίπεδο, ούτως ώστε να προστατευτούν οι συμπολίτες μας από τις επιπτώσεις μιας ενδεχόμενης νέας κρίσης και ποια διδάγματα αποκομίστηκαν από τα γεγονότα του χειμώνα του 2009;

Η συμφωνία που επετεύχθη στις 16 Νοεμβρίου μεταξύ της ΕΕ και της Ρωσίας όσον αφορά ένα σύστημα έγκαιρης προειδοποίησης και το σχέδιο κανονισμού για την ασφάλεια της παροχής φυσικού αερίου, τα οποία επικροτώ, θα είναι επαρκή;

José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Daul, σας ευχαριστώ για την ερώτησή σας. Όπως και εσείς, θα ήθελα να αποτραπεί η επανάληψη της περυσινής κρίσης.

Εργαστήκαμε στενά –προσωπικά έχω καταβάλει σημαντική προσπάθεια– με τον Πρόεδρο Yushchenko, την Πρωθυπουργό Tymoshenko και τις ρωσικές αρχές, καθώς και με τα διεθνή χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, για να στηρίξουμε την Ουκρανία.

Τι επιπλέον μπορεί να γίνει;

Βραχυπρόθεσμα, το σύστημα έγκαιρης προειδοποίησης στο οποίο συμφωνήσαμε την προηγούμενη εβδομάδα με τη Ρωσία θα μας βοηθήσει να εντοπίζουμε εγκαίρως τα προβλήματα. Μάλιστα, σας διαβεβαιώνω πως υπήρξε άριστο κλίμα κατά τη διάρκεια αυτής της συνόδου κορυφής με τη Ρωσία, στην οποία παρέστη ο Πρόεδρος Medvedev, μια ατμόσφαιρα πολύ καλύτερη από αυτήν που επικράτησε σε άλλες περιπτώσεις.

Εργαζόμαστε επίσης με τη συντονιστική ομάδα για το φυσικό αέριο –μία ομάδα που περιλαμβάνει τα κράτη μέλη και τη βιομηχανία– για την αποθήκευση φυσικού αερίου. Εξακολουθούμε να εργαζόμαστε με τα διεθνή χρηματοπιστωτικά ιδρύματα για τη μεταρρύθμιση και τον εκσυγχρονισμό του τομέα φυσικού αερίου στην Ουκρανία. Ωστόσο, όπως είπατε, η κατάσταση στο εσωτερικό της Ουκρανίας δεν είναι εύκολη. Σε κάθε περίπτωση, θα βρίσκομαι στο Κίεβο την επόμενη εβδομάδα με τον Προεδρεύοντα του Συμβουλίου, κ. Reinfeldt, προκειμένου να καταδείξουμε για ακόμα μια φορά τη σημασία που αποδίδουμε στη μεταρρύθμιση αυτού του τομέα στην Ουκρανία.

Martin Schulz, εξ ονόματος της Ομάδας S&D. – (DE) Θα ήθελα να σας ρωτήσω αν κατά το παρελθόν αντιμετωπίσατε δυσκολίες με τη βουλγαρική κυβέρνηση του Sergei Stanishev ή με τον υπουργό Εξωτερικών της χώρας Ivaylo Kalfin. Είχατε οποιονδήποτε λόγο να αμφισβητήσετε τη δημοκρατική νομιμότητα του κ. Stanishev ή του κ. Kalfin ή την αφοσίωσή τους στους θεσμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

Αν όχι, πώς σας φαίνονται οι δηλώσεις του σημερινού πρωθυπουργού της Βουλγαρίας κ. Borisov, ο οποίος είπε ότι το Σοσιαλιστικό Κόμμα της Βουλγαρίας πρέπει να απαγορευτεί; Ο κ. Borisov είπε πως αυτοί –εννοώντας τους αντιπροσώπους του συνεδρίου του Σοσιαλιστικού Κόμματος της Βουλγαρίας– είναι μια σπείρα αναισχυτων ληστών.

Τρίτον, υπάρχει μια δήλωση αυτής της εβδομάδας του κ. Borison, σύμφωνα με την οποία «όποιος μισεί τους Σοσιαλιστές στη Βουλγαρία πρέπει να είναι με το μέρος μας». Πώς αξιολογείτε αυτήν την άποψη από ένα μέλος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου;

José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής. – (FR) Κύριε Schulz, σας ευχαριστώ για την ερώτησή σας. Ωστόσο, αντιλαμβάνεστε πως οφείλω να θέτω περιορισμούς όταν σχολιάζω δηλώσεις διάφορων αρχηγών κρατών και κυβερνήσεων στο πλαίσιο της εσωτερικής τους πολιτικής. Δεν είναι δική μου δουλειά εξαρχής να συμμετέχω σε αυτήν την εσωτερική διαμάχη.

Αυτό που μπορώ να πω, για να δώσω μια συγκεκριμένη απάντηση στην ερώτησή σας, είναι ότι η σχέση μου με την κυβέρνηση της Βουλγαρίας, όταν ο Sergei Stanishev ήταν πρωθυπουργός, χαρακτηριζόταν πάντα από μια εξαιρετικά καλόπιστη συνεργασία. Μπορώ επίσης να πω εδώ, όπως του έχω ήδη πει και κατ' ιδίαν, ότι ο κ. Stanishev υπήρξε πάντα ένας εξαιρετικά αφοσιωμένος εταίρος της Επιτροπής και όλων των θεσμικών οργάνων αναφορικά με την πρόοδο του ευρωπαϊκού σχεδίου. Δεν θα λησμονήσω την καλόπιστη συνεργασία και την αφοσίωση που επέδειξε στην Ευρώπη επειδή απλώς δεν βρίσκεται πια στην εξουσία.

Martin Schulz (S&D). – (DE) Αντιλαμβάνομαι πως δεν επιθυμείτε να παρεμβαίνετε στην εσωτερική πολιτική της Βουλγαρίας. Κατανοώ αυτή τη θέση. Να θεωρήσω, ερμηνεύοντας την απάντησή σας, πως δεν πιστεύετε ότι είναι απαραίτητο να απαγορευτεί το κόμμα του κ. Stanishev – Προέδρου του Σοσιαλιστικού Κόμματος της Βουλγαρίας, για τον οποίο εκφράσατε την υψηλή εκτίμησή σας όσον αφορά το έργο που έχει επιτελέσει;

José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής. – (FR) Κύριε Schulz, προφανώς πιστεύω πως όλα τα δημοκρατικά κόμματα έχουν θέση σε δημοκρατικές χώρες. Εφόσον η Βουλγαρία είναι, όπως όλοι γνωρίζουμε, μια δημοκρατική χώρα, όλα τα δημοκρατικά της κόμματα έχουν θέση στο δημοκρατικό σύστημα.

Αυτό ισχύει για όλα τα κόμματα στη Βουλγαρία, τα οποία σέβονται, ασφαλώς, τους κανόνες της Κοινότητάς μας.

Guy Verhofstadt, εξ ονόματος της Ομάδας ALDE. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, πρόκειται να θέσω μια ερώτηση σχετικά με τη δομή της Επιτροπής, κάτι που θεωρείται φυσιολογικό, δεδομένου ότι πολύ σύντομα πρόκειται να έχουμε μια νέα Επιτροπή.

Καταρχάς, διατηρώ ορισμένες επιφυλάξεις όσον αφορά το γεγονός ότι το χαρτοφυλάκιο για το περιβάλλον πρόκειται να χωριστεί σε τρεις τομείς: την αλλαγή του κλίματος, την ενέργεια και το περιβάλλον. Διατηρώ ορισμένες επιφυλάξεις όσον αφορά αυτό το ζήτημα και είναι κάτι που θα ήθελα να επισημάνω.

Ωστόσο, η πιο σημαντική ερώτηση την οποία θα ήθελα να σας θέσω αφορά τα θεμελιώδη δικαιώματα και την καταπολέμηση των διακρίσεων. Πιστεύω ότι είχε συμφωνηθεί πως ένας Επίτροπος θα ήταν υπεύθυνος για αυτό το θέμα. Το ζήτημα τώρα είναι να διασφαλίσουμε πως δεν θα έχουμε ένα χαρτοφυλάκιο «εσωτερικές υποθέσεις» το οποίο θα ενσωματώνει ζητήματα ασύλου και μετανάστευσης, γιατί ο τομέας «άσυλο και μετανάστευση» θα αποτελούσε σε αυτήν την περίπτωση ζήτημα ασφάλειας και όχι ζήτημα εσωτερικών υποθέσεων.

Ο κ. Barrot πρότεινε τη δημιουργία τριών θέσεων Επιτρόπων: θεμελιωδών δικαιωμάτων, εσωτερικών υποθέσεων και ασφάλειας, με το άσυλο και τη μετανάστευση να αποτελούν ξεχωριστούς τομείς. Η ερώτησή μου είναι απλή: ποια είναι η άποψή σας όσον αφορά αυτό το ζήτημα;

José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής. – (FR) Καταρχάς, όσον αφορά το ζήτημα της αλλαγής του κλίματος, ή καλύτερα του χαρτοφυλακίου για τη «δράση στον τομέα της αλλαγής του κλίματος», θεωρώ αυτήν την ευθύνη εξαιρετικά σημαντική. Πρόκειται για μια οριζόντια ευθύνη, μια διάσταση που πρέπει να ενσωματωθεί σε όλες τις πολιτικές της Ένωσης. Ο Επίτροπος για την πολιτική αλλαγής του κλίματος θα είναι σαφώς υπεύθυνος για την παρακολούθηση του έργου που θα επιτελεστεί στην Κοπεγχάγη, με ό,τι αυτό συνεπάγεται όσον αφορά τις εσωτερικές και εξωτερικές δράσεις.

Όσον αφορά το χαρτοφυλάκιο της δικαιοσύνης και των εσωτερικών υποθέσεων, ναι, αποφάσισα να το χωρίσω επίσης σε δύο επιμέρους κατηγορίες. Το ένα χαρτοφυλάκιο θα είναι αφιερωμένο στη δικαιοσύνη και τα θεμελιώδη δικαιώματα, και το άλλο στις εσωτερικές υποθέσεις. Επιπλέον, αυτός ο διαχωρισμός είναι συνήθης σε πολλά από τα κράτη μέλη, στα οποία υπάρχει ένας υπουργός Δικαιοσύνης και ένας υπουργός Εσωτερικών.

Προφανώς θα ήθελα να συζητήσω τον ακριβή ορισμό με τους αρμόδιους Επιτρόπους, αλλά μπορώ ήδη να σας πω ότι θα ήθελα από τον Επίτροπο που θα είναι υπεύθυνος για τη δικαιοσύνη και τα θεμελιώδη δικαιώματα να δώσει ιδιαίτερη προσοχή στην εξάλειψη των εμποδίων που αντιμετωπίζουν οι ευρωπαίοι πολίτες όταν ασκούν τα δικαιώματά τους.

Daniel Cohn-Bendit, *εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE*. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να κινηθώ προς την ίδια κατεύθυνση με τον κ. Verhofstadt, εφόσον επί του παρόντος η Επιτροπή είναι υπό συγκρότηση.

Διαβάζουμε και ακούμε φήμες οι οποίες είναι μάλλον επικίνδυνες. Πιστεύετε πως είστε εσείς, ο Πρόεδρος της Επιτροπής –έχετε εκλεγεί και διοριστεί Πρόεδρος– αυτός ο οποίος δημιουργεί την Επιτροπή, την οργανώνει και ορίζει το πεδίο αρμοδιοτήτων των Επιτρόπων ή πως οι χώρες της Ένωσης και οι ισχυρές χώρες είναι αυτές που σας επιβάλλουν, αν μη τι άλλο, μια συγκεκριμένη στάση;

Θεωρώ απαράδεκτο –ίσως όμως να κάνω λάθος– να διαβάζω στις εφημερίδες ότι η Γαλλία επιθυμεί αυτό, ότι το Ηνωμένο Βασίλειο επιθυμεί εκείνο, ότι η κ. Merkel επιθυμεί κάτι άλλο. Ο κ. Sarkozy και η κ. Merkel σας διόρισαν, δεν έχουν τίποτα περισσότερο να πουν, εσείς οφείλετε να δημιουργήσετε την Επιτροπή σας!

Έτσι αντιλαμβάνεστε τον ρόλο του Προέδρου της Επιτροπής, ή κάπως αλλιώς, με έναν τρόπο που μοιάζει περισσότερο με αυτόν που η κ. Merkel και ο κ. Sarkozy βλέπουν τα πράγματα;

José Manuel Barroso, *Πρόεδρος της Επιτροπής*. – (FR) Ο τρόπος με τον οποίο βλέπω τα πράγματα είναι πολύ απλός: αφορά τον σεβασμό της Συνθήκης της Λισαβόνας καθώς και τον σεβασμό της ισχύουσας Συνθήκης. Από την 1η Δεκεμβρίου, σύμφωνα με αυτό που δηλώνει ρητά η Συνθήκη της Λισαβόνας –έχω εδώ την αγγλική έκδοση και συγκεκριμένα το άρθρο 17– ο Πρόεδρος της Επιτροπής είναι αυτός που αποφασίζει για την εσωτερική οργάνωση της Επιτροπής, και αυτό πρόκειται να πράξω ασφαλώς, όπως και για την κατανομή των χαρτοφυλακίων.

Ας είμαστε ειλικρινείς, υπάρχει πάντα πίεση, όπως ξέρετε. Όλοι μας λαμβάνουμε αιτήματα. Ωστόσο, εγώ είμαι αυτός που τελικά αναλαμβάνει όλη την ευθύνη για τη σύνθεση της Επιτροπής και πιστεύω πως αυτή η Επιτροπή θα λάβει σχετικά ισχυρή στήριξη στο εσωτερικό του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Έχω εργαστεί σκληρά για να επιτευχθεί μια σχετικά ισχυρή συναίνεση. Επιπλέον, έχω μερικά καλά νέα –καθώς και ορισμένες ευχαριστίες– για σας σήμερα: η επόμενη Επιτροπή θα περιλαμβάνει εννέα γυναίκες, μία επιπλέον δηλαδή σε σχέση με σήμερα. Πριν από μία εβδομάδα, μόνο τρεις γυναίκες ήταν πιθανές υποψήφιες. Πολλοί από εσάς με βοηθήσατε να επισημάνω στα κράτη μέλη τη σημασία αυτού του αιτήματος για την υπόδειξη περισσότερων υποψηφίων γυναικών. Αυτό αποτελεί ένα πρακτικό παράδειγμα το οποίο φανερώνει τη δέσμευσή μου για τον σχηματισμό ενός συλλογικού σώματος που μπορεί να επωφεληθεί από τη στήριξη του Κοινοβουλίου.

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Κύριε Barroso, εφόσον μιλάτε για την Επιτροπή και για τις γυναίκες, δεν νομίζετε πως θα ήταν πιο εύκολο για τον Πρόεδρο της Επιτροπής μακροπρόθεσμα, αν κάθε χώρα πρότεινε δύο Επιτρόπους, αν παρουσίαζε δύο υποψηφίους: έναν άντρα και μια γυναίκα;

Με αυτόν τον τρόπο, θα ήσασταν σε θέση να δημιουργήσετε μια ισορροπημένη Επιτροπή, όχι με εννέα γυναίκες, αλλά μια Επιτροπή που θα αποτελείται κατά το ήμισυ από γυναίκες και κατά το ήμισυ από άντρες.

José Manuel Barroso, *Πρόεδρος της Επιτροπής*. – (FR) Έχετε δίκιο. Θα ήθελα πολύ να το επιτύχουμε αυτό. Δυστυχώς, δεν προβλέπεται από τη Συνθήκη.

Συμφωνώ με τον συνάδελφό σας, τον κ. Verhofstadt.

Το σοβαρό ζήτημα είναι το εξής: αυτή η υποχρέωση δεν προβλέπεται από τη Συνθήκη. Όπως γνωρίζετε, δημοσιοποίησα ακόμα και μια επιστολή στην οποία ζητούσα από τα κράτη μέλη να με βοηθήσουν όσον αφορά αυτό το ζήτημα της ισορροπίας των φύλων. Το ιδανικό θα ήταν να έχουμε μια Επιτροπή η οποία θα είναι ακόμα πιο ισορροπημένη.

Σε κάθε περίπτωση, είμαι ικανοποιημένος με την κατάσταση την οποία επιτύχαμε και θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους όσοι εντός του Κοινοβουλίου με βοήθησαν προς αυτήν την κατεύθυνση.

Michał Tomasz Kamiński, *εξ ονόματος της Ομάδας ECR*. – (PL) Κύριε Barroso, θα ήθελα να σας ευχαριστήσω πολύ που είστε μαζί μας σήμερα και θα ήθελα να ξεκινήσω λέγοντας ότι φαίνεται πως θα πρέπει να ενθαρρύνουμε περισσότερο τους συναδέλφους μας βουλευτές να συμμετέχουν σε αυτές τις συζητήσεις μαζί σας, γιατί ορισμένοι βουλευτές ενδιαφέρονται περισσότερο για τα αξιοθέατα του Στρασβούργου παρά για τη δυνατότητα μιας συνάντησης μαζί σας.

Το ερώτημά μου αφορά τους στόχους της στρατηγικής της Λισαβόνας, η οποία υπήρξε πάντα πολύ σημαντική για τους Ευρωπαίους Συντηρητικούς και Μεταρρυθμιστές. Αυτό είναι αλήθεια, κυρίως μετά από αυτό που είπατε λίγο καιρό πριν, όταν το παρουσιάσατε ως μέρος της στρατηγικής σας: μια νέα αρχή για την κοινή αγορά. Πιστεύουμε πραγματικά πως η Ευρώπη χρειάζεται μια κοινή αγορά. Η πρόσφατα εγκριθείσα Συνθήκη της Λισαβόνας δίνει περισσότερες εξουσίες στα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα με την πολιτική έννοια και μου φαίνεται πως δημιουργεί ένα χάσμα μεταξύ της πολιτικής ολοκλήρωσης, η οποία σημειώνει πρόοδο, και της οικονομικής ολοκλήρωσης.

Κύριε Barroso, θα ήθελα να προσέξετε ιδιαίτερα το ζήτημα της έναρξης της νέας αγοράς από την αρχή της νέας σας θητείας.

José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής. – (EN) Έχω καλά νέα για τον κ. Kamiński: σήμερα, στη συνεδρίαση της Επιτροπής εδώ στο Στρασβούργο, εγκρίναμε ένα έγγραφο εργασίας της Επιτροπής για την έναρξη διαβούλευσης όσον αφορά αυτό που ονομάζω «Ευρωπαϊκό πρόγραμμα για το 2020», τον διάδοχο της στρατηγικής της Λισαβόνας, το οποίο πρόκειται να τεθεί σε διαβούλευση με το Κοινοβούλιο και τις ευρωπαϊκές κυβερνήσεις και τις κοινωνίες γενικότερα.

Δίδεται ιδιαίτερη έμφαση στο έγγραφο εργασίας στην ανάγκη εμβάθυνσης της εσωτερικής αγοράς, και ζήτησα και από τον Mario Monti, μια γνωστή ευρωπαϊκή φυσιογνωμία, να μου αποστείλει μια έκθεση όσον αφορά τους τρόπους με τους οποίους μπορούμε να αντιμετωπίσουμε τους ελλείποντες κρίκους στην εσωτερική αγορά. Ελπίζω πως αυτό το πρώτο σχέδιο έκθεσης θα είναι έτοιμο πριν από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Μαρτίου στο οποίο, με την ευκαιρία, η ισπανική Προεδρία του Συμβουλίου ενδιαφέρεται επίσης να συμβάλλει και να επισημάνει τον ανάλογο επιτακτικό χαρακτήρα αυτών των εξελίξεων.

Η ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς είναι ένας από τους τρόπους να βρούμε νέες πηγές ανάπτυξης για να αντιμετωπίσουμε τις προκλήσεις της ανταγωνιστικότητας από άλλα μέρη του κόσμου.

Lothar Bisky, εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL. – (DE) Αυτό που με ικανοποίησε όσον αφορά την έκτακτη σύνοδο κορυφής, ήταν το γεγονός ότι υπήρξε ισόρροπη εκπροσώπηση των φύλων. Θα θέλαμε να εκφράσουμε τα συγχαρητήριά μας για αυτό το επίτευγμα. Θα ήθελα επίσης να προσθέσω ότι θα συνεχίσουμε να σας στηρίζουμε αν εξακολουθήσετε να διατηρείτε αυτήν την ισόρροπη εκπροσώπηση των φύλων.

Έχουμε τώρα δύο νέα πρόσωπα υψηλού γοήτρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση, για τα οποία όλες οι πλευρές έχουν εκφράσει την άποψη ότι θα πρέπει με την πάροδο του χρόνου να αποκτήσουν εμπειρία όσον αφορά τους ρόλους τους. Αυτό φυσικά θα ισχύει πάντα. Γίνεται επίσης λόγος για ζητήματα μικρότερης και μεγαλύτερης βαρύτητας. Η άποψή μου είναι η εξής: τα σημερινά ζητήματα μικρής βαρύτητας θα είναι τα αυριανά ζητήματα μεγάλης βαρύτητας και το αντίστροφο. Ένα ζήτημα μεγάλης βαρύτητας τη μία μέρα μπορεί να είναι μικρής βαρύτητας την επόμενη.

Παράλληλα, έχουμε επίσης μια σοβαρή οικονομική κρίση την οποία πρέπει να αντιμετωπίσουμε. Οι κοινωνικές επιπτώσεις κυρίως μας θέτουν προβλήματα που πρέπει να αντιμετωπίσουμε. Στην Ευρώπη, δεκάδες εκατομμύρια πολίτες πλήττονται από την ανεργία, τη φτώχεια και τον κοινωνικό αποκλεισμό. Ο αριθμός των θυμάτων της κρίσης αυξάνεται δραματικά. Στον αναπτυσσόμενο κόσμο, οι επιπτώσεις είναι ακόμη χειρότερες.

Είστε προετοιμασμένος, κύριε Barroso, μαζί με τη νέα Επιτροπή, να αξιοποιήσετε τα διδάγματα από τις λανθασμένες επιλογές του παρελθόντος όσον αφορά τις ριζοσπαστικές πολιτικές για την ελεύθερη αγορά; Είστε προετοιμασμένοι να αναζητήσετε μια κατεπείγουσα ανάγκης αλλαγή πολιτικής ώστε να θέσετε τους πολίτες μπροστά από τα κέρδη και τα κοινωνικά συμφέροντα μπροστά από τα ανταγωνιστικά;

José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής. – (EN) Στη νέα στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το 2020 που μόλις ανακοίνωσα, έχει δοθεί μεγάλη έμφαση στα κοινωνικά ζητήματα που μόλις αναφέρατε, κύριε Bisky. Πιστεύω πως έχουμε επί του παρόντος μια επείγουσα κατάσταση όσον αφορά τα κοινωνικά ζητήματα, κυρίως όσον αφορά την αύξηση της ανεργίας. Υπάρχει ο κίνδυνος μιας δεκαετίας χαμηλής ανάπτυξης και υψηλής ανεργίας και αυτό θα πιέσει εξαιρετικά τα κοινωνικά μας πρότυπα και το επίπεδο διαβίωσής μας. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίον πιστεύω πως είναι σημαντικό να εργαστούμε για τα ζητήματα που σχετίζονται με την κοινωνική ένταξη.

Πρέπει επίσης να διασφαλίσουμε ότι οι πολίτες διαθέτουν τις σωστές ικανότητες προκειμένου να επιτύχουν σε αυτό το νέο οικονομικό πρότυπο. Ένας από τους τομείς προτεραιότητας της στρατηγικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το 2020 θα είναι επομένως η ενδυνάμωση των πολιτών. Πρέπει να δοθεί έμφαση στην εκπαίδευση και τις δεξιότητες, τη δια βίου μάθηση, την κινητικότητα των εργαζομένων, την υποστήριξη της επιχειρηματικότητας και της μη μισθωτής δραστηριότητας, αλλά και στην καταπολέμηση του αποκλεισμού και της φτώχειας. Πιστεύω πως ως Ευρωπαϊκή Ένωση έχουμε το καθήκον η καταπολέμηση του αποκλεισμού και της φτώχειας να αποτελέσει μια από τις προτεραιότητές μας.

Rolandas Paksas, εξ ονόματος της Ομάδας EFD. – (LT) Κύριε Πρόεδρε, τον Σεπτέμβριο σας έθεσα το ερώτημα όσον αφορά τη συνέχιση της λειτουργίας του πυρηνικού σταθμού Ignalina. Από την απάντησή σας, αποκόμισα την εντύπωση ότι η Επιτροπή είτε δεν γνωρίζει την πραγματική κατάσταση, δεν έχει ενημερωθεί είτε προσπαθεί να αγνοήσει τους βουλευτές του ΕΚ.

Συνεπώς, κύριε Πρόεδρε, νομίζω πως γνωρίζετε ότι δεν έχουν κατασκευαστεί χώροι εναπόθεσης πυρηνικού καυσίμου και ράβδοι αναλωμένου πυρηνικού καυσίμου θα διατηρηθούν στον αντιδραστήρα, μειώνοντας την πυρηνική ασφάλεια στην περιοχή. Αυτό είναι το πρώτο πράγμα που θα ήθελα να επισημάνω. Δεύτερον, πιστεύω πως γνωρίζετε

ότι οι νέες γεννήτριες θα κατασκευαστούν μόλις σε τρία χρόνια από τώρα και η Λιθουανία θα αντιμετωπίσει ανεπάρκεια ηλεκτρικής ενέργειας. Αυτό είναι το δεύτερο. Τρίτον, πιστεύω πως γνωρίζετε ότι οι συνθήκες που ανέφερα επιτρέπουν τη συνέχιση της λειτουργίας του πυρηνικού σταθμού και ότι δεν είναι έτοιμος να κλείσει.

Η ερώτησή μου, κύριε Πρόεδρε, είναι ποιος θα αναλάβει την ευθύνη για τη μειωμένη πυρηνική ασφάλεια σε αυτήν την περιοχή, καθώς και για τον αυξημένο κίνδυνο για τους πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής. – (EN) Όσον αφορά τον σταθμό Ignalina, όπως γνωρίζετε, πρόκειται για ένα ζήτημα που αφορά τη Συνθήκη Προσχώρησης της Λιθουανίας. Οφείλουμε να σεβόμαστε τη Συνθήκη Προσχώρησης, η οποία έχει υπογραφεί από όλα τα κράτη μέλη, συμπεριλαμβανομένης της Λιθουανίας.

Αυτό που κάνουμε τώρα είναι να προσέχουμε όχι μόνο τις οικονομικές πτυχές αλλά και τις πτυχές ασφάλειας. Πιστεύω πως όλα αυτά λαμβάνονται υπόψη στην απόφασή μας και ότι μπορούμε να εργαστούμε από κοινού με τις αρχές της Λιθουανίας προκειμένου να διασφαλίσουμε την πυρηνική ασφάλεια στην περιοχή.

Παρεμπιπτόντως, κατά την πρόσφατη συνάντησή μου με τον Πρόεδρο Medvedev, του έδρα για μια ακόμη φορά το ζήτημα του ενεργειακού εφοδιασμού από τη Ρωσία στη Λιθουανία. Τον ρώτησα γιατί δεν μπορούν να είναι πιο συνεργάσιμοι όσον αφορά το ζήτημα του αγωγού Druzhba. Εργαζόμαστε λοιπόν εντατικά με τους φίλους μας Λιθουανούς, όπως επίσης με άλλους εταίρους που είναι σημαντικοί για την ασφάλεια του ενεργειακού εφοδιασμού στη Λιθουανία.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, το ζήτημα της συνέχισης της ύπαρξης των εργοστασίων Opel δοκιμάζει την κοινή γνώμη της Ευρώπης και αποτέλεσε επίσης κεντρικό ζήτημα της εκστρατείας των ομοσπονδιακών εκλογών στη Γερμανία. Πολύ καιρό πριν από τις εκλογές ήταν ήδη σαφές ότι είχε προγραμματιστεί πώληση στην κοινοπραξία Magna, ωστόσο μόλις στις 16 Οκτωβρίου η Επιτροπή υπαινιχθηκε πως διατηρούσε ορισμένες επιφυλάξεις.

Γιατί περιμένατε μέχρι το τέλος των γερμανικών εκλογών; Αυτή η απόφαση είχε σημαντικές επιπτώσεις στο αποτέλεσμα των εκλογών στη Γερμανία. Πώς μπορείτε να διαψεύσετε την υποψία πως αυτό δεν υπήρξε ως πολιτική σκέψη, δεδομένου κυρίως του γεγονότος ότι είναι γνωστή η στενή σας σχέση με την Καγκελάρια Merkel; Είστε προετοιμασμένοι να κοινοποιήσετε τον γραπτό και προφορικό διάλογο για το ζήτημα της Opel ο οποίος προηγήθηκε των γερμανικών ομοσπονδιακών εκλογών της 27ης Σεπτεμβρίου;

José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής. – (EN) Απαντώντας στην τελευταία σας ερώτηση πρώτα, ασφαλώς με χαρά μου θα μπορούσα να σας δώσω όλη την αλληλογραφία μου με την Καγκελάρια Merkel. Δεν υπάρχει πρόβλημα όσον αφορά αυτό.

Τούτου λεχθέντος, οργανώσαμε δύο συναντήσεις πριν από τις γερμανικές εκλογές με όλες τις χώρες που σχετίζονται με την General Motors/Opel και χθες οργανώσαμε μια τρίτη. Ήταν η τρίτη υπουργική συνάντηση για την Opel την οποία οργάνωσε η Επιτροπή και η πρώτη από τη στιγμή που η General Motors αποφάσισε να μην πουλήσει την Opel.

Πέρα από τον ρόλο του διαμεσολαβητή που διαδραματίζει διασφαλίζοντας κυρίως ότι όλοι οι ενδιαφερόμενοι έχουν την ίδια ενημέρωση, η Επιτροπή θα συνεχίσει να διασφαλίζει ότι η εσωτερική αγορά και οι κανόνες κρατικών ενισχύσεων είναι σεβαστοί. Αυτό είναι πολύ σημαντικό προκειμένου να αποφευχθεί ένας καταστροφικός αγώνας επιδοτήσεων ανάμεσα στα κράτη μέλη ο οποίος μπορεί, τελικά, να μην ωφελήσει κανέναν.

Ωστόσο, όλα εξαρτώνται τώρα από την GM. Πράγματι μόνο εφόσον γίνει γνωστό το επιχειρηματικό σχέδιο της GM και τα κράτη μέλη επιθυμούν να χορηγήσουν κρατικές ενισχύσεις, μπορεί η Επιτροπή να αξιολογήσει αν γίνονται σεβαστοί οι κανόνες του ανταγωνισμού. Δεν μπορούμε να ενεργούμε με βάση υποθέσεις. Μόνο όταν δούμε τα επιχειρηματικά σχέδια θα μπορέσουμε να πούμε αν είναι ή όχι συμβατά με τους κανόνες της Κοινότητας.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Αισθάνομαι εξαιρετικά ευγνώμων για την προσφορά σας, κύριε Barroso, και με χαρά μου θα την αποδεχτώ. Ο προφορικός σας διάλογος αποτελεί, ωστόσο, ένα ζήτημα ασφαλώς. Είμαι πεπεισμένος πως μπορούμε να καταλήξουμε σε μια διευθέτηση όσον αφορά αυτό το ζήτημα. Στο δεύτερο τμήμα της απάντησής σας αναφέρατε ένα εξαιρετικά σημαντικό ζήτημα, ότι δηλαδή δεν γίνεται μόνο αγώνας για να πραγματοποιηθεί ένα μισθολογικό ντάμπινγκ, αλλά και ένας αγώνας επιδοτήσεων. Ήταν πολύ έξυπνη κίνηση η σύγκληση της διάσκεψης κορυφής χθες. Ποια είναι τα συμπεράσματα που εξήχθησαν από αυτήν; Πώς μπορούμε στο μέλλον να καταπολεμήσουμε τον επικείμενο κίνδυνο ενός αγώνα επιδοτήσεων, όπως συνέβη πολλές φορές μεταξύ διάφορων κρατών μελών της ΕΕ εις βάρος των ευρωπαίων φορολογούμενων, παρεμβαίνοντας ασφαλώς ταυτόχρονα στην οικονομική διαδικασία αυτής της δυναμικής;

José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής. – (EN) Πρόκειται ακριβώς για αυστηρή εφαρμογή των κανόνων για τις κρατικές ενισχύσεις και αυτή η περίπτωση είναι πράγματι εξαιρετικά ενδιαφέρουσα για όλους μας –εκτός από τα εμπλεκόμενα μέρη– επειδή, όπως υποδηλώνεται στην ερώτησή σας, αν κάθε κράτος μέλος άρχιζε να ανταγωνίζεται τα άλλα για να δει ποιο μπορεί να προσφέρει περισσότερα χρήματα σε μια εταιρεία, θα είχαμε ένα άσχημο αποτέλεσμα για τα κράτη μέλη, γεγονός που δεν είναι καλό για τους καταναλωτές και είναι ασφαλώς κακό για τα χρήματα των φορολογούμενων.

Η εγγύηση που μπορώ να σας δώσω είναι ότι η Επιτροπή θα είναι αυστηρή όσον αφορά την εφαρμογή των κανόνων για τις κρατικές ενισχύσεις, όχι επειδή είμαστε φονταμενταλιστές όσον αφορά την αγορά ή τους κανόνες ανταγωνισμού, αλλά γιατί πιστεύουμε πως είναι σημαντικό να έχουμε μια αυστηρή κοινοτική προσέγγιση και να διαδίδουμε ίσους όρους ανταγωνισμού για όλες τις εταιρείες και όλα τα κράτη μέλη – μεγάλα και μικρά, πλούσια και όχι τόσο πλούσια. Αυτός είναι ο καλύτερος τρόπος για να διασφαλίσουμε ότι παραμένουμε δίκαιοι στο εσωτερικό της Ένωσης.

Σε συνέχεια του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 19ης Νοεμβρίου 2009

Kinga Gál (PPE). – (EN) Κύριε Barroso, χαιρετίζω θερμά τη δήλωση που κάνατε μόλις τώρα πως προτιμάτε να υπάρξει ένα χαρτοφυλάκιο στην Επιτροπή που θα αφορά τα θεμελιώδη δικαιώματα.

Θα ήθελα να προσθέσω μια επιπλέον ερώτηση όσον αφορά αυτό το θέμα. Καθώς γνωρίζετε πολύ καλά ότι ένας σημαντικός αριθμός αυτοχθόνων εθνικών μειονοτήτων και γλωσσικών μειονοτήτων ζουν στην ΕΕ –15 εκατομμύρια άνθρωποι, το 10% του πληθυσμού– προτιμάτε να ενσωματώσετε το θέμα αυτών των κοινοτήτων, αυτών των εθνικών και γλωσσικών μειονοτήτων, στο χαρτοφυλάκιο του νέου Επιτρόπου που θα είναι υπεύθυνος για τα θεμελιώδη δικαιώματα;

Πιστεύω πως ιδίως μετά την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας και του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, η ΕΕ θα πρέπει να αναπτύξει περαιτέρω την προσέγγισή της έναντι αυτών των κοινοτήτων.

José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής. – (EN) Η απάντηση είναι απλή: ναι. Πρόθεσή μου είναι ακριβώς να θέσω ζητήματα απαγόρευσης των διακρίσεων –συμπεριλαμβανομένων, ασφαλώς, ζητημάτων των μειονοτήτων– υπό την ευθύνη του Επιτρόπου για τα θεμελιώδη δικαιώματα.

Glenis Willmott (S&D). – (EN) Επρόκειτο να θέσω επίσης μια ερώτηση όσον αφορά την ισόρροπη εκπροσώπηση των φύλων στην Επιτροπή, δράττομαι λοιπόν της ευκαιρίας να συγχαρώ την Cathy Ashton για τον διορισμό της. Είμαι σίγουρη πως θα συμφωνήσετε μαζί μου ότι πρόκειται για ένα εξαιρετικό ταλέντο. Εκφράζω τη μεγάλη μου ικανοποίηση που ο ρόλος του Υπατού Εκπροσώπου ανατίθεται σε κάποιον από τη Βρετανία και είμαι ιδιαίτερα χαρούμενη για το γεγονός ότι προορίζεται για μια γυναίκα από τη Βρετανία. Είναι κάτι που εμείς, οι γυναίκες της Ομάδας των Σοσιαλιστών, ζητούσαμε για αρκετό καιρό.

Η Cathy Ashton υπήρξε πρόεδρος της Βουλής των Λόρδων στο Ηνωμένο Βασίλειο όταν υποβλήθηκε σε ψηφοφορία η Συνθήκη της Λισαβόνας – πρόκειται για μεγάλο επίτευγμα. Διαθέτει εξαιρετικές πολιτικές ικανότητες και έχει επιτύχει πολλά από τη στιγμή που έγινε Επίτροπος. Η χαμηλών τόνων διπλωματία της, αποφεύγοντας τις εντάσεις γύρω της, διασφάλισε συμφωνίες εκεί όπου άλλοι απέτυχαν και εκεί όπου είχε αποδειχθεί δύσκολο στο παρελθόν. Θα έλεγα στην Cathy Ashton ότι δεν είναι εκεί για να σταματήσει την κυκλοφορία αλλά μάλλον για να δημιουργήσει ένα σύστημα κυκλοφορίας. Είμαι σίγουρη πως θα κάνει φανταστική δουλειά.

José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής. – (EN) Είμαι εξαιρετικά υπερήφανος και χαρούμενος που η Catherine Ashton ορίστηκε ως η πρώτη Αντιπρόεδρος της Επιτροπής και Υπάτη Εκπρόσωπος. Πρόκειται για έναν διορισμό τον οποίο στήριξα πολύ και ενέκρινα κατά τη διάρκεια του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Ασφαλώς, τη γνωρίζουμε όλοι ως έναν άνθρωπο που διαθέτει τις πολιτικές ικανότητες και την αίσθηση της κατεύθυνσης προκειμένου να ανταποκριθεί στο απαιτητικό καθήκον της Υπάτης Εκπροσώπου και Αντιπροέδρου της Επιτροπής.

Όλοι γνωρίζουμε πως πρόκειται για μια καινοτομία. Θα χρειαστεί χρόνος για όλους μας για να μάθουμε πώς να χρησιμοποιούμε τις νέες ρυθμίσεις ώστε να αποφέρουμε τα καλύτερα αποτελέσματα όσον αφορά τον ενισχυμένο ρόλο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον κόσμο. Αυτό που είναι σαφές είναι ότι αυτό θα το επιτύχουμε μόνο μέσω μιας πραγματικής εταιρικής σχέσης μεταξύ των θεσμικών οργάνων. Αυτό έχει σχεδιαστεί να προσφέρει η διπλή ηγεσία και αυτό είμαι πεπεισμένος πως θα προσφέρει η Επιτροπή: να έχει τον καλύτερο δυνατό ρόλο στον κόσμο.

Ασφαλώς είμαι εξαιρετικά χαρούμενος για το γεγονός ότι προέρχεται από τη Βρετανία –πιστεύω πως είναι σημαντικό η Βρετανία να παραμείνει στο κέντρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης– καθώς και για το γεγονός ότι είναι γυναίκα, εφόσον, όπως ξέρετε, είμαι εξαιρετικά αφοσιωμένος στο ζήτημα της ισόρροπης εκπροσώπησης των φύλων. Για όλους αυτούς τους λόγους λοιπόν, όπως επίσης για το γεγονός ότι είναι συνάδελφός μου στην Επιτροπή, είμαι –όπως μπορείτε να φανταστείτε– εξαιρετικά χαρούμενος με αυτήν την απόφαση.

Andrey Kovatchev (PPE). – (BG) Καταρχάς, θα ήθελα να αποσαφηνίσω κάτι για τον κ. Schulz. Ο πρωθυπουργός της Βουλγαρίας ποτέ δεν ζήτησε να απαγορευτεί το Σοσιαλιστικό Κόμμα της Βουλγαρίας. Όσον αφορά τώρα την ερώτησή μου προς τον κ. Barroso. Μετά τις 19 Νοεμβρίου, είναι σαφές ποιοι τομείς της εξωτερικής πολιτικής θα παραμείνουν τμήμα των αρμοδιοτήτων της Επιτροπής και ποιοι θα μεταφερθούν στην Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης, όπως για παράδειγμα η διεύρυνση, το εμπόριο ή η ενίσχυση των αναπτυσσόμενων χωρών;

José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής. – (EN) Ναι, η Ύπατος Εκπρόσωπος θα είναι ταυτόχρονα και Αντιπρόεδρος της Επιτροπής, είναι λοιπόν μια εξαιρετική ευκαιρία να συνδυαστούν οι αρμοδιότητες της ΚΕΠΠΑ –οι οποίες εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του Ύπατου Εκπροσώπου– και οι παραδοσιακές αρμοδιότητες της Κοινότητας στις εξωτερικές σχέσεις. Για να το θέσω πιο απλά, το ίδιο άτομο ασκεί τα καθήκοντα του Javier Solana και της Benita Ferrero-Waldner. Αυτό το πρόσωπο θα το κάνει αυτό ως Αντιπρόεδρος της Επιτροπής αλλά και ως Πρόεδρος του Συμβουλίου Εξωτερικών Υποθέσεων. Πιστεύω πως είναι εξαιρετικά σημαντικό να έχουμε αυτήν την ιδέα σε αυτό το επίπεδο.

Γενικά, όπως ρητά ορίζει η Συνθήκη της Λισαβόνας, στο επίπεδο αρχηγών κρατών και κυβερνήσεων ο Πρόεδρος του Συμβουλίου εκπροσωπεί την Ευρωπαϊκή Ένωση για ζητήματα ΚΕΠΠΑ σε αυτό το επίπεδο και με αυτές τις αρμοδιότητες και η Επιτροπή εκπροσωπεί την Ευρωπαϊκή Ένωση σε όλα τα υπόλοιπα εξωτερικά ζητήματα, όπως ορίζεται στο άρθρο 17 της Συνθήκης της Λισαβόνας.

Derek Vaughan (S&D). – (EN) Κύριε Barroso, μπορεί να επιθυμείτε να σχολιάσετε το έγγραφο για την αναθεώρηση του προϋπολογισμού που διέρρηξε πρόσφατα ή όχι, αλλά θα γνωρίζετε αναμφίβολα ότι έχει προκαλέσει μεγάλη ανησυχία σε πολλές περιοχές στην Ευρώπη. Πράγματι, ο επικεφαλής της κυβέρνησης της Ουαλίας Rhodri Morgan, σας απέστειλε πρόσφατα επιστολή με την οποία εξέφρασε τις ανησυχίες του.

Ενόψει αυτού, θα μπορούσα να σας ρωτήσω αν θα προωθήσετε νέες προτάσεις οι οποίες διασφαλίζουν ότι περιοχές στην Ευρώπη θα έχουν πρόσβαση στα διαρθρωτικά ταμεία μετά το 2013; Και, αν πρόκειται να προωθήσετε παρόμοιες προτάσεις, αυτό θα γίνει υπό την υπάρχουσα Επιτροπή ή υπό τη νέα, όταν αυτή διοριστεί;

José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής. – (EN) Μπορώ να σας πω πως διάβασα την επιστολή του επικεφαλής της κυβέρνησης της Ουαλίας, αλλά δεν διάβασα ποτέ το έγγραφο που αναφέρετε.

Υπάρχουν ορισμένα έγγραφα εργασίας στην Επιτροπή, τα οποία έχουν συνταχθεί από όλες τις υπηρεσίες της, αλλά δεν αντικατοπτρίζουν στις απόψεις της Επιτροπής. Μόνο το Σώμα των Επιτρόπων παίρνει θέσεις οι οποίες είναι δεσμευτικές για την Επιτροπή. Βρισκόμαστε σε στάδιο προπαρασκευαστικών εργασιών. Μπορώ να σας πω πως, προσωπικά, είμαι εξαιρετικά αφοσιωμένος, όπως ξέρετε, στην κοινωνική, οικονομική και εδαφική συνοχή, και πως η περιφερειακή πολιτική παραμένει υψηλή προτεραιότητα για την επόμενη Επιτροπή.

Όσον αφορά την αναθεώρηση του προϋπολογισμού, αποφάσισα με τη σύμφωνη γνώμη του Κοινοβουλίου – ενεργώντας ως Πρόεδρος της Επιτροπής Προϋπολογισμού – να παρουσιάσουμε την αναθεώρηση του προϋπολογισμού αργότερα. Το λογικό είναι να έχουμε πρώτα μια συμφωνία όσον αφορά τους κύριους άξονες της στρατηγικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το 2020 και στη συνέχεια την παρουσίαση της αναθεώρησης του προϋπολογισμού από τη νέα Επιτροπή, ώστε το νέο Σώμα των Επιτρόπων να έχει πλήρη κυριότητα αυτής της πρότασης προκειμένου να εργαστούμε από κοινού πολύ στενά όσον αφορά τις μελλοντικές χρηματοοικονομικές προοπτικές.

Sarah Ludford (ALDE). – (EN) Ο Chris Patten είπε πως ο κίνδυνος για τα Βαλκάνια είναι ότι διατείνονται ότι εκσυγχρονίζονται και η ΕΕ διατείνεται ότι τους πιστεύει.

Αυτό φαίνεται να συμβαίνει στη Βοσνία, η οποία πορεύεται ανησυχητικά προς τη δυσλειτουργία, αν όχι την καταστροφή. Στη Βοσνία επικρατεί η αντίληψη ότι η διεθνής κοινότητα και η ΕΕ έχουν αποτύχει να επιμείνουν στις μεταρρυθμίσεις και να προβάλουν αντίσταση στον Milorad Dodik, τον ηγέτη της Σέρβικης Δημοκρατίας. Το γραφείο του Ύπατου Εκπροσώπου, όσο διατηρείται ακόμα, υπονομεύθηκε και η εξουσία της διεθνούς κοινότητας αποδυναμώθηκε.

Πώς θα απαντούσατε στην κατηγορία ότι η ΕΕ διατηρεί ένα πρόγραμμα δράσης στα Δυτικά Βαλκάνια το οποίο είναι προς όφελος των Σέρβων στο Βελιγράδι και τη Bagna Luca, με τους Βόσνιους να χάνουν;

Θα ενθαρρύνετε τη νέα Ύπατο Εκπρόσωπο και –όταν αυτή διοριστεί– Αντιπρόεδρο της Επιτροπής, Cathy Ashton να καταστήσει τη Βοσνία μια απόλυτη προτεραιότητα; Πώς θα διασφαλίσετε ότι ο ειδικός εντεταλμένος της ΕΕ έχει πραγματική δυνατότητα άσκησης επιρροής, μια σαφή εντολή και την ενιαία στήριξη της ΕΕ;

Πρόεδρος. – Θα ήθελα να πω κάτι πολύ σοβαρό. Μιλούμε για τα αποτελέσματα της τελευταίας συνεδρίασης του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2009. Γνωρίζω ότι κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης του Συμβουλίου θα

μπορούσαν να ειπωθούν ή να συμβούν σχεδόν τα πάντα, αλλά πιθανότατα δεν τέθηκε τέτοιο ζήτημα στην τελευταία συνεδρίαση του Συμβουλίου, παρακαλώ λοιπόν παραμείνετε στο θέμα, γιατί είναι σημαντικό.

Sarah Ludford (ALDE). – (EN) Ρώτησα για την Cathy Ashton, την Ύπατο Εκπρόσωπο, η οποία διορίστηκε την προηγούμενη εβδομάδα. Αυτό αποτελεί σε μεγάλο βαθμό «συνέχεια του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου».

Πρόεδρος. – Εντάξει, πολύ καλά, ο Πρόεδρος Barroso μπορεί να απαντήσει αλλά θα ήθελα να σας ζητήσω, αγαπητοί συνάδελφοι, να παραμείνετε στο θέμα μας, το οποίο έχει καθοριστεί σαφώς.

José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής. – (EN) Καταρχάς, επιτρέψτε μου να σας πω ότι συμμερίζομαι απόλυτα τις ανησυχίες που εκφράστηκαν όσον αφορά την κατάσταση στη Βοσνία. Στην πραγματικότητα, εξελίσσεται σε ένα εξαιρετικά δύσκολο ζήτημα. Το συζητάμε με τις αρχές της Βοσνίας και με όλους τους αρμόδιους φορείς, εντός και εκτός Ευρώπης.

Ασφαλώς η απάντησή μου σε σας είναι ναι, ελπίζω πως η Cathy Ashton θα δώσει ιδιαίτερη προσοχή σε αυτό το ζήτημα, μαζί με τον Επίτροπο για τη διεύρυνση, γιατί η Βοσνία, όπως γνωρίζετε, είναι δυνητικά υποψήφια χώρα για τη διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σαφώς πρέπει να κάνουμε τα πάντα για να διασφαλίσουμε ότι η χώρα στηρίζεται στα πόδια της και ότι είναι σε θέση να εδραιώσει την ύπαρξή της ως πλήρες κράτος, ένα δημοκρατικό κράτος, που φιλοδοξεί να γίνει μια μέρα μέλος της Ένωσης μας.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – (DE) Μόλις μιλήσατε για το πώς ξεκινήσατε τις διαβουλεύσεις για τη διαδικασία μετά τη Λισαβόνα. Η διαδικασία μετά τη Λισαβόνα, επομένως, θα αντιμετωπιστεί από τη νέα Επιτροπή συλλογικά.

Υπάρχει μεγάλη ενόχληση για το γεγονός ότι η διαδικασία διαβούλευσης έχει καθυστερήσει εξαιρετικά. Υπάρχει επίσης σοβαρός φόβος ότι πρόκειται απλώς για μια τυπική διαδικασία και ότι τα αποτελέσματα των διαβουλεύσεων δεν θα έχουν σημαντική επίδραση στην διαδικασία μετά τη Λισαβόνα.

Ποια είναι η πρότασή σας όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίο όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη και μια θεμελιώδης ανάλυση της διαδικασίας διαβούλευσης μπορούν να ενσωματωθούν στη διαδικασία αυτή και στα έγγραφα της Επιτροπής; Σε ποιους Επιτρόπους θα αναθέσετε το καθήκον να διασφαλίσουν ότι αυτό θα συμβεί και ποια είναι η δική σας ευθύνη εν προκειμένω;

José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής. – (EN) Ευθύνη μου είναι ο συνολικός συντονισμός της Επιτροπής και της στρατηγικής, αλλά θα πρέπει να συνεργαστώ με πολλούς Επιτρόπους, γιατί, όπως γνωρίζετε, αυτή η στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το 2020 είναι, από τη φύση της, μια εγκάρσια στρατηγική που καλύπτει πολύ σημαντικούς τομείς, από την οικονομική ανταγωνιστικότητα έως τη βιωσιμότητα –για παράδειγμα το περιβάλλον– καθώς και τις πτυχές της κοινωνικής ένταξης. Είναι λοιπόν ένα εξαιρετικά ευρύ πεδίο αρμοδιοτήτων.

Όσον αφορά την καθυστέρηση, έχετε δίκιο. Υπάρχει κάποια καθυστέρηση. Δυστυχώς, αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο δεν έλαβε την απόφασή του νωρίτερα με αποτέλεσμα να μην έχει οριστεί η Επιτροπή.

Υποβάλουμε λοιπόν σήμερα το έγγραφο εργασίας, ώστε να είναι όλα έτοιμα για το εαρινό Ευρωπαϊκό Συμβούλιο τον Μάρτιο, γιατί οφείλαμε να είχαμε μια νέα Επιτροπή έως τώρα και δεν την έχουμε ακόμα. Ελπίζω να την έχουμε έως τα τέλη Ιανουαρίου.

Σε κάθε περίπτωση, μόλις σήμερα έλαβα –και αυτό είναι ένα ακόμα νέο που θέλω να σας ανακοινώσω– τα τελικά ονόματα των ορισθέντων 27 Επιτρόπων. Μόλις σήμερα. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο έχουμε καθυστερήσει λίγο, πιστεύω ωστόσο ότι πρέπει να εκμεταλλευτούμε στο μέγιστο την περίοδο διαβούλευσης, ώστε να πραγματοποιήσουμε μια σοβαρή διαβούλευση όσον αφορά τη μελλοντική στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το 2020.

Isabelle Durant (Verts/ALE). – (FR) Κύριε Barroso, θα ήθελα να επανέλθω στο ερώτημα που έθεσε η συνάδελφός μου μόλις τώρα. Το χρονοδιάγραμμα που μας δίνετε είναι εξαιρετικά πιεστικό. Πώς μπορούμε να καταρτίσουμε μια στρατηγική με ορίζοντα το 2020 σε τρεις μήνες; Πρέπει να χαράξουμε μια στρατηγική για το σύνολο της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά κοινωνικά, οικονομικά και περιβαλλοντικά θέματα και μας δίνονται τρεις μήνες και μια περίοδος διαβούλευσης που ξεκινάει σήμερα.

Επομένως, θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή σας, κύριε Barroso, στο γεγονός ότι πιστεύω πως πρέπει να περιμένουμε την ίδια την Επιτροπή να συσταθεί, ώστε να μπορέσουμε να της θέσουμε τις ερωτήσεις μας, αλλά κυρίως, ότι θα πρέπει να αφιερώσουμε χρόνο για τη δημιουργία ενός πραγματικού σχεδίου. Δεν μπορούμε να καταρτίσουμε ένα σχέδιο για την Ευρωπαϊκή Ένωση μέσα σε τρεις μήνες.

José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής. – (FR) Συμερίζομαι την ανησυχία σας όσον αφορά αυτό το ζήτημα. Αυτός είναι ο λόγος άλλωστε για τον οποίον αποφασίσαμε να το κάνουμε αυτό τώρα και να μην το αφήσουμε για αργότερα. Συνεπώς, θα έχετε στη διάθεσή σας περισσότερο χρόνο. Αν περιμένουμε έως ότου διοριστεί η νέα Επιτροπή, θα πρέπει πιθανότατα να περιμένετε έως τα τέλη Ιανουαρίου, επομένως το κάνουμε ήδη. Οι λεπτομέρειες θα δημοσιευθούν στο Διαδίκτυο σήμερα, αν δεν βρίσκονται ήδη εκεί. Ελπίζω επίσης σε μια δέσμευση από την πλευρά σας όσον αφορά αυτό το ζήτημα. Εγώ από την πλευρά μου είμαι έτοιμος να δεσμευτώ.

Σε κάθε περίπτωση, το εαρινό Ευρωπαϊκό Συμβούλιο σηματοδοτεί την έναρξη και όχι τον τερματισμό της διαδικασίας. Ωστόσο, η εκ περιτροπής Προεδρία του Συμβουλίου –την οποία διατηρεί η Συνθήκη της Λισαβόνας, όπως γνωρίζετε– η ισπανική Προεδρία, μας ζήτησε να συντάξουμε ένα αρχικό έγγραφο το οποίο θα χρησιμεύσει ως βάση συζήτησης. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο με ενδιέφερε να το παρουσιάσω τώρα. Θα κάνω το καλύτερο δυνατό για να διασφαλίσω ότι αυτοί που επηρεάζονται από αυτό το ζήτημα μπορούν να συμμετέχουν σε αυτό και να συμβάλλουν στην αναθεώρηση αυτού που αποτελεί, όπως και εσείς επισημάνατε, μια εξαιρετικά σημαντική στρατηγική.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Κύριε Barroso, αν κοιτάξουμε τις επιτελικές θέσεις στην κορυφή της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στον αγώνα μεταξύ της νέας ΕΕ και της παλαιάς ΕΕ το αποτέλεσμα είναι 3-0 υπέρ της παλαιάς ΕΕ. Από την 1η Ιανουαρίου 2012, οπότε και θα υπάρξει νέος Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, δεν θα υπάρχει κανείς στην κορυφή της Ευρωπαϊκής Ένωσης ο οποίος θα εκπροσωπεί τα 12 νέα κράτη μέλη. Πώς θα υπερασπιστείτε αυτήν την απόφαση;

José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής. – (EN) Καταρχάς, ο Πρόεδρος του Συμβουλίου και ο Ύπατος Εκπρόσωπος δεν βρίσκονται εκεί για να εκπροσωπήσουν ένα τμήμα της Ευρώπης: εκπροσωπούν όλη την Ευρώπη.

Επιτρέψτε μου να πω πως χάρηκα ιδιαίτερα επίσης με τον διορισμό του Herman Van Rompuy. Όταν ο Πρωθυπουργός Reinfeldt πρότεινε το όνομά του, ήταν σαφές ότι αυτό το όνομα θα διασφάλιζε τη συναίνεση γύρω από το τραπέζι. Και το γεγονός ότι προέρχεται από το Βέλγιο, φέρνοντας ενστικτώδη στήριξη στην κοινοτική μέθοδο και έχοντας ενστικτωδώς φιλοευρωπαϊκό αίσθημα – αυτό αποτελεί μεγάλη τιμή και για το Βέλγιο επίσης.

Τούτου λεχθέντος, όσον αφορά τη σημασία των νέων κρατών μελών, νομίζω πως καταστήσατε ήδη σαφή την αξία τους μέσω της εκλογής του κ. Buzek ως Προέδρου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Είναι ένα άτομο που προέρχεται από ένα νέο κράτος μέλος, ένα άτομο που έχει προσφέρει τόσα πολλά για την επανένωση της Ευρώπης.

Έτσι, όταν βρισκόμαστε σε αυτές τις θέσεις, δεν είμαστε εδώ για να εκπροσωπήσουμε μία χώρα ή μία περιοχή: εκπροσωπούμε το σύνολο της Ευρώπης.

Miguel Portas (GUE/NGL). – (PT) Κύριε Πρόεδρε, την προηγούμενη εβδομάδα, το Συμβούλιο αναγνώρισε τη συμφωνία μεταξύ των θεσμικών οργάνων όσον αφορά τον προϋπολογισμό για το 2010. Οι επιπτώσεις των αποφάσεων της Κοπεγχάγης δεν πρέπει να αποτελέσουν μέρος αυτής της συμφωνίας ή δέσμευσης. Θα ήταν καλύτερα να αποτελέσουν αντικείμενο ενός διορθωτικού προϋπολογισμού.

Η ερώτηση που θα ήθελα να σας θέσω είναι πολύ απλή: Λαμβάνοντας υπόψη τις δυσκολίες που αντιμετωπίσαμε για τη χρηματοδότηση του δεύτερου τμήματος του σχεδίου οικονομικής ανάκαμψης για αυτόν τον προϋπολογισμό, από πού υποθέτει η Επιτροπή ότι θα λάβει τα κονδύλια προκειμένου να χρηματοδοτήσει το πρώτο έτος για την καταπολέμηση της αλλαγής του κλίματος, για το οποίο θα απαιτηθούν τουλάχιστον 2 δισεκατομμύρια ευρώ; Επιπλέον, αυτό το σύνολο θα αυξάνεται κάθε χρόνο, από πού λοιπόν υποθέτει ο Πρόεδρος ότι θα προέλθουν αυτά τα χρήματα;

José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής. – (PT) Κύριε Portas, σας ευχαριστώ για την ερώτησή σας. Είναι αλήθεια ότι το να πείσουμε το Κοινοβούλιο να συμφωνήσει να εγκρίνει έναν συγκεκριμένο προϋπολογισμό για ορισμένες από τις δράσεις που σχετίζονται με την ενεργειακή απόδοση, την ενεργειακή ασφάλεια και την καταπολέμηση της αλλαγής του κλίματος, αποδείχθηκε εξαιρετικά δύσκολο και είμαι πολύ χαρούμενος που έχει επιτευχθεί. Θα ήθελα να ευχαριστήσω όσους κατέστησαν δυνατή την έγκριση αυτού του προϋπολογισμού.

Αν, όπως ελπίζω, καταλήξουμε σε συμφωνία στην Κοπεγχάγη, θα πρέπει στη συνέχεια να εργαστούμε για να βρούμε τα απαραίτητα κονδύλια για την ένταξη αυτής της συμφωνίας στον προϋπολογισμό.

Δεν το έχουμε επιτύχει ακόμη, αλλά είμαι απολύτως βέβαιος ότι αν τα κράτη μέλη καταλήξουν σε συμφωνία για τη μελλοντική χρηματοδότηση δράσεων μετριασμού που απαιτούνται για τις αναπτυσσόμενες χώρες, τότε θα πρέπει επίσης να καταλήξουν σε συμφωνία όσον αφορά τα κονδύλια που θα πρέπει να διατεθούν για να πραγματοποιηθεί αυτός ο στόχος.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – (PL) Κύριε Barroso, ο διορισμός της κ. Ashton και του κ. Van Rompuy, καθώς και η ίδια η Συνθήκη της Λισαβόνας, θα επιφέρουν αλλαγές στον τρόπο με τον οποίο λειτουργεί η Επιτροπή.

Ορισμένες αλλαγές ορίζονται στη Συνθήκη της Λισαβόνας, αλλά άλλες αλλαγές είναι ανακριβείς και ασαφείς και θα διαμορφωθούν από ορισμένες πρακτικές και αποφάσεις. Θα ήθελα να ρωτήσω ποιες αλλαγές προβλέπετε στην εργασία και τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στο άμεσο μέλλον και για τα επόμενα χρόνια. Τώρα είναι η κατάλληλη στιγμή να εφαρμοστούν παρόμοιες αλλαγές και, όπως είπα, υπάρχουν επί του παρόντος δυνατότητες οι οποίες δεν διευκρινίζονται πλήρως στη Συνθήκη της Λισαβόνας. Μιλήσατε για τον διορισμό ορισμένων Επιτρόπων. Εγώ μιλώ για πολιτικές και δράσεις που δεν περιορίζονται απλώς στον διορισμό και τον διαχωρισμό των ρόλων των νέων Επιτρόπων.

José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής. – (EN) Συμφωνώ με τη γενική σας άποψη ότι τα θεσμικά όργανα είναι επίσης ο τρόπος με τον οποίο τα διαμορφώνουμε στην πράξη. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο είμαι τόσο χαρούμενος για τον διορισμό της Cathy Ashton και του Herman Van Rompuy, γιατί γνωρίζω πως είναι αφοσιωμένοι στο πραγματικό ευρωπαϊκό πνεύμα και στα ζητήματα της Κοινότητας.

Όσον αφορά τα πρακτικά ζητήματα, η Cathy Ashton θα οριστεί Υπάτος Εκπρόσωπος και Αντιπρόεδρος της Επιτροπής, δυνάμει της απόφασης του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, την 1η Δεκεμβρίου. Την ίδια ημέρα, θα οριστεί υπεύθυνη για το χαρτοφυλάκιο των εξωτερικών σχέσεων ως Αντιπρόεδρος της Επιτροπής. Ως Αντιπρόεδρος της Επιτροπής, λογοδοτεί στο Κοινοβούλιο και το Κοινοβούλιο γνωρίζει πόσο πολύ η Cathy Ashton είναι αφοσιωμένη στην κοινοβουλευτική δημοκρατία. Γνωρίζω πως ανυπομονεί να συναντήσει το συντομότερο δυνατό την Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων ώστε ο νέος της ρόλος να μπορεί να ξεκινήσει σωστά.

Όσον αφορά το επόμενο Σώμα Επιτρόπων, η Catherine Ashton θα συμμετάσχει επίσης σε ακρόαση μαζί με τους άλλους ορισθέντες Επιτρόπους και θα τεθεί στη συλλογική ψηφοφορία για το επόμενο Σώμα.

Mitro Repo (S&D). – (FI) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, όσον αφορά τη συνεδρίαση της προηγούμενης εβδομάδας, θα ήθελα να ρωτήσω αν εσείς είστε ικανοποιημένος με τη διαδικασία επιλογής μέσω της οποίας καλύφθηκαν δύο σημαντικές κορυφαίες θέσεις, ή συμφωνείτε επίσης ότι ορισμένες από τις διαδικασίες λήψης αποφάσεων της Ένωσης έχουν ανάγκη από μια μεγάλη δόση επιπλέον διαφάνειας και δημοκρατίας.

Θα ήθελα να σας ρωτήσω αν η μέθοδος επιλογής που εφαρμόστηκε, κατά την οποία οι υποψήφιοι εμφανίστηκαν από το πουθενά, ήταν ένας τρόπος να επιβεβαιωθεί η εξουσία της ΕΕ και αν ενίσχυσε την εμπιστοσύνη στη λήψη αποφάσεων της ΕΕ. Θα πρέπει οι μεγάλες πολιτικές ομάδες να σκέφτονται σοβαρά τι είδους υποψηφίους θα προωθούν για σημαντικές θέσεις στο μέλλον, αν η διαδικασία επιλογής μπορεί να αναθεωρηθεί και να βελτιωθεί με κάποιον τρόπο, και ποιος θα πρέπει να το κάνει αυτό; Πιθανώς, αυτό θα αποτελέσει καθήκον του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και των βουλευτών. Αυτή τη φορά, η Φινλανδία είχε εξαιρετικά προσοντούχους υποψηφίους και αυτό θα πρέπει να μας χαροποιεί.

José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής. – (EN) Καταρχάς, όπως γνωρίζετε, οι διατάξεις της Συνθήκης της Λισαβόνας έγιναν απολύτως σεβαστές και ασφαλώς, στηρίζω την εφαρμογή των συνθηκών. Οφείλουμε να σεβόμαστε το κράτος δικαίου στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Όσον αφορά τα πρόσωπα που έχουν επιλεγεί, ειλικρινά πιστεύω πως πρέπει να τα σεβόμαστε γιατί ο Υπουργός van Rompuy είναι Πρωθυπουργός του Βελγίου και η Λαίδη Ashton είναι μέλος της Επιτροπής. Πιστεύω λοιπόν ότι διαθέτουν τα προσόντα για να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους.

Όσον αφορά τα θεσμικά όργανα, είναι σημαντικό να επισημανθεί ότι ο Πρόεδρος του Συμβουλίου πρέπει να επιλέγεται από τους αρχηγούς κρατών και κυβερνήσεων. Δεν πρόκειται για μια εκλογική διαδικασία σαν αυτή του Προέδρου της Γαλλίας ή του Προέδρου της Πορτογαλίας. Είναι ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και αυτός ο Πρόεδρος επιλέγεται από τους αρχηγούς κρατών και κυβερνήσεων. Είναι διαφορετικό από τον Πρόεδρο της Επιτροπής, ο οποίος επιλέγεται από τους αρχηγούς κρατών και κυβερνήσεων και εκλέγεται από αυτό το Κοινοβούλιο. Πρέπει, επομένως, να σεβόμαστε τη διαφορετική λογική των διάφορων θεσμικών οργάνων.

Jens Rohde (ALDE). – (DA) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Barroso, όσον αφορά αυτό το ζήτημα, υπήρξαν πολλές συζητήσεις σχετικά με τη σύνθεση της Επιτροπής και τα χαρτοφυλάκια τα οποία θα δοθούν στους Επιτρόπους. Ένα πράγμα για το οποίο εμείς, στην Ομάδα της Συμμαχίας Φιλελευθέρων και Δημοκρατών για την Ευρώπη ανησυχούμε πολύ, είναι ποιο χαρτοφυλάκιο θα δοθεί στον νέο Επίτροπο για το κλίμα, δεδομένου ότι θα είναι καθοριστικό για να αποφασιστεί αν πρόκειται και πάλι για λόγια του αέρα ή αν θα έχουμε έναν Επίτροπο ο οποίος μπορεί πραγματικά να κάνει τη διαφορά όσον αφορά την αλλαγή του κλίματος – και την ίδια στιγμή να προστατεύει την ανταγωνιστικότητα της Ευρώπης.

Θα ήθελα επομένως να ρωτήσω τι κάνει και τι προτίθεται να κάνει ο Πρόεδρος της Επιτροπής προκειμένου να διασφαλίσει ότι η θέση του Επιτρόπου για το κλίμα θα διαθέτει το βάρος που επεσήμανε ο Πρόεδρος της Επιτροπής

πως θα πρέπει να διαθέτει. Σχετικά με αυτό το ζήτημα, έχω δύο συγκεκριμένες ερωτήσεις: Ο Επίτροπος για το κλίμα θα είναι υπεύθυνος για τον τομέα της ενέργειας και θα έχει τη δική του/της διεύθυνση;

José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής. – (EN) Καταρχάς πιστεύω πως είναι σωστό να χαιρετίσουμε το γεγονός ότι πρόκειται να έχουμε έναν Επίτροπο για τη Δράση για το Κλίμα. Έως τώρα, αυτή η θέση δεν υπήρχε. Ακριβώς επειδή πρέπει να πράξουμε πολλά και θα ήθελα να δώσω βαρύτητα, για να χρησιμοποιήσω την έκφρασή σας, σε αυτή την λειτουργία, αποφάσισα και ανακοίνωσα στο Κοινοβούλιο τη δημιουργία της θέσης του Επιτρόπου για τη Δράση για το Κλίμα. Ο/Η Επίτροπος αυτός/ή θα έχει πολλές αρμοδιότητες. Θα πρέπει να ενσωματώσει στις πολιτικές τις δράσεις για το κλίμα γιατί οι τελευταίες σχετίζονται με την ενέργεια αλλά και με το περιβάλλον, την έρευνα, τη γεωργία και τη βιομηχανία. Είναι λοιπόν πολύ σημαντικός ο συντονιστικός ρόλος για την κλιματική δράση, τόσο εσωτερικά όσο και εξωτερικά.

Είναι σαφές ότι η Κοπεγχάγη δεν θα αποτελέσει το τέλος της διαδικασίας. Ελπίζω να έχουμε μια λειτουργική συμφωνία στην Κοπεγχάγη, αλλά θα υπάρξουν επίσης πολλά πράγματα να κάνουμε μετά την Κοπεγχάγη, συμπεριλαμβανομένης της εργασίας με τους κύριους εταίρους μας.

Ο Επίτροπος για τη Δράση για το Κλίμα θα έχει επομένως έναν πολύ σημαντικό ρόλο, εξωτερικά και εσωτερικά, προκειμένου να εκπληρώσει όλες τις προσδοκίες μας για μια ισχυρή πολιτική για το κλίμα στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

John Bufton (EFD). – (EN) Κύριε Barroso, μετά τον διορισμό του νέου Προέδρου, Herman van Rompuy, υπήρξαν πολλές εικασίες για το αν θα επιβληθούν νέοι άμεσοι φόροι στην ΕΕ. Μπορείτε να μου πείτε σας παρακαλώ ειλικρινά αν ισχύει αυτό και πως προτίθεστε να συλλέξετε αυτούς τους φόρους;

José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής. – (EN) Καταρχάς δεν βλέπω ποια σχέση μπορεί να υπάρχει μεταξύ των φόρων και του Herman Van Rompuy, καθώς δεν αποτελεί αρμοδιότητα του Συμβουλίου να προτείνει φόρους. Πρόκειται για αρμοδιότητα της Επιτροπής.

Η απάντησή μου είναι η εξής: Πρώτον, δίνω πάντα ειλικρινείς απαντήσεις, δεν χρειάζεται να μου ζητήσετε να σας δώσω μια ειλικρινή απάντηση. Δεύτερον, προτίθεμαι να εξετάσω όλα τα ζητήματα φορολόγησης στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Πρέπει να το εξετάσουμε αυτό. Πρέπει να εξετάσουμε τους ίδιους πόρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το υποσχθήκαμε στο Κοινοβούλιο. Το πρόγραμμα με το οποίο εξελήγην ήταν να εξετάσω τους πιθανούς ίδιους πόρους και αυτό είναι το πρόγραμμα που εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Η Επιτροπή συνεχίζει τις ενταξιακές διαπραγματεύσεις με την Τουρκία με έναν εξαιρετικά ασύνετο τρόπο. Ενεργώντας κατά τον τρόπο αυτόν, αδιαφορεί για τις επιθυμίες των κρατών μελών και των κατοίκων τους. Ο διορισμός του κ. Van Rompuy ως Προέδρου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου είναι ο διορισμός ενός σαφούς αντιπάλου της ένταξης της Τουρκίας και θα παραθέσω αμέσως τα λόγια του: «Η Τουρκία δεν είναι Ευρώπη και δεν θα γίνει ποτέ Ευρώπη. Οι καθολικές αξίες που επικρατούν στην Ευρώπη, οι οποίες είναι επίσης οι θεμελιώδεις αξίες του Χριστιανισμού, θα αποδυναμωθούν με την προσχώρηση μιας μεγάλης ισλαμικής χώρας όπως η Τουρκία».

Πρώτο επομένως ποια είναι η θέση της Επιτροπής όσον αφορά αυτήν τη σαφή δήλωση; Επιπλέον, αν οι ανησυχίες των πολιτών όσον αφορά αυτό το ζήτημα δεν ληφθούν υπόψη, τι θα συμβεί με αυτές του Προέδρου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου;

José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής. – (EN) Η Επιτροπή σέβεται τη θέση των κρατών μελών και τα κράτη μέλη αποφάσισαν ομόφωνα να προβούν σε διαπραγματεύσεις με την Τουρκία. Εκτελούμε την εντολή που μας δόθηκε προκειμένου να διαπραγματευτούμε εξ ονόματος των κρατών μελών με την Τουρκία και άλλες υποψήφιες χώρες.

Είναι σημαντικό να γνωρίζουμε πως αυτή ήταν μια ομόφωνη απόφαση των κρατών μελών. Δεν ήταν επινόηση της Επιτροπής. Υπήρξε ομόφωνη απόφαση από τα κράτη μέλη για διαπραγματεύσεις με την Τουρκία και άλλες χώρες, όσον αφορά τη δυνατότητα προσχώρησής τους.

Είναι αρκετά σαφές ότι η Τουρκία δεν είναι έτοιμη να προσχωρήσει—ούτε εμείς είμαστε έτοιμοι να της προσφέρουμε τη συμμετοχή της— αλλά πρέπει να συνεχίσουμε τις διαπραγματεύσεις μέσα σε κλίμα καλής πίστης με όλες τις υποψήφιες χώρες.

Όσον αφορά τις δηλώσεις του κ. Van Rompuy, συνήθως δεν σχολιάζω δηλώσεις. Ως Πρόεδρος του Συμβουλίου, υπήρξε εξαιρετικά σαφής ότι θα σεβαστεί επίσης την εντολή που του αναθέτουν τα κράτη μέλη.

Cristina Gutiérrez-Cortines (PPE). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, πρόκειται να μιλήσω για δύο έννοιες, τον συντονισμό και την ευελιξία.

Ένα πρόβλημα προέκυψε με όλα τα θέματα που συζητήθηκαν στο Συμβούλιο. Τα τελευταία χρόνια υπήρξε εξαιρετική έλλειψη συντονισμού μεταξύ των διαφόρων Γενικών Διευθύνσεων της Επιτροπής. Η πολιτική για την αλλαγή του κλίματος θεωρήθηκε πολλές φορές ανεξάρτητη από την επιστημονική γνώση της Γενικής Διεύθυνσης Έρευνας. Εφαρμόζεται επίσης ανεξάρτητα από τη χρήση της γης, για παράδειγμα, η οποία συνδέεται με την αλλαγή του κλίματος.

Η πρώτη μου ερώτηση είναι η εξής: Είστε πρόθυμοι να οργανώσετε και να ενισχύσετε τον εσωτερικό συντονισμό κατά τρόπο ώστε, όταν διορίζουμε τους Επιτρόπους μας, να είμαστε βέβαιοι ότι διασφαλίζεται ο εσωτερικός συντονισμός;

Η δεύτερη ερώτησή μου αφορά το γεγονός ότι μιλάμε για ανταγωνιστικότητα, για μια οικονομική κρίση. Είναι επίσης πρόθυμη η Επιτροπή να είναι πιο ευέλικτη όσον αφορά ορισμένα ζητήματα όπως ο κανονισμός REACH και η εφαρμογή του, που πρόκειται να προκαλέσει εξαιρετική ζημία στην ανταγωνιστικότητά μας; Είναι διατεθειμένη να είναι πιο ευέλικτη;

Η τελευταία ιδέα μου όσον αφορά αυτήν την πολιτική συνοχής είναι ότι δεν μπορούμε να μιλάμε για την οικονομία και την ανάκαμψη χωρίς να μιλάμε για το άνοιγμα των αγορών ενέργειας. Υπάρχουν χώρες που δεν διαθέτουν ενεργειακή αγορά, όπως η Ισπανία στην περίπτωση του φυσικού αερίου. Αυτό σημαίνει ότι οι τιμές ανεβαίνουν και η ανάπτυξη καθίσταται αδύνατη.

José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής. – (PT) Θα καταβάλω κάθε δυνατή προσπάθεια για τη βελτίωση του εσωτερικού συντονισμού στην Επιτροπή, αλλά πρέπει να πω πως πιστεύω ότι ο συντονισμός υπήρξε καλός. Απόδειξη αυτού είναι το γεγονός ότι οι αποφάσεις της Επιτροπής λαμβάνονταν πάντα με συναίνεση.

Είναι απολύτως φυσιολογικό ότι όταν βλέπουμε τους διαφόρους Επιτρόπους, διαπιστώνουμε πως κάθε ένας προσπαθεί να θέσει ως προτεραιότητα το ζήτημα που τον/την απασχολεί περισσότερο. Δεν μας εκπλήσσει το γεγονός ότι ο Επίτροπος Περιβάλλοντος δείχνει μεγαλύτερο ενδιαφέρον για περιβαλλοντικά ζητήματα απ' ό,τι ο Επίτροπος Βιομηχανίας, ο οποίος με τη σειρά του δείχνει μεγαλύτερο ενδιαφέρον για ζητήματα που αφορούν τη βιομηχανική ανάπτυξη. Αυτό που μετράει, ωστόσο, είναι η απόφαση του Σώματος των Επιτρόπων, και σε αυτό το σημείο υπήρξε αποτελεσματικός συντονισμός.

Επιπλέον, θέλουμε να αναπτύξουμε μια προηγμένη περιβαλλοντική πολιτική διασφαλίζοντας ταυτόχρονα την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεών μας. Πιστεύω πως οι προτάσεις που παρουσίασε η Επιτροπή διασφαλίζουν ότι θα έχουμε τις κατάλληλες λύσεις αν άλλες χώρες δεν συνεισφέρουν στο υψηλό επίπεδο φιλοδοξίας μας όσον αφορά τα θέματα της περιβαλλοντικής προστασίας. Δεν επιθυμούμε να εξαγάγουμε ευρωπαϊκές θέσεις εργασίας σε χώρες που δεν έχουν το ίδιο επίπεδο περιβαλλοντικών απαιτήσεων που έχουμε εδώ.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Barroso, θα ήθελα να εκφράσετε σαφώς την άποψή σας σχετικά με δύο ζητήματα που συνδέονται με τη σύνθεση της επόμενης Επιτροπής.

Καταρχάς σας άκουσα να λέτε στο Σώμα ότι σχεδιάζατε να χωρίσετε το χαρτοφυλάκιο της Δικαιοσύνης και των Εσωτερικών Υποθέσεων σε δύο χαρτοφυλάκια: ένα για τα Θεμελιώδη Δικαιώματα και τη Δικαιοσύνη και ένα άλλο για την Ασφάλεια και τη Μετανάστευση. Σήμερα το απόγευμα, ωστόσο, σας άκουσα να συζητάτε για ένα χαρτοφυλάκιο Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και Δικαιοσύνης και ένα χαρτοφυλάκιο Εσωτερικών Υποθέσεων, κάτι που θεωρώ καλύτερο συνδυασμό, γιατί σημαίνει πως η μετανάστευση δεν θα θεωρείται πλέον απειλή για την ασφάλεια ή ζήτημα υποδεέστερο της ασφάλειας. Κατά τη γνώμη μου, το να επικεντρώνουμε την προσοχή μας στη μετανάστευση με αυτόν τον τρόπο δεν είναι μόνο λανθασμένο αλλά και επικίνδυνο.

Θα ήθελα να γνωρίζω αν αυτή η προσέγγιση θα εγκριθεί και αν πρόκειται να επηρεάσει τις δομές των Γενικών Διευθύνσεων – επί του παρόντος της Γενικής Διεύθυνσης Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων. Θα ήθελα επίσης να ακούσω μια δέσμευση από εσάς όσον αφορά το νομοθετικό πρόγραμμα που θα αναπτυχθεί από το πρόγραμμα της Στοκχόλμης στον χώρο της δικαιοσύνης, της ασφάλειας και της ελευθερίας. Με την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας, το Κοινοβούλιο πρόκειται να είναι αποφασιστικό από την αρχή, και θα ήθελα να ακούσω από εσάς μια σαφή δέσμευση σχετικά με τη συμμετοχή του Κοινοβουλίου στην ανάπτυξη του νομοθετικού προγράμματος που θα προκύψει από το πρόγραμμα της Στοκχόλμης.

José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής. – (PT) Κύριε López Aguilar, απαντώντας στη δεύτερη ερώτησή σας, ναι, επιθυμούμε να συμμετέχει στενά το Κοινοβούλιο, αυτός είναι και ο λόγος για τον οποίον αυτό θα αποτελέσει μια από τις προτεραιότητες της επόμενης Επιτροπής και κάτι που εκφράζεται ήδη στο σύνταγμα, κυρίως επειδή το Κοινοβούλιο θα έχει μεγαλύτερες εξουσίες λήψης αποφάσεων όσον αφορά αυτό το θέμα.

Όσον αφορά την ερώτηση για το χαρτοφυλάκιο, θα ήθελα να πω τα εξής: Θα υπάρξει ένας Επίτροπος για τη Δικαιοσύνη και τα Θεμελιώδη Δικαιώματα και ένας Επίτροπος για τις Εσωτερικές Υποθέσεις.

Τα ζητήματα που σχετίζονται με τη μετανάστευση έχουν μια πτυχή ασφάλειας. Για παράδειγμα, ο οργανισμός Frontex θα παραμείνει υπό την εποπτεία του Επιτρόπου για τις Εσωτερικές Υποθέσεις. Δεν έχει νόημα να αποτελέσει αρμοδιότητα οποιουδήποτε άλλου Επιτρόπου. Όσον αφορά τα θέματα ενσωμάτωσης και ένταξης, ωστόσο, φρονώ ότι θα πρέπει να αποτελούν αρμοδιότητα του Επιτρόπου για τις Κοινωνικές Υποθέσεις.

Εξάλλου, όπως και ο κ. López Aguilar, πιστεύω πως δεν πρέπει να βλέπουμε τη μετανάστευση αποκλειστικά υπό το πρίσμα της ασφάλειας. Μια άλλη πτυχή είναι η καταπολέμηση της παράνομης μετανάστευσης και των δικτύων εμπορίας ανθρώπων. Ο Frontex το φροντίζει αυτό. Πρέπει να βρίσκεται υπό την εποπτεία του Επιτρόπου ο οποίος θα ασχολείται με αυτά τα ζητήματα. Ωστόσο, θα θέσω όλα τα ζητήματα μετανάστευσης που σχετίζονται με την ενσωμάτωση και την ένταξη υπό την εποπτεία του Επιτρόπου για τις Κοινωνικές Υποθέσεις, διότι αυτά αποτελούν ζητήματα κοινωνικής ένταξης.

Reimer Böge (PPE). – (DE) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο εξέφρασε την ελπίδα ότι θα επιτευχθεί συμφωνία για τη δομή της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης, αν είναι δυνατόν, έως τα τέλη Απριλίου. Η Επιτροπή πρέπει να παράσχει την έγκρισή της σε αυτές τις προτάσεις και θα ήθελα να σας ρωτήσω, κύριε Barroso, αν η Επιτροπή, πριν εγκρίνει παρόμοιες προτάσεις, θα υποβάλει κατάλληλες προτάσεις και θα τις θέσει σε διαπραγματεύσεις, κυρίως όσον αφορά την προσαρμογή του πολυετούς δημοσιονομικού σχεδιασμού, την προσαρμογή της διοργανικής δημοσιονομικής συμφωνίας και –όπου υπάρχουν μεταθέσεις ευθύνης για προγράμματα εξωτερικής πολιτικής– την προσαρμογή και εκ νέου διαπραγμάτευση αυτών των προγραμμάτων τα οποία, ασφαλώς, υπόκεινται ήδη σε συναπόφαση. Αυτό είναι απαραίτητο καθώς, αν δεν υπάρξει επίλυση των ζητημάτων που ανέφερα, η Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης θα είναι απλώς ακρωτηριασμένη χωρίς τα απαραίτητα δημοσιονομικά κονδύλια και τις απαιτούμενες ικανότητες προκειμένου να καθοριστεί το περιεχόμενο. Πώς θα εκπληρώσει αυτούς τους στόχους η Επιτροπή με το Κοινοβούλιο τους επόμενους μήνες;

José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής. – (EN) Σας ευχαριστώ, κύριε Böge, για την ερώτησή σας. Γνωρίζω πόσο αφοσιωμένος είστε στους κανόνες του προϋπολογισμού και στις αρμοδιότητες του Κοινοβουλίου.

Η απάντησή μου είναι ναι, ασφαλώς θα επανέλθουμε την κατάλληλη στιγμή με προτάσεις για την έγκριση από το Κοινοβούλιο των απαραίτητων προσαρμογών ώστε αυτός ο νέος φορέας, η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης, να μπορεί να έχει τα μέσα, τα δημοσιονομικά μέσα να εφαρμόσει όλες τις δράσεις του.

Όπως είπα προηγουμένως, θέλουμε αυτό να είναι μια από τις μεγάλες επιτυχίες της Συνθήκης της Λισαβόνας. Πιστεύω πως πρόκειται για μια πολύ σημαντική καινοτομία και ασφαλώς, βάσει της πρότασης που θα υποβληθεί από την Αντιπρόεδρο Ashton, ως Υπατη Εκπρόσωπος, θα εργαστούμε από κοινού με το Κοινοβούλιο για αυτό το ζήτημα.

Malika Benarab-Attou (Verts/ALE). – (FR) Κύριε Barroso, θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι, σε λίγες ημέρες, θα γιορτάσουμε τη Διεθνή Ημέρα Αλληλεγγύης προς τον παλαιστινιακό λαό.

Η κατάσταση του παλαιστινιακού λαού που συντρίβεται, αποικίζεται, πληγώνεται, δολοφονείται, δεν πρέπει να συνεχιστεί.

Εμείς οι Ευρωπαίοι, μέσω των αξιών της αλληλεγγύης και της αδελφότητας, έχουμε την ευθύνη να βρούμε μια λύση σε αυτήν την κατάσταση σύντομα, πριν μετατραπεί σε λουτρό αίματος.

Η κυβέρνηση του Ισραήλ συνεχίζει με γοργούς ρυθμούς τους αποικισμούς και αυτό αφού διέπραξε εγκλήματα πολέμου στην αρχή του έτους. Τα σύμβολα και τα δάκρυα δεν αρκούν πια. Σήμερα η μόνη λύση για να σταματήσουμε αυτή την εγκληματική πολιτική της κυβέρνησης του Ισραήλ είναι η αναγνώριση και, πάνω απ' όλα, η ύπαρξη του παλαιστινιακού κράτους.

Ο λαός της Παλαιστίνης, όπως όλοι οι λαοί, έχει το δικαίωμα σε μια αξιοπρεπή ύπαρξη που εκπληρώνει τις προσδοκίες του.

Ως Πρόεδρος της Επιτροπής, και από κοινού με την κ. Ashton, θα αναλάβετε δράση όσον αφορά αυτά τα ζητήματα και αν ναι, με ποιο τρόπο;

José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής. – (FR) Καταρχάς, συμφωνώ με τα σχόλιά σας όσον αφορά την αλληλεγγύη προς τον παλαιστινιακό λαό, που πράγματι υποφέρει λόγω έλλειψης σεβασμού για το δικαίωμα της αυτοδιάθεσης.

Όσον αφορά τη συγκεκριμένη ερώτηση που μου θέσατε, είναι ευθύνη των κρατών μελών να αποφασίσουν αν αναγνωρίζουν κάποιο άλλο κράτος ή όχι.

Η θέση μας –η θέση που πάντα υποστήριζε η Επιτροπή– συνίσταται στη στήριξη της συνύπαρξης δύο κρατών: το δικαίωμα του κράτους του Ισραήλ να υπάρχει ελεύθερα και χωρίς να απειλείται η ασφάλειά του και παράλληλα, το δικαίωμα του παλαιστινιακού λαού να δημιουργήσει το δικό του κράτος.

Επιθυμούμε η συνύπαρξη αυτών των δύο κρατών να μπορεί να δημιουργήσει μια νέα κατάσταση, όχι μόνο για τον λαό του Ισραήλ και τον λαό της Παλαιστίνης, αλλά και για όλη την περιοχή, εφόσον η κατάσταση εκεί είναι πραγματικά πολύ σοβαρή. Θέτει σε κίνδυνο όχι μόνο την ελπίδα του παλαιστινιακού λαού αλλά και την ειρήνη στην περιοχή και την ειρήνη στον κόσμο.

Πρόεδρος. – Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής. Επιτύχαμε πολλά περισσότερα από την προηγούμενη φορά, πριν από ένα μήνα. Σας ευχαριστώ επίσης πολύ που τηρήσατε απόλυτα τον χρόνο που είχατε στη διάθεσή σας. Αντιλαμβανόμαστε πως δεν είναι πάντα εύκολο να απαντάτε σε, ορισμένες φορές, περίπλοκες ερωτήσεις μέσα σε ένα λεπτό.

Νομίζω πως είναι πολύ χρήσιμο για όλους μας στα δύο θεσμικά όργανα να καταλαβαίνουμε αλλήλους. Αυτό αποτελεί πολύ υπεύθυνο και πολύ σημαντικό μήνυμα για τους πολίτες μας, ότι δηλαδή τα δύο θεσμικά όργανα μπορούν να συζητάνε ζητήματα και να επικοινωνούν μεταξύ τους.

Θα σας δούμε και πάλι για την Ώρα των Ερωτήσεων τον επόμενο μήνα.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. VIDAL-QUADRAS

Αντιπροέδρου

9. Πολυετές πρόγραμμα 2010-2014 σχετικά με τον Χώρο Ελευθερίας, Ασφάλειας και Δικαιοσύνης (πρόγραμμα της Στοκχόλμης) (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τις δηλώσεις του Συμβουλίου και της Επιτροπής σχετικά με το πολυετές πρόγραμμα 2010-2014 σχετικά με τον Χώρο Ελευθερίας, Ασφάλειας και Δικαιοσύνης (πρόγραμμα της Στοκχόλμης).

Beatrice Ask, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. – (SV) Κύριε Πρόεδρε, κύριοι πρόεδροι των επιτροπών, αξιότιμοι βουλευτές, στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στις 10 και 11 Δεκεμβρίου θα εγκριθεί ένα νέο πενταετές πρόγραμμα για τον Χώρο Ελευθερίας, Ασφάλειας και Δικαιοσύνης, το οποίο θα αντικαταστήσει το τρέχον πρόγραμμα της Χάγης του 2004. Αυτό το νέο πρόγραμμα είναι αποτέλεσμα μιας μακράς προπαρασκευαστικής διαδικασίας που ξεκίνησε εδώ και δύο χρόνια από τις ομάδες για το μέλλον.

Το πρόγραμμα θα βασίζεται στην ανακοίνωση της Επιτροπής, αλλά και σε πολλές γνωμοδοτήσεις των εθνικών κοινοβουλίων, της κοινωνίας των πολιτών και διαφόρων οργάνων και φορέων της ΕΕ που συμμετείχαν στη διαδικασία. Το πρόγραμμα αυτό, ασφαλώς, είναι επίσης αποτέλεσμα εντατικών επαφών και εις βάθος διαπραγματεύσεων με τα κράτη μέλη της ΕΕ και με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Η θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου όσον αφορά τη μελλοντική συνεργασία είναι σημαντική, ιδίως ενόψει του σπουδαιότερου ρόλου που θα διαδραματίσει το Κοινοβούλιο λόγω της Συνθήκης της Λισαβόνας.

Με βάση τα προηγούμενα προγράμματα του Τάμπερε και της Χάγης, η ΕΕ έχει σημειώσει σημαντική πρόοδο στον χώρο της ελευθερίας, της ασφάλειας και της δικαιοσύνης. Ωστόσο, η Ευρώπη εξακολουθεί να αντιμετωπίζει προκλήσεις που πρέπει να αντιμετωπίσουμε από κοινού σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Η έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας θα μας προσφέρει νέες ευκαιρίες να το κάνουμε αυτό και το νέο πολυετές πρόγραμμα εργασίας –το πρόγραμμα της Στοκχόλμης– θα βασιστεί, συνεπώς, στις νέες ευκαιρίες που προσφέρει η Συνθήκη της Λισαβόνας.

Το όραμα του προγράμματος της Στοκχόλμης αφορά μια ασφαλέστερη και περισσότερη ανοιχτή Ευρώπη στην οποία θα προστατεύονται τα δικαιώματα των ατόμων. Οι ανάγκες των πολιτών, των ατόμων, θα αποτελέσουν τη βάση για τη μελλοντική συνεργασία σε αυτόν τον τομέα με έναν τρόπο πολύ πιο ορατό από ό,τι στο παρελθόν. Εργαζόμαστε εξ ονόματος των πολιτών και οι πολίτες πρέπει να αισθάνονται ότι η μελλοντική συνεργασία στην Ευρώπη είναι σημαντική για τους ίδιους. Θα πρέπει συνεπώς να βασίζεται σε πραγματικά προβλήματα, να θέτει συναφή ερωτήματα και να εστιάζει σε συγκεκριμένα μέτρα που θα προσφέρουν προστιθέμενη αξία στην καθημερινή ζωή των πολιτών.

Η μελλοντική συνεργασία σε αυτόν τον τομέα θα πρέπει επίσης να βασίζεται σε μια καλύτερη ισορροπία ανάμεσα σε μέτρα που στόχο θα έχουν τη δημιουργία μιας ασφαλούς Ευρώπης και σε μέτρα για την προστασία των δικαιωμάτων των πολιτών.

Για τους πολίτες, η καταπολέμηση της εγκληματικότητας είναι σημαντική και περιμένουν η συνεργασία στο πλαίσιο της ΕΕ να καταστήσει ευκολότερη την πρόληψη του διασυνοριακού εγκλήματος, αλλά περιμένουν επίσης ελευθερία και δικαιοσύνη. Όπως τόνισα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο παρελθόν, τα μέτρα που έχουν ως στόχο την παροχή αυξημένης ασφάλειας και τα μέτρα για την εγγύηση της ασφάλειας δικαίου και των δικαιωμάτων του ατόμου πρέπει να συμβαδίζουν και, φυσικά, αυτό μπορεί να γίνει.

Όσον αφορά την καταπολέμηση του διασυνοριακού εγκλήματος, οι προκλήσεις είναι μεγάλες. Η διακίνηση ναρκωτικών, η εμπορία ανθρώπων και η τρομοκρατία αποτελούν μια πραγματικότητα στην ήπειρό μας, ενώ ταυτόχρονα έχουμε και νέα είδη εγκληματικότητας, ως αποτέλεσμα του διαδικτύου, για παράδειγμα. Δεν πρέπει να επιτρέψουμε στα εθνικά ή διοικητικά σύνορα να εμποδίζουν τις αρχές καταπολέμησης του εγκλήματος να ασκούν αποτελεσματικά το έργο τους.

Η συνεργασία για την καταπολέμηση του διασυνοριακού εγκλήματος έχει αναπτυχθεί, αλλά έχουμε ακόμα πολλά να κάνουμε ώστε να επιτύχουμε μια αποτελεσματική ευρωπαϊκή συνεργασία στους τομείς της αστυνομίας και του ποινικού δικαίου. Χρειαζόμαστε κοινές λύσεις στα κοινά μας προβλήματα. Η ορθώς αναπτυγμένη αστυνομική συνεργασία, η αποτελεσματική ανταλλαγή πληροφοριών και εμπειρίας και οι καλά αναπτυγμένες μέθοδοι εργασίας αποτελούν θεμελιώδη στοιχεία για την αντιμετώπιση αυτών των προβλημάτων.

Βασικό στοιχείο για την καταπολέμηση του εγκλήματος είναι, φυσικά, η αποδοτική ανταλλαγή πληροφοριών, προσαρμοσμένη στις ανάγκες μας. Σε ευρωπαϊκό επίπεδο θα πρέπει, σε ορισμένες περιπτώσεις, να τυποποιήσουμε την ανταλλαγή πληροφοριών, να την προσαρμόσουμε στις ανάγκες μας και να την καταστήσουμε πιο αποδοτική. Παράλληλα, είναι εξαιρετικά σημαντικό να διασφαλίσουμε ότι η ανταλλαγή πληροφοριών θα συμμορφώνεται με τις βασικές απαιτήσεις της προστασίας δεδομένων και της προστασίας της ιδιωτικής ζωής που πρέπει να επιβάλουμε και ότι δεν θα συλλέγονται και θα αποθηκεύονται περισσότερες πληροφορίες από όσες απαιτούνται για την εξυπηρέτηση αυτού του σκοπού. Πρέπει να δημιουργήσουμε μια ασφαλή Ευρώπη στην οποία το διασυνοριακό έγκλημα θα καταπολεμάται αποτελεσματικά, ενώ παράλληλα θα γίνεται σεβαστή η ιδιωτική ζωή των πολιτών. Είναι απολύτως εφικτό και απαραίτητο να γίνουν και τα δύο. Το θέμα είναι να βρούμε τη σωστή ισορροπία για τα διάφορα μέτρα που θα λάβουμε.

Η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης πρέπει να συνεχίσει να αποτελεί θεμελιώδη αρχή της νομικής συνεργασίας μας. Απαραίτητη προϋπόθεση για τα κράτη μέλη που προτιθενται να αναγνωρίζουν και να θέτουν σε ισχύ τη νομολογία και τις αποφάσεις άλλων κρατών μελών είναι να υπάρχει αμοιβαία εμπιστοσύνη στα νομικά συστήματα αμοτέρων των κρατών μελών. Υπάρχει επίσης το θέμα της εμπιστοσύνης μεταξύ των εθνικών μας αρχών και οι πολίτες πρέπει να έχουν εμπιστοσύνη στα μέτρα τα οποία αποφασίζονται. Ένας τρόπος για να ενισχυθεί η εμπιστοσύνη είναι να αυξήσουμε τη γνώση μας για τα νομικά συστήματα των άλλων χωρών. Ενδεχομένως να χρειαστεί να παρασχεθεί εκπαίδευση, να γίνουν προγράμματα ανταλλαγής, να υπάρξει ενίσχυση των υφιστάμενων δικτύων και σωστοί μηχανισμοί αξιολόγησης.

Ωστόσο, ίσως το πιο σημαντικό μέτρο για την ανάπτυξη εμπιστοσύνης είναι η εγγύηση ορισμένων ελάχιστων δικαιωμάτων όπου και αν βρίσκεται κάποιος εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πρόκειται για απλά πράγματα, όπως το να μπορεί να μάθει κανείς, σε μια γλώσσα που καταλαβαίνει, για τι κατηγορείται και ποια είναι τα δικαιώματα που έχει ως ύποπτος ή ως θύμα σε μια νομική διαδικασία. Είναι ιδιαίτερα ικανοποιητικό το γεγονός ότι, στο πλαίσιο του Συμβουλίου, καταφέραμε να συμφωνήσουμε σχετικά με έναν οδικό χάρτη ως προς τον τρόπο αντιμετώπισης και λεπτομερούς εφαρμογής των δικονομικών δικαιωμάτων των υπόπτων και των εναγομένων. Θα ήταν επιθυμητή η συμπερίληψη του οδικού χάρτη στο πρόγραμμα της Στοκχόλμης και πιστεύω ότι όντως θα συμπεριληφθεί.

Το πρόγραμμα της Στοκχόλμης είναι επίσης σαφές ότι πρέπει να λαμβάνει υπόψη την πλευρά των θυμάτων της εγκληματικότητας. Οι πολίτες που πέφτουν θύματα εγκληματικής ενέργειας στη χώρα τους ή σε άλλο κράτος μέλος πρέπει να λαμβάνουν συναφή πληροφόρηση σε μια γλώσσα που να κατανοούν και να έχουν επαρκή υποστήριξη, πληροφόρηση και προστασία πριν, κατά τη διάρκεια και μετά τη δίκη. Τα θύματα πρέπει επίσης να λαμβάνουν επαρκή αποζημίωση για τη ζημία ή τη βλάβη που υπέστησαν.

Τέλος, θα ήθελα να αναφερθώ εν συντομία στα θέματα αστικού δικαίου τα οποία, σε μεγάλο βαθμό, επηρεάζουν την καθημερινή ζωή των πολιτών. Ένα συγκεκριμένο θέμα είναι η αναθεώρηση του κανονισμού «Βρυξέλλες Ι» σχετικά με την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων από άλλα κράτη μέλη. Μπορεί αυτά να φαίνονται ότι είναι πολύ τεχνικά θέματα, αλλά είναι πολύ σημαντικά για τους πολίτες.

Ένα από τα πιο σημαντικά ζητήματα είναι η κατάργηση της διαδικασίας κήρυξης της εκτελεστότητας (*exequatur*). Επί του παρόντος, όποιος θέλει να εκτελεστεί μια δικαστική απόφαση σε ένα άλλο κράτος μέλος πρέπει πρώτα να υποβάλει αίτηση και στη συνέχεια να εγκριθεί η εκτέλεση της απόφασης από ένα δικαστήριο αυτού του κράτους. Αυτό είναι χρονοβόρο και δαπανηρό για τον πολίτη. Διαπιστώσαμε ότι υπάρχει υψηλός βαθμός υποστήριξης για

την κατάργηση της διαδικασίας κήρυξης της εκτελεστότητας, αλλά πρέπει αυτή η κατάργηση να συνάδει με τις διαδικαστικές εγγυήσεις και τους κανόνες σχετικά με την επιλογή του εφαρμοστέου δικαίου.

Αυτά είναι ορισμένα από τα μεγάλα και σημαντικά ζητήματα που επισημάνθηκαν από τη Σουηδία και από πολλά άλλα κράτη μέλη. Ευχαριστώ πολύ για την προσοχή σας και θα ήθελα πολύ να ακούσω τα σχόλιά σας και να απαντήσω στις ερωτήσεις σας. Ωστόσο, πριν το κάνω αυτό, θα ήθελα να δώσω τον λόγο στον συνάδελφό μου, κ. Billström, ο οποίος είναι αρμόδιος για ορισμένα από τα θέματα μετανάστευσης και ασύλου που θα είναι σημαντικά στο πρόγραμμα της Στοκχόλμης και ο οποίος θα σας τα παρουσιάσει τώρα.

Tobias Billström, Προεδρεύων του Συμβουλίου. – (SV) Κύριε Πρόεδρε, αξιότιμοι βουλευτές, θα ήθελα καταρχάς να ευχαριστήσω το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για την ιδιαίτερα εποικοδομητική συνεργασία του όσον αφορά την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Υποστήριξης για θέματα Ασύλου. Υπάρχουν ορισμένες ακόμη διατυπώσεις που πρέπει να ολοκληρωθούν, αλλά σύντομα θα υπάρχουν οι προϋποθέσεις για τη σύσταση αυτής της υπηρεσίας. Το Συμβούλιο βλέπει θετικά την εποικοδομητική συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο που μας οδήγησε στην επίτευξη αυτού του αποτελέσματος. Αποτελεί καλή αρχή για την αυξημένη συνεργασία που θα έχουμε μόλις τεθεί σε ισχύ η Συνθήκη της Λισαβόνας. Το γεγονός ότι καταφέραμε να φτάσουμε σε μια γρήγορη απόφαση σχετικά με την Υπηρεσία Υποστήριξης αποτελεί καλό παράδειγμα μιας αποδοτικής και ορθής διαδικασίας συναπόφασης.

Το θέμα της σημερινής συζήτησης σήμερα εδώ είναι, ασφαλώς, το προσεχές πενταετές πρόγραμμα για το έργο σχετικά με τη δικαιοσύνη και τις εσωτερικές υποθέσεις. Θέλω καταρχάς να πω ότι πολλά έχουν γίνει στην ΕΕ όσον αφορά τον τομέα του ασύλου και της μετανάστευσης τα τελευταία χρόνια. Για παράδειγμα, λάβαμε αποφάσεις για μια κοινή νομοθεσία όσον αφορά τα θεμέλια μιας κοινής μεταναστευτικής πολιτικής και ενός κοινού συστήματος χορήγησης ασύλου. Παρενθετικά, πρόκειται για έναν στόχο που είχε συμπεριληφθεί και στα δύο προηγούμενα προγράμματα εργασίας του Τάμπερε και της Χάγης. Όταν το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ενέκρινε το Ευρωπαϊκό Σύμφωνο για τη Μετανάστευση και το Άσυλο πέρυσι, δόθηκε νέα πολιτική ώθηση σε αυτόν τον τομέα πολιτικής. Τώρα ήρθε η στιγμή να χαράξουμε την πορεία για τη συνεχή ανάπτυξη της πολιτικής σε αυτόν τον τομέα. Η βασική συλλογιστική για το έργο μας είναι ότι η χρηστή διαχείριση της μετανάστευσης μπορεί να έχει θετική συμβολή προς όλες τις κατευθύνσεις, όχι μόνο για τα κράτη μέλη και την ΕΕ εν γένει, αλλά και για τις χώρες προέλευσης των μεταναστών και για τους ίδιους τους μετανάστες. Αν θέλουμε να επιτύχουμε τους στόχους της στρατηγικής της Λισαβόνας ώστε η ΕΕ να είναι μια δυναμική και ανταγωνιστική οικονομία, τότε ίσως θα χρειαστεί να επιτρέψουμε τη μετανάστευση εργαζομένων σε μεγαλύτερη κλίμακα από τη σημερινή, ιδίως ενόψει των δημογραφικών προκλήσεων που αντιμετωπίζουμε.

Προκειμένου να δοθεί έμφαση στη διεθνή διάσταση της μετανάστευσης, το πρόγραμμα της Στοκχόλμης θα πρέπει να αποτελεί σημείο εκκίνησης για το θέμα της συνεργασίας με τις χώρες προέλευσης και διέλευσης στο πλαίσιο της συνολικής προσέγγισης της μετανάστευσης και της ανάπτυξης. Τα μέσα που έχουν αναπτυχθεί, όπως η εταιρική σχέση κινητικότητας, πρέπει να συνεχίσουν να αναπτύσσονται και να παγιωθούν με στρατηγικό τρόπο. Η σύνδεση μεταξύ μετανάστευσης και ανάπτυξης πρέπει να αξιοποιηθεί καλύτερα και πρέπει να ενισχυθούν τα μέτρα για την καλύτερη εκμετάλλευση των θετικών επιδράσεων της μετανάστευσης στην ανάπτυξη.

Κατά τη διάρκεια των εργασιών για το πρόγραμμα της Στοκχόλμης, διαπιστώθηκε μια συμφωνία σχετικά με την ανάγκη των κρατών μελών να αποτρέψουν την παράνομη μετανάστευση στην ΕΕ με κοινό και συντονισμένο τρόπο. Η ανάπτυξη μιας αποτελεσματικής πολιτικής επαναπατρισμού αποτελεί σημαντικό στοιχείο αυτού του έργου. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο Frontex μπορεί να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο σε αυτή την προσπάθεια και είναι σαφές ότι τα κράτη μέλη θέλουν να δουν την ενίσχυση αυτού του οργανισμού. Η ενίσχυση της συνεργασίας με τις χώρες προέλευσης και διέλευσης είναι επίσης πολύ σημαντική. Ωστόσο, θέλω να τονίσω ότι, στην προσπάθεια για την πρόληψη της παράνομης μετανάστευσης, είναι σημαντικό να διατηρήσουμε μια ισορροπία ώστε τα μέτρα ασφάλειας που θα εφαρμοστούν να μην αποβούν εις βάρος της νόμιμης μετανάστευσης στην ΕΕ καθιστώντας την πιο περίπλοκη ή της πρόσβασης στη διαδικασία χορήγησης ασύλου καθιστώντας την δυσκολότερη για τους αιτούντες άσυλο. Οι κίνδυνοι για τις ευάλωτες ομάδες, για τα ασυνόδευτα παιδιά επί παραδείγματι, πρέπει επίσης να ελαχιστοποιηθούν. Η Επιτροπή θα εκπονήσει ένα σχέδιο δράσης με μέτρα που θα λαμβάνουν υπόψη τα συμφέροντα των παιδιών.

Το θέμα της αλληλεγγύης και του επιμερισμού της ευθύνης θα συζητηθεί στο πρόγραμμα της Στοκχόλμης. Δεν υπάρχουν απλές λύσεις. Το σημείο εκκίνησης μας πρέπει να είναι η αναζήτηση γενικών και βιώσιμων λύσεων, βασιζόμενοι στη συνολική προσέγγιση στη μετανάστευση και στην επίγνωση ότι η κοινή συνεργασία με τρίτες χώρες αποτελεί καθοριστικό παράγοντα. Πρέπει να αναπτύξουμε ένα είδος μηχανισμού αλληλεγγύης ώστε να μπορέσουμε να βοηθήσουμε τα κράτη μέλη που δέχονται ιδιαίτερη πίεση και υποδέχονται δυσανάλογο αριθμό αιτούντων άσυλο. Τα κράτη μέλη πρέπει επίσης να τύχουν υποστήριξης για περαιτέρω ανάπτυξη των δυνατοτήτων τους. Ο Frontex πρέπει να ενισχυθεί και να αποκτήσει μεγαλύτερο ρόλο στον επαναπατρισμό των μεταναστών. Στόχος είναι να μπορούμε να επιδείξουμε περισσότερη αλληλεγγύη τόσο με τα κράτη μέλη όσο και με τις τρίτες χώρες που υφίστανται

την εντονότερη μεταναστευτική πίεση. Παράλληλα, πρέπει να πούμε με σαφήνεια ότι χρειαζόμαστε μια ολοκληρωμένη προσέγγιση που θα είναι αποτελεσματική τόσο βραχυπρόθεσμα όσο και μακροπρόθεσμα.

Είναι σημαντικό να αναφερθεί στο πρόγραμμα της Στοκχόλμης ότι ο στόχος που καθορίστηκε στο παρελθόν για τη δημιουργία ενός κοινού ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου το αργότερο μέχρι το 2012 εξακολουθεί να ισχύει. Το κεντρικό στοιχείο του κοινού συστήματος χορήγησης ασύλου πρέπει να είναι ότι ένας αιτών άσυλο θα πρέπει να έχει την ίδια υποδοχή και η αίτησή του να εξετάζεται με τα ίδια κριτήρια ανεξαρτήτως του κράτους μέλους στο οποίο φθάνει. Η χρηστή πρακτική συνεργασία είναι θεμελιώδης για να το καταφέρουμε αυτό. Σε αυτό το πλαίσιο, η Υπηρεσία Υποστήριξης για Θέματα Ασύλου θα διαδραματίσει σημαντικό ρόλο.

Ένα άλλο σημαντικό στοιχείο του κοινού συστήματος χορήγησης ασύλου είναι η λεγόμενη «εξωτερική διάσταση». Αναφερόμαι κυρίως στην επανεγκατάσταση των προσφύγων από τρίτες χώρες. Η Επιτροπή πρόσφατα υπέβαλε μια πρόταση για ένα κοινό ευρωπαϊκό πρόγραμμα επανεγκατάστασης. Πρόκειται για μια πτυχή που η πλειοψηφία των κρατών μελών θα ήθελε να δει να εκφράζεται στο πρόγραμμα της Στοκχόλμης.

Προκειμένου να καταφέρουμε να επιτύχουμε τον στόχο ενός κοινού συστήματος χορήγησης ασύλου μέχρι το 2012, χρειαζόμαστε στενή συνεργασία του Συμβουλίου και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Μέχρι στιγμής, έχουν υποβληθεί διάφορες προτάσεις νομοθετικών πράξεων. Καταρχάς, λοιπόν, πρέπει να σημειώσουμε πρόοδο με αυτές τις προτάσεις.

Η σύνδεση του εσωτερικού έργου της ΕΕ για τη δικαιοσύνη και τις εσωτερικές υποθέσεις και των εξωτερικών σχέσεων της ΕΕ καθίσταται όλο και πιο σημαντική ως προς την πρόοδο που πρέπει να σημειωθεί, και όχι μόνο στο πλαίσιο της πολιτικής για το άσυλο και τη μετανάστευση. Ως εκ τούτου, πρέπει να ενισχύσουμε τον ρόλο της ΕΕ ως παγκόσμιου φορέα σε αυτόν τον τομέα και να εστιάσουμε ιδιαίτερα στην εταιρική μας σχέση και συνεργασία με τρίτες χώρες. Η προοπτική της δικαιοσύνης και των εσωτερικών υποθέσεων στις εξωτερικές σχέσεις της ΕΕ πρέπει να αναπτυχθεί.

Αυτό είναι το κύριο στοιχείο του σχεδίου του προγράμματος της Στοκχόλμης που εκπόνησε η Προεδρία. Βρισκόμαστε στο τέλος μιας εντατικοτάτης περιόδου διαπραγματεύσεων και ελπίζουμε ότι το πρόγραμμα θα εγκριθεί σε δύο εβδομάδες περίπου.

Τέλος, θα ήθελα να αναφερθώ εν συντομία στη Συνθήκη της Λισαβόνας. Η νέα συνθήκη θα επιφέρει σημαντικές αλλαγές στον χώρο της ελευθερίας, της ασφάλειας και της δικαιοσύνης ως αποτέλεσμα της εισαγωγής νέων νομοθετικών βάσεων. Η συνθήκη νομοθετική διαδικασία που εισάγεται θα δώσει μεγαλύτερο ρόλο στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο όσον αφορά τη νομοθετική διαδικασία σε διάφορους τομείς. Η κ. Ask και εγώ προσβλέπουμε σε ενισχυμένη συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Πιστεύω επίσης ότι τα νέα καθήκοντα που εκχωρήθηκαν στα εθνικά κοινοβούλια θα είναι σημαντικά για την ενίσχυση του δημοκρατικού ελέγχου σε αυτόν τον τομέα πολιτικής. Ευχαριστώ πολύ για την προσοχή σας. Όπως είπε και η συνάδελφός μου, κ. Ask, θα χαρούμε να ακούσουμε τις απόψεις σας.

Jacques Barrot, Αντιπρόεδρος της Επιτροπής. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, μετά τις εξαιρετικές παρουσιάσεις της κ. Ask και του κ. Billström, θα εστιάσω στα βασικά ζητήματα.

Καταρχάς, θέλω να ευχαριστήσω την Προεδρία, η οποία στην ανακοίνωσή της διαφύλαξε το πνεύμα του προγράμματος της Στοκχόλμης και έθεσε τους ευρωπαίους πολίτες στο επίκεντρο της δράσης της. Ελπίζουμε ότι αυτό το κείμενο, το οποίο πρέπει να εγκριθεί από το προσεχές Συμβούλιο Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων και στη συνέχεια να υποβληθεί στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Δεκεμβρίου, θα είναι ένα φιλόδοξο και ισορροπημένο κείμενο και θα αντικατοπτρίζει ασφαλώς τη νέα θεσμική ισορροπία.

Θα γίνετε πλέον συννομοθέτες σε όλους σχεδόν τους τομείς της δικαιοσύνης και των εσωτερικών υποθέσεων και, ως εκ τούτου, είναι αλήθεια ότι αυτή η κοινοβουλευτικοποίηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης σημαίνει αυξημένες αρμοδιότητες για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στη διαδικασία λήψης αποφάσεων, αλλά και μεγαλύτερο έλεγχο από τα εθνικά κοινοβούλια των αντίστοιχων κυβερνήσεών τους. Αυτή η συμμετοχή των κοινοβουλίων αποτελεί ευκαιρία γι' αυτόν τον σημαντικό χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης.

Έρχομαι τώρα στις προτεραιότητες που επισημαίνονται στο σχέδιο ψηφισμάτος σας. Δίνετε έμφαση στον σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων. Ορθώς δίνετε έμφαση σε αυτή την ελεύθερη κυκλοφορία, η οποία αποτελεί σημαντικό αγαθό και είναι σαφές ότι δεν πρέπει να αμφισβητείται.

Όσον αφορά τα θεμελιώδη δικαιώματα, επιτύχαμε δύο μεγάλες καινοτομίες με τη Συνθήκη της Λισαβόνας: ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων γίνεται δεσμευτικός και ανοίγει ο δρόμος για να γίνει η Ένωση μέλος της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Όπως υπογραμμίζετε στο ψηφισμά σας, πρέπει να καταρτίσουμε ένα ολοκληρωμένο σύστημα προστασίας των δεδομένων που θα ενσωματώνει τις τεχνολογικές εξελίξεις. Η Επιτροπή

θα υποβάλει μια ανακοίνωση επί αυτού του θέματος το 2010. Πιστεύω επίσης ότι πρέπει να καλύψουμε όλες τις πολιτικές της Ένωσης με αυτό το ολοκληρωμένο σύστημα προστασίας των δεδομένων.

Δίνετε έμφαση στην προστασία των παιδιών. Με τη σουηδική Προεδρία, γιορτάσαμε την 20ή επέτειο της Διεθνούς Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Παιδιού. Η Ένωση πρέπει να παραμείνει στην πρώτη γραμμή αυτής της προσπάθειας. Για τον λόγο αυτό θα υποβάλουμε ένα σχέδιο δράσης για τους μη συνοδευόμενους ανηλίκους στις αρχές του 2010.

Σε γενικές γραμμές, η Επιτροπή και το Κοινοβούλιο έχουν την ίδια βούληση όσον αφορά την καταπολέμηση κάθε μορφής διάκρισης και την προώθηση της ισότητας ανδρών και γυναικών. Χαιρετίζω το γεγονός ότι το Κοινοβούλιο και η Επιτροπή ακολουθούν την ίδια προσέγγιση, δηλαδή θέτουν στο επίκεντρο της δράσης τους τον ευρωπαίο πολίτη όσον αφορά την ελεύθερη κυκλοφορία, τα εκλογικά δικαιώματα, την προξενική προστασία, και ούτω καθεξής. Τώρα θα μπορέσουμε να θέσουμε όλες αυτές τις πολιτικές σε εφαρμογή. Η Συνθήκη της Λισαβόνας επιτρέπει τη διαδικασία πρωτοβουλίας των πολιτών και η Επιτροπή μόλις εξέδωσε μια πράσινη βίβλο σχετικά με αυτό το θέμα. Το 2010 θα υποβληθεί μια πρόταση με βάση το αποτέλεσμα της διαβούλευσης που θα λάβει χώρα.

Όπως μόλις εξήγησε πολύ καλά η υπουργός, κ. Ask, πρέπει να προσπαθήσουμε ώστε οι δικαστές στα κράτη μέλη μας να έχουν μια κοινή ευρωπαϊκή δικαστική κουλτούρα. Αυτό μπορούμε να το πετύχουμε με την κατάρτιση. Αναλάβαμε μια δέσμευση στο πρόγραμμα της Στοκχόλμης: τουλάχιστον οι μισοί δικαστές και εισαγγελείς στην Ένωση να έχουν λάβει ευρωπαϊκή κατάρτιση ή να έχουν συμμετάσχει σε μια ανταλλαγή με συναδέλφους τους από άλλο κράτος μέλος.

Υπογραμμίζετε επίσης την ανάγκη να διευκολυνθεί η πρόσβαση στη δικαιοσύνη και να υποστηριχθεί η εύρυθμη λειτουργία της οικονομίας. Τονίζετε την προστασία των θυμάτων – θυμάτων οικιακής βίας και θυμάτων τρομοκρατίας. Η Επιτροπή θα υποβάλει προτάσεις και επί αυτού του θέματος, δραττόμενη των ευκαιριών που παρέχει η Συνθήκη της Λισαβόνας.

Όσον αφορά την πτυχή της ασφάλειας και της προστασίας, επισημάνετε την έλλειψη ολοκληρωμένης στρατηγικής σχετικά με τη δομή της ασφάλειας και τη διαχείριση των συνόρων. Για τον λόγο αυτό, όπως πολύ καλά εξήγησε η κ. Ask, το πρόγραμμα της Στοκχόλμης περιλαμβάνει μια αυθεντική στρατηγική εσωτερικής ασφάλειας – μια στρατηγική που σέβεται φυσικά τα θεμελιώδη δικαιώματα και συμπληρώνει τη στρατηγική εξωτερικής ασφάλειας.

Αυτή η ολοκληρωμένη στρατηγική εσωτερικής ασφάλειας βασίζεται στη συνεργασία αστυνομίας και ποινικής δικαιοσύνης και στη διαχείριση της πρόσβασης στην ευρωπαϊκή επικράτεια.

Όπως ορθώς επισημάνει ο κ. Billström μόλις τώρα, η πολιτική μετανάστευσης πρέπει να αποτελεί μέρος ενός μακροπρόθεσμου οράματος για τη βελτιστοποίηση της συμβολής των μεταναστών στην οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη. Πρέπει να παράσχουμε στους νόμιμους μετανάστες ένα σαφές και κοινό καθεστώς. Πρέπει επίσης να αποτρέψουμε και να μειώσουμε την παράνομη μετανάστευση επιδεικνύοντας ταυτόχρονα σεβασμό για τα ανθρώπινα δικαιώματα και την ανθρώπινη αξιοπρέπεια. Θα προσέθετα ότι περιγράψαμε σε αυτό το σημείο τα στοιχεία της γενικής προσέγγισης που θα επιτρέψει τη σύνδεση ανάπτυξης και μετανάστευσης.

Όσον αφορά το άσυλο, υποστηρίζω την έκκλησή σας για ειλικρινή αλληλεγγύη μεταξύ των κρατών μελών. Η Ένωση πρέπει να γίνει ένας πραγματικά κοινός και ενωμένος χώρος προστασίας, στηριζόμενη στον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των υψηλών προτύπων προστασίας, και το άσυλο πρέπει να παρέχεται, όπως είπε ο κ. Billström, σύμφωνα με τα ίδια κριτήρια σε όλη την Ευρώπη. Πρέπει να επιδεικνύεται πλήρης αλληλεγγύη μεταξύ των κρατών μελών και, ειδικά, προς εκείνα τα κράτη που δέχονται τους μεγαλύτερους αριθμούς προσφύγων.

Αυτός ο χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης απαιτεί, φυσικά, και μια ισχυρή εξωτερική διάσταση συνεπή με την εξωτερική πολιτική της Ένωσης. Αναφέρετε επανειλημμένως στο ψήφισμά σας τη σημασία της παρακολούθησης, της αξιολόγησης. Συμμεριζόμαστε την άποψή σας και σε αυτό το θέμα. Πρέπει να μειώσουμε το μεγάλο χάσμα που υπάρχει μεταξύ των προτύπων και των πολιτικών που εγκρίνονται σε ευρωπαϊκό επίπεδο και της εφαρμογής τους σε εθνικό επίπεδο. Πρέπει επίσης να εξετάσουμε τις ενδεχόμενες επιπτώσεις των νομοθετικών προτάσεων στους πολίτες και να βελτιώσουμε τον τρόπο με τον οποίο χρησιμοποιείται η αξιολόγηση των μέσων που υιοθετούνται.

Συμπερασματικά, η Επιτροπή συμμετέχει πλήρως στη διαπραγμάτευση του προγράμματος της Στοκχόλμης. Ανέφερα την ικανοποίησή μου για τη συνεργασία μας με τη σουηδική Προεδρία, με την οποία επιτελέσαμε ένα διεξοδικό και σοβαρό έργο. Ασφαλώς, η γνώμη του Κοινοβουλίου είναι πολύ σημαντική για εμάς, ειδικά σε αυτή την τελευταία φάση πριν από την έγκριση του προγράμματος της Στοκχόλμης από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο. Γι' αυτό σας ευχαριστώ ειλικρινά και γι' αυτό επίσης και εγώ με τη σειρά μου θα σας ακούσω πολύ προσεκτικά. Ευχαριστώ το Κοινοβούλιο.

Manfred Weber, εξ ονόματος της Ομάδας PPE. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Αντιπρόεδρε, κύριοι υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαι εδώ και πέντε χρόνια στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και εργάζομαι στον τομέα εσωτερικών υποθέσεων και δικαιοσύνης. Σήμερα, λοιπόν, είναι μια ιδιαίτερα χαρούμενη ημέρα για μένα, αφού έχουμε την ευκαιρία να συζητάμε τα προγράμματα για τα επόμενα πέντε προσεχή έτη και μπορούμε να εκφράσουμε τις απόψεις μας γι' αυτό το μέλλον ως Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σε ισότιμη νομοθετική βάση.

Συζητάμε ένα χαρτοφυλάκιο, ένα θεματικό πεδίο, για το οποίο οι πολίτες ενδιαφέρονται, για το οποίο οι πολίτες ζητούν απαντήσεις από εμάς και πιστεύουν ότι πρόκειται για έναν τομέα όπου χρειαζόμαστε περισσότερη Ευρώπη. Αυτό δεν ισχύει για κάθε θεματικό πεδίο, αλλά σε αυτή την περίπτωση ισχύει. Ζητούν από εμάς να δράσουμε. Ζητούν απαντήσεις από εμάς. Ως εκ τούτου, θα ήθελα εν συντομία να περιγράψω τις αλλαγές που θα προκύψουν από τη νέα βάση εργασίας και από αυτά τα θέματα.

Το πρώτο σημείο είναι η συνεργασία με το Συμβούλιο. Έχουμε πάντα εδώ εκπροσώπους του Συμβουλίου οι οποίοι πάντα μας λένε, ως Προεδρεύοντες του Συμβουλίου, ότι το Κοινοβούλιο είναι πολύ σημαντικό και ότι πρέπει να εργαστούμε από κοινού. Όταν αφήνουν αυτόν τον ρόλο, όμως, αυτή η κατανόηση χάνεται. Το έργο μας, ως βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, είναι να απαιτήσουμε από το Συμβούλιο να μην χάνει πλέον αυτή την κατανόηση ή να δημιουργεί προηγούμενα –όπως με τη συμφωνία SWIFT για παράδειγμα– παρά το γεγονός ότι δεν εντάσσει εμάς εδώ στο Κοινοβούλιο στη διαδικασία έγκρισης. Αυτό δεν πρέπει να συμβαίνει και δεν θα συμβαίνει στο μέλλον. Ήταν ένα κακό παράδειγμα για το πώς τα θεσμικά όργανα αντιμετωπίζουν σοβαρά το ένα το άλλο.

Το δεύτερο σημείο που θέλω να επισημάνω είναι ότι πρέπει να είμαστε δημιουργοί ιδεών. Η νέα συνθήκη μάς δίνει την ευκαιρία να υποβάλλουμε νομοθετικές πρωτοβουλίες. Αν θέλουμε να ενισχύσουμε τον Frontex, δεν μπορούμε απλώς να ζητάμε να γίνουν πράγματα και απλώς να υποβάλλουμε προτάσεις, πρέπει να θέσουμε επί τάπητος και τη νομοθεσία. Στο μέλλον, θα έχουμε την ευκαιρία να το κάνουμε αυτό.

Η τρίτη παρατήρησή μου είναι ότι πρέπει επίσης να γίνουμε σοβαρός εταίρος, ο οποίος δεν θα καταρτίζει απλώς ευχολόγια. Όταν, για παράδειγμα, ασχολούμαστε με την καταπολέμηση της παράνομης μετανάστευσης, δεν πρέπει απλώς να μεταφέρουμε τις θέσεις των ΜΚΟ, πρέπει να είμαστε σοβαρός εταίρος. Τέλος, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πρέπει να λάβει σοβαρά υπόψη την επικουρικότητα. Όταν θα έχουμε αρμοδιότητα, πρέπει και να εξετάσουμε ποια θεματικά πεδία θα ήταν καλύτερα να αντιμετωπιστούν σε εθνικό ή περιφερειακό επίπεδο.

Αυτά τα τέσσερα θέματα είναι σημαντικά για τα επόμενα έτη. Η Ομάδα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες) θα ήθελε οι προτάσεις για το πρόγραμμα της Στοκχόλμης να ήταν ακόμα πιο φιλόδοξες, αλλά σήμερα είναι μια μέρα χαράς καθώς μπαίνουμε σε αυτή τη νέα φάση και το μόνο που μένει να πούμε είναι: «ας στρωθούμε στη δουλειά!».

Monika Flašíková Beňová, εξ ονόματος της Ομάδας S&D. – (SK) Η εισαγωγή της Συνθήκης της Λισαβόνας θα συμβάλει σημαντικά στην επιτυχία αυτής της πρωτοβουλίας.

Η διαδικασία που εισαγάγει η συνθήκη θα ενισχύσει την Ένωση εκ των έσω, καθώς και σε παγκόσμιο πλαίσιο, και συνδέεται επίσης πολύ στενά με την ενίσχυση της συνεργασίας στον τομέα του σημερινού τρίτου πυλώνα. Η Ένωση θα γίνει πιο ανοικτή, πιο αποτελεσματική και πιο δημοκρατική. Η βασική πρόκληση και προτεραιότητα είναι να διασφαλιστούν τα θεμελιώδη δικαιώματα και οι ελευθερίες, αλλά και η ακεραιότητα και η ασφάλεια στην Ευρώπη μέσω της πλήρους στήριξης της αποτελεσματικής εφαρμογής και του επαρκούς σεβασμού, καθώς και της βελτίωσης, των υφιστάμενων νομικών μέσων, λαμβάνοντας ταυτόχρονα υπόψη την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των πολιτικών ελευθεριών.

Το πρόγραμμα της Στοκχόλμης τονίζει την εγγύηση αυτών των δικαιωμάτων, ειδικά στον τομέα της δικαιοσύνης και της ασφάλειας. Πρέπει να δώσουμε προτεραιότητα στους μηχανισμούς εκείνους που θα διευκολύνουν την πρόσβαση των πολιτών στα δικαστήρια, ώστε να ενισχυθούν τα δικαιώματα και τα έννομα συμφέροντά τους σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Πρέπει επίσης να εφαρμόσουμε μια στρατηγική που θα ενισχύσει την αστυνομική συνεργασία και την επιβολή των δικαιωμάτων, καθώς και τη βελτίωση της ασφάλειας στην Ευρώπη.

Θα ήθελα επίσης να ευχαριστήσω όλους τους εισηγητές για τα συμπεράσματά τους και εσάς, κύριε Πρόεδρε, για τον χρόνο σας.

Jeanine Hennis-Plasschaert, εξ ονόματος της Ομάδας ALDE. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσα τώρα να συνοψίσω εκείνα τα σημεία του 27 σέλιδου ψηφίσματός μας που είναι πιο συναφή για τις άλλες Ομάδες, αλλά δεν θα το κάνω. Αντ' αυτού, θα ήθελα να μοιραστώ μαζί σας την παρακάτω ιστορία.

Σε μια πτήση της British Airways από το Γιοχάνεσμπουργκ μια εύπορη, μεσήλικη λευκή κυρία από τη Νότια Αφρική κάθεται δίπλα σε έναν μαύρο άνδρα. Φωνάζει λοιπόν την αεροσυνοδό για να διαμαρτυρηθεί για τη θέση στην οποία κάθεται. «Ποιο είναι το πρόβλημα, κυρία;», τη ρωτά η αεροσυνοδός. «Δεν βλέπετε;», της απαντά εκείνη, «είναι

αδύνατον να καθίσω δίπλα σε αυτόν τον απαίσιο άνθρωπο. Βρείτε μου άλλη θέση!». Λίγα λεπτά αργότερα, η αεροσυνοδός επιστρέφει λέγοντας: «Κυρία, δυστυχώς, όπως το φανταζόμουν, η οικονομική θέση είναι πλήρης. Μίλησα με την υπεύθυνη καμπίνας και η διακεκριμένη θέση είναι επίσης πλήρης. Ωστόσο, έχουμε ένα κάθισμα στην πρώτη θέση». Πριν η νοτιοαφρικανή κυρία προλάβει να απαντήσει, η αεροσυνοδός συνεχίζει «Σπάνια προσφέρουμε αυτή την αναβάθμιση, αλλά δεδομένων των συνθηκών ο πιλότος θεώρησε εξωφρενικό να είναι κάποιος υποχρεωμένος να καθίσει δίπλα σε ένα τόσο ενοχλητικό άτομο». Στη συνέχεια απευθύνεται στον μαύρο άνδρα που κάθεται δίπλα στη νοτιοαφρικανή κυρία και λέει: «Κύριε, αν θέλετε να πάρετε τα πράγματά σας, έχω ετοιμάσει ένα κάθισμα στην πρώτη θέση για εσάς μπροστά». Οι γύρω επιβάτες επευφημούσαν όρθιοι καθώς ο άνδρας προχωρούσε στον διάδρομο για να καθίσει στην πρώτη θέση.

Τώρα, τι σχέση μπορεί να έχει αυτό με εμάς; Θεωρούμε τους άλλους κατώτερους; Η λευκή νοτιοαφρικανή κυρία θα μας εξέπληττε όλους. Αλλά, πρόκειται ασφαλώς για ένα ακραίο παράδειγμα. Ωστόσο, πιστεύω ειλικρινά ότι κάποιοι από τους συναδέλφους μας βουλευτές ειδικά από το ΕΛΚ, αλλά και από το Συμβούλιο, καταλαβαίνουν πολύ καλά τι θέλω να πω με αυτό το παράδειγμα. Η άλλη Ομάδα, στην οποία ανήκω, πιστεύει ακράδαντα σε μια Ευρώπη την οποία οι πολίτες μπορούν να κατανοήσουν, να εμπιστευθούν και να πιστέψουν. Αυτή η Ευρώπη πρέπει να βασίζεται στα ανθρώπινα δικαιώματα, στις θεμελιώδεις ελευθερίες, στη δημοκρατία, στο κράτος δικαίου και, ναι, στην αληθινή ισότητα για όλους. Είναι καιρός να αντιμετωπίσουμε κάθε μορφή διάκρισης για οποιοδήποτε λόγο, συμπεριλαμβανομένου του γενετήσιου προσανατολισμού.

Jan Philipp Albrecht, *εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE*. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, εμείς στην Ομάδα των Πρασίνων/Ευρωπαϊκή Ελεύθερη Συμμαχία αναρωτιόμαστε πώς γίνεται να αποφασίζουμε εδώ για ένα ψήφισμα σχετικά με ένα πρόγραμμα που είναι ήδη αναχρονιστικό. Μόλις χθες, η σουηδική Προεδρία υπέβαλε μια νέα, ευρέως τροποποιημένη πρόταση για το πρόγραμμα της Στοκχόλμης. Υποθέτω ότι η πλειοψηφία των βουλευτών του σεβαστού Κοινοβουλίου δεν θα είχαν την ευκαιρία να διαβάσουν την εν λόγω πρόταση. Κατά τη γνώμη μου, αυτή η κατάσταση είναι απαράδεκτη για ένα τόσο ευαίσθητο θέμα.

Επιπροσθέτως, η διαδικασία του Κοινοβουλίου που οδήγησε σε αυτό το ψήφισμα ήταν ιδιαίτερος ασαφής και, ενίοτε, χαοτική. Οι μικρότερες ομάδες αποκλείστηκαν όσο ήταν δυνατόν από τη διαδικασία σύνταξης του ψηφίσματος και η πληθώρα τροπολογιών στις διαδικασίες των κοινών επιτροπών έθεσε σημαντικά εμπόδια για τη δημοκρατική λήψη αποφάσεων. Γι' αυτό, δείξτε κατανόηση στο αίτημά μας για μια σειρά ψηφοφοριών κατά τμήματα. Το Κοινοβούλιο πρέπει να προβληματιστεί σοβαρά για το πώς επιθυμεί να αντιμετωπίσει αυτές τις συνθήκες, τόσο για το Συμβούλιο όσο και για τους ίδιους τους βουλευτές του.

Στρέφομαι τώρα στο περιεχόμενο του προγράμματος της Στοκχόλμης. Ορισμένα μέρη αυτού του προγράμματος εργασίας πρέπει αναμφίβολα να θεωρηθούν πρόοδος. Όσον αφορά τη δικαιοσύνη και την κοινή δημιουργία των κανόνων αστικού δικαίου, και εμείς οι Πράσινοι αναγνωρίζουμε μια θετική αφετηρία για τα προσεχή έτη. Εντούτοις, όσον αφορά τις σχέσεις των πολιτών με το κράτος, το πρόγραμμα αποτελεί μια δήλωση ενός κάκιστα διαμορφωμένου πλαισίου. Σε σχέση με την πολιτική μετανάστευσης και ασύλου, τα πολιτικά δικαιώματα και την προστασία των δεδομένων, η ανάγκη για ασφάλεια στην Ευρώπη έχει τεθεί σε προτεραιότητα εις βάρος των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της ελευθερίας. Υπονοείται ανοικτά ότι περισσότερη ελευθερία στην Ευρώπη θα οδηγούσε αυτόματα σε λιγότερη ασφάλεια.

Σας ρωτώ λοιπόν, πού βρίσκεται ο ιδρυτικός μύθος της ευρωπαϊκής ιδέας σε αυτή την περίπτωση; Εδώ ανατροφοδοτείται ο φόβος, και όχι ο δικαιολογημένος φόβος του οργανωμένου εγκλήματος ή της τρομοκρατίας –όπως αναφέρεται στο πρόγραμμα– αλλά ο φόβος για τον συνάνθρωπο εδώ στην Ευρώπη, ο φόβος για εκείνους που θέλουν να έρθουν στην Ευρώπη και, πάνω απ' όλα, ο φόβος για οτιδήποτε αντιλαμβάνομαστε ως ξένο.

Το πρόγραμμα της Στοκχόλμης, και δυστυχώς και το προτεινόμενο ψήφισμα, εξακολουθούν να συνδέουν την εσωτερική και την εξωτερική πολιτική προκειμένου να διευκολύνουν την παρακολούθηση όλων στην Ευρώπη και τη στέρηση των δικαιωμάτων των ατόμων που βρίσκονται στα εξωτερικά σύνορά μας, η οποία θα επιβληθεί από τον Frontex. Η Ευρώπη πρέπει επιτέλους να εγκαταλείψει αυτή την τάση και να εξετάσει λεπτομερώς τις λανθασμένες κινήσεις των τελευταίων ετών.

Αυτό σημαίνει επίσης τη συνεδητή προάσπιση και στήριξη των πιστεύω μας. Και τούτο ισχύει, για παράδειγμα, στις συζητήσεις μας για τη συμφωνία SWIFT. Γιατί υποχωρούμε για άλλη μια φορά στην πολιτική των ΗΠΑ όσον αφορά τα θέματα της πολιτικής ασφάλειας –όπως στην περίπτωση της συμφωνίας SWIFT– χωρίς λόγο και χωρίς μια ολοκληρωμένη συζήτηση επί του θέματος σε αυτό το Σώμα; Γιατί εμείς στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, επιτρέπουμε στο Συμβούλιο να υπερέχει έναντι ημών ξανά και ξανά; Εμείς στο Κοινοβούλιο πρέπει οπωσδήποτε να κάνουμε κάτι γι' αυτό. Να στείλουμε ένα μήνυμα εδώ και τώρα –και στις κυβερνήσεις σας– υπέρ των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και υπέρ της ελευθερίας και να υπερψηφίσουμε όλες τις τροπολογίες μας. Εμείς, οι Πράσινοι, δεν μπορούμε να υπερψηφίσουμε το ψήφισμα ως έχει.

Timothy Kirkhope, εξ ονόματος της Ομάδας ECR. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, η πρόταση ψηφίσματος στην οποία αναφερόμαστε σε αυτή τη συζήτηση ομολογώ ότι αποτελεί τέλειο παράδειγμα της χειρότερης εικόνας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Μολονότι αναγνωρίζω το δύσκολο έργο των εισηγητών και δεν αμφισβητώ τις αγαθές προθέσεις τους, στην προσπάθεια να συμπεριληφθούν τα πάντα στο κείμενο των 27 σελίδων, η πρόταση είναι συγκεχυμένη και, κατά τη γνώμη μου, πολύ κατώτερη από ό,τι θα άξιζε στην Ατζέντα της Στοκχόλμης και στη σουηδική Προεδρία.

Επιτρέψτε μου να τονίσω ότι και εμείς θέλουμε να δούμε μεγαλύτερη συνεργασία στην προσπάθεια εξεύρεσης λύσεων και αλληλεγγύη όσον αφορά τα θέματα της μετανάστευσης και της καταπολέμησης της διαφθοράς, καθώς και της ανταλλαγής πληροφοριών, αλλά αυτό δεν χρειάζεται να γίνει υποχρεωτικά εις βάρος της εθνικής κυριαρχίας, ούτε θα πρέπει να είναι υπερβολικά περιοριστικό.

Η σωστή εφαρμογή της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες του 1951 σε όλη την Ευρώπη εξακολουθεί να αποτελεί τον καλύτερο τρόπο αντιμετώπισης των ζητημάτων χορήγησης ασύλου. Υποστηρίζουμε την ανταλλαγή πληροφοριών για να διασφαλίσουμε την ύπαρξη μιας πραγματικής προσέγγισης ΔΕΥ στη χρήση των δεδομένων, η οποία θα διέπεται από ισχυρή προστασία των προσωπικών δεδομένων, βάσει των αρχών της αναλογικότητας, της αναγκαιότητας και της διαφάνειας.

Υποστηρίζουμε επίσης την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης και τα δικαιώματα ελεύθερης κυκλοφορίας πρέπει να διασφαλίζονται για κάθε ευρωπαίο πολίτη, αλλά η κατάχρηση αυτών των δικαιωμάτων πρέπει να περιορίζεται μέσω ισχυρών συννοριακών ελέγχων και με χρήση του βάρους της ΕΕ για να εξασφαλιστεί γρήγορος επαναπατρισμός, και μέσω της ανάπτυξης του Frontex για την προστασία των εξωτερικών συνόρων της ΕΕ. Η ανταλλαγή πληροφοριών βοηθά στην καταπολέμηση της τρομοκρατίας.

Υποστηρίζουμε επίσης τη σοβαρή στρατηγική της ΕΕ για την καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος, εστιάζοντας στις συμμορίες που εμπλέκονται στη διακίνηση ανθρώπων, όπλων και ζώων, κατασχοντας τα παράνομα κέρδη και συνεργαζόμενοι με τους ευρωπαϊκούς οργανισμούς στα σύνορα της ΕΕ. Εντούτοις, δεν μπορούμε να υποστηρίξουμε σημεία που θεωρούμε ότι αποτελούν καταφανείς καταπατήσεις της εθνικής κυριαρχίας, εκτός αν αυτά οδηγούν σε μεγαλύτερη συνεργασία. Ασφαλώς, υπάρχει κάποια ειρωνεία στην έκκληση για υποχρεωτική και αμετάκλητη αλληλεγγύη. Η αλληλεγγύη είναι κάτι που προσφέρεται οικειοθελώς και δεν είναι υποχρεωτική.

Σε γενικές γραμμές, εκτιμώ ότι η σουηδική Προεδρία, και η ίδια η πρόταση ψηφίσματος, έχουν καλές ιδέες, αλλά δυστυχώς, ως συνήθως, μένουμε μόνο στα ευχολόγια και στις επιθυμίες ενώ πολύ λίγα μπορούν να επιτευχθούν.

Cornelia Ernst, εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Συνομοσπονδιακή Ομάδα της Ευρωπαϊκής Ενωτικής Αριστεράς/Αριστερά των Πρασίνων των Βορείων Χωρών δεν θα υποστηρίξει το ψήφισμα. Το πρόγραμμα της Στοκχόλμης αποτυγχάνει πλήρως να αντιμετωπίσει τις πραγματικές προκλήσεις του σήμερα. Το κύριο λάθος του είναι ότι δημιουργείται μια Ευρώπη δικαιωμάτων στην οποία οι πολίτες της ΕΕ θα έχουν πρόσβαση, αλλά οι υπόλοιποι που ζουν στην Ευρώπη όχι. Αυτά τα άλλα άτομα δεν θα έχουν τα ίδια ανθρώπινα και πολιτικά δικαιώματα.

Η ΕΕ θέλει να προσχωρήσει στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων –κάτι που όλοι χαιρετίζουμε– αλλά, την ίδια στιγμή, οι μετανάστες διαχωρίζονται σε «νόμιμους» ή «παράνομους». Ως εκ τούτου, ο Frontex εξοπλίζεται προκειμένου να εξαπολύσει πόλεμο κατά της λεγόμενης παράνομης μετανάστευσης, παραμερίζοντας πλήρως την ιδέα μιας αμερόληπτης πολιτικής μετανάστευσης. Εδώ ακριβώς αποτυγχάνει το πρόγραμμα της Στοκχόλμης.

Ένα άλλο πρόβλημα είναι η πλήρης ανισορροπία μεταξύ ελευθερίας και ασφάλειας. Είναι αλήθεια ότι δεν υπάρχει ελευθερία χωρίς ασφάλεια, αλλά είναι επίσης αλήθεια ότι δεν υπάρχει ασφάλεια χωρίς ελευθερία. Η ελευθερία δεν είναι ένα θέμα προς διαπραγμάτευση, είναι καθολικό δικαίωμα για κάθε άτομο. Το πρόγραμμα της Στοκχόλμης, αντίθετα, συμβολίζει τη μανιόδη λύσσα της ΕΕ για ασφάλεια, στο οποίο προβλέπεται η δημιουργία γιγαντιαίων υπερεθνικών βάσεων δεδομένων χωρίς επαρκείς ευκαιρίες για έλεγχο, οι οποίες στη συνέχεια θα συγκεντρώνουν τα δεδομένα των υπηρεσιών πληροφοριών και της αστυνομίας σε πανευρωπαϊκή βάση. Αυτό θα έχει ως συνέπεια την κατακρεούργηση του δικαιώματος αυτοδιάθεσης των πολιτών όσον αφορά τα προσωπικά δεδομένα τους και το όραμα του διαφανούς ανθρώπου θα γίνει πραγματικότητα.

Καταλήγοντας, επιτρέψτε μου να αναφέρω, ως βουλευτής από την ανατολική Γερμανία, ότι θεωρώ ανυπόφορο το γεγονός πως, 20 χρόνια μετά την πτώση του Τείχους του Βερολίνου, η Ευρώπη αρχίζει να μοιάζει όλο και πιο πολύ με οχυρό.

Mario Borghezio, εξ ονόματος της Ομάδας EFD. – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι βουλευτές, το έγγραφο του προγράμματος της Στοκχόλμης είναι απλουστευτικό σε σύγκριση με τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και δεν περιλαμβάνει, για παράδειγμα, σημαντικά αιτήματα της ιταλικής κυβέρνησης επί συγκεκριμένων

θεμάτων. Στην πραγματικότητα, το έγγραφο δεν ασχολείται με μια σειρά ευρωπαϊκών στρατηγικών για την επίθεση στα περιουσιακά στοιχεία του οργανωμένου εγκλήματος.

Σήμερα, άκουσα να λέγονται πολλά –και τα έχω ακούσει πολλές φορές– σχετικά με τις διάφορες ανησυχητικές πλευρές της εγκληματικότητας. Πρέπει να περάσουμε από τα λόγια στις πράξεις. Η Ευρώπη πρέπει να κινηθεί όπως η Ιταλία, η οποία δίνει το παράδειγμα σε όλη την Ευρώπη χτυπώντας τα περιουσιακά στοιχεία της Μαφίας, χάρη στον υπουργό Maroni. Η Ευρώπη δεν φαίνεται να θέλει να κινηθεί προς την ίδια κατεύθυνση.

Πρέπει να δημιουργήσουμε ένα ενιαίο ευρωπαϊκό νομικό σύστημα αν θέλουμε να καταπολεμήσουμε, σε ευρωπαϊκό επίπεδο, την εγκληματικότητα που έχει γίνει διεθνής και κινείται άνετα μεταξύ τραπεζών, φορολογικών παραδείσων, χρηματοπιστωτικών αγορών και αγορών κινητών και ακινήτων περιουσιακών στοιχείων.

Επιπροσθέτως, δίνεται ελάχιστη προσοχή στην καταπολέμηση της μετανάστευσης στα νότια σύνορα της Ευρώπης όπου, για παράδειγμα, η συμφωνία με τη Λιβύη, η οποία λειτουργεί τώρα όσον αφορά την Ιταλία, ενδέχεται να αντιμετωπίσει δυσκολίες. Αυτό μπορεί να συμβεί αν η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν συνεχίσει να στηρίζει τη δέσμευσή της για συγχρηματοδότηση του συστήματος παρακολούθησης μέσω δορυφόρου των νότιων συνόρων της Λιβύης, από τα οποία περνούν τεράστιοι αριθμοί παράνομων μεταναστών.

Τέλος, όσον αφορά το ρατσιστικό επεισόδιο κατά ενός μη λευκού ατόμου, θα ήθελα να επισημάνω τον τεράστιο αριθμό εξίσου σοβαρών ρατσιστικών επεισοδίων κατά λευκών που λαμβάνουν χώρα στους δύλακες της παράνομης μετανάστευσης, για να μην αναφερθώ στο «κυνήγι λευκών» που διεξάγεται υπό την ηγεσία του Προέδρου Mugabe, ακόμα και στη Νότια Αφρική. Όσοι μιλούν τόσο πολύ για ρατσισμό κατά των μαύρων θα έπρεπε να γνωρίζουν ότι υπάρχει και ρατσισμός κατά των Ευρωπαίων και κατά των λευκών.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, ο αγώνας κατά της τρομοκρατίας, κατά του οργανωμένου εγκλήματος και κατά της παράνομης μετανάστευσης είναι ασφαλώς ένα σημαντικό μέλημα για την Ευρώπη. Πρέπει, ωστόσο, να πούμε ότι το πρόγραμμα της Στοκχόλμης, δυστυχώς, αποτελεί συνεπή συνέχεια της πορείας προς τη διαρκή υποβάθμιση και παρέμβαση στα εγγυημένα ανθρώπινα δικαιώματα, τα πολιτικά δικαιώματα και στις ελευθερίες που ακολουθούμε από τις 11 Σεπτεμβρίου 2001. Οι ανησυχίες αναφορικά με τη νομοθεσία περί προστασίας των προσωπικών δεδομένων απλώς παραμερίζονται μπροστά στον αγώνα κατά της τρομοκρατίας.

Όταν συμβαίνει αυτό, οι πολίτες, οι ίδιοι άνθρωποι τους οποίους η ΕΕ τοποθετεί στην κορυφή της ατζέντας ξανά και ξανά, είναι εκείνοι που υφίστανται την καταγραφή και συλλογή των προσωπικών δεδομένων τους, ακόμα και αν δεν υπάρχει καμία υποψία εγκληματικής δραστηριότητας, και των οποίων τα δεδομένα αποτελούν στη συνέχεια αντικείμενο δυνητικής κατάχρησης. Επιπλέον, ο στόχος είναι η καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος. Αυτό είναι απολύτως θεμιτό, αλλά υπάρχουν ήδη οι πρώτες ενδείξεις και τάσεις, εκφράσεις απόψεων, οι οποίες δεν ανταποκρίνονται στη συναίνεση που αποκαλείται πολιτική ορθότητα, για περιορισμό, για απαγόρευση και, ποιος ξέρει, αργά ή γρήγορα, για τιμωρία. Ο George Orwell μας προειδοποίησε γι' αυτό το φαινόμενο – και πρέπει να εμποδίσουμε την εμφάνισή του.

Carlo Casini (PPE). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, η Επιτροπή Συνταγματικών Υποθέσεων, της οποίας έχω την τιμή να προεδρεύω, μου ανέθεσε το καθήκον να εργαστώ ως εισηγητής γι' αυτό το έγγραφο από κοινού με τους εισηγητές της Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων και της Επιτροπής Νομικών Θεμάτων.

Είναι η πρώτη φορά που εφαρμόζεται το άρθρο 51 του Κανονισμού και πρέπει να πω ότι, κατά τη γνώμη μου, το αποτέλεσμα ήταν πολύ ικανοποιητικό όσον αφορά τη συνεργασία μεταξύ των τριών εισηγητών στη διεξαγωγή της εργασίας τους.

Υπήρξαν προβλήματα, και μάλιστα σοβαρά, όσον αφορά στο χρονοδιάγραμμα και, κυρίως, στη συμμετοχή των σκιωδών εισηγητών και στην έγκαιρη μετάφραση των τροπολογιών, οι οποίες ήταν περίπου 500. Ωστόσο, όλα αυτά δεν οφειλόνταν στο άρθρο 51, αλλά στις πολύ μικρές διορίες που είχαμε για να εκπονήσουμε ένα έγγραφο που θα μπορούσαμε να υποβάλουμε στη διάσκεψη του Συμβουλίου στις 10 Δεκεμβρίου. Ήταν συνεπώς αναπόφευκτο να υπάρξουν αυτά τα προβλήματα που αφορούσαν τον ρυθμό εργασίας. Κατά τα λοιπά, πιστεύω πως πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι το άρθρο 51, το οποίο χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά, ήταν χρήσιμο.

Το έγγραφο που εξετάζει το Κοινοβούλιο δεν μπορεί να εξηγηθεί στα λίγα δευτερόλεπτα που έχω ακόμη στη διάθεσή μου. Αλλά οφείλω να εκφράσω την ικανοποίησή μου για το γεγονός ότι το σύστημα συναπόφασης επεκτάθηκε έτσι ώστε να γίνει το σύνθετο σύστημα νομοθεσίας, ότι η μετανάστευση θεωρείται πλέον ευρωπαϊκό ζήτημα –και ελπίζω ότι έτσι θα το εκλάβουν και η Επιτροπή και το Συμβούλιο– και όχι πρόβλημα για τα μεμονωμένα κράτη μέλη που επιδεικνύουν αλληλεγγύη μεταξύ τους, ότι η άποψη που επικράτησε για τη συνεργασία με τα εθνικά κοινοβούλια δεν είναι πως πρόκειται για θεματοφύλακες που θέτουν όρια, αλλά για εποικοδομητικούς συνεργάτες στη νομοθετική

διαδικασία, και τέλος, ότι υπάρχει αυτή η αναφορά στα ανθρώπινα δικαιώματα η οποία είναι εξαιρετικά σημαντική και η οποία είναι η ψυχή της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ως εκ τούτου, και λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι δεν επρόκειτο για ένα έγγραφο που θα κατέγραφε με κάθε λεπτομέρεια την εφαρμογή του προγράμματος της Στοκχόλμης, αλλά θα διατύπωνε τις γενικές κατευθυντήριες γραμμές, πιστεύω ότι το παρόν έγγραφο αποτελεί σίγουρα ένα θετικό βήμα. Θα υπάρξει χρόνος και τρόπος να το καταστήσουμε πιο ολοκληρωμένο και λεπτομερειακό.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα ξεκινώντας να αναγνωρίσω το έργο της σουηδικής Προεδρίας του Συμβουλίου και της Επιτροπής για την προαγωγή του πολυετούς προγράμματος για την προσεχή πενταετία στον χώρο της ελευθερίας, της ασφάλειας και της δικαιοσύνης.

Ωστόσο, πάνω απ' όλα, θα ήθελα να επισημάνω το έργο του Κοινοβουλίου, διότι τρεις επιτροπές, η Επιτροπή Νομικών Θεμάτων, η Επιτροπή Συνταγματικών Υποθέσεων και η Επιτροπή Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων, εργάστηκαν από κοινού εφαρμόζοντας τη διαδικασία του άρθρου 51 για πρώτη φορά και το πράξαμε αυτό προκειμένου να είμαστε έτοιμοι εγκαίρως. Και αυτό διότι είναι σημαντικό, πολύ σημαντικό, να προάγουμε τον χώρο ελευθερίας, δικαιοσύνης και ασφάλειας, έχοντας υπόψη ότι θα τεθεί σε ισχύ η Συνθήκη της Λισαβόνας, η οποία αποτελεί ένα σπουδαίο βήμα προόδου. Θα είναι ένα σπουδαίο βήμα προόδου διότι θα ενισχύσει το Κοινοβούλιο, το οποίο θα γίνει συννομοθέτης και φορέας λήψης αποφάσεων σε έναν ολόκληρο τομέα που, μέχρι τώρα, αποτελούσε πεδίο διακυβερνητικής συνεργασίας, αλλά και διότι τίθενται σε ισχύ ο Ευρωπαϊκός Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και η εντολή επικύρωσης της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και αυτό θα ενδυναμώσει την αρμονική σχέση μεταξύ της ελευθερίας και της ασφάλειας.

Η ασφάλεια δεν είναι υποδεέστερη της ελευθερίας, ούτε αποτελεί απειλή για την ελευθερία. Η ασφάλεια είναι ένα δικαίωμα των πολιτών, όπως και η ελευθερία. Αυτό ισχύει στα συντάγματα πολλών κρατών μελών και πρέπει να ενώσουν τις δυνάμεις τους σε μια κοινή προσπάθεια να καλύψουν το καθεστώς της ευρωπαϊκής ιθαγένειας, τα θεμελιώδη δικαιώματα των πολιτών, τη μετανάστευση, τη χορήγηση ασύλου, καταφυγίου, τη διαχείριση των εξωτερικών συνόρων της ΕΕ και τη δικαστική συνεργασία. Αυτό πρέπει να γίνει προκειμένου να ενισχυθεί η αμοιβαία εμπιστοσύνη, η αμοιβαία αναγνώριση των πολιτικών δικαιωμάτων μας, του δικαίου των συμβάσεων, το οποίο ενισχύει την οικονομική ανάπτυξη και τη δημιουργία θέσεων εργασίας, και, πάνω απ' όλα, η αστυνομική και δικαστική συνεργασία προκειμένου να καταπολεμηθούν οι πραγματικοί κοινοί εχθροί μαζί: το οργανωμένο έγκλημα και η τρομοκρατία.

Το Κοινοβούλιο εργάστηκε σκληρά και βελτίωσε το έγγραφο που κατέθεσε το Συμβούλιο. Το βελτίωσε ενισχύοντας τη ρήτρα κατά των διακρίσεων, ειδικά όσον αφορά τις γυναίκες και τα παιδιά, και υπάρχει η δέσμευση για την καταπολέμηση της βίας που συνδέεται με το φύλο και για την προστασία των θυμάτων αυτής της βίας με την ενίσχυση της ρήτρας αλληλεγγύης όσον αφορά το άσυλο. Αυτό αποδεικνύει ότι ούτε η μετανάστευση, ούτε το άσυλο αποτελούν πρόβλημα ενός μόνο κράτους μέλους, αλλά ότι απαιτούν συνεργασία μεταξύ όλων των κρατών μελών, διότι διαφορετικά δεν θα καταφέρουμε να τα αντιμετωπίσουμε.

Το Κοινοβούλιο βελτίωσε επίσης το κείμενο τονίζοντας τη σημασία της κατάρτισης των δικαστών ώστε να υπάρχει συνεργασία και προσέγγιση των νομικών δομών μας μέσω της αμοιβαίας αναγνώρισης και εμπιστοσύνης, ώστε να μπορέσουμε να ενσωματώσουμε τα μέσα απόκρισης προκειμένου να καταστεί η Ευρωπαϊκή Ένωση ένας πραγματικός χώρος ελευθερίας, δικαιοσύνης και ασφάλειας.

Γι' αυτό πιστεύω ότι αξίζει να στείλει το Κοινοβούλιο ένα σαφές μήνυμα στους πολίτες που μας παρακολουθούν με την αυριανή ψηφοφορία επί της κοινοβουλευτικής έκθεσης που εκπόνησαν από κοινού οι τρεις επιτροπές. Το μήνυμα είναι ότι τα θεμελιώδη δικαιώματά τους είναι σημαντικά για εμάς, η ελευθερία τους είναι σημαντική για εμάς, η ασφάλειά τους είναι σημαντική για εμάς, είναι σημαντικό για εμάς να εργαστούμε μαζί για την πάταξη του διεθνικού οργανωμένου εγκλήματος, της βίας και της τρομοκρατίας, και για την προστασία όλων των θυμάτων αυτών των ειδών εγκληματικότητας, ειδικά των θυμάτων της τρομοκρατίας.

Δεν νομίζω ότι οι πολίτες θα δείξουν κατανόηση αν τους απογοητεύσουμε σε αυτό. Ως εκ τούτου, ζητώ την ευρύτερη δυνατή υποστήριξη του Κοινοβουλίου για την έκθεση που θα παρουσιάσουμε αύριο και επί της οποίας πρέπει να ψηφίσουμε σε αυτή την περίοδο συνόδου.

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Αντιπροέδρου

Sophia in 't Veld (ALDE). – (NL) Καταρχάς, χαιρετώ τα θερμά λόγια του Συμβουλίου σχετικά με τη συνεργασία με το Κοινοβούλιο, αλλά θα προτιμούσα να λάβει υπόψη τις συστάσεις του Κοινοβουλίου. Εξάλλου, θα ήθελα να επισημάνω, όπως ο κ. Albrecht, ότι το Συμβούλιο στην πραγματικότητα κωφεύει, ως έναν βαθμό, και απλώς συνεχίζει

να ακολουθεί τον δικό του δρόμο, μολονότι το Κοινοβούλιο εργάζεται σκληρά για να υιοθετήσει μια θέση, χωρίς αυτή στη συνέχεια να καταλήγει στο πρόγραμμα του Συμβουλίου.

Η δεύτερη παρατήρησή μου είναι αυτή που εξέφρασε πολύ καλά η συνάδελφός μου, κ. Hennis-Plasschaert. Θέλω να υπενθυμίσω στο Κοινοβούλιο, ειδικά στις δύο μεγάλες Ομάδες, ότι η ισότητα είναι αδιαίρετη. Δεν μπορούμε να δίνουμε λίγη ισότητα σε ορισμένες ομάδες και καθόλου σε άλλες. Στο παρελθόν, το κράτος παρενέβαινε στην επιλογή συντρόφου των πολιτών και απαγόρευε τους γάμους ανάμεσα σε άτομα συγκεκριμένων θρησκειών και ανάμεσα σε άτομα διαφορετικών φυλών. Ευτυχώς, αυτή η εποχή έχει παρέλθει. Πιστεύω, λοιπόν, ότι κανένα κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν πρέπει να αρνείται να αναγνωρίσει νομικά έναν γάμο, ο οποίος πραγματοποιήθηκε σε άλλο κράτος μέλος, και εδώ περιλαμβάνονται και οι γάμοι μεταξύ ατόμων του ίδιου φύλου. Απευθύνω έκκληση, λοιπόν, στις δύο μεγάλες ομάδες του Κοινοβουλίου να αποσύρουν τον συμβιβασμό με τον οποίο στοχεύουν στην αποδυνάμωση των δικαιωμάτων των ομόφυλων ζευγαριών. Και εδώ απευθύνονται συγκεκριμένα στους φίλους μας στην Ομάδα της Προοδευτικής Συμμαχίας των Σοσιαλιστών και Δημοκρατών στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Βρισκόμαστε στον 21ο αιώνα και πιστεύω ότι όλοι οι ευρωπαίοι πολίτες, ανεξαρτήτως φυλετικής καταγωγής, θρησκείας, ηλικίας ή γενετήσιου προσανατολισμού, δικαιούνται την προστασία μας. Είναι καιρός το Κοινοβούλιο να το αναγνωρίσει αυτό επιτέλους.

Rui Tavares (GUE/NGL). – (PT) Κύριε Πρόεδρε, πιστεύω ότι αυτό το Κοινοβούλιο θα χαιρέτιζε ένα συγκεκριμένο και περιεκτικό πρόγραμμα της Στοκχόλμης, ικανό να προάγει πραγματικά μια Ευρώπη των πολιτών.

Δυστυχώς, νομίζω ότι έχουμε μείνει λίγο πίσω. Το πρόγραμμα της Στοκχόλμης παρουσιάζει όντως μια θλιβερή τάση προς την αοριστία, την ασάφεια και τη γενικόλογια και οφείλω να πω ότι η έλλειψη δημοκρατικού ελέγχου του Κοινοβουλίου, ή της δυνατότητάς του να παρεμβαίνει με οποιονδήποτε τρόπο θα μπορούσε να επιφέρει αλλαγή ή να έχει πρακτικό αντίκτυπο, συνιστά μέρος του προβλήματος που οδήγησε σε ένα ατελέσφορο και υπεραπλουστευμένο πρόγραμμα.

Παράδειγμα αυτού αποτελεί η πολιτική μετανάστευσης. Όλοι παρακολουθήσαμε με μεγάλο ενδιαφέρον την υλοποίηση της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Υποστήριξης για θέματα Ασύλου, αλλά πιστεύω, για παράδειγμα, ότι πολύ λίγα βήματα έχουν γίνει προς το άνοιγμα των νομίμων διαύλων της μετανάστευσης, οι οποίοι είναι απολύτως αναγκαίοι, ή προς την οδηγία σχετικά με τους εποχιακούς μετανάστες, την οποία περιμένουμε εδώ και τόσο καιρό, αλλά φαίνεται ότι δεν λήφθηκε καν υπόψη στο πρόγραμμα της Στοκχόλμης.

Gerard Batten (EFD). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, το πρόγραμμα της Στοκχόλμης αποτελεί μέρος της δημιουργίας ενός κοινού νομικού και δικαστικού συστήματος σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Το έγγραφο αναφέρεται στη «Διευκόλυνση της ζωής των πολιτών – μια Ευρώπη της δικαιοσύνης».

Να σας πω, λοιπόν, τι έκανε το κοινό νομικό σας σύστημα για τη ζωή ενός ανθρώπου. Ένας εικοσάχρονος άνδρας από το Λονδίνο, ο Andrew Symeou, εκδόθηκε στην Ελλάδα το περασμένο καλοκαίρι με την κατηγορία της ανθρωποκτονίας. Αυτή τη στιγμή μαραζώνει σε μια ελληνική φυλακή περιμένοντας να δικαστεί. Τα στοιχεία εναντίον του δεν θα ευσταθούσαν ούτε για πέντε λεπτά αν εξετάζονταν από ένα βρετανικό δικαστήριο. Τα στοιχεία ταυτοποίησης είναι αντιφατικά. Οι δηλώσεις των μαρτύρων παρουσιάζουν όλες τις ενδείξεις ότι γράφτηκαν από την αστυνομία. Δύο μάρτυρες ισχυρίζονται ότι υπέστησαν ξυλοδαρμό και κακομεταχείριση και υποχρεώθηκαν να υπογράψουν τις δηλώσεις, τις οποίες στη συνέχεια ανακάλεσαν αμέσως.

Στο εφετείο του Λονδίνου γνώριζαν πολύ καλά ότι δεν υπήρχαν πραγματικά στοιχεία κατά του κ. Symeou, αλλά υποχρεώθηκαν να τον εκδώσουν διότι, δυνάμει του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, δεν είχαν καμία αρμοδιότητα να σταματήσουν την έκδοσή του. Τα βρετανικά δικαστήρια δεν μπορούν να προστατέψουν πλέον τους βρετανούς πολίτες από τις άδικες συλλήψεις και τη φυλάκιση από ξένα δικαστήρια.

Είχαμε έναν άψογο χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης στη Βρετανία πριν προσχωρήσουμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η Ευρωπαϊκή Ένωση καταστρέφει τη νομική προστασία που απολάμβαναν οι πολίτες της Αγγλίας για αιώνες. Κατά τη διαδικασία αυτή, θα καταστραφούν ανθρώπινες ζωές. Το πρόγραμμα της Στοκχόλμης μπορεί να έχει σχέση με το δίκαιο, αλλά δεν έχει σχέση με τη δικαιοσύνη. Αν ο βρετανικός λαός θέλει να διατηρήσει τις ελευθερίες του, τότε θα πρέπει να αποχωρήσει από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, το πρόγραμμα της Στοκχόλμης αναμφίβολα εμπεριέχει αρκετές χρήσιμες πρωτοβουλίες και είμαι υπέρ της προαγωγής της καταπολέμησης της παιδικής πορνογραφίας και των δικτύων των τρομοκρατών στο διαδίκτυο. Υποστηρίζω επίσης τα μέτρα κατά των παράνομων μεταναστών και κατά του οργανωμένου εγκλήματος. Η απεριόριστη πρόσβαση των υπηρεσιών ασφαλείας στη βάση δεδομένων δακτυλικών αποτυπωμάτων της ΕΕ είναι δικαιολογημένη σε αυτό το πλαίσιο. Ωστόσο, η παρακολούθηση δεν πρέπει να φτάσει

σε τέτοιον βαθμό ώστε να καταστεί η ΕΕ ένα κράτος εποπτείας, το οποίο στη συνέχεια θα μεταβιβάζει τα δεδομένα του στις Ηνωμένες Πολιτείες.

Είναι, συνεπώς, ανάγκη να διασφαλίσουμε ότι δεν θα γίνεται κατάχρηση των προσωπικών δεδομένων που θα συλλέγονται. Εν τέλει, το θέμα αυτό αφορά το βασικό θεμελιώδες δικαίωμα κάθε ευρωπαίου πολίτη για προστασία της ιδιωτικής του ζωής και σε αυτό το πλαίσιο πρέπει να παρατηρήσουμε το γεγονός ότι ελευθερία σημαίνει ελευθερία από το κράτος και όχι ελευθερία μέσω του κράτους.

Θέλω επίσης να πω κάτι για την εναρμόνιση της κοινοτικής νομοθεσίας για το άσυλο. Είναι σίγουρα το σωστό, αυτό που πρέπει να κάνουμε. Πρέπει να καταστήσουμε απολύτως σαφές, ωστόσο, ότι χωρίς εναρμόνιση των οικονομικών συνθηκών στις διαφορετικές χώρες, η νομοθετική εναρμόνιση δεν θα λειτουργήσει, καθώς οι άνθρωποι, όπως είναι φυσικό, θα πάνε εκεί όπου μπορούν να βρουν την καλύτερη κοινωνική ασφάλιση, τα υψηλότερα εισοδήματα, τους καθαρότερους δρόμους και τις ασφαλέστερες πόλεις. Ένα πράγμα είναι σαφές και αυτό είναι ότι όντως πρέπει να προχωρήσουμε στην εναρμόνιση, αλλά η Ευρώπη δεν πρέπει να γίνει μια περιοχή αυτοεξυπηρέτησης όσον αφορά την πολιτική για το άσυλο.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Θεωρούμε το θέμα της δικαιοσύνης, της ελευθερίας και της ασφάλειας ως το επόμενο μεγάλο σχέδιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Θέλω να πω ότι αυτό το σχέδιο πρέπει να αντιμετωπιστεί με τον ίδιο τρόπο που αντιμετωπίσαμε το μεγάλο σχέδιο της εσωτερικής αγοράς της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πρέπει να δημιουργήσουμε έναν χώρο δικαιοσύνης, ελευθερίας και ασφάλειας για όλους τους πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Πώς θα το επιτύχουμε αυτό; Θα το επιτύχουμε μέσω του προγράμματος της Στοκχόλμης, το οποίο είναι ένα πενταετές πρόγραμμα εργασίας. Πρόκειται για ένα μεγαλεπήβολο πρόγραμμα που καλύπτει πολλούς τομείς στο πλαίσιο της δικαιοσύνης, της ελευθερίας και της ασφάλειας. Το ψήφισμα του Κοινοβουλίου προσδιορίζει τις πολιτικές προτεραιότητες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σε αυτόν τον τομέα. Για παράδειγμα, οι προτεραιότητές μας στον τομέα της μετανάστευσης αφορούν την καταπολέμηση της παράνομης μετανάστευσης, καθώς και την κοινή πολιτική χορήγησης ασύλου που βασίζεται στην πραγματική και υποχρεωτική αλληλεγγύη. Πρέπει επίσης να προσθέσω ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει να διαδραματίσει έναν πολύ σημαντικό και εποικοδομητικό ρόλο μέσω των αρμοδιοτήτων συναπόφασης που θα έχει μόλις τεθεί σε ισχύ η Συνθήκη της Λισαβόνας.

Υπάρχουν και κάποιες πολιτικές διαφορές στο πλαίσιο της εσωτερικής διάστασης του Κοινοβουλίου. Γιατί όχι; Υπάρχουν διαφορετικές πολιτικές ομάδες και διαφορετικές πολιτικές απόψεις. Επιτρέψτε μου, όμως, να πω, αναφερόμενος ειδικά στην αγαπητή μου συνάδελφο, κ. Jeanine Hennis-Plasschaert, την οποία σέβομαι ιδιαίτερα, ότι τα ανθρώπινα δικαιώματα είναι πολιτική προτεραιότητα και για την Ομάδα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος και ότι δεν αποτελούν μονοπώλιο της Φιλελεύθερης Ομάδας σε αυτό το Κοινοβούλιο. Δεν μπορούμε να δεχθούμε το θράσος της Φιλελεύθερης Ομάδας να θεωρεί δικαίωμά της να μονοπωλεί την αρχή της μη διάκρισης. Πιστεύουμε κι εμείς σε αυτή την αρχή· ωστόσο, πιστεύουμε και στην αρχή της επικουρικότητας, και αυτό σημαίνει ότι είμαστε υποχρεωμένοι να σεβόμαστε τις εθνικές ευαισθησίες στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεν πρέπει να λησμονούμε ότι αυτή η Ένωση βασίζεται στην έννοια της ενότητας στην πολυμορφία και όχι της ενότητας στην ομοιογένεια.

Luigi Berlinguer (S&D). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πρόγραμμα της Στοκχόλμης εισήγαγε δύο καινοτομίες σε σχέση με το πρόγραμμα της Χάγης: σωστή ισορροπία ανάμεσα στα δικαιώματα και την ασφάλεια και νομική προστασία τόσο στην ποινική όσο και στην πολιτική σφαίρα.

Η ασφάλεια αποτελεί δικαίωμα: το δικαίωμα ενός ατόμου να μην δέχεται επίθεση στον χώρο εργασίας του, να περπατά στον δρόμο χωρίς να κινδυνεύει η ζωή του, να μην υφίσταται βία ως γυναίκα, να μην εκτίθεται σε τρομοκρατικές ενέργειες.

Τα κράτη μέλη και η Ευρώπη πρέπει να εγγυώνται την ασφάλεια. Ωστόσο, τα μέτρα ασφάλειας που υπονομεύουν τις εγγυήσεις για ελευθερία είναι μέτρα που αφαιρούν την ασφάλεια από το δίκαιο και γίνονται πηγή ανασφάλειας και βαρβαριοτήτων, όπως το Γκουαντάναμο.

Η Ευρώπη είναι η πατρίδα των δικαιωμάτων. Το πρόγραμμα της Στοκχόλμης τα προσδιορίζει σήμερα με πλήθος λεπτομερειών. Υπάρχει μια σωστή ισορροπία ανάμεσα, αφενός, στα μέτρα για την καταπολέμηση του εγκλήματος και, αφετέρου, στην καθημερινή ζωή των πολιτών και τις οικογενειακές, κοινωνικές, οικονομικές, εργασιακές και εκπαιδευτικές σχέσεις τους, οι οποίες ρυθμίζονται από το αστικό δίκαιο και το σύστημα αστικής δικαιοσύνης.

Αυτή είναι η Ευρώπη των πολιτών. Πρέπει να οικοδομείται εντός των κρατών μελών και εντός των κοινοτικών θεσμικών οργάνων. Η ευρωπαϊκή κοινωνία είναι πιο ενωμένη και η κινητικότητα είναι πιο έντονη από ό,τι συχνά πιστεύουμε. Η κινητικότητα αποτελεί τώρα δικαίωμα. Τα σύνορα μεταξύ των κρατών μελών δεν είναι αδιαπέραστα τείχη, αλλά δίκτυα μέσω των οποίων η κοινωνία φιλτράρεται καθημερινά. Το πρόγραμμα της Στοκχόλμης συνιστά

τον θεσμικό ακρογωνιαίολίθο που προνοεί για τη δικαστική συνεργασία και την αμοιβαία αναγνώριση, ένα ευρωπαϊκό δικαστικό σύστημα (που αποτελείται από τα εθνικά συστήματα και το κοινοτικό σύστημα), την εθνική και κοινοτική νομοθεσία, τους ευρωπαίους πολίτες και τα ευρωπαϊκά δικαστήρια (τόσο τα εθνικά όσο και τα κοινοτικά).

Οι ευρωπαϊκοί κανόνες υπαγορεύονται από τους κοινοτικούς κανόνες και από τη νομολογία των ευρωπαϊκών δικαστηρίων, αλλά πηγάζουν και από τη συμπεριφορά των εργαζομένων, των επιχειρήσεων, των σπουδαστών και των δικαστών, τόσο των εθνικών όσο και εκείνων που ανήκουν στα ευρωπαϊκά δίκτυα των φορέων δικαιοσύνης. Πρόκειται για μια διαδικασία από τη βάση προς την κορυφή που το πρόγραμμα της Στοκχόλμης θέλει να υποστηρίξει.

Το Κοινοβούλιο έκανε πολύ καλή δουλειά με αυτό το ψήφισμα, το οποίο ελπίζω ότι θα εγκριθεί με μεγάλη, ομόφωνη πλειοψηφία, για την οποία εργαστήκαμε πολύ σκληρά. Το Συμβούλιο πρέπει να το λάβει σοβαρά υπόψη. Η Συνθήκη της Λισαβόνας δεν έχει τεθεί ακόμα σε ισχύ, αλλά είναι εδώ, παρούσα. Κύριε υπουργέ, εύχομαι το Συμβούλιο να είναι φιλόδοξο και να λάβει σοβαρά υπόψη το ψήφισμά μας και τις πολλές απαιτήσεις που απορρέουν από αυτό.

Sarah Ludford (ALDE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, η σουηδική Προεδρία είναι άξια συγχαρητηρίων για τον τρόπο με τον οποίο προώθησε το φλέγον ζήτημα των δικαιωμάτων των εναγομένων για δίκαιη μεταχείριση σε όλη την Ευρώπη. Αυτό το θέμα είναι απολύτως αναγκαίο να συνοδεύει το ζήτημα του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης. Πρέπει να διασφαλίσουμε ότι η αμοιβαία αναγνώριση θα βασίζεται πραγματικά στην αμοιβαία εμπιστοσύνη σε όλα τα εθνικά συστήματα ποινικής δικαιοσύνης. Αυτό δεν ισχύει σήμερα και υπάρχουν σοβαρές αδυναμίες.

Έχω κι εγώ ένα μέλος της εκλογικής μου περιφέρειας, τον Andrew Symeou, ο οποίος βρίσκεται στη φυλακή στην Ελλάδα από τον περασμένο Ιούλιο χωρίς δυνατότητα αποφυλάκισης με καταβολή εγγύησης διότι είναι αλλοδαπός. Ο Έλληνας δικηγόρος του υπέβαλε μήνυση για κακομεταχείριση από την αστυνομία και για καταστολή αποδεικτικών στοιχείων. Θα υποβληθεί αίτηση στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και είναι πραγματικά ντροπή να χρειάζεται κάτι τέτοιο, διότι πρόκειται για τη μεταχείριση ενός πολίτη της ΕΕ από ένα άλλο κράτος μέλος. Είναι προσβλητικό να πρέπει να φτάσει αυτή η υπόθεση στο Στρασβούργο.

Συνεπώς, υποστηρίζω το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, αλλά πρέπει οπωσδήποτε να συνοδεύεται από τα δικαιώματα του εναγομένου. Διαφορετικά, θα έχουμε σκάνδαλα όπως αυτό του Andrew Symeou που καταστρέφουν τη δημόσια υποστήριξη για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, όπως συμβαίνει στη χώρα μου.

Κυριάκος Τριανταφυλλίδης (GUE/NGL). – Κύριε Πρόεδρε, εδώ και μερικούς μήνες μιλάμε για την ανάγκη να βρούμε τη σωστή ισορροπία μεταξύ της διατήρησης της ασφάλειας και της προάσπισης των ατομικών δικαιωμάτων των πολιτών, υπογραμμίζοντας ότι ο πολίτης πρέπει να βρίσκεται στο επίκεντρο του προγράμματος της Στοκχόλμης. Ωστόσο, η Ευρωπαϊκή Ένωση υιοθετεί και εφαρμόζει μέτρα που καταλύουν το ισοζύγιο ασφάλειας δικαιωμάτων, οδηγούν στη δημιουργία σωμάτων παρακολούθησης, συλλογής παντός είδους προσωπικών δεδομένων και παραβίασης της αξιοπρέπειάς μας εφόσον όλοι μετατρεπόμαστε σε υπόπτους. Επιπρόσθετα είναι απαράδεκτο οι μετανάστες να αντιμετωπίζονται ως εγκληματίες και πιθανοί τρομοκράτες. Εμείς διαφωνούμε με το σχέδιο ψηφίσματος γιατί θέτει τα θεμέλια για να κτίσουμε ένα σύγχρονο ευρωπαϊκό «Πανοπτικών» όπου, όπως στην φυλακή που είχε σχεδιάσει ο Jeremy Bentham, οι πράξεις όλων παρακολουθούνται συνεχώς χωρίς να γνωρίζουν οι κρατούμενοι την έκταση αυτής της επιτήρησης δίνοντάς τους την ψευδαίσθηση ότι έχουν ιδιωτική ζωή.

Tadeusz Zwiefka (PPE). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, δεν διστάζω να πω ότι στον τομέα της δικαιοσύνης στην Ευρωπαϊκή Ένωση, το πρόγραμμα της Στοκχόλμης είναι η πιο φιλόδοξη πρωτοβουλία των τελευταίων ετών. Είμαι ακόμα πιο ικανοποιημένος διότι μία από τις θεμελιώδεις ιδέες του προγράμματος είναι να κάνει ευκολότερη τη ζωή των πολιτών των Ευρωπαϊκής Ένωσης. Φυσικά, η ορθή εφαρμογή του προγράμματος της Στοκχόλμης στον χώρο της δικαιοσύνης θα εξαρτηθεί από την εδραίωση μιας πραγματικά ευρωπαϊκής δικαστικής κουλτούρας, από τις αλλαγές στην πρακτική προσέγγιση στη θέσπιση νέας νομοθεσίας και επίσης από την ορθή λειτουργία της ευρωπαϊκής πύλης για την ηλεκτρονική δικαιοσύνη.

Η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης, η οποία, κατά τη γνώμη μου, είναι θεμελιώδης, απαιτεί αμοιβαία εμπιστοσύνη, αλλά και εμπιστοσύνη στα νομικά συστήματα των άλλων χωρών, όπως αναφέρθηκε σήμερα εδώ. Αυτές οι αξίες μπορούν να προκύψουν μόνο από την αμοιβαία αναγνώριση και κατανόηση, οι οποίες κατόπιν θα οδηγήσουν σε μια ευρωπαϊκή δικαστική κουλτούρα. Η αμοιβαία προσέγγιση και κατανόηση μπορούν να γίνουν πραγματικότητα μόνο ως αποτέλεσμα μιας δραστήριας, ευνοϊκής πολιτικής, συμπεριλαμβανομένων των ανταλλαγών εμπειριών, των επισκέψεων, των ανταλλαγών πληροφοριών και των προγραμμάτων κατάρτισης για τα άτομα που εργάζονται στο δικαστικό σύστημα, ειδικά τους δικαστές των Πρωτοδικείων. Περιλαμβάνει επίσης, και αυτό είναι εξαιρετικά σημαντικό, τον ριζικό εκσυγχρονισμό των πανεπιστημιακών εκπαιδευτικών προγραμμάτων στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ένα άλλο ζήτημα είναι να τονιστεί η σημασία της πολύγλωσσης πύλης για την ηλεκτρονική δικαιοσύνη. Η πύλη θα πρέπει να έχει πρόσβαση στις νομικές βάσεις δεδομένων και στα ένδικα και μη ένδικα ηλεκτρονικά μέσα προσφυγής. Θα πρέπει επίσης να δίνει πρόσβαση στα ευφυή συστήματα που αναπτύσσονται για να βοηθήσουν τους πολίτες

εκείνους που αναζητούν τρόπους να επιλύσουν τα νομικά τους προβλήματα ή που χρησιμοποιούν εκτενή μητρώα, καταλόγους των ατόμων που εργάζονται στο δικαστικό σύστημα ή απλώς οδηγούς για το νομικό σύστημα κάθε κράτους μέλους. Είμαι, λοιπόν, ιδιαίτερα ικανοποιημένος για το γεγονός ότι η κ. Ask και ο κ. Barroso αναφέρθηκαν σε αυτό το θέμα.

Θέλω επίσης να τονίσω την ανάγκη να αναπτυχθεί ευρωπαϊκή νομοθεσία ανώτατης ποιότητας στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας σε υποθέσεις αστικού δικαίου, η οποία θα βασίζεται σε κατάλληλες εκτιμήσεις επιπτώσεων, ώστε να δώσουμε στους πολίτες και στις επιχειρήσεις αποτελεσματικά μέσα που θα τους επιτρέπουν να επιλύσουν ποικίλα νομικά προβλήματα στην εσωτερική αγορά.

Σε μια εποχή αυξανόμενου ευρωσκεπτικισμού σε πολλά κράτη μέλη της ΕΕ, το πρόγραμμα της Στοκχόλμης μας δίνει την ευκαιρία να δείξουμε στους πολίτες ότι τα θεσμικά όργανα της ΕΕ μπορούν να ανταποκριθούν στις σημερινές ανάγκες τους.

Zita Gurmai (S&D). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, θέλω να ευχαριστήσω θερμά τις τρεις γραμματείες που εκπόνησαν αυτό το ψήφισμα για την Ολομέλεια.

Το πρόγραμμα της Στοκχόλμης μπορεί να θεωρηθεί ένα ρεαλιστικό σχέδιο δράσης για μια πιο ασφαλή και ανοιχτή Ευρώπη βασισμένη σε κοινές αξίες, αρχές και δράσεις. Συμβάλλει στην πρακτική συνεργασία ανάμεσα στα όργανα επιβολής του νόμου, στα δικαστήρια και στις υπηρεσίες μετανάστευσης. Εξισορροπεί τα μέτρα, διαφυλάσσει την κοινή ασφάλεια, το κράτος δικαίου και τα δικαιώματα του ατόμου. Αποτελεί όμως και ένα εξαιρετικά σύνθετο ζήτημα.

Θα ήθελα να δώσω έμφαση στην εισαγωγή της αρχής σύγκλισης. Αποτελεί άλλο ένα βήμα για την οικοδόμηση του ευρωπαϊκού κράτους. Δεν είναι τίποτε άλλο παρά η συγκέντρωση της κυριαρχίας. Βασίζεται στην αρχή της διαθεσιμότητας όλων των δεδομένων και πληροφοριών που συγκεντρώνουν όλες οι υπηρεσίες σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Πρέπει να επιτευχθεί η διαλειτουργικότητα των πληροφοριακών συστημάτων της ΕΕ έτσι ώστε όλες οι υπηρεσίες να έχουν πρόσβαση στα δεδομένα όλων των υπολοίπων. Το Κοινοβούλιο προσδίδει προστιθέμενη αξία στην πρόταση της Επιτροπής. Όλοι οι τομείς των θεμάτων που σχετίζονται με την ισότητα, το φύλο και τις διακρίσεις αναφέρονται και περιγράφονται επαρκώς στο έγγραφο.

Μετά την θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας, μπορούμε να αδράξουμε την ιστορική στιγμή ώστε να δημιουργήσουμε έναν ζωτικό και ισχυρό χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης. Το Κοινοβούλιο ορθώς επισημαίνει τον νέο του ρόλο ως συννομοθέτης επί ίσοις όροις με το Συμβούλιο μετά τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας. Είμαι ικανοποιημένη με τη συμπερίληψη στο κείμενο μιας σειράς ευρωπαϊκών κοινών αξιών όπως: ελευθερία, δικαιοσύνη, θεμελιώδη δικαιώματα, δημοκρατία, ισότητα και, σε αυτό το πλαίσιο, προστασία της ιδιωτικής ζωής.

Ξέρω ότι αυτές οι αξίες προσλαμβάνουν διαφορετικές έννοιες ανάλογα με το γενικό πολιτικό κλίμα, όμως αυτό το ψήφισμα βρήκε τη σωστή ισορροπία μεταξύ αυτών των εννοιών. Θα ήθελα να αναφερθώ στην εκστρατεία του Κόμματος των Ευρωπαίων Σοσιαλιστών «Προτεραιότητα στα Παιδιά». Με χαρά βλέπω τις παραγράφους που αναφέρονται στα παιδιά και τις οικογένειες στο έγγραφο. Πολιτική μου πρόθεση είναι να διασφαλίσω ίσα δικαιώματα και συμμετοχή στην Ευρωπαϊκή Ένωση για όλους τους πολίτες.

Οι πολίτες μας χρειάζονται μια ρεαλιστική, διορατική και ολοκληρωμένη ευρωπαϊκή πολιτική μετανάστευσης, η οποία θα βασίζεται σε κοινές αξίες και κανόνες, συμπεριλαμβανομένων των αρχών της αλληλεγγύης και της διαφάνειας.

Η ορθώς διαχειριζόμενη μετανάστευση μπορεί να είναι ωφέλιμη για όλους τους ενδιαφερόμενους και να συμβάλει στην οικονομική ανάπτυξη της ΕΕ και των άλλων κρατών μελών που χρειάζονται εργαζόμενους μετανάστες.

Πρόεδρος. – Σε ευχαριστώ, Zita. Κατάφερες να τηρήσεις τον χρόνο των δύο λεπτών, αλλά δεν ξέρω αν η διερμηνεία μπόρεσε να σε παρακολουθήσει, γιατί άναβε διαρκώς το κόκκινο φως. Ας συγχαρούμε τους διερμηνείς που κατάφεραν να σε παρακολουθήσουν.

Pascale Gruny (PPE). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κύριε Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, δεν θα επαναλάβω όλα τα βασικά σημεία που ανέφεραν οι συνάδελφοι βουλευτές σχετικά με τη δικαιοσύνη και τη μετανάστευση, αλλά θέλω να επισημάνω ότι ένας ευρωπαϊκός δικαστικός χώρος μπορεί να επιτευχθεί μόνο με την ενίσχυση της αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ των κρατών μελών, καθώς αυτό θα βελτιώσει την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης που αποτελεί τον ακρογωνιαίο λίθο της Ευρώπης της δικαιοσύνης.

Τα τελευταία 15 χρόνια έχει σημειωθεί σημαντική πρόοδος, αλλά εξακολουθούν να υπάρχουν πολλές αδυναμίες. Είμαι πεπεισμένος ότι η Συνθήκη της Λισαβόνας επικυρώθηκε επιτέλους από όλα τα κράτη μέλη κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων γι' αυτό το κείμενο. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα μπορεί να εισακούγεται σε ίση βάση με το Συμβούλιο σε θέματα που σχετίζονται με τη δικαιοσύνη και τις εσωτερικές υποθέσεις και η δημοκρατική νομιμότητα θα αυξηθεί προς όφελος των πολιτών.

Ως εισηγήτρια της γνωμοδότησης της Ομάδας του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες) εξ ονόματος της Επιτροπής Αναφορών, θα ήθελα να επισημάνω ότι πάρα πολλές καταγγελίες υποβάλλονται στην Επιτροπή Αναφορών όσον αφορά εμπόδια στην ελεύθερη διακίνηση των πολιτών εντός της ίδιας της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Θα ήθελα επίσης να αναφέρω τα προβλήματα που σχετίζονται με την αμοιβαία αναγνώριση των πτυχίων και με το δικαίωμα σε επιδόματα κοινωνικής πρόνοιας, καθώς και τα προβλήματα διακρίσεων. Η αναγνώριση των γάμων μεταξύ ατόμων του ίδιου φύλου, από την άλλη πλευρά, αποτελεί έναν τομέα που υπόκειται στη δικαιοδοσία των κρατών μελών. Η Ένωση πρέπει να σεβαστεί αυτή την εθνική αρμοδιότητα.

Απευθύνω έκκληση στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή να δημοσιεύσει το συντομότερο δυνατόν τις κατευθυντήριες γραμμές της, ούτως ώστε να βοηθήσει τις αρχές των κρατών μελών να καταπολεμήσουν αποτελεσματικά τις παραβιάσεις της αρχής της ελεύθερης διακίνησης. Οι πολίτες πρέπει να μπορούν να κυκλοφορούν ελεύθερα και να απολαμβάνουν πλήρως τα δικαιώματά τους σε αυτόν τον χώρο χωρίς εσωτερικά σύνορα.

Με ικανοποίηση βλέπω ότι, στο ψήφισμα, η στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά των ναρκωτικών έχει μια θέση στη δημιουργία αυτού του ευρωπαϊκού δικαστικού χώρου. Ωστόσο, ελπίζω ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση θα επιδείξει περισσότερη πρωτοβουλία σε αυτό τον τομέα. Γιατί η Ένωση δεν εξοπλίζεται με νέα όπλα για την καταπολέμηση αυτού του αυξανόμενου φαινομένου που πλήττει τα παιδιά μας σε όλο και πιο πρώιμη ηλικία; Αυτά είναι το μέλλον. Τι κάνουμε για να τα προστατεύσουμε; Ας επιδείξουμε επιτέλους λίγο ρεαλισμό στους θεσμούς μας! Αυτό περιμένουν από εμάς οι συμπολίτες μας.

Claude Moraes (S&D). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, ήταν μια μακρά πορεία, από το Τάμπερε, όπου είδαμε απλώς τις γενικές γραμμές ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης –και ίσως μιλάμε υπερβολικά πολύ– μέχρι αυτή την απίστευτη θέση που βρισκόμαστε τώρα όπου βλέπουμε τη Στοκχόλμη και τη Λισαβόνα να συγκρούονται. Λέω με σεβασμό προς όλους όσους πιστεύουν ότι δεν χρειαζόμαστε σχέδιο δράσης για να αγωνιστούμε για τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης που εμείς θέλουμε ότι δεν βγάζουμε τους παίκτες μας από το γήπεδο όταν ξεκινά ο αγώνας. Αγωνιζόμαστε από την προοδευτική γωνία μας και, για την ομάδα μας, θα αγωνιστούμε για τις προοδευτικές πολιτικές μας.

Αλλά πρέπει να έχουμε ένα σχέδιο της Στοκχόλμης πρώτα. Έχουμε τη Λισαβόνα, οπότε εμείς –όλοι οι βουλευτές εδώ, ό,τι και αν ψηφίζουν– θα πρέπει να αναλάβουμε την ευθύνη μας ώστε να νομοθετήσουμε μετά τα Χριστούγεννα για τα θέματα που μας ενδιαφέρουν. Είναι μια σοβαρή ευθύνη και η ομάδα μου –όπως και οι σκληρά εργαζόμενοι εισηγητές μας, κ.κ. López Aguilar και Berlinguer– έχει τις προτεραιότητές της. Θα έχουμε έτσι έναν χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης σε μια δημοκρατία που θα κερδίσουμε ή θα χάσουμε.

Όσον αφορά τις προτεραιότητές μας για την καταπολέμηση των διακρίσεων, στέλνουμε ένα μήνυμα στο Συμβούλιο. Θέλουμε μια οριζόντια οδηγία. Πρέπει να αγωνιστούμε γι' αυτή την προοδευτική γραμμή. Όσον αφορά την ποινική δικαιοσύνη, λέμε το εξής: η αμοιβαία αναγνώριση είναι σημαντική ούτως ώστε να λειτουργήσει πραγματικά το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης. Σχετικά με το άσυλο, λέμε να μην αλληλεγγύη μεταξύ των κρατών μελών, αλλά, για εμάς, προοδευτική λύση σημαίνει ότι εκείνοι οι αιτούντες άσυλο που ανήκουν στις ευάλωτες ομάδες πρέπει να έχουν την καλύτερη εκπροσώπηση.

Αυτές είναι οι προτεραιότητες της ομάδας μας, αυτή είναι η προστιθέμενη αξία μας όσον αφορά το θέμα των εγκλημάτων μίσους, τις τροποποιήσεις των πολιτικών μεταναστευσης, τη βία κατά των γυναικών, την ευρωπαϊκή εντολή προστασίας. Όλα αυτά τα θέματα δείχνουν πώς εμείς ως πολιτική ομάδα –και όλες οι πολιτικές ομάδες– μπορούμε να προσθέσουμε αξία στο πρόγραμμα της Στοκχόλμης και να δημιουργήσουμε μια νομοθεσία που θα έχει νόημα.

Τέλος, παίζουμε το παιχνίδι διότι, για τους πολίτες μας, δεν πρόκειται για παιχνίδι. Πρόκειται για την προσφορά επιτέλους –μετά από πολύ καιρό– των δικαιωμάτων που ζητούσαν τόσα χρόνια: των θεμελιωδών δικαιωμάτων για την προστασία των προσωπικών δεδομένων, για την ασφάλεια και για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας. Όλα αυτά θα έχουν νόημα όταν αναλάβουμε την ευθύνη σε αυτό το Κοινοβούλιο να νομοθετήσουμε. Θα το κάνουμε αυτό μόνο όταν ψηφίσουμε το πρόγραμμα της Στοκχόλμης. Θα αγωνιστούμε λοιπόν για ένα προοδευτικό πρόγραμμα της Στοκχόλμης και για προοδευτική νομοθεσία.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να συγχαρώ θερμά τον Αντιπρόεδρο Barrot και τη σουηδική Προεδρία για το πρόγραμμα της Στοκχόλμης. Το πρόγραμμα της Στοκχόλμης είναι θετικό για όσους υποστηρίζουν την ιδέα της Ευρώπης ως κάτι περισσότερο από μια κοινή αγορά.

Η δημιουργία μιας Ευρώπης των πολιτών σημαίνει έναν πραγματικό χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης. Χαιρετίζω την ίση κατανομή βάρους ανάμεσα στις τρεις πλευρές αυτού του τριγώνου. Σε αντίθεση με ορισμένες πιο ριζοσπαστικές απόψεις, πιστεύω ότι και οι τρεις είναι απαραίτητες. Ασφάλεια χωρίς ελευθερία είναι δικτατορία, ελευθερία χωρίς ασφάλεια είναι αναρχία και η δικαιοσύνη είναι αδύνατη χωρίς ελευθερία ή ασφάλεια.

Αυτό το πενταετές πρόγραμμα επιστρέφει στους στόχους του Τάμπερε, επιζητώντας πραγματική πρόοδο σε πολλούς τομείς. Είναι σημαντικό, ωστόσο, να διασφαλίσουμε την επίτευξη αυτών των στόχων. Η νομοθεσία και τα μέσα που εγκρίθηκαν πρέπει να εφαρμοστούν αποτελεσματικά. Οι πολίτες της Ευρώπης δεν θα μας πάρουν στα σοβαρά αν δεν περάσουμε αυτό το τεστ για την αποτελεσματικότητά μας. Είναι, για παράδειγμα, αδύνατον να πιέζουμε για ένα σύστημα εισόδου/εξόδου, ζητώντας από την Επιτροπή να υποβάλει μια πρόταση ώστε να ξεκινήσει αυτό το σύστημα να λειτουργεί το 2015, όταν δεν ξέρουμε αν θα ξεκινήσει να λειτουργεί το Πληροφοριακό Σύστημα Σένγκεν II ή το Σύστημα Πληροφοριών για τις Θεωρήσεις, καθώς αυτά τα συστήματα αντιμετωπίζουν προβλήματα και τεράστιες καθυστερήσεις.

Ευελπιστώ στη δημιουργία ενός κοινού ευρωπαϊκού συστήματος χορήγησης ασύλου πριν από το 2012 και σε μια πολιτική μετανάστευσης με κοινή προσέγγιση, τόσο αναφορικά με την υποδοχή και ενσωμάτωση των μεταναστών όσο και με την αποτελεσματική καταπολέμηση της παράνομης μετανάστευσης.

Τέλος, έχουμε πολλά ακόμα να κάνουμε μαζί για τη δημιουργία μιας Ευρώπης των πολιτών. Δεν υπάρχει λόγος να χάνουμε χρόνο σε θέματα που δεν εμπίπτουν στην αρμοδιότητά μας. Το να προσπαθούμε να παρέμβουμε στο οικογενειακό δικαίο, το οποίο ανήκει στη δικαιοδοσία των κρατών μελών, δεν είναι μόνο νομικά άσκοπο, αλλά και πολιτικά παράλογο, διότι μας οδηγεί σε ανούσιες συγκρούσεις και μας αποσπά από τα πραγματικά ουσιώδη ζητήματα, δηλαδή το καίριας σημασίας πρόγραμμα της Στοκχόλμης.

Ramón Jáuregui Atondo (S&D). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, θέλω κι εγώ να συγχαρώ τη σουηδική Προεδρία και όλο το Κοινοβούλιο για την έκθεση που εκπονήσαμε. Θα ήθελα, ωστόσο, να κάνω τρεις προειδοποιήσεις που πιστεύω ότι είναι σημαντικές για το μέλλον.

Η πρώτη είναι ότι αν δεν υπάρχει νομοθετική πρωτοβουλία, αν το Συμβούλιο και η Επιτροπή δεν εισαγάγουν νομοθετικές πράξεις για να ενισχύσουν το πρόγραμμα, τότε είναι προφανές ότι το πρόγραμμα θα αποτύχει.

Η δεύτερη προειδοποίηση, την οποία έχουν ήδη εκφράσει σωστά οι συνάδελφοί μου, είναι ότι το Κοινοβούλιο πρόκειται να αναλάβει έναν νέο ρόλο. Δεν θα εκπονεί απλώς εκθέσεις προσπαθώντας να εισακουστεί, όπως συνέβαινε μέχρι τώρα. Θα είναι συννομοθέτης, θα συμφωνεί, θα πρέπει να βρει αυτή τη λεπτή ισορροπία, κάτι που είναι δύσκολο πολλές φορές, ανάμεσα στην ασφάλεια και στην ελευθερία. Πρόκειται για μια νέα αποστολή και μια νέα ευθύνη για όλους τους βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Τέλος, θέλω να δώσω μια προειδοποίηση σχετικά με την φονταμενταλιστική εφαρμογή της αρχής της επικουρικότητας. Ακούω τους συναδέλφους βουλευτές να μιλούν για την ανάγκη να υπάρχει σεβασμός προς τα εθνικά κοινοβούλια, και αυτό είναι αλήθεια, αλλά οφείλω να σας προειδοποιήσω ότι μια άκαμπτη και φονταμενταλιστική ερμηνεία της επικουρικότητας δεν θα μας επιτρέψει να σημειώσουμε πρόοδο στο πρόγραμμα της Στοκχόλμης. Αν τα κράτη μέλη εμμένουν στην ακραία ερμηνεία της αρχής της επικουρικότητας, δεν θα υπάρξει κοινή νομοθεσία για το πρόγραμμα της Στοκχόλμης.

Monica Luisa Macovei (PPE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, θέλω να αναφερθώ εν συντομία στην πτυχή του οικονομικού εγκλήματος και της διαφθοράς στο πρόγραμμα της Στοκχόλμης. Το κείμενο αποδυναμώθηκε κάπως κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων στην Επιτροπή των Μονίμων Αντιπροσώπων. Για παράδειγμα, το σημερινό κείμενο αναφέρεται στις προδιαγραφές GRECO όσον αφορά την πάταξη της διαφθοράς, και το GRECO είναι ένα όργανο του Συμβουλίου της Ευρώπης. Μολονότι η συνεργασία με το GRECO και το Συμβούλιο της Ευρώπης είναι σημαντική, οι προδιαγραφές της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά την πάταξη της διαφθοράς είναι υψηλότερες από εκείνες του Συμβουλίου της Ευρώπης, το οποίο, όπως όλοι γνωρίζουμε, έχει 47 κράτη μέλη.

Κατά συνέπεια, απευθύνω έκκληση και ταυτόχρονα παροτρύνω το Συμβούλιο να παραμείνει σε ένα κείμενο με ισχυρή δέσμευση για την πάταξη της διαφθοράς. Χρειαζόμαστε μια κοινοτική πολιτική και έναν κοινοτικό μηχανισμό για την πάταξη της διαφθοράς και της απάτης με δυναμικό τρόπο στην ΕΕ και το πρόγραμμα της Στοκχόλμης πρέπει να αντικατοπτρίζει αυτή την ανάγκη και τη δέσμευση.

Michael Cashman (S&D). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, εκφράζω τα συγχαρητήριά μου προς όλους όσους ασχολήθηκαν με αυτή την έκθεση και προς τη σουηδική Προεδρία. Οι κοινωνίες δεν αλλάζουν με τη μετριοτήτα, αλλά με θάρρος, αποφασιστικότητα και όραμα. Και αυτά επιδείξαμε σήμερα εδώ στο Κοινοβούλιο.

Μιλάμε για την ελευθερία, την ασφάλεια και τη δικαιοσύνη, τρεις θεμελιώδεις αρχές. Αλλά χωρίς την ισότητα και την ίση μεταχείριση, ποτέ δεν θα έχουμε ελευθερία, ποτέ δεν θα έχουμε ασφάλεια και σίγουρα ποτέ δεν θα έχουμε δικαιοσύνη. Αυτό ισχύει ειδικότερα για τις μειονότητες, οι οποίες συχνά δυσφημούνται και δεν αντιπροσωπεύονται με σωστό τρόπο.

Η ισότητα και η ίση μεταχείριση είναι τα μόνα σταθερά δομικά στοιχεία κάθε πολιτισμένης κοινωνίας. Και γι' αυτό είμαι υπερήφανος για τη συμμετοχή μου στην προαγωγή μιας Ευρώπης όπου όλοι θα είμαστε ίσοι, ανεξαρτήτως φυλής, εθνότητας, θρησκείας, πεποιθήσεων, ηλικίας, αναπηρίας, φύλου ή γενετήσιου προσανατολισμού – μιας Ευρώπης ίσων, μιας Ευρώπης θεμελιωδών αξιών.

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, το πρόγραμμα της Στοκχόλμης είναι μια απάντηση στο σημαντικό θέμα της εγγύησης της ασφάλειας των πολιτών της ΕΕ. Ωστόσο, δεν είναι πάντα μια ικανοποιητική απάντηση, διότι δεν χρειαζόμαστε πλήρη τυποποίηση του ποινικού και του αστικού δικαίου. Χρειαζόμαστε μόνο εναρμόνιση σε αυτούς τους τομείς της νομοθεσίας και μόνο σε σαφώς καθορισμένους, περιορισμένους τομείς.

Η Ευρώπη πάνω απ' όλα χρειάζεται καλή συνεργασία μεταξύ των αστυνομικών δυνάμεων και των δικαστικών αρχών, προκειμένου οι δικαστικές αποφάσεις να εκτελούνται σωστά και οι εγκληματίες να διώκονται αποτελεσματικά, ανεξαρτήτως των εσωτερικών συνόρων της ΕΕ. Το πρόγραμμα της Στοκχόλμης πρέπει λοιπόν να θεσπίσει μια σειρά κινήτρων και πρέπει να επικεντρωθεί σε αυτούς τους τομείς. Θέλω να επιστήσω την προσοχή σας σήμερα σε τρία θέματα που σχετίζονται με τον συντονισμό της δράσης των κρατών μελών.

Πρώτον, σχετικά με την ελευθερία διακίνησης των προσώπων, η οποία αποτελεί μία από τις σημαντικότερες αξίες μας, είναι βασικό να έχουμε συνεργασία στην ανταλλαγή πληροφοριών για εγκληματικές ενέργειες που απειλούν τη δημόσια τάξη. Αναφέρομαι εδώ συγκεκριμένα στα εγκλήματα σεξουαλικής φύσης που θέτουν σε κίνδυνο την πιο αδύναμη και ανυπεράσπστη ομάδα, δηλαδή τα παιδιά, και το έγγραφο της Στοκχόλμης ορθώς εφιστά την προσοχή σε αυτό το θέμα.

Είναι σημαντικό να αρχίσουμε να εργαζόμαστε, το συντομότερο δυνατόν, για τη δημιουργία ενός ευρωπαϊκού μητρώου δραστών σεξουαλικών εγκλημάτων και ειδικά ατόμων που διαπράττουν αυτά τα επιθετικά και πλέον επικίνδυνα εγκλήματα εις βάρος παιδιών. Τα ενδιαφερόμενα μέρη και οι οργανισμοί θα πρέπει να έχουν τη μεγαλύτερη δυνατή πρόσβαση σε αυτές τις πληροφορίες. Η ελευθερία διακίνησης πρέπει να είναι αλληλένδετη με τη διακίνηση γνώσεων και πληροφοριών για τους πιθανούς κινδύνους, προκειμένου να προσφέρουμε επαρκή προστασία στην κοινωνία και στις ομάδες που διατρέχουν τον μεγαλύτερο κίνδυνο, δηλαδή στα παιδιά.

Δεύτερον, πρέπει να διασφαλίσουμε την αποτελεσματική εκτέλεση των αποφάσεων σχετικά με τη δήμευση των περιουσιακών στοιχείων των εγκληματιών. Αυτό αφορά ειδικά την προσπάθεια για αποτελεσματική πάταξη του οργανωμένου εγκλήματος και σημαίνει ότι οι δικαστικές αποφάσεις που λαμβάνονται σε μία χώρα θα επιτρέπουν τον εντοπισμό και στη συνέχεια την αποτελεσματική δήμευση των περιουσιακών στοιχείων που έχει κρύψει ένας εγκληματίας σε μια άλλη χώρα. Επίσης, αφορά εξίσου τα κέρδη που προκύπτουν άμεσα από το έγκλημα, καθώς και τα κέρδη που προκύπτουν έμμεσα από το έγκλημα σε μεταγενέστερο στάδιο.

Τρίτον, αν και συμφωνώ ότι οι μη στερητικές της ελευθερίας ποινές είναι η κατάλληλη αντίδραση για τα παραπτώματα, δεν πρέπει να ξεχνάμε το γεγονός ότι μια στερητική της ελευθερίας ποινή, η οποία απομονώνει τον δράστη από την κοινωνία, είναι, σε ορισμένες δικαιολογημένες περιπτώσεις, ο μόνος πραγματικός και πρακτικός τρόπος για να προστατεύσουμε την κοινωνία από τα πιο επικίνδυνα εγκλήματα. Ως εκ τούτου, είναι επίσης αναγκαίο να έχουμε υπόψη ότι αυτού του είδους η ποινή αποτελεί θεμιτή απάντηση στα πιο απάνθρωπα εγκλήματα.

Ολοκληρώνοντας, θα ήθελα να εκφράσω την εκτίμησή μου για το έγγραφο που εκπονήθηκε και να τονίσω ότι ο στόχος του προγράμματος πρέπει να είναι η βελτίωση της συνεργασίας των κρατών μελών, διατηρώντας παράλληλα τον εθνικό χαρακτήρα των νομικών συστημάτων τους.

Πρόεδρος. – Τώρα θα περάσουμε στη διαδικασία «catch-the-eye». Θα είμαι πολύ αυστηρός ως προς την τήρηση του Κανονισμού.

Θα ήθελα να πω ότι πέντε βουλευτές θα έχουν τον λόγο για ένα λεπτό έκαστος και θα κλείνουμε το μικρόφωνο μόλις τελειώνει το ένα λεπτό. Καθώς έχουν ζητήσει τον λόγο περισσότεροι από δεκαπέντε βουλευτές, θα ακούσουμε τους πρώτους πέντε.

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, θέλω καταρχάς να χαιρετήσω το πρόγραμμα της Στοκχόλμης ως τον καλύτερο τρόπο προς μια πολιτοκεντρική Ευρώπη και να ευχαριστήσω την υπουργό Ask και τον υπουργό Billström για το όραμά τους. Επιτέλους, μπορούμε να γυρίσουμε στην πατρίδα μας και να πούμε σε όλους ανεξαιρέτως ότι η Ευρώπη είναι για εκείνους, η Ευρώπη είναι μαζί τους, η Ευρώπη είμαστε εμείς.

Φυσικά, το πρόγραμμα της Στοκχόλμης θα είναι αυτό που εμείς θα διαμορφώσουμε. Ας του δώσουμε λοιπόν μια ευκαιρία. Ας το υποστηρίξουμε όσο ευρύτερα γίνεται και ας εργαστούμε για να το εφαρμόσουμε.

Θα ήθελα να σας ευχαριστήσω ιδιαίτερα για την επικέντρωση στα παιδιά, καθώς αυτό σημαίνει ότι μπορούμε επιτέλους να εργαστούμε για μια ενισχυμένη δράση για την προστασία των παιδιών, συμπεριλαμβανομένων των παιδιών μεταναστών. Είναι επίσης πολύ καλό ότι έχουμε μεγαλύτερη δυνατότητα να καταπολεμήσουμε τη διασυνοριακή εγκληματικότητα σεβόμενοι παράλληλα τα δικαιώματα του ατόμου.

(Ο Πρόεδρος διακόπτει την ομιλία)

Anna Hedh (S&D). – (SV) Κύριε Πρόεδρε, χαίρομαι διότι τα θέματα των δικαιωμάτων των παιδιών, της βίας κατά των γυναικών και της πρόληψης της εμπορίας ανθρώπων αντιμετωπίστηκαν πιο διεξοδικά στην τελευταία έκδοση του προγράμματος της Στοκχόλμης από το Συμβούλιο. Φοβόμουν πως η Προεδρία θα εγκατέλειπε τις προτεραιότητές της. Τώρα έχουμε επίσης την ευκαιρία να κάνουμε βελτιώσεις βάσει της ψηφοφορίας του Κοινοβουλίου.

Ωστόσο, απογοητεύτηκα ιδιαίτερα διότι δεν αναφέρεται τίποτα για την ανάπτυξη μιας στρατηγικής για τα δικαιώματα των παιδιών στην Ευρώπη, όπως πρότεινε πρόσφατα το Κοινοβούλιο. Όπως είπε ο Επίτροπος Barrot, η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να συνεχίσει να υπερασπίζεται τα δικαιώματα των παιδιών. Όσον αφορά τη διατύπωση σχετικά με την εμπορία ανθρώπων, είμαι επίσης απογοητευμένη διότι η Προεδρία δεν έμεινε αμετακίνητη όσον αφορά τη σύνδεση με την αγορά σεξουαλικών υπηρεσιών, την αγορά συναφών υπηρεσιών και την πιθανότητα νομοθέτησης σε αυτόν τον τομέα. Η ΕΕ χρειάζεται επίσης μια νομική βάση για την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών.

Franziska Keller (Verts/ALE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, θα αναφέρω δύο σημεία μόνο που η ομάδα μου θεωρεί πολύ σημαντικά για το πρόγραμμα της Στοκχόλμης. Πρώτον, πιστεύουμε ότι η μέθοδος εξισορρόπησης που χρησιμοποιείται πολύ συχνά σε αυτό το πρόγραμμα βαίνει σε λάθος κατεύθυνση. Η ασφάλεια, για εμάς, είναι μόνο ένα εργαλείο για την επίτευξη της ελευθερίας, δεν είναι ο αντίπαλός της. Όταν δεν είμαστε ελεύθεροι, δεν είμαστε και ασφαλείς. Θεωρούμε ότι αυτή η ισορροπία είναι λίγο παραπλανητική.

Δεύτερον, σχετικά με τον Frontex, κυρία Wallström, τι εννοείται ακριβώς όταν μιλάτε για την ενίσχυση του Frontex; Τι θέλετε να πείτε με αυτό; Διότι δεν διευκρινίζεται σε καμία από τις εκδόσεις του προγράμματος της Στοκχόλμης που διάβασα.

Και δεν πιστεύετε ότι θα ήταν εξαιρετικά σημαντικό –ακόμα και ύψιστης σημασίας– να ενισχύσουμε τον κοινοβουλευτικό έλεγχο του Frontex και να σταματήσουμε τον Frontex από το να στέλνει πίσω ανθρώπους που μπορεί να έχουν πολύ καλούς λόγους για να αιτούνται άσυλο, όπως έκανε ο Frontex φέτος; Θα προτιμούσα να δω μια ενδυνάμωση σε αυτόν τον τομέα. Πιστεύω ότι το πρόγραμμα της Στοκχόλμης πρέπει να υπηρετεί όλους τους κατοίκους της ΕΕ, όχι μόνο λίγους.

Teresa Jiménez-Becerril Barrio (PPE). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, σήμερα δεν υπάρχει αμφιβολία για τη δέσμευση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην καταπολέμηση της τρομοκρατίας και, χάρη στο πρόγραμμα της Στοκχόλμης, θα συνεχίσουμε να σημειώνουμε πρόοδο σε αυτόν τον σημαντικό χώρο της ελευθερίας, της ασφάλειας και της δικαιοσύνης.

Κατά τη γνώμη μου, αυτός ο αγώνας βασίστηκε στην αμοιβαία εμπιστοσύνη μεταξύ των κρατών μελών, αλλά τώρα, με τις δυνατότητες που ανοίγονται από τη Συνθήκη της Λισαβόνας, είναι καιρός να εναρμονίσουμε την εθνική νομοθεσία ώστε να μην υπάρχει χρονικός περιορισμός στη δίωξη των τρομοκρατικών εγκλημάτων, τα οποία πρέπει να θεωρούνται εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας.

Όταν συμβεί αυτό, κανείς σε αυτό το Κοινοβούλιο ούτε σε κανένα άλλο δεν θα υπερασπίζεται τους τρομοκράτες, όπως έχει συμβεί, συμβαίνει και μπορεί να συνεχίσει να συμβαίνει, εις βάρος των θυμάτων της τρομοκρατίας, τα οποία βλέπουν εκείνους που δολοφόνησαν τους αγαπημένους τους ανθρώπους να αντιμετωπίζονται σαν ήρωες, ενώ οι ίδιοι υποφέρουν σιωπηρά.

Ως εκ τούτου, απευθύνω έκκληση στο Κοινοβούλιο να προωθήσει ή να εγκρίνει έναν ευρωπαϊκό χάρτη για τα δικαιώματα των θυμάτων της τρομοκρατίας, ο οποίος θα βασίζεται στην προστασία της μνήμης...

(Ο Πρόεδρος διακόπτει την ομιλία)

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κρίνοντας από τα σχόλια τους σήμερα, πολλοί από τους ομιλητές πιστεύουν ότι το πρόγραμμα της Στοκχόλμης είναι άξιο των προσπαθειών για επίτευξη της ευρύτερης δυνατής συναίνεσης και για διαμόρφωση ενός φιλόδοξου προγράμματος. Αυτός θα είναι ο στόχος του αυριανού ψηφίσματος, το οποίο θα τεθεί σε ψηφοφορία.

Λυπάμαι που η αναφορά στο δικαίωμα ψήφου των υπηκόων μη κοινοτικών χωρών και στη διασφάλιση πρόσβασης σε ιατρική περίθαλψη για τους ασθενείς μετανάστες έμεινε εκτός κειμένου. Ωστόσο, θέλω να αναφέρω την έγκριση ορισμένων σημαντικών σημείων, όπως η απαίτηση για έγκριση της οδηγίας περί μη διάκρισης, η ελευθερία διακίνησης για τους ευρωπαίους πολίτες και τις οικογένειες— υποθέτω ότι αυτό αφορά όλες τις οικογένειες—, το αίτημα για άρση των εμποδίων στην άσκηση του δικαιώματος στην επανένωση των οικογενειών και η απαγόρευση της κράτησης ασυνόδευτων ανηλίκων, για να αναφέρω κάποια από αυτά.

Κατά τη γνώμη μου, η επιτυχία του προγράμματος της Στοκχόλμης μπορεί να αξιολογηθεί βάσει του σεβασμού που επιδεικνύεται για τέσσερα θέματα: την ύπαρξη συγκεκριμένων επιτυχιών προς όφελος των πολιτών, τον αμέριστο σεβασμό για τον νέο ρόλο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, καθώς η συναπόφαση αποτελεί ένα στοιχείο προστιθέμενης αξίας, την ποιότητα της εφαρμογής του προγράμματος της Στοκχόλμης από τα εθνικά κοινοβούλια και την αναγνώριση των αξιών του από τους πολίτες, και ειδικά από τους νέους της Ευρώπης.

Στο εξής, πρέπει να υπάρχει τόση δυναμική για την έγκριση όση υπάρχει και για τη μελλοντική εφαρμογή ...

(Ο Πρόεδρος διακόπτει την ομιλήτρια)

Πρόεδρος. – Ολοκληρώθηκε η διαδικασία «catch-the-eye». Λυπάμαι που οι υπόλοιποι δέκα ή δώδεκα βουλευτές δεν είχαν την ευκαιρία να παρέμβουν, αλλά αυτό είναι αδύνατον, καθώς έχουμε ήδη καθυστερήσει και ο Κανονισμός μάς δεσμεύει.

Beatrice Ask, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. – (SV) Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ όλους για τις απόψεις που εξέφρασαν. Δεν πειράζει που δέκα βουλευτές δεν πρόλαβαν να λάβουν το λόγο. Χαίρομαι που βλέπω την προσήλωση που επιδεικνύετε σε αυτά τα σημαντικά θέματα.

Κάποιος είπε ότι αυτό το πρόγραμμα είναι φιλόδοξο. Χαίρομαι που το ακούω αυτό, διότι πράγματι το έργο ήταν φιλόδοξο, αλλά και πρακτικό καθώς θέλαμε να συνδυάσουμε το όραμα με μια ρεαλιστική προσέγγιση όσον αφορά τον τρόπο βελτίωσης της κατάστασης από την πλευρά των πολιτών. Ακούγοντάς σας, κατάλαβα ότι πολλοί από εσάς συμεριζόσαστε τουλάχιστον την κεντρική ιδέα του σχεδίου προγράμματος που συζητάμε σήμερα.

Επιτρέψτε μου να κάνω κάποια σχόλια για δύο τομείς. Ο πρώτος αφορά το θέμα του τύπου. Η σημερινή συζήτηση ήταν λίγο συγκεχυμένη—αν μπορώ να πω κάτι τέτοιο— καθώς ορισμένοι μιλούσαν για το πρόγραμμα της Στοκχόλμης αλλά στην πραγματικότητα αναφέρονταν στην ενδιαφέρουσα πρόταση ψηφίσματος, για την οποία θα συζητήσετε και θα αποφασίσετε στο Κοινοβούλιο, με άλλα λόγια, εξέφραζαν τις απόψεις τους για το σχέδιο που κατέθεσε η Προεδρία.

Κάποιος είπε στην αρχή της συζήτησης «γιατί να συζητάμε για ένα σχέδιο όταν υπάρχει ήδη ένα νέο;». Η αλήθεια είναι ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο βρίσκεται στα μέσα των συζητήσεων και των διαπραγματεύσεων που είναι συνεχείς. Αλλάζει διαρκώς και την Παρασκευή, ή το σαββατοκύριακο, θα υπάρχει άλλο σχέδιο. Ωστόσο, για τον βουλευτή που πιστεύει ότι είχε ένα παλιό έγγραφο, μπορώ να πω ότι πάντα υποβάλλουμε το πιο πρόσφατο σχέδιο στην ιστοσελίδα της Προεδρίας. Οι βουλευτές που θέλουν να μένουν ενήμεροι και να παρακολουθούν τι συμβαίνει με το σχέδιο, αλλά και πώς η συζήτησή σας επηρεάζει το τελικό αποτέλεσμα, μπορούν φυσικά να βρίσκουν εκεί το έγγραφο που δημοσιεύουμε.

Όσον αφορά την Προεδρία, ήταν πολύ σημαντικό να εργαστούμε με διαφάνεια και ειλικρίνεια. Γι' αυτό έχουμε τόσες πολλές συζητήσεις. Καλώ τους δέκα από εσάς που δεν είχατε την ευκαιρία να εκφράσετε τις απόψεις σας εδώ να τις στείλετε ηλεκτρονικά σε εμένα ή στον κ. Billström. Είναι πολύ απλό: η ηλεκτρονική μου διεύθυνση είναι <mailto:beatrice.ask@justice.ministry.se> και η διεύθυνση του κ. Billström ακολουθεί την ίδια μορφή. Μπορείτε να μας στείλετε τις απόψεις σας ώστε να ληφθούν υπόψη. Πρέπει να αρχίσουμε να εργαζόμαστε με σύγχρονο τρόπο και η διαφάνεια είναι ο σύγχρονος τρόπος για τη συνηθισμένη Προεδρία. Περιμένω με ανυπομονησία το ψήφισμα και τα αποτελέσματά του, γιατί διαπιστώνω ότι υπάρχει μεγάλη υποστήριξη για κάποιες από τις απόψεις, εκφάνσεις και ιδέες που περιέχει το ψήφισμα. Ασφαλώς, θα τις μελετήσουμε όλες προσεκτικά.

Θέλω επίσης να σχολιάσω ορισμένα πολιτικά ζητήματα. Πρώτον, δύο βουλευτές, εκ των οποίων ο ένας ήταν ο κ. Batten, ανέφεραν συγκεκριμένα παραδείγματα για το πώς επηρεάζονται οι πολίτες—ίσως σε μια άλλη χώρα—και πιστεύουν ότι οι συνθήκες δεν είναι πολύ καλές. Πρόκειται για τυπικά παραδείγματα έλλειψης εμπιστοσύνης στα νομικά συστήματα αλλήλων. Σε αυτή την περίπτωση, έχουμε δύο επιλογές: η πρώτη είναι να πούμε στους πολίτες μας να μένουν στη χώρα τους, γιατί πάντα έχουμε τα καλύτερα νομικά συστήματα στην πατρίδα. Ωστόσο, αν

πιστεύουμε ότι οι πολίτες μας θα συνεχίσουν να εκμεταλλεύονται την ευκαιρία για ελεύθερη διακίνηση, ίσως πρέπει να σκεφτούμε πώς θα μπορέσουμε να βελτιώσουμε τα δικονομικά δικαιώματα και άλλες πτυχές σε όλη την Ένωση εν γένει. Αυτός ακριβώς είναι ο στόχος του προγράμματος της Στοκχόλμης. Γι' αυτό είμαι τόσο ικανοποιημένη που καταφέραμε να κάνουμε το πρώτο βήμα για την ενίσχυση των δικονομικών δικαιωμάτων, προκειμένου να διασφαλίσουμε ότι όποιος είναι ύποπτος για ένα έγκλημα ή είναι θύμα ενός εγκλήματος και συμμετέχει σε μια νομική διαδικασία στην Ευρώπη θα λαμβάνει πλέον πραγματική βοήθεια με μετάφραση και διερμηνεία. Αυτό το θεμελιώδες δικαίωμα αναφέρεται στις συμβάσεις του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και αλλού, αλλά δεν εφαρμόζεται στην πράξη. Τώρα μπορούμε να κάνουμε τη διαφορά και αυτό ακριβώς πρέπει να κάνουμε.

Η κ. Macovei έθεσε το θέμα της διαφθοράς και του οικονομικού εγκλήματος και θεώρησε ότι η διατύπωση ήταν πολύ αδύναμη ως προς αυτό το θέμα. Θέλω να πω ότι πρόκειται για ένα πολύ σαφές τμήμα του κειμένου που εκφράζει πολύ υψηλές απαιτήσεις. Το γεγονός ότι αναφέρουμε την Ομάδα κρατών κατά της διαφθοράς (GRECO) δεν σημαίνει ότι σκοπός μας είναι να εγκρίνουμε προδιαγραφές κατώτερου επιπέδου φιλοδοξίας σύμφωνα με τις απόψεις τους – ούτε δηλώνεται αυτό στο πρόγραμμα της Στοκχόλμης. Αυτό που δηλώνεται είναι ότι, μεταξύ άλλων καθηκόντων, στόχος μας είναι να συνεργαστούμε στενά με αυτό το σημαντικό όργανο επί αυτών των θεμάτων, καθώς πρέπει να κυνηγήσουμε το χρήμα αν θέλουμε να πατάξουμε το οργανωμένο έγκλημα. Πιστεύω ότι αυτό είναι σημαντικό.

Πολλοί αναφέρθηκαν στην επικουρικότητα. Πιστεύω ότι η υπό συζήτηση πρόταση εκφράζει μια σαφέστατη θέση ότι η κοινοτική συνεργασία στους τομείς της δικαιοσύνης και των εσωτερικών υποθέσεων πρέπει να συνιστά προστιθέμενη αξία. Οτιδήποτε αντιμετωπίζεται εξίσου καλά σε εθνικό επίπεδο πρέπει να μπορεί να παραμένει εκεί. Τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα πρέπει να τα χρησιμοποιούμε όταν χρειαζόμαστε συνεργασία. Δεν νομίζω ότι αφαιρούμε τα δικαιώματα των κρατών μελών, αλλά αντ' αυτού προσφέρουμε προστιθέμενη αξία που θα μπορούσε να ωφελήσει όλους τους πολίτες.

Τέλος, θέλω να αναφερθώ στο θέμα της ιδιωτικής ζωής και της προστασίας των προσωπικών δεδομένων, το οποίο αποτελεί σημαντικό θέμα συζήτησης. Νομίζω ότι ο κ. Borghesio ήταν εκείνος που ανέφερε αυτό το θέμα και πιστεύει ότι υπάρχει μεγάλη ανησυχία για το πρόγραμμα της Στοκχόλμης ως έχει. Μεταξύ άλλων, εξέφρασε τον προβληματισμό του για την εποπτεία και τις μεγάλες βάσεις δεδομένων. Συνέκρινε επίσης το αντικείμενο της εργασίας μας σε αυτόν τον τομέα με την κατάσταση στην πρώην Ανατολική Γερμανία και στα κομμουνιστικά κράτη που υπήρχαν στην Ευρώπη. Πιστεύω ότι αυτού τους είδους το επιχείρημα είναι απολύτως ανεδαφικό. Στην Ανατολική Γερμανία δεν υπήρχε καμία προστασία προσωπικών δεδομένων, καμία δημοκρατία, ούτε θεμελιώδη δικαιώματα για τους πολίτες – τρεις σημαντικοί παράγοντες που είναι θεμελιώδεις στη συνεργασία μας. Όσον αφορά το πρόγραμμα της Στοκχόλμης, ενισχύουμε και κάνουμε πιο αυστηρούς τους κανονισμούς για την προστασία των δεδομένων και τον σεβασμό των ατομικών δικαιωμάτων, και της δημοκρατίας ακόμα, σε διάφορες περιπτώσεις. Γεγονός είναι ότι η πληροφοριακή στρατηγική που θέλουμε να καταρτίσουμε για την ΕΕ διατηρεί μια ισορροπία ανάμεσα στη μεθοδική και αποτελεσματική ανταλλαγή πληροφοριών και στις αυστηρές απαιτήσεις για την προστασία της ιδιωτικής ζωής και την ασφαλή διαχείριση των δεδομένων, αλλά υπάρχει επίσης και η απαίτηση να μην διατηρούνται για μεγάλο χρονικό διάστημα οι πληροφορίες. Παρακαλώ, διαβάστε ξανά αυτά τα εδάφια, είναι πολύ σαφή. Αυτό αποτελεί πρόοδο, για την οποία μας συνεχάρη και ο ευρωπαίος διαμεσολαβητής που επίσης εργάζεται γι' αυτό το θέμα.

Τέλος, κάποιος ανέφερε ότι πρέπει να καταστήσουμε το πρόγραμμα της Στοκχόλμης πιο απτό. Το πρόγραμμα εμπεριέχει πολλά πολύ απτά και πρακτικά στοιχεία, αλλά η πραγματική δουλειά ξεκινά τώρα. Ορισμένοι βουλευτές επεσήμαναν ότι το ψήφισμα έπρεπε να εκπονηθεί εντός ενός πολύ στενού χρονικού ορίου και ότι ήταν πολύ δύσκολο να γίνουν όλα εγκαίρως. Μπορώ να σας πω ότι τα πράγματα θα χειροτερέψουν ακόμα περισσότερο. Μόλις εγκρίνουμε το πρόγραμμα της Στοκχόλμης, θα συμμετάσχετε στο σημαντικό έργο που πρέπει να γίνει για την εφαρμογή και την τακτοποίηση των λεπτομερειών των διαφόρων προτάσεων. Πρόκειται για ένα έργο με πολλή πίεση χρόνου και πολύ άγχος, αλλά και με μεγάλες προκλήσεις και ευκαιρίες για να κάνουμε τη διαφορά. Σας ευχαριστώ πολύ για τις απόψεις σας και, όπως είπα, μπορείτε να χρησιμοποιήσετε το διαδίκτυο αν θέλετε να επικοινωνήσετε με την Προεδρία τις προσεχείς ημέρες.

Tobias Billström, Προεδρεύων του Συμβουλίου. – (SV) Κύριε Πρόεδρε, αξιότιμοι βουλευτές, φυσικά συμφωνώ απολύτως με όσα μόλις ανέφερε η κ. Ask για τα γενικά συμπεράσματα σχετικά με το πρόγραμμα. Σας ευχαριστώ για όλες τις εποικοδομητικές απόψεις που εκφράσατε σήμερα εδώ.

Θέλω επίσης να ευχαριστήσω τους προέδρους των τριών επιτροπών, της Επιτροπής Συνταγματικών Υποθέσεων, της Επιτροπής Νομικών Θεμάτων και της Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων, για την πολύ εποικοδομητική συνεργασία τους σε αυτά τα θέματα. Όπως είπα και στην εναρκτήρια ομιλία μου, αυτή η συνεργασία επιδεικνύει μεγάλη αποδοχή ευθύνης από την πλευρά όλων των εμπλεκόμενων μερών, κάτι για το οποίο έχουμε κάθε λόγο να είμαστε υπερήφανοι.

Θέλω να τονίσω τη σπουδαιότητα της συνεργασίας σε όλους τους σημαντικούς τομείς στο πλαίσιο αυτού του προγράμματος. Στην ομιλία του, ο κ. Busuttil έκανε συγκρίσεις με το μέγεθος της εσωτερικής αγοράς και αυτό πιστεύω ότι δεν απέχει πολύ από την αλήθεια, καθώς πρόκειται για ένα παρόμοιο σχέδιο ως προς το μέγεθος και τη σημασία του. Μια έννοια που επανέρχεται διαρκώς στις πολιτικές συζητήσεις για τα θέματα του ασύλου και της μετανάστευσης τα τελευταία χρόνια είναι φυσικά η αλληλεγγύη. Όλα τα κράτη μέλη συμφωνούν ότι η αλληλεγγύη πρέπει να αυξηθεί, και όχι μόνο η αλληλεγγύη μεταξύ των κρατών μελών, αλλά και η αλληλεγγύη μεταξύ της ΕΕ και τρίτων χωρών. Αυτό είναι το μήνυμα που θέλουμε να στείλουμε μέσω του προγράμματος της Στοκχόλμης.

Όπως είπα στην εισαγωγή μου, πιστεύουμε ότι αυτό το σύνθετο θέμα απαιτεί πολύ ευρείες και αειφόρες λύσεις που θα αφορούν το σύνολο του τομέα πολιτικής. Αυτός είναι ένας από τους λόγους για τους οποίους δεν υπάρχει ειδικό εδάφιο για την αλληλεγγύη στο πρόγραμμα της Στοκχόλμης. Ωστόσο, όλες οι παράγραφοι εμπεριέχουν ένα στοιχείο αλληλεγγύης.

Η συνολική προσέγγιση στη μετανάστευση πρέπει να είναι ένα από τα σημαντικά σημεία εκκίνησης προς αυτή την κατεύθυνση. Ο ρόλος του Frontex πρέπει να ενισχυθεί. Η κ. Keller το ανέφερε αυτό στην ομιλία της. Θέλω να καταστήσω σαφές ότι μόνο ο Frontex δεν αποτελεί τη λύση σε αυτό το πρόβλημα. Ο Frontex είναι υπεύθυνος για τον συντονισμό των συνοριακών ελέγχων των κρατών μελών, αλλά δεν έχει εντολή όσον αφορά την ακτοφυλακή, για παράδειγμα. Η κατάσταση στη Μεσόγειο δεν αποτελεί κατά βάση πρόβλημα συνοριακού ελέγχου. Είναι ένα πρόβλημα που απαιτεί πολλά και διαφορετικά είδη μέτρων. Η αυξημένη συνεργασία μεταξύ των χωρών προέλευσης και διέλευσης είναι εξαιρετικής σημασίας. Πρέπει επίσης να επενδύσουμε στην αναπτυξιακή συνεργασία υπό τη μορφή βοήθειας. Πιστεύω ότι είναι σημαντικό να τονίσουμε ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα εμπλακεί στον μέγιστο βαθμό σε όλες αυτές τις πτυχές τώρα που θα τεθεί σε ισχύ η Συνθήκη της Λισαβόνας και ο δημοκρατικός έλεγχος θα αυξηθεί σε αυτούς τους τομείς.

Βάσει όλων όσων αναφέρθηκαν σήμερα εδώ, εκτιμώ επίσης ότι είναι σημαντικό να επισημάνουμε ότι η Συνθήκη της Λισαβόνας θα επιφέρει πραγματικά μια αυθεντική και σημαντική αλλαγή. Πρόκειται, φυσικά, για μια σημαντική αλλαγή που θα οδηγήσει στην αντικατάσταση της συνήθους νομοθετικής διαδικασίας με μια νέα που θα προσδώσει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ισχυρότερο ρόλο στη νομοθετική διαδικασία σε διάφορους τομείς. Ως εκ τούτου, δεν συμμερίζομαι την ανησυχία που εξέφρασε η κ. Keller σήμερα εδώ ως προς αυτά τα ζητήματα. Τουναντίον, πιστεύω ότι θα δούμε τεράστια πρόοδο προς έναν αυξημένο δημοκρατικό έλεγχο σε αυτόν τον τομέα πολιτικής.

Κύριε Πρόεδρε, όπως και η συνάδελφός μου, κ. Ask, θα ήθελα να ολοκληρώσω λέγοντας ότι είστε ευπρόσδεκτοι να στείλετε τις απόψεις σας σε εμάς μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου αν δεν είχατε την ευκαιρία να τις εκθέσετε σήμερα εδώ.

Jacques Barrot, Αντιπρόεδρος της Επιτροπής. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, θέλω να τονίσω την ποιότητα του έργου που διεξήχθη από τις τρεις επιτροπές σας: την Επιτροπή Νομικών Θεμάτων – ο κ. Casini είναι εδώ· την Επιτροπή Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων – ο κ. López Aguilár είναι εδώ· και επίσης την Επιτροπή Συνταγματικών Υποθέσεων. Το κείμενό τους είναι εξαιρετικά ενδιαφέρον και θα βοηθήσει εμάς, και τη σουηδική Προεδρία, να παράσχουμε μια οριστική έκδοση αυτού του προγράμματος της Στοκχόλμης.

Όπως είτε ο κ. Busuttil, είναι αλήθεια ότι οι πολίτες έχουν μια εσωτερική αγορά, αλλά δεν έχουν πραγματικά έναν χώρο δικαιοσύνης, ασφάλειας και ελευθερίας, αν και, χάρη στον χώρο Σένγκεν, η ελευθερία διακίνησης έχει πλέον εδραιωθεί. Πρέπει να διατηρήσουμε τα οφέλη αυτής της προσπάθειας. Θα προσέθετα επίσης ότι έχουν εκδοθεί οι κατευθυντήριες γραμμές κατά της κατάχρησης.

Θέλω να πω ότι θεωρώ αυτό το κείμενο αρκετά ισορροπημένο. Έχοντας ακούσει τις διαφορετικές προσδοκίες διαφόρων ανθρώπων, μπορώ να πω ότι αυτό το κείμενο επιτυγχάνει μια σχετική ισορροπία. Πρέπει επίσης να πω ότι εκπονούμε το πρόγραμμα της Στοκχόλμης σε έναν κόσμο στον οποίο το οργανωμένο έγκλημα, το έγκλημα στον κυβερνοχώρο και η τρομοκρατία εξαπλώνονται και στον οποίο ασφαλώς πρέπει να προστατευθούμε. Εδώ ακριβώς μπορεί η Ευρώπη να προσφέρει προσιτή αξία.

Θέλω επίσης να πω ότι, όλο και συχνότερα σε αυτόν τον δικαστικό χώρο, έχουμε πολίτες, ζευγάρια, με διπλή εθνικότητα και ως εκ τούτου, και εδώ, πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να ασκούν τα δικαιώματά τους στα διάφορα κράτη μέλη όπου βρίσκονται.

Επίσης θέλω να τονίσω ότι έχουμε σημειώσει πρόοδο όσον αφορά τις δικονομικές εγγυήσεις, όπως εξήγησε πολύ καλά η κ. Ask, και αυτό είναι ένα πολύ σημαντικό στοιχείο του προγράμματος της Στοκχόλμης. Αναφέρατε το παράδειγμα ενός βρετανού υπηκόου στην Ελλάδα. Αν υπήρχαν οι ελάχιστες διαδικασίες, τα πράγματα θα ήταν πολύ ευκολότερα. Επιπροσθέτως, επαναλαμβάνοντας τη φράση που χρησιμοποίησε ο κ. Coelho, θα έλεγα ότι η πορεία που έχουμε διανύσει από το Τάμπερε είναι μακρά.

Θα προσέθετα ότι δεν μπορούμε να δεχθούμε ούτε τον χαρακτηρισμό της Ευρώπης ως οχυρό. Ο κ. Billström κάλυψε αυτό το θέμα. Και αυτό αποτελεί εγγύηση μιας ισορροπημένης ευρωπαϊκής πολιτικής μετανάστευσης. Αν απορρίπτουμε την παράνομη, λαθραία μετανάστευση, είναι εξαιτίας όλης της παράνομης εμπορίας και όλου του οργανωμένου εγκλήματος που κρύβονται πίσω της. Δεν μπορούμε να αρνηθούμε ότι αυτή είναι η αλήθεια. Επιπλέον, ωστόσο, είναι αλήθεια ότι καταφέραμε, κατά τη γνώμη μου, να παρουσιάσουμε μια πολιτική χορήγησης ασύλου που είναι σύμφωνη με τις ευρωπαϊκές αρχές της γενναιοδωρίας.

Όπως είναι φυσικό, δεν μπορώ να απαντήσω σε όλες τις ερωτήσεις, κύριε Πρόεδρε, διότι μας πιέζει ο χρόνος. Θέλω μόνο να πω ότι αυτό το πρόγραμμα της Στοκχόλμης, όπως είπε και η κ. Ask, είναι πολύ ρεαλιστικό, ότι, ως εκ τούτου, θα είναι χρήσιμο σε ένα σχέδιο δράσης που θα εφαρμόσει η ισπανική Προεδρία και εσείς, κυρίες και κύριοι, θα είστε στο εξής συννομοθέτες. Θεωρώ ότι αυτό θα αποτελέσει ισχυρό εργαλείο για την προώθηση αυτού του χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης που τόσο πολύ επιθυμούν οι πολίτες.

Εκφράζω την ευγνωμοσύνη μου στο Κοινοβούλιο για όσα έχει ήδη κάνει και για όσα θα κάνει στο μέλλον, τώρα που θα συννομοθετεί στον χώρο δικαιοσύνης και ασφάλειας.

Πρόεδρος. – Προς περάτωση της συζήτησης, έλαβα μια πρόταση ψηφίσματος⁽²⁾ που κατατέθηκε σύμφωνα με το άρθρο 110, παράγραφος 2, του Κανονισμού.

Η συζήτηση έληξε.

Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί αύριο στις 12.00.

Γραπτές δηλώσεις (άρθρο 149 του Κανονισμού)

Elena Oana Antonescu (PPE), γραπτώς. – (RO) Η προάσπιση και προαγωγή των ανθρωπίνων δικαιωμάτων χάνουν σταδιακά τη σπουδαιότητά τους στην ατζέντα της ΕΕ τα τελευταία χρόνια, με την ασφάλεια των κρατών μελών να γίνεται πολιτική προτεραιότητα. Ο χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης της ΕΕ εισέρχεται σε μια αποφασιστική φάση. Η Συνθήκη του Μάαστριχτ εισήγαγε πτυχές που σχετίζονται με τη δικαιοσύνη και τις εσωτερικές υποθέσεις σε κοινοτικό επίπεδο, οι οποίες μέχρι τότε αντιμετωπιζόνταν αυστηρά σε διακυβερνητικό επίπεδο. Τα προγράμματα του Τάμπερε και της Χάγης πρόσφεραν μεγάλη πολιτική ώθηση στην ενίσχυση αυτών των πολιτικών. Το πολυετές πρόγραμμα της Στοκχόλμης, με τη σειρά του, ορίζει τις προτεραιότητες για τα επόμενα πέντε έτη προκειμένου να γίνουν πραγματικότητα για τους πολίτες τα οφέλη ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης. Το πρόγραμμα θα εφαρμοστεί μετά τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας. Με την εισαγωγή των διαδικασιών συναπόφασης ως συνήθους νομοθετικής διαδικασίας, οι ευρωπαϊκές πολιτικές για τη δικαιοσύνη και τις εσωτερικές υποθέσεις και τα μέτρα που θα εγκριθούν ώστε να συμμορφώνονται με αυτές θα υπόκεινται σε κοινοβουλευτικό έλεγχο.

Kinga Gál (PPE), γραπτώς. – (HU) Κατά τη διάρκεια της εκπόνησης του προγράμματος της Στοκχόλμης, στόχος μας ήταν να γνωρίσουν οι πολίτες της Ευρώπης τα απτά οφέλη ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης. Ωστόσο, η δημιουργία μιας Ευρώπης για τους πολίτες ξεπερνά κατά πολύ την απλή κατάρτιση ενός προγράμματος. Η Συνθήκη της Λισαβόνας ανοίγει μια νέα διάσταση προκειμένου οι πολίτες να εκφράσουν τα ενδιαφέροντά τους. Τα δικαιώματα, οι ελευθερίες και οι αρχές που διαφυλάσσονται στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων προσλαμβάνουν δεσμευτικό χαρακτήρα. Η Ευρωπαϊκή Ένωση μπορεί τώρα να υπογράψει τη σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Αυτή η νομική πράξη πρέπει να τεθεί σε ισχύ το ταχύτερο δυνατόν. Χρειαζόμαστε ένα σαφές σχέδιο εφαρμογής για να εκπληρώσουμε αυτές τις δεσμεύσεις ώστε να αποκτήσουν νόημα οι νέες διαθέσιμες νομικές δομές.

Αυτό θα είναι το καθήκον της επερχόμενης ισπανικής Προεδρίας της ΕΕ. Η διαδικασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων των μειονοτήτων, σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία ξεκίνησε με τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας. Το πρόγραμμα της Στοκχόλμης θα μετατρέψει αυτή τη διαδικασία σε πολιτικές προτεραιότητες προκειμένου να δώσει ουσία στα ειδικά σχέδια δράσης που προβλέπονται για τα προσεχή έτη. Ως μέρος της συνολικής διαδικασίας, δεν θα αυξηθούν μόνο οι ευκαιρίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης από την 1η Δεκεμβρίου, αλλά και οι υποχρεώσεις της.

Kinga Göncz (S&D), γραπτώς. – (HU) Ένας από τους τομείς προτεραιότητας του προγράμματος της Στοκχόλμης θα είναι η επιβολή της εφαρμογής των βασικών δικαιωμάτων. Με τον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων να αποκτά δεσμευτικό χαρακτήρα και την ΕΕ να προσχωρεί στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, το καθήκον της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι να ενισχύσει την προσήλωση της Ευρώπης στα ανθρώπινα δικαιώματα και να συμβάλει

(2) Βλ. συνοπτικά πρακτικά

στην προσπάθεια να αποκτήσουν οι ευρωπαίοι πολίτες όσο το δυνατόν μεγαλύτερη επίγνωση των δικαιωμάτων τους.

Πρόκειται ασφαλώς για χρήσιμα μέτρα, καθώς οι βασικές αρχές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων απαιτούν διαρκή προσοχή, και έχουμε ακόμα πολλά να κάνουμε σε αυτόν τον τομέα και στην ΕΕ. Η αύξηση των διακρίσεων και της μισαλλοδοξίας αποτελεί σοβαρό κοινωνικό πρόβλημα. Οι εθνικές και εθνοτικές μειονότητες, ειδικά οι Ρομά, οι ομοφυλόφιλοι και τα άτομα με αναπηρίες, αντιμετωπίζουν καθημερινά κάποια μορφή διακρίσεων. Είναι λοιπόν σημαντικό κάθε κράτος μέλος να εφαρμόσει τις ισχύουσες οδηγίες με συνέπεια και το Συμβούλιο να επεκτείνει την προστασία σε κάθε ομάδα που κινδυνεύει με την έγκριση του νέου, ολοκληρωμένου σχεδίου οδηγίας.

Ως συνέπεια της οικονομικής κρίσης, υπάρχει μια έξαρση του ρατσισμού και της ξενοφοβίας, καθώς και του αριθμού των εγκλημάτων που προκαλούνται από αυτά τα προβλήματα. Σύμφωνα με τον Οργανισμό Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, τα στατιστικά στοιχεία δεν δίνουν την αληθινή εικόνα της πραγματικής κατάστασης καθώς, στις περισσότερες περιπτώσεις, τα θύματα δεν γνωρίζουν τα δικαιώματά τους και δεν καταφεύγουν στις αρχές. Είναι κοινή ευθύνη των θεσμικών οργάνων της ΕΕ και των κρατών μελών να αλλάξουν αυτή την κατάσταση. Πρέπει να εκπονήσουμε κανονισμούς σε ευρωπαϊκό επίπεδο ικανούς να διασφαλίσουν ότι η Ευρώπη και τα κράτη μέλη της θα συνεχίσουν να προστατεύουν την πολυμορφία και δεν θα αφήσουν κανένα περιθώριο για βία.

Joanna Senyszyn (S&D), γραπτώς. – (PL) Το πρόγραμμα της Στοκχόλμης υποχρεώνει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να υποβάλει πρόταση προσχώρησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Αυτό είναι ένα σημαντικό και καθοριστικό βήμα, το οποίο θα μας επιτρέψει να αναπτύξουμε ένα ομοιόμορφο, ελάχιστο επίπεδο προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων στην Ευρώπη. Χάρη στην προσχώρηση στη σύμβαση, τα θεσμικά όργανα της ΕΕ θα υπόκεινται σε εξωτερική, ανεξάρτητη εποπτεία όσον αφορά τη συμμόρφωση της νομοθεσίας και των δράσεων της ΕΕ με την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Παράλληλα, η ΕΕ θα μπορεί να υπερασπίζεται τη θέση της στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Έτσι θα εξαλειφθεί η πιθανότητα αποκλίσεων μεταξύ των αποφάσεων του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου και του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Όσον αφορά την παράγραφο 16 της πρότασης ψηφίσματος, απευθύνω έκκληση για άμεση έναρξη των διαπραγματεύσεων για την προσχώρηση της ΕΕ στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Στο πλαίσιο του υπό συζήτηση ψηφίσματος, ζητώ την άμεση αποχώρηση της Πολωνίας από το πρωτόκολλο για την εφαρμογή του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων στην Πολωνία και στο Ηνωμένο Βασίλειο. Με την θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας, ο Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων θα ισχύει σε όλα τα μέτρα που λαμβάνονται όσον αφορά τον κοινό χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης. Είναι ντροπή οι αρχές της δεξιάς στη Δημοκρατία της Πολωνίας, υποκύπτοντας στις πιέσεις που ασκεί η ιεραρχία της καθολικής εκκλησίας, να αρνούνται στους Πολωνούς τα δικαιώματα που δικαιούνται. Οι πολίτες της Πολωνίας πρέπει να μπορούν να απολαμβάνουν αυτά τα δικαιώματα με τον ίδιο τρόπο που τα απολαμβάνουν οι πολίτες των υπόλοιπων κρατών μελών της ΕΕ. Αν δεν θέλουμε οι Πολωνοί να είναι πολίτες δεύτερης κατηγορίας στην ΕΕ, ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων πρέπει να εγκριθεί στο σύνολό του.

Csaba Sógor (PPE), γραπτώς. – (HU) Ένα σημαντικό τμήμα του προγράμματος της Στοκχόλμης αφορά την αυξημένη προστασία των μη προνομιούχων ομάδων που κινδυνεύουν. Η δημιουργία ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης είναι αδιανόητη χωρίς την απαγόρευση κάθε μορφής διάκρισης. Ωστόσο, η απαγόρευση δεν είναι αρκετή. Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να αναλάβει συγκεκριμένη δράση κατά κάθε μέτρου που εισάγει διακρίσεις, καθώς αυτός είναι ο μόνος τρόπος προστασίας όλων των πολιτών της Ευρώπης σε αυτόν τον τομέα. Θέλω να αναφέρω ένα μόνο από αυτά τα μέτρα που εισάγουν διακρίσεις, το οποίο πλήττει τις παραδοσιακές εθνικές μειονότητες. Αυτή τη στιγμή διαπράττεται γλωσσική γενοκτονία σε δύο χώρες της ΕΕ. Γι' αυτό ζητώ από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο και την επερχόμενη ισπανική Προεδρία να δώσουν μεγαλύτερη προσοχή στην εξάλειψη των μέτρων που εισάγουν διακρίσεις κατά τη διάρκεια της εφαρμογής του προγράμματος της Στοκχόλμης. Διαφορετικά, αυτό το πρόγραμμα δεν θα εξυπηρετεί τα συμφέροντα κάθε πολίτη της ΕΕ, αλλά μόνο των μελών των λαών της πλειοψηφίας.

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. SCHMITT

Αντιπροέδρου

10. Κοινές επιχειρήσεις απομάκρυνσης παράνομων μεταναστών από κράτη μέλη προς το Αφγανιστάν και άλλες τρίτες χώρες (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τις δηλώσεις του Συμβουλίου και της Επιτροπής σχετικά με τις κοινές επιχειρήσεις απομάκρυνσης παράνομων μεταναστών προς το Αφγανιστάν και άλλες τρίτες χώρες.

Tobias Billström, Προεδρεύων του Συμβουλίου. – (SV) Κύριε Πρόεδρε, αξιότιμοι βουλευτές, θα ήθελα καταρχάς να σας ευχαριστήσω για τη δυνατότητα να έρθω εδώ σήμερα για να συζητήσουμε αυτό το σημαντικό θέμα. Κρίνοντας από τις ερωτήσεις που τέθηκαν από ορισμένους βουλευτές, είναι σαφές ότι πρόκειται για ένα θέμα που δημιουργεί μια σχετική ανησυχία. Ελπίζω ότι θα μπορέσω να ξεκαθαρίσω την άποψη του Συμβουλίου γι' αυτό το θέμα και να απαντήσω στις ερωτήσεις σας.

Το κράτος δικαίου και ο σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών αποτελούν θεμελιώδεις αρχές συνεργασίας εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πρέπει να είναι οι κατευθυντήριες αρχές για τη συνεργασία των κρατών μελών εντός της Ένωσης. Οι αρχές αυτές είναι, και πρέπει να παραμείνουν, η αφετηρία για τη συνεργασία στον τομέα του ασύλου και της μετανάστευσης.

Η ευρωπαϊκή συνεργασία στον τομέα της μετανάστευσης αναπτύχθηκε γρήγορα τα τελευταία χρόνια και περιλαμβάνει μια σειρά διαφορετικών νομοθετικών πράξεων και άλλου είδους μέτρα. Όσον αφορά τα δικαιώματα των αιτούντων άσυλο, θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή σας στον βασικό στόχο της συνεργασίας για το άσυλο. Ο στόχος της εργασίας αυτής είναι η δημιουργία ενός κοινού ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου που θα παρέχει στους ανθρώπους προστασία σύμφωνα με τη Σύμβαση της Γενεύης για το καθεστώς των προσφύγων και άλλες διεθνείς συνθήκες σχετιζόμενες με άτομα χρήζοντα προστασίας. Στο πλαίσιο αυτής της συνεργασίας υπάρχουν διατάξεις που μπορούν να προσφέρουν επικουρική προστασία και διατάξεις που σχετίζονται με τη διαδικασία ασύλου, υποδοχής και επιστροφής. Οι διατάξεις καλύπτουν όλον τον τομέα του ασύλου και δημιουργούν τη βάση του κοινού ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου.

Οι βασικές νομοθετικές πράξεις στον τομέα του ασύλου είναι ο κανονισμός του Δουβλίνου που θεσπίζει τα κριτήρια και τους μηχανισμούς για τον καθορισμό του κράτους μέλους που θα είναι υπεύθυνο να εξετάσει μια αίτηση για διεθνή προστασία, η οδηγία για την υποδοχή, η οποία ορίζει τις ελάχιστες απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων άσυλο, η οδηγία για την αναγνώριση, η οποία αφορά τις ελάχιστες απαιτήσεις σχετικά με το πότε ένας υπήκοος τρίτης χώρας θα πρέπει να θεωρείται ότι χρήζει διεθνούς προστασίας και η οδηγία για τη διαδικασία χορήγησης ασύλου για τις ελάχιστες απαιτήσεις των διαδικασιών στα κράτη μέλη για την παροχή και ανάκληση διεθνούς προστασίας.

Όλες αυτές οι νομοθετικές πράξεις βρίσκονται επί του παρόντος υπό εξέταση με σκοπό την περαιτέρω προσέγγιση της νομοθεσίας των κρατών μελών στον τομέα αυτό ώστε να καταστεί πληρέστερη και αποτελεσματικότερη. Οι προτεινόμενες τροποποιήσεις θα αποφασιστούν μέσω της διαδικασίας συναπόφασης, που σημαίνει ότι θα έχουμε μια ευρεία πολιτική βάση για την ανάπτυξη του κοινού ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου.

Η ορθή διαχείριση της μετανάστευσης περιλαμβάνει αφενός τη δημιουργία ευκαιριών για τους ανθρώπους ώστε να εισέλθουν νόμιμα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και αφετέρου τη δυνατότητα να σταλούν πίσω εκείνοι που δεν πληρούν τις προϋποθέσεις εισόδου και παρουσίας στην επικράτεια ή δεν έχουν λόγους χορήγησης ασύλου. Όσον αφορά τα θεμελιώδη δικαιώματα αυτών που δεν έχουν το δικαίωμα παραμονής εντός της Ένωσης, θα ήθελα να αναφερθώ, πρώτον, στις γενικές νομικές αρχές που πρέπει να αποτελέσουν τη βάση για όλες τις δραστηριότητες της ΕΕ και, δεύτερον και πιο συγκεκριμένα, στους κανόνες που ισχύουν για την επιστροφή των υπηκόων τρίτων χωρών που δεν έχουν το δικαίωμα νόμιμης εισόδου και παραμονής σε ένα κράτος μέλος. Οι κανόνες αυτοί θεσπίζονται στην οδηγία περί επιστροφής, που εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο το 2008. Η οδηγία είναι το πρώτο σημαντικό βήμα προς μια νομοθεσία που αποσκοπεί στην παροχή δικαιοσύνης και διαφανών διαδικασιών για την επίτευξη μιας αποτελεσματικότερης πολιτικής για την επιστροφή σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Μια θεμελιώδης αρχή για την εργασία που σχετίζεται με την επιστροφή είναι ότι πρέπει να διέπεται από νομική ασφάλεια και να είναι ανθρώπινη και αποτελεσματική.

Η εργασία που σχετίζεται με την επιστροφή περιλαμβάνει επίσης πρόβλεψη για κοινές πτήσεις απομάκρυνσης. Η απόφαση του Συμβουλίου σχετικά με την οργάνωση κοινών πτήσεων για την απομάκρυνση υπηκόων τρίτων κρατών στους οποίους δεν χορηγήθηκε άδεια παραμονής ή άσυλο εγκρίθηκε το 2002 στο πλαίσιο του προγράμματος δράσης για την επιστροφή. Η ρύθμιση των κοινών πτήσεων συνιστά αποτελεσματική χρήση των πόρων και βοηθά στη βελτίωση της επιχειρησιακής συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών. Ωστόσο, θα ήθελα να τονίσω ότι δεν αφορά την επιβολή αποφάσεων συλλογικής απέλασης. Αποτελεί ένα μέσο συνεργασίας που είναι σχεδιασμένο να αξιοποιεί την ικανότητα των κρατών μελών αποτελεσματικότερα. Οι κοινές κατευθυντήριες γραμμές που συνόδευαν την απόφαση του Συμβουλίου αναφέρουν ότι κοινές πτήσεις μπορούν να οργανωθούν για άτομα τα οποία είτε δεν πληρούν ή δεν πληρούν πλέον τις προϋποθέσεις εισόδου, παρουσίας ή παραμονής στην επικράτεια ενός κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το υπεύθυνο για την οργάνωση κράτος μέλος και κάθε συμμετέχον κράτος μέλος πρέπει να διασφαλίζει ότι η νομική κατάσταση καθενός από τους επαναπατριζόμενους για τους οποίους είναι υπεύθυνο επιτρέπει την απομάκρυνση.

Ο κανονισμός σχετικά με τη σύσταση ευρωπαϊκού οργανισμού για τη διαχείριση της επιχειρησιακής συνεργασίας στα εξωτερικά σύνορα των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης επιτρέπει επίσης στην αρχή αυτή, δηλαδή στον

Frontex, να παρέχει στα κράτη μέλη την αναγκαία υποστήριξη για την οργάνωση κοινών μέτρων απομάκρυνσης. Τον Οκτώβριο του τρέχοντος έτους, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο κάλεσε τον Frontex να εξετάσει το ενδεχόμενο χρηματοδότησης κοινών πτήσεων για απομακρύνσεις.

Όλα αυτά τα μέτρα έχουν σκοπό να διασφαλίσουν ότι η διεθνής προστασία είναι διαθέσιμη για αυτούς που τη χρειάζονται και ότι η επιστροφή των υπηκόων τρίτων χωρών που βρίσκονται παράνομα εντός της ΕΕ διεξάγεται με τρόπο νομικά ασφαλή και νόμιμο. Η χρήση κοινών πτήσεων για απομακρύνσεις δεν συνεπάγεται την παραβίαση της αρχής της μη επαναπροώθησης ή την καταστρατήγηση της απαίτησης να εξετάζονται οι περιπτώσεις σε ατομική βάση. Τα κράτη μέλη αναμένεται να λάβουν υπόψη την ιδιαίτερη κατάσταση κάθε ατόμου που αποτελεί αντικείμενο απομάκρυνσης, όπως κάθε αίτηση για διεθνή προστασία. Αυτό, φυσικά, ισχύει και για τα άτομα που έχουν έρθει από το Αφγανιστάν.

Κύριε Πρόεδρε, αξιότιμοι βουλευτές, η κοινοτική πολιτική απομάκρυνσης είναι, φυσικά, σημαντική, όμως αποτελεί μόνο μια πτυχή μιας ολοκληρωμένης μεταναστευτικής πολιτικής. Το ευρωπαϊκό σύμφωνο για τη μετανάστευση και το άσυλο, το οποίο εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο τον Σεπτέμβριο του περασμένου έτους, επιβεβαιώνει τις δεσμεύσεις της Ένωσης προς την παγκόσμια προσέγγιση της μετανάστευσης. Αυτό σημαίνει ότι τα ζητήματα μετανάστευσης θα πρέπει να αποτελούν εγγενές στοιχείο των εξωτερικών σχέσεων της ΕΕ και η αποτελεσματική διαχείριση της μετανάστευσης θα πρέπει να είναι ενιαία. Αυτό απαιτεί επίσης μια στενή συνεργασία μεταξύ των χωρών προέλευσης, διέλευσης και προορισμού.

Το πρόγραμμα της Στοκχόλμης που συζητήσαμε νωρίτερα σήμερα το απόγευμα θα επιβεβαιώσει, φυσικά, και θα αναπτύξει περαιτέρω αυτή τη γενική στρατηγική.

Jacques Barrot, Αντιπρόεδρος της Επιτροπής. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, θα προσπαθήσω να αναφέρω τις κύριες αρχές που διέπουν την προσέγγισή μας σε αυτά τα προβλήματα μετανάστευσης και επιστροφής.

Η ευρωπαϊκή νομοθεσία υποχρεώνει τα κράτη μέλη να διασφαλίζουν ότι οι υπήκοοι τρίτων χωρών που βρίσκονται στην επικράτειά τους μπορούν να ζητήσουν διεθνή προστασία εάν το επιθυμούν. Όσον αφορά τη δυνατότητα να χορηγηθεί σε αυτούς τους υπηκόους, αφγανούς στην προκειμένη περίπτωση, κάποια μορφή διεθνούς προστασίας, τα κράτη μέλη πρέπει να εξετάζουν κάθε αίτηση για άσυλο εφαρμόζοντας τα κριτήρια που ορίζονται από την ευρωπαϊκή νομοθεσία στην ιδιαίτερη ατομική κατάσταση κάθε αιτούντος άσυλο. Τα κράτη μέλη πρέπει να αποφασίσουν εάν ο αιτών άσυλο μπορεί να αξιώσει το καθεστώς του πρόσφυγα και, εάν δεν πληροί τα κριτήρια που απαιτούνται για να θεωρηθεί πρόσφυγας, πρέπει να επιβεβαιώσουν εάν μπορεί να λάβει την επονομαζόμενη επικουρική προστασία.

Θα συνοψίσω τις αρχές. Πρώτον, οι υπήκοοι τρίτων χωρών δεν θα πρέπει να στέλνονται πίσω στη χώρα τους εάν κινδυνεύουν από σοβαρές επιθέσεις. Η νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, πιο συγκεκριμένα, η οδηγία για την αναγνώριση ασύλου, αναφέρει ότι τα κράτη μέλη πρέπει να σέβονται την αρχή της μη επαναπροώθησης, σύμφωνα με τις διεθνείς τους υποχρεώσεις. Επομένως, τα κράτη μέλη δεν μπορούν να στείλουν πίσω στο Αφγανιστάν άτομα που είναι πρόσφυγες υπό την έννοια της Σύμβασης της Γενεύης ή που τους έχει παρασχεθεί επικουρική προστασία. Επιπλέον, τα κράτη μέλη οφείλουν να διασφαλίσουν ότι καμία επιχείρηση επιστροφής δεν διεξάγεται κατά παράβαση του άρθρου 3 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, που υποχρεώνει τα κράτη μέλη να εγγυηθούν ότι ένα άτομο δεν θα σταλεί πίσω στη χώρα του εάν ενδέχεται να υποστεί δίωξη ή σοβαρή επίθεση κατά την επιστροφή του.

Το δεύτερο σημείο είναι ότι δεν μπορούμε να γενικεύσουμε τα αιτήματα όσον αφορά την καταλληλότητα των επιχειρήσεων επιστροφής στο Αφγανιστάν. Το Αφγανιστάν είναι μία από τις κύριες χώρες καταγωγής των αιτούντων άσυλο οι οποίοι βρίσκονται στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Θα πρέπει να προσθέσω ότι η Ένωση εξυπηρετεί μόνο ένα μικρό μέρος του συνολικού αριθμού των αφγανών προσφύγων, οι περισσότεροι από τους οποίους διαμένουν σε γειτονικές χώρες, κυρίως στο Ιράν και το Πακιστάν.

Δεν μπορούν να εξαχθούν γενικά συμπεράσματα σχετικά με το αν η αναγκαστική επιστροφή Αφγανών στη χώρα καταγωγής τους θα παραβίαζε το κοινοτικό δίκαιο, την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ή τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εναπόκειται στα κράτη μέλη στα οποία υποβάλλονται οι αιτήσεις να αποφασίσουν σχετικά με κάθε αίτηση λαμβάνοντας υπόψη τις επιμέρους περιστάσεις. Όταν εξετάζουν τις αιτήσεις, τα κράτη μέλη πρέπει να κοιτάζουν τις ειδικές επιμέρους περιστάσεις ώστε να καθορίζουν την ενδεχόμενη ανάγκη για προστασία κάθε αιτούντος.

Αυτό περιλαμβάνει εξέταση των πολιτικών και ανθρωπιστικών προϋποθέσεων ασφαλείας και τις συνθήκες των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στο Αφγανιστάν. Περιλαμβάνει, επίσης, εξέταση της ειδικής κατάστασης του τμήματος της χώρας από το οποίο προέρχεται ο αιτών, όπως και τις ιδιαίτερες περιστάσεις αυτού του ατόμου, όπως την

οικογενειακή του κατάσταση, τις δραστηριότητές του στη χώρα καταγωγής ή οποιοδήποτε άλλο ειδικό χαρακτηριστικό που μπορεί να τον καθιστά πιο ευάλωτο.

Δεν μπορούν να εξαχθούν γενικά συμπεράσματα σχετικά με την ανάγκη προστασίας των αφγανών αιτούντων άσυλο, όμως οι στατιστικές δείχνουν ότι το ποσοστό αναγνώρισης αυτής της ομάδας αυξήθηκε τους τελευταίους λίγους μήνες. Το πρώτο εξάμηνο του 2009, σχεδόν 50% των αφγανών αιτούντων άσυλο έλαβαν διεθνή προστασία στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε σύγκριση με το λιγότερο από 30% του τελευταίου τριμήνου του 2008.

Έρχομαι τώρα σε ένα άλλο θέμα: ποιες προϋποθέσεις πρέπει να πληρούνται πριν ληφθεί η απόφαση διεξαγωγής μιας επιχείρησης επιστροφής; Στην πρόσφατη δήλωσή μου σχετικά με την επιχείρηση επιστροφής Αφγανών στην Καμπούλ, που διεξήχθη από κοινού από το Ηνωμένο Βασίλειο και τη Γαλλία, επεσήμανα ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να λάβουν τρεις προφυλάξεις πριν στείλουν κάποιο άτομο σε μια τρίτη χώρα όπως το Αφγανιστάν.

Έπρεπε να διασφαλίσουν, πρώτον, ότι ο ενδιαφερόμενος μετανάστης δεν επιθυμούσε να ζητήσει διεθνή προστασία· δεύτερον, εάν είχε υποβληθεί αίτηση για διεθνή προστασία, ότι η αίτηση αυτή αποτέλεσε αντικείμενο διεξοδικής, ατομικής εξέτασης και απορρίφθηκε κατόπιν ενδεδειγμένης διαδικασίας αξιολόγησης· και τρίτον, ότι η ζωή του μετανάστη που επιστρέφει στη χώρα καταγωγής του δεν θα κινδυνεύει εκεί.

Η Επιτροπή επεδίωξε να λάβει περισσότερες διευκρινίσεις αναφορικά με τις συνθήκες αυτής της επιχείρησης επιστροφής Αφγανών που διεξήγαγαν η Γαλλία και το Ηνωμένο Βασίλειο. Ωστόσο, η Επιτροπή δεν έχει επί του παρόντος καμιά πληροφορία που να υποδηλώνει ότι τα εν λόγω άτομα δεν πληρούσαν αυτές τις τρεις προϋποθέσεις.

Τι συμβαίνει με τις επιχειρήσεις επιστροφής που περιλαμβάνουν πολλά επαναπατρισθέντα άτομα, δεδομένου ότι ο φάκελος κάθε ατόμου αξιολογήθηκε ατομικά;

Το πρωτόκολλο 4 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης απαγορεύουν τις συλλογικές απελάσεις, όμως δεν υπάρχει ούτε νομικό κώλυμα ούτε, επιπλέον, αντίρρηση επί της αρχής για μια σειρά μέτρων επιστροφής που έχουν ληφθεί σε ατομική βάση και υλοποιούνται από κοινού, καθένα βάσει μιας ξεχωριστής απόφασης, για παράδειγμα, η χρήση της ίδιας πτήσης, ούτε υπάρχει νομικό κώλυμα σε αυτές τις επιχειρήσεις που οργανώνονται από κοινού από αρκετά κράτη μέλη.

Η τρέχουσα εντολή του Frontex προβλέπει ήδη την επιχειρησιακή συνεργασία στον τομέα των κοινών επιχειρήσεων επιστροφής. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ζήτησε την ενίσχυση των επιχειρησιακών εξουσιών του Frontex και, συγκεκριμένα, να εξεταστεί η δυνατότητα ναύλωσης πτήσεων σε τακτική βάση για τη διεξαγωγή αυτών των επιχειρήσεων. Αυτές οι κοινές επιχειρήσεις θα καταστήσουν αποτελεσματικότερες τις επιχειρήσεις επιστροφής από υλικότεχνικής και οργανωτικής άποψης και μπορεί επίσης να αποδώσουν αρκετά επιθυμητά οφέλη όσον αφορά τους επαναπατρισμούς, οι οποίοι είναι πάντα δυσάρεστοι.

Θα πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι, αν και η οδηγία για την επιστροφή δεν έχει ακόμη μεταφερθεί από την πλειονότητα των κρατών μελών, η Επιτροπή τα προτρέπει να διασφαλίσουν επί του παρόντος ότι οι αποφάσεις επιστροφής που λαμβάνουν συμμορφώνονται με τους κανόνες που ορίζονται από αυτή την οδηγία. Αυτό σημαίνει, συγκεκριμένα, ότι πρέπει να δοθεί προτεραιότητα σε εθελούσιες επιστροφές, ότι πρέπει να προβλέπεται το δικαίωμα προσφυγής κατά των αποφάσεων επιστροφής και ότι πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι ατομικές ανάγκες των ευάλωτων ατόμων. Αυτή η οδηγία για την επιστροφή δεν έχει τεθεί ακόμη σε ισχύ. Θα τεθεί σε ισχύ σύντομα και θα δώσει τη δυνατότητα παροχής κάποιων επιπρόσθετων εγγυήσεων στα ενδιαφερόμενα άτομα.

Τούτων λεχθέντων, αυτές είναι οι απαντήσεις, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, που επιθυμούσα να δώσω σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο. Φυσικά, ο κ. Billström εξήγησε επίσης ότι, όσον αφορά όλα αυτά τα προβλήματα, προσπαθούμε να επιτύχουμε τη δέουσα ισορροπία μεταξύ της επιθυμίας να εξυπηρετήσουμε αυτούς που διώκονται για πολιτικούς λόγους και που αξίζει πραγματικά να προστατευθούν και έπειτα, την ίδια στιγμή, της ανάγκης να αναγνωρίσουμε επίσης ότι κάποιες αιτήσεις δεν έχουν λόγο να γίνουν αποδεκτές. Συνεπώς, υπάρχει μια δύσκολη ισορροπία εκεί την οποία η Επιτροπή παρακολουθεί στενά.

Αυτά έχω να πω στο Κοινοβούλιο και, φυσικά, θα ακούσω τις ομιλίες που ακολουθούν αυτή τη δήλωση.

Véronique Mathieu, εξ ονόματος της Ομάδας PPE. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, η Ένωση έχει καθήκον να παρέχει αξιοπρεπείς συνθήκες υποδοχής σε άτομα που προσπαθούν να ξεφύγουν από τον πόλεμο και τις διώξεις και να τους προσφέρει συστήματα διεθνούς προστασίας που συνάδουν με τις αξίες της.

Ωστόσο, για αρκετά χρόνια η Ευρωπαϊκή Ένωση έπρεπε να αντιμετωπίσει μικτές μεταναστευτικές ροές και δίκτυα σωματέμπορων οι οποίοι παραβιάζουν τα εθνικά συστήματα ασύλου ώστε να πετύχουν την είσοδο για άτομα που δεν πληρούν τις απαιτούμενες προϋποθέσεις για να επωφεληθούν από τα συστήματα αυτά.

Συνεπώς, τι μπορούμε να κάνουμε; Το ερώτημα αυτό έχει τεθεί σε κάθε κράτος μέλος μας. Η αλήθεια είναι ότι υπάρχει ένα όριο στην ικανότητα απορρόφησης των κρατών μελών. Τα συστήματα προστασίας πρέπει να προσφέρονται σε άτομα που πληρούν αντικειμενικά κριτήρια, και αν θέλουμε να διατηρήσουμε την παράδοση υποδοχής αιτούντων άσυλο, τότε πρέπει να είμαστε αυστηροί όταν πρόκειται για την παραβίαση αυτών των διαδικασιών ασύλου για οικονομικούς μεταναστευτικούς σκοπούς.

Είναι επίσης σημαντικό να τονίσουμε ότι όλες οι χώρες που στοχοποιούνται από δίκτυα λαθρομετανάστευσης που προέρχονται από το Αφγανιστάν ή το Ιράκ εφαρμόζουν μέτρα αναγκαστικής επιστροφής. Είναι υποχρεωμένες να το κάνουν. Αρκεί να αναφέρω μόνο κάποια ευρωπαϊκά κράτη μέλη που εφαρμόζουν τέτοια μέτρα και που ενεργούν έτσι ανεξάρτητα από τις πολιτικές τους πεποιθήσεις.

Δεν υπάρχει πλέον πολιτική διαφωνία εντός της Ένωσης γι' αυτά τα ζητήματα, και είναι ακριβώς αυτή η συναίνεση που θα καταστήσει δυνατό, στο εγγύς μέλλον, να διεξάγουμε κοινές επιχειρήσεις επιστροφής, οι οποίες θα χρηματοδοτούνται από τον Frontex. Αυτή η πρωτοβουλία, ως κοινό εργαλείο διαχείρισης των μεταναστευτικών ροών, πρέπει να επικροτηθεί. Συνεπώς, θα ήθελα να επισημάνω ότι οι ομαδικές επιχειρήσεις επιστροφής είναι κάτι ολότελα διαφορετικό από τις συλλογικές απελάσεις σύμφωνα με τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Το Δικαστήριο του Στρασβούργου απαγορεύει κάθε μέτρο που υποχρεώνει αλλοδαπούς να αφήσουν μια χώρα σε ομάδες, όμως εγκρίνει περιπτώσεις στις οποίες ένα τέτοιο μέτρο λαμβάνεται στο τέλος μιας λογικής και αντικειμενικής εξέτασης των ατομικών περιστάσεων κάθε αλλοδαπού.

Το διεθνές και ευρωπαϊκό δίκαιο για τους πρόσφυγες είναι αρκετά περίπλοκο ώστε να διασφαλιστεί ότι αυτές οι διαδικασίες απέλασης ελέγχονται αυστηρά και διεξάγονται σύμφωνα με τη θεμελιώδη αρχή της ανθρώπινης αξιοπρέπειας.

Sylvie Guillaume, εξ ονόματος της Ομάδας S&D . – (FR) Κύριε Πρόεδρε, άκουσα προσεκτικά τους ομιλητές, όμως θα ήθελα παρόλα αυτά να μοιραστώ κάποιες ερωτήσεις και ανησυχίες όσον αφορά το θέμα που συζητάμε και για τον λόγο αυτόν θα χρησιμοποιήσω αναπόφευκτα δύο πρόσφατα παραδείγματα.

Το πρώτο αφορά την απέλαση 27 Αφγανών στην Καμπούλ, ως μέρος της ομαδικής απέλασης που οργανώθηκε από τη Γαλλία και το Ηνωμένο Βασίλειο. Θα ήθελα να μάθω εάν η Επιτροπή και το Συμβούλιο πιστεύουν ότι το Αφγανιστάν είναι μία χώρα στην οποία η φυσική ακεραιότητα των ατόμων που απελάθηκαν είναι διασφαλισμένη.

Η Επιτροπή μόλις μας είπε ότι δεν ήταν σε θέση να εγγυηθεί ότι οι απελάσεις αυτές πραγματοποιήθηκαν αφού επιβεβαιώθηκε ότι οι ενδιαφερόμενοι δεν είχαν υποβάλει αίτηση για διεθνή προστασία, ή ότι πράγματι τηρήθηκε, κάθε στάδιο της διαδικασίας εξέτασης της αίτησής τους, εάν υπάρχει.

Το δεύτερο παράδειγμα αφορά την απέλαση από τη Γερμανία, το Βέλγιο και την Αυστρία των Ρομ στο Κοσσυφοπέδιο, με το οποίο οι χώρες αυτές είχαν συνάψει συμφωνίες επανεισοδοχής, αν και η Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες (UNHCR), στις κατευθυντήριες οδηγίες της 9ης Νοεμβρίου, θεωρεί ότι, και παραθέτω επί λέξει, «οι Ρομ, που κατοικούν σε οποιοδήποτε μέρος του Κοσσυφοπεδίου, εξακολουθούν να αντιμετωπίζουν σοβαρούς περιορισμούς στην ελεύθερη κυκλοφορία τους και στην άσκηση των θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων τους [...] και υπάρχουν αναφορές απειλών και σωματικής βίας που διαπράχθηκαν κατά αυτών των κοινοτήτων».

Με αυτό κατά νου, θα ήθελα να ζητήσω διευκρινίσεις σχετικά με τρία σημεία. Γιατί εφαρμόζεται τόσο ελλιπώς το άρθρο 15(γ) της οδηγίας για την ανανώριση του 2004, η οποία αναγνωρίζει το δικαίωμα επικουρικής προστασίας σε άτομα που υπόκεινται σε, και παραθέτω επί λέξει, «σοβαρή και προσωπική απειλή [...] λόγω αδιάκριτης ασκήσεως βίας σε καταστάσεις διεθνούς ή εσωτερικής ένοπλης σύρραξης»;

Ερώτηση δεύτερη: μπορεί να θεωρείται επαρκής η ιδέα ότι είναι νόμιμη η απέλαση ατόμων που διαμένουν παράνομα στο έδαφος της ΕΕ γιατί δεν υπέβαλαν αίτηση για διεθνή προστασία – αν και γνωρίζουμε ότι εξαιτίας του κανονισμού Δουβλίνο II, πολλοί πιθανοί αιτούντες άσυλο δεν υποβάλουν τις αιτήσεις αυτές στο κράτος όπου φτάνουν πρώτα γιατί οι πιθανότητες να ευοδωθεί η διαδικασία είναι ελάχιστες και οι συνθήκες υποδοχής είναι φρικτές;

Τέλος, ερώτηση τρίτη: εάν επιβεβαιώσουν τα κράτη μέλη την απόφαση του Συμβουλίου της 29ης και 30ής Οκτωβρίου να εξεταστεί η δυνατότητα ναύλωσης τακτικών κοινών πτήσεων επιστροφής που χρηματοδοτούνται από τον οργανισμό Frontex, προτίθενται την ίδια στιγμή, να συμφωνήσουν σε έναν ευρωπαϊκό κατάλογο ασφαλών χωρών και να λάβουν άμεση δράση όσον αφορά ένα κοινό σύστημα ασύλου που θα επιτρέψει να εναρμονιστούν οι προϋποθέσεις εξέτασης, χορήγησης και άσκησης του καθεστώτος του πρόσφυγα σε ένα υψηλότερο επίπεδο;

Marielle De Sarnez, εξ ονόματος της Ομάδας ALDE. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, πρώτον θα ήθελα να σας ενημερώσω για τη θλίψη που αισθάνθηκαν πολλοί Ευρωπαίοι όταν, στις 20 Οκτωβρίου, δύο κράτη μέλη

της ΕΕ οργάνωσαν την αναγκαστική επιστροφή αφγανών μεταναστών: τριών από τη Γαλλία και εικοσιτεσσάρων από το Ηνωμένο Βασίλειο. Οι άνθρωποι αυτοί που άφησαν μια χώρα σε πόλεμο για να έρθουν στην Ευρώπη, σκεπτόμενοι ότι θα μπορούσαν να ζητήσουν άσυλο και προστασία εδώ, στάλθηκαν, λοιπόν, πίσω σε μια χώρα που βρίσκεται ακόμη σε εμπόλεμη κατάσταση, στην οποία η ασφάλειά τους δεν μπορεί να διασφαλιστεί με κανέναν τρόπο.

Αυτό αλλάζει εντελώς την ιδέα μας για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Και φανταστείτε την έκπληξή μου, μερικές μέρες αργότερα, όταν είδα –προφανώς υπάρχει σύνδεση– την ευρωπαϊκή σύνοδο κορυφής να προβλέπει όχι μόνο την οργάνωση κοινών πτήσεων τσάρτερ αλλά και τη χρηματοδότησή τους –που είναι μια νέα εξέλιξη– από τον ευρωπαϊκό προϋπολογισμό!

Κύριε Επίτροπε, αυτή δεν είναι η Ευρώπη που αγαπάμε. Η Ευρώπη δεν υπάρχει για να νομιμοποιεί εθνικές πρακτικές που παραβιάζουν θεμελιώδη δικαιώματα. Είναι πολύ εύκολο να κατηγορούμε την Ευρώπη. Όταν ακούω, για παράδειγμα, τον γάλλο υπουργό μεταναστευσης να δηλώνει ότι οι αναγκαστικές επιστροφές θα πρέπει να διεξάγονται υπό την αιγίδα της Ευρώπης, σας λέω τώρα ότι οι ιδρυτές της δεν δημιούργησαν την Ευρώπη για αυτόν τον σκοπό.

Ζητήσατε από το Παρίσι και το Λονδίνο να επιβεβαιώσουν ότι οι απελαθέντες Αφγανοί είχαν πράγματι μια ευκαιρία να ζητήσουν άσυλο, ότι το αίτημα αυτό απορρίφθηκε και ότι οι ζωές τους δεν κινδύνευαν στην περιοχή όπου επέστρεψαν. Θα ήθελα, συνεπώς, ρητή επιβεβαίωση από εσάς ότι διεξήχθη, πράγματι, ατομική εξέταση για κάθε αίτηση ασύλου.

Θα ήθελα επίσης να μάθω εάν η Επιτροπή θεωρεί το Αφγανιστάν ασφαλή χώρα, και αν όχι, θα ήθελα να μάθω εάν η Επιτροπή συμφωνεί με το γεγονός ότι αυτή η αναγκαστική επιστροφή διεξήχθη κατά παράβαση του άρθρου 3 της Σύμβασης της Γενεύης.

Είμαι πολύ ευγνώμων για όποιες εξηγήσεις μπορείτε να μας δώσετε.

Hélène Flautre, εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα καταρχάς να πω πόσο ευτυχής είμαι που συζητάμε σήμερα αυτό το θέμα γιατί είναι σαφές ότι οι αρχηγοί κρατών και κυβερνήσεων περίμεναν ότι η απέλαση παράνομων μεταναστών από την Ευρωπαϊκή Ένωση στο Αφγανιστάν θα γινόταν χωρίς να δημιουργηθεί ζήτημα, όμως δεν συνέβη κάτι τέτοιο.

Και δεν συνέβη για δύο λόγους: πρώτον, γιατί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ζήτησε πληροφορίες από την κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου και από την κυβέρνηση της Γαλλίας, το οποίο είναι καλό, και δεύτερον, γιατί σήμερα συζητάμε επί του θέματος αυτού.

Έχουν ήδη τεθεί ερωτήματα. Είναι το Αφγανιστάν μια ασφαλής χώρα; Λοιπόν, γι' αυτό θα πρέπει να ρωτήσουμε τον κ. Obama, καθώς μόλις αποφάσισε να στείλει 34 000 στρατιώτες εκεί. Κανένας στρατός δεν είναι σε θέση να εγγυηθεί την επιβίωση των ανδρών του στο Αφγανιστάν, πώς λοιπόν υποτιθεται ότι θα εγγυηθούμε εμείς ότι οι ζωές των μεταναστών που στέλνουμε πίσω σ' αυτή τη χώρα δεν θα κινδυνεύσουν; Η κατάσταση αυτή είναι αστεία, και ούτε η Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες (UNHCR) την ανέχεται, καθώς συνέστησε θερμά στα κράτη μέλη να μην προχωρήσουν σε απελάσεις αυτού του είδους.

Δεύτερον, υπάρχει ασάφεια γύρω από τις συλλογικές απελάσεις. Όλοι –και εγώ ακόμη περισσότερο– χαιρετίζουν τον μελλοντικό δεσμευτικό χαρακτήρα του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων. Άρθρο 19(1): «Απαγορεύονται οι συλλογικές απελάσεις».

Μας λέτε ότι αυτή δεν είναι συλλογική απέλαση. Ο κ. Billström χρησιμοποιεί μια χαριτωμένη διατύπωση, αφού μας λέει ότι πρόκειται για λογική κινητοποίηση πόρων. Σύντομα, θα μας παρουσιάζουν τις κοινές πτήσεις τσάρτερ με τον ίδιο τρόπο όπως την από κοινού χρήση του αυτοκινήτου για την καταπολέμηση της θέρμανσης του πλανήτη. Υπάρχουν όρια! Και ποια είναι αυτά τα όρια;

Λοιπόν, μπορώ να σας πω, ως εκλεγμένη αντιπρόσωπος από το Pas-de-Calais, όπου υπάρχουν πολλοί Αφγανοί –οι οποίοι έδωσαν αφορμή, επιπλέον, γι' αυτές τις απελάσεις που οργανώθηκαν από τον κ. Besson στη Γαλλία– ότι, όταν η γαλλική κυβέρνηση αποφάσισε για επικοινωνιακούς λόγους να οργανώσει μια συλλογική επιχείρηση επιστροφής και να τη μετατρέψει σε εκδήλωση για τα μέσα ενημέρωσης, έγιναν συλλήψεις στο Pas-de-Calais: συλλογικές συλλήψεις, οι οποίες είναι συνεπώς παράνομες γιατί συνιστούν διάκριση.

Συνεπώς, δεν μπορούμε με κανένα τρόπο να διασφαλίσουμε αυτό που λέτε, κύριε Barrot, δηλαδή ότι αυτή είναι μια κοινή επιχείρηση για άτομα τα οποία, κατόπιν ατομικών αξιολογήσεων, αποδείχθηκε ότι είναι παράνομοι μετανάστες. Αυτή είναι πράγματι μια περίπτωση συλλογικής απελάσης γιατί υπήρξε συλλογική σύλληψη.

Marie-Christine Vergiat, εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, θα μπορούσε να είναι κανείς ικανοποιημένος που διεξήχθη αυτή η συζήτηση. Εγώ, ωστόσο, είμαι κατάπληκτη από την

ξύλινη γλώσσα που χρησιμοποιείται. Ας σταματήσουμε να παίζουμε με τις λέξεις. Ναι, οργανώθηκαν πράγματι συλλογικές απελάσεις.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση περηφανεύεται πολύ για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Το δικαίωμα ασύλου είναι ένα από αυτά τα θεμελιώδη δικαιώματα. Ωστόσο, σήμερα, απελάθηκαν Αφγανοί σε μια χώρα που βρίσκεται σε πόλεμο, έναν πόλεμο στον οποίο συμμετέχουν πολλές ευρωπαϊκές χώρες.

Λυπάμαι, κύριε Barrot, όμως η εν λόγω νομοθεσία είναι τόσο ευρωπαϊκή νομοθεσία όσο και εθνική νομοθεσία, και παρακαλώ μην μας παραπέμπετε σε κάθε μία από τις εθνικές καταστάσεις. Ένα μεγάλο ποσοστό των καταστάσεων που προκλήθηκαν κατ' αυτόν τον τρόπο οφείλονται στην οδηγία για την επιστροφή, την οποία προτιμώ να καλώ οδηγία «Ντροπή», γιατί είναι μια οδηγία ντροπής για όλους τους υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Γνωρίζετε ότι οι αιτούντες άσυλο αντιμετωπίζονται πολύ διαφορετικά σε κάθε ευρωπαϊκή χώρα και, εξαιτίας αυτών ακριβώς των διαφορών, οι Αφγανοί αδυνατούν να αναζητήσουν άσυλο σε καλές συνθήκες.

Συνεπώς, προσθέτω και εγώ τη φωνή μου σε όλες τις ερωτήσεις που τέθηκαν από τους συναδέλφους μου βουλευτές και σας ζητώ να διασφαλίσετε ότι τα αποτελέσματα όλων αυτών των πολιτικών αξιολογούνται ξεχωριστά σε κάθε περίπτωση, εάν είναι δυνατό.

Christine De Veyrac (PPE). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να εκφράσω την υποστήριξή μου στην από κοινού πρωτοβουλία της κυβέρνησης των Εργατικών του HB και της γαλλικής κυβέρνησης να απελάσουν παράνομους αφγανούς μετανάστες στη χώρα τους.

Πράγματι, αντίθετα με όσα είπαν κάποια άτομα, οι αιτήσεις πολιτικού ασύλου αυτών των ατόμων απορρίφθηκαν, και αυτή η διμερής πρωτοβουλία πρέπει τώρα να επεκταθεί σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Η πίεση της μετανάστευσης είναι μια πρόκληση που πρέπει να αντιμετωπίσουμε συλλογικά, και αυτή είναι η λογική που διέπει το σύμφωνο για τη μετανάστευση και το άσυλο που εγκρίθηκε πριν από λίγους μήνες κατά την γαλλική Προεδρία. Πρέπει να προχωρήσουμε τώρα παραπέρα συγκεντρώνοντας τους πόρους μας και οργανώνοντας κοινές πτήσεις επιστροφής που χρηματοδοτούνται από τον Frontex.

Η απόφαση των 27 να ζητήσουν από την Επιτροπή μια μελέτη γι' αυτό το θέμα αποτελεί ένα πρώτο βήμα και ελπίζω, κύριε Επιτρόπε, ότι η Επιτροπή θα στηρίξει αυτή την πρόταση, καθώς η καταπολέμηση της παράνομης μετανάστευσης είναι αυτό που προσδοκά το κοινό και, κυρίως, οι πληθυσμοί νόμιμων μεταναστών.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Κύριε Πρόεδρε, στο πλαίσιο του ορισμού του πρόσφυγα στη Σύμβαση της Γενεύης, οι προϋποθέσεις για την απόκτηση ασύλου πρέπει να εξετάζονται ξεχωριστά για κάθε άτομο. Όπως ακούσαμε στην προηγούμενη ομιλία, οι αιτήσεις ασύλου διεκπεραιώθηκαν σωστά και κατέστησαν δυνατές συνδυασμένες επιχειρήσεις για να επιστρέψουν αυτοί οι άνθρωποι, υπό τον όρο ότι οι προϋποθέσεις αυτές εξετάστηκαν ξεχωριστά για κάθε άτομο.

Αυτό που ανησυχεί το Κοινοβούλιο και εμένα είναι ότι η κατάσταση όσον αφορά την ασφάλεια στο Αφγανιστάν είναι τέτοια ώστε δεν γνωρίζουμε εάν κάποιος μπορεί να επιστρέψει εκεί. Στη Φινλανδία, για παράδειγμα, αυτή η κατάσταση επιλύθηκε εκδίδοντας προσωρινές άδειες παραμονής, παρόλο που οι προσωπικοί ορισμοί για το καθεστώς του πρόσφυγα δεν πληρούνταν –και για τον λόγο αυτόν δεν χορηγήθηκε άσυλο – γιατί δεν θέλουμε να επιστρέψουν άνθρωποι σε μια χώρα σε πόλεμο. Η κατάσταση ασφαλείας στο Αφγανιστάν είναι πολύ επικίνδυνη για να επιστρέψει οποιοσδήποτε εκεί επί του παρόντος, όμως αργότερα, όταν τα πράγματα ηρεμήσουν, οι άνθρωποι αυτοί θα σταλούν πίσω.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, θέλω να ξεκινήσω με το ακόλουθο θέμα – εργάστηκα για αρκετά χρόνια στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας της Δημοκρατίας της Πολωνίας και, στο πλαίσιο αυτό, πήγα πολλές φορές στο Αφγανιστάν, καθώς 2 000 στρατιώτες από την Πολωνία υπηρετούν εκεί. Το δράμα της κατάστασης έχει να κάνει με το γεγονός ότι, από τη μία πλευρά, υπάρχουν απελπισμένοι άνθρωποι εκεί που δεν μπορούν να αντεπεξέλθουν σε μια τόσο δύσκολη κατάσταση, γιατί εκτυλίσσεται συνεχώς ένας πόλεμος γύρω τους. Από την άλλη πλευρά, υπάρχουν άνθρωποι εκεί που, και δεν διατάζω να το πω, παίζουν σε διπλό ταμπλό. Τη μέρα υποστηρίζουν αυτούς που βρίσκονται σήμερα στην εξουσία και το βράδυ βοηθούν τους Ταλιμπάν. Σε σχέση με αυτό, η βασική μου ερώτηση είναι η εξής: έχουμε τα μέσα και την ικανότητα να αξιολογήσουμε τις πραγματικές προθέσεις και καταστάσεις αυτών που έρχονται στην Ευρώπη; Νομίζω ότι κάποιοι έρχονται απλά επειδή δεν βλέπουν άλλη διέξοδο, και επειδή είναι απελπισμένοι, όμως μπορεί να υπάρχουν ατομικές περιπτώσεις ανθρώπων που παίζουν σε πολλά ταμπλό.

Franziska Keller (Verts/ALE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, βρήκα παράξενο ένα μέρος της συζήτησης. Γιατί είναι οι άνθρωποι εδώ παράνομα; Είναι παράνομα εδώ γιατί δεν υπάρχει τρόπος να βγουν από τη χώρα τους, η οποία βρίσκεται σε εμπόλεμη κατάσταση, με νόμιμο τρόπο. Δεν υπάρχει τρόπος να φτάσουν εδώ νόμιμα, συνεπώς δεν

προκαλεί έκπληξη το γεγονός ότι έρχονται εδώ παράνομα. Όλοι γνωρίζουμε πόσο δύσκολο είναι να υποβάλεις αίτηση και να λάβεις άσυλο καθώς η Σύμβαση της Γενεύης είναι πολύ αυστηρή ως προς αυτό και πρέπει να αποδείξεις ότι διώκεσαι προσωπικά το οποίο, φυσικά, είναι δύσκολο όταν τρέπεις σε φυγή εξαιτίας ενός πολέμου. Τώρα λέτε ότι επειδή απλώς δεν πέρασε η αίτηση ασύλου τους, πρέπει να τους στείλουμε πίσω στο Αφγανιστάν, όπου υπάρχει πόλεμος και όπου οι άνθρωποι δεν μπορούν να ζήσουν, δεν μπορούν να επιβιώσουν, όπου δεν υπάρχει τρόπος να βγάλεις τα προς το ζην, και όπου υπάρχει, παρεμπιπτόντως, επίσης ένας σκληρός πόλεμος κατά των γυναικών. Συνεπώς, και μόνο γι' αυτόν τον τελευταίο λόγο, θα πρέπει να δίνεται άσυλο σε όλες τις γυναίκες που εγκαταλείπουν τη χώρα αυτή.

Καλώ μετ' επιτάσεως όλα τα κράτη μέλη και την Επιτροπή να αγωνιστούν ενάντια στην επιστροφή αυτών των ανθρώπων πίσω στο Αφγανιστάν.

Tobias Billström, Προεδρεύων του Συμβουλίου. – (SV) Κύριε Πρόεδρε, αξιότιμοι βουλευτές, ευχαριστώ για τις πολλές και ενδιαφέρουσες συνεισφορές σας σε αυτή τη συζήτηση. Θα ήθελα να ξεκινήσω επιχειρώντας να συνοψίσω κάποιες από τις σημαντικότερες αρχές σε αυτό το θέμα. Θα ξεκινήσω με όσα είπε η κ. Mathieu στο πρώτο της επιχείρημα σχετικά με το θέμα των μικτών μεταναστευτικών ροών. Ισχύει πράγματι ότι έχουμε μικτές ροές προς την Ευρωπαϊκή Ένωση και, καθώς η Ένωση δεν έχει απεριόριστη ικανότητα να δεχτεί αυτούς τους ανθρώπους, όπως επεσήμανε η κ. Mathieu, είναι σημαντικό να διεξάγεται μια ατομική, νομικά ασφαλής αξιολόγηση, ώστε να μπορεί να καθοριστεί ποιος θα πρέπει να λάβει προστασία σύμφωνα με την ευρωπαϊκή νομοθεσία και τις διεθνείς συμβάσεις. Η Επιτροπή παρακολουθεί το θέμα μέσω των οδηγιών που έχουν εγκριθεί ομόφωνα από την Ένωση.

Αυτό με οδηγεί φυσικά στις απόψεις που εκφράστηκαν νωρίτερα από την κ. Guillaume και την κ. de Sarnez, δηλαδή εάν το Αφγανιστάν είναι μια χώρα στην οποία μπορούμε να εγγυηθούμε την ασφάλεια ενός ατόμου. Λοιπόν, ναι, αυτό ακριβώς αφορά αυτή η συζήτηση! Αυτό ακριβώς αποσκοπεί να διευκρινίσει και να διασφαλίσει μια ατομική εξέταση. Ο σκοπός της δημιουργίας ενός κοινού ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου είναι η επίτευξη αυτού του στόχου. Νομίζω ότι αρκετοί από τους ομιλητές παρέβλεψαν εντελώς αυτό το γεγονός στις ομιλίες τους, με άλλα λόγια ότι μια νομικά ασφαλής εξέταση, με σκοπό να διευκρινιστεί ότι «ναι» σημαίνει «ναι» και «όχι» σημαίνει «όχι», είναι αυτό που πρέπει να προσπαθήσουμε να πετύχουμε. Στην περίπτωση ενός «όχι» το άτομο πρέπει να επιστρέφει, ανεξάρτητα –και θα το επαναλάβω αυτό ώστε να καταλάβουν όλοι ποιες είναι οι προθέσεις της Προεδρίας– από τη χώρα για την οποία πρόκειται. Εάν έχουμε διευκρινίσει και επιβεβαιώσει ότι ένα άτομο δεν χρήζει ειδικής προστασίας, μπορούμε να το στείλουμε πίσω στη χώρα καταγωγής του με καθαρή συνείδηση. Εάν αυτό γίνει, όπως είπε ο Επίτροπος Barrot, με συντονισμένο τρόπο σε μια πτῆση με πολλούς άλλους επιβάτες των οποίων οι υποθέσεις εξετάστηκαν ξεχωριστά, ή εάν ταξιδεύουν ξεχωριστά, είναι στην πράξη δευτερεύουσας σημασίας. Στο πλαίσιο αυτό είναι μόνο οργανωτικό ζήτημα.

Έρχομαι τώρα στην κ. Keller, που έχει πάντα ενδιαφέροντα επιχειρήματα για αυτά τα ζητήματα. Ναι, συμμερίζομαι την άποψή σας ότι το ζήτημα της πρόσβασης είναι περίπλοκο. Είναι δύσκολο όταν έχουμε επί του παρόντος ένα σύστημα το οποίο, καταρχήν, απαιτεί να βρίσκεται κάποιος εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης για να υποβάλει αίτηση ασύλου, ενώ την ίδια στιγμή, ίσως δεν είναι πάντα ιδιαίτερα εύκολο γι' αυτούς να έρθουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση για να το κάνουν αυτό. Ωστόσο, αυτός είναι ακριβώς ο λόγος για τον οποίο κατά τη σουηδική Προεδρία επιστεύσαμε τις εργασίες για τη δημιουργία ενός κοινού ευρωπαϊκού συστήματος επανεγκατάστασης, που θα επιτρέψει να προσφέρουμε μια εναλλακτική οδό, ένα πέρασμα, εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης για αυτούς που χρήζουν ίσως περισσότερο προστασίας, τους πιο ευάλωτους και τους ανθρώπους που δεν έχουν τους οικονομικούς πόρους να ταξιδέψουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Επιτρέψτε μου να πω ότι αν όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ μπορούσαν να παρέχουν τόσες θέσεις όσες η Σουηδία –έχουμε 1 900 θέσεις ετησίως– σε σχέση με το μέγεθος του πληθυσμού τους, η Ευρωπαϊκή Ένωση θα μπορούσε να παρέχει 100 000 θέσεις ετησίως στην UNHCR, την Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες. Είναι ένα σημαντικό στρατηγικό βήμα το να μπορέσουμε να κλείσουμε τα χειρότερα στρατόπεδα προσφύγων ανά τον κόσμο, να ορθώσουμε το ανάστημά μας και να δείξουμε την αλληλεγγύη που εμείς στην Προεδρία πιστεύουμε ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση θα πρέπει να δείχνει στις χώρες εκτός των συνόρων μας, οι οποίες φιλοξενούν, στην πραγματικότητα, τους περισσότερους πρόσφυγες στον κόσμο.

Jacques Barrot, Αντιπρόεδρος της Επιτροπής. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, τις ευχαριστίες μου προς όλους τους ομιλητές.

Η μεγαλύτερη δυσκολία που αντιμετωπίζουμε προέρχεται από αυτό που η κ. Mathieu αποκάλεσε μικτές ροές, όπου έχουμε μετανάστες που έρχονται για οικονομικούς ή περιβαλλοντικούς λόγους και, την ίδια στιγμή, άτομα που διώκονται και δικαιούνται διεθνή προστασία ή επικουρική προστασία. Αυτή είναι η δυσκολία, και αυτό πρέπει να γίνει σαφώς κατανοητό εάν πρόκειται να διαχειριστούμε αυτά τα προβλήματα. Είναι πολύ, πολύ δύσκολο.

Αυτό που θέλω να κάνω καταρχάς είναι να απαντήσω. Θα διαβάσω κάποια στοιχεία της γαλλικής απάντησης –δεν μπορώ να απαντήσω σε όλα– καθώς με ρωτήσατε γι' αυτό το θέμα. Θα διαβάσω τα ακόλουθα, από τη γαλλική απάντηση.

«Οι ενδιαφερόμενοι που δεν υπέβαλαν αίτηση ασύλου αυτοβούλως ανακρίθηκαν ως παράνομοι μετανάστες και τέθηκαν σε διοικητική κράτηση υπό τον έλεγχο του αρμοδίου για τις ατομικές ελευθερίες δικαστή.

Κάθε άτομο ενημερώθηκε στη γλώσσα καταγωγής του για το δικαίωμα προσφυγής, ενώπιον του διοικητικού δικαστή, κατά της απόφασης απέλασής του στο Αφγανιστάν και για το δικαίωμά του να αναζητήσει άσυλο στο Γαλλικό Γραφείο για την Προστασία των Προσφύγων και των Απάτριδων (OFPRA), ή να επωφεληθεί από ένα μέτρο οικειοθελούς επιστροφής που εφαρμόστηκε σε συνεργασία με τον Διεθνή Οργανισμό Μετανάστευσης.

Από τους αλλοδαπούς αυτούς, μόνο ένας δεν υπέβαλε ούτε αίτηση ασύλου ούτε προσφυγή ενώπιον του διοικητικού δικαστή, και οι αιτήσεις άλλων δύο εξετάστηκαν από το OFPRA, όπου τους ακούσαμε παρουσία διερμηνέα. Είχαν την ευκαιρία, κατά τη διάρκεια ακρόασης ενώπιον του διοικητικού δικαστηρίου, με τη βοήθεια δικηγόρου και παρουσία διερμηνέα, να εξηγήσουν τους κινδύνους στους οποίους ένιωθαν ότι θα εκτεθούν εάν επέστρεφαν στη χώρα καταγωγής τους.

Αν και το OFPRA έχει χορηγήσει καθεστώς πρόσφυγα ή επικουρική προστασία σε πολλούς αφγανούς υπηκόους που αναζητήσαν προστασία υπό ανάλογες συνθήκες, θεώρησε ότι στην προκειμένη περίπτωση δεν υπήρχε κανένας σοβαρός ή γνωστός λόγος για να πιστέψουμε ότι τα άτομα αυτά θα εκτιθεντο σε πραγματικό κίνδυνο να υποστούν διώξεις ή σοβαρές απειλές για τη ζωή ή το άτομό τους εάν απελαύνονταν».

Λάβαμε, επίσης, απάντηση και από την κυβέρνηση του ΗΒ. Έκανα, πραγματικά, αυτό που απαιτούσε η συνείδηση και το καθήκον μου· φροντίσαμε να ρωτήσουμε τα κράτη μέλη.

Αυτό που θα ήθελα, επίσης, να σας πω είναι ότι, όσον αφορά αυτή την ιδέα μιας ασφαλούς χώρας, υπάρχει η νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου και του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων που λέει ότι το να έρθει απλά κάποιος από μία χώρα ή μια περιοχή στην οποία υπάρχει αναταραχή δεν αποτελεί επαρκή λόγο για να δικαιολογήσει απόλυτη προστασία από την απέλαση ή δικαίωμα επικουρικής προστασίας, εκτός από εξαιρετικές περιπτώσεις στις οποίες το επίπεδο της γενικής βίας είναι τόσο υψηλό ώστε όλοι κινδυνεύουν πραγματικά να υποστούν απειλές για τη ζωή τους ή το άτομό τους απλά επειδή βρίσκονται στην εν λόγω χώρα ή περιοχή. Επιπλέον, είναι αλήθεια ότι δεν αναφέρθηκαν αυτές οι εξαιρετικές συνθήκες στην προκειμένη περίπτωση.

Τούτων λεχθέντων, θα ήθελα να απαντήσω επίσης στο ζήτημα των ομαδικών πτήσεων. Πρέπει να λεχθεί ότι ο Frontex έχει ήδη οργανώσει ομαδικές πτήσεις και έχει εν μέρει χρηματοδοτήσει τις πτήσεις αυτές. Πιστεύω ότι αυτό πρέπει πράγματι να ειπωθεί. Υπήρξαν τέτοιες πτήσεις το 2008 και το 2009, άρα δεν είναι κάτι καινούργιο. Αυτό που προσπαθεί να κάνει ο Frontex –και πιστεύω ότι ο διευθυντής του Frontex το πετυχαίνει– είναι να διασφαλίσει ότι οι ομαδικοί επαναπατρισμοί διεξάγονται σε αξιοπρεπείς συνθήκες, με σεβασμό για τους ανθρώπους. Ο διευθυντής του Frontex μου έλεγε μάλιστα πρόσφατα ότι παρατήρησε πως στην Αυστρία υπήρχε ένας διαμεσολαβητής που παρακολουθούσε ειδικά τις συνθήκες υπό τις οποίες διεξάγονταν οι επιστροφές.

Αυτό που επίσης ελπίζουμε να αναπτύξουμε είναι εμπειρογνομosύνη όσον αφορά τη διασφάλιση ότι, όταν αυτοί οι άνθρωποι απελαύνονται –αφού έχει επιβεβαιωθεί ότι δεν ανταποκρίνονται στον ορισμό των ατόμων που είναι επιλέξιμα για διεθνή προστασία ή επικουρική προστασία– γίνονται δεκτοί στην χώρα καταγωγής τους σε αξιοπρεπείς συνθήκες. Αυτό το σημείο εξετάζουμε επί του παρόντος κατόπιν αιτήματος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Πράγματι, δεν αρκεστήκαμε απλώς στην ιδέα των πτήσεων αναγκαστικής επιστροφής χωρίς καμία εγγύηση ότι αυτοί οι άνθρωποι θα αντιμετωπιστούν με σεβασμό.

Πάνω από όλα θα ήθελα να σας θυμίσω –και στο σημείο αυτό ευχαριστώ τον κ. Billström και τη σουηδική Προεδρία που μας βοήθησε πολύ– ότι την άνοιξη θέσαμε προς συζήτηση κείμενα, τα οποία θα μας βοηθήσουν να προχωρήσουμε προς μια Ευρώπη ασύλου. Έχουμε ένα κείμενο σχετικά με τις συνθήκες υποδοχής, έχουμε εξετάσει –και η κ. De Sarnez ορθά έθιξε το ζήτημα αυτό– το πρόβλημα του Δουβλίνου, έχουμε θίξει, πράγματι, το ζήτημα προσαρμογής του κανονισμού του Δουβλίνου ακριβώς ώστε να μην μπορεί ο κανονισμός αυτός να υπονομεύει, κατά καιρούς, τα συμφέροντα των ευάλωτων ατόμων και ιδιαίτερα των παιδιών, και εγκρίναμε την αρχή εισαγωγής κάποιων παρεκκλίσεων από τον κανονισμό του Δουβλίνου.

Στις 21 Οκτωβρίου, η Επιτροπή ενέκρινε δύο άλλα σημαντικά κείμενα: ένα σχετικά με την οδηγία για την αναγνώριση και το άλλο σχετικά με την οδηγία για τις διαδικασίες χορήγησης ασύλου. Σε αυτό το νέο σχέδιο οδηγίας για τις διαδικασίες χορήγησης ασύλου προσπαθούμε να θεσπίσουμε κριτήρια που θα είναι πράγματι αντικειμενικά, και θα είναι τα ίδια παντού. Θα χρειαστούμε την Υπηρεσία Υποστήριξης να επιβεβαιώσει συγκεκριμένα ότι οι πρακτικές είναι λίγο πολύ ίδιες σε ολόκληρη την Ευρώπη, έτσι ώστε να πραγματοποιηθεί επιτέλους η Ευρώπη του ασύλου.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω τη σουηδική Προεδρία. Πιστεύω ότι έκανε καλή δουλειά με την παρουσίαση των διαφόρων κειμένων στο Συμβούλιο, όμως απέχουν ακόμα πολύ από το να εγκριθούν. Και έχουμε κάποια προβλήματα. Κάνω ό,τι είναι δυνατό για να συσταθεί και να λειτουργήσει αυτή η Ευρώπη του ασύλου, με τη βοήθεια της σουηδικής Προεδρίας, που έδωσε το παράδειγμα – ο κ. Billström τόνισε, επιπλέον, πόσο μεγάλο παράδειγμα αποτέλεσε η χώρα του για την Ευρώπη. Όσον αφορά αυτό το πρόβλημα, επίσης, τα κράτη μέλη δείχνουν μεγαλύτερη αλληλεγγύη όταν πρόκειται να δεχτούν αυτούς τους πρόσφυγες και να εγγυηθούν την προστασία τους. Όλες οι χώρες πρέπει να αρχίσουν να το κάνουν αυτό. Δεν έχουμε φτάσει ακόμη σε αυτό το σημείο, και υπάρχουν ακόμη κάποιες χώρες που δεν δέχονται πρόσφυγες.

Αυτά ήθελα να πω. Γνωρίζω καλά ότι δεν απάντησα σε όλες τις ερωτήσεις. Αυτό που μπορώ να σας πω είναι ότι, σε κάθε περίπτωση, εμείς στην Επιτροπή κάναμε ό,τι μπορούσαμε για να επιβάλουμε τον σεβασμό του ευρωπαϊκού δικαίου και, θα έλεγα, ακόμη περισσότερο τον σεβασμό για τις αξίες της Ευρώπης.

Πρόεδρος. – Η συζήτηση έληξε.

11. Απαλλαγή 2007: γενικός προϋπολογισμός ΕΕ - Συμβούλιο (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τη συζήτηση της δεύτερης έκθεσης σχετικά με την απαλλαγή όσον αφορά την εκτέλεση του γενικού προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το οικονομικό έτος 2007, Τμήμα II – Συμβούλιο (C6-0417/2008 - 2008/2277(DEC)) – Επιτροπή Ελέγχου του Προϋπολογισμού. Εισηγητής: Søren Bo Søndergaard (A7-0047/2009)

Søren Bo Søndergaard, εισηγητής. – (DA) Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Πριν από 7 μήνες –στις 23 Απριλίου για την ακρίβεια– μία μεγάλη πλειοψηφία του Κοινοβουλίου αρνήθηκε να χορηγήσει απαλλαγή για την εκτέλεση του προϋπολογισμού του Συμβουλίου για το 2007. Για ποιον λόγο; Επειδή η συμπεριφορά του Συμβουλίου έναντι του Κοινοβουλίου και της Επιτροπής Ελέγχου του Προϋπολογισμού ήταν εντελώς απαράδεκτη. Το Συμβούλιο αρνήθηκε τόσο να απαντήσει στις γραπτές ερωτήσεις που του τέθηκαν σχετικά με τον προϋπολογισμό του όσο και να συναντηθεί με την Επιτροπή Ελέγχου του Προϋπολογισμού και να απαντήσει σε ερωτήσεις. Η κατάσταση ήταν τόσο παράλογη, ώστε οι εκπρόσωποι του Συμβουλίου εγκατέλειπαν αμέσως οποιαδήποτε συνεδρίαση κατά την οποία ετίθεντο ερωτήσεις σχετικά με τον προϋπολογισμό του Συμβουλίου.

Στην πραγματικότητα, δεν πρόκειται για κάτι καινούριο. Η κατάσταση αυτή στην ουσία συνεχιζόταν επί πολλά χρόνια. Η νέα εξέλιξη ήταν το γεγονός ότι τον Απρίλιο το Κοινοβούλιο έβαλε ένα τέλος. Νομίζω ότι τον Απρίλιο τα περισσότερα μέλη έκαναν στον εαυτό τους μία απλή ερώτηση: πώς μπορώ, ως μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, να είμαι υπεύθυνος έναντι των ψηφοφόρων μου για τον προϋπολογισμό του Συμβουλίου, όταν το Συμβούλιο αρνείται να απαντήσει ακόμη και στις ερωτήσεις που θέτει το Κοινοβούλιο; Πιστεύω ότι αυτή ήταν η ερώτηση που οδήγησε μία μεγάλη πλειοψηφία αυτού του Σώματος να αρνηθεί να χορηγήσει απαλλαγή για τον προϋπολογισμό του Συμβουλίου. Πιθανόν ορισμένοι να σκέφτηκαν ότι το Κοινοβούλιο θα γινόταν πιο ευπειθές μετά τις εκλογές του Ιουνίου ή ότι οι απαιτήσεις του Κοινοβουλίου για διαφάνεια έδιναν την αίσθηση προεκλογικών υποσχέσεων μάλλον παρά πραγματικής αλλαγής στη στάση του. Σε αυτήν την περίπτωση, θα έχουν απογοητευτεί.

Ακόμη και μετά τις εκλογές, εμείς, στην Επιτροπή Ελέγχου του Προϋπολογισμού, είμαστε ενωμένοι στην πολύ απλή θέση μας: εάν το Συμβούλιο επιθυμεί να του χορηγήσουμε απαλλαγή για τον προϋπολογισμό του, τότε πρέπει να συναντηθεί μαζί μας και να απαντήσει στις ερωτήσεις μας. Στα τέλη του Σεπτεμβρίου, τελικά, συνέβη κάτι. Στις 24 Σεπτεμβρίου, πραγματοποιήθηκε μία συνάντηση μεταξύ του Συμβουλίου και του προέδρου της Επιτροπής Ελέγχου του Προϋπολογισμού, των εισηγητών της επιτροπής και των συντονιστών. Παράλληλα, το Συμβούλιο απάντησε στις ερωτήσεις της επιτροπής –αν και έμμεσα– και αυτές οι απαντήσεις δημοσιεύθηκαν και στον δικτυακό τόπο του Συμβουλίου.

Ας γίνω πιο σαφής: επρόκειτο για μία έξυπνη κίνηση από πλευράς του Συμβουλίου – μία πολύ έξυπνη κίνηση. Αυτός είναι και ο λόγος για τον οποίο εμείς, στην Επιτροπή Ελέγχου του Προϋπολογισμού, είμαστε σήμερα σε θέση να εισηγηθούμε τη χορήγηση απαλλαγής για τον προϋπολογισμό του Συμβουλίου για το 2007 από το Κοινοβούλιο. Ωστόσο, θα ήθελα να δηλώσω ρητώς ότι τόσο η επιτροπή όσο και το Κοινοβούλιο αναμένουμε και απαιτούμε το βήμα αυτό να εκφράζει την αλλαγή της στάσης του Συμβουλίου απέναντι στο Κοινοβούλιο.

Σε ό,τι αφορά τον προϋπολογισμό του Συμβουλίου για το 2008, δεν αναμένουμε να επαναληφθεί το θέατρο του παραλόγου του 2007. Αντιθέτως, υποθέτουμε ότι θα ξεκινήσουμε από το σημείο εκείνο όπου τελικά καταλήξαμε. Με άλλα λόγια, αναμένουμε από το Συμβούλιο να παράσχει, χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, γραπτές απαντήσεις στις ερωτήσεις που θα τεθούν από τις αρμόδιες επιτροπές και τους εισηγητές του Κοινοβουλίου. Αναμένουμε προθυμία από πλευράς του Συμβουλίου να συναντηθεί με τις αρμόδιες επιτροπές και να απαντήσει σε ερωτήσεις.

Για να εξασφαλίσουμε ότι δεν υπάρχει καμία αμφιβολία αναφορικά με το γεγονός αυτό, το δηλώνουμε ρητώς στην έκθεση που συζητάμε σήμερα, την οποία ελπίζω ότι το Κοινοβούλιο θα εγκρίνει αύριο – αν όχι ομόφωνα, τότε με πολύ μεγάλη πλειοψηφία. Χορηγώντας απαλλαγή για τον προϋπολογισμό του Συμβουλίου για το 2007, δείξαμε τη θετική στάση μας. Η μπάλα βρίσκεται τώρα στο γήπεδο του Συμβουλίου.

Cecilia Malmström, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου, – (SV) Κύριε Πρόεδρε, αξιότιμοι βουλευτές, τα ζητήματα που συζητάμε σήμερα είναι εξαιρετικά σημαντικά. Οι ανοιχτές διαδικασίες και η διαφάνεια είναι τα δημοκρατικά μέσα που έχουμε στη διάθεσή μας. Αυτό που προάγει την εμπιστοσύνη των πολιτών είναι κατά πόσο μπορούν να κατανοήσουν τη διαδικασία και αυτό είναι καλό για τις δραστηριότητες της Ένωσης. Εν προκειμένω, το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έχουν τους ίδιους στόχους και αυτό φυσικά ισχύει παντού, σε όλους τους τομείς και για όλα τα θεσμικά όργανα.

Σήμερα συζητάμε για την απαλλαγή του 2007. Στο σημείο αυτό θα ήθελα φυσικά να υπογραμμίσω τη σημασία του εξωτερικού ελέγχου γενικά και της εκτέλεσης του προϋπολογισμού ειδικότερα και, στο πλαίσιο αυτό, να επισημάνω ακόμη τον ρόλο του Ελεγκτικού Συνεδρίου και την πολύ καλή δουλειά, που διαμορφώνουν τη βάση για τον ετήσιο καθορισμό λογοδοσίας.

Σε ό,τι αφορά το συγκεκριμένο θέμα της έκθεσης για τη χορήγηση απαλλαγής για τον προϋπολογισμό του 2007, θα ήθελα να εκφράσω την ικανοποίησή μου που προτείνετε τώρα τη χορήγηση απαλλαγής στο Συμβούλιο. Εάν εξετάσουμε πιο προσεκτικά τα κυριότερα ζητήματα, στην ουσία δεν υπάρχει λόγος να μην χορηγηθεί απαλλαγή. Το Συμβούλιο κατέβαλλε πάντοτε προσπάθεια να τηρήσει τους κανόνες και να εφαρμόσει ανοιχτές διαδικασίες αναφορικά με την οικονομική διαχείριση. Αυτό θα συμβεί και στο μέλλον. Κατάνοησα ότι η ανεπίσημη συνάντηση τον Σεπτέμβριο μεταξύ της αντιπροσωπείας από την Επιτροπή Ελέγχου του Προϋπολογισμού και της αντιπροσωπείας του Συμβουλίου επέτρεψε να αποσαφηνιστούν ορισμένα σημεία και αυτό κατέστησε δυνατή –όπως ανέφερε και ο εισηγητής– τη χορήγηση απαλλαγής στο Συμβούλιο για τον προϋπολογισμό του 2007.

Το γεγονός αυτό πολύ απλά υπογραμμίζει τη σημασία του διαλόγου μεταξύ των θεσμικών μας οργάνων και στο μέλλον. Επομένως, είμαι πολύ ικανοποιημένη που βρήκαμε έναν τρόπο να προχωρήσουμε σε αυτά τα ζητήματα, με αποτέλεσμα να μπορεί να χορηγηθεί απαλλαγή και προσδοκώ αυτό να επιβεβαιωθεί αύριο κατά την ψηφοφορία.

Ingeborg Gräßle, εξ ονόματος της Ομάδας PPE. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Malmström, κύριε Barrot, συνέβη ένα θαύμα. Για πρώτη φορά μέσα σε 5 χρόνια, παρακολουθώ το Συμβούλιο να συμμετέχει σε αυτή τη συζήτηση, και θα ήθελα να εκφράσω τις ειλικρινείς ευχαριστίες μου στη σουηδική Προεδρία του Συμβουλίου για το σημαντικό αυτό μήνυμα.

(Χειροκροτήματα)

Σας καλωσορίζουμε θερμά στη σύνοδο της Ολομέλειας, καθώς είναι η πρώτη φορά που το Συμβούλιο εκπροσωπείται στη συζήτηση για τη χορήγηση απαλλαγής του.

Τέλος καλό όλα καλά, όπως λέμε στη Γερμανία; Όχι, όχι αυτή τη φορά. Η διαδικασία χορήγησης απαλλαγής με το Συμβούλιο αποδείχθηκε απερίγραπτη και χρήζει επιτακτικά μίας θέσης στην διοργανική ημερήσια διάταξη, η οποία, παρεμπιπτόντως, πρέπει να επεκταθεί ώστε να συμπεριλάβει τον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Έχουμε έναν νέο εταίρο στην ευρωπαϊκή σκηνή και η υφιστάμενη διαδικασία δεν μπορεί και δεν πρέπει να συνεχιστεί ως έχει. Το γεγονός ότι το Κοινοβούλιο πρέπει να παρακαλέσει για πληροφορίες και εταίρους που να συμμετέχουν στον διάλογο ώστε να λάβει απαντήσεις στις εκκρεμείς ερωτήσεις του είναι απαράδεκτο για μία κοινοβουλευτική δημοκρατία. Το Συμβούλιο θεωρεί εαυτόν ως το υπέρτατο και απολυταρχικό όργανο και εγώ, ως πολίτης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αισθάνομαι ντροπή γι' αυτήν τη συμπεριφορά ενώπιον των ψηφοφόρων της εκλογικής μου περιφέρειας. Η διαδικασία την οποία ακολουθήσαμε έως τώρα είναι απλώς παράλογη και δεν πρέπει να επιτρέψουμε να συνεχιστεί στο μέλλον.

Θα ήθελα για ακόμη μία φορά να ευχαριστήσω τη σουηδική Προεδρία. Κάναμε ενδιαφέροντα ξεκινήματα. Κατά πρώτον, έγινε αυτή η συζήτηση, ένα νέο και άνευ προηγουμένου ορόσημο, και το γεγονός ότι παρευρίσκεστε εδώ σήμερα αποτελεί ένα εκπληκτικό μήνυμα. Η Προεδρία του Συμβουλίου, όπως όλα τα άλλα θεσμικά όργανα της ΕΕ, πρέπει να εμφανίζεται για τη χορήγηση απαλλαγής από το Κοινοβούλιο, και το ίδιο ισχύει φυσικά, τώρα περισσότερο από ποτέ, και για τη νέα Ύπατη Εκπρόσωπο, ως επικεφαλής της νέας Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης. Εμείς, οι βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, πρέπει να δείξουμε τώρα ότι το ζήτημα αυτό είναι σημαντικό για μας και ότι πρέπει να το προωθήσουμε όλοι μαζί. Το ζήτημα αυτό πρέπει να βρίσκεται σε κάθε ημερήσια διάταξη και θα ήθελα να ζητήσω από την Επιτροπή να το συμπεριλάβει στην ημερήσια διάταξη.

Δεν μας ικανοποιεί ο τρόπος με τον οποίο εξελίσσεται έως τώρα η συζήτηση. Το γεγονός ότι δεν έχουμε ούτε μία πρόταση σχετικά με το πώς θα πρέπει να είναι τα πράγματα στο μέλλον μας ενοχλεί. Η Λισαβόνα δεν πρέπει να γίνει

συνώνυμο μίας αδιαφανούς Ευρωπαϊκής Ένωσης, στην οποία η κοινοβουλευτική εποπτεία θα έχει καταστρατηγηθεί. Είναι ευκαιρία για μια νέα αρχή με ισχυρή συμμετοχή από πλευράς των εκλεγμένων αντιπροσώπων του λαού και η χορήγηση απαλλαγής για τον μελλοντικό Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου είναι η πρώτη αποφασιστική δοκιμασία.

Bogusław Liberadzki, εξ ονόματος της Ομάδας S&D. – (PL) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα καταρχάς να εκφράσω την ευγνωμοσύνη μου στον εισηγητή, κ. Søndergaard, ο οποίος ξεκίνησε την εργασία του υπό δύσκολες συνθήκες, έδειξε μεγάλη υπομονή καθώς και την τάση να είναι εξαιρετικά ισορροπημένος στις αξιολογήσεις και τις γνωμοδοτήσεις του.

Κυρία Malmström, συμφωνώ μαζί σας ότι είναι καλό να τηρούνται οι αρχές της διαφάνειας, συμπεριλαμβανομένης της οικονομικής διαφάνειας, όμως συμφωνώ και με τις παρατηρήσεις εκείνες που μιλούν για κάτι περισσότερο. Σήμερα, βρισκόμαστε σε ένα κρίσιμο σημείο αναφορικά με τον τρόπο που λειτουργούμε. Την παραμονή της θέσης σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας, το Συμβούλιο αναγνωρίζει, ούτως ειπείν, ότι το Κοινοβούλιο είναι το μόνο όργανο που εκλέγεται επειδή εργάζεται ανοικτά. Για να είναι το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο συμβατά όργανα, θα πρέπει και το Συμβούλιο, σε μεγάλο βαθμό, να εργάζεται πιο ανοικτά και αυτό ακριβώς συμβαίνει αυτή τη στιγμή. Ξεπερνάμε την αποστροφή του Συμβουλίου να συνεργαστεί με το Κοινοβούλιο. Πιστεύω ότι αυτό θα συμβεί όχι μόνο στον συγκεκριμένο τομέα εργασίας μας, αλλά και σε άλλους τομείς, συμπεριλαμβανομένων των κοινοβουλευτικών επιτροπών.

Η πολιτική μου ομάδα επομένως θα υποστηρίξει σαφώς την πρόταση απόφασης σχετικά με τη χορήγηση απαλλαγής για τον προϋπολογισμό, όπως το αξιότιμο Συμβούλιο έχει πράγματι την ευκαιρία να δει στη σημερινή συζήτηση. Δεν ανατρέχουμε στους αριθμούς, δεν εστιάζουμε στην αριστερή στήλη, τη δεξιά στήλη, τα εισοδήματα, τις δαπάνες ή τη χρηστή διαχείριση. Δεν έχουμε σοβαρές επιφυλάξεις στο σημείο αυτό. Ωστόσο, χαίρομαστε τόσο για το ότι διεξάγεται αυτή η συζήτηση όσο και για τον τρόπο με τον οποίο διεξάγεται.

Luigi de Magistris, εξ ονόματος της Ομάδας ALDE. – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, ως πρόεδρος της Επιτροπής Ελέγχου του Προϋπολογισμού, οφείλω να αναγνωρίσω το πολύ σημαντικό έργο που επιτέλεσε η επιτροπή και την εξαιρετική δουλειά που έκανε ο εισηγητής, καθώς και την πολιτική αλληλεγγύη που έγινε φανερή.

Αυτό συνέβη διότι από την αρχή θελήσαμε να στείλουμε ένα πολύ ξεκάθαρο μήνυμα: σκοπεύουμε να εργαστούμε με μεγάλη πειθαρχία για να εξασφαλίσουμε διαφάνεια, ακρίβεια και νομιμότητα στη διαχείριση των δημοσίων πόρων και, κατά συνέπεια, στον έλεγχο των προϋπολογισμών.

Πολύ σημαντική πρόοδος έχει σημειωθεί με το Συμβούλιο, το οποίο αρχικά δεν ήθελε να ανταποκριθεί. Θα ήθελα να συγχαρώ προσωπικά τη σουηδική Προεδρία γι' αυτό. Αναλαμβάνει πάντοτε δράση για την προώθηση της διαφάνειας και της ακρίβειας.

Από αυτήν την άποψη, επομένως, προσδοκούμε περαιτέρω πρόοδο, διότι προφανώς είναι εντελώς απαράδεκτο, ιδιαίτερα με τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας, το Κοινοβούλιο να μην διαθέτει τις πληροφορίες και τις λεπτομέρειες που απαιτούνται για τον έλεγχο των προϋπολογισμών και των δημοσίων πόρων, προς το συμφέρον όχι μόνο της Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά και όλων των ευρωπαίων πολιτών.

Bart Staes, εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE. – (NL) Ας είμαστε ειλικρινείς, η παρούσα διαδικασία παραμένει μία δύσκολη άσκηση και είμαι πολύ ικανοποιημένος που η Προεδρεύουσα του Συμβουλίου είναι παρούσα. Αυτό αντιπροσωπεύει μια σημαντική εξέλιξη. Πράγματι, είναι η πρώτη φορά που η Προεδρία παρευρίσκεται σε αυτού του είδους τη συζήτηση, γεγονός το οποίο επικροτώ. Ωστόσο, οφείλουμε να παραδεχτούμε ότι παραμένει μία δύσκολη άσκηση.

Το Συμβούλιο, στην πραγματικότητα, εξακολουθεί να κρύβεται πίσω από μία συμφωνία κυρίων που είχε συναφθεί κάποια στιγμή στις αρχές της δεκαετίας του 1970 –πριν από 40 χρόνια– σύμφωνα με την οποία το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο συμφώνησαν να μην παρεμβαίνουν το ένα στον προϋπολογισμό του άλλου, να μην εξετάζει το ένα τους λογαριασμούς του άλλου και να αφήνουν τα πάντα να περνούν, ως αξιότιμοι ευυπόληπτοι κύριοι. Πρόκειται για μία κατάσταση που ανήκει στο παρελθόν, καθώς ο προϋπολογισμός του Συμβουλίου έχει αλλάξει ριζικά. Πριν από σαράντα χρόνια, δεν αποτελούνταν παρά μόνο από διοικητικές δαπάνες, ενώ τώρα έχουν προστεθεί και λειτουργικές δαπάνες. Επομένως, πρέπει να αγωνιστούμε προς την κατεύθυνση μίας σημαντικής εξέλιξης.

Έχουμε άρει το αδιέξοδο προσωρινά. Είμαστε διατεθειμένοι να χορηγήσουμε απαλλαγή, όμως τώρα πρέπει πραγματικά να προχωρήσουμε περισσότερο. Εξάλλου, τα προβλήματα δεν έχουν επιλυθεί. Έχουμε καθήκον να εξασφαλίσουμε ότι η διαφάνεια και ο δημοκρατικός έλεγχος εφαρμόζονται στον προϋπολογισμό του Συμβουλίου καθώς και στον προϋπολογισμό του δικού μας Κοινοβουλίου. Επομένως, συμφωνώ με όλους εκείνους –ομιλητές, τον εισηγητή, ομιλητές από τις πολιτικές ομάδες– που δήλωσαν σαφώς: κοιτάξτε, πρόκειται για μία προειδοποιητική βολή,

οφείλουμε να προχωρήσουμε περισσότερο κατά την επόμενη άσκηση χορήγησης απαλλαγής του Συμβουλίου. Η ετήσια έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου περιλαμβάνει προτάσεις ως προς αυτό, και για άλλη μια φορά αναφέρει ζητήματα σχετικά με το πρόγραμμα SESAME. Κυρία Malmström, μπορεί να πάψετε να εμπλέκεστε σύντομα, όμως εμείς θα συνεχίσουμε να πιέζουμε για διαφάνεια.

Richard Ashworth, *εξ ονόματος της Ομάδας ECR*. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα αρχικά να αδράξω αυτήν την ευκαιρία για να αποδώσω τα εύσημα στον Επίτροπο Kallas για την πραγματική πρόοδο που σημειώθηκε στην προσέγγιση των θεμάτων και των επιφυλάξεων που εξέφρασε το Ελεγκτικό Συνέδριο. Κατά την άποψή μου, αυτή η απερχόμενη Επιτροπή έχει σημειώσει μεγαλύτερη θετική πρόοδο από οποιαδήποτε προηγούμενη τα τελευταία χρόνια και τον ευχαριστώ για τις προσπάθειές του.

Είναι ευρέως αποδεκτό ότι η υιοθέτηση λογιστικών συστημάτων σε δεδουλευμένη βάση υπήρξε επιτυχής και ότι αυτή η εγκατάσταση είναι υπεύθυνη για την αισθητή βελτίωση. Θέλω επίσης να αναγνωρίσω την ικανοποιητική πρόοδο που σημειώθηκε με την κοινή γεωργική πολιτική και κυρίως με το σύστημα IAC, το οποίο παρείχε σημαντικά οφέλη.

Ωστόσο, υπάρχουν δύο τομείς που μου προκαλούν ανησυχία και πρέπει να αναφέρω. Πρώτον, το Ελεγκτικό Συνέδριο στην ετήσια έκθεσή του ασκεί επανειλημμένα κριτική στην «ακρίβεια και αξιοπιστία των σχετικών πράξεων». Συμφωνώ και, από την άποψη αυτή, το 2007 δεν ήταν διαφορετικό από τα προηγούμενα χρόνια. Το μήνυμά τους είναι απόλυτα σαφές: πρέπει να γίνει πολλή δουλειά ακόμη.

Δεύτερον, θέλω να αναφέρω ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο υπήρξε επικριτικό όσον αφορά την έλλειψη ελέγχων σε προγράμματα από κοινού διαχείρισης. Αυτό το Κοινοβούλιο έχει επανειλημμένα καλέσει τα κράτη μέλη να επιδείξουν πολύ μεγαλύτερη σπουδή στην αντιμετώπιση των προβληματισμών των ελεγκτών και, ειδικότερα, καλέσαμε τα κράτη μέλη να τηρήσουν τους όρους της διοργανικής συμφωνίας του 2006.

Για λόγους φορολογικής ακεραιότητας και δημόσιας λογοδοσίας, οφείλουν τώρα να επιδείξουν μεγαλύτερη αποφασιστικότητα και κατά συνέπεια, γι' αυτούς τους λόγους και μέχρι να δούμε το Συμβούλιο να σημειώνει πραγματική πρόοδο σε αυτό το θέμα, εγώ και οι συνάδελφοί μου στην αντιπροσωπεία των βρετανών Συντηρητικών θα ψηφίσουμε κατά της χορήγησης απαλλαγής για τον γενικό προϋπολογισμό του 2007.

Marta Andreasen, *εξ ονόματος της Ομάδας EFD*. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, είμαστε εκλεγμένα μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, όμως οι ψηφοφόροι μας δεν γνωρίζουν τι συμβαίνει στο παρασκήνιο. Τον Απρίλιο του 2009, η Επιτροπή Ελέγχου του Προϋπολογισμού αποφάσισε να αναβάλει τη χορήγηση απαλλαγής στο Συμβούλιο. Ακόμη και αν το Ελεγκτικό Συνέδριο δεν είχε ασκήσει κριτική στους λογαριασμούς, η Επιτροπή Ελέγχου του Προϋπολογισμού ισχυρίστηκε ότι είχε αρκετούς λόγους για να προχωρήσει προς αυτήν την κατεύθυνση. Ωστόσο, αφού η Επιτροπή Ελέγχου του Προϋπολογισμού συναντήθηκε με τη σουηδική Προεδρία τον Σεπτέμβριο και δόθηκαν ορισμένες γραπτές απαντήσεις στις ερωτήσεις του Κοινοβουλίου, ο κ. Sørengaard, ο εισηγητής για τη χορήγηση απαλλαγής στο Συμβούλιο για το 2007, εξέδωσε μία έκθεση, η οποία, ακόμη και με πολλή καλή θέληση, δεν θα επέτρεπε τη χορήγηση απαλλαγής. Ωστόσο, ελήφθη μία πολιτική απόφαση να χορηγηθεί απαλλαγή και οι επιβαρυντικές παράγραφοι μετριάστηκαν.

Η Επιτροπή Ελέγχου του Προϋπολογισμού σκοπεύει να προτείνει τη χορήγηση απαλλαγής βάσει προσδοκιών για το μέλλον. Τι θα έλεγαν οι άνθρωποι που μπήκαν στον κόπο να μας ψηφίσουν τον Ιούνιο εάν ήξεραν τα εξής: ότι υπάρχει συναίνεση να μην προκληθούν αναταραχές βάσει μίας συμφωνίας κυρίων από το 1970· ότι ο εσωτερικός ελεγκτής του Συμβουλίου δεν θα είχε κληθεί στην Επιτροπή Ελέγχου του Προϋπολογισμού, διότι τότε το Συμβούλιο θα ήταν σε θέση να καλέσει τον εσωτερικό ελεγκτή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, με αμφίβολες συνέπειες· και ότι το πολιτικά διορισμένο Ελεγκτικό Συνέδριο δεν έκανε κανένα σχόλιο σχετικά με την έκθεση του εσωτερικού ελεγκτή του Συμβουλίου του Απριλίου 2008;

Το 2002, όταν ήμουν επικεφαλής λογίστρια της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ο τότε Γενικός Διευθυντής Προϋπολογισμών δήλωνε, σε μία επιστολή προς τον τότε εσωτερικό ελεγκτή της Επιτροπής, ότι η διαδικασία απαλλαγής ήταν ένα διοργανικό παιχνίδι και τίποτα παραπάνω. Θα συνεχίσουμε να αποφεύγουμε τη συζήτηση για το προφανές, επειδή φοβόμαστε να χάσουμε προνόμια που αποκτήθηκαν μετά από χρόνια σιωπής; Μπορούμε να επιλέξουμε να αποκαλύψουμε και να βάλουμε τέλος στην υποκρισία κατά την ψηφοφορία για τη χορήγηση απαλλαγής στο Συμβούλιο για το 2007. Νομίζω ότι γνωρίζετε ποια είναι η επιλογή μου και ελπίζω να με ακολουθήσετε στην άρνηση χορήγησης απαλλαγής στο Συμβούλιο.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, η ευρωπαϊκή πολιτική ασφάλειας και άμυνας δεν είναι επί του παρόντος μέρος του στόλου, αλλά μεμονωμένο πολεμικό πλοίο στη διεθνή πολιτική. Κάθε χρόνο, όταν πρόκειται για τη χορήγηση απαλλαγής σε αυτό το πολεμικό πλοίο του προϋπολογισμού του Συμβουλίου, ξαφνικά εξαφανίζεται

στο τρίγωνο των Βερμούδων και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο φαίνεται να ικανοποιείται εφαρμόζοντας το σύνθημα «ό,τι δεν εμφανίζεται στην οδόνη του ραντάρ μας, δεν υπάρχει ούτε στην πραγματικότητα».

Την προηγούμενη άνοιξη, προέκυψαν ξαφνικά λογαριασμοί εκτός προϋπολογισμού και δεν χορηγήθηκε απαλλαγή στο Συμβούλιο. Τέσσερις λόγοι αναφέρθηκαν γι' αυτό. Ο πρώτος ήταν ότι το Συμβούλιο αρνήθηκε να δεχτεί οποιουδήποτε είδους επίσημη συνάντηση με το Κοινοβούλιο. Ο δεύτερος ήταν ότι το Συμβούλιο αρνήθηκε να παράσχει ολοκληρωμένες γραπτές απαντήσεις. Ο τρίτος ήταν ότι το Συμβούλιο παρέλειψε να παράσχει τόσο μία έκθεση δραστηριοτήτων όσο και έναν πλήρη κατάλογο δημοσιονομικών μεταβιβάσεων. Ο τέταρτος λόγος ήταν ότι είναι αδύνατον να διαπιστωθεί εάν οι δαπάνες στον προϋπολογισμό του Συμβουλίου είναι επιχειρησιακού χαρακτήρα.

Τώρα, ξαφνικά, αύριο –λίγους μήνες μετά– υπάρχει η βούληση να χορηγηθεί απαλλαγή στο Συμβούλιο, εντελώς ξαφνικά. Ωστόσο, κανένας από τους τέσσερις αυτούς λόγους για την άρνηση χορήγησης απαλλαγής δεν έχει αρθεί. Οι εκπρόσωποι του Συμβουλίου εξακολουθούν να αρνούνται να έχουν οποιουδήποτε είδους επίσημη συνάντηση με το Κοινοβούλιο. Ομοίως, δεν επίκειται καμία έκθεση δραστηριοτήτων και οι λογαριασμοί εκτός προϋπολογισμού δεν έχουν κλείσει ή αφαιρεθεί, όπως απαιτήσαμε.

Θα ήθελα να υπενθυμίσω στον εισηγητή ότι στην αρχική του έκθεση έθεσε συνολικά είκοσι ερωτήματα και ερωτήσεις στο Συμβούλιο. Ωστόσο, πού είναι οι σαφείς απαντήσεις σε αυτές τις ερωτήσεις; Μπορείτε να μου πείτε; Όχι, δεν μπορείτε. Και αντί στο σημείο αυτό να αυξήσουμε την πίεση προς το Συμβούλιο, τι κάνουμε; Μετατρέπομαστε σε ικέτες και αυτές οι απαιτήσεις γίνονται αιτήματα στη νέα έκθεση. Όποιος ψηφίσει τώρα υπέρ της χορήγησης απαλλαγής στο Συμβούλιο θα υποστηρίξει ακριβώς αυτήν την κατάσταση, κατά την οποία το Κοινοβούλιο στέκεται ενώπιον του Συμβουλίου υποβάλλοντας ήπια αιτήματα.

Sidonia Elżbieta Jędrzejewska (PPE). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, στηρίζω το σχέδιο απόφασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που χορηγεί απαλλαγή στον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου αναφορικά με την εκτέλεση του προϋπολογισμού για το οικονομικό έτος 2007. Χαίρομαι που η σουηδική Προεδρία και ο κ. Kallas έδειξαν ότι δεσμεύονται να επιλύσουν αυτό το πρόβλημα.

Θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή σε αρκετά ζητήματα, τα οποία ωστόσο εξακολουθούν να εκκρεμούν και τα οποία πρέπει να αντιμετωπίσουμε τα επόμενα χρόνια. Η δύσκολη και επίπονη διαδικασία χορήγησης απαλλαγής στο Συμβούλιο δείχνει τι επιθυμεί το Κοινοβούλιο. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επιθυμεί διαφάνεια και έναν ανοιχτό αλλά και επίσημο διάλογο με το Συμβούλιο. Αυτές οι απαιτήσεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου είναι επίμονες και διαρκείς, όμως δεν αποτελούν έκφραση μοχθηρίας από πλευράς των βουλευτών του Κοινοβουλίου, αλλά έκφραση ανησυχίας για το δημόσιο χρήμα και, όπως θα έπρεπε άλλωστε, έκφραση ανησυχίας για τη διαφάνεια κατά τη δαπάνη των χρημάτων των φορολογουμένων.

Θα ήθελα να τονίσω ότι η διαδικασία χορήγησης απαλλαγής στο Συμβούλιο δείχνει και τον τρόπο με τον οποίο το Κοινοβούλιο ανακαλύπτει νέους τομείς του έργου του Συμβουλίου και ότι το Κοινοβούλιο δεν επιθυμεί να αποκλείεται από την παρακολούθηση και εποπτεία των δαπανών του Συμβουλίου σε κανέναν τομέα της δραστηριότητάς του.

Κατά τη γνώμη μου, η χορήγηση απαλλαγής στο Συμβούλιο για το 2007 είναι ένα βήμα προς τη σωστή κατεύθυνση, αλλά θα πρέπει επίσης να δηλώσουμε σαφώς ότι υπάρχουν ακόμη ορισμένα ζητήματα τα οποία δεν έχουν αποσαφηνιστεί πλήρως, και αυτό οφείλουμε να συνεχίσουμε να το υπενθυμίζουμε στο Συμβούλιο. Ελπίζω ότι θα γίνει ένας εποικοδομητικός διάλογος εδώ με αυξανόμενη διαφάνεια και ανοιχτές διαδικασίες, έτσι ώστε το δημόσιο χρήμα να μπορεί να παρακολουθείται με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

Jens Geier (S&D). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, θα ήθελα κι εγώ να ευχαριστήσω τον κ. Søndergaard για την επιτυχημένη εργασία του, ως αποτέλεσμα της οποίας το Συμβούλιο συμβιβάστηκε τελικά με το Κοινοβούλιο κατά τη διαδικασία χορήγησης απαλλαγής. Το Συμβούλιο αρνούνταν για αρκετό καιρό να παράσχει συναφείς απαντήσεις στις ερωτήσεις του Κοινοβουλίου, αναφέροντας τη συμφωνία κυρίων – μία συμφωνία ανεπίσημου χαρακτήρα, η οποία τώρα, σε κάθε περίπτωση, είναι 40 ετών. Αυτό φαίνεται εξαιρετικά παράξενο, όταν οι υπάλληλοι του Συμβουλίου, μετά από 40 χρόνια, σαφώς και δεν γνωρίζουν πλέον τι ακριβώς ορίζει η συμφωνία κυρίων, καθώς η έκδοση που παρέσχε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο περιλαμβάνει ακριβώς τα αντίθετα από αυτά που ισχυρίστηκε το Συμβούλιο ξανά και ξανά κατά τις διαπραγματεύσεις.

Το πρώτο ψήφισμα της συμφωνίας κυρίων όριζε ότι το Συμβούλιο δεν θα επιχειρούσε να κάνει αλλαγές στις δαπάνες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Το τρίτο ψήφισμα ορίζει ότι θα πρέπει να υπάρχει στενή συνεργασία μεταξύ των δύο θεσμικών οργάνων σε θέματα προϋπολογισμού. Για το Συμβούλιο αυτό σημαίνει ότι κάθε θεσμικό όργανο δεν θα ασχολείται με τη δημοσιονομική δραστηριότητα του άλλου. Στο σημείο αυτό, θα αποφύγω να σχολιάσω τη σοβαρότητα του συγκεκριμένου επιχειρήματος. Αντί αυτού, θα ήθελα να ευχαριστήσω τη σουηδική Προεδρία του Συμβουλίου που ξεκίνησε τη διαδικασία τερματισμού αυτής της επαίσχυντης κατάστασης.

Η λύση είναι η προσθήκη ενός παραρτήματος στη διοργανική συμφωνία, το οποίο θα ρυθμίζει σαφώς τη διαδικασία για τη χορήγηση απαλλαγής στο Συμβούλιο από το Κοινοβούλιο, όπως απαιτεί το προτεινόμενο ψήφισμα. Ζητώ, ως εκ τούτου, από το Σώμα να στηρίξει την πρόταση.

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, καταρχάς επικροτώ το γεγονός ότι η σουηδική Προεδρία του Συμβουλίου είναι παρούσα, και θα ήθελα επίσης να ευχαριστήσω προσωπικά την κ. Malmström που κατέστησε τη διαδικασία πιο διαφανή. Όλα όσα είπαν οι συνάδελφοί μου είναι αληθινά – η διαδικασία είναι πιο διαφανής και ακόμη και εάν σήμερα εκφράστηκε με έναν κάπως πιο επιφυλακτικό τρόπο, μπορούμε ακόμη να πούμε ότι θα χορηγήσουμε την απαλλαγή. Ωστόσο, έχουμε ακόμη μακρύ δρόμο να διανύσουμε. Ζητάμε από το Συμβούλιο το πρώτο αυτό βήμα να ακολουθήσουν περαιτέρω βήματα, ιδιαίτερα δεδομένου ότι οι αρμοδιότητες του Συμβουλίου στον τομέα της εξωτερικής πολιτικής και της πολιτικής ασφαλείας έχουν καθοριστεί με πολύ μεγαλύτερη σαφήνεια στο πλαίσιο της Συνθήκης της Λισαβόνας. Στο μέλλον, η πολιτική αυτή θα αποκτήσει και πρόσωπο με τη βαρόνη Ashton. Οι πολίτες, ωστόσο, δεν γνώριζαν έως τώρα τη βαρόνη Ashton και οι ευρωπαίοι φορολογούμενοι θα εξακολουθήσουν να μην γνωρίζουν στο μέλλον το ακριβές ποσό των χρημάτων που έχει στη διάθεσή της και το τι κάνει με αυτά. Οφείλουμε να αλλάξουμε αυτήν την κατάσταση. Πρόκειται, μάλιστα, για κάτι που πρέπει να συμβεί πάση θυσία σε μία περίοδο που αγωνιζόμαστε πραγματικά για μία διαφανή, δημοκρατική Ευρώπη.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω τον εισηγητή κ. Sørengaard που άσκησε πίεση στο όνομά μας – ως Κοινοβούλιο – και εμείς θα διατηρήσουμε αυτήν την πίεση.

Ville Itälä (PPE). – (FI) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, θα ήθελα κι εγώ να ευχαριστήσω τον εισηγητή, ο οποίος έκανε εξαιρετικά καλή δουλειά. Όταν συζητάμε για την απαλλαγή αναφορικά με τους κοινούς πόρους για το 2007, δεν μιλάμε για τα χρήματα του Συμβουλίου ή της Επιτροπής ή του Κοινοβουλίου αλλά για τα χρήματα των φορολογουμένων. Είναι χρήματα που ανήκουν στους πολίτες μας και πρέπει να έχουν δικαίωμα να γνωρίζουν πώς αυτά δαπανούνται.

Περισσότερο απ' όλα τα όργανα, το Κοινοβούλιο είναι αυτό που εκπροσωπεί τους πολίτες και πρέπει να έχει το δικαίωμα να λαμβάνει όλες τις πληροφορίες που χρειάζεται όταν τις ζητά. Δεν μπορούμε να έχουμε μία κατάσταση κατά την οποία το Κοινοβούλιο στην ουσία πρέπει να παρακαλέσει για να τις λάβει. Γι' αυτόν τον λόγο οι ανοιχτές διαδικασίες και η διαφάνεια είναι ο μόνος τρόπος με τον οποίο τα θεσμικά όργανα της ΕΕ μπορούν να κερδίσουν την εμπιστοσύνη του λαού.

Θέλω κι εγώ να προστεώ σε αυτούς που επαινέσαν την εξαιρετική πρόοδο που έχει σημειωθεί στο εν λόγω ζήτημα και τη θαυμάσια δουλειά που έκανε η σουηδική Προεδρία, χάρη στην οποία μπορούμε τώρα να χορηγήσουμε απαλλαγή. Θα ήθελα επίσης να ευχαριστήσω τον Επίτροπο Kallas, ο οποίος έχει κάνει εξαιρετική δουλειά τα τελευταία πέντε χρόνια. Έχει σημειωθεί πρόοδος σε αυτούς τους τομείς. Αυτό είναι το σωστό βήμα προς τη σωστή κατεύθυνση.

(Χειροκροτήματα)

Aldo Patriciello (PPE). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, στις 23 Απριλίου, το παρόν Σώμα ανέβαλε την απόφασή του σχετικά με τους λογαριασμούς του Συμβουλίου, διότι το Συμβούλιο αρνήθηκε να παράσχει στο Κοινοβούλιο την ετήσια έκθεση δραστηριοτήτων του αποφεύγοντας τον έλεγχο των δαπανών του με τους ίδιους όρους που ισχύουν για τα άλλα θεσμικά όργανα.

Είναι, μάλιστα, καθήκον μας να εντεινουμε τις προσπάθειές μας για να προάγουμε τη διαφάνεια εντός των κοινοτικών θεσμικών οργάνων, αυξάνοντας την επίγνωση αναφορικά με τη χρήση του κοινοτικού προϋπολογισμού και κάνοντας τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα, και πάνω απ' όλα το Συμβούλιο, περισσότερο υπόλογα στο κοινό.

Πιστεύω ότι έχουν γίνει πολλές προσπάθειες μετά την άρνηση του Κοινοβουλίου να χορηγήσει απαλλαγή στο Συμβούλιο. Συγκεκριμένα, επικροτήσαμε τη δημοσίευση της ετήσιας έκθεσης δραστηριοτήτων του Συμβουλίου στον δικτυακό του τόπο καθώς και το αυξημένο επίπεδο διαφάνειας στον τομέα της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας. Επικροτήσαμε επίσης τη συνάντηση τον Σεπτέμβριο, κατά την οποία έγινε εντέλει μία εποικοδομητική συζήτηση μεταξύ των αντιπροσώπων της Επιτροπής Προϋπολογισμών και των αντιπροσώπων της σουηδικής Προεδρίας. Οι προσπάθειες που κατέβαλε το Συμβούλιο να παράσχει κατάλληλες απαντήσεις στα αιτήματα που υπέβαλε το Κοινοβούλιο τον Απρίλιο είναι εξίσου ευπρόσδεκτες.

Κύριε Πρόεδρε, για να ολοκληρώσω, το κείμενο το οποίο πρόκειται να ψηφίσουμε συνιστά ένα σημαντικό βήμα στον διάλογο μεταξύ του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και ένα ισχυρό μήνυμα το οποίο θέλησε να στείλει το παρόν Σώμα για την προστασία των φορολογουμένων μέσω της σαφούς, διαφανούς και έγκαιρης γνωστοποίησης των δαπανών του Συμβουλίου.

Cecilia Malmström, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. – (SV) Κύριε Πρόεδρε, σας ευχαριστώ για τη συζήτηση αυτού του εξαιρετικά σημαντικού θέματος. Είμαι ικανοποιημένη που συμφωνούμε για τη σημασία των ανοιχτών διαδικασιών και της διαφάνειας. Οι ανοιχτές διαδικασίες και η διαφάνεια αποτελούν, φυσικά, το θεμέλιο όχι μόνο της εποικοδομητικής συνεργασίας μεταξύ μας, αλλά και για να δοθεί στους πολίτες η δυνατότητα να έχουν εμπιστοσύνη στα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα. Όπως και το Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο είναι πρόθυμο να δεχτεί την ευθύνη του για την εξασφάλιση της μεγαλύτερης δυνατής διαφάνειας σε ό,τι αφορά τα χρήματα των φορολογουμένων, και αυτά τα θέματα γίνονται ακόμη πιο σχετικά, φυσικά, με τη νέα συνθήκη, η οποία θα τεθεί σε ισχύ σε ακριβώς μία εβδομάδα.

Η ευρύτερη συζήτηση για τη μορφή που πρόκειται να πάρει ο έλεγχος της οικονομικής διαχείρισης της Ένωσης θα πρέπει να διεξαχθεί σε σχέση με την αναθεώρηση των κανονισμών και της ετήσιας διαδικασίας για τον προϋπολογισμό της ΕΕ, η οποία θα είναι απαραίτητη λόγω της θέσης σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας. Ωστόσο, το Συμβούλιο καταβάλλει και θα συνεχίσει να καταβάλλει κάθε προσπάθεια να ακολουθήσει τους κανόνες και να εφαρμόσει ανοιχτές διαδικασίες αναφορικά με την οικονομική του διαχείριση. Σε ό,τι αφορά το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, θα συνεχίσουμε να εφαρμόζουμε την πρακτική που διαμορφώθηκε επί σειρά ετών και επίσης, τον επόμενο χρόνο, θα διεξάγουμε συνομιλίες με το Κοινοβούλιο σε ανεπίσημη βάση για να αποσαφηνιστούν ενδεχόμενα ερωτήματα για την εκτέλεση του προϋπολογισμού. Εν προκειμένω, προσδοκώ να συνεχιστεί ο διάλογος με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για το θέμα της απαλλαγής και είμαι βέβαιη ότι θα έχουμε έναν εποικοδομητικό, ανεπίσημο διάλογο και τον επόμενο χρόνο αναφορικά με την έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου για το 2008. Σας ευχαριστώ πολύ γι' αυτήν τη συζήτηση.

Søren Bo Søndergaard, εισηγητής. – (DA) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους όσους συνέβαλαν σε αυτήν τη συζήτηση. Θα ήθελα να θίξω κυρίως όσα ειπώθηκαν από την κ. Andreasen και τον κ. Ehrenhauser, και να επισημάνω ότι όταν ξεκινήσαμε αυτήν τη διαδικασία δεν υπήρχε καμία απολύτως συμφωνία. Όταν ξεκινήσαμε αυτήν τη διαδικασία, δεν πήραμε απάντηση όταν θέσαμε ερωτήσεις στην Επιτροπή και ζητήσαμε γραπτές απαντήσεις. Όταν ξεκινήσαμε αυτήν τη διαδικασία, η Επιτροπή εγκατέλειπε τις συνεδριάσεις όποτε αρχίζαμε να κάνουμε ερωτήσεις. Αυτό ήταν το σημείο από το οποίο ξεκινήσαμε.

Καθήκον μας σήμερα είναι να αποφασίσουμε εάν έχουμε έρθει ένα βήμα πιο κοντά ή εάν βρισκόμαστε ακόμη στην ίδια κατάσταση. Το ζήτημα δεν είναι εάν κατορθώσαμε όλα όσα επιθυμούσαμε. Συμφωνώ ότι δεν κατορθώσαμε όλα όσα επιθυμούσαμε. Αρκεί να διαβάσετε την έκθεσή μου και τώρα την έκθεση της επιτροπής για να δείτε ότι εξακολουθούμε να μην είμαστε ικανοποιημένοι. Θα ήθελα επίσης να ζητήσω από το Συμβούλιο να διαβάσει ενδελεχώς την έκθεση, διότι περιλαμβάνει πολλά θετικά σημεία, τα οποία θα μπορούσαν να είναι χρήσιμα για τον επόμενο χρόνο.

Ωστόσο, ήρθαμε ένα βήμα πιο κοντά. Όταν θα ξεκινήσουμε την απαλλαγή του 2008 –και το κάνουμε ακόμη και τώρα– δεν θα ξεκινάμε από μία λευκή σελίδα. Θα ξεκινάμε από το σημείο στο οποίο φτάσαμε φέτος. Πιστεύω, συνεπώς, ότι είναι σωστό να υπερασπιστούμε αυτά που πετύχαμε υπερψηφίζοντας την απαλλαγή και συνεχίζοντας έτσι αυτόν τον αγώνα – ο οποίος είναι, εξάλλου, αυτό που είναι. Ο χρόνος θα δείξει –όταν δούμε πώς θα πάνε τα πράγματα φέτος και τον επόμενο χρόνο και τον μεθεπόμενο– εάν λάβαμε τη σωστή απόφαση. Γι' αυτόν τον λόγο είναι ζωτικής σημασίας εμείς ως επιτροπή και ως Κοινοβούλιο να είμαστε σε θέση να σταθούμε δίπλα-δίπλα και να επιμενουμε σε αυτό που ξεκινήσαμε να κάνουμε από την αρχή.

Δράττομαι της ευκαιρίας να ευχαριστήσω τη γραμματεία, τους σκιώδεις εισηγητές και ολόκληρη την επιτροπή, συμπεριλαμβανομένου και του προέδρου της, που μας έδωσαν τη δυνατότητα να δείξουμε ένα ενωμένο μέτωπο. Εάν μπορέσουμε να διατηρήσουμε αυτήν την αλληλεγγύη –ακόμη και όταν έρθει η στιγμή της απαλλαγής του 2008– τότε, το 2008, θα είμαστε σε θέση να προχωρήσουμε περισσότερο, πέρα από όσα πετύχαμε το 2007. Τότε, θα είμαστε σε θέση να πετύχουμε όλα όσα επιθυμούμε να πετύχουμε.

Πρόεδρος. – Η συζήτηση έληξε. Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί την Τετάρτη, 25 Νοεμβρίου 2009.

Γραπτές δηλώσεις (άρθρο 149 του Κανονισμού)

Γεώργιος Σταυρακάκης (S&D), γραπτώς. – Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, θα ήθελα καταρχήν να συγχαρώ και εγώ τον εισηγητή ο οποίος έκανε εξαιρετική δουλειά, έθεσε ευθέως καίριες ερωτήσεις και επέμεινε στην ανάγκη να λάβουμε ξεκάθαρες απαντήσεις πριν προχωρήσουμε στην απόδοση της απαλλαγής. Επίσης συγχαρητήρια αξίζουν και στην Επιτροπή Ελέγχου του Προϋπολογισμού που έμεινε σταθερή στην θέση της, υποστηρίζοντας τον εισηγητή, και, παρά τις αρχικές δυσκολίες, κατάφερε να πείσει το Συμβούλιο να μας δώσει απαντήσεις στα πιο σημαντικά ερωτήματα. Διότι πώς μπορούσαμε να χορηγήσουμε απαλλαγή για έναν προϋπολογισμό, με άλλα λόγια να ισχυριστούμε υπεύθυνα ότι ο εν λόγω προϋπολογισμός είναι σωστός, χωρίς να γνωρίζουμε τι υπάρχει πίσω από τους αριθμούς; Αυτό θα ήταν τελείως παράλογο. Μετά από τις απαντήσεις του Συμβουλίου, είμαστε έτοιμοι τώρα να χορηγήσουμε την απαλλαγή, αλλά παράλληλα στο συνοδευτικό ψήφισμα έχουμε καταγράψει ουσιώδεις παρατηρήσεις, τις οποίες η Επιτροπή Ελέγχου του Προϋπολογισμού ενέκρινε με

πολύ μεγάλη πλειοψηφία. Θέλουμε και πιστεύουμε στις ανοιχτές διαδικασίες, θέλουμε και πιστεύουμε στην διαφάνεια και θέλουμε να έχουμε πλήρη γνώση για το πώς δαπανούνται τα χρήματα του ευρωπαϊού φορολογούμενου.

(Η συνεδρίαση διακόπτεται στις 7.25 μ.μ. εν αναμονή της Ώρας των Ερωτήσεων και επαναλαμβάνεται στις 7.30 μ.μ.)

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. McMILLAN-SCOTT

Αντιπρόεδρου

12. Ώρα των ερωτήσεων (ερωτήσεις προς την Επιτροπή)

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει την Ώρα των Ερωτήσεων (B7-0223/2009).

Οι ακόλουθες ερωτήσεις απευθύνονται προς την Επιτροπή.

Ερώτηση αριθ. 25 της **Silvia-Adriana Tica** (H-0372/09)

Θέμα: Μέτρα της Επιτροπής για τη διασφάλιση ενός περιβάλλοντος που να ενθαρρύνει τις εταιρείες να επενδύουν στην έρευνα και τις τράπεζες να χρηματοδοτούν επενδύσεις αυτού του είδους

Το 2009 έχει κηρυχθεί Ευρωπαϊκό Έτος Δημιουργικότητας και Καινοτομίας. Η στρατηγική της Λισαβόνας, που εγκρίθηκε το 2000, έχει ως στόχο να μετατρέψει την ευρωπαϊκή οικονομία, έως το 2010, στην "πιο δυναμική και ανταγωνιστική οικονομία της γνώσης". Ο μείζων αυτός στόχος θα πρέπει να εξειδικευτεί σε δύο άλλους στόχους: την αύξηση του ποσοστού απασχόλησης του εργατικού δυναμικού, προκειμένου να φτάσει τουλάχιστον το 70%, και την αύξηση του όγκου των επενδύσεων στην έρευνα, προκειμένου να φτάσει τουλάχιστον το 30% του ΑΕΠ, ενώ τα δύο τρίτα του ποσού αυτού πρέπει να προέρχονται από τον ιδιωτικό τομέα. Δυστυχώς, η οικονομική και χρηματοπιστωτική κρίση που σηματοδότησε το 2009 έπληξε όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ και περιόρισε την πρόσβαση των ιδιωτικών επιχειρήσεων στα μέσα χρηματοδότησης. Το επίπεδο των επενδύσεων στην έρευνα δεν υπερβαίνει το 1,85% του ΑΕΠ και μόνον πέντε κράτη μέλη επένδυσαν στον τομέα αυτό σε ποσοστό που ξεπερνά το 2% του ΑΕΠ. Η οικονομική ανάκαμψη των κρατών μελών θα έλθει μόνον εάν η ΕΕ κατορθώσει να διατηρήσει την ανταγωνιστικότητά της, κάτι που, όμως, εξαρτάται από τις επενδύσεις στην έρευνα και την εκπαίδευση.

Ποια μέτρα σχεδιάζει η Επιτροπή έτσι ώστε να διασφαλίσει ένα περιβάλλον που θα ενθαρρύνει τις ιδιωτικές επιχειρήσεις να επενδύουν στην έρευνα, και ιδίως στην εφαρμοσμένη έρευνα, και τις τράπεζες να χρηματοδοτούν τις επενδύσεις στην έρευνα και την καινοτομία;

Günter Verheugen, Αντιπρόεδρος της Επιτροπής. – (DE) Η ευρωπαϊκή πολιτική για την έρευνα και την καινοτομία βασίζεται στην ουσία στο έβδομο πρόγραμμα πλαίσιο για την έρευνα που καλύπτει την περίοδο από το 2007 ως το 2013, το πρόγραμμα πλαίσιο για την ανταγωνιστικότητα και την καινοτομία που καλύπτει την ίδια περίοδο και τα ταμεία συνοχής που καλύπτουν επίσης την ίδια περίοδο. Στο πλαίσιο της προετοιμασίας γι' αυτά τα τρία μεγάλα προγράμματα, η Επιτροπή παρουσίασε το 2005 και το 2006 μια μακροπρόθεσμη στρατηγική και ένα σχέδιο δράσης. Το σχέδιο δράσης παρουσιάστηκε το 2005, ενώ η ευρεία στρατηγική για την καινοτομία χρονολογείται από το 2006. Τα αποτελέσματα των διαφόρων αυτών προγραμμάτων έχουν παρουσιαστεί με πλήρη τεκμηρίωση από την Επιτροπή και έχουν συζητηθεί πολλές φορές εδώ στο Κοινοβούλιο. Ευχαρίστως θα σας διαβιβάσω άλλη μια φορά όλα αυτά τα έγγραφα, κυρία Tica. Δεν είναι δυνατό να σας παρουσιάσω τα περιεχόμενά τους στο πλαίσιο της Ώρας των Ερωτήσεων, όμως θα προσπαθήσω να επισημάνω τα καίρια σημεία.

Μέσω του εβδόμου προγράμματος πλαισίου για την έρευνα σημειώθηκε μια πραγματικά αξιοσημείωτη αύξηση των ευρωπαϊκών δαπανών για την έρευνα και την ανάπτυξη, ενώ δημιουργήθηκε επίσης μια σειρά νέων μέσων, συγκεκριμένα οι κοινές τεχνολογικές πρωτοβουλίες, που απέδειξαν και με το παραπάνω την αξία τους.

Τα ταμεία συνοχής είναι καινούργια και πιο κατάλληλα για τον σκοπό της προαγωγής της έρευνας και της καινοτομίας και αν εξετάσετε τα αριθμητικά στοιχεία, θα δείτε ότι είναι πράγματι αξιοσημείωτα: για τους τομείς αυτούς και για την προαναφερθείσα περίοδο το ταμείο συνοχής και τα διαρθρωτικά ταμεία προβλέπουν ποσό ύψους 86 δισεκατομμυρίων ευρώ, το οποίο, σε κάθε περίπτωση, αντιστοιχεί στο 25% του συνόλου των διαρθρωτικών ταμείων και του ταμείου συνοχής. Στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής διαρθρωτικής πολιτικής δημιουργήθηκε ένα νέο μέσον, η πρωτοβουλία στήριξης JEREMIE, που έχει ως πρωταρχικό στόχο να προσφέρει πιο εύκολη πρόσβαση σε κεφάλαια στις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις. Αυτό επιτυγχάνεται σε συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Ταμείο Επενδύσεων.

Το πρόγραμμα για την προώθηση της καινοτομίας και της ανταγωνιστικότητας, για το οποίο είμαι υπεύθυνος, είναι επίσης κατά βάση ένα πρόγραμμα δημιουργίας χρηματοδοτικών μέσων. Το μεγαλύτερο μέρος των πόρων στην

πραγματικότητα χρησιμοποιείται για να διευκολύνει την πρόσβαση των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων σε χρηματοδοτικά μέσα που έχουν σκοπό τη βελτίωση της ικανότητάς τους για καινοτομία.

Είμαι βέβαιος ότι γνωρίζετε πως η ευρωπαϊκή μας πολιτική για την ανάπτυξη και την απασχόληση δεν έχει πάρα πολλούς ποσοτικούς στόχους. Έχουμε ωστόσο έναν ποσοτικό στόχο που δεν έχει αλλάξει από το 2000. Είναι ο στόχος να δαπανάται το 3% του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος για την έρευνα και την ανάπτυξη. Σήμερα μπορούμε να λέμε ότι ο στόχος αυτός δεν πρόκειται να επιτευχθεί. Όμως το να κοιτάζει κανείς μόνο τα ποσοστά είναι κάπως παραπλανητικό γιατί οπωσδήποτε οι δαπάνες για την έρευνα και την ανάπτυξη στην Ευρώπη έχουν αυξηθεί σε απόλυτους αριθμούς κατά 14,8% στο διάστημα 2000-2006. Αυτό το ποσοστό αύξησης είναι μεγαλύτερο, για παράδειγμα, από εκείνο των ΗΠΑ. Παρ' όλα αυτά πρέπει να πούμε ότι τα αποτελέσματα δεν ήταν ικανοποιητικά και για τον λόγο αυτόν το Συμβούλιο ενέκρινε ήδη τον περασμένο Δεκέμβριο ένα έγγραφο για τον ευρωπαϊκό χώρο έρευνας με τίτλο «Vision 2020», το οποίο αφορούσε το ερώτημα πώς μπορούμε να κινητοποιήσουμε περισσότερους πόρους για την ευρωπαϊκή πολιτική έρευνας και ανάπτυξης.

Δεν θέλω να σας κρύψω ότι φοβάμαι πως η σημερινή οικονομική ύφεση θέτει σε κίνδυνο τη μακροπρόθεσμη στρατηγική της προαγωγής της έρευνας και της ανάπτυξης. Η Επιτροπή αντέδρασε πολύ γρήγορα στην απειλή αυτή τον Νοέμβριο του 2008. Το ευρωπαϊκό σχέδιο για την ανάκαμψη της οικονομίας, που συμπληρώνει τα μέτρα των κρατών μελών για την αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσης και έχει ως στόχο να δώσει ώθηση και να αντιμετωπίσει τη δύσκολη κατάσταση στον χρηματοπιστωτικό τομέα, εστιάζεται κυρίως στους τομείς της επένδυσης στην έρευνα και την ανάπτυξη και της προώθησης των επενδύσεων. Θα σας αναφέρω τρία παραδείγματα: την πρωτοβουλία για τα «εργοστάσια του μέλλοντος» που σχετίζεται με τον εκσυγχρονισμό της βιομηχανικής βάσης της Ευρώπης, με χρηματοδότηση 1,2 δισ. ευρώ, την πρωτοβουλία για τα κτίρια υψηλής ενεργειακής απόδοσης, για την οποία διατίθεται ένα δισ. ευρώ, και την εταιρική σχέση για την κατασκευή «πράσινων» αυτοκινήτων, για την οποία έχει διατεθεί επίσης ένα δισ. ευρώ για τον τομέα της έρευνας που συμπληρώνεται με δαπάνες ύψους 4 δισ. ευρώ από άλλα οικονομικά μέτρα.

Η Επιτροπή άρχισε ήδη τις προετοιμασίες για την επόμενη στρατηγική για την ανάπτυξη και την απασχόληση. Μπορώ επίσης να πω χωρίς να αποκαλύψω κάποιο μυστικό –εφόσον ο Πρόεδρος Barroso έθιξε ήδη το συγκεκριμένο θέμα στις κατευθυντήριες γραμμές του– ότι στην επόμενη στρατηγική για την ανάπτυξη και την απασχόληση θα διαδραματίσει εξαιρετικά σημαντικό ρόλο η έρευνα, η ανάπτυξη και η καινοτομία.

Έχω να κάνω άλλη μία παρατήρηση για την καινοτομία. Είναι αλήθεια ότι η Ευρώπη βρίσκεται σε αρκετά καλή θέση όσον αφορά την πολιτική για την έρευνα. Έχουμε καλές και σε ορισμένες περιπτώσεις εξαιρετικές ερευνητικές ικανότητες. Έχουμε επίσης πολύ καλά αποτελέσματα όσον αφορά την τεχνολογική ανάπτυξη. Ασφαλώς θα μπορούσαμε όμως να είμαστε καλύτεροι όσον αφορά την καινοτομία. Εάν εννοούμε την καινοτομία ως την πρακτική εφαρμογή της εργασίας πάνω στην έρευνα και την ανάπτυξη προϊόντων, υπηρεσιών, σχεδιασμού και μεθόδων –δηλαδή όλων των τομέων όπου είναι δυνατή η πρακτική εφαρμογή– βλέπουμε ένα τεράστιο δυναμικό δημιουργίας περισσότερης ανάπτυξης και απασχόλησης στην Ευρώπη. Για τον λόγο αυτόν η Επιτροπή εξήγγειλε εφέτος ότι θα παρουσιάσει έναν «νόμο για την καινοτομία». Ο «νόμος» με την έννοια αυτή είναι ένα νέο πολιτικό μέσον που αναπτύξαμε για πρώτη φορά σε σχέση με τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις –θα θυμόσαστε την Small Business Act– και θα παρουσιάσουμε έναν «νόμο» για την καινοτομία που θα συγκεντρώνει σε μια μεγάλη δέσμη μέτρων νομοθετικά μέτρα, πολιτικές πρωτοβουλίες και πολιτικά δεσμευτικές κατευθυντήριες γραμμές.

Προσπάθησα να κατευθύνω με τέτοιο τρόπο αυτές τις εργασίες ώστε η νέα Επιτροπή να είναι ελεύθερη να αποφασίσει πότε θα υποβάλει αυτόν τον νόμο για την καινοτομία. Καταλαβαίνετε, ασφαλώς, ότι δεν μπορώ να το προκαταλάβω αυτό –η νέα Επιτροπή είναι εκείνη που θα λάβει τη σχετική απόφαση. Όμως οι προκαταρκτικές εργασίες έχουν ήδη σημειώσει ικανοποιητική πρόοδο και νομίζω ότι μπορώ να πω με βεβαιότητα ότι το Κοινοβούλιο θα ασχοληθεί με το θέμα αυτού του νόμου για την καινοτομία εντός του επομένου έτους.

Επιτρέψτε μου να πω τελειώνοντας ότι τα τελευταία χρόνια διαπιστώσαμε γενικά ικανοποιητική πρόοδο σε ένα ευρύ πεδίο, μολονότι ήταν πολύ ανομοιογενής. Σε αυτό το θέμα όμως πρέπει να είμαστε δίκαιοι. Δεν μπορούμε για παράδειγμα να περιμένουμε από τα νέα κράτη μέλη να επιτύχουν άμεσα την ίδια αναλογία δαπανών επί του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος τους για την έρευνα, την ανάπτυξη και την καινοτομία με τα παλαιότερα κράτη μέλη. Βλέπω ωστόσο με μεγάλη χαρά ότι τα νέα κράτη μέλη –ιδίως εκείνα που έχουν να καλύψουν περισσότερο έδαφος– τρέχουν με υψηλότερους ρυθμούς και έτσι σε γενικές γραμμές βλέπω θετικά τις εξελίξεις.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Σας ευχαριστώ για τις πληροφορίες και την απάντηση που δώσατε. Θα ήθελα να ερωτήσω την Επιτροπή εάν προτίθεται να διεξαγάγει συζητήσεις με τα τραπεζικά ιδρύματα της Ευρώπης για τη δυνατότητα παροχής δανείων και εγγυήσεων δανείων με προνομιακό επιτόκιο για τις επιχειρήσεις και τα έργα έρευνας και καινοτομίας που σήμερα θεωρείται ότι συνιστούν μεγάλο κίνδυνο. Επιπροσθέτως, τα ευρωπαϊκά ερευνητικά προγράμματα όπως το έβδομο πρόγραμμα πλαίσιο, που έχουν δυνατότητες συγχρηματοδότησης σε ποσοστό έως και 50%, δεν είναι πολύ κατάλληλα για τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις. Θα ήθελα να ερωτήσω

την Επιτροπή εάν προτίθεται να τροποποιήσει τα προγράμματα αυτά προκειμένου να αυξηθεί η συμμετοχή των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων.

Gunter Verheugen, Αντιπρόεδρος της Επιτροπής. – (DE) Κυρία Tica, αυτή η επισήμανση είναι εξαιρετικά σημαντική και με μεγάλη χαρά μπορώ να σας πω ότι αυτό ακριβώς σκέφτεται και η Επιτροπή και γι' αυτό ενήργησε ακριβώς έτσι. Θα ήθελα να επαναλάβω ότι το αίριο πρόβλημα για τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις μας είναι να λάβουν το απαραίτητο επιχειρηματικό κεφάλαιο έτσι ώστε να μπορούν να χρηματοδοτήσουν την έρευνα και την ανάπτυξη. Στον τομέα αυτόν έχουν δημιουργηθεί δύο σημαντικά μέσα, ειδικότερα το πρόγραμμα πλαίσιο για την ανταγωνιστικότητα και την καινοτομία και το πρόγραμμα JEREMIE.

Και στις δύο περιπτώσεις το προκείμενο είναι το ίδιο, δηλαδή η δυνατότητα κινητοποίησης φθηνών δανείων μέσω της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και του Ευρωπαϊκού Ταμείου Επενδύσεων, αντίστοιχα, με τη βοήθεια επιχειρηματικού κεφαλαίου –δηλαδή με την άμεση συμμετοχή επιχειρηματικού κεφαλαίου- και με τη βοήθεια εγγυήσεων, προκειμένου να διευκολυνθεί η πρόσβαση των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων σε αυτά τα δάνεια. Αυτά είναι μεγάλα επενδυτικά προγράμματα στα οποία συμμετέχουν εκατοντάδες χιλιάδες ευρωπαϊκές επιχειρήσεις.

Είμαι βέβαιος ότι καταλαβαίνετε πως η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Επενδύσεων δεν μπορούν να διαχειρίζονται τις λεπτομέρειες κάθε επιμέρους χορήγησης δανείου. Για τον λόγο αυτόν, αυτό γίνεται μέσω μεσαζόντων που συνήθως είναι τράπεζες στα κράτη μέλη. Σύμφωνα με τις πιο πρόσφατες πληροφορίες που διαθέτω, σε όλα τα κράτη μέλη έχουμε περιέλθει σε μια κατάσταση όπου το εθνικό τραπεζικό σύστημα είναι ενσωματωμένο σε αυτήν την πολιτική, οι δε επιχειρήσεις που ζητούν πρόσβαση σε πόρους από τον κοινοτικό προϋπολογισμό μπορούν να λαμβάνουν τους εν λόγω πόρους μέσω του εκάστοτε εθνικού τραπεζικού συστήματος.

Paul Rubig (PPE). – (DE) Το ερώτημά μου αφορά την ιδέα του προγράμματος Eurostars, την οποία εφαρμόσαμε στο EUREKA και διευκόλυνε κυρίως τη γρήγορη και αποτελεσματική επιχορήγηση των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων. Πιστεύετε ότι μπορεί να επεκταθεί το εν λόγω πρόγραμμα; Επίσης, ποια είναι η γνώμη σας για την πρόκληση όσον αφορά το όγδοο πρόγραμμα πλαίσιο για την έρευνα, όπου συζητείται η ιδέα να διαθέσουμε μελλοντικά 50 δισ. ευρώ για την έρευνα της ενεργειακής απόδοσης, ιδίως όσον αφορά τις ΜΜΕ;

Gunter Verheugen, Αντιπρόεδρος της Επιτροπής. – (DE) Κύριε Rübig, γνωρίζετε φυσικά την απάντησή μου, ωστόσο σας ευχαριστώ για την ερώτησή σας. Ναι, πιστεύω πραγματικά ότι μπορούν να επεκταθούν όλα τα προγράμματα που έχουμε για τη διευκόλυνση της πρόσβασης των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων σε πόρους. Οι εμπειρίες από τα προγράμματα αυτά είναι πολύ θετικές και για τον λόγο αυτόν θα πρέπει να τα διευρύνουμε. Είμαι υποχρεωμένος να ζητήσω την κατανόησή σας για το γεγονός ότι δεν θέλω να κάνω κανένα σχόλιο για τις προτεραιότητες του ογδόου προγράμματος πλαισίου για την έρευνα. Πρώτον, όπως γνωρίζετε, αυτό δεν είναι δική μου αρμοδιότητα και δεύτερον, δεν θα ήταν σωστό εκ μέρους μου να προκαταλάβω τη νέα Επιτροπή που πρόκειται να σχηματιστεί.

Μπορώ μόνο να πω ως άποψη της σημερινής Επιτροπής για τη θεμελιώδη αρχή της ερώτησής σας ότι κατά την επόμενη δεκαετία η πολιτική μας για την έρευνα, την ανάπτυξη και την καινοτομία θα πρέπει να εστιαστεί στους τομείς της ενεργειακής απόδοσης, των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και, με μια ευρύτερη έννοια, στον τομέα των τεχνολογιών που ανοίγουν τον δρόμο για ένα βιώσιμο τρόπο ζωής και μια βιώσιμη οικονομία.

Με γνωρίζετε αρκετά καλά ώστε να ξέρετε ότι ανέκαθεν θεωρούσα πως η αύξηση της ενεργειακής απόδοσης είναι κατά πάσα πιθανότητα το πιο φθηνό και αποτελεσματικό είδος προγράμματος για την αειφορία, διότι μας δίνει τη δυνατότητα να επιτύχουμε πολλά με σχετικά λίγα έξοδα. Εάν, επομένως, η νέα Επιτροπή υποβάλει συγκεκριμένες προτάσεις προς αυτήν την κατεύθυνση, θα έχει τότε τη δυνατότητα να βασιστεί στις προπαρασκευαστικές εργασίες της σημερινής Επιτροπής και στις πολιτικές της.

Andreas Molzer (NI). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, ειδικά στη φαρμακευτική βιομηχανία, η έρευνα και η ανάπτυξη έχουν ασφαλώς ζωτική σημασία για την καινοτομία και την καταπολέμηση των ασθενειών, πράγμα που με τη σειρά του είναι προς όφελος των πολιτών της ΕΕ. Σε ποιες ενέργειες θα προβεί η Επιτροπή κατά των φαρμακευτικών εταιρειών που επιχειρούν να περιορίσουν το παράλληλο εμπόριο στον τομέα των φαρμάκων; Θα αντιμετωπίσει τα συγκεκριμένα μέτρα ως αντι-ανταγωνιστικά;

Gunter Verheugen, Αντιπρόεδρος της Επιτροπής. – (DE) Κύριε Mölzer, αυτό το ζήτημα δεν τίθεται καν, επειδή εξετάστηκε διεξοδικά και ελήφθη σχετική απόφαση σε συνάρτηση με τη δέσμη μέτρων για τα φαρμακευτικά προϊόντα που παρουσίασε τον περασμένο χρόνο η Επιτροπή. Για το θέμα αυτό έχουμε σαφή και ξεκάθαρη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου που συμπεριλαμβάνει το παράλληλο εμπόριο φαρμάκων στην ελευθερία της εσωτερικής αγοράς και ως εκ τούτου δεν υπάρχει νομικό περιθώριο για να εναντιωθούμε σε αυτό.

Η δέσημη μέτρων για τα φαρμακευτικά προϊόντα που παρουσίασε τον περασμένο χρόνο η Επιτροπή δεν θεσπίζει ειδικούς κανόνες που επηρεάζουν αρνητικά καθ' οιονδήποτε τρόπο το παράλληλο εμπόριο. Στις πολύ σημαντικές και μεγάλης εμβέλειας προτάσεις που αφορούν την προστασία από τα παραποιημένα φάρμακα μέσα στη νόμιμη αλυσίδα εφοδιασμού ισχύουν ακριβώς οι ίδιοι κανόνες για τους κατασκευαστές φαρμάκων και για εκείνους που ασκούν παράλληλο εμπόριο. Δεν υπάρχει απολύτως καμία διάκριση. Από όσα γνωρίζω δεν υπάρχει κανείς στην Επιτροπή που να έχει πρόθεση να ασχοληθεί με το ζήτημα αυτό.

Πρόεδρος. – Ερώτηση αριθ. 26 του **Marc Tarabella** (H-0377/09)

Θέμα: Ενημέρωση των καταναλωτών για τις τιμές της ενέργειας

Η Επιτροπή κήρυξε πρόσφατα στο Λονδίνο το "Δεύτερο φόρουμ των πολιτών για την ενέργεια". Στη δήλωσή της, η υπεύθυνη για την προστασία των καταναλωτών Επίτροπος επέμεινε στη σημασία που έχει για τους καταναλωτές της ενέργειας να διαθέτουν τιμολόγια αερίου ή ηλεκτρισμού που θα αποτελούν τον καλύτερο δείκτη της κατανάλωσης ενέργειας έχοντας μια μορφή χαρακτηριζόμενη από απλότητα και ακρίβεια και θα επιτρέπει τις συγκρίσεις μεταξύ προμηθευτών.

Πέραν των μεγάλων αυτών ετησίων δημοσίων εκδηλώσεων, μπορεί η Επιτροπή να αναφέρει συγκεκριμένα με ποιο τρόπο υπολογίζει να υποχρεώσει τους παραγωγούς και διανομείς ενέργειας να επιτύχουν τον ουσιώδη αυτό για τους πολίτες στόχο τη στιγμή που αρνείται να εγκρίνει το "Χάρτη των καταναλωτών ενέργειας" που πρότεινε το Κοινοβούλιο;

Meglena Kuneva, μέλος της Επιτροπής. – (EN) Ως απάντηση στην πρώτη ερώτηση, του κ. Tarabella, για τις τιμές της ενέργειας, μπορώ να πω με την έγκριση της τρίτης δέσμης μέτρων για την εσωτερική αγορά ενέργειας αναβαθμίστηκε σημαντικά η σημασία των πολιτών στην εσωτερική αγορά ενέργειας. Σκοπός των νέων μέτρων είναι η βελτίωση της λειτουργίας της λιανικής αγοράς ενέργειας και η προσφορά επιπλέον προστασίας στον καταναλωτή. Τα θέματα αυτά τα συζητεί και τα παρακολουθεί το ενεργειακό φόρουμ των πολιτών που συστάθηκε με σκοπό τη βελτίωση της λειτουργίας της αγοράς λιανικής προς όφελος των μεμονωμένων καταναλωτών.

Το φόρουμ, στο οποίο συμμετέχουν οι εκπρόσωποι των καταναλωτών, της βιομηχανίας, των εθνικών ρυθμιστικών αρχών ενέργειας και των εθνικών διοικήσεων, επιδιώκει τη βελτίωση της εφαρμογής της νομοθεσίας για την ενέργεια και μπορεί να αναπτύξει στοιχεία που αφορούν κώδικες δεοντολογίας, με αποτέλεσμα την αυτορρύθμιση, αλλά και τη δέσμευση σχεδόν της βιομηχανίας. Σε αυτό το πλαίσιο συστάθηκε κατά την πρώτη συνεδρίαση του φόρουμ το 2008 ομάδα εργασίας για την τιμολόγηση. Οι συστάσεις της εν λόγω ομάδας εργασίας αποτελούν υπόδειγμα χρηστών πρακτικών τιμολόγησης και παρουσιάστηκαν και εγκρίθηκαν κατά τη δεύτερη συνεδρίαση του φόρουμ το 2009. Οι ρυθμιστικές αρχές ενέργειας και η βιομηχανία θα ενημερώσουν για την εφαρμογή των συστάσεων που αφορούν την τιμολόγηση στο επόμενο φόρουμ που αναμένεται για το φθινόπωρο του 2010.

Η τρίτη δέση μέτρων για την εσωτερική αγορά ενέργειας έφερε επίσης ένα νέο μέσον που σκοπεύει στην ενημέρωση των καταναλωτών: το ερωτηματολόγιο του ευρωπαίου καταναλωτή ενέργειας. Το ερωτηματολόγιο αυτό είναι ένα μέσο που θα βοηθήσει στην ενημέρωση των καταναλωτών στα κράτη μέλη για τα δικαιώματά τους – συγκεκριμένα σχετικά με την τιμολόγηση - και θα βοηθήσει στην εφαρμογή και την επιβολή της ενεργειακής νομοθεσίας. Στόχος του είναι να προσφέρει στους καταναλωτές απλοποιημένες, ακριβείς και πρακτικές πληροφορίες για τις τοπικές αγορές ενέργειας. Η εναρμόνιση των αρμοδιοτήτων των ρυθμιστικών αρχών ενέργειας αναφορικά με την προστασία του καταναλωτή, που θα έχει ως αποτέλεσμα την ενεργό παρακολούθηση της αγοράς, θα ενισχύσει ακόμα περισσότερο την προστασία τους.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Επίτροπε, στην απάντησή σας μιλάτε στην ουσία για το αποτέλεσμα μιας δεύτερης έκθεσης που θα είναι έτοιμη το φθινόπωρο του 2010 και θα αφορά μια τρίτη δέση μέτρων για την ενέργεια η οποία θα παρακολουθείται προσεκτικά.

Στο μεταξύ γνωρίζετε πολύ καλά ότι χιλιάδες καταγγελίες που υποβλήθηκαν σε οργανώσεις καταναλωτών και σε εθνικές ρυθμιστικές αρχές αφορούν την πλήρη έλλειψη διαφάνειας στα τιμολόγια φυσικού αερίου και ηλεκτρικού ρεύματος όσον αφορά τόσο τις τιμές όσο και την πραγματική κατανάλωση. Αυτό συμβαίνει σε μια περίοδο όπου και η Επιτροπή και τα κράτη μέλη υπογραμμίζουν στα ενεργειακά τους σχέδια την ανάγκη μείωσης της κατανάλωσης και τη δυνατότητα σύγκρισης των τιμών με στόχο την ενδεχόμενη αλλαγή προμηθευτή. Αυτός ήταν ο κύριος στόχος της ελευθέρωσης.

Ως εκ τούτου, κυρία Επίτροπε, θα μπω κατευθύνω στο θέμα και θα σας ρωτήσω ποια μέτρα – και χρησιμοποιώ εδώ πληθυντικό - προτίθεται να λάβει η Επιτροπή το επόμενο διάστημα για να αντιμετωπίσει αυτές τις ελλείψεις. Θα ήθελα επίσης να υπογραμμίσω ότι η Επιτροπή απέρριψε έναν χάρτη καταναλωτών ενέργειας που είχε προτείνει το Κοινοβούλιο –την πρόταση είχε κάνει η κ. De Vits- τον οποίο είχατε προηγουμένως συστήσει εσείς η ίδια.

Meglana Kuneva, μέλος της Επιτροπής. – (EN) Κύριε Tarabella, η ερώτησή σας επικεντρώνεται ιδιαίτερα στον λόγο απόρριψης του χάρτη. Η δημόσια διαβούλευση με θέμα «Προς έναν χάρτη για τους ευρωπαίους καταναλωτές ενέργειας» ξεκίνησε τον Ιούλιο του 2007. Τα αποτελέσματα της διαβούλευσης έδειξαν ότι η ενημέρωση για τα υφιστάμενα δικαιώματα των καταναλωτών ενέργειας ήταν περιορισμένη.

Η ιδέα ενός χάρτη που θα δημιουργούσε ένα ενιαίο νομοθέτημα, το οποίο θα κάλυπτε τα δικαιώματα των καταναλωτών που σήμερα περιλαμβάνονται σε διάφορες ευρωπαϊκές οδηγίες και σε πολλά εθνικά μέσα εφαρμογής, απορρίφθηκε για νομικούς λόγους. Τα δικαιώματα των καταναλωτών ενέργειας που περιλαμβάνονται στην υφιστάμενη ευρωπαϊκή νομοθεσία έχουν ήδη νομικά δεσμευτικό χαρακτήρα.

Ρωτάτε γιατί δεν μπορεί να υπάρχει ένας πρότυπος λογαριασμός για όλους τους καταναλωτές. Η ομάδα εργασίας μας για την τιμολόγηση, που συστάθηκε από το πρώτο φόρουμ των πολιτών για την ενέργεια, επιβεβαίωσε ότι πρέπει να διατηρηθεί το δικαίωμα της βιομηχανίας για αυτορρύθμιση προωθώντας την καινοτομία στην τιμολόγηση. Ταυτόχρονα πρέπει να εξασφαλιστεί μεγαλύτερη διαφάνεια και συγκρισιμότητα των τιμών και υπηρεσιών που προσφέρονται στους καταναλωτές.

Η ακρίβεια των λογαριασμών συνδέεται στενά με τη συχνότητα των μετρήσεων. Η συχνότητα ανάγνωσης των μετρητών δεν καθορίζεται από την κοινοτική νομοθεσία. Ωστόσο αυτό καλύπτεται έμμεσα με την «έξυπνη μέτρηση».

Θα ήθελα επίσης να υπογραμμίσω ότι στο φόρουμ των πολιτών για την ενέργεια εγκρίναμε τις συστάσεις για χρηστή πρακτική τιμολόγησης που έχει ως στόχο να προσφέρει στους καταναλωτές απλές και σαφείς πληροφορίες για τους λογαριασμούς φυσικού αερίου και ηλεκτρικού ρεύματος.

Μέσω του πίνακα επιδόσεων για τους καταναλωτές διαπιστώσαμε ερευνώντας διάφορες αγορές καταναλωτών ότι η αγορά από την οποία προέρχονταν οι περισσότερες καταγγελίες ήταν η αγορά ηλεκτρικής ενέργειας. Η δεύτερη ήταν η χρηματοπιστωτική αγορά και η τρίτη οι τοπικές μεταφορές.

Για τον λόγο αυτόν η Επιτροπή ξεκίνησε μια μεγάλη μελέτη της λιανικής αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας και θα παρουσιάσει τα αποτελέσματα στο φόρουμ το 2010. Αυτό είναι το δεύτερο επίπεδο εφαρμογής των αποτελεσμάτων του πίνακα επιδόσεων για τους καταναλωτές, που πιστεύω πως θα διατηρηθεί στο μέλλον ως ένα από τα ισχυρότερα μέσα για τη διάγνωση του τρόπου λειτουργίας της λιανικής αγοράς, ειδικά στην προκειμένη περίπτωση, η οποία παρουσιάζει τόσο μεγάλο και θεμελιώδες ενδιαφέρον και σχετίζεται επίσης στενά με τις υπηρεσίες.

Chris Davies (ALDE). – (EN) Επιτρέψτε μου να συνεχίσω την ερώτηση: Γνωρίζουμε ότι υπάρχει μεγάλο δυναμικό εξοικονόμησης ενέργειας στα νοικοκυριά. Κοιτάζω τον λογαριασμό μου για το ηλεκτρικό ρεύμα και τον κοιτάζω με ενδιαφέρον γιατί θέλω όντως να εξοικονομήσω και, ειλικρινά, ο λογαριασμός μου προξενεί σύγχυση.

Εφόσον προξενεί σύγχυση σε μένα, υποθέτω ότι το ίδιο συμβαίνει και στους πολίτες της επικράτειάς μου. Η αυτορρύθμιση δεν αρκεί. Η διασαφήνιση είναι ένας τομέας στον οποίο η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα μπορούσε πραγματικά να αναλάβει σημαντικές πρωτοβουλίες που πιστεύω ότι θα τύχαιναν καθολικής υποδοχής και θα μας βοηθούσε σημαντικά στην προσπάθειά μας να μειώσουμε τις εκπομπές μας που αυξάνουν τη θερμοκρασία του πλανήτη.

Σας παρακαλώ να το αναφέρετε αυτό στην Επιτροπή και να ξανασκεφτείτε το ζήτημα.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Κατά το πρώτο εξάμηνο αυτού του χρόνου οι τιμές πετρελαίου θέρμανσης των προμηθευτών φυσικού αερίου μειώθηκαν έως και κατά 40%. Όμως η εξέλιξη αυτή είχε ελάχιστες μόνο θετικές επιπτώσεις για τους καταναλωτές, πράγμα που θα ήταν εξαιρετικά σημαντικό για τις πιο ψυχρές περιόδους του έτους.

Σε ποιες ενέργειες θα προβεί η Επιτροπή για να εξασφαλίσει ότι θα μπορέσουν και οι καταναλωτές να επωφεληθούν από αυτές τις θετικές εξελίξεις των τιμών;

Meglana Kuneva, μέλος της Επιτροπής. – (EN) Γνωρίζουμε ότι δεν ορίζει η Επιτροπή τις τιμές. Αυτό που μπορούμε να κάνουμε και αυτό που προσπαθούμε να κάνουμε είναι να προσδώσουμε διαφάνεια στις τιμές.

Σε μια από τις πρόσφατες οδηγίες –την οδηγία του 2007 για την καταναλωτική πίστη– ζητήσαμε από τις τράπεζες να καθιερώσουν κοινή μεθοδολογία για τον υπολογισμό του επιτοκίου, βάσει του οποίου οι καταναλωτές θα μπορούσαν να συγκρίνουν τις προσφορές και να βρίσκουν την καλύτερη γι' αυτούς λύση. Έχουμε διάφορα εργαλεία για το έργο μας. Το θέμα είναι οι αθέμιτες εμπορικές πρακτικές, και η διαφάνεια των τιμών είναι ακριβώς αυτό που αποτελεί το κεντρικό μέλημα της οδηγίας.

Έχουμε επίσης μια άλλη οριζόντια οδηγία σχετικά με τους αθέμιτους εμπορικούς όρους, η οποία αφορά το εάν οι όροι σχετίζονται με αθέμιτο και άδικο πλουτισμό. Αυτό νομίζω ότι υπονοούσατε θέτοντας την ερώτηση για τις τιμές.

Το ζήτημα αυτό εξαρτάται από εμάς και πρέπει επίσης να κάνουμε κάθε τι το δυνατό για να εξασφαλίσουμε ότι η εφαρμογή θα είναι εξίσου καλή σε όλα τα κράτη μέλη σε ολόκληρη την Ευρώπη διότι όλες αυτές οι οδηγίες εξαρτώνται πάρα πολύ από τον τρόπο με τον οποίον εφαρμόζονται. Γι' αυτόν τον λόγο προτείνω στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή μια ανακοίνωση για την εφαρμογή. Εδώ κατακτούμε νέα εδάφη διότι κανονικά η εφαρμογή είναι αρμοδιότητα των κρατών μελών, όμως είναι αναγκαίο να συγκρίνουμε τα αποτελέσματα και να έχουμε κριτήρια αξιολόγησης και, παρεμπιπτόντως –σχετικά με την προηγούμενη ερώτηση για τη μέτρηση και την κατανόηση – αυτός είναι και ο λόγος για τον οποίον ενθαρρύνουμε πολύ το σχέδιο για την έξυπνη μέτρηση. Μπορεί αυτό να μην είναι μια πανευρωπαϊκή πρωτοβουλία, όμως χώρες όπως η Σουηδία η οποία βρίσκεται στην Προεδρία συγκαταλέγονται στους πρωτοπόρους στον τομέα αυτόν. Δεν μπορώ παρά να ενθαρρύνω όλους μας να παρατηρήσουμε αυτό το παράδειγμα και να το αξιοποιήσουμε στο έπακρο. Αυτό θα μπορούσε να οδηγήσει και σε άλλα ερωτήματα όπως το πώς πρέπει να υπολογίζουμε το αποτύπωμα άνθρακα που όλοι αφήνουμε με την κατανάλωση ενέργειας.

Όσον αφορά άλλους τομείς, η Επιτροπή έκανε πρόσφατα πολύ περισσότερα για την σήμανση σε σχέση την ενεργειακή απόδοση και την καλύτερη σύγκριση των τιμών ενθαρρύνοντας τη χρησιμοποίηση δεικτών καταναλωτή, όπως συνέβη στην Ιταλία και σε άλλες χώρες, επειδή αυτή είναι επίσης μια πολύ καλή υπηρεσία που προσφέρεται μέσω διαδικτύου και βοηθά τον αγώνα των καταναλωτών για καλύτερες τιμές.

Ωστόσο για να πραγματοποιηθεί αυτό πρέπει να υπάρχουν διασυνοριακές αγορές και διαθεσιμότητα. Το διασυνοριακό εμπόριο μέσω διαδικτύου ανέρχεται μόλις στο 9% στην Ευρωπαϊκή Ένωση και γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο έχουμε χρέος να ολοκληρώσουμε τη δεύτερη φάση της εσωτερικής αγοράς, δηλαδή τη λιανική αγορά. Ο τομέας αυτός είναι ένας από τους χαμένους κρίκους της εσωτερικής αγοράς και ελπίζω πραγματικά ότι το Κοινοβούλιο και η Επιτροπή θα επισπεύσουν μία από τις σημαντικές οδηγίες που προτάθηκε με την οδηγία για τα δικαιώματα του καταναλωτή και έχει ως στόχο να αποκτήσουμε μια σειρά κανόνων που θα φέρουν περισσότερη ασφάλεια και εμπιστοσύνη –από τη σκοπιά των καταναλωτών και των επιχειρήσεων- προκειμένου να βελτιωθεί το πραγματικά πολύ χαμηλό επίπεδο του διασυνοριακού εμπορίου στην Ευρώπη.

Πρόεδρος. – Ερώτηση αριθ. 27 του **Jim Higgins** (H-0401/09)

Θέμα: Σήμανση τροφίμων για τους καταναλωτές

Θα μπορούσε η Επιτροπή να αναφέρει ποιές είναι οι έρευνες που έχει πραγματοποιήσει ή οι εκθέσεις τις οποίες έχει δημοσιεύσει σε ότι αφορά τα τρόφιμα των οποίων η σήμανση ισχυρίζεται ότι έχει ευεργετικές επιδράσεις στην υγεία; Μια σειρά από τα εν λόγω προϊόντα αποτέλεσε αντικείμενο έρευνας ή πειραμάτων με σκοπό να εξακριβωθεί κατά πόσο οι αναγραφόμενοι ισχυρισμοί τους αληθεύουν, ώστε να προστατευθούν οι καταναλωτές;

Ανδρούλα Βασιλείου, μέλος της Επιτροπής. – (ΕΝ) Μετά από αίτημα κρατών μελών και ενδιαφερομένων φορέων, η Επιτροπή παρουσίασε τον κανονισμό σχετικά με τους ισχυρισμούς διατροφής και υγείας που εγκρίθηκε τον Δεκέμβριο του 2006 από το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

Σκοπός του κανονισμού είναι να εξασφαλίσει ότι οι ισχυρισμοί διατροφής και υγείας στα τρόφιμα είναι αληθείς, σαφείς και βασίζονται σε γενικά αποδεκτά επιστημονικά στοιχεία ούτως ώστε να προστατεύεται δεόντως ο καταναλωτής. Επομένως η Επιτροπή επιδιώκει να θεσπίσει καταλόγους με επιτρεπτούς ισχυρισμούς υγείας και να επικαιροποιήσει τους επιτρεπτούς ισχυρισμούς διατροφής. Ο κανονισμός θεσπίζει διαδικασίες έγκρισης για να εξασφαλιστεί ότι θα χρησιμοποιούνται μόνο επιστημονικά θεμελιωμένοι ισχυρισμοί υγείας.

Στις διαδικασίες αυτές συμμετέχει, πρώτον, η Ευρωπαϊκή Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων, η οποία αξιολογεί την τεκμηρίωση των ισχυρισμών υγείας, δεύτερον, η Επιτροπή, η οποία προτείνει σχέδια μέτρων για την αντίστοιχη έγκριση ή την απόρριψη των ισχυρισμών υγείας και τρίτον, τα κράτη μέλη, τα οποία γνωμοδοτούν για τα μέτρα στην κανονιστική επιτροπή.

Η Επιτροπή έχει εγκρίνει μέχρι σήμερα τέσσερις κανονισμούς για την έγκριση ή την απόρριψη ισχυρισμών υγείας. Παρόμοια μέτρα θα συνεχίσουν να εγκρίνονται σε συμφωνία με την αξιολόγηση των ισχυρισμών υγείας από την Ευρωπαϊκή Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων διασφαλίζοντας κατ' αυτόν τον τρόπο ότι δεν θα παραπλανώνται οι καταναλωτές.

Jim Higgins (PPE). – (GA) Θα ήθελα να ευχαριστήσω την Επίτροπο για την απάντησή της. Εκφράζω την ικανοποίησή μου για τη μελέτη και την έρευνα για την παρασκευή τροφίμων που διεξάγεται από την Ευρωπαϊκή Αρχή για την

Ασφάλεια των Τροφίμων, καθώς πλέον αποδεικνύεται ότι οι αγοραστές πληρώνουν ευχαρίστως περισσότερα για τρόφιμα που έχουν πλεονεκτήματα για την υγεία.

Τελικά, το σημαντικότερο είναι να συμμορφωθούμε με τους νέους κανόνες και να ασκήσουμε πίεση στις διάφορες επιχειρήσεις για να είναι απόλυτα ειλικρινείς σχετικά με τις πληροφορίες που προσφέρουν έτσι ώστε να μη λένε ψέματα στους ανθρώπους που αγοράζουν αυτά τα προϊόντα.

Ανδρούλα Βασιλείου, μέλος της Επιτροπής. – (ΕΝ) Δεν μπορώ παρά να συμφωνήσω με τον κ. βουλευτή. Αυτός ακριβώς είναι ο λόγος για τον οποίο παρουσιάσαμε αυτόν τον κανονισμό.

Πρέπει να πω ότι μας κατέπληξε ο αριθμός αιτήσεων που λάβαμε. Περιμέναμε μερικές εκατοντάδες αιτήσεις και λάβαμε 44 000. Συμπύξαμε αυτές τις 44 000 σε μια ομάδα των 4 000 την οποία υποβάλαμε για γνωμοδότηση στην την Ευρωπαϊκή Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων (EFSA). Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η EFSA δεν είναι σε θέση να ολοκληρώσει την εξέταση και των 4 000 ισχυρισμών εντός της προθεσμίας του Δεκεμβρίου 2010.

Θεωρώ όμως ότι είναι πολύ σημαντικό για τους καταναλωτές να ολοκληρώσουμε αυτή τη διαδικασία και να ξέρουν ακριβώς όταν βλέπουν έναν ισχυρισμό, και όταν βλέπουν ένα προϊόν στο σουπερμάρκετ με έναν ισχυρισμό, να ξέρουν με βεβαιότητα ότι αυτός βασίζεται στην επιστήμη και δεν είναι παραπλανητικός.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Θα ήθελα να ευχαριστήσω την Επίτροπο γι' αυτές τις πληροφορίες –αυτό που κάνετε είναι πραγματικά πολύ σημαντικό.

Περισσότερες από 40 000 επιχειρήσεις υπέβαλαν αίτηση για μια απόφαση που θα επιβεβαιώνει πως τα προϊόντα τους πληρούν τις υψηλότερες απαιτήσεις και κριτήρια. Τι θα συμβεί όμως εάν λάβουν αυτή την επιβεβαίωση, αλλά στην πράξη μετά από ένα ορισμένο διάστημα τα προϊόντα δεν θα τηρούν πλέον όλες τις απαιτήσεις ή τις παραμέτρους που περιγράφονται στη σήμανση; Τι θα γίνει ειδικά στην περίπτωση μεγάλων, διεθνών ομίλων επιχειρήσεων; Θα έχουν μεν λάβει συναίνεση και έγκριση και θα το αναφέρουν αυτό στη σήμανση, η πραγματικότητα όμως θα είναι εντελώς διαφορετική. Τι θα συμβεί τότε;

Paul Rubig (PPE). – (DE) Θα ήθελα να μάθω πώς θέλετε να γίνεται μελλοντικά η σήμανση τοπικών προϊόντων που πωλούνται επί τόπου και πώς θα φθάνουν τα εν λόγω προϊόντα στην αγορά αρκετά φρέσκα και σε υψηλή ποιότητα.

Ανδρούλα Βασιλείου, μέλος της Επιτροπής. – (ΕΝ) Η απάντησή μου στην τελευταία ερώτηση είναι «όχι, αυτό είναι κάτι εντελώς διαφορετικό». Αυτό αφορά την προέλευση του προϊόντος. Εδώ μιλάμε για τους ισχυρισμούς υγείας. Όταν ένας παραγωγός ισχυρίζεται ότι ένα προϊόν είναι καλό για την υγεία σας για τον έναν ή τον άλλο λόγο, πρέπει να είναι τεκμηριωμένο επιστημονικά ότι είναι πραγματικά έτσι.

Αναφορικά με την άλλη ερώτηση, φυσικά, η EFSA εξετάζει τους ισχυρισμούς υγείας κατά την περίοδο της αίτησης επί τη βάση των επιστημονικών δεδομένων που διαθέτουμε την περίοδο της αίτησης.

Προφανώς, εάν ένας ισχυρισμός διατυπώνεται επί τη βάση ορισμένων επιστημονικών δεδομένων και μετά ο παραγωγός τροποποιήσει το προϊόν, τότε εδώ έχουμε να κάνουμε με απάτη και θα κινηθούν ενέργειες σε βάρος του παραγωγού, διότι όχι μόνο παραπλανά, αλλά και εξαπατά το κοινό.

Πρόεδρος. – Ερώτηση αριθ. 28 του **Gay Mitchell** (H-0366/09)

Subject: Διαφορές στα δικαιώματα των καταναλωτών

Συμβαίνει πολύ συχνά, ψηφοφόροι να προσέρχονται στους ευρωβουλευτές της περιφέρειάς τους για να τους εκθέσουν προβλήματα σε σχέση με τα δικαιώματά τους ως καταναλωτές όταν ταξιδεύουν ή διαβιούν σε άλλο κράτος μέλος. Σε ποιες ενέργειες θα προβεί ο Επίτροπος για την προώθηση της γνώσης και της κατανόησης των δικαιωμάτων του καταναλωτή που παρουσιάζουν διαφορές μεταξύ των κρατών μελών της ΕΕ;

Meglana Kuneva, μέλος της Επιτροπής. – (ΕΝ) Η ερώτηση αφορά τις διαφορές ως προς τα δικαιώματα του καταναλωτή και γίνεται σε πολύ κατάλληλη ώρα. Σε όλα τα κράτη μέλη υπάρχουν ιδρύματα και οργανώσεις που έχουν αποστολή την προαγωγή της γνώσης και της κατανόησης των δικαιωμάτων των καταναλωτών μεταξύ των πολιτών τους.

Στην ιστοσελίδα υπάρχει μια επισκόπηση αυτών των εθνικών ιδρυμάτων και οργανισμών. Μπορώ φυσικά να σας δώσω τη διεύθυνση της ιστοσελίδας. Είναι: http://ec.europa.eu/consumers/empowerment/cons_networks_en.htm, και θα σας συνιστούσα να την επισκεφθείτε.

Η Επιτροπή προωθεί με διάφορα μέσα την ενημέρωση για τα δικαιώματα των καταναλωτών. Χρηματοδοτούμε ένα δίκτυο κέντρων καταναλωτών σε ολόκληρη την ΕΕ που παρέχει στους καταναλωτές ενημέρωση για τα δικαιώματά τους όταν κάνουν διασυννοριακές αγορές και τους υποστηρίζει όταν ζητούν αποζημίωση επειδή κάτι πήγε στραβά. Οι ιστοσελίδες, τα ενημερωτικά φυλλάδια και τα έντυπα των κέντρων εξηγούν στους καταναλωτές ποια είναι τα δικαιώματά τους όταν, για παράδειγμα, κάνουν αγορές στο διαδίκτυο, ενοικιάζουν ένα αυτοκίνητο ή κάνουν κράτηση για διακοπές σε άλλο κράτος μέλος.

Επομένως η Επιτροπή θα συνηγορούσε στους βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να παραπέμπουν τους ψηφοφόρους τους στο ευρωπαϊκό κέντρο καταναλωτή που βρίσκεται στη δική τους χώρα. Επιπροσθέτως, η Επιτροπή διεξάγει εκστρατείες ενημέρωσης σε κράτη μέλη που προσχώρησαν πρόσφατα στην ΕΕ για να αυξήσει την ενημέρωση για τα δικαιώματα των καταναλωτών και να προωθήσει τις εθνικές οργανώσεις και ιδρύματα στα οποία οι καταναλωτές μπορούν να βρίσκουν περαιτέρω συνδρομή και στήριξη.

Η Επιτροπή προωθεί επίσης τη γνώση των δικαιωμάτων με τις πρωτοβουλίες της για την εκπαίδευση των καταναλωτών όπως το «Europe diary» που απευθύνεται σε μαθητές ηλικίας μεταξύ 15 και 18 ετών και το Dolceta, μια ιστοσελίδα που απευθύνεται σε ενήλικες και δασκάλους.

Τέλος, αξίζει να σημειωθεί ότι τον Οκτώβριο του 2008 η Επιτροπή παρουσίασε την πρόταση οδηγίας της σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών που αποτελεί τώρα αντικείμενο διαπραγματεύσεων στο Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

Εφόσον εγκριθεί, η οδηγία αυτή θα περιορίσει τον σημερινό κατακερματισμό του κεκτημένου των καταναλωτών και θα εξασφαλίσει ότι όλοι οι καταναλωτές στην ΕΕ θα επωφελούνται από μια ενιαία και απλή δέσμη δικαιωμάτων καταναλωτών, διευκολύνοντας έτσι και τη διεξαγωγή πανευρωπαϊκών εκπαιδευτικών εκστρατειών για τα δικαιώματα των καταναλωτών.

Αυτό το διάστημα η Επιτροπή διεξάγει έρευνα και συγκεντρώνει στοιχεία σχετικά με την ενημέρωση των καταναλωτών στα σημεία πώλησης ενώ προτίθεται, πριν προτείνει συγκεκριμένα μέτρα, να διαβουλευθεί επί τόπου με εμπειρογνώμονες της λιανικής αγοράς, οργανώσεις καταναλωτών και άλλους παράγοντες.

Ακόμα, έχω κάποια νέα που είναι πολύ σημαντικά για μας. Έχουμε δύο νέες προσθήκες στον ενημερωτικό ιστότοπο Dolceta. Προσθήσαμε δύο ακόμα τομείς: ο ένας είναι η βιώσιμη κατανάλωση και ο άλλος οι υπηρεσίες γενικού συμφέροντος, άρα λοιπόν, επεκτεινόμαστε.

Gay Mitchell (PPE). – (EN) Θα ήθελα να ευχαριστήσω την Επίτροπο για την απάντησή της. Μπορώ να ρωτήσω, κυρία Επίτροπε, αν έχετε υπόψη σας ότι οι άνθρωποι που, όπως αναφέρετε, κάνουν αγορές μέσω διαδικτύου, για παράδειγμα, κάρτες πελατών ξενοδοχείου ή οτιδήποτε άλλο, δυσκολεύονται να βρουν κάποιον υπεύθυνο που θα παραλάβει μια καταγγελία; Ναι μεν μπορεί να υπάρχει κάποιος είδους αριθμός θυρίδας, σπάνια όμως υπάρχει αριθμός τηλεφώνου ή μια σωστή διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου. Κυρία Επίτροπε, θα απαιτήσετε από όποιον πωλεί αγαθά να έχει έναν αριθμό άμεσης επαφής ούτως ώστε οι άνθρωποι που συναντούν προβλήματα να μπορούν να έρχονται σε άμεση επαφή με εκείνους που τους πούλησαν ελαττωματικά αγαθά ή υπηρεσίες;

Meglena Kuneva, μέλος της Επιτροπής. – (EN) Αυτό υπάγεται βασικά στην αρμοδιότητα των δημοσίων αρχών στα κράτη μέλη. Η Επιτροπή θα μπορούσε να εξετάσει αν υπάρχουν δημόσιες αρχές που ασχολούνται με το συγκεκριμένο ζήτημα. Έχουμε ένα δίκτυο τέτοιων αρχών. Κατά καιρούς συγκεντρώνουμε πληροφορίες, όμως, βάσει της επικουρικότητας, επικεντρωνόμαστε στο τι μπορούμε να κάνουμε σε διασυννοριακό ή πανευρωπαϊκό επίπεδο. Κατά τα άλλα, το θέμα διαφέρει πάρα πολύ από χώρα σε χώρα. Αυτό είναι ζήτημα παιδείας και όπως γνωρίζουμε, η παιδεία είναι κυρίως θέμα των κρατών μελών.

Όσον αφορά τις καταγγελίες, αυτό που κάνω είναι να τις συγκεντρώνω όλες και να εξετάζω στο πλαίσιο του πίνακα επιδόσεων για τους καταναλωτές το επίπεδο στο οποίο κινούνται, να τις συγκρίνω με την ικανοποίηση του καταναλωτή και στη συνέχεια να αντλώ τα απαραίτητα συμπεράσματα όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζονται οι καταναλωτές. Έχετε απόλυτο δίκιο ως προς το ότι πρέπει να συγκρίνουμε τον αριθμό των καταγγελιών που φθάνουν στους διάφορους τομείς. Γι' αυτόν τον λόγο προτείνουμε – και επεξεργαζόμαστε – ένα κοινό έντυπο καταγγελίας στην Ευρώπη, διότι οι πληροφορίες που φθάνουν σήμερα στις δημόσιες αρχές μιας Α χώρας δεν υποβάλλονται με τον ίδιο τρόπο με τον οποίο υποβάλλονται σε μια Β χώρα. Αν αποκτήσουμε αυτό το κοινό έντυπο καταγγελίας, αυτό δεν θα σημαίνει πως η Επιτροπή θα αναλάβει τον ρόλο του διαμεσολαβητή για θέματα καταναλωτών, αλλά ότι θα αναπτύσσουμε την πολιτική μας βάσει των καταγγελιών αυτών και θα είμαστε πιο κοντά στους πολίτες. Πιστεύω ότι αυτό είναι ένα πραγματικά σημαντικό σχέδιο για το μέλλον.

Έχουμε πραγματικά πολύ περιορισμένα δικαιώματα επέμβασης στον τρόπο με τον οποίο τα κράτη μέλη διαχειρίζονται τις εθνικές καταγγελίες και απαντούν σε αυτές. Θα μπορούσαμε να δημιουργήσουμε έναν πίνακα επιδόσεων και

μπορούμε να ορίσουμε ένα κριτήριο αξιολόγησης, δεν μπορούμε όμως να αντικαταστήσουμε την παρουσία του κάθε μεμονωμένου κράτους μέλους.

Ανυπομονώ να συνεχίσω στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, μαζί με το Κοινοβούλιο, την αξιολόγηση και τη μέτρηση του τρόπου αντιμετώπισης των καταναλωτών και της επένδυσης που κάνουν τα κράτη μέλη σε αυτήν την πολιτική. Θεωρώ ότι ειδικά τώρα, σε μια δύσκολη οικονομική εποχή, το να δει κανείς πώς αντιμετωπίζονται οι καταναλωτές είναι μια πολύ καλή επένδυση, γιατί αυτό παρέχει σημαντικές πληροφορίες για την αγορά.

Malcolm Harbour (ECR). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, ήθελα πολύ να είμαι εδώ απόψε διότι νομίζω ότι αυτή είναι η τελευταία ευκαιρία της κ. Kuneva να μας μιλήσει ως Επίτροπος και ήθελα να θέσω δύο ερωτήματα.

Πρώτα απ' όλα, συμφωνεί η Επιτροπή μαζί μου ότι η ενημέρωση των καταναλωτών, οι «σαρώσεις» και η εργασία της αυξήθηκαν δραστικά κατά τη διάρκεια της θητείας της ως πρώτης Επιτρόπου της οποίας η αρμοδιότητα επικεντρώνεται ειδικά στους καταναλωτές;

Δεύτερον, θα συμφωνήσει επίσης μαζί μου ότι είναι εξαιρετικά σημαντικό να συνεχίσουμε να έχουμε στην επόμενη Επιτροπή έναν Επίτροπο που θα ασχολείται με τα θέματα των καταναλωτών; Κυκλοφορούν ανησυχητικές φήμες ότι στη νέα Επιτροπή αυτό θα αλλάξει, και θα ήθελα να δώσω στην Επίτροπο την ευκαιρία να μας εκθέσει απόψε τις απόψεις της.

Meglana Kuneva, μέλος της Επιτροπής. – (EN) Είχα το προνόμιο να συνεργαστώ με τον κ. Harbour, πράγμα που μου ήταν πολύ ευχάριστο. Θα ήθελα λοιπόν να μου επιτρέψετε να σας ευχαριστήσω ειδικά και προσωπικά για την ευκαιρία αυτή που είχα τα τρία τελευταία χρόνια. Πιστέψτε με, θα παραμείνω μια πολιτικός πολύ αφοσιωμένη στην οικονομία της αγοράς διότι η αγορά δεν είναι απλή, αλλά είναι ένα είδος εργαστηρίου για τα ατομικά δικαιώματα. Χαίρομαι πολύ διότι πλησιάζουμε εκείνα τα δικαιώματα που τώρα είναι τόσο σημαντικά για ολόκληρη την ανθρωπότητα, δηλαδή τα περιβαλλοντικά δικαιώματα.

Το χαρτοφυλάκιο για τους καταναλωτές είναι πραγματικά πολύ σημαντικό. Αφορά την αγορά και τη λιανική αγορά, όμως υπάρχει κάτι ακόμα, κάτι παραπάνω, συγκεκριμένα τα ζητήματα που αφορούν τα δικαιώματα, την επιβολή τους, τις καταγγελίες των καταναλωτών και τον τρόπο χάραξης μιας καταλληλότερης πολιτικής.

Είμαι απόλυτα σίγουρη ότι ο Πρόεδρος Barroso θα βρει τη σωστή ισορροπία, διότι στην ομιλία του ανέφερε ότι πρέπει να βρούμε τους χαμένους κρίκους στην εσωτερική αγορά. Πιστεύω ότι ένας από αυτούς τους χαμένους κρίκους είναι η λιανική αγορά. Είμαι απολύτως βέβαιη ότι ο Πρόεδρος θα δώσει μεγάλη προσοχή στα θέματα των καταναλωτών με τον ένα ή τον άλλο τρόπο και είμαι πεπεισμένη ότι η πολιτική θα παραμείνει πολύ σταθερή. Οπωσδήποτε όμως θα του μεταβιβάσω αυτό το μήνυμα.

Πρόεδρος. – Ερώτηση αριθ. 29 του **Pat the Cope Gallagher** (H-0412/09)

Θέμα: Εταιρείες ενοικίασης αυτοκινήτων

Εγκρίνει η Επιτροπή την πρακτική των εταιρειών ενοικίασης αυτοκινήτων να απαιτούν από τους καταναλωτές να καταβάλλουν το αντίτιμο για πλήρες δοχείο καυσίμου πριν από την ενοικίαση του οχήματος, ανεξάρτητα από το γεγονός ότι ο καταναλωτής πρέπει να επιστρέψει το όχημα στην εταιρεία με το δοχείο να είναι πχ ημιπλήρες χωρίς να του επιστραφεί το αντίστοιχο ποσό;

Συμμορφούται η πρακτική αυτή με την οδηγία περί οργανωμένων ταξιδιών (90/314/ΕΟΚ⁽³⁾);

Meglana Kuneva, μέλος της Επιτροπής. – (EN) Η Επιτροπή γνωρίζει ασφαλώς αυτήν την πρακτική των εταιρειών ενοικίασης αυτοκινήτων και έχει απαντήσει σε αρκετές ανάλογες κοινοβουλευτικές ερωτήσεις και καταγγελίες πολιτών για το θέμα αυτό. Προσωπικά, έχω δεχθεί πολλές τέτοιες ερωτήσεις και καταγγελίες.

Είπα προηγουμένως ότι η συγκεκριμένη πρακτική είναι απαράδεκτη αν έχει ως αποτέλεσμα να πληρώνει ο καταναλωτής για καύσιμα που δεν κατανάλωσε χωρίς προηγουμένως να έχει ενημερωθεί σαφώς για κάτι τέτοιο. Η οδηγία περί οργανωμένων ταξιδιών θα ίσχυε μόνο εάν η ενοικίαση αυτοκινήτου συμπεριλαμβάνεται σε πακέτο διακοπών. Ωστόσο η οδηγία περί οργανωμένων ταξιδιών δεν ρυθμίζει αυτό το συγκεκριμένο ζήτημα. Από την άλλη, οι εν λόγω πρακτικές θα μπορούσαν να είναι αντίθετες με την οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές και με την οδηγία σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων.

Πρώτα απ' όλα, σύμφωνα με την οδηγία σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων, οι σταθερές ρήτρες και όροι δεν πρέπει να παρουσιάζουν σημαντική ανισορροπία σε βάρος των καταναλωτών. Επιπροσθέτως, οι

(3) ΕΕ L 158 της 23.6.1990, σ. 59

συμβατικές ρήτρες πρέπει να διατυπώνονται σε απλή και κατανοητή γλώσσα. Μπορεί να προβληθεί το επιχείρημα ότι μια ρήτρα που έχει ως αποτέλεσμα να πληρώνουν τελικά οι καταναλωτές για κάτι που δεν κατανάλωσαν είναι καταχρηστική.

Δεύτερον, η οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές υποχρεώνει τους εμπορευόμενους να πληρούν το πρότυπο της επαγγελματικής ευσυνειδησίας. Οι εμπορευόμενοι πρέπει να είναι ανοιχτοί και ειλικρινείς όσον αφορά τα κύρια χαρακτηριστικά της παρεχόμενης υπηρεσίας. Οι εταιρείες νοικιάσης αυτοκινήτων που δεν ενημερώνουν τους πελάτες ότι δεν θα επιστραφούν χρήματα για καύσιμα που δεν καταναλώθηκαν ενδέχεται να παραβιάζουν την οδηγία αυτή. Η πρακτική αυτή μπορεί επίσης να θεωρηθεί αντίθετη με το πρότυπο της επαγγελματικής ευσυνειδησίας, με το οποίο, σύμφωνα με την οδηγία αυτή, θα πρέπει να συμμορφώνονται οι εμπορευόμενοι.

Ωστόσο ο κ. βουλευτής θα πρέπει να γνωρίζει ότι οι εθνικές αρχές επιβολής του νόμου είναι εκείνες που αποφασίζουν εάν τέτοιες πρακτικές είναι αθέμιτες και προσφεύγουν κατά των εταιρειών που τις εφαρμόζουν. Η Επιτροπή δεν έχει καμία εξουσία επιβολής· όμως οι καταναλωτές που αγόρασαν διασυννοριακές υπηρεσίες μπορούν να υποβάλουν καταγγελία στο ευρωπαϊκό κέντρο καταναλωτών της πατρίδας τους, το οποίο πρέπει να είναι σε θέση να τους βοηθήσει προκειμένου να αποζημιωθούν από εμπορευόμενους άλλων κρατών μελών της ΕΕ.

Πιστεύω όμως ότι πρέπει να κάνουμε ό,τι είναι δυνατό για να εξασφαλίσουμε πως δεν θα υπάρχουν κενά στη νομοθεσία και πως οι καταναλωτές δεν θα μείνουν με την αίσθηση ότι αντιμετωπίζονται άδικα, δεν έχουν ελπίδες ή είναι αβοήθητοι.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (EN) Επιτρέψτε μου να ευχαριστήσω την Επίτροπο για την απάντησή της και να της ευχαριστώ κάθε καλό σε ό,τι αποφασίσει να κάνει μετά από αυτήν την Επιτροπή.

Σε ολόκληρη την Ένωση είναι διαδεδομένη η πρακτική αυτή, δηλαδή οι καταναλωτές που νοικιάζουν ένα αυτοκίνητο να πιστεύουν ότι έκλεισαν μια λογική συμφωνία – κατανοούμε το θέμα της ασφάλισης, που είναι πολύ σημαντικό· αλλά μετά να μαθαίνουν ότι πρέπει να επιστρέψουν το αυτοκίνητο με άδειο ρεζερβουάρ.

Πρέπει να υπάρχει κάποια οδηγία η οποία παραβιάζεται από τις εταιρείες. Πιστεύω ότι δεν αρκεί να λέει η Επιτροπή ότι αυτό μπορεί να αντιμετωπιστεί με την επικοινωνία με τα κέντρα καταναλωτών σε διάφορες χώρες. Πιστεύω ότι αυτό αποτελεί σημαντικό πρόβλημα. Πρέπει να σταλεί ένα ξεκάθαρο μήνυμα που θα λέει ότι η πρακτική αυτή είναι εκβιαστική. Οι άνθρωποι που πηγαίνουν διακοπές συχνά νοικιάζουν αυτοκίνητο μόνο για να πάνε στον προορισμό τους και να επιστρέψουν από αυτόν. Γνωρίζω ότι πολλοί από τους ψηφοφόρους μου χρησιμοποίησαν καύσιμα αξίας 15 ευρώ, και στο τέλος πλήρωσαν 60 ευρώ. Τα 45 ευρώ είναι η διαφορά εφόσον το γέμισμα του ρεζερβουάρ ενός μέσου αυτοκινήτου κοστίζει 60 ευρώ.

Πιστεύω ότι αυτό είναι ένα ζήτημα που πρέπει να το αντιμετωπίσουμε και ελπίζω ότι η επόμενη Επιτροπή και ο επόμενος Επίτροπος θα επιληφθεί του θέματος και θα κάνει κάτι πρακτικό γι' αυτό.

Meglena Kuneva, μέλος της Επιτροπής. – (EN) Όπως ειπώθηκε, η επιβολή του σχετικού νόμου είναι θέμα των εθνικών αρχών και όσο επικριτικοί και αν είμαστε απέναντι στα ευρωπαϊκά θεσμικά μας όργανα, πιστεύω ότι πρέπει επίσης να έχουμε υπόψη ότι ενεργούμε σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας και ότι υπάρχουν ορισμένοι τομείς όπου η Επιτροπή δεν μπορεί να αναλάβει άμεση δράση.

Πιστεύω ότι θα ήταν πολύ σωστό να τονίσουμε και την ευθύνη των κρατών μελών. Κατά τα άλλα, νομίζω ότι έχουμε καλά νέα από το Κοινοβούλιο, γιατί η Επιτροπή Εσωτερικής Αγοράς και Προστασίας των Καταναλωτών (IMCO) ασχολείται τώρα με μια έκθεση πρωτοβουλίας για την προστασία του καταναλωτή με εισηγήτρια την κ. Anna Hedh. Όπως συμφωνήθηκε στην τελευταία συνεδρίαση της Επιτροπής Εσωτερικής Αγοράς και Προστασίας των Καταναλωτών, αυτή η έκθεση πρωτοβουλίας θα καλύψει και τον πίνακα επιδόσεων για τους καταναλωτές και την επιβολή της νομοθεσίας που εξετάζουμε εδώ, για την οποία είχε εκδώσει ανακοίνωση η Επιτροπή στις 2 Ιουλίου 2009.

Μπορεί να ασχολούμαστε με την επιβολή, χωρίς όμως τα κράτη μέλη η επιτυχία θα είναι πολύ δύσκολη. Αναγνωρίζω ωστόσο απόλυτα τη σοβαρότητα του προβλήματος – πιστέψτε με, είμαι το ίδιο ανήσυχη όπως εσείς, καθώς λαμβάνω πλήθος καταγγελιών και δεν είμαι σε θέση να προβώ σε πρακτικές ενέργειες και να λύσω το πρόβλημα εγώ αντί για ένα κράτος μέλος.

Sean Kelly (PPE). – (EN) Νοίκιασα ένα αυτοκίνητο στη Φρανκφούρτη για την πρώτη μου ημέρα εδώ στο Κοινοβούλιο. Το ρεζερβουάρ ήταν γεμάτο και πληρωμένο από την εταιρεία. Έπρεπε να το επιστρέψω επίσης γεμάτο. Αυτή ακριβώς είναι και η βέλτιστη πρακτική. Μπορεί η Επιτροπή να διασφαλίσει ή να συστήσει την εφαρμογή αυτής της πρακτικής σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση; Είναι δίκαιη, διαφανής και σωστή.

Malcolm Harbour (ECR). – (EN) Αυτός είναι ένας τομέας για τον οποίο είχα κατ' ιδίαν συζητήσεις με τις εταιρείες ενοικίασης αυτοκινήτων. Υπάρχουν και άλλα θέματα εκτός από αυτό: για παράδειγμα, απαιτήσεις για αποζημιώσεις πολύ υψηλών ποσών και για αυτοκίνητα που δεν έχουν ελεγχθεί. Ως εκ τούτου αναρωτιέμαι αν θα συμφωνούσε μαζί μου η Επιτροπή ότι σύμφωνα με τις διατάξεις της οδηγίας για τις υπηρεσίες που αφορούν τη διασυνοριακή παροχή υπηρεσιών, συνιστάται ρητά στα κράτη μέλη να προωθήσουν κώδικες ορθούς συμπεριφοράς για την παροχή διασυνοριακών υπηρεσιών. Φαίνεται λοιπόν ότι στον συγκεκριμένο ακριβώς τομέα θα πρέπει να ενθαρρύνουμε τα κράτη μέλη, ίσως με τη βοήθεια της Επιτροπής, ώστε να συγκεντρώσουν τους υπεύθυνους των εταιρειών ενοικίασης αυτοκινήτων για να εκπονήσουν έναν κώδικα συμπεριφοράς, που θα πρέπει να υπογράψουν οι ευυπόληπτοι υπεύθυνοι αυτών των εταιρειών και που θα καλύπτει τα ζητήματα για τα οποία μιλούν οι συνάδελφοί μου, μαζί με άλλα σοβαρά καταναλωτικά ζητήματα.

Meglena Kuneva, μέλος της Επιτροπής. – (EN) Θεωρώ ότι αυτή είναι μια από τις σημαντικότερες ιδέες που πρέπει να αναπτύξουμε στο μέλλον. Και πρώτα απ' όλα, την οδηγία για τις υπηρεσίες, γιατί είναι σαφές ότι η οικονομία μας και η ζωή μας εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από τις υπηρεσίες και δεν μπορούμε να αφήνουμε έτσι απλά τις εταιρείες με κακή φήμη να καταστρέφουν έναν ολόκληρο οικονομικό κλάδο.

Πρέπει να καταπολεμήσουμε τις κακές πρακτικές και πρέπει πάντα να προστατεύουμε τους καταναλωτές. Όμως «έπεται δ' εν εκάστω μέτρον». Πρέπει πραγματικά να εντοπίσουμε την ευθύνη των κρατών μελών και την ευθύνη της Επιτροπής.

Διαθέτουμε ένα δίκτυο δημοσίων αρχών μέσω του οποίου κάνουμε τις «σαρώσεις» μας στα διάφορα κράτη μέλη. Εάν έχουμε κάποιο είδος κώδικα συμπεριφοράς, στον οποίο αναφέρθηκε ο κ. Harbour, ή αν εντοπίσουμε κάποια παραβίαση της νομοθεσίας για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές, μπορεί να συσταθεί στα κέντρα και τις διάφορες δημόσιες αρχές να ελέγξουν όλες τις εταιρείες ενοικίασης αυτοκινήτων στα κράτη μέλη και να «καθαρίσουν» την αγορά.

Αυτό το κάναμε με τις αεροπορικές εταιρείες, των οποίων οι ιστοσελίδες προσέφεραν εισιτήρια, το κάναμε με τους ήχους κλήσης, το κάναμε και με τα ηλεκτρονικά προϊόντα. Γιατί να μην εντείνουμε τις προσπάθειές μας και να κάνουμε μια «σάρωση» επιβολής της νομοθεσίας και στον κλάδο της ενοικίασης αυτοκινήτων;

Πρόεδρος. – Ερώτηση αριθ. 30 του **Γεωργίου Παπαστάμκου** (H-0363/09)

Θέμα: Πρόγραμμα Δράσης για την μείωση του διοικητικού φόρτου στην ΕΕ

Τον Ιανουάριο του 2007 η Επιτροπή εκκίνησε το Πρόγραμμα Δράσης για την μείωση του διοικητικού φόρτου στην ΕΕ προκειμένου να υπολογισθεί το διοικητικό κόστος που προκύπτει από την νομοθεσία της ΕΕ και να μειωθούν τα διοικητικά εμπόδια κατά 25% μέχρι το 2012. Σημειωτέον ότι το εν λόγω πρόγραμμα χρηματοδοτείται από το Πρόγραμμα Ανταγωνιστικότητας και Καινοτομίας (CIP).

Πώς αξιολογεί η Επιτροπή την μέχρι τώρα πορεία εφαρμογής του ως άνω Προγράμματος Δράσης και την επίδρασή του στην ανταγωνιστικότητα των ευρωπαϊκών επιχειρήσεων;

Günter Verheugen, Αντιπρόεδρος της Επιτροπής. – (DE) Κύριε Παπαστάμκο, αυτή η ερώτηση μου δίνει την ευκαιρία να σας διηγηθώ μια πολύ ευχάριστη ιστορία επιτυχίας. Το πρόγραμμα δράσης για τη μείωση του διοικητικού φόρτου στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ένας από τους πυλώνες του προγράμματος για τη βελτίωση της νομοθεσίας. Ανέφερα για πρώτη φορά την άνοιξη του 2006 ότι προτίθεται να μειώσω κατά 25% μέχρι το 2012 το γραφειοκρατικό κόστος των ευρωπαϊκών επιχειρήσεων που οφείλεται σε ευρωπαϊκούς κανόνες και ότι εν προκειμένω θα χρειαστεί να υποβάλει η Επιτροπή σχετικές προτάσεις μέχρι το τέλος του 2009.

Η Επιτροπή όχι μόνο υπέβαλε τις σχετικές προτάσεις, αλλά πήγε μακρύτερα. Και αυτό το πετύχαμε βάσει μιας ποσοτικοποίησης που διεξαγάγαμε σε ολόκληρη την Ευρώπη. Ο καθένας μπορεί να λέει ότι κάνει περικοπές δαπανών ύψους 25% όταν κανένας δεν γνωρίζει ποιο είναι πραγματικά το γραφειοκρατικό κόστος στην Ευρώπη. Για τον λόγο αυτόν προβήκαμε στη μεγαλύτερη έως τότε ποσοτικοποίηση μέσω της οποίας θέλαμε να προσδιορίσουμε ποιο είναι το πραγματικό κόστος των ευρωπαϊκών νομικών πράξεων και της εφαρμογής τους για τις ευρωπαϊκές επιχειρήσεις, όσον αφορά την τεκμηρίωση, τη στατιστική, την ενημέρωση κ.ο.κ..

Τα αποτελέσματα ήταν περίπου αυτά που περιμέναμε. Οι ευρωπαϊκές επιχειρήσεις δαπανούν 124 δισ. ευρώ ετησίως για αυτήν τη γραφειοκρατία, ποσό που αντιστοιχεί στο μισό περίπου του συνόλου των γραφειοκρατικών δαπανών των ευρωπαϊκών επιχειρήσεων. Με άλλα λόγια, εμείς εδώ στο Στρασβούργο ή στις Βρυξέλλες δημιουργούμε το 50% αυτών των δαπανών.

Θα ήθελα να προσθέσω ειδικά όσον αφορά τον βρετανικό τύπο και τους βρετανούς βουλευτές του Σώματος ότι θα ήταν εντελώς εσφαλμένο να βγάλουν από αυτό το συμπέρασμα ότι η ίδια η εσωτερική αγορά προκαλεί

γραφειοκρατικές δαπάνες ύψους 124 δισ. ευρώ. Εάν δεν είχαμε αυτούς τους ευρωπαϊκούς κανόνες, θα υπήρχαν 27 σύνολα διαφορετικών εθνικών κανόνων σε όλους αυτούς τους τομείς και η επιβάρυνση για τις ευρωπαϊκές επιχειρήσεις –εφόσον συμμετέχουν στην εσωτερική αγορά– θα ήταν πολύ μεγαλύτερη. Θα ήθελα εδώ να γίνω πολύ σαφής, αλλά και αυστηρός, γιατί πραγματικά έχω κουραστεί να ακούω σχόλια για τις δαπάνες της εσωτερικής αγοράς σε ορισμένα μέσα ενημέρωσης τα οποία είναι πλήρως συκοφαντικά. Παρ' όλα αυτά, πιστεύουμε ότι τα 124 δισ. ευρώ είναι πάρα πολλά και ότι με μια καλύτερη νομοθετική διαδικασία μπορούμε να πετύχουμε πλήρως τους στόχους της νομοθεσίας μας και να μειώσουμε τις σχετικές δαπάνες.

Ως εκ τούτου η Επιτροπή υπέβαλε τις κατάλληλες προτάσεις και το αποτέλεσμα είναι το εξής –θέλω μόνο να σας παρουσιάσω τα αριθμητικά στοιχεία. Τα μέτρα που ήδη ενέκριναν οι νομοθέτες –και που συνεπώς είναι ήδη σε ισχύ– μειώνουν τις γραφειοκρατικές δαπάνες των ευρωπαϊκών επιχειρήσεων κατά 7 δισ. ευρώ ετησίως. Οι πιθανές εξοικονομήσεις από τα μέτρα που πρότεινε η Επιτροπή και δεν έχουν ακόμα εγκρίνει οι νομοθέτες ανέρχονται σε 31 δισ. ευρώ ετησίως. Αυτό το διάστημα η Επιτροπή επεξεργάζεται περαιτέρω προτάσεις που θα παρουσιάσει σύντομα και θα επιφέρουν πιθανές εξοικονομήσεις άλλων 2 δισ. ευρώ, πράγμα που σημαίνει ότι θα έχουμε συνολικά πιθανές εξοικονομήσεις περισσότερων από 40 δισ. ευρώ ετησίως. Αυτό θα υπερέβαινε τον στόχο περικοπών των δαπανών αυτών κατά 25%, με την προϋπόθεση όμως ότι οι νομοθέτες θα εγκρίνουν τελικά τα μέτρα.

Θέλω να κάνω μια τελευταία παρατήρηση: ότι το πρόγραμμα συμπληρώνεται από ανάλογα εθνικά προγράμματα σε όλα τα κράτη μέλη. Με χαρά σας αναφέρω ότι τώρα και στα 27 κράτη μέλη είναι σε ισχύ συγκρίσιμα προγράμματα. Ωστόσο δεν θα ήταν έκπληξη αν σας έλεγα ότι μέχρι και σήμερα κανένα κράτος μέλος δεν έχει καταφέρει να φθάσει τα πολύ επιτυχημένα μεγέθη που είχα την ευκαιρία να σας αναφέρω πριν από λίγο, για τα μέτρα της ΕΕ.

Γεώργιος Παπαστάμκος (PPE). - Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, στο πρόγραμμα δράσης της Επιτροπής, της 22ας Οκτωβρίου, αναφέρεστε, μεταξύ άλλων, στην εξαίρεση των πολύ μικρών επιχειρήσεων (micro-entities) από λογιστικές απαιτήσεις. Κατά τη γνώμη μου, κύριε Επίτροπε, υπάρχουν άλλα σημαντικότερα εμπόδια νομοθετικής, διοικητικής και φορολογικής φύσεως. Ελάχιστες πολύ μικρές επιχειρήσεις έχουν δραστηριότητα με διασυννοιακή αναφορά: πολύ περισσότερο είναι οι ίδιες οι πολύ μικρές επιχειρήσεις (micro-entities) που χρειάζονται τη βεβαίωση του λογιστικού αποτυπώματος προκειμένου να έχουν πρόσβαση σε χρηματοδότηση από τραπεζικούς λογαριασμούς και διαφάνεια στις συναλλαγές τους. Θα ήθελα την απάντησή σας επ' αυτού του ειδικού αλλά συγκεκριμένου ερωτήματος.

Günter Verheugen, Αντιπρόεδρος της Επιτροπής. - (DE) Κύριε Παπαστάμκο, πιθανώς γνωρίζετε την προσωπική μου άποψη, που είναι όντως λίγο πιο ριζοσπαστική από τη δική σας. Η δική μου αμετακίνητη άποψη είναι ότι οι πολύ μικρές επιχειρήσεις που δεν δραστηριοποιούνται στην εσωτερική αγορά δεν μας αφορούν καθόλου – δεν αφορούν ούτε τους ευρωπαίους νομοθέτες ούτε την Επιτροπή.

Ωστόσο, κύριε Παπαστάμκο, σίγουρα καταλαβαίνετε ότι εσείς και εγώ αποτελούμε μειονότητα ως προς αυτό το θέμα. Κάθε φορά που συνέρχεται το Σώμα –και ιδίως στην Ώρα των Ερωτήσεων– ακούω μια σειρά προτάσεων που αφορούν την επιχειρηματική δραστηριότητα των μικρών και πολύ μικρών επιχειρήσεων. Με άλλα λόγια, κύριε Παπαστάμκο, πρέπει να κάνετε πολλά ακόμα για να πείσετε.

Ωστόσο με την καθιέρωση του ειδικού ελέγχου για τις ΜΜΕ – δηλαδή του ελέγχου για τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις – για τις εκτιμήσεις επιπτώσεων, η Επιτροπή μερίμνησε να εξασφαλίσει ότι θα εξεταστεί με μεγάλη προσοχή ποιες θα είναι οι επιπτώσεις για τις μικρές, μεσαίες και πολύ μικρές επιχειρήσεις και η αρχή είναι να εξαιρούνται από τους κανόνες οι πολύ μικρές επιχειρήσεις, όπου αυτό είναι δυνατόν.

Θα αναφέρω ένα σχετικό επίκαιρο παράδειγμα. Η Επιτροπή πρότεινε την εξαίρεση των πολύ μικρών επιχειρήσεων από τους ευρωπαϊκούς κανονισμούς για τις οικονομικές καταστάσεις. Χάρη σε αυτό το μέτρο, οι επιχειρήσεις αυτές θα εξοικονομούν 7 δισ. ευρώ ετησίως. Σας αναφέρω με λύπη μου ότι η αρμόδια επιτροπή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου απέρριψε την πρόταση της Επιτροπής, και λυπάμαι που αναγκάζομαι να σας πω ότι υπάρχει οργανωμένη αντίδραση στην πρόταση αυτή – είμαι βέβαιος ότι μπορείτε να φανταστείτε ποιος οργανώνει αυτήν την αντίδραση. Παρ' όλα αυτά η Επιτροπή εμμένει στην πρότασή της. Είναι ένα απολύτως κομβικό στοιχείο της πολιτικής μας για τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις και για τη μείωση των γραφειοκρατικών δαπανών για τις πολύ μικρές επιχειρήσεις.

Πρόεδρος. – Ερώτηση αριθ. 31 του Sean Kelly (H-0368/09)

Θέμα: Τουρισμός στα πλαίσια της Συνθήκης της Λισαβόνας

Θα μπορούσε η Επιτροπή να περιγράψει τα σχέδια που έχει αναπτύξει, από άποψη προπαρασκευαστικών ενεργειών και άλλων πρωτοβουλιών, για να προετοιμάσει το έδαφος για την εκπόνηση των αρμοδιοτήτων του τουρισμού στα πλαίσια της Συνθήκης της Λισαβόνας (Άρθρο 195 ΣΛΕΕ), υποθέτοντας ότι θα αρχίσει να ισχύει η Συνθήκη αυτή;

Θα μπορούσε η Επιτροπή να σχολιάσει την δυνατότητα ανάπτυξης συνεργιών μεταξύ της πολιτικής τουρισμού και των πολιτικών περιφερειακής ανάπτυξης, με ιδιαίτερη μνεία στις περιθωριακές από γεωγραφική και οικονομική άποψη περιφέρειες της ΕΕ;

Günter Verheugen, Αντιπρόεδρος της Επιτροπής. – (DE) Κύριε Kelly, από μια αυστηρά νομική σκοπιά, η Συνθήκη της Λισαβόνας φέρνει μαζί της μια αλλαγή ως προς το ότι θεωρεί τον τουρισμό αρμοδιότητα του τρίτου επιπέδου της Κοινότητας, δηλαδή η Κοινότητα μπορεί να ενεργεί συμπληρωματικά ως προς τις δραστηριότητες των κρατών μελών, αλλά δεν μπορεί να προτείνει νομοθεσία για εναρμόνιση στον τομέα αυτόν. Στην πράξη η Συνθήκη της Λισαβόνας δεν συνιστά αλλαγή του *status quo*, αφού όλα αυτά για τα οποία τώρα η Συνθήκη της Λισαβόνας προσφέρει μια νομική βάση τα είχαμε πετύχει πριν από λίγα χρόνια μέσω μιας μορφής προαιρετικής συνεργασίας με τα κράτη μέλη. Αυτό σημαίνει πως πριν από λίγα χρόνια τα κράτη μέλη είχαν συμφωνήσει να διαδραματίζει η Επιτροπή ρόλο στην πολιτική για τον τουρισμό. Είχαμε έτσι τη δυνατότητα να λάβουμε μια ολόκληρη σειρά συγκεκριμένων αποφάσεων μαζί με τα κράτη μέλη.

Ωστόσο το γεγονός ότι τώρα ο τουρισμός θα έχει τη δική του θέση στις ευρωπαϊκές συνθήκες σημαίνει ότι ο τουρισμός θα αποκτήσει μεγαλύτερη σημασία στο πλαίσιο της γενικής μας πολιτικής για την ανάπτυξη και την απασχόληση. Εάν μπορούσα να κληροδοτήσω τρόπον τινά κάτι στην επόμενη Επιτροπή, θα ήταν αυτό. Στον τομέα αυτόν υπάρχει τεράστιο δυναμικό ανάπτυξης που θα μπορούσε να απελευθερωθεί καλύτερα με επιδέξια και έξυπνη συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και των θεσμικών οργάνων της Κοινότητας. Είναι απόλυτα σαφές ότι η Ευρώπη παραμένει ο πιο ελκυστικός προορισμός για τουρίστες από όλο τον κόσμο. Όμως πρέπει να προβούμε σε τεράστιες διαρθρωτικές αλλαγές. Έχουμε να αντιμετωπίσουμε τεράστιο ανταγωνισμό, ιδίως από την Ασία. Πρέπει να κάνουμε τα πάντα για να εξασφαλίσουμε ότι η Ευρώπη θα παραμείνει ο υπ' αριθμόν ένα τουριστικός προορισμός στον κόσμο.

Εάν με ρωτούσατε ποια προϋπόθεση θεωρώ πρώτη προτεραιότητα, θα έλεγα ότι όλοι οι παράγοντες που σχετίζονται με τον τουρισμό –οι περιφέρειες, τα κράτη μέλη και τα κοινοτικά θεσμικά όργανα – πρέπει να καταβάλλουν μεγαλύτερες προσπάθειες ώστε να γίνει η Ευρώπη ευρύτερα γνωστή σε ολόκληρο τον κόσμο ως τουριστική επωνυμία και ως μάρκα ποιότητας. Έχουμε κάνει τα πρώτα βήματα προς αυτή την κατεύθυνση και θεωρώ ότι υπάρχουν πολλά ακόμα που μπορούν να γίνουν σε σχέση με αυτό. Ελπίζω τα επόμενα χρόνια, με βάση το σαφές πολιτικό μήνυμα που στέλνει η Συνθήκη της Λισαβόνας και η συμπερίληψη σε αυτή της πολιτικής για τον τουρισμό, να δούμε και σε αυτό το Σώμα, και στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή μεγαλύτερη εκμετάλλευση των υφιστάμενων ευκαιριών για την προαγωγή του ευρωπαϊκού τουρισμού και την αύξηση της προβολής του. Είμαι απόλυτα πεπεισμένος ότι αυτός είναι ένας τομέας όπου υπάρχουν σημαντικά περιθώρια για να προσφέρουμε μεγαλύτερη ανάπτυξη και όπου μπορούμε, πρώτα απ' όλα, να προσφέρουμε θέσεις εργασίας σε περιφέρειες της Ευρώπης όπου δεν υπάρχουν ουσιαστικές εναλλακτικές επιλογές και όπου μόνο ο τουρισμός μπορεί να προσφέρει πραγματικά καλές θέσεις εργασίας.

Sean Kelly (PPE). – (EN) Αρχικά με εξέπληξαν κάπως οι πρώτες δηλώσεις του Επιτρόπου, ύστερα όμως διασαφήνισε την κατάσταση. Χαίρομαι πολύ που λέει πως η νέα Επιτροπή μπορεί να εξετάσει το θέμα αυτό. Υπάρχουν μεγάλες ευκαιρίες εδώ για την ανάπτυξη του τουρισμού σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση και θα χαρώ να συνεργαστώ με την Επιτροπή και να κάνουμε ό,τι μπορούμε, γιατί αυτό είναι ευκαιρία. Είναι πολύ σημαντικό να δείξουμε ότι η Συνθήκη της Λισαβόνας λειτουργεί υπέρ των πολιτών και δημιουργεί θέσεις εργασίας, ιδίως στον τομέα του τουρισμού. Έτσι, είμαι ικανοποιημένος από την απάντηση και δεν χρειάζεται να δοθεί περαιτέρω απάντηση.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Κάθε φορά που συζητάμε για τον τουρισμό σε ευρωπαϊκό επίπεδο –τώρα γνωρίζω πλέον ότι εν προκειμένω δεν θα υπάρχουν ούτε στο μέλλον νομοθετικές δυνατότητες– συναντάμε ένα μείζον πρόβλημα που αφορά τον τουρισμό, τις μεταφορές και την προστασία του περιβάλλοντος, συγκεκριμένα τις ευρωπαϊκές περιόδους διακοπών που δεν έχουν εναρμονιστεί, ενοποιηθεί ή ευθυγραμμιστεί. Τώρα θα ήθελα να σας υποβάλω μια ερώτηση επειδή έχετε μεγάλη και πολυετή πείρα ως Επίτροπος: θεωρείτε ότι υπάρχουν πιθανότητες να συντονιστούν στο μέλλον οι ευρωπαϊκές περίοδοι διακοπών, σε πρώτη φάση όχι ίσως σε νομική βάση, αλλά να γίνει μια κάποια πρώτη προσπάθεια συντονισμού, έτσι ώστε να σταματήσει αυτό το χάος που έχουμε σήμερα, με τις περιόδους των διακοπών να αρχίζουν ξαφνικά παντού ταυτόχρονα, και πάντα Σάββατο, να μπορέσουμε να αποκτήσουμε εδώ μεγαλύτερη ευελιξία και να συντονιστεί κάπως η όλη εικόνα;

Νικόλαος Χουντής (GUE/NGL). – Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, με τη συμπληρωματική ερώτηση θα σας δώσω την ευκαιρία να μου απαντήσετε διότι οι ερωτήσεις που θέλω να σας κάνω ενισχύθηκαν και από τις απαντήσεις που έχετε δώσει μέχρι τώρα. Η παγκόσμια οικονομική κρίση έχει επηρεάσει αρνητικά και τον τουρισμό. Αν λάβουμε λοιπόν υπόψη τη σημασία που έχει το τουριστικό προϊόν για την Ευρώπη και ειδικά για ορισμένες χώρες, όπως για την Ελλάδα, από την οποία κατάγομαι, θέλω να σας ρωτήσω τα εξής: πρώτον, τι μέτρα προτίθεται να λάβει η Επιτροπή για να ενισχύσει και να διασφαλίσει τις θέσεις εργασίας στην τουριστική βιομηχανία της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

Δεύτερον, ποιες πρωτοβουλίες θα αναλάβει η Επιτροπή για να ενισχύσει τον εσωτερικό τουρισμό της Ευρώπης; Και, τρίτον, τι μέτρα θα πάρετε για να προσελκύσετε τουρίστες από άλλες χώρες εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης;

Günter Verheugen, Αντιπρόεδρος της Επιτροπής. – (DE) Κύριε Leichtfried, όσον αφορά το πρώτο ερώτημα, θα έλεγα ότι πάντα μπορούμε να προσπαθούμε. Κατά τη διάρκεια της αυστριακής Προεδρίας έγιναν ορισμένες προσπάθειες συντονισμού της έναρξης της περιόδου των διακοπών, οι οποίες όμως δεν είχαν επιτυχία. Θα συνηγορούσα υπέρ μιας ακόμα προσπάθειας, θα ήθελα όμως επίσης να προειδοποιήσω ότι δεν πρέπει να έχουμε υπερβολικές προσδοκίες.

Η ιδέα που επικρατεί σε ορισμένες τουριστικές περιοχές ότι είναι δυνατό να συντονιστούν οι περίοδοι διακοπών στην Ευρώπη με τέτοιο τρόπο ώστε οι εν λόγω τουριστικές περιοχές να μπορούν να λειτουργούν πλήρως ολόκληρο τον χρόνο αποτελεί ψευδαίσθηση και, παρεμπιπτόντως, εγώ δεν θα την υποστήριζα σε καμία περίπτωση. Ο καθένας έχει δικαίωμα να κάνει διακοπές στην εποχή του έτους που είναι πιο κατάλληλη γι' αυτόν και στην οποία η αξία της ξεκούρασης είναι η μεγαλύτερη δυνατή. Όμως έχετε απόλυτο δίκιο όταν λέτε ότι οι γειτονικές χώρες θα έπρεπε να κάνουν συμφωνίες προκειμένου να μην αρχίζουν πάντα οι διακοπές τους παντού την ίδια ημέρα. Πιστεύω ότι αυτά είναι πράγματα που μπορούν να επιτευχθούν, και όχι μόνο από τη σκοπιά της πολιτικής για τον τουρισμό, αλλά θα πρέπει να αντιμετωπιστούν απλά και με σοβαρότητα, υπό το πρίσμα της περιβαλλοντικής πολιτικής και της πολιτικής των μεταφορών.

Όσον αφορά την ερώτηση του κ. Χουντή, ερευνήσαμε διεξοδικά τις επιπτώσεις της οικονομικής κρίσης στον τουρισμό και διαπιστώσαμε από 50 000 ενδιαφερομένους σε ολόκληρη την Ευρώπη ότι οι άνθρωποι εξακολουθούν να πηγαίνουν διακοπές – δεν μπορούν να ζήσουν χωρίς τα ταξίδια των διακοπών τους – πλέον όμως, δεν ταξιδεύουν πολύ μακριά, δαπανούν λιγότερα χρήματα και επιλέγουν συχνότερα για τις διακοπές τους την πατρίδα τους. Απαιτούν όμως ακόμα τις ίδιες προδιαγραφές, πράγμα που σημαίνει ότι εκείνοι που θα κερδίσουν τώρα είναι εκείνοι που μπορούν να προσφέρουν μια ιδιαίτερη αναλογία τιμής και υπηρεσιών.

Κάθε μέτρο που λαμβάνει η Επιτροπή στον τομέα αυτόν μπορεί να είναι μόνο συμπληρωματικό σε σχέση με τα μέτρα των κρατών μελών. Δεν έχουμε μια αυτόνομη ευρωπαϊκή πολιτική τουρισμού και θα ήταν υπερβολικό να απαριθμήσουμε αυτήν τη στιγμή τον μεγάλο αριθμό πρωτοβουλιών που μπορούν να αναληφθούν με στόχο να γίνει ευρύτερα γνωστό σε ολόκληρο τον κόσμο, άρα και στην Ευρώπη – το πόσο ελκυστική είναι η Ευρώπη ως τουριστικός προορισμός. Θα ήθελα να αναφέρω ένα μόνο παράδειγμα, καθώς αποδείχθηκε πρόσφατα πολύ επιτυχημένο. Πριν από τρία χρόνια δρομολογήσαμε τον διαγωνισμό «εξέχοντες ευρωπαϊκοί προορισμοί» (EDEN). Ο διαγωνισμός αυτός παρότρυνε τουριστικές περιφέρειες της Ευρώπης να παρουσιάσουν τα επιτεύγματά τους σε ορισμένους τομείς, και τρία χρόνια εμπειριών έδειξαν ότι έχουμε σχεδόν από κάθε άποψη εξαιρετικά τουριστικά προϊόντα σε ολόκληρη την Ευρώπη. Το σημαντικότερο είναι τώρα να καταστήσουμε γνωστά αυτά τα τουριστικά προϊόντα. Για τον λόγο αυτόν δημιουργήσαμε μια διαδικτυακή πύλη που προσφέρει παγκοσμίως πρόσβαση με ένα μόνο κλικ σε όλες τις πληροφορίες από όλα τα κράτη μέλη, οι οποίες αφορούν τον τουρισμό.

Πρόεδρος. – Ερώτηση αριθ. 33 του **Κωνσταντίνου Πουπάκη** (H-0361/09)

Θέμα: Η συμμετοχή των κοινωνικών εταίρων στην οργάνωση και κατάρτιση πολιτικών για την απασχόληση σε εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο

Όπως είναι κοινά αποδεκτό, η ένταση και έκταση της οικονομικής κρίσης έχει προκαλέσει επιπρόσθετα σοβαρά προβλήματα στην οργάνωση και λειτουργία των αγορών εργασίας στα κράτη μέλη της Ε.Ε., η διαχείριση των οποίων υπερβαίνει τις εθνικές κεντρικές κυβερνήσεις. Μία από τις σοβαρότερες επιπτώσεις, που αντιμετωπίζουν τα κράτη μέλη είναι η μείωση της απασχόλησης και η αντίστοιχη άνοδος της ανεργίας με αυξητικές τάσεις καθώς και η έντονη δυστοκία στη δημιουργία νέων ποιοτικών και σταθερών θέσεων εργασίας. Επιπλέον, η λειτουργία των εθνικών αγορών εργασίας βρίσκεται σε φάση ανασυγκρότησης με δυσάρεστες συνέπειες για τους εργαζόμενους, καθώς οι συλλογικές συμβάσεις καταστρατηγούνται στην πράξη, η ανασφάλιστη εργασία πολλαπλασιάζεται ενώ οι εργασιακές σχέσεις επιδεινώνονται με την στροφή προς τις ευέλικτες μορφές εργασίας χωρίς την αντίστοιχη ενδυνάμωση των εννοιών της ασφάλειας και της προστασίας στην εργασία.

Ερωτάται η Επιτροπή ποια είναι η θέση της και αν προβλέπεται η ενεργητικότερη συμμετοχή και εμπλοκή των οργανώσεων των κοινωνικών εταίρων στην διαμόρφωση πολιτικών για τη διασφάλιση της ομαλής οργάνωσης και λειτουργίας των αγορών εργασίας, την αντιμετώπιση της ανεργίας και την ενίσχυση της απασχόλησης σε εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο;

Vladimír Špidla, μέλος της Επιτροπής. – (CS) Κύριε Πρόεδρε, κύριε βουλευτή, όπως γνωρίζετε, τα κράτη μέλη είναι πρωτίστως υπεύθυνα για τη δημιουργία και εφαρμογή πολιτικών μέτρων για την αντιμετώπιση της κρίσης και δη των επιπτώσεών της για την απασχόληση. Παρ' όλα αυτά, από τότε που ξέσπασε η κρίση το περασμένο φθινόπωρο,

η Επιτροπή ανέλαβε μια σειρά πρωτοβουλιών με στόχο τον περιορισμό των επιπτώσεων της χρηματοπιστωτικής και οικονομικής κρίσης στην αγορά εργασίας.

Το ευρωπαϊκό σχέδιο οικονομικής ανάκαμψης που παρουσίασε η Επιτροπή τον Νοέμβριο του 2008 και ενέκρινε το Συμβούλιο αφορά την επίλυση επειγόντων θεμάτων και ζητεί επίσης να γίνουν επενδύσεις που θα φέρουν μακροπρόθεσμα οφέλη στην Ένωση. Το σχέδιο ανάκαμψης δίνει έμφαση στη σημασία της εφαρμογής των ολοκληρωμένων πολιτικών που συνοψίζονται στην έννοια της ευελιξίας με ασφάλεια και στοχεύουν στην προστασία των ευρωπαίων πολιτών από τα χειρότερα αποτελέσματα της κρίσης. Σε αυτό το πλαίσιο, δίνει έμφαση σε καθεστώα μεγαλύτερης ενεργοποίησης, στην επανακατάρτιση και τη βελτίωση των προσόντων και σε μια καλύτερη σύνδεση μεταξύ των προσφερομένων δεξιοτήτων και των αναγκών της αγοράς εργασίας, ενώ υπογραμμίζει την ανάγκη υποστήριξης των πιο ευάλωτων. Στόχος είναι η προστασία της απασχόλησης, ιδίως δε της μακροχρόνιας απασχόλησης και όχι συγκεκριμένων επαγγελμάτων. Η εμπειρία δείχνει πως οι βασικοί στόχοι της ευελιξίας με ασφάλεια – δηλαδή η ικανότητα προσαρμογής σε αλλαγές και η διευκόλυνση της μετακίνησης μεταξύ διαφόρων θέσεων εργασίας – είναι εξαιρετικά σημαντικοί σε σχέση με την οικονομική ύφεση και την αυξανόμενη αστάθεια στην αγορά εργασίας.

Η ολοκληρωμένη προσέγγιση προσφέρει ένα ενιαίο πολιτικό πλαίσιο που καθιστά δυνατό τον συντονισμό των προσπάθειών με στόχο την αντιμετώπιση των επιπτώσεων της κρίσης στην απασχόληση και στον κοινωνικό τομέα και που μπορεί να βοηθήσει στην επίτευξη μιας ισορροπίας μεταξύ βραχυπρόθεσμων μέτρων που στοχεύουν στην ικανοποίηση βραχυπρόθεσμων αναγκών, όπως για παράδειγμα η προσωρινή μείωση των ωρών εργασίας, και μακροπρόθεσμων μεταρρυθμίσεων που περιλαμβάνουν για παράδειγμα τη βελτίωση των προσόντων και ενεργές πολιτικές στην αγορά εργασίας.

Μετά από το σχέδιο ανάκαμψης τον Μάιο αυτού του έτους, συνήλθε η σύνοδος κορυφής για την απασχόληση. Με αυτήν την ευκαιρία οι βασικότεροι συμμετέχοντες επέδειξαν κοινή βούληση να μετριάσουν τις επιπτώσεις της οικονομικής κρίσης στην απασχόληση στην ΕΕ. Σε συνάρτηση με τη σύνοδο κορυφής για την απασχόληση, η Επιτροπή ενέκρινε στις 3 Ιουνίου ανακοίνωση με τίτλο «Κοινή δέσμευση για την απασχόληση», στην οποία έθεσε τρεις κύριες προτεραιότητες ως προς τη δράση: διατήρηση της απασχόλησης, δημιουργία θέσεων εργασίας και προώθηση της κινητικότητας, βελτίωση των δεξιοτήτων και βελτίωση της σύνδεσής τους με τις ανάγκες της αγοράς εργασίας και βελτίωση της πρόσβασης στην αγορά εργασίας. Αυτές οι τρεις βασικές προτεραιότητες εγκρίθηκαν στη συνεδρίαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου τον Ιούνιο.

Η Επιτροπή είναι απόλυτα πεπεισμένη ότι η συνεργασία με τους κοινωνικούς εταίρους και μεταξύ των κοινωνικών εταίρων έχει εξαιρετική σημασία, ιδίως δε σε περιόδους κρίσης και στις περιπτώσεις αναδιάρθρωσης. Οι κοινωνικοί εταίροι διαδραματίζουν ζωτικής σημασίας ρόλο στη δημιουργία και την εφαρμογή μέτρων για την οικονομική ανάκαμψη. Σε εθνικό επίπεδο, ο ρόλος αυτός απορρέει από τις παραδόσεις και την πείρα που σχετίζεται με τη συμμετοχή των κοινωνικών εταίρων στη χάραξη και την εφαρμογή πολιτικών για την αγορά εργασίας. Σε κοινοτικό επίπεδο συνεχίζονται οι διαβουλεύσεις για τις προταθείσες πολιτικές, ιδίως στο πλαίσιο της τριμερούς κοινωνικής συνόδου κορυφής. Αυτόν τον χρόνο έχει ενταθεί η συνεργασία με τους κοινωνικούς εταίρους της ΕΕ όσον αφορά τις προετοιμασίες για την προαναφερθείσα κοινωνική σύνοδο κορυφής και την ανακοίνωση της 3ης Ιουνίου.

Κωνσταντίνος Πουπάκης (PPE). - Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, χαιρόμαστε που και εσείς - όπως φάνηκε από την ομιλία σας - θεωρείτε εξαιρετικά σημαντική την ενεργή συμμετοχή των κοινωνικών εταίρων για τον δημοκρατικό χαρακτήρα και την αποτελεσματικότητα του κοινωνικού διαλόγου, ειδικά μάλιστα αυτή την κρίσιμη στιγμή έντασης της οικονομικής κρίσης που έχουμε μείωση απασχόλησης, ανεργία, ανασφάλιστη εργασία και τόσα άλλα. Γνωρίζοντας όμως μέχρι σήμερα τον τυπικό μόνο χαρακτήρα της συμμετοχής αυτής, θα θέλαμε να μάθουμε εάν προτίθεται η Επιτροπή να λάβει συγκεκριμένα θεσμικά μέτρα για τη διασφάλιση μιας ουσιαστικής συμμετοχής ως προϋπόθεσης τόσο σε ευρωπαϊκό επίπεδο όσο και σε εθνικό με συγκεκριμένες κατευθύνσεις από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Vladimír Špidla, μέλος της Επιτροπής. - (CS) Κυρίες και κύριοι, πρέπει να πω ότι το άρθρο 138 της Συνθήκης ορίζει σαφώς τη θέση των κοινωνικών εταίρων και τη συμμετοχή τους στις διαπραγματεύσεις για όλα τα σημαντικά κοινωνικά ζητήματα. Η Επιτροπή κάνει πλήρη χρήση αυτού του πλαισίου και για τον λόγο αυτόν σε ορισμένους τομείς έχουν ήδη συναφθεί συμφωνίες μεταξύ των κοινωνικών εταίρων, οι οποίες μεταφέρθηκαν ή μεταφέρονται τώρα σε ευρωπαϊκές οδηγίες.

Όσον αφορά τις θεσμικές ή νομοθετικές αλλαγές, ασφαλώς γνωρίζετε ότι η Επιτροπή πρότεινε τροποποίηση της οδηγίας για την ευρωπαϊκή επιτροπή επιχείρησης που εγκρίθηκε στο πλαίσιο αυτών των διαπραγματεύσεων και ενισχύει τη θέση των ευρωπαίων κοινωνικών εταίρων ιδίως σε διαπραγματεύσεις που αφορούν την αναδιάρθρωση σε διακρατικό επίπεδο. Επίσης, ασφαλώς γνωρίζετε ότι η Επιτροπή υποστηρίζει τη χρησιμοποίηση όλων αυτών των τρόπων αποτελεσματικής παρέμβασης στην αγορά εργασίας. Θα ήθελα επίσης να υπογραμμίσω ότι η Επιτροπή επιδεικνύει μεγάλη δραστηριότητα στο πλαίσιο διεθνών οργανισμών, καταβάλλει εντατικές προσπάθειες και υποστηρίζει την εφαρμογή των κυρίων συνθηκών και συμβάσεων της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας τόσο σε

παγκόσμιο όσο και, φυσικά, σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Οπωσδήποτε, κατά τη διάρκεια της θητείας αυτής της Επιτροπής σημειώθηκε πρόοδος σχετικά με τη συνεργασία με τους κοινωνικούς εταίρους και είμαι βέβαιος ότι αυτό θα συνεχιστεί, επειδή όπως ήδη δήλωσα ο διάλογος με τους κοινωνικούς εταίρους συμπεριλαμβάνεται στη Συνθήκη και είναι ένα συγκεκριμένο χαρακτηριστικό της ευρωπαϊκής νομοθεσίας, και κατά τη γνώμη μου συνιστά αναντίρρητα μια πρόοδο.

Γεώργιος Τούσσας (GUE/NGL). - Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, η στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την απασχόληση σηματοδοτεί νέα δέσμη καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων για τη διασφάλιση και αύξηση των κερδών του κεφαλαίου μέσα από την ένταση της εκμετάλλευσης των εργαζόμενων. Φόβος και εμπόριο ελπίδας για τους άνεργους, τις γυναίκες, τους νέους και τις νέες από τη μια, κέρδη για το κεφάλαιο από την άλλη. Τι απαντάτε, κύριε Επίτροπε, στους άνεργους, στους εργαζόμενους με ελαστική προσωρινή ανασφάλιστη εργασία που για πάνω από 4-5 χρόνια εργάζονται στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, στα περιβόητα stage, και ήδη τους έχει αναγγελλθεί η απόλυση; Τι απαντάτε στις γυναίκες που με πρόσχημα την ισότητα ανδρών και γυναικών τους έχει αναγγελλθεί η αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης από 5-17 χρόνια, όπως συμβαίνει στην Ελλάδα;

Vladimír Špidla, μέλος της Επιτροπής. - (CS) Όσον αφορά την ευρωπαϊκή πολιτική για την απασχόληση, θα ήθελα να πω ότι κατά την προ της κρίσης περίοδο ο αριθμός των εργαζομένων είχε φθάσει στα υψηλότερα επίπεδα που έχουν σημειωθεί στην Ευρώπη. Αυτό δείχνει σε κάποιο βαθμό την επιρροή των ευρωπαϊκών πολιτικών για την απασχόληση στην αγορά εργασίας. Ως προς τις ερωτήσεις σας που αφορούν ένα σύστημα κοινωνικής ασφάλισης και ασφάλειας βάσει της Συνθήκης, τα συστήματα αυτά εμπίπτουν στην αρμοδιότητα των κρατών μελών.

Bernd Posselt (PPE). - (DE) Θα ήθελα απλά να ευχαριστήσω τον Επίτροπο κατά την τελευταία του εμφάνιση ενώπιόν μας για το έργο που επιτέλεσε. Λυπάμαι που δεν θα το ξαναδούμε σε αυτήν την αίθουσα και ήθελα απλά να το πω αυτό δημόσια εδώ. Συχνά οι απόψεις μας ήταν αντίθετες, όμως υπήρξε ένας καλός Επίτροπος.

Πρόεδρος. - Σας ευχαριστώ για την παρατήρηση αυτή, κύριε Posselt. Απέφυγα να κάνω τα ίδια σχόλια απόψε σε άλλους Επιτρόπους. Δεν είμαστε απόλυτα βέβαιοι ίσως να ξανάρθουν για μερικές ακόμα εβδομάδες!

Ζητώ συγγνώμη από τους συναδέλφους που είχαν την ευγένεια να παραστούν και των οποίων οι ερωτήσεις δεν συζητήθηκαν.

Οι ερωτήσεις στις οποίες δεν δόθηκε απάντηση ελλείψει χρόνου θα λάβουν γραπτές απαντήσεις (βλ. Παράρτημα).

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. SCHMITT

Αντιπροέδρου

13. Κινητοποίηση του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση : Βέλγιο - τομέας κλωστοϋφαντουργίας και Ιρλανδία - Dell - Επανεγκατάσταση επιχειρήσεων στην ΕΕ και ρόλος των χρηματοοικονομικών μέσων της ΕΕ (συζήτηση)

Πρόεδρος. - Η ημερήσια διάταξη προβλέπει την κοινή συζήτηση σχετικά με:

- την έκθεση του κ. Boge, εξ ονόματος της Επιτροπής Προϋπολογισμών, σχετικά με την πρόταση απόφασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την κινητοποίηση του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση, κατ' εφαρμογή του άρθρου 28 της διοργανικής συμφωνίας της 17ης Μαΐου 2006 μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, για τη δημοσιονομική πειθαρχία και τη χρηστή δημοσιονομική διαχείριση

- την προφορική ερώτηση της κ. Beres, εξ ονόματος της Επιτροπής Απασχόλησης και Κοινωνικών Υποθέσεων προς την Επιτροπή σχετικά με την επανεγκατάσταση επιχειρήσεων στην ΕΕ και τον ρόλο των χρηματοοικονομικών μέσων της ΕΕ (O-0120/2009 - B7-0226/2009)

Reimer Böge, εισηγητής. - (DE) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, ως εισηγητής της Επιτροπής Προϋπολογισμών σας παρουσιάζω σήμερα την πρόταση απόφασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την κινητοποίηση του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση σε συνάρτηση με δύο συγκεκριμένες περιπτώσεις, μία βασισμένη σε αιτήσεις από το Βέλγιο και μία βασισμένη σε αιτήσεις από την Ιρλανδία. Θα ήθελα όμως να αρχίσω υπογραμμίζοντας άλλη μια φορά ότι είναι καθήκον της Επιτροπής Προϋπολογισμών να εξετάζει εάν πληρούνται οι προϋποθέσεις για την κινητοποίηση του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση και στο σημείο αυτό θα ήθελα να τονίσω ότι τους τελευταίους μήνες υπήρξε πάντα εξαιρετική συνεργασία, και για παρόμοιες περιπτώσεις, μεταξύ της Επιτροπής Προϋπολογισμών και της Επιτροπής Απασχόλησης και Κοινωνικών Υποθέσεων. Προσπαθήσαμε επίσης να λάβουμε δεόντως υπόψη τα σχόλια

και τις κριτικές προτάσεις της Επιτροπής Απασχόλησης και Κοινωνικών Υποθέσεων, ενόψει δε αυτού είναι επίσης σωστό να ασχοληθούμε με την προφορική ερώτηση της Επιτροπής Απασχόλησης και Κοινωνικών Υποθέσεων δεδομένου ότι επείγουν οι έρευνες για το θέμα αυτό.

Ασφαλώς γνωρίζετε ότι το Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση δεν μπορεί να υπερβεί ένα ανώτατο ποσόν 500 εκατομμυρίων ευρώ ετησίως και ότι δημιουργήθηκε αποκλειστικά για τον σκοπό παροχής πρόσθετης στήριξης στους εργαζομένους που πλήττονται από την παγκοσμιοποίηση, που έχασαν τη δουλειά τους και πλήττονται από τις συνέπειες των μεγάλων διαρθρωτικών αλλαγών της δομής του παγκόσμιου εμπορίου. Στο ψήφισμα καταστήσαμε άλλη μια φορά σαφές ότι εξακολουθούμε να αμφισβητούμε την επανειλημμένη χρησιμοποίηση πόρων από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο για τη χρηματοδότηση του Ταμείου Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση και εμμένω, κύριε Επίτροπε, να επιβεβαιώσετε και πάλι σήμερα ότι αυτό δεν θα αποβεί τελικά σε βάρος των πληρωμών από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο.

Θα ήθελα να απευθύνω και πάλι έκκληση προς την Επιτροπή να επαναλάβει σήμερα την υπόσχεση που μας έδωσε στην Επιτροπή Προϋπολογισμών, ότι δηλαδή στο μέλλον θα αποφεύγει να καταθέτει τις αιτήσεις κινητοποίησης του ταμείου όλες μαζί, αλλά αντίθετα, θα τις καταθέτει χωριστά, διότι η κάθε περίπτωση έχει λίγο-πολύ διαφορετική βάση και το ενδεχόμενο μια πολύπλοκη υπόθεση να καθυστερεί την έγκριση κάποιας άλλης πρέπει να αποφεύγεται. Ελπίζω ότι θα μπορέσετε να το επιβεβαιώσετε σήμερα αυτό γι' άλλη μια φορά.

Όσον αφορά την τρέχουσα κατάσταση για τις δύο αυτές περιπτώσεις, ακόμα και βάσει των τροποποιημένων κανόνων – δεδομένου ότι αυτές οι δύο αιτήσεις υποβλήθηκαν μετά από την 1η Μαΐου 2009 - μιλάμε για την κινητοποίηση συνολικού ποσού περίπου 24 εκατ. ευρώ. Σκοπός είναι να καλυφθούν σε κάποιο βαθμό οι απώλειες θέσεων εργασίας στον τομέα της κλωστοϋφαντουργίας στο Βέλγιο και στον τομέα της παραγωγής υπολογιστών στην Ιρλανδία. Στο Βέλγιο χάθηκαν συνολικά 2 199 θέσεις εργασίας σε 46 επιχειρήσεις κλωστοϋφαντουργίας, που βρίσκονται όλες σε δύο όμορες περιφέρειες επιπέδου NUTS II της Ανατολικής και της Δυτικής Φλάνδρας και στην περιφέρεια επιπέδου NUTS II του Limburg. Οι βελγικές αρχές ζήτησαν από το ταμείο 9,2 εκατ. ευρώ για τον σκοπό αυτόν. Όσον αφορά την αίτηση της Ιρλανδίας, η Επιτροπή Απασχόλησης και Κοινωνικών Υποθέσεων ασχολήθηκε, και πολύ σωστά, με μια σειρά συμπληρωματικών ερωτήσεων που συζητούνται ή έχουν ήδη εν μέρει διευκρινιστεί βάσει συμπληρωματικών πληροφοριών. Η αίτηση αφορά 2 840 απολύσεις στην επιχείρηση Dell στις κομητείες του Limerick, Clare και North Tipperary, καθώς και την πόλη του Limerick, για 2 400 από τις οποίες ζητείται ενίσχυση. Για τον σκοπό αυτόν ζητήθηκαν συνολικά 14,8 εκατ. ευρώ. Μετά από εντατική συζήτηση στην Επιτροπή Προϋπολογισμών εγκρίναμε την κινητοποίηση του ταμείου και για τις δύο περιπτώσεις. Θα ήθελα ωστόσο να σας υπενθυμίσω την εισαγωγική μου παρατήρηση, στην οποία ζήτησα να λάβει και πάλι σαφή θέση γι' αυτό η Επιτροπή και εκφράζω τη μεγάλη μου ικανοποίηση για το γεγονός ότι η Επιτροπή Προϋπολογισμών περιέλαβε στη σημερινή ημερήσια διάταξη τα πολύ βασικά ζητήματα της κινητοποίησης των χρηματοδοτικών μέσων από τον ευρωπαϊκό προϋπολογισμό.

Θα ήθελα να ζητήσω από την Ολομέλεια να υποστηρίξει την παρούσα έκθεση.

Pervenche Berès, συντάκτρια. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, η Επιτροπή Απασχόλησης και Κοινωνικών Υποθέσεων ήθελε να συνδυάσει μια προφορική ερώτηση για το θέμα της επανεγκατάστασης των επιχειρήσεων, κυρίως των πολυεθνικών, με την εξέταση αυτών των δύο αιτήσεων για κινητοποίηση του Ταμείου Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση, διότι στην περίπτωση της Ιρλανδίας αναγνωρίσαμε τις δυσκολίες και τις αντιφάσεις που θα μπορούσαν να προκύψουν από τη χρησιμοποίηση του συγκεκριμένου ταμείου. Κανένα από τα μέλη της Επιτροπής Απασχόλησης και Κοινωνικών Υποθέσεων δεν επιδίωξε ποτέ να κρατήσει σε ομηρία ή να απειλήσει ότι δεν θα βοηθήσει τους ιρλανδούς εργάτες που βρίσκονται σήμερα σε κρίσιμη κατάσταση εξαιτίας της βιομηχανικής στρατηγικής και της μετεγκατάστασης της Dell.

Απλά παρατηρήσαμε ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση, μολονότι ο Πρόεδρος Barroso εξήγγειλε στις 19 Σεπτεμβρίου τη χορήγηση δέσμης ενίσχυσης ύψους 19 εκατ. ευρώ – για την οποία συζητούμε απόψε – για τη Dell ή μάλλον για τους εργάτες που απολύθηκαν από τη Dell προκειμένου να τους βοηθήσουμε να αντεπεξέλθουν στην επερχόμενη περίοδο επανακατάρτισης, την ίδια ημέρα η Dell εξαγόρασε στη Νέα Υόρκη την Perot Systems, πράγμα που της επέτρεψε να αυξήσει την τιμή των μετοχών της. Μετά από λίγες ημέρες, στις 23 Σεπτεμβρίου, η Επιτροπή Kroes ενέκρινε κρατική ενίσχυση ύψους 54 και πλέον εκατομμυρίων ευρώ για τη δημιουργία ενός εργοστασίου Dell στην Πολωνία.

Για το θέμα αυτό απευθυνθήκαμε και στον Επίτροπο Špidla και στην Επίτροπο Kroes. Σε μια μακροσκελή επιστολή, μας είπαν ότι και οι δύο εκτιμούσαν ότι η θα έπρεπε να έχει δύο μονάδες παραγωγής προκειμένου για τον εφοδιασμό της ευρωπαϊκής αγοράς. Ωστόσο από τη δική μου σκοπιά, από τη στιγμή που η Dell εγκατέλειψε μία από αυτές τις εγκαταστάσεις παραγωγής, δεν αλλάξαμε τίποτα όσον αφορά τη γενική αξιολόγηση της στρατηγικής της επιχείρησης.

Ποια συμπεράσματα μπορούν να συναχθούν; Ότι η Dell δεν τηρεί κανένα από εκείνους τους ευρωπαϊκούς νόμους για τους οποίους συζητάμε καθημερινά και αφορούν τα δικαιώματα των εργαζομένων ή των συνδικαλιστικών οργανώσεων. Ως εκ τούτου είναι πραγματικά δύσκολο να βλέπει κανείς να έχει τελικά η χρησιμοποίηση του κοινοτικού προϋπολογισμού ως αποτέλεσμα –σε μια περίοδο όπου συνειδητοποιούμε πόσο δύσκολη είναι η διαδικασία κατάρτισης του προϋπολογισμού και η χρηματοδότηση του σχεδίου ανάκαμψης - αυτήν την παράδοση κατάσταση όπου βοηθάμε να αυξηθεί το ποσοστό απόδοσης των επενδύσεων των αμερικανών μετόχων, ενώ εξωθούμε τους ιρλανδούς εργαζομένους στη θέση των πολλών εργατών μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ασφαλώς δεν είναι αυτή η φιλοσοφία που υποστηρίζαμε όταν μιλούσαμε υπέρ της εφαρμογής του Ταμείου Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση.

Στην προκειμένη περίπτωση ασφαλώς και ο Επίτροπος Spidla δεν είναι ο μόνος υπεύθυνος, ωστόσο πιστεύω ότι η συγκεκριμένη περίπτωση μας υποχρεώνει να εξετάσουμε με μεγάλη προσοχή όλες τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες κινητοποιείται ο κοινοτικός προϋπολογισμός για την υποστήριξη των στρατηγικών μεγάλων επιχειρήσεων. Πολύ δε περισσότερο που στο σχέδιο ανάκαμψης που εκπονήθηκε υπό τον σημερινό Πρόεδρο της Επιτροπής κ. Barroso, ένα από τα κεντρικά μέτρα που ανακοινώθηκε αναφορικά με την απασχόληση ήταν να εξασφαλιστεί κατά προτεραιότητα πως οι εργαζόμενοι που έχουν θέσεις εργασίας θα τις διατηρήσουν.

Εφόσον η Επιτροπή ήταν ενήμερη για τη στρατηγική της Dell αναφορικά με την ύπαρξη δύο μονάδων, όταν παρουσιάστηκε η προοπτική της επιλογής μεταξύ των δύο, θεωρώ ότι μια πιο ενεργή στρατηγική εκ μέρους της Επιτροπής θα έπρεπε να έχει οδηγήσει σε διαπραγμάτευση με την Dell με σκοπό τον μετασχηματισμό της ιρλανδικής μονάδας, δεδομένου ότι η στρατηγική της εταιρείας ήταν να μετατρέψει μια μονάδα κατασκευής σταθερών υπολογιστών όπως αυτή που υπήρχε στην Ιρλανδία σε μια μονάδα κατασκευής φορητών υπολογιστών σαν αυτή που υπάρχει σήμερα στην Πολωνία. Άποψή μας είναι πως σε τέτοιες περιπτώσεις, όταν η Επιτροπή βοηθάει πολυεθνικές, θα πρέπει να έχουμε ένα πιο σταθερό δικαίωμα λόγου.

Θεωρώ ότι, συνολικά, αυτοί οι προβληματισμοί θα πρέπει να οδηγήσουν την επόμενη Επιτροπή –και ιδίως τον κ. Monti στο πλαίσιο της αποστολής που του έχει ανατεθεί - στη διατύπωση πολύ πιο ενεργών προτάσεων για τον τρόπο με τον οποίο χρησιμοποιούμε τους κοινοτικούς πόρους σε μια περίοδο όπου έχουμε να αντιμετωπίσουμε μετεγκαταστάσεις που στρέφουν γι' άλλη μια φορά εργαζομένους, υπαλλήλους ενός κράτους μέλους κατά εργαζομένων άλλου κράτους μέλους, και όλα αυτά στο πλαίσιο μιας πολυεθνικής στρατηγικής που δεν σέβεται το πνεύμα του κοινωνικού δικαίου με τη μορφή που θέλουμε να το εφαρμόσουμε, γύρω από την έννοια της κοινωνικής οικονομίας της αγοράς.

Vladimir Spidla, μέλος της Επιτροπής. – (CS) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, θα ήθελα αρχικά να ευχαριστήσω τον εισηγητή για την υποστήριξη της πρότασης της Επιτροπής να κινητοποιήσει το Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση ως απάντηση στις απολύσεις του κλωστοϋφαντουργικού τομέα στο Βέλγιο και της παραγωγής ηλεκτρονικών υπολογιστών στην Ιρλανδία. Η υποστήριξη του εισηγητή συνοδεύεται από μια σειρά παρατηρήσεων και θα ήθελα να περιοριστώ εδώ σε ερωτήσεις δημοσιονομικής φύσης, αφού θα έχουμε αργότερα την ευκαιρία να συζητήσουμε τα άλλα σημεία που θίγετε στην έκθεση.

Το πρώτο δημοσιονομικό σημείο που θίγετε αφορά τις πηγές χρηματοδότησης. Μας λέτε ότι το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο δεν μπορεί να είναι η μόνη πηγή χρηματοδότησης. Το Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση είναι από δημοσιονομική σκοπιά ένα ειδικό μέσον, καθώς δεν διαθέτει τους δικούς του πόρους. Κινητοποιείται κατά τη διάρκεια των λογιστικών χρήσεων, μολονότι αφορά κυρίως τον χαρακτηρισμό διαθέσιμων θέσεων του προϋπολογισμού και έχει δευτερευόντως το καθήκον να προτείνει στη δημοσιονομική αρχή την κινητοποίηση χρηματικών ποσών μέσω αναθεωρήσεων του προϋπολογισμού. Το έργο αυτό επιτελείται κατά περίπτωση, ανάλογα με τις ανάγκες. Είναι αλήθεια πως το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο υπήρξε από τεχνική άποψη η κύρια πηγή χρηματοδότησης μέχρι σήμερα. Στο σημείο αυτό θα ήθελα να δώσω σαφή έμφαση στη διατύπωση «από τεχνική άποψη» διότι το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο δεν θα μειωθεί κατά κανένα τρόπο στο τέλος της λογιστικής χρήσης. Αυτό είναι το βασικότερο ζήτημα.

Το δεύτερο σημείο που θίγετε δεν είναι αποκλειστικά δημοσιονομικής φύσης, αλλά αφορά μάλλον τη λήψη αποφάσεων, εφόσον ζητάτε να παρουσιάζει η Επιτροπή τις προτάσεις της για την κινητοποίηση του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση σε χωριστά έγγραφα. Η Επιτροπή γνωρίζει καλά τα πλεονεκτήματα αυτής της ατομικής προσέγγισης που εξαλείφει εντελώς τον κίνδυνο σύγκρουσης ή χρησιμοποίησης του ταμείου ως εγγυητή.

Ωστόσο είναι ανάγκη να ληφθούν υπόψη τα νέα κριτήρια επιλεξιμότητας τα οποία συζητήσαμε εφέτος και τα οποία εγκρίνατε. Με τα νέα αυτά κριτήρια, τους επόμενους μήνες θα πρέπει να περιμένουμε σημαντική αύξηση του αριθμού των αιτήσεων και δεν είναι βέβαιο ότι η διαπραγμάτευση για τα αντίστοιχα έγγραφα θα γίνεται πιο γρήγορα εάν υποβάλλονται ατομικά. Οπωσδήποτε όμως η Επιτροπή θα ήθελε να δηλώσει ότι η προσέγγιση με τα περισσότερα πλεονεκτήματα, με την οποία παρακάμπτεται ο κίνδυνος ορισμένων τεχνικών επιπλοκών σε αυτήν τη διαδικασία,

είναι η κατά περίπτωση προσέγγιση που προσφέρει καλύτερη ποιότητα. Για τον λόγο αυτόν η Επιτροπή καταγράφει το ενδιαφέρον σας και συμφωνεί πλήρως να προσαρμόσει τις διαδικασίες της στις επόμενες λογιστικές χρήσεις. Επομένως, πιστεύω ότι τοποθετήθηκα με σαφήνεια και για τις δύο αυτές περιπτώσεις.

Όσον αφορά τη δεύτερη ερώτηση, η Επιτροπή χαίρεται ιδιαίτερα που το Κοινοβούλιο ενέκρινε την απόφαση για την κινητοποίηση του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση προκειμένου για την ενίσχυση εργαζομένων που απολύθηκαν εξαιτίας της πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας στον τομέα της κλωστοϋφαντουργίας στο Βέλγιο και στον τομέα των υπολογιστών στην Ιρλανδία. Σε συνάρτηση με αυτά τα γεγονότα τέθηκε ένα ερώτημα για πιθανή σύνδεση μεταξύ της μετεγκατάστασης επιχειρήσεων εντός της ΕΕ, του ρόλου των κοινοτικών χρηματοδοτικών μέσων και των ελέγχων που διεξάγει η Επιτροπή σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις.

Πρώτον, πρέπει να πούμε ότι η Επιτροπή γνωρίζει και παρακολουθεί με προσοχή τις αρνητικές συνέπειες που έχουν οι μετεγκαταστάσεις επιχειρήσεων για τους εργαζομένους, τις οικογένειες και τις περιφέρειές τους. Όμως η Επιτροπή δεν έχει το δικαίωμα να παρεμβαίνει στη λήψη αποφάσεων των εταιρειών όταν δεν έχει σημειωθεί παραβίαση της κοινοτικής νομοθεσίας. Η Επιτροπή επισημαίνει επίσης ότι δεν έχει αρμοδιότητα να παρακωλύει τις αποφάσεις επιμέρους εταιρειών ή να τις καθυστερεί και ότι οι εταιρείες δεν έχουν καμία γενική υποχρέωση να ενημερώνουν την Επιτροπή για τη νομιμότητα των αποφάσεών τους. Σε αυτό το πλαίσιο η Επιτροπή γνωρίζει επίσης την ανησυχία όσον αφορά το γεγονός ότι η περιφερειακή κρατική ενίσχυση, συμπεριλαμβανομένων πιθανών συνεισφορών από τα διαρθρωτικά ταμεία, μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως μέσο δελεασμού και απομάκρυνσης εμπορικών επενδύσεων από άλλες περιφέρειες.

Η Επιτροπή σημειώνει ότι στόχος των κοινοτικών κανονισμών για τις κρατικές ενισχύσεις είναι μεταξύ άλλων να διασφαλιστεί ότι η ενίσχυση, προκειμένου να επηρεάζονται οι αποφάσεις των επιχειρήσεων σχετικά με τον τόπο των επενδύσεων τους, θα πρέπει να χορηγείται μόνο σε μειονεκτούσες περιφέρειες και ότι η ενίσχυση αυτή δεν θα πρέπει να χρησιμοποιείται σε βάρος άλλων περιφερειών. Με το πρόβλημα αυτό ασχολείται και ο κανονισμός που θεσπίζει τις γενικές διατάξεις για τη λειτουργία των διαρθρωτικών ταμείων και του Ταμείου Συνοχής και οι κατευθυντήριες γραμμές για την περιφερειακή στήριξη κατά την περίοδο 2007-2013 που έχουν ως στόχο να εξασφαλιστεί ότι αυτές οι επενδύσεις θα έχουν μια πραγματική και βιώσιμη συμβολή στην περιφερειακή ανάπτυξη.

Σύμφωνα με το άρθρο 57 του γενικού κανονισμού για τα διαρθρωτικά ταμεία, τα κράτη μέλη πρέπει να εξασφαλίσουν ότι τα έργα θα διατηρούν την επένδυση για την οποία χορηγείται δάνειο για περίοδο πέντε ετών μετά από την ολοκλήρωσή τους και για περίοδο τριών ετών στην περίπτωση μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων. Το δάνειο πρέπει να επιστρέφεται σε περίπτωση που ένα έργο μεταβληθεί συνεπεία αλλαγών στη φύση της κυριότητας στοιχείου υποδομής ή παύσης της παραγωγικής δραστηριότητας και η αλλαγή αυτή επηρεάζει τη φύση του έργου ή τους όρους υλοποίησής του, ή εάν οι μεταβολές παρέχουν στην επιχείρηση ή στον δημόσιο φορέα αθέμιτο πλεονέκτημα. Από τα κράτη μέλη απαιτείται να ενημερώνουν κάθε χρόνο την Επιτροπή στις εκθέσεις τους για την εφαρμογή των επιχειρησιακών προγραμμάτων για τέτοιες θεμελιώδεις μεταβολές. Η Επιτροπή πρέπει να ενημερώνει τα άλλα κράτη μέλη.

Επιπροσθέτως, στην προγραμματική περίοδο 2007-2013 θεσπίστηκε μια ειδική νομική διάταξη με σκοπό να εξασφαλίζεται ότι δεν θα μπορούν να λαμβάνουν ενίσχυση από τα ταμεία οι εταιρείες στις οποίες εφαρμόζεται η διαδικασία επιστροφής χρηματικών ποσών που καταβλήθηκαν αχρεωστήτως μετά από μετεγκατάσταση παραγωγικών δραστηριοτήτων εντός ενός κράτους μέλους ή σε ένα άλλο κράτος μέλος. Παρόμοια, το σημείο 40 των οδηγιών για την περιφερειακή στήριξη ορίζει ότι η ενίσχυση πρέπει να εξαρτάται από τη διατήρηση μιας δεδομένης επένδυσης στην αντίστοιχη περιφέρεια για περίοδο τουλάχιστον πέντε ετών από την ημερομηνία ολοκλήρωσης. Επιπλέον, εάν η ενίσχυση υπολογίζεται βάσει του μισθολογικού κόστους, οι θέσεις εργασίας πρέπει να διατηρούνται για περίοδο τριών ετών από την ημερομηνία ολοκλήρωσης του έργου. Όλες οι θέσεις εργασίας που δημιουργήθηκαν με την επένδυση πρέπει να διατηρηθούν στην εν λόγω περιοχή για περίοδο πέντε ετών από την ημερομηνία που πρωτοδημιουργήθηκε η εκάστοτε θέση εργασίας. Αν πρόκειται για μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις τα κράτη μέλη μπορούν να μειώσουν την περίοδο αυτή στα τρία έτη.

Στόχος της διάταξης είναι να αποφεύγεται ο συνωστισμός για την είσπραξη επιδοτήσεων και το κλείσιμο εργοστασίων αποκλειστικά και μόνο λόγω των υψηλότερων επιπέδων δημόσιας ενίσχυσης σε κάποιο άλλο μέρος, λαμβανομένου υπόψη ότι η κρατική ενίσχυση είναι ένας μόνο από τους παράγοντες που επηρεάζουν τις αποφάσεις των επιχειρήσεων αναφορικά με τις μετεγκαταστάσεις και ότι συχνά άλλοι παράγοντες διαδραματίζουν σημαντικότερο ρόλο όπως για παράδειγμα οι μισθοί, οι δεξιότητες, οι φόροι και η γεωγραφική θέση.

Κυρίες και κύριοι, κατά τη γνώμη μου είναι αναντίρρητα σωστό και φυσικό να συζητώνται θέματα που αφορούν τη χρησιμοποίηση ευρωπαϊκών πόρων σε στρατηγικό επίπεδο, γι' αυτό δεν μπορεί να υπάρξει καμία αμφιβολία. Τελειώνοντας θα ήθελα να πω ότι οι πόροι που χρησιμοποιήθηκαν ή θα χρησιμοποιηθούν στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση ωφελούν πρόσωπα που επλήγησαν σοβαρά ή επιμέρους εργαζομένους

όπως εκείνοι του Βελγίου ή της Ιρλανδίας ή οποιασδήποτε άλλης ευρωπαϊκής χώρας, και σε καμία περίπτωση τις επιχειρήσεις. Πρόκειται για πόρους που προορίζονται για την υποστήριξη ατόμων, μεμονωμένων ατόμων, και όχι επιχειρήσεων.

Elisabeth Morin-Chartier, εξ ονόματος της Ομάδας PPE. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, θα ήθελα να επανέλθω στις περιπτώσεις που αντιμετωπίζουμε σε σχέση με το Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση. Ως προς αυτό, εργαζόμαστε, φυσικά, για το συμφέρον των εργαζομένων προκειμένου αυτοί να αποκτήσουν περισσότερες δυνατότητες απασχόλησης εάν πληγούν από την ανεργία στον οικονομικό τους τομέα.

Ας επανέλθουμε όμως στην περίπτωση της Dell, για την οποία αναγκάστηκε να μιλήσει η κ. Berès. Το εργοστάσιο στην Ιρλανδία επικεντρώνεται στην παραγωγή σταθερών υπολογιστών. Ήταν ακριβώς όταν η Επιτροπή στήριξε την κατασκευή ενός εργοστασίου της ίδιας εταιρείας στην Πολωνία, το οποίο επικεντρώνεται στην παραγωγή φορητών υπολογιστών, που αναγγέλθηκε και η κατάρρευση της ιρλανδικής μονάδας παραγωγής – επειδή έτσι λειτουργεί η αγορά και επειδή η ζήτηση φορητών υπολογιστών είναι πολύ μεγαλύτερη.

Η επιλογή μιας εκ των δύο μονάδων παραγωγής είναι ενδεικτική για τις δυσκολίες που θα αντιμετωπίζαμε από την πλευρά των ιρλανδών εργαζομένων. Για τον λόγο αυτόν, αφού μελετήσαμε και τις δύο αυτές μεμονωμένες περιπτώσεις στην ομάδα εργασίας μας για το Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση, ζητήσαμε από την Επιτροπή να παρακολουθεί προσεκτικά όλες τις ενισχύσεις που χορηγούνται σε κάθεμιά από τις εγκαταστάσεις, είτε σε επίπεδο ευρωπαϊκής είτε σε επίπεδο περιφερειακής ενίσχυσης, διότι οι ευρωπαϊκές πολιτικές στήριξης που αναπτύσσουμε δεν πρέπει να χρησιμοποιούνται με μη ισορροπημένο τρόπο και δεν πρέπει να πλήττουν τους εργαζομένους.

Θέλουμε επομένως να δίδεται εγκαίρως μεγαλύτερη προσοχή σε αυτά προβλήματα έτσι ώστε να μην υποχρεώνονται να τα αντιμετωπίσουν οι εργαζόμενοι.

Alan Kelly, εξ ονόματος της Ομάδας S&D. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, στις 8 Ιανουαρίου 2009, η κεντροδυτική Ιρλανδία και ειδικά το Limerick, το Tipperary και το βόρειο Kerry υπέστησαν ένα πρωτόγνωρο οικονομικό χτύπημα. Η ανακοίνωση της Dell ότι περισσότερες από 2 000 θέσεις εργασίας φεύγουν από την περιοχή μαζί με χιλιάδες άλλες βοηθητικές θέσεις συνιστά ένα πλήγμα ιστορικών διαστάσεων.

Η ΕΕ διέθεσε μέσω του Ταμείου Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση πόρους που θα βοηθήσουν άμεσα τους οικονομικά ευάλωτους της περιοχής. Κατά την αυριανή ψηφοφορία τα 14,8 εκατ. ευρώ θα είναι μια χείρα βοήθειας, και όχι ελεημοσύνη, σε περισσότερους από 2 400 ανθρώπους για να τους βοηθήσουμε να ξαναρχίσουν τη ζωή τους. Η κίνηση θα είναι πολύ ευπρόσδεκτη.

Τα χρήματα θα χρησιμοποιηθούν για την επανακατάρτιση εργαζομένων, θα βοηθήσουν στη σύσταση επιχειρήσεων και θα προσφέρουν στους ανθρώπους θέσεις εργασίας που είναι πολύ αναγκαίες. Το ίδιο το γεγονός ότι έχουμε εδώ μαζί μας απόψε εκπρόσωπους της επιτροπής εργαζομένων της Dell που παρακολουθούν τη συζήτηση δείχνει πόσο βαθιά έχει αγγίξει αυτό το ταμείο τους εργαζομένους της Dell και πόσο πολύ το επικροτούν.

Πρέπει ωστόσο να υπογραμμίσω ότι στο ζήτημα αυτό βρισκόμαστε ακόμα στα μισά του δρόμου. Έχουμε 18 μήνες για να διαθέσουμε τους συγκεκριμένους πόρους και απευθύνω απόψε έκκληση προς τον τοπικό μας υπουργό στην Ιρλανδία, τον υπουργό Επιχειρήσεων Coughlan, να παρέμβει προσωπικά και να φροντίσει ώστε να υπάρξει κάποιο σχέδιο για την αξιοποίηση των χρημάτων. Είναι ένα εφάπαξ ποσό για τους απλούς εργαζομένους οι οποίοι δεν θα έχουν ποτέ ξανά ανάλογη ευκαιρία. Κύριε Coughlan, σας θερμοπαρακαλώ να οργανώσετε και να εκμεταλλευτείτε αυτήν τη μοναδική ευκαιρία για την κεντροδυτική Ιρλανδία.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω τους βουλευτές και ιδίως τους συναδέλφους μου για την υποστήριξή τους στην αίτηση της Dell και να τους ζητήσω να υποστηρίξουν και τις άλλες αιτήσεις που θα έρθουν από τη Waterford Crystal και τη SR Technics οι οποίες βρίσκονται υπό ανάλογες συνθήκες.

Marian Harkin, εξ ονόματος της Ομάδας ALDE. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, η πρώτη μου παρατήρηση είναι ότι το Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση συνιστά μια πραγματική έκφραση αλληλεγγύης μεταξύ πολιτών και κρατών μελών της ΕΕ. Δεύτερον, ως βουλευτής από την Ιρλανδία χαίρομαι πραγματικά πάρα πολύ διότι οι εργαζόμενοι της Dell που απολύθηκαν έχουν τώρα τουλάχιστον μια ευκαιρία να κοιτάξουν μπροστά και να κάνουν σχέδια για το μέλλον. Όπως όμως είπε ο κ. Kelly, είναι πολύ σημαντικό να εξασφαλιστεί ότι τα προγράμματα ή οι κύκλοι εκπαίδευσης που θα εφαρμοστούν θα καλύπτουν ακριβώς τις ανάγκες των εργαζομένων και ότι σαφής στόχος κάθε ενίσχυσης θα πρέπει να είναι η δυνατότητα επιστροφής στην αγορά εργασίας ή δημιουργίας μιας ιδιόκτητης επιχείρησης.

Τέλος, θα ήθελα να αναγνωρίσω τον ρόλο του Κοινοβουλίου στην έγκριση των πόρων για τους εργαζομένους της Dell. Παρά το γεγονός ότι απόψε εθίγησαν εδώ ορισμένα πολύ σοβαρά ζητήματα, δεν κρατήσαμε τους εργαζομένους σε ομηρία και εγκρίναμε την αίτηση για τα 14,8 εκατ. ευρώ. Η Επιτροπή πρέπει όμως να εξασφαλίσει ότι θα υπάρχει

συνοχή στην κοινοτική βιομηχανική πολιτική και ότι ο κοινοτικός προϋπολογισμός δεν θα χρησιμοποιείται για να αυξάνεται η αξία των μετοχών σε ορισμένες εταιρείες τη στιγμή που θα την πληρώνουν οι εργαζόμενοι της ΕΕ.

Marije Cornelissen, εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE. – (NL) Η αίτηση της Ιρλανδίας για ευρωπαϊκούς πόρους για όσους έμειναν άνεργοι αφοδού η εταιρεία Dell έκλεισε το εργοστάσιό της στην Ιρλανδία έθεσε ορισμένα ζητήματα στα οποία πρέπει να δοθεί απάντηση.

Το γεγονός ότι μια εταιρεία σαν τη Dell έκλεισε ένα εργοστάσιό της σε μια χώρα και άνοιξε ένα άλλο σε μια άλλη είναι καταρχήν αποτέλεσμα των φυσιολογικών δυνάμεων της αγοράς. Όμως τα διάφορα είδη κρατικής ενίσχυσης που εμπλέκονται εδώ, αλλάζουν τα πράγματα. Η Dell εγκαταστάθηκε πριν από μερικά χρόνια στην Ιρλανδία με τη βοήθεια κρατικών ενισχύσεων. Τώρα κατεβάζει ρολά και ανοίγει μια μονάδα στην Πολωνία, αλλά και πάλι με τη βοήθεια κρατικών ενισχύσεων. Στο μεταξύ, αντί να υπάρχει ένα κοινωνικό πρόγραμμα για τους ιρλανδούς εργαζομένους που θα το χρηματοδοτήσει η Dell, οι άνθρωποι αυτοί καταφεύγουν στο Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση. Κατά τη γνώμη μου αυτό δείχνει μια σοβαρή ασυνέπεια στη βιομηχανική πολιτική και την πολιτική για την απασχόληση. Σε τελευταία ανάλυση, πόσες θέσεις εργασίας δημιουργήθηκαν με όλη αυτήν την κρατική ενίσχυση που η Ιρλανδία, η Πολωνία και η Ευρωπαϊκή Ένωση προσέφερε στη Dell;

Το ερώτημα είναι, επομένως, πώς θα εξασφαλίσουν από κοινού η Επιτροπή και τα κράτη μέλη τη συνέπεια της πολιτικής τους; Ακόμα, πώς μπορούμε να εξασφαλίσουμε ότι το Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση θα υποστηρίξει τις προσπάθειες που κάνει μια επιχείρηση για το καλό των εργαζομένων της και όχι τη μαζική αντικατάστασή τους;

Ilda Figueiredo, εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL. – (PT) Κύριε Πρόεδρε, ανέκαθεν υποστηρίζαμε ότι η πολιτική της ΕΕ σχετικά με τη μετεγκατάσταση των επιχειρήσεων πρέπει να αναθεωρηθεί και ανέκαθεν πιστεύαμε ότι το Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση είναι απλά μια παρηγοριά για τους εργαζομένους, που είναι τα θύματα των στρατηγικών των πολυεθνικών ή της απουσίας μιας κατάλληλης βιομηχανικής πολιτικής που θα εστιάζει στην παραγωγή και σε καλές θέσεις εργασίας με δικαιώματα. Ως εκ τούτου συνηγορούμε υπέρ νέων πολιτικών για την κοινωνική ανάπτυξη και πρόοδο.

Πιστεύουμε όμως επίσης ότι οι ιρλανδοί εργαζόμενοι δεν πρέπει να δεχτούν διπλό χτύπημα από τη στρατηγική του κέρδους και του κοινωνικού ντάμπινγκ που εφαρμόζει η πολυεθνική εταιρεία Dell, η οποία έκλεισε στην Ιρλανδία και έλαβε ενίσχυση για να εγκατασταθεί στην Πολωνία.

Για τον λόγο αυτόν υποστηρίζουμε την παρούσα έκθεση.

Θέλουμε ωστόσο ορισμένες απαντήσεις από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή όσον αφορά το μέλλον. Θέλουμε ριζική αλλαγή των πολιτικών, αποτελεσματικό έλεγχο των ενισχύσεων που δίδονται σε πολυεθνικές εταιρείες, μια πραγματική βιομηχανική πολιτική και σταθερές επενδύσεις για τη δημιουργία θέσεων εργασίας με δικαιώματα.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα πρώτα απ' όλα να εκφράσω τις ειλικρινείς ευχαριστίες μου προς την Επιτροπή για την παροχή αυτών των γενναιόδωρων πόρων για τους άνεργους της Dell. Ειδικότερα, θα ήθελα να καλωσορίσω τον Gerry και τον Denis που βρίσκονται απόψε μαζί μας.

(EN) Χωρίς αμφιβολία, πρέπει να αναγνωρίσουμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση και ειδικά στην Επιτροπή τη στήριξη που παρέχει στους εργαζομένους της Dell και θα ήθελα της εκφράσω την εκτίμησή μου, όπως και σε πρώην συναδέλφους, δύο εκ των οποίων, η Marian Harkin και ο Brian Crowley, βρίσκονται απόψε εδώ, καθώς και στον άμεσο προκάτοχό μου Colm Burke που εισηγήθηκε τον περασμένο Μάιο αυτό το ποσόν.

Η Επιτροπή προέβη σε δύο μεγάλες αλλαγές που είναι πολύ σημαντικές για εμάς: τη μείωση της χρηματοδότησης 50/50 σε 35 για την εθνική κυβέρνηση και 65 από την Επιτροπή και τη μείωση των μεγεθών από 1 000 σε 500, πράγμα που ελπίζουμε ότι θα επιτρέψει σε εύθετο χρόνο και τη χρηματοδότηση για τους εργαζομένους της Waterford Crystal και της SR Technics.

Υπάρχουν δύο περιοριστικοί όροι που θα ήθελα να προσθέσω. Ο ένας είναι πως το χρονικό διάστημα των δύο ετών πρέπει να αυξηθεί στα τρία διότι πολλοί άνθρωποι θα κάνουν μαθήματα για πτυχίο του τρίτου επιπέδου εκπαίδευσης που συνήθως διαρκούν τρία έτη. Ο δεύτερος είναι ότι η ημερομηνία έναρξης δεν πρέπει να είναι η ημερομηνία υποβολής της αίτησης, αλλά η ημερομηνία υπογραφής εδώ στο Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

Εκτός από τα παραπάνω, υπάρχουν δύο ακόμα σημεία στα οποία θέλω να αναφερθώ. Οι άνθρωποι αισθάνονται μεγάλη ευγνωμοσύνη γι' αυτά που έγιναν. Προσφέρατε ελπίδα εκεί που υπήρχε απελπισία. Δείξατε αλληλεγγύη και όχι αδιαφορία και τα κονδύλια αυτά θα χρησιμοποιηθούν σωστά, και δεν έχω καμία αμφιβολία ότι ασφαλώς είναι τα καλύτερα κονδύλια και η καλύτερη χρηματοδότηση που δόθηκε ποτέ από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Σας ευχαριστώ πραγματικά πάρα πολύ.

Frédéric Daerden (S&D). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, τέθηκαν πολλά ζητήματα, αλλά η χρησιμοποίηση του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση μου δημιουργεί δύο συναισθήματα.

Πρώτον, χαίρομαι για την ύπαρξή του. Οι ευρωπαίοι εργαζόμενοι πρέπει να ξέρουν πως η Ευρώπη είναι εδώ γι' αυτούς σε δύσκολους καιρούς σαν αυτούς που περνάμε σήμερα. Δεύτερον, χαίρομαι διότι επαινέθηκε το Βέλγιο για την ποιότητα της συνεργασίας μεταξύ των κοινωνικών εταίρων του κατά την προετοιμασία του θέματος αυτού.

Δυστυχώς έχω και ορισμένες ανησυχίες για τον τρόπο λειτουργίας του EGAF. Πρώτον, η επιτυχία του αντικατοπτρίζει μια δύσκολη οικονομική κατάσταση στην Ευρώπη με συνέπειες για την κοινωνία που μας είναι περισσότερο από οικείες.

Δεύτερον, στην περίπτωση της Dell τέθηκε υπό αμφισβήτηση η συνεκτικότητα του ταμείου με άλλα μέσα ενίσχυσης. Ως προς αυτό υποστηρίζω πλήρως όσα είπε προηγουμένως η συνάδελφος κ. Berès.

Τέλος, όσον αφορά τον προϋπολογισμό, οι πιστώσεις πληρωμών για την εκτέλεση των χορηγήσεων από το ταμείο αυτό πρέπει να μεταφέρονται από άλλες θέσεις του προϋπολογισμού και από όσα γνωρίζω, πρέπει να μεταφέρονται συστηματικά από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο. Μολονότι αυτό κατέστη δυνατό εξαιτίας της αναλογίας πληρωμών των διαρθρωτικών ταμείων που δεν είναι τόσο υψηλή όσο θα θέλαμε, τα διαρθρωτικά ταμεία πρέπει να χρησιμοποιούνται για τον σκοπό για τον οποίο δημιουργήθηκαν.

Τελειώνοντας ζητώ να εξεταστεί με προσοχή η χρηματοδότηση του EGAF και έχω την αίσθηση ότι η Επιτροπή κάνει μια παραχώρηση, αν όχι για να δώσει άμεσα στο EGAF μια πλήρη χρηματοδοτική βάση ίση με αυτή των άλλων ταμείων, τουλάχιστον όμως για να εξασφαλίσει ότι αυτό δεν θα χρηματοδοτείται πλέον μόνο σε βάρος των κοινωνικών διαρθρωτικών ταμείων.

Ivo Belet (PPE). – (NL) Θα ήθελα να κάνω μια σύντομη επικοινωνιακή παρατήρηση για τα διαρθρωτικά αποτελέσματα του ταμείου. Φυσικά, είμαστε ιδιαίτερα ευτυχείς για τα σχέδια που συζητούνται σήμερα και αναμένεται να εγκριθούν αύριο. Σε όλα όμως υπάρχουν περιθώρια βελτίωσης και αυτός είναι ο λόγος για τη σύντομη παρατήρησή μου.

Κυρίες και κύριοι, ορισμένες φορές το ταμείο ξεπερνάει τα όρια για τον απλό λόγο ότι η διαδικασία είναι υπερβολικά πολύπλοκη, κύριε Επίτροπε. Βασικά ο κύριος σκοπός του ταμείου είναι να λαμβάνουν γρήγορα υποστήριξη και βοήθεια για να βρουν μια νέα θέση εργασίας οι εργαζόμενοι που πλήττονται και χάνουν τη δουλειά τους. Αυτό δεν λειτουργεί πάντα σήμερα, καθώς δεν είμαστε σε θέση να ενεργήσουμε αρκετά γρήγορα, και αυτό είναι ιδιαίτερα ενοχλητικό ιδίως για τους πιο ηλικιωμένους εργαζομένους. Πράγματι, η στήριξη και η ανακούφιση των ατόμων που χάνουν τη δουλειά τους απαιτούν μια ταχεία και σταθερή προσέγγιση που αυτή τη στιγμή λείπει εντελώς.

Επιπροσθέτως, το Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση πάσχει από έλλειψη ευελιξίας και αν κάποιος έχει απολυθεί και είναι αρκετά άτυχος ώστε να προέρχεται από επιχείρηση που δεν περιλαμβάνεται στον κατάλογο, απλά δεν θα είναι επιλέξιμος για ενίσχυση. Καθημερινά αντιμετωπίζουμε τέτοιες ιστορίες εργαζομένων που αν και πληγεί, δεν είναι επιλέξιμοι, και καταβάλλουμε μεγάλες προσπάθειες – εφόσον είναι τόσο πολύπλοκο – για να τους εξηγήσουμε γιατί δεν γίνεται αυτό.

Κατά την άποψή μου πρέπει να βρεθεί το συντομότερο δυνατό μια πρακτική λύση γι' αυτό, κύριε Επίτροπε, και χρειαζόμαστε μια πολύ πιο γρήγορη προσέγγιση, καθώς και – αν είναι δυνατόν – ένα σχήμα που θα μας δώσει τη δυνατότητα να υιοθετήσουμε μια μέθοδο εργασίας με επίκεντρο τα κονδύλια. Κατά τη γνώμη μου πρέπει να γίνουν ενέργειες για το θέμα αυτό κατά τις εβδομάδες και τους μήνες που θα ακολουθήσουν.

Markus Pieper (PPE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, το Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση βοηθάει ανθρώπους να αποκτήσουν περαιτέρω εκπαίδευση και προσόντα. Αυτή είναι η κοινωνική πλευρά της Ευρώπης, και είναι μια καλή πλευρά. Όμως η Επιτροπή εξέτασε και τις ενισχύσεις που δόθηκαν στη Dell στην Πολωνία ως προς τη συμμόρφωσή τους με τους κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις. Ενέκρινε κρατική ενίσχυση από την Πολωνία προς τη Dell ύψους 54 εκατ. ευρώ, καθώς η βοήθεια αυτή υποτίθεται ότι εξυπηρετεί και την περιφερειακή οικονομική στήριξη.

Αυτό εγείρει το αρχικό ερώτημα αν πρέπει πραγματικά να έχουμε ανταγωνισμό μεταξύ μας στην Ευρώπη όσον αφορά το δημόσιο χρήμα. Η απάντηση είναι «όχι»! Πρέπει να τροποποιήσουμε τους κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις έτσι ώστε να μην καταβάλλονται πλέον επιδοτήσεις για μετεγκαταστάσεις, ούτε και από τα κράτη μέλη.

Θέλω να απευθύνω άλλη μία ερώτηση απευθείας στον Επίτροπο: Περιλαμβάνονται στα 54 εκατ. ευρώ της Πολωνίας για τη Dell και χρήματα από τα ευρωπαϊκά διαρθρωτικά ταμεία; Κύριε Επίτροπε, γιατί η Επιτροπή δεν τοποθετήθηκε με σαφήνεια για το συγκεκριμένο θέμα; Καλώ την Επιτροπή να πάρει πραγματικά σοβαρά το καθήκον της να διεξάγει

ελέγχους σύμφωνα με τους κανονισμούς των διαρθρωτικών ταμείων. Δεν πρέπει να καταβάλλονται ευρωπαϊκοί πόροι για μετεγκαταστάσεις επιχειρήσεων εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η απάντηση που μας δώσατε σήμερα, κύριε Επίτροπε, ήταν μια υπεκφυγή. Κρύβεστε πίσω από τις εκθέσεις της πολωνικής κυβέρνησης. Όμως δεν εξετάσατε άμεσα εάν τηρήθηκε πραγματικά ο κανονισμός των ευρωπαϊκών διαρθρωτικών ταμείων.

Ας αποκτήσουμε επιτέλους διαφάνεια και ας δημοσιοποιούμε κάθε επιμέρους επιδότηση από τα διαρθρωτικά ταμεία όπως γίνεται στη γεωργική πολιτική. Αυτός είναι ο μόνος τρόπος με τον οποίο θα μπορέσουμε πραγματικά να αποκτήσουμε εμπιστοσύνη στη διαρθρωτική πολιτική της Ευρώπης. <BRK>

Csaba Őry (PPE). – (HU) Θυμάμαι πολύ καλά την περίοδο κατά την οποία συστήσαμε αυτό το Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση, και ακόμα και τότε κάναμε ατέρμονες συζητήσεις λέγοντας ότι αυτό θα ήταν καλή ιδέα εάν, αντί να μετριάξει τις απώλειες, η βοήθεια του ταμείου αξιοποιούταν για να βοηθήσει τους απολυμένους εργαζομένους ενθαρρύνοντας έτσι τρόπον τινά τις επιχειρήσεις να επωφελούνται δεόντως από τη διευκόλυνση της μετεγκατάστασης, έτσι ώστε το ταμείο να καλύπτει τις δαπάνες των χαμένων μερών.

Η περίπτωση της Dell είναι χαρακτηριστική γι' αυτό διότι η εμπειρία μας δείχνει ότι αυτό, αντί να μετριάξει τις απώλειες και να δείχνει αλληλεγγύη, φαίνεται να λειτουργεί ως κίνητρο, αφού η Dell λαμβάνει ενίσχυση και για να κάνει απολύσεις και για τη μετεγκατάστασή της. Επομένως εδώ έχουμε απλά να κάνουμε με έλλειψη σωστού συντονισμού των ευρωπαϊκών ταμείων. Το Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση είναι μέρος της πολιτικής ανταγωνισμού και των διαρθρωτικών ταμείων. Δεν έχει νόημα και δεν έχει κανένα απολύτως όφελος, για να μη μιλήσουμε για το ότι είναι αντίθετο προς τους σκοπούς του ταμείου, το να χρησιμοποιούμε αυτούς τους πόρους με μη συμβατό τρόπο, χωρίς κανενός είδους συντονισμό. Ως εκ τούτου θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή της Επιτροπής στο γεγονός ότι πρέπει να εξετάσει πώς θα αξιοποιεί τους ευρωπαϊκούς δημόσιους πόρους με συντονισμένο τρόπο σε αντίστοιχες περιπτώσεις προκειμένου να αποφευχθεί ανάλογη σύγχυση στο μέλλον.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, η οικονομική και χρηματοπιστωτική κρίση έπληξε και θα συνεχίσει να πλήττει σοβαρά και τη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα και τη ναυπηγική βιομηχανία. Η Galați, η πόλη από την οποία κατάγομαι, επλήγη από την απώλεια χιλιάδων θέσεων εργασίας στη μεταλλουργία και στα ναυπηγεία.

Η χρησιμοποίηση του Ταμείου Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση είναι μια βραχυπρόθεσμη και μεσοπρόθεσμη λύση για την υποστήριξη των εργαζομένων που βρίσκονται σε δύσκολη κατάσταση αφού έχασαν τις θέσεις εργασίας τους. Θα ήθελα να υπογραμμίσω την ανάγκη πραγματοποίησης επενδύσεων για τον εκσυγχρονισμό των επιχειρήσεων του τομέα της βαριάς βιομηχανίας προκειμένου αυτές να μπορέσουν να μειώσουν μελλοντικά τα επίπεδα της μόλυνσης που προκαλούν. Αυτό θα μας επιτρέψει να διατηρήσουμε θέσεις εργασίας προστατεύοντας έτσι μακροπρόθεσμα τους εργαζομένους.

Brian Crowley (ALDE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, όπως και οι συνάδελφοί μου θέλω και εγώ να ευχαριστήσω τον Επίτροπο και τον εισηγητή για το έργο τους στο ζήτημα αυτό. Η Επιτροπή ασφαλώς θα θυμάται ότι τον Ιανουάριο εγώ και ένας πρώην συνάδελφός μου, ο Colm Burke, συναντηθήκαμε για να προσπαθήσουμε να δρομολογήσουμε την κινητοποίηση του Ταμείου Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση για τους εργαζομένους της Dell.

Πιστεύω ότι οι κινήσεις αυτές αποτελούν σαφή ένδειξη των προσπαθειών μας σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά την προτεραιότητα που δίνουμε στους ανθρώπους, διασφαλίζοντας ότι οι άνθρωποι βρίσκονται στο επίκεντρο των πολιτικών, προσπαθώντας να εξασφαλίσουμε ότι προστατεύονται οι ζωές τους, καθώς και ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση μπορεί να αντιδρά γρήγορα όταν υπάρχουν προβλήματα ή δυσκολίες.

Σε προσωπικό επίπεδο θα ήθελα να ευχαριστήσω τον Επίτροπο προσωπικά για την ενεργό ενασχόλησή του με το θέμα όχι μόνο εδώ στο Κοινοβούλιο ή μαζί με εμένα προσωπικά, αλλά και για το γεγονός ότι πήγε στο Limerick και συνάντησε τους εργαζομένους.

Και θα ήθελα να πω σε άλλους συναδέλφους που κατά καιρούς επιχειρούν να δημιουργήσουν μια εσφαλμένη αντίληψη για άλλα ζητήματα ότι το Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση, παρ' όλα τα ελαττώματά του, είναι ένα από τα θετικά της Ευρωπαϊκής Ένωσης και θα πρέπει να ενθαρρύνουμε την ανάπτυξη και την ευημερία του και, το σημαντικότερο, να καταφύγουμε στην παλιά ρήση: αν δώσεις ένα ψάρι σε έναν άνθρωπο, του προσφέρεις φαγητό για μια ημέρα· αν του μάθεις να ψαρεύει, θα μπορεί να φροντίζει ο ίδιος για το φαγητό του για ολόκληρη τη ζωή του. Το Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση μας επιτρέπει να κάνουμε ακριβώς αυτό.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να επιστρέψω στη δεύτερη δήλωση του Επιτρόπου Špidla. Είπε ότι δεν μπορούμε να επηρεάσουμε τις αποφάσεις των επιχειρήσεων. Αυτό απλά δεν είναι αλήθεια. Ασφαλώς και επηρεάζουμε τις αποφάσεις των επιχειρήσεων, καταβάλλοντας επιδοτήσεις, παρέχοντας πληρωμές από τα ευρωπαϊκά διαρθρωτικά ταμεία και καταβάλλοντας ενισχύσεις.

Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο συζήτησε το Κοινοβούλιο το θέμα των μετεγκαταστάσεων στο πλαίσιο των διαπραγματεύσεων για τον κανονισμό. Τελικά όμως το Κοινοβούλιο υποχώρησε με την Ομάδα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες) δυστυχώς να ψηφίζει και αυτή υπέρ, κύριε Píeper, και θέσπισε μόνο πέντε χρόνια στον κανονισμό των διαρθρωτικών ταμείων, διάστημα που είναι σίγουρα κάθε άλλο παρά αρκετό δεδομένης της κλίμακας των επιδοτήσεων. Η Ομάδα των Πρασίνων/Ευρωπαϊκή Ελεύθερη Συμμαχία ήταν η μόνη Ομάδα που είχε πει τότε ότι χρειαζόμαστε τουλάχιστον δέκα χρόνια για το τμήμα του κανονισμού που ανέφερε ο Επίτροπος και αφορά την επιστροφή εκ μέρους των εταιρειών που φεύγουν. Το μόνο που μπορώ να πω εδώ είναι πως η περίπτωση αυτή δείχνει ότι η Ομάδα των Πρασίνων/Ευρωπαϊκή Ελεύθερη Συμμαχία είχε δίκιο.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, με την κινητοποίηση του Ταμείου Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση η Ευρωπαϊκή Ένωση αντιμετωπίζει για άλλη μια φορά από κοινού οικονομικές δυσκολίες. Αυτή τη φορά πρόκειται για δυσκολίες που οφείλονται σε διαρθρωτικές αλλαγές στο παγκόσμιο εμπόριο. Όπως και στη χρηματοπιστωτική κρίση, μόνο η ενιαία δράση μπορεί να είναι αποτελεσματική για την καταπολέμηση των αποτελεσμάτων της παγκοσμιοποίησης.

Χάρη στους χρηματοδοτικούς πόρους που χορηγήθηκαν σε ανθρώπους που έχασαν τη δουλειά τους, δόθηκε τόσο στους βέλγους εργάτες της κλωστοϋφαντουργίας όσο και στους εργαζομένους στο εργοστάσιο της Dell στην Ιρλανδία μια άμεση ευκαιρία επανακατάρτισης και ανεύρεσης νέας εργασίας. Σκοπός του ταμείου είναι επίσης η προώθηση της επιχειρηματικότητας και της αυτοαπασχόλησης. Η στήριξη αυτή σε συγκεκριμένους κλάδους σε διάφορες χώρες είναι η κατεξοχήν έκφραση της κοινωνικής αλληλεγγύης εντός της ΕΕ.

Είναι γεγονός ότι η Dell, που δικαιολόγησε τη μεταφορά της παραγωγής της από την Ιρλανδία με την ανάγκη να βρει μια χώρα με μικρότερο κόστος παραγωγής, βρήκε μια τέτοια χώρα, που βρίσκεται όμως εντός των συνόρων της ΕΕ, αφού η Dell βρήκε μια τοποθεσία στην Πολωνία, στην πόλη Λόδζ. Η περιοχή του Λόδζ βρίσκεται σε δύσκολη κατάσταση όσον αφορά τα επίπεδα της απασχόλησης και το εργοστάσιο της Dell δημιούργησε περίπου 2 000 νέες θέσεις εργασίας. Η επένδυση αυτή θα έχει αξιοσημείωτη επίδραση στη βελτίωση της κατάστασης στο Λόδζ και τα περίχωρά του και θα αυξήσει τον ρυθμό ανάπτυξης σε ολόκληρο το βοεβοδάτο.

Pervenche Berès, συντάκτρια. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να καθησυχάσω τον συνάδελφο κ. Crowley. Κανένα μέλος της Επιτροπής Απασχόλησης και Κοινωνικών Υποθέσεων δεν αμφισβήτησε την αποτελεσματικότητα και τη χρησιμότητα του Ταμείου Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση. Απλά πιστεύουμε ότι μπορεί να χρησιμοποιηθεί καλύτερα.

Θα ήθελα επίσης να επανέλθω σε ένα από τα σχόλια του Επιτρόπου, που μας είπε προ ολίγου ότι πρέπει να αποφευχθεί η «αγορά χορήγησης πόρων». Αυτό ακριβώς είναι το πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε σήμερα.

Καθώς, όπως φαντάζομαι, θα προετοιμάζεστε για την μεταβίβαση της ευθύνης για το ζήτημα αυτό, τι θα πείτε στον επόμενο Επίτροπο που θα είναι αρμόδιος για το Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση; Διότι μπορούμε να δούμε καθαρά στην περίπτωση της Dell ότι υπάρχει κίνδυνος στρέβλωσης της διαδικασίας και κατάχρησης κοινοτικών πόρων και των αδειών που εκχωρούνται στο πλαίσιο της πολιτικής του ανταγωνισμού. <BRK>

Vladimír Špidla, μέλος της Επιτροπής. – (CS) Κυρίες και κύριοι, κατά τη γνώμη μου η συζήτηση μπορεί καταρχήν να χωριστεί σε δύο παράλληλα μέρη. Το πρώτο λέει πως το Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση ναι μεν λειτουργεί, αλλά υπάρχουν λόγοι βελτιστοποίησης της χρησιμοποίησής του. Αναφέρθηκε το θέμα του χρόνου, μολοντί κατά τη γνώμη μου το θέμα διογκώθηκε κάπως εξαιτίας του γεγονότος ότι τα κράτη μέλη μπορούν να αντιδράσουν άμεσα και να πάρουν πίσω τις δαπάνες. Παρ' όλα αυτά πιστεύω ότι πρόκειται για ένα ζήτημα που απαιτεί διάλογο και ότι είναι επίσης ανάγκη να αναζητήσουμε μια λύση προς την κατεύθυνση αυτή.

Τέθηκε επίσης το θέμα των επιμέρους θέσεων του προϋπολογισμού. Είναι αλήθεια ότι όταν δημιουργήθηκε το ταμείο, αυτό δεν ήταν εκ των πραγμάτων δυνατό. Ωστόσο το ταμείο μπορεί να λειτουργήσει κατ' αυτόν τον τρόπο. Κατά τη γνώμη μου είναι, επομένως, ανάγκη να υποβάλλονται όλα τα ερωτήματα που μπορούν να υποβάλλονται και όπου είναι ενδεδειγμένο, να βρεθεί μια καλύτερη λύση γι' αυτά από εκείνες που έχουμε βρει μέχρι τώρα. Ωστόσο κανένα από τα επιχειρήματα αυτά δεν θέτει υπό αμφισβήτηση τη θεμελιώδη αρχή ότι σε καιρούς κρίσεων το ταμείο λειτουργεί και προσφέρει πραγματική βοήθεια.

Το δεύτερο θέμα που τέθηκε στη συζήτηση είναι πολύ πιο περίπλοκο. Πρόκειται για το θέμα της μετεγκατάστασης, το θέμα των ενδεχομένων ανταγωνιστικών επιδοτήσεων και μια σειρά άλλων ζητημάτων που σχετίζονται με αυτές και είναι εξαιρετικά πολύπλοκα. Κατά τη γνώμη μου είναι σωστό να τίθενται αυτά τα θέματα και μάλιστα βάσει μιας ενδελεχούς κατανόησης των γεγονότων, θα ήθελα δε να αναφέρω μερικά στοιχεία που αφορούν την περίπτωση της Dell, καθώς και ορισμένες από τις σκέψεις μας για το όλο πρόβλημα.

Το πρώτο στοιχείο είναι ότι, αντίθετα με την κρατούσα άποψη, το μισθολογικό κόστος ανά μονάδα παραγωγής είναι, σύμφωνα με τον ΟΟΣΑ, σημαντικά υψηλότερο στην Πολωνία από ό,τι στην Ιρλανδία. Επομένως το μισθολογικό κόστος στην Πολωνία δεν είναι χαμηλότερο, αλλά υψηλότερο από ό,τι στην Ιρλανδία. Αυτό είναι ένα στοιχείο που πρέπει να λάβουμε υπόψη διότι η συναγωγή συμπερασμάτων από άμεσες συγκρίσεις δεν αποτελεί αξιόπιστη μέθοδο για πολύπλοκες καταστάσεις. Θα ήθελα να υπογραμμίσω ότι αν θέλουμε να συζητούμε τα ζητήματα αυτά, πρέπει να εμβαθύνουμε πολύ περισσότερο, τουλάχιστον όσον αφορά ορισμένες πτυχές των ζητημάτων.

Το δεύτερο θέμα είναι η ίδια η περίπτωση της Dell. Είναι αλήθεια ότι η Dell άρχισε τις δραστηριότητές της στο Limerick το 1991, δηλαδή πριν από 18 χρόνια. Είναι επίσης αλήθεια ότι δεν έχει καταγραφεί η χορήγηση κάποιου είδους ενίσχυσης για τη λειτουργία της από κάποιο ευρωπαϊκό ταμείο. Δεν υπάρχουν πληροφορίες γι' αυτό, μολονότι δεν μπορώ να αποκλείσω την πιθανότητα να έλαβε η επιχείρηση αυτή ενίσχυση από τα περιφερειακά ταμεία γιατί εκείνη την εποχή, το 1990, δεν υπήρχαν υποχρεώσεις ή μέθοδοι που θα μας έδιναν τη δυνατότητα να λάβουμε αυτές τις πληροφορίες. Είναι επίσης γεγονός ότι η απόφαση μετεγκατάστασης στο Łódź ελήφθη από την Dell το 2007. Είναι επίσης γεγονός ότι τα χρήματα που χρησιμοποιήθηκαν ως κρατική ενίσχυση είναι χρήματα της Πολωνίας και ότι η ενίσχυση αυτή κοινοποιήθηκε τον Δεκέμβριο του 2007. Ως εκ τούτου δεν συμπεριλαμβάνονται πόροι από τα ευρωπαϊκά διαρθρωτικά ταμεία. Στην προκειμένη περίπτωση – και αυτό δεν ισχύει για όλες τις περιπτώσεις αλλά για εκείνες που ξεπερνούν τα 50 εκατ. ευρώ, πράγμα που συμβαίνει εδώ – διεξάγεται μια πολύ διεξοδική αξιολόγηση που λαμβάνει υπόψη και θέματα της αγοράς εργασίας. Το συμπέρασμα της Επιτροπής ήταν ότι δεν συνδέονται αυτές οι δύο λειτουργίες, που απέχουν τόσο πολύ χρονικά μεταξύ τους. Αυτό όμως δεν σημαίνει τίποτα και δεν θέτει με κατά κανένα τρόπο υπό αμφισβήτηση το γεγονός ότι τα θέματα που αφορούν τη χρήση ευρωπαϊκών πόρων πρέπει να συζητούνται επανειλημμένως και διεξοδικά επί τη βάση των νέων πληροφοριών μας και ότι είναι αναμφίβολα σωστό να εξασφαλιστεί ένα υψηλότερο επίπεδο συνοχής. Κατά τη γνώμη μου, η περίπτωση της Dell υπήρξε μια καλή αφετηρία και θα πρέπει σίγουρα να συνεχίσουμε αυτήν τη συζήτηση.

Κυρίες και κύριοι, θα ήθελα να σας ευχαριστήσω για τη συζήτηση αυτή και για την ευκαιρία να εξετάσω μαζί σας ορισμένες πτυχές που αφορούν τη χρησιμοποίηση του Ταμείου Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση. Τελειώνοντας θα ήθελα απλά να δηλώσω ότι στο πλαίσιο των πολιτικών μας υπάρχει ασφαλώς κίνδυνος να χρησιμοποιούνται πόροι με τρόπους που δεν είναι κατάλληλοι ή δεν είναι οι καλύτεροι και ότι αυτός ο εγγενής κίνδυνος θα υπάρχει πάντα στις πολιτικές μας καθώς αυτές εξελίσσονται. Επομένως εναπόκειται σε μας να το θυμόμαστε αυτό και να έχουμε το θάρρος να εξετάζουμε από νέα σκοπιά αρχές που έχουν εδραιωθεί εδώ και καιρό, και να αλλάζουμε αυτές τις παλαιές, καθιερωμένες εδώ και καιρό, και ίσως και απαρχαιωμένες, μεθόδους όταν βρίσκουμε θεωρητικές και τεχνικές λύσεις και πολιτική συναίνεση. <BRK>

Reimer Böge, εισηγητής. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να επαναλάβω ότι στη συνεργασία μεταξύ της Επιτροπής Προϋπολογισμών και της Επιτροπής Απασχόλησης και Κοινωνικών Υποθέσεων κατά τους τελευταίους μήνες προσπαθήσαμε να θέσουμε όσο γίνεται πιο γρήγορα σε λειτουργία τις διαδικασίες βάσει μιας γνωμοδότησης της Επιτροπής Απασχόλησης – που ως γνωστόν συνέστησε ειδική ομάδα εργασίας για τον σκοπό αυτόν – προκειμένου να διαθέσουμε το συντομότερο, μετά από προσεκτική εξέταση, τους πόρους προς το συμφέρον των εν λόγω εργαζομένων και των μελών των οικογενειών τους.

Δεύτερον, θα ήθελα να πω ότι στο πλαίσιο της εξέτασης του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και των νέων μέσων, στο πλαίσιο της επανεξέτασης και αναθεώρησης του προϋπολογισμού, πρέπει να εξετάσουμε και τη λειτουργία και την προστιθέμενη αξία του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση, όπως όλα τα άλλα μέσα, ιδίως δε όσον αφορά τα αποτελέσματά του στη διαχείριση και την αλληλεπίδραση των θεσμικών οργάνων σε εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο. Πρέπει να αναλογιστούμε πώς μπορεί ενδεχομένως να διαμορφωθεί καλύτερα αυτή η αλληλεπίδραση με το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο (ΕΚΤ). Για τον λόγο αυτόν πρέπει να είμαστε ανοιχτοί σε οποιαδήποτε συζήτηση που θα μπορούσε να επιφέρει κάποια βελτίωση.

Όσον αφορά τις πηγές της χρηματοδότησης, κύριε Επίτροπε, ασφαλώς είχατε απόλυτο δίκιο από καθαρά τεχνική άποψη σε όσα είπατε για τις πιστώσεις πληρωμών. Τελικά όμως θα ήθελα η γενική εικόνα των υποχρεώσεων και των πληρωμών βάσει του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου να αυτή που συμφωνήσαμε όσον αφορά τα συνολικά αριθμητικά μεγέθη, τόσο για τα διαρθρωτικά ταμεία όσο και για το ΕΚΤ. Δεν είναι δυνατό να παραμένουν ενδεχομένως αναξιοποίητοι κάποιοι πόροι εξαιτίας της ελλιπούς εφαρμογής, προβλημάτων στα συστήματα ελέγχου και διαχείρισης και της καθυστερημένης υλοποίησης αυτών των ταμείων, και να παίρνουμε στη συνέχεια κάθε χρόνο μέρος αυτών των χρημάτων για να χρηματοδοτήσουμε πρόσθετα προγράμματα σαν αυτό. Αυτό δεν είναι προς το συμφέρον του εντολέα.

Για την ώρα θα λάβουμε υπόψη αυτά που είπατε για τα θέματα που αφορούν τους κανόνες κρατικής ενίσχυσης. Ασφαλώς έχουμε θέσει παρόμοιες ερωτήσεις σε άλλο πλαίσιο, σχετικά με τη Nokia στο Bochum και τη μετεγκατάστασή της στη Ρουμανία. Παρ' όλα αυτά πρέπει να πω ότι εδώ είναι αναγκαίο να εξετάσουμε πολύ προσεκτικά ποια είναι η αλληλεπίδραση μεταξύ της Επιτροπής και των υποχρεώσεων αναφοράς των κρατών μελών.

Μερικές φορές έχω την εντύπωση ότι όταν πρόκειται για τα θέματα αυτά, τα πράγματα εξελίσσονται όπως περίπου όταν ελέγχουμε τις αλιευτικές ποσοστώσεις: η κάθε πλευρά επιρρίπτει σε κάποιο βαθμό την ευθύνη στην άλλη και τελικά δεν προκύπτει ένα αποτελεσματικό σύστημα. Θα συνεχίσουμε τις ενέργειές μας και θα παρακολουθούμε επίσης με προσοχή αυτά τα θέματα σε παρόμοιες καταστάσεις και θα επιμεινουμε ώστε η Επιτροπή να ενεργεί σύμφωνα με τους κανονισμούς και τους κανόνες που θεσπίσαμε το 2007.

Τελειώνοντας σας παρακαλώ όλους να ψηφίσετε αύριο υπέρ αυτής της κινητοποίησης του Ταμείου Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση.

Πρόεδρος. – Η συζήτηση έληξε. Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί την Τετάρτη 25 Νοεμβρίου 2009.

Γραπτές δηλώσεις (άρθρο 149)

Iosif Matula (PPE), γραπτώς. – (RO) Κύριε Πρόεδρε, υποστηρίζω την έκθεση του συναδέλφου μου κ. Boge διότι πιστεύω ότι πολλοί ευρωπαίοι εργαζόμενοι που έχασαν τις θέσεις τους χρειάζονται βοήθεια, και από τα κοινοτικά ταμεία. Το 2009 δόθηκαν περισσότερα από 37 εκατ. ευρώ σε 10 275 εργαζομένους, ποσόν που πόρρω απέχει από το ανώτατο όριο των 500 εκατ. ευρώ που προβλέπεται ετησίως γι' αυτό το ευρωπαϊκό ταμείο. Πρέπει να υπογραμμίσω ότι αυτοί οι πόροι προορίζονται για άνεργους εργαζομένους και όχι για εταιρείες. Η ΕΕ δεν πρέπει να υποστηρίζει οικονομικά τη στρατηγική εταιρειών που μετεγκαθίστανται οδηγώντας τους εργαζομένους στην ανεργία, ιδίως δε εάν η εταιρεία μεταφέρεται εκτός ΕΕ ή λαμβάνει ταυτόχρονα ενίσχυση από άλλο κράτος μέλος.

Είναι ζωτικής σημασίας να παρακολουθούμε πολύ στενά τον τρόπο με τον οποίο πραγματοποιούνται οι μετεγκαταστάσεις εταιρειών. Το βάρος του κοινωνικού κόστους εξαιτίας του κλεισίματος ή της μετεγκατάστασης εργοστασίων δεν πρέπει να μετακυλιέται στους ευρωπαίους φορολογουμένους. Ας μην ξεχνάμε ότι το ταμείο δημιουργήθηκε για να παρέχει συμπληρωματική στήριξη σε εργαζομένους που έμειναν άνεργοι συνεπεία μεγάλων διαρθρωτικών αλλαγών στον παγκόσμιο επιχειρηματικό τομέα, και μάλιστα μετά την 1η Μαΐου 2009, δηλαδή σε εκείνους που έμειναν άνεργοι συνεπεία της παγκόσμιας χρηματοπιστωτικής και οικονομικής κρίσης. Πιστεύω ότι η πρόσβαση σε ευρωπαϊκούς πόρους μπορεί να προσφέρει σημαντική βοήθεια και στα νέα κράτη μέλη δίνοντάς τους τη δυνατότητα να ξεπεράσουν δυσκολίες που προκαλούνται από την οικονομική κρίση και την προσαρμογή στην ανταγωνιστική δομή της ενιαίας ευρωπαϊκής αγοράς.

14. Η πορεία του σχεδίου δημιουργίας της ευρωμεσογειακής ζώνης ελεύθερων συναλλαγών (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τη συζήτηση της προφορικής ερώτησης του κ. Moreira, εξ ονόματος της Επιτροπής Διεθνούς Εμπορίου προς την Επιτροπή, σχετικά με την πορεία προς τη δημιουργία της ευρωμεσογειακής ζώνης ελεύθερων συναλλαγών (ΖΕΣ) έως το 2010 (Ο-0116/2009 – B7-0222/2009)

Vital Moreira, συντάκτης. – (PT) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, η ερώτηση αυτή συντάχθηκε και παρουσιάστηκε πριν μάθουμε ότι η κ. Ashton θα αποχωρήσει από την Επιτροπή όπου ήταν υπεύθυνη για θέματα εμπορίου. Παρ' όλα αυτά ελπίζουμε ότι η Επιτροπή θα είναι σε θέση να απαντήσει στην ερώτησή μας.

Όπως προαναφέρθηκε, ο τομέας αρμοδιοτήτων της είναι η σημερινή κατάσταση όσον αφορά την ευρωμεσογειακή ζώνη ελεύθερων συναλλαγών που αρχικά προβλεπόταν για το 2010.

Πράγματι, ένα από τα σχέδια που προέκυψαν από τη Διαδικασία της Βαρκελώνης, που δρομολογήθηκε τον 1955, ήταν η δημιουργία μιας ζώνης ελεύθερων συναλλαγών στην περιοχή της Μεσογείου το 2010, η οποία θα θεσπιζόταν σε περιφερειακή βάση και θα περιελάμβανε ένα δίκτυο Βορρά-Νότου και ένα δίκτυο Νότου-Νότου. Ο στόχος αυτός όμως παραμένει πολύ μακρινός και έχω τις εξής ερωτήσεις:

Θεωρεί η Επιτροπή ότι η δημιουργία ευρωμεσογειακής ΖΕΣ έως το 2010 ήταν εξαρχής ρεαλιστικός στόχος; Μπορεί η Επιτροπή να τεκμηριώσει την απάντησή της με βέβαιους λόγους;

Δεύτερον, το Κοινοβούλιο γνωρίζει ότι πρόκειται να εγκριθεί σύντομα ένας νέος ευρωμεσογειακός χάρτης πορείας, ενδεχομένως μαζί με έναν νέο μηχανισμό για τη διευκόλυνση του εμπορίου και των επενδύσεων στην περιοχή.

Θα μπορούσε η Επιτροπή να παράσχει περισσότερες λεπτομέρειες όσον αφορά τις πραγματικές πρακτικές πτυχές και συνέπειες ενός τέτοιου μηχανισμού;

Τρίτον, θα μπορούσε η Επιτροπή να αναφερθεί στη σημερινή κατάσταση της συμφωνίας του Agadir, στη συμβολή της ΕΕ για την αναδιάρθρωση αυτής της συμφωνίας και γενικότερα στη διάσταση Νότου-Νότου της Διαδικασίας της Βαρκελώνης; Ένωση για τη Μεσόγειο;

Τέταρτον, θα μπορούσε η Επιτροπή να αναφέρει, με ποιον τρόπο ενσωμάτωσε τις συστάσεις που διατυπώνονται στη μελέτη που εκπόνησε το Πανεπιστήμιο του Μάντσεστερ για την αξιολόγηση των επιπτώσεων στην αειφορία, ώστε να λάβει υπόψη κατά τις διαπραγματεύσεις την κοινωνική συνοχή και την αειφόρο ανάπτυξη, όπως προτείνεται στην εν λόγω μελέτη;

Πέμπτον, θα μπορούσε η Επιτροπή να εξηγήσει στο Κοινοβούλιο τι περιελάμβανε η επαναδιαπραγμάτευση της συμφωνίας σύνδεσης με τη Συρία, μετά το πάγωμά της το 2004;

Έκτον, θα μπορούσε η Επιτροπή να αναφερθεί στις διαπραγματεύσεις με τη Λιβύη, να εξηγήσει τους στόχους τους και να παρουσιάσει τη σημερινή κατάσταση ως προς αυτές;

Έβδομον, ορισμένες χώρες της Μεσογείου έχουν εκδηλώσει το ενδιαφέρον τους να εμβαδύνουν ή/και να διευρύνουν τις εμπορικές τους συμφωνίες με την ΕΕ.

Θα μπορούσε, καταρχάς, η Επιτροπή να ενημερώσει το Κοινοβούλιο σχετικά με αυτή τη «νέα γενιά» συμφωνιών σύνδεσης,

Δεύτερον, θα μπορούσε να διευκρινίσει στο Κοινοβούλιο εάν, δεδομένων των νέων αρμοδιοτήτων που εκχωρεί στο ΕΚ η Συνθήκη της Λισαβόνας στον τομέα του εμπορίου, θα λάβει υπόψη κατά τις διαπραγματεύσεις αυτών των νέων συμφωνιών ψήφισμα που να έχει εγκρίνει προηγουμένως το ΕΚ;

Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, αυτές είναι οι ερωτήσεις μου. Δεδομένης της σημερινής σημασίας της διαδικασίας της Βαρκελώνης και της περιοχής νοτίως της ΕΕ, θεωρούμε ότι μια απάντηση σε αυτές τις ερωτήσεις είναι εξαιρετικά ενδεδειγμένη και επίκαιρη.

Antonio Tajani, Αντιπρόεδρος της Επιτροπής. – (ΙΤ) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, κύριε Moreira, απαντώ εξ ονόματος της Επιτροπής Ashton.

Όσον αφορά την ευρωμεσογειακή ζώνη ελευθέρων συναλλαγών, η δημιουργία της έως το 2010 ήταν ένας ρεαλιστικός στόχος, και μέσα στον επόμενο χρόνο θα σημειώσουμε σημαντική πρόοδο ως προς αυτό, μολονότι είναι σαφές ότι έχουμε ακόμα να κάνουμε πολλά για την πλήρη υλοποίηση του δυναμικού της οικονομικής ολοκλήρωσης στην ευρωμεσογειακή ζώνη ελευθέρων συναλλαγών.

Ειδικότερα, σημειώθηκε πρόοδος ως προς τη διάσταση Βορρά-Νότου. Η Ευρωπαϊκή Ένωση συνήψε διμερείς συμφωνίες σύνδεσης με όλους μας τους μεσογειακούς εταίρους εκτός της Συρίας, οι δε συμφωνίες αυτές εστιάζονται κυρίως στο εμπόριο αγαθών. Ωστόσο βρίσκονται σε εξέλιξη και άλλες διμερείς διαπραγματεύσεις για την περαιτέρω προώθηση του εμπορίου γεωργικών προϊόντων, των υπηρεσιών και της ελευθερίας εγκατάστασης και για τη δημιουργία ενός δεσμευτικού μηχανισμού επίλυσης διαφορών. Ορισμένες από αυτές τις διαπραγματεύσεις έχουν ήδη ολοκληρωθεί, ενώ άλλες πρόκειται να ολοκληρωθούν μέχρι το 2010.

Όσον αφορά τις νέες διαπραγματεύσεις μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των μεσογειακών εταίρων μας και τον ρόλο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, μπορώ να σας πω ότι – και πάλι αναφορικά με τη διάσταση Βορρά-Νότου – περιμένουμε να καταλήξουμε σε συμφωνία στην ευρωμεσογειακή υπουργική διάσκεψη της 9ης Δεκεμβρίου σχετικά με έναν ευρωμεσογειακό χάρτη πορείας για το εμπόριο μετά το 2010 που θα αντικατοπτρίζει τον στόχο του σταδιακού μετασχηματισμού των σημερινών ευρωμεσογειακών συμφωνιών σύνδεσης σε περιεκτικές και μεγάλης εμβέλειας συμφωνίες ελευθέρων συναλλαγών.

Δεν συζητούμε για τη διαπραγμάτευση νέων συμφωνιών σύνδεσης, αλλά για την επέκταση και την ενίσχυση των ήδη υφισταμένων προκειμένου να αντιμετωπιστούν αιτήματα όπως η διευκόλυνση του εμπορίου, οι τεχνικοί φραγμοί και υγειονομικά και φυτοϋγειονομικά ζητήματα, καθώς και οι δημόσιες προμήθειες, ο ανταγωνισμός, τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας, το εμπόριο και ζητήματα που αφορούν την αειφόρο ανάπτυξη και τη διαφάνεια.

Οι διμερείς διαπραγματεύσεις θα είναι προσαρμοσμένες στην κατάσταση του εκάστοτε εταίρου από τη Νότια Μεσόγειο. Το Μαρόκο πιθανόν να είναι η πρώτη μεσογειακή χώρα με την οποία θα αρχίσουμε διαπραγματεύσεις τον επόμενο χρόνο. Μετά από την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας το Κοινοβούλιο θα έχει προφανώς έναν ενισχυμένο ρόλο σε θέματα εμπορίου. Η Επιτροπή είναι πρόθυμη να συνεργαστεί στενά μαζί σας για τις μελλοντικές διαπραγματεύσεις που μόλις ανέφερα.

Η ευρωμεσογειακή ζώνη ελευθέρου εμπορίου έχει και μία διάσταση Νότου-Νότου. Οι μεσογειακοί εταίροι μας δημιουργούν ένα δίκτυο συμφωνιών ελευθέρων συναλλαγών μεταξύ τους και η συμφωνία του Agadir που ισχύει από το 2007 είναι ανοιχτή και σε άλλες μεσογειακές χώρες. Το Ισραήλ και η Τουρκία υπέγραψαν επίσης συμφωνίες ελευθέρων συναλλαγών με τους μεσογειακούς εταίρους, ενώ άλλες συμφωνίες συζητούνται ακόμα.

Είναι ακόμα πολύ νωρίς για μια πλήρη αξιολόγηση της σημερινής συμφωνίας του Agadir. Το εμπόριο μεταξύ των δύο εταίρων έχει αυξηθεί, αν και σε μικρότερο βαθμό από τις αρχικές εκτιμήσεις. Αυτό μπορεί να οφείλεται σε διάφορους λόγους όπως η ύπαρξη μη δασμολογικών φραγμών, η έλλειψη συμπληρωματικότητας μεταξύ των διαφόρων αγορών, η απουσία μιας περιφερειακής αγοράς ικανής να προσελκύσει επενδυτές και, τέλος, το γεγονός ότι οι επιχειρήσεις δεν είναι επαρκώς ενημερωμένες για τις ευκαιρίες που προσφέρουν οι συμφωνίες αυτές.

Ο ευρωμεσογειακός χάρτης πορείας για το εμπόριο μετά το 2010 αναμένεται ότι θα βοηθήσει στην επίλυση αυτού του προβλήματος. Περιλαμβάνει επίσης μια σειρά βραχυπρόθεσμων πρακτικών προτάσεων, μία εκ των οποίων είναι ο ευρωμεσογειακός μηχανισμός διευκόλυνσης του εμπορίου και των επενδύσεων. Η δημιουργία του μηχανισμού αυτού θα προσφέρει δωρεάν επικαιροποιημένες, εκτενείς και εύκολα προσβάσιμες πληροφορίες για το εμπόριο, τους όρους για τις επενδύσεις, τη νομοθεσία στην ευρωμεσογειακή ζώνη, με σκοπό να βοηθά τις επιχειρήσεις και ιδίως τις ΜΜΕ να δραστηριοποιηθούν σε ευρωμεσογειακές αγορές.

Όσον αφορά την αειφορία, όπως έκανε για όλες μας τις ζώνες ελευθέρων συναλλαγών, η Επιτροπή διεξήγαγε μελέτη αξιολόγησης επιπτώσεων στην αειφορία που ολοκληρώθηκε τον Δεκέμβριο του 2007 και χρησιμοποιείται και θα χρησιμοποιηθεί τόσο σε τρέχουσες όσο και σε μελλοντικές διαπραγματεύσεις.

Ειδικά όσον αφορά τα ζητήματα εμπορίου, το Σύμφωνο Σταθερότητας έδωσε έμφαση στη σημασία των μακρών μεταβατικών περιόδων που προβλέπουν οι συμφωνίες σύνδεσης για την άρση των βιομηχανικών δασμών εκ μέρους των χωρών της Νότιας Μεσογείου και στην ανάγκη πρόβλεψης παρόμοιων μεταβατικών περιόδων στις τρέχουσες διαπραγματεύσεις για τα γεωργικά σχέδια.

Είναι επίσης προφανές ότι στις συνομιλίες μας για τις υπηρεσίες και την εγκατάσταση που είναι σε εξέλιξη πρέπει να λάβουμε υπόψη το επίπεδο ανάπτυξης των εταίρων μας στη Νότια Μεσόγειο.

Επιπροσθέτως, η Επιτροπή ενισχύει σε πολλές από αυτές τις χώρες προγράμματα φορολογικών μεταρρυθμίσεων που μπορούν να συμβάλουν στον περιορισμό των αρνητικών επιπτώσεων της πτώσης των δασμολογικών εσόδων όπως καταγράφεται στην αξιολόγηση επιπτώσεων στην αειφορία.

Όσον αφορά τη συμφωνία με τη Συρία, στην οποία αναφέρθηκα προηγουμένως, η Επιτροπή ξεκίνησε το 2008 αναθεώρηση του σχεδίου συμφωνίας σύνδεσης προκειμένου να διαπιστώσει εάν χρειάζονται πριν από τη σύναψή της τεχνικές τροποποιήσεις ή ενημερώσεις. Ένας γύρος συνομιλιών ήταν αρκετός για να συμφωνήσουμε με τη Συρία για τις απαραίτητες τροποποιήσεις προκειμένου να ληφθούν υπόψη η προσχώρηση της Ρουμανίας και της Βουλγαρίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και οι δασμολογικές αλλαγές που θεσπίστηκαν τόσο στη Συρία όσο και στην Ένωση ύστερα από τη διακοπή των συνομιλιών το 2004. Η συμφωνία σφραγίστηκε τον Δεκέμβριο του 2008. Τον περασμένο μήνα αναγγείλαμε ότι η Ένωση είναι πλέον έτοιμη να υπογράψει. Η Συρία ανέβαλε τη σύναψη της συμφωνίας για να αναλύσει τις οικονομικές επιπτώσεις.

Από την άλλη πλευρά, όσον αφορά τις διαπραγματεύσεις με τη Λιβύη, αυτές άρχισαν τον Νοέμβριο του 2008 στις Βρυξέλλες προκειμένου να συναφθεί μια συμφωνία πλαίσιο με επίκεντρο μια φιλόδοξη συμφωνία ελευθέρων συναλλαγών που θα αφορά τα αγαθά, τις υπηρεσίες και την ελευθερία εγκατάστασης, καθώς και τη συνεργασία στον κανονιστικό τομέα. Η σύναψη αυτής της συμφωνίας με τη Λιβύη θα είναι το τελευταίο κομμάτι του πάζλ. Τότε, η Ένωση θα έχει όντως συνάψει συμφωνίες ελευθέρων συναλλαγών με όλους τους γείτονές μας στη Μεσόγειο, ακόμη και αν η Λιβύη δεν καλύπτεται από την ευρωπαϊκή πολιτική γειτονίας.

Η σύναψη αυτής της εμπορικής συμφωνίας θα προσφέρει στους εξαγωγείς της ΕΕ νέες ευκαιρίες εξαγωγών στη Λιβύη και ένα πιο ευνοϊκό κανονιστικό περιβάλλον, ιδίως στον τομέα των υπηρεσιών και στις αγορές πετρελαίου και φυσικού αερίου. Φυσικά οι διαπραγματεύσεις με την Τρίπολη βρίσκονται ακόμα σε πρώιμο στάδιο και χρειαζόμαστε περισσότερο χρόνο για να επιτύχουμε κάποια συμφωνία.

Κατά τη διάρκεια αυτής της διαδικασίας η Επιτροπή θα δώσει ιδιαίτερη προσοχή στην ανάπτυξη ικανοτήτων στο εμπόριο και σε σχετικούς τομείς στο πλαίσιο της διοίκησης της Λιβύης. Αυτό το διάστημα ολοκληρώνεται και για τη Λιβύη η αξιολόγηση επιπτώσεων στην αειφορία.

Γεώργιος Παπαστάμκος, *εξ ονόματος της ομάδας PPE*. – Κύριε Πρόεδρε, στηρίζουμε τη στρατηγικής σημασίας ευρωμεσογειακή εταιρική σχέση και την εμπέδωση της πολιτικής, της οικονομικής και της πολιτισμικής συνεργασίας και γενικότερα της ειρήνης, της ασφάλειας και της σταθερότητας στην περιοχή. Καλούμε τους υπουργούς να υιοθετήσουν στην προσεχή διάσκεψη οδικό χάρτη για την πραγμάτωση της ευρωμεσογειακής ζώνης ελευθέρων συναλλαγών. Η διμερής προσέγγιση πρέπει να συνοδεύεται από μία περιφερειακή προσέγγιση. Επίσης, πέραν της διάστασης Βορρά-Νότου, ιδιαίτερα σημαντική θεωρώ την οικονομική περιφερειακή ολοκλήρωση Νότου-Νότου, στην οποία αναφέρθηκε τόσο ο Πρόεδρος της Επιτροπής Διεθνούς Εμπορίου, ο κ. Moreira, όσο και ο Επίτροπος, ο κ. Tajani. Τονίζω ιδιαίτερα την ανάγκη ενσωμάτωσης κοινωνικών και περιβαλλοντικών προνοιών και φυτοϋγειονομικών προτύπων που θα πρέπει να συνοδεύουν το άνοιγμα των αγορών. Επίσης θα πρέπει να

αντιμετωπίσουμε κάποια σοβαρά ζητήματα που αφορούν στις εισαγωγές γεωργικών προϊόντων στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Προσωπικά, τάσσομαι υπέρ της ενίσχυσης της Διαδικασίας της Βαρκελώνης: Ένωση για τη Μεσόγειο, καθώς και των προγραμμάτων που έχουν εξαγγελθεί εντός του πλαισίου της σε στρατηγικούς τομείς, όπως είναι η συνεργασία μεταξύ των μικρομεσαίων επιχειρήσεων και η αξιοποίηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας. Τέλος, θα ήθελα να δώσω ιδιαίτερη έμφαση στην ανάπτυξη των θαλασσιών διαδρομών, καθώς και στην πρόταση που είχε υποβάλει η Ελλάδα το περασμένο καλοκαίρι για την εγκαθίδρυση ενός Παρατηρητηρίου Μεταφορών στην Ανατολική Μεσόγειο με έδρα την Ελλάδα.

Kader Arif, εξ ονόματος της Ομάδας S&D. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, θα ήθελα να ευχαριστήσω τον κ. Moreira για την αγόρευσή του.

Στις 9 Δεκεμβρίου θα συναντηθούν οι υπουργοί Εμπορίου της ευρωμεσογειακής ζώνης για να συζητήσουν την αναβίωση της οικονομικής και εμπορικής συνεργασίας μας. Πρώτον, θα ήθελα να είναι σαφές σε όλους μας κάτι: Εάν ο στόχος της ζώνης ελεύθερου εμπορίου ήταν πράγματι το όφελος όλων των εταίρων, του Βορρά και του Νότου, ο στόχος του 2010 ως ημερομηνίας για την καθιέρωσή της δεν ήταν ούτε ρεαλιστικός ούτε καν επιθυμητός, δεδομένου ότι υπάρχουν ακόμα μεγάλες διαφορές ως προς την ανάπτυξη μεταξύ των βορείων και των νοτίων ακτών της Μεσογείου.

Επιπλέον, ορισμένοι υποστηρίζουν ακόμα ότι για να σημειωθεί πρόοδος στην ευρωμεσογειακή εταιρική σχέση – που σας υπενθυμίζω ότι αποτελείται από τρεις πυλώνες: την πολιτική, την οικονομία, καθώς και την κοινωνία και τον πολιτισμό – απλά πρέπει να παραβλέψουμε τις πολιτικές δυσκολίες για να προχωρήσουμε στον οικονομικό και εμπορικό τομέα. Όπως θα καταλάβατε, δεν πιστεύω σε αυτήν τη μαγική και καταστροφική άποψη ότι μόνο το εμπόριο μπορεί να μας βοηθήσει να προχωρήσουμε προς την αρμονική ολοκλήρωση, την ειρήνη και τη σταθερότητα.

Πιστεύω δε ακόμα λιγότερο σε αυτήν αφού τα γεγονότα μιλούν από μόνα τους. Για παράδειγμα, η Ένωση για τη Μεσόγειο, εξαλείφοντας τις πολιτικές συγκρούσεις, υποτίθεται ότι θα αναβίωνε την αποτελεσματισμένη σήμερα ευρωμεσογειακή συνεργασία μέσω των αποκαλούμενων «συγκεκριμένων και ορατών έργων». Σήμερα, η Ένωση για τη Μεσόγειο είναι αυτή που έχει περιέλθει σε τέλμα και οι πολιτικές αντιπαραθέσεις, που δεν μνημονεύθηκαν, έρχονται να τη στοιχειώσουν.

Συγκυριάζομαι σε αυτούς είναι στενά προσηλωμένοι στο πνεύμα της διαδικασίας της Βαρκελώνης, που πιστεύουν ότι η πρόοδος δεν μετράται μόνο με εμπορικές στατιστικές, οι οποίες, παρεμπιπτόντως, είναι ακόμα υπερβολικά δυσμενείς για τους εταίρους μας στον Νότο, για τους πληθυσμούς τους. Το εμπόριο ως αυτοσκοπός – όχι, εγώ δεν πιστεύω σε καμία περίπτωση σε αυτό.

Από την άλλη πλευρά, ένα εμπόριο με επίκεντρο την ανάπτυξη που έχει ως στόχο τη μείωση του χάσματος μεταξύ πλούσιων και φτωχών, διασφαλίζοντας ότι η ευημερία διαχέεται πραγματικά και ότι υπάρχει περιφερειακή ολοκλήρωση – ναι, αυτό μπορώ να το φανταστώ. Ωστόσο οι διαπραγματεύσεις πρέπει να συνεχίσουν και να στραφούν προς αυτή την κατεύθυνση.

Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο σε αυτήν την προσεχή συνεδρίαση ζητώ να φανούμε όλοι φιλόδοξοι, να μη συζητήσουμε μόνο τεχνικά θέματα που αφορούν την κατάργηση των εμπορικών φραγμών, σαν να ήταν αυτός ο σκοπός. Είναι απαραίτητο να συνεχίσουμε να σκεφτόμαστε κατ' αυτόν τον τρόπο.

Η περιφερειακή ολοκλήρωση, ιδίως όσον αφορά το δίκτυο Νότου-Νότου, οι λύσεις που πρέπει να υιοθετηθούν για την οικονομική κρίση – που έχει σοβαρό αντίκτυπο με τις απώλειες θέσεις εργασίας που τη συνοδεύουν – προβληματισμοί ανθρωπιστικού, κοινωνικού και οικολογικού περιεχομένου και το θέμα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων πρέπει να αποτελέσουν τη βάση των συζητήσεων και να γίνουν και πάλι τα κύρια μελήματα μας.

Niccolò Rinaldi, εξ ονόματος της Ομάδας ALDE. – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, δεδομένης της ώρας ελπίζω ότι θα μου επιτρέψετε να αρχίσω με ένα απόσπασμα από τις «Χίλιες και μία νύχτες» μιας που συζητάμε για τον αραβικό κόσμο.

Στα παραμύθια αυτά διαβάζουμε: «Αυτός που κάθεται άπραγος στο σπίτι του δεν αποκτά ούτε κέρδος ούτε τιμή. Έχω δει πολλές φορές να βρωμίζουν τα νερά που λιμνάζουν: Όταν ρέει το νερό, είναι καλά, διαφορετικά γρήγορα αποσυντίθεται».

Αυτό μας δίνει μια ιδέα για την κληρονομιά της σπουδαίας αραβικής παράδοσης που μας καλεί να βγούμε από αυτήν την αδράνεια και να αναζωογονήσουμε τη διαδικασία της ευρωμεσογειακής ολοκλήρωσης με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, λαμβάνοντας υπόψη δύο παράγοντες.

Ο πρώτος είναι ο χρόνος. Σήμερα, το 50% του πληθυσμού της νότιας Μεσογείου είναι κάτω των 18 ετών και σε λιγότερο από 30 χρόνια θα έχουμε μια ζώνη ελευθέρων συναλλαγών που θα αποτελείται από σχεδόν ένα δισεκατομμύριο καταναλωτές και πολίτες. Επομένως, δεν έχουμε και πολύ καιρό.

Ο δεύτερος παράγων είναι το είδος των εμπορικών συμφωνιών που θέλουμε να προσφέρουμε σε αυτές τις χώρες. Ως φιλελεύθεροι δημοκράτες θέλουμε εμπορικές συμφωνίες χωρίς γραφειοκρατικές δομές ή συγκεντρωτισμό και θέλουμε οι συμφωνίες να αποσπάσουν τον έλεγχο των πόρων και του πλούτου από ορισμένες ολιγαρχικές δομές που κυριαρχούν σήμερα στις χώρες εταίρους. <BRK>

Yannick Jadot, εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, μετά από δεκαπέντε χρόνια διαπραγματεύσεων για την εμπορική πτυχή της διαδικασίας της Βαρκελώνης έχουμε πολύ σοβαρές αμφιβολίες για το εάν η διαπραγμάτευση μιας συμφωνίας ελευθέρων συναλλαγών ευρωμεσογειακού τύπου είναι η σωστή λύση για τα κοινωνικά, πολιτικά και οικονομικά προβλήματα της περιοχής.

Όπως ειπώθηκε ήδη, η αξιολόγηση επιπτώσεων αποκάλυψε πρωτίστως ότι υπάρχουν ενδεχομένως ορισμένες πολύ σοβαρές αρνητικές επιπτώσεις, είτε κοινωνικές και περιβαλλοντικές είτε από την άποψη της περιφερειακής ολοκλήρωσης.

Σε αυτό το πλαίσιο θεωρούμε, κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, ότι η πρόταση της Επιτροπής – ο χάρτης πορείας για το 2010 και επέκεινα – με την πτυχή που αφορά τη διμερή συμφωνία ελευθέρων συναλλαγών είναι πολύ μονόπλευρη για να βρίσκεται στη σωστή κατεύθυνση.

Υποστηρίζουμε την πρόταση ψηφίσματος που συζητείται σήμερα, κυρίως επειδή αυτή θέτει όλα αυτά τα ερωτήματα σχετικά με τις κοινωνικές επιπτώσεις, τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις και τις επιπτώσεις για την περιφερειακή ολοκλήρωση και, πρωτίστως, επειδή στην παράγραφο 10 ζητεί να επανεξεταστούν οι στόχοι των συμφωνιών αυτών, ιδίως όσον αφορά αυτά τα κοινωνικά και περιβαλλοντικά ζητήματα, και προπάντων επειδή θα μπορούσαμε ίσως με την επανεξέταση αυτών των συμφωνιών να σκεφτούμε την επανενσωμάτωση της εμπορικής πτυχής στη συνολική διαδικασία της Βαρκελώνης. <BRK>

Willy Meyer, εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL. – (ES) Κύριε Πρόεδρε, η Ομάδα μου θεωρεί ότι είναι αδύνατο να ξεχωρίσει κανείς το μέρος του ευρωμεσογειακού σχεδίου που αφορά το εμπόριο, τη μετανάστευση ή τη χρηματοδότηση από το πολιτικό μέρος. Για τον λόγο αυτόν η Ομάδα μας δεν συμφωνεί με το να δώσει η Ευρωπαϊκή Ένωση αυτό το προηγμένο καθεστώς στο Ισραήλ και στο Βασίλειο του Μαρόκο γιατί πρόκειται για δύο «θερμές» περιοχές, πράγμα που δεν συμβιβάζεται με μια ένωση ειρήνης βασισμένη στο διεθνές δίκαιο.

Θεωρούμε ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή πρέπει να είναι πιο απαιτητικές σχετικά με τις αξίες που μπορούν να μας οδηγήσουν προς ένα σχέδιο για κοινή ειρήνη και ασφάλεια.

Για παράδειγμα, μία επιφανής προσωπικότητα της Σαχάρας κάνει σήμερα απεργία πείνας στο ισπανικό νησί Lanzarote γιατί το Βασίλειο του Μαρόκου δεν της επιτρέπει την είσοδο στα κατεχόμενα εδάφη. Αυτό είναι ένα σημαντικό ζήτημα για το οποίο τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα θα πρέπει να κρατήσουν μια σταθερή στάση απέναντι στο Βασίλειο του Μαρόκου.

Πιστεύω ότι η Ένωση για τη Μεσόγειο δεν αφορά μόνο το εμπόριο, αλλά και την υπεράσπιση του διεθνούς δικαίου και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων

William (The Earl of) Dartmouth, εξ ονόματος της Ομάδας EFD. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, το Κόμμα Ανεξαρτησίας του Ηνωμένου Βασιλείου είναι αντίθετο με την ευρωμεσογειακή συμφωνία, και οι λόγοι είναι οι εξής: η ευρωμεσογειακή συμφωνία θα προσφέρει σημαντικές εμπορικές παραχωρήσεις, ακόμα και επιδοτήσεις, σε κράτη που δεν ανήκουν στην ΕΕ. Αυτό ασφαλώς θα αποβεί άμεσα ή έμμεσα σε βάρος των βρετανών φορολογουμένων. Επιπλέον, όταν ο εκπρόσωπος της Επιτροπής μίλησε στην Επιτροπή Διεθνούς Εμπορίου, της οποίας έχω την τιμή, όπως και άλλοι εδώ, να είμαι μέλος, για την Euromed, είπε -αυτολεξεί – «δεν τίθεται θέμα εφαρμογής όλων των κοινοτικών κανονισμών». Και συνέχισε λέγοντας ότι η εφαρμογή των κοινοτικών κανονισμών θα είναι έξυπνη και επιλεκτική.

Αντίθετα, εμείς στο Ηνωμένο Βασίλειο ανεχόμαστε την εφαρμογή όλων των κοινοτικών κανονισμών – και πραγματικά η οικονομία μας πάσχει εξαιτίας τους – με έναν καθόλου έξυπνο και γενικευμένο τρόπο.

Δεν μας επιτρέπεται καν να έχουμε το είδος λαμπτήρων φωτισμού που θα θέλαμε. Όμως το θέμα δεν είναι μόνο οι λαμπτήρες φωτισμού. Μετά τη Λισαβόνα, εμάς στο Ηνωμένο Βασίλειο θα μας κυβερνούν σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό η... «αγία τριάδα»: ο Πρόεδρος της Επιτροπής, ο νεοδιορισθείς Πρόεδρος του Συμβουλίου –που σίγουρα θα πρέπει να είναι ο παππούς του Τεντν – και το κυριότερο, η Υπάτη Εκπρόσωπος κ. Cathy Ashton, που στα 30

της ήταν μια από τις τέσσερις αμειβόμενους αξιωματούχους της ακροαριστεράς εκστρατείας για τον πυρηνικό αφοπλισμό.

Αυτό είναι ένα σοβαρό ζήτημα και αυτοί είναι οι άνθρωποι που έχουμε στο κεφάλι μας, οι χώρες της Euromed όμως δεν έχουν καμία υποχρέωση να ανέχονται την «αγία τριάδα».

Επίσης, υπάρχει το ζήτημα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Εν προκειμένω, είμαι υποχρεωμένος να ρωτήσω περί τίνος πρόκειται. Από όλες τις χώρες, εμπορικές παραχωρήσεις προσφέρθηκαν στη Συρία και τη Λιβύη, ακόμα και επιδοτήσεις που θα τις πληρώσουμε εμείς, που είναι όμως τα εγγύα για τα ανθρώπινα δικαιώματα; Ανύπαρκτα για αυτές τις δύο χώρες, που και οι δύο έχουν μακρύ και πραγματικά αξιοκαταφρόνητο παρελθόν. Ως κάποιος που ήταν έφηβος κατά τη δεκαετία του 1960 πρέπει να πω ότι αυτοί που πρότειναν αυτό το μέρος του ψηφίσματος σίγουρα «κάτι είχαν καπνίσει» και γι' αυτό είμαστε αντίθετοι στο ψήφισμα σε όλα του τα τμήματα

Jorg Leichtfried (S&D). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, το ελεύθερο εμπόριο μπορεί να είναι κάτι καλό αν αυτό δεν σταματά απλά στο ελεύθερο εμπόριο. Συμφωνίες όπως αυτή αφορούν και πρέπει να αφορούν πολύ περισσότερα από αυτό. Δεν πρέπει να στοχεύουν μόνο στη δημιουργία μιας ζώνης ελευθέρων συναλλαγών, αλλά και σε βιώσιμα αποτελέσματα. Πρέπει να στοχεύουν στην επίτευξη ανάπτυξης. Πρέπει να στοχεύουν στη δημιουργία ασφάλειας. Πρέπει να στοχεύουν στη δημιουργία ευημερίας για όλους. Αυτό είναι πολύ πιο σημαντικό από το να εξασφαλίσουμε μια απλή ελευθέρωση, όπου οι αγορές ανοίγουν και τελικά μικρός μόνο αριθμός ανθρώπων επωφελείται. Αν θέλουμε να κάνουμε πιο ελεύθερο το εμπόριο, στόχος όλων αυτών των προσπάθειών – και εδώ και στις γειτονικές χώρες του Νότου – πρέπει να είναι η καταπολέμηση της ανεργίας. Οι προσπάθειες αυτές πρέπει να έχουν ως στόχο τη δημιουργία περισσότερων ευκαιριών, ιδίως για τις γυναίκες, τους νέους και τους κατοίκους των αγροτικών περιοχών. Εάν αυτός είναι ο στόχος μας, τότε είμαστε στον σωστό δρόμο. Εάν ο στόχος μας είναι απλά η ελευθέρωση, η εξωστρέφεια και το να δώσουμε τη δυνατότητα σε λίγους ανθρώπους να επιτύχουν κέρδη, τότε ακολουθούμε λάθος δρόμο. <BRK>

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, ο βασικός στόχος των ευρωμεσογειακών συμφωνιών σύνδεσης είναι καταρχήν να εγκαινιάσει η Ευρωπαϊκή Ένωση μια στενότερη συνεργασία, ιδίως στον τομέα του εμπορίου, με χώρες της Μεσογείου και να αναδιαρθρώσει τις οικονομίες των χωρών αυτών. Με τον τρόπο αυτόν η ΕΕ μπορεί να βοηθήσει τον αραβικό κόσμο να μεταμορφωθεί σε μια ευημερούσα περιοχή και αυτό θα δημιουργήσει τις προϋποθέσεις για στενότερη συνεργασία και την ευκαιρία επίτευξης σταθερότητας στην περιοχή.

Πρέπει να καταβάλλουμε κάθε δυνατή προσπάθεια για να επισπεύσουμε τη διαδικασία που άρχισε στη Βαρκελώνη, δίνοντας ιδιαίτερη προσοχή σε ζητήματα που αφορούν τη δημοκρατία, την εδραίωση του κράτους δικαίου, τις αξίες, την ανθρώπινη αξιοπρέπεια και την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη. Σε αυτό το πλαίσιο θα διαδραματίσει επίσης σημαντικό ρόλο η ενίσχυση του διαπολιτισμικού διαλόγου.

Κατά τη γνώμη μου, η ελευθέρωση του εμπορίου γεωργικών προϊόντων στην ευρωμεσογειακή ζώνη μπορεί να οδηγήσει σε ευνοϊκές εμπορικές συναλλαγές, με την προϋπόθεση ότι η ΕΕ θα επικεντρωθεί κυρίως στην εξαγωγή δημητριακών, κρέατος και γάλακτος και στην εισαγωγή φρούτων και λαχανικών από τις χώρες της Μεσογείου. Η υλοποίηση ενός τέτοιου εξαιρετικά φιλόδοξου σχεδίου δράσης όπως η ευρωμεσογειακή εταιρική σχέση θα απαιτήσει μεγάλες προσπάθειες και πολλούς συμβιβασμούς από τις χώρες που συμμετέχουν στη διαδικασία. <BRK>

Sean Kelly (PPE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, πριν από λίγες εβδομάδες παρευρέθηκα στη συνάντηση της αντιπροσωπείας για τις σχέσεις με τον Καναδά. Συζητήθηκε μια συμφωνία ελευθέρων συναλλαγών που έχει η Ευρωπαϊκή Ένωση με τον Καναδά. Προηγουμένως είχαμε συζητήσει εδώ στο Κοινοβούλιο για μια συμφωνία ελευθέρων συναλλαγών με τη Βόρεια Κορέα. Απόψε συζητάμε για μια συμφωνία ελευθέρων συναλλαγών στην Euromed.

Θα μπορούσε να αναφέρει η Επιτροπή για πόσες συμφωνίες ελευθέρων συναλλαγών διεξαγάμε ή έχουμε διεξαγάγει διαπραγματεύσεις μέχρι σήμερα; Δεύτερον, ποιο είναι το καθαρό όφελος για τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Τρίτον, πού βρίσκονται οι ευκαιρίες για τις επιχειρήσεις και τους επιχειρηματίες από την άποψη της δημιουργίας θέσεων εργασίας και από οικονομική άποψη;

Τέλος, δεν συμφωνώ οπωσδήποτε με τα σημεία που έδωσε ο κόμης του Dartmouth, θα ήθελα όμως να ακούσω την απάντηση στο κεντρικό του ερώτημα αφήνοντας κατά μέρος τα προσωπικά σχόλια. <BRK>

Diane Dodds (NI). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, η συζήτηση αυτή είχε ως θέμα την ελευθέρωση του εμπορίου και απόψε εγώ μιλώ στο Σώμα ως Ευρωπαία που ναι μεν πιστεύει στη συνεργασία των εθνών, όχι όμως και στον φεντεραλισμό του παρόντος σχεδίου.

Όσον αφορά το Ηνωμένο Βασίλειο, η Λισαβόνα θα μειώσει τις δυνατότητές μας να ελέγχουμε το εμπόριο και να διεξαγάμε εμπόριο με όποιον θέλουμε. Επιπλέον, η μείωση της δημοκρατίας μας τόσο στο Ηνωμένο Βασίλειο όσο και στην Ευρώπη είναι πλέον προφανής ύστερα από τα γεγονότα της περασμένης εβδομάδας, όπου είχαμε τον

διορισμό ενός Προέδρου και την αναγόρευση μιας Υπάτης Εκπροσώπου Εξωτερικών Υποθέσεων που ποτέ δεν κατείχε εκλεγμένο αξίωμα, αλλά που θα μιλά εξ ονόματος των λαών της Ευρώπης για τις εξωτερικές υποθέσεις. Ασφαλώς αυτή είναι μια κατάσταση που δεν μπορεί να ελέγξει η Επιτροπή και θα ήταν ενδιαφέρον να ακούσουμε τις απόψεις της.

Joao Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Κύριε Πρόεδρε, όταν μιλάμε για τη σύσταση μιας ευρωμεσογειακής ζώνης ελεύθερου εμπορίου, πρέπει να θυμόμαστε δύο πράγματα.

Το ένα είναι ένα γενικό στοιχείο που αφορά χώρες της Νότιας και Ανατολικής Μεσογείου, καθώς και τις περισσότερες από τις αναπτυσσόμενες χώρες με τις οποίες η Ευρωπαϊκή Ένωση θέλει να συνάψει παρόμοιες συμφωνίες, ιδίως δε τις χώρες που δεσμεύονται από την κοινή γεωργική πολιτική.

Εδώ ταιριάζουν τα λόγια του δομινικανού Lacordaire: «Μεταξύ των αδύναμων και των ισχυρών, μεταξύ των πλούσιων και των φτωχών, μεταξύ του κυρίου και του δούλου, η ελευθερία είναι αυτή που καταπιέζει και ο νόμος είναι αυτός που απελευθερώνει.» Είναι απλά αδύνατο να αγνοήσουμε τις προφανείς και σημαντικές κοινωνικοοικονομικές συγκρίσεις σε αυτήν την ζώνη, καθώς και τις τεράστιες διαφορές ως προς τον βαθμό ανάπτυξης των συστημάτων παραγωγής που υπάρχουν μεταξύ των χωρών βορείως και νοτίως της Μεσογείου.

Η ελευθέρωση του εμπορίου, ιδίως σε ευαίσθητους τομείς όπως η γεωργία και η αλιεία, ασφαλώς υπήρξε επιβαρυντικός παράγοντας για τη σημερινή οικονομική και κοινωνική κρίση, εξαιτίας της πίεσης που άσκησε στα ασθενέστερα συστήματα παραγωγής, στην απασχόληση και τα κοινωνικά δικαιώματα, εξαιτίας της αύξησης της εξάρτησης, που είναι ιδιαίτερα έντονη όσον αφορά τα τρόφιμα, υπονομεύοντας έτσι την ελεύθερη ανάπτυξη και την κυριαρχία κάθε χώρας.

Όπως αναφέρθηκε ήδη, έχουμε ακόμα στη μνήμη μας την κατάσταση στην Παλαιστίνη και τη Δυτική Σαχάρα, την οποία δεν θα πρέπει να παραμελήσουμε στην παρούσα συζήτηση.

Jorg Leichtfried (S&D). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, πιστεύω ότι μπορώ να πω την άποψή μου σε λιγότερο από ένα λεπτό. Έχω και εγώ μια ερώτηση για τον Επίτροπο. Συμφωνούμε ότι οι συμφωνίες ελεύθερων συναλλαγών και οι εμπορικές συμφωνίες δεν πρέπει να περιορίζονται στο εμπόριο, αλλά να έχουν και άλλους στόχους που τελικά θα είναι προς όφελος όλων μας. Κατά πόσον σημαίνει αυτή η διαδικασία ότι και εμείς και οι εταίροι μας θα απολαμβάνουμε περισσότερη δημοκρατία, περισσότερα ανθρώπινα δικαιώματα και μια πιο δίκαιη κατανομή του πλούτου; Διαφαίνεται ήδη κάτι από όλα αυτά, ή χρειάζεται ακόμα χρόνος γι' αυτό; Εάν ναι, πόσος χρόνος θα χρειαστεί;

Kader Arif (S&D). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, δεν περίμενα ότι θα χρειαζόταν να απαντήσω στην κ. Dodds, θα ήθελα όμως να της πω μόνο ότι θα πρέπει να διαβάσει τη Συνθήκη της Λισαβόνας, διότι αν υπάρχει μία επιτροπή που θα ενισχυθεί από τη Συνθήκη της Λισαβόνας, αυτή είναι η Επιτροπή Διεθνούς Εμπορίου. Ως εκ τούτου μπορώ να πω ότι όταν έρθει εκείνη η ώρα, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα αποκτήσει λίγο μεγαλύτερη επιρροή τους επόμενους μήνες και χρόνια.

Ο κ. Moreira έθεσε ορισμένες πολύ συγκεκριμένες ερωτήσεις στον Επίτροπο. Άκουσα την απάντηση του κ. Tajani: Λιβύη και Συρία. Υπήρξε ωστόσο ένα ζήτημα που ξεχάστηκε πολύ γρήγορα, συγκεκριμένα το γενικότερο ζήτημα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, για το οποίο δεν δόθηκε ακριβής απάντηση. Θέλω πάρα πολύ να υπάρξει πρόοδος στις διαπραγματεύσεις με τη Λιβύη και τη Συρία, ταυτόχρονα όμως πρέπει να δοθούν ακριβείς απαντήσεις στα ερωτήματα της ΕΕ, στις έρευνες και τα αιτήματα που αφορούν τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Το δεύτερο σημείο στο οποίο θέλω να αναφερθώ είναι ότι πιστεύω πως είναι αδύνατο να συζητάμε για την ευρωμεσογειακή ζώνη χωρίς να θέσουμε το ζήτημα Ισραήλ-Παλαιστίνης, όταν βλέπουμε σήμερα να εισάγονται προϊόντα από τα κατεχόμενα εδάφη. Θα ήθελα επομένως να μάθω και ποια είναι η θέση της Επιτροπής για το ζήτημα αυτό. <BRK>

Antonio Tajani, Αντιπρόεδρος της Επιτροπής. – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, θα ήθελα πρώτα απ' όλα να υπογραμμίσω ότι η απουσία της Επιτροπής Ashton δεν οφείλεται στο αξίωμα που θα αναλάβει από την 1η Δεκεμβρίου, αλλά σε άλλες θεσμικές υποχρεώσεις που σχετίζονται με το σημερινό της αξίωμα.

Θα προσπαθήσω να απαντήσω στις ερωτήσεις σας όπου αυτό είναι δυνατό. Όλες οι απαντήσεις που δεν θα μπορέσω να δώσω εγώ θα διαβιβαστούν γραπτώς σε όλους τους βουλευτές, διότι θα προωθήσω τις ερωτήσεις σας στην Επίτροπο Ashton και τους συνεργάτες της.

Θα ήθελα να υπογραμμίσω ότι η δέσμευση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής όσον αφορά τα ανθρώπινα δικαιώματα βρισκόταν πάντα στο επίκεντρο κάθε δράσης της. Και στον δικό μου τομέα, δηλαδή τις μεταφορές, κατεβάλλαμε πάντα κάθε δυνατή προσπάθεια σε όλες τις πρωτοβουλίες μας στην Αφρική ώστε να δίνουμε προτεραιότητα στη

διασφάλιση της πολιτικής σταθερότητας και του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των κανόνων. Η δέσμευση αυτή αποτελεί μέρος του πολιτικού εγχειρήματος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Επιπλέον, οι συμφωνίες ελευθέρων συναλλαγών περιλαμβάνουν πάντα ρήτρες συνεργασίας.

Ως εκ τούτου βεβαιώνω και πάλι όλους τους βουλευτές ότι η Επιτροπή ποτέ δεν υποτιμά τη σημασία του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και την υποχρέωσή της να υπενθυμίζει το ζήτημα αυτό στις χώρες με τις οποίες διεξάγονται διαπραγματεύσεις. Οι καταστάσεις παρακολουθούνται διαρκώς, και αν ακολουθούμε αυτή τη διαδικασία για τις χώρες που έχουν ζητήσει να ενταχθούν στην Ευρωπαϊκή Ένωση, υπάρχουν ακόμα περισσότεροι λόγοι να εντείνουμε αυτήν τη διαδικασία για τις χώρες με τις οποίες διεξάγονται διαπραγματεύσεις.

Όσον αφορά τη Συρία, η συμφωνία σύνδεσης γενικά ακολουθεί το πρότυπο των άλλων ευρωμεσογειακών συμφωνιών στο μέτρο που απαιτεί τακτικό πολιτικό, οικονομικό και κοινωνικό διάλογο και συνεργασία σε πολλούς τομείς. Προβλέπει την προοδευτική δημιουργία μιας ζώνης ελευθέρων συναλλαγών σε διάστημα το πολύ δώδεκα ετών, ταυτόχρονα δε περιλαμβάνει ευρύτερες και ουσιαστικότερες διατάξεις σε πάρα πολλούς τομείς, για παράδειγμα διατάξεις που αφορούν το εμπόριο και δεν καλύπτονται σε άλλες ευρωμεσογειακές συμφωνίες σύνδεσης. Ενώ για παράδειγμα την κατάργηση των συνολικών δασμών των γεωργικών προϊόντων, τις διατάξεις που αφορούν τεχνικά εμπόδια του εμπορίου, υγειονομικά και φυτοϋγειονομικά μέτρα, τη διευκόλυνση του εμπορίου, το δικαίωμα εγκατάστασης και τις υπηρεσίες, τις δημόσιες προμήθειες και, τέλος, τον μηχανισμό επίλυσης εμπορικών διαφορών.

Όσον αφορά τη Λιβύη, μετά από μια δύσκολη περίοδο στις σχέσεις της με τη διεθνή κοινότητα, η χώρα αυτή ανέλαβε πρωτοβουλίες για την εξομάλυνση των πολιτικών και οικονομικών σχέσεων της με τους αλλοδαπούς εταίρους της.

Ακόμα και σε μια επίσκεψή μου στη Λιβύη ως Επιτρόπου Μεταφορών παρατήρησα την επιθυμία να αντιστραφεί μια τάση που υπήρχε πάντα στο παρελθόν. Θα έλεγα ότι η Λιβύη συμφωνεί πάντα με τους σκοπούς και το γενικό περιεχόμενο των σχεδίων νομοθετικών κειμένων για το εμπόριο προϊόντων, τις υπηρεσίες και το δικαίωμα εγκατάστασης, τους κανόνες του εμπορίου συμπεριλαμβανομένων των κανόνων για τις δημόσιες προμήθειες, και τη συνεργασία σε κανονιστικά ζητήματα σε μια σειρά τομέων του κοινοτικού κεκτημένου. Επίσης, η Λιβύη συμφώνησε να τηρήσει και άλλες ρήτρες, επαναλαμβάνω όμως ότι η Επιτροπή θα συνεχίσει σε κάθε περίπτωση να επαγρυπνεί.

Ελπίζω να απάντησα στις ερωτήσεις σας με τον διεξοδικότερο δυνατό τρόπο.

Από την άλλη πλευρά, αναφορικά με τον ακριβή αριθμό συμφωνιών ελευθέρων συναλλαγών που διαπραγματεύεται η Επιτροπή, θα δώσουμε σαφέστερες και πληρέστερες απαντήσεις γραπτώς μέσω των συνεργατών της Επιτροπής Ashton.

Πρόεδρος. – Έχω λάβει πέντε προτάσεις ψηφίσματος⁽⁴⁾ σύμφωνα με το άρθρο 115 παράγραφος 5 του Κανονισμού.

Η συζήτηση έληξε.

Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί την Τετάρτη 25 Νοεμβρίου 2009.

15. Ασφάλεια και διαλειτουργικότητα του κοινοτικού σιδηροδρομικού συστήματος (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τη συζήτηση της προφορικής ερώτησης του κ. Simpson, εξ ονόματος της Επιτροπής Μεταφορών και Τουρισμού προς την Επιτροπή, σχετικά με την ασφάλεια και διαλειτουργικότητα του κοινοτικού σιδηροδρομικού συστήματος (Ο-0129/2009 – Β7-0227/2009)

Brian Simpson, συντάκτης. – (ΕΝ) Κύριε Πρόεδρε, μιλώ εξ ονόματος της Επιτροπής Μεταφορών και Τουρισμού για να παρουσιάσω αυτή την προφορική ερώτηση που τέθηκε με αφορμή πρόσφατα ατυχήματα στην Ιταλία και τις Κάτω Χώρες, που είχαν δυστυχώς και τα δύο θύματα.

Θεωρώ όμως σωστό να υπογραμμίσω ότι ο σιδηρόδρομος εξακολουθεί να είναι ένας από τους ασφαλέστερους τρόπους μεταφοράς και, ασφαλώς, πρόθεση της επιτροπής μου είναι να κάνουμε ό,τι μπορούμε για να εξασφαλιστεί ότι αυτό θα εξακολουθήσει να ισχύει. Γι' αυτό τίθεται αυτή η προφορική ερώτηση.

Εμείς εδώ στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ανέκαθεν παίρναμε πολύ σοβαρά την ασφάλεια των σιδηροδρομικών μεταφορών με αποκορύφωμα την πρόσφατη οδηγία για την ασφάλεια των σιδηροδρόμων η οποία αποτελεί συνέχεια μιας μακράς - εδώ και πολλά χρόνια - σειράς πρωτοβουλιών για το σιδηροδρομικό σύστημα και διαφόρων εκθέσεων του Κοινοβουλίου.

(4) Βλ. συνοπτικά πρακτικά.

Όμως είμαστε απογοητευμένοι επειδή για πολλά χρόνια τόσο οι σιδηροδρομικές εταιρείες όσο και οι εθνικές κυβερνήσεις δεν κατάφεραν να αναλάβουν δράση σε κρίσιμους τομείς. Αυτό καθίσταται φανερό αν εξετάσετε την κύρια νομοθεσία και ειδικά τη μεταφορά αυτής της νομοθεσίας σε διεθνή νομοθεσία, που υπήρξε στην καλύτερη περίπτωση ανομοιογενής και στη χειρότερη κατάφωρα προστατευτική.

Η έκθεση προόδου της Επιτροπής σχετικά με τη μεταφορά της οδηγίας για την ασφάλεια των σιδηροδρόμων λέει ότι εθνικές προδιαγραφές και κανόνες δημιουργούν εμπόδια για ένα πλήρως ενοποιημένο σιδηροδρομικό σύστημα. Έτσι, τίθεται το ερώτημα αν αυτοί οι εθνικοί κανόνες θέτουν σε κίνδυνο και την ασφάλεια.

Και τι γίνεται με τη διαλειτουργικότητα στον τομέα των σιδηροδρομικών μεταφορών; Υπάρχουν εθνικά εμπόδια και για την πρόοδο στον τομέα αυτόν ή απροθυμία υιοθέτησης της ιδέας της διαλειτουργικότητας από την πλευρά της σιδηροδρομικής βιομηχανίας;

Γιατί είναι τόσο αργή η πρόοδος του ERTMS και θα αποτύχει η προσπάθειά μας για να είναι έτοιμο το σύστημα ECM μέχρι το τέλος του επομένου έτους;

Όλα αυτά είναι ερωτήματα για τα οποία αναζητούμε απαντήσεις ως επιτροπή. Και σε συνδυασμό με αυτά θα θέλαμε να μάθουμε από την Επιτροπή ποια εθνικά εμπόδια και κενά ανακόπτουν σήμερα την πρόοδο ως προς τη διαλειτουργικότητα και ποια κράτη μέλη δημιουργούν τα περισσότερα εμπόδια.

Εν συνεχεία, θα χρησιμοποιήσει η Επιτροπή κάποιες από τις νομικές εξουσίες που διαθέτει για να εξασφαλίσει τη συμμόρφωση με την κοινοτική νομοθεσία;

Γνωρίζω ότι τα προβλήματα, ιδίως αναφορικά με τις εμπορευματικές μεταφορές, όχι όμως μόνο στον τομέα αυτόν, οφείλονται στο Συμβούλιο. Η επιτροπή μου και εγώ θέλουμε να συνεργαστούμε με την Επιτροπή και τη βιομηχανία προκειμένου για την ανάπτυξη ενός ασφαλούς, ενοποιημένου και διαλειτουργικού σιδηροδρομικού συστήματος.

Η επιτροπή μου αρχίζει τώρα να εξετάζει αν η πτυχή της ασφάλειας, ιδίως αναφορικά με τους εμπορευματικούς συρμούς, αρχίζει να διακυβεύεται επειδή δεν μεταφέρεται η ευρωπαϊκή νομοθεσία.

Εάν είναι έτσι, τότε υπάρχει επείγουσα ανάγκη δράσης. Δράση απαιτείται όμως και για την επίτευξη τόσο της ενοποίησης όσο και της διαλειτουργικότητας αν θέλουμε να αναπτύξουν οι επιβατικές σιδηροδρομικές μεταφορές το πλήρες δυναμικό τους και, πραγματικά, να επιβιώσουν οι εμπορευματικές σιδηροδρομικές μεταφορές.

Antonio Tajani, Αντιπρόεδρος της Επιτροπής. – (ΙΤ) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, πριν επανέλθω στη συζήτηση θα ήθελα να κάνω ορισμένες ουσιώδεις εισαγωγικές παρατηρήσεις.

Μόνον όταν οι τεχνικές έρευνες των ανεξάρτητων ιταλικών και ολλανδικών οργάνων θα έχουν επισημάνει τα ακριβή αίτια των ατυχημάτων στο Viareggio και στις Κάτω Χώρες θα είμαστε σε θέση να βγάλουμε συγκεκριμένα συμπεράσματα σχετικά με πιθανές βελτιώσεις της κοινοτικής νομοθεσίας για την ασφάλεια των σιδηροδρομικών μεταφορών.

Επιπλέον, όπως υπογράμμισε ο κ. Simpson, παρά τα δύο ατυχήματα, από τα οποία προφανώς πρέπει να αντλήσουμε διδάγματα σχετικά με την ασφάλεια των σιδηροδρόμων – ακριβώς για να δείξουμε τη δέσμευσή μας γι' αυτό, διοργανώσαμε μια σειρά εκδηλώσεων στις οποίες παρευρέθη και ο κ. Simpson – θα ήθελα να υπογραμμίσω ότι οι σιδηροδρομικές μεταφορές προσφέρουν παρ' όλα αυτά στην Ευρώπη ένα εξαιρετικά υψηλό επίπεδο ασφάλειας συγκριτικά με άλλα μέσα μεταφοράς.

Πράγματι, η έκθεση για τη σημερινή πρώτη δέσμη για τους σιδηροδρόμους που ενέκρινε η Επιτροπή το 2006, καθώς και οι τελευταίες στατιστικές, δείχνουν ότι το άνοιγμα της αγοράς στον ανταγωνισμό δεν είχε καμία αρνητική επίπτωση στο γενικότερο επίπεδο της ασφάλειας των σιδηροδρόμων, το οποίο, αντίθετα, συνεχίζει να βελτιώνεται. Πρέπει όμως να επαγρυπνούμε για να εξασφαλίσουμε ότι η εν λόγω βελτίωση συνεχίζεται, και ασφαλώς δεν μπορούμε να αρκεστούμε στα αποτελέσματα που έχουν ήδη επιτευχθεί. Στην πραγματικότητα, ελευθέρωση σημαίνει ότι ο αριθμός των φορέων εκμετάλλευσης των δικτύων μας εξακολουθεί να αυξάνεται και για τον λόγο αυτόν πρέπει να αξιολογούμε συνεχώς την ποιότητα των υφισταμένων φορέων εκμετάλλευσης.

Μετά από το ατύχημα στο Viareggio, η Επιτροπή και ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Σιδηροδρόμων διοργάνωσαν μεγάλο αριθμό συναντήσεων με όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη και εκπονήθηκε ένα βραχυπρόθεσμο και μακροπρόθεσμο σχέδιο δράσης προκειμένου να μειωθεί κατά το δυνατόν ο κίνδυνος να σημειωθούν εκ νέου τέτοια ατυχήματα. Το σχέδιο εγκρίθηκε στη διάσκεψη για την ασφάλεια του σιδηροδρόμου που διοργανώθηκε, όπως προανέφερα, από την Επιτροπή στις 8 Σεπτεμβρίου 2009.

Επανερχομαι στο ειδικό ζήτημα της ασφάλειας των εμπορευματικών συρμών και ιδίως στη συντήρηση των καίριων τμημάτων τους όπως οι άξονες. Ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Σιδηροδρόμων συνέστησε ομάδα δράσης αποτελούμενη από εμπειρογνώμονες της βιομηχανίας και των εθνικών αρχών ασφαλείας η οποία έχει ήδη συνεδριάσει τρεις φορές.

Η ομάδα δράσης έχει ένα συγκεκριμένο πρόγραμμα εργασίας δύο φάσεων που προβλέπει τη δημοσίευση των αποτελεσμάτων τον Δεκέμβριο του 2009 και τον Ιούνιο του 2010.

Η πρώτη φάση συνίσταται στην ανάπτυξη ενός προγράμματος άμεσων επιθεωρήσεων για να εξακριβωθεί η κατάσταση των συρμών που είναι σε λειτουργία και η ποιότητα των αξόνων τους. Είναι ωστόσο σημαντικό τα μέτρα αυτά να μην εγκριθούν μεμονωμένα σε εθνικό επίπεδο, αλλά να συντονιστούν σε ευρωπαϊκό επίπεδο προκειμένου να επιτευχθούν αποτελέσματα που θα είναι αποδεκτά σε όλα τα κράτη μέλη.

Στη δεύτερη φάση θα εξεταστεί το γενικότερο ζήτημα της συντήρησης των συρμών προκειμένου να διαπιστωθεί εάν υπάρχει ανάγκη εναρμόνισης, και σε ποιο βαθμό, όσον αφορά τα διάφορα στοιχεία του συστήματος συντήρησης, όπως οι τεχνικές προδιαγραφές, οι διαδικασίες και μετρήσεις και οι μέθοδοι ελέγχου.

Το σύστημα διεθνών κανονισμών για τους συρμούς που ίσχυε μέχρι το 2006, πριν από το άνοιγμα των αγορών, ανέθετε σε εθνικές επιχειρήσεις την ευθύνη και την ελευθερία να καθορίζουν όλες αυτές τις πτυχές. Μια τέτοια απουσία εναρμονισμένων προτύπων δεν φαίνεται πλέον παραδεκτή στο νέο πλαίσιο, που διέπεται από τεχνικές προδιαγραφές για τη διαλειτουργικότητα των συρμών και από τη Γενική Σύμβαση Χρήσης Αμαξιών, τη νέα ιδιωτική συμφωνία μεταξύ των τεχνικών φορέων εκμετάλλευσης συρμών και των σιδηροδρομικών επιχειρήσεων.

Όσον αφορά την πιστοποίηση της οντότητας που έχει αναλάβει τη συντήρηση, ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Σιδηροδρόμων θα κάνει ό,τι μπορεί για να δώσει στην Επιτροπή τη δυνατότητα να τηρήσει το χρονοδιάγραμμα που ορίζεται στη σημερινή οδηγία και να εγκρίνει το σύστημα πιστοποίησης μέχρι το τέλος του 2010.

Χωρίς να αποτελεί σε καμία περίπτωση ένα επιπλέον εμπόδιο για τους φορείς εκμετάλλευσης του σιδηροδρομικού τομέα, το σύστημα πιστοποίησης, που θα θεσπίζει τα κριτήρια που πρέπει να πληροί ένας φορέας εκμετάλλευσης σιδηροδρόμων για να αναγνωριστεί ως οντότητα επιφορτισμένη με τη συντήρηση, θα δημιουργήσει νέες ευκαιρίες που μέχρι σήμερα περιορίζονταν σε ορισμένες μόνο επιχειρήσεις.

Οι εθνικές πρακτικές ή ελλείψεις που εμποδίζουν τη διαλειτουργικότητα σχετίζονται κυρίως με τη μετάβαση από το παλιό σύστημα, όπου κυριαρχούσαν εθνικά μονοπώλια, στο νέο σύστημα που καθιερώθηκε από τις οδηγίες για τη διαλειτουργικότητα και τη σιδηροδρομική ασφάλεια. Τα εν λόγω εμπόδια περιγράφονται στην ανακοίνωση που ενέκρινε η Επιτροπή τον Σεπτέμβριο.

Για την εξάλειψη αυτών των εμποδίων, ο Οργανισμός Σιδηροδρόμων άρχισε το 2008 να εργάζεται για τη διαποδοχή του τροχαίου υλικού. Ως προς αυτό, ο οργανισμός ταξινομεί όλα τα εθνικά πρότυπα βάσει ενός εναρμονισμένου καταλόγου τεχνικών παραμέτρων πριν προχωρήσει σε σύγκριση των προτύπων στα διάφορα κράτη μέλη προκειμένου να ορίσει τον βαθμό ισοδυναμίας. Στόχος είναι να σταματήσει η συνήθης στον σιδηροδρομικό τομέα πρακτική καταφυγής στα εθνικά πρότυπα προκειμένου να εμποδιστεί η έγκριση τροχαίου υλικού που έχει ήδη εγκριθεί από άλλες χώρες.

Επιπλέον, η олиγορία των κρατών μελών και της βιομηχανίας για να συμμορφωθούν με το νέο νομικό πλαίσιο συνιστά ένα ακόμα εμπόδιο για τη διαλειτουργικότητα. Η олиγορία αυτή εμποδίζει πραγματικά τη δημιουργία ενός ευρωπαϊκού σιδηροδρομικού χώρου βασισμένου σε κοινά εναρμονισμένα πρότυπα, που είναι απαραίτητα για να καταστεί δυνατή η άριστη λειτουργία της αγοράς.

Μίλησα για πολλή ώρα, όμως υπήρχαν και πολλές ερωτήσεις. Θα ολοκληρώσω όμως σύντομα.

Όσον αφορά το ERTMS, λειτουργεί και είχε θετικά αποτελέσματα για περισσότερα από 2 000 χιλιόμετρα. Είναι αλήθεια ότι οι αρχικές προδιαγραφές παρουσίαζαν ασάφειες που έδιναν λαβή για διαφορετικές ερμηνείες, αλλά οι ασάφειες αυτές απαλείφθηκαν το 2007. Η απόφαση της Επιτροπής της 23ης Μαρτίου 2008 κατέστησε υποχρεωτική τη χρησιμοποίηση της νέας έκδοσης που είναι γνωστή ως 2.3.0d.

Τα κράτη μέλη και ο κλάδος εργάζονται σήμερα για την αναβάθμιση των εν λόγω σιδηροδρομικών γραμμών και ως εκ τούτου το πρόβλημα των ασύμβατων εφαρμογών σε εθνικό επίπεδο βρίσκεται τη λύση του. Όλες οι νέες εφαρμογές έχουν ως βάση τα συμβατά πρότυπα.

Σύμφωνα με όσα υποσχέθηκε, η Επιτροπή θα παράσχει οικονομική ενίσχυση στον κλάδο για την αναβάθμιση όλων των γραμμών και των συρμών που έχουν ήδη ενταχθεί στο σύστημα αυτό προκειμένου αυτά να γίνουν συμβατά με τη νέα έκδοση. Για τον σκοπό αυτόν διατέθηκαν εντός του νέου πλαισίου της πρόσκλησης υποβολής προτάσεων του 2009 250 εκατ. ευρώ για το ERTMS, μέρος των οποίων θα χρησιμοποιηθεί ειδικά για την αναβάθμιση των αντίστοιχων προγραμμάτων ηλεκτρονικού υπολογιστή.

Georges Bach, εξ ονόματος της Ομάδας PPE. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, έχετε δίκιο, το σιδηροδρομικό σύστημα είναι ένα πολύ ασφαλές σύστημα συγκριτικά με άλλους τρόπους μεταφοράς. Εκτός από τα πολλά θετικά στοιχεία, όμως, η ελευθέρωση έφερε μαζί της, ως έναν βαθμό, και λιγότερη ασφάλεια, με τη μορφή του κατακερματισμού μεμονωμένων εταιρειών, του διαχωρισμού της υποδομής από τη λειτουργία, της εξωτερικής ανάθεσης των εργασιών συντήρησης και της μίσθωσης υλικών και προσωπικού.

Κατά τη γνώμη μου πρέπει να εξασφαλιστεί ότι οι εθνικές αρχές ασφαλείας θα εκδίδουν τα πιστοποιητικά ασφαλείας και τις άδειες σύμφωνα με όσα θεσπίζει ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Σιδηροδρόμων (ERA). Διεξάγονται αρκετοί έλεγχοι; Είναι σίγουρο, για παράδειγμα, ότι ελέγχονται όπως πρέπει η εκπαίδευση του προσωπικού, οι πιστοποιήσεις και οι συνθήκες εργασίας; Ποια είναι, από την άποψη αυτή, η κατάσταση σχετικά με την καδιέρωση μιας τυποποιημένης κοινοτικής πιστοποίησης; Ποια είναι η κατάσταση αναφορικά με την ευρωπαϊκή άδεια οδήγησης των μηχανοδηγών; Επίσης, πρέπει να ενταθούν οι προσπάθειες σχετικά με το Ευρωπαϊκό Σύστημα Διαχείρισης της Σιδηροδρομικής Κυκλοφορίας (ERTMS).

Το πρόσφατο σχέδιο εφαρμογής στο οποίο αναφερθήκατε πρέπει να είναι δεσμευτικό και δεν πρέπει να καθυστερήσει για οικονομικούς ή εθνικούς λόγους. Οι προσπάθειες που αφορούν τη θέσπιση των τεχνικών προδιαγραφών για τη διαλειτουργικότητα (TSI) πρέπει να συνεχιστούν και να επεκταθούν. Αυτό θα συνιστούσε τεράστια πρόοδο ιδίως όσον αφορά την τυποποίηση των υλικών και θα προσέφερε υψηλό βαθμό ασφαλείας σχετικά με τη συντήρηση υλικών.

Πολλά από τα πρόσφατα σιδηροδρομικά ατυχήματα και από εκείνα που παραλίγο να συμβούν οφείλονται σε ελλείψεις στη συντήρηση. Η ένταση ιδίως παραμελείται για λόγους κόστους και τα διαστήματα συντήρησης επιμηκύνονται. Ποια είναι η κατάσταση σχετικά με τη δημιουργία ενός πανευρωπαϊκού συστήματος πιστοποίησης για τις εργασίες συντήρησης; Θεωρώ ότι πρέπει να γίνει ό,τι είναι δυνατό για να μην επανέλθουμε στην προηγούμενη κατάσταση όπου κάθε επιμέρους κράτος μέλος είχε τους δικούς του κανόνες και ενεργούσε ανεξάρτητα και με διαφορετικό τρόπο. Ειδικά οι διαβάσεις των συνόρων μεταξύ των επιμέρους κρατών μελών συνιστούν κίνδυνο για την ασφάλεια. Πώς προτίθεται η Επιτροπή να αντιμετωπίσει βραχυπρόθεσμα αυτό το πρόβλημα; Θα ήθελα επίσης να σας ζητήσω να διασφαλίσετε ότι κατά την αξιολόγησή σας δεν θα ξεχάσετε τις κοινωνικές πτυχές –πρέπει να ληφθούν υπόψη.

Bogusław Liberadzki, εξ ονόματος της Ομάδας S&D. – (PL) Κύριε Πρόεδρε, πρώτα απ' όλα θα ήθελα να ευχαριστήσω τον κ. Simpson απλά και μόνο γιατί έθεσε αυτήν την ερώτηση και να τον συγχαρώ διότι η ερώτησή του έγινε θέμα της συζήτησής μας. Είναι μια συζήτηση που γίνεται πολύ αργά, σε προχωρημένη βραδινή ώρα, όμως είναι πολύ καλό που κάνουμε αυτή τη συζήτηση. Όταν εμφανίστηκε το θέμα της ερώτησης, είδαμε τις λέξεις: πλαίσιο – το ευρωπαϊκό σιδηροδρομικό σύστημα. Τολμώ να πω εδώ ότι τη στιγμή αυτή που μιλάμε δεν έχουμε αποκτήσει ακόμα ένα ευρωπαϊκό σιδηροδρομικό σύστημα.

Γιατί; Κάθε σιδηρόδρομος έχει τα δικά του τεχνικά πρότυπα. Αν πρόκειται για ηλεκτρικούς σιδηρόδρομους, πρόκειται είτε για DC είτε για AC. Εάν πρόκειται για AC, είναι είτε 15 kV, είτε 30 kV, είτε 35 kV. Μπορώ να σας αναφέρω ένα ενδιαφέρον γεγονός, πράγμα που ταιριάζει απόλυτα στην περίπτωση μιας και είναι παρών ο κ. Tajani. Στο σύστημα Βορρά-Νότου υπάρχουν δύο σιδηρόδρομοι που είναι παρόμοιοι – ο ένας στην Πολωνία και ο άλλος στην Ιταλία. Όλοι οι άλλοι είναι διαφορετικοί μεταξύ τους. Γι' αυτό, κύριε Πρόεδρε, ας δώσουμε στους σιδηροδρόμους μια ευκαιρία. Ας θεσπίσουμε ένα πραγματικό ευρωπαϊκό σύστημα σιδηροδρόμων, ακόμη και αν αυτό πρέπει να γίνει σε πείσμα των παντοδύναμων εθνικών σιδηροδρομικών μεταφορέων.

Michael Cramer, εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, η ασφάλεια είναι ιερή. Πρέπει να αποτελεί απόλυτη προτεραιότητα. Αυτό που συνέβη πρόσφατα στο Βερολίνο, όπου κατέρρευσε το σύστημα του προαστιακού σιδηρόδρομου συνεπεία της προτεραιότητας στο κέρδος, πρέπει να αποτελέσει οπωσδήποτε μια εξαιρετική περίπτωση. Τους τελευταίους έξι μήνες υποχρεωθήκαμε να βιώσουμε στο Βερολίνο αυτό που δεν κατάφεραν να κάνουν στον πόλεμο ούτε οι βόμβες ούτε οι χειροβομβίδες. Δεν μπορεί να συνεχιστεί αυτή η κατάσταση.

Συχνά, όταν κάποιος θέλει να εμποδίσει τον ανταγωνισμό, προβάλλει και επιχειρήματα που αφορούν την ασφάλεια. Σε τέτοιες περιπτώσεις τα επιχειρήματα που αφορούν την ασφάλεια δημιουργούνται για να εμποδιστεί πλήρως το άνοιγμα των δικτύων, το οποίο έχουμε ήδη ρυθμίσει νομοθετικά και έχουμε καταστήσει υποχρεωτικό για όλα τα κράτη μέλη από την 1η Ιανουαρίου 2007. Επομένως πρέπει να επέμβετε – δεν πρέπει να επιτρέψετε την κατάχρηση των επιχειρημάτων που αφορούν την ασφάλεια.

Η ασφάλεια έχει, φυσικά, οικονομικό κόστος, όμως χρειαζόμαστε επενδύσεις στην υποδομή και στην ασφάλεια. Τα χρήματα υπάρχουν. Θα ήθελα να υπενθυμίσω σε όλους σας ότι για παράδειγμα η απαλλαγή της κηροζίνης από τον φόρο κοστίζει στους ευρωπαίους φορολογούμενους 14 δισ. ευρώ ετησίως. Αν δαπανούσατε αυτά τα χρήματα για

την ασφάλεια, θα είχαμε μια ευρωπαϊκή σιδηροδρομική αγορά και εγγυημένη ασφάλεια, πράγμα που κρίνεται επιβεβλημένο στην παρούσα φάση.

Jacky Hénin, εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, οι ευρωπαϊκές οδηγίες επέβαλαν, με σκοπό την προετοιμασία για τον ανταγωνισμό των σιδηροδρόμων, τον διαχωρισμό του σιδηροδρομικού δικτύου από τις μεταφορικές δραστηριότητες εμποδίζοντας με τον τρόπο αυτόν κάθε μορφή τυποποίησης. Το αποτέλεσμα: σήμερα, τα τραίνα στη Γαλλία κινούνται πιο αργά στο δευτερεύον δίκτυο από ό,τι στις αρχές του 20ού αιώνα. Το ένα τρίτο του δικτύου καταστρέφεται εξαιτίας της απουσίας πόρων για τη συντήρησή του. Όλες οι συνδικαλιστικές οργανώσεις των σιδηροδρομικών, όλοι οι εμπειρογνώμονες, λένε ότι αυτή η κατάσταση αναπόφευκτα θα οδηγήσει σε φοβερά ατυχήματα.

Αυτό όμως δεν αρκεί. Πάντα υπάρχει ανάγκη για περισσότερα κέρδη. Έτσι, υπάρχει προθυμία να θυσιάσει η ασφάλεια των σιδηροδρόμων με την απαγόρευση εθνικών κανόνων ασφαλείας που προσφέρουν τη μέγιστη προστασία προς όφελος μιας μελλοντικής ελάχιστης ευρωπαϊκής ρύθμισης. Το γενικό ευρωπαϊκό συμφέρον θυσιάζεται για άλλη μια φορά στον βωμό της καπιταλιστικής απληστίας.

Το σωστό πρότυπο για την Ευρώπη είναι το Thalys, διότι χαρακτηρίζεται από μια ευρωπαϊκή σιδηροδρομική συνεργασία που τηρεί τα καταστατικά που προστατεύουν τους εργαζομένους και τους κανόνες μέγιστης ασφαλείας. Αυτό έρχεται σε πλήρη αντίθεση με τον ανεξέλεγκτο ανταγωνισμό που επιβάλλουν οι ευρωπαϊκές οδηγίες στους χρήστες των σιδηροδρόμων. Πράγματι, για να εξασφαλιστεί η ασφάλεια των χρηστών των σιδηροδρόμων και των περιοίκων από τις μεταφορές επικίνδυνων φορτίων πρέπει να καταργηθούν στο σύνολό τους οι ευρωπαϊκές δέσμες μέτρων για τους σιδηροδρόμους.

Jorg Leichtfried (S&D). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, βασικά δεν προξενεί έκπληξη. Μόνο ένα πράγμα μπορούμε να πούμε, και αυτό είναι ότι, όπου γίνεται ελευθέρωση και ιδιωτικοποίηση, αυξάνει ο αριθμός των ατυχημάτων και των δυστυχημάτων. Ο λόγος είναι προφανής, καθώς όπου υπάρχει ανάγκη δημιουργίας υψηλού κέρδους, υπάρχουν κακοπληρωμένοι εργαζόμενοι· υπάρχει χειρότερη κατάρτιση και λιγότερα προσόντα, καθώς αυτά κοστίζουν· υπάρχουν λιγότεροι έλεγχοι, γιατί οι έλεγχοι κοστίζουν· και τελικά – αυτό το είδαμε παντού – όταν όλα πάνε στραβά, δημιουργούνται απίστευτες δαπάνες που επιβαρύνουν το κοινό προκειμένου να διορθωθούν όλα τα προβλήματα που προκλήθηκαν από την ελευθέρωση και την ιδιωτικοποίηση.

Εδώ ακολουθήσαμε λάθος δρόμο. Ο κ. Bach θεωρεί ότι θα αρκούσε να το εξετάσουμε αυτό διεξοδικά και να θεσπίσουμε καλύτερους μηχανισμούς ασφαλείας. Πήραμε τον λάθος δρόμο και θα πρέπει τώρα να επιστρέψουμε σε έναν δρόμο που προσφέρει ποιότητα, ασφάλεια και αποδοτικότητα. Ο δρόμος αυτός ασφαλώς δεν είναι η περαιτέρω ελευθέρωση. Είναι ακριβώς ο αντίθετος.

Guido Milana (S&D). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, θα ήθελα να κάνω μόνο δύο παρατηρήσεις.

Πιστεύω ότι δεν πρέπει να διαπληκτιζόμαστε για μεγαλύτερη ιδιωτικοποίηση, ανταγωνισμό και άλλα συναφή. Είναι σαφές ότι η λογική της βιασύνης προκειμένου να μειωθεί το κόστος είναι ένας αρνητικός παράγοντας όσον αφορά τα πρότυπα ασφαλείας. Όταν γίνονται προσπάθειες μείωσης του κόστους επειδή αρχίζει ένας σημαντικός μηχανισμός ανταγωνισμού, είναι αναπόφευκτο να χειροτερεύουν τα πρότυπα ασφαλείας.

Η αλήθεια είναι ότι πιστεύω πως η Επιτροπή πρέπει να θεσπίσει μια πιο αυστηρή φάση που θα αναθέτει έναν στρατηγικότερο ρόλο για τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Σιδηροδρόμων. Θα πρέπει να αναλάβει έναν ρόλο μεγαλύτερου συντονισμού, ελέγχου και εποπτείας των εθνικών οργανισμών ασφαλείας, πρέπει δε να το κάνει αυτό πολύ πιο γρήγορα, ακριβώς επειδή υπάρχουν διαφορές μεταξύ των διαφόρων χωρών, στις οποίες αναφέρθηκαν ήδη οι συνάδελφοί μου, σχετικά με τις αντιφάσεις μεταξύ της εθνικής και της ευρωπαϊκής νομοθεσίας. Κατά τη γνώμη μου, ως προς αυτό υπάρχουν πολύ μεγάλες καθυστερήσεις.

Το πρότυπο πρέπει να είναι εκείνο του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Ασφάλειας της Αεροπορίας και πρέπει να έχει τις ίδιες δεσμευτικές αρμοδιότητες για τις πράξεις και την εφαρμογή. Αν υπάρχει μια έκκληση που πρέπει να γίνει σήμερα προς την Επιτροπή, αυτή είναι να κινηθεί πιο γρήγορα προς αυτή την κατεύθυνση.

Ο Επίτροπος είπε ότι πρέπει να περιμένουμε τα αποτελέσματα των ερευνών για τα ατυχήματα. Αντίθετα, εγώ πιστεύω ότι τα αποτελέσματα αυτά δεν θα προσθέσουν τίποτα στη σημερινή κατάσταση.

Ένα άλλο στοιχείο, κύριε Επίτροπε, το οποίο πιθανόν να μην εμπίπτει στον τομέα αρμοδιοτήτων σας και το οποίο πιθανόν να βρίσκεται και πέρα από το αντικείμενο της αποψινής συζήτησης, είναι ότι πάρα πολύ συχνά η νομοθεσία ως σύνολο δεν διασφαλίζει ότι όποιος υφίσταται απώλεια ή βλάβη λόγω ενός σιδηροδρομικού ατυχήματος – δεδομένου ότι ο αριθμός τέτοιων ατυχημάτων είναι ακόμα μικρό – λαμβάνει άμεση αποζημίωση από το πρόσωπο που φέρει την ευθύνη γι' αυτό.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, αναφέρθηκε ότι στον τομέα αυτόν δαπανήθηκαν 200 εκατ. ευρώ το 2009. Αναρωτιέμαι αν θα εξέταζε η Επιτροπή, από τη σκοπιά της ασφάλειας και της διαλειτουργικότητας, το ενδεχόμενο να χρηματοδοτεί μόνο σιδηροδρομικά συστήματα που λειτουργούν με ηλεκτρική ενέργεια και να καταργήσει σταδιακά εντός ενός χρονικού διαστήματος τους κινητήρες που καταβροχθίζουν ντίζελ – γνωρίζω ότι στην πατρίδα μου, όλα τα σιδηροδρομικά συστήματα λειτουργούν με τον τρόπο αυτόν – και να θέσει μια καταληκτική ημερομηνία όπου θα έχουμε σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση ασφαλή, διασυνδεδεμένα και φιλικά προς το περιβάλλον σιδηροδρομικά συστήματα.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, η ασφάλεια των σιδηροδρομικών μεταφορών εξαρτάται από τις επενδύσεις που γίνονται για τη συντήρηση και τον εκσυγχρονισμό της υποδομής και του τροχαίου υλικού των σιδηροδρόμων. Η ανυπαρξία τέτοιων επενδύσεων θα αυξήσει τον αριθμό των σιδηροδρομικών ατυχημάτων.

Οι επενδύσεις στο σιδηροδρομικό σύστημα πρέπει να αποτελέσουν προτεραιότητα τόσο σε επίπεδο ΕΕ, μέσω του προϋπολογισμού των ΔΕΔ-Μ και των διαρθρωτικών ταμείων, όσο και σε επίπεδο κρατών μελών, μέσω εθνικών επιχορηγήσεων και της συγχρηματοδότησης έργων προτεραιότητας για τις διευρωπαϊκές μεταφορές. Η διαλειτουργικότητα των σιδηροδρομικών συστημάτων είναι ζωτικής σημασίας. Καίριας σημασίας είναι και η ανάλογη αμοιβή του προσωπικού και η παροχή κατάρτισης και δοκιμών στους εργαζομένους του σιδηροδρομικού τομέα.

Τον τελευταίο χρόνο σημειώθηκαν και στη Ρουμανία σιδηροδρομικά ατυχήματα. Το ανατολικό τμήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει ανάγκη από σημαντικές επενδύσεις στις σιδηροδρομικές μεταφορές για να μπορέσει να συντηρήσει και να εκσυγχρονίσει την υπάρχουσα υποδομή και να την αναπτύξει. Η επέκταση των έργων προτεραιότητας 6 και 17 ως το Βουκουρέστι και την Κωσταντζα, η κατασκευή σιδηροδρομικού διαδρόμου εμπορευματικών μεταφορών στη διαδρομή αυτή, καθώς και η υλοποίηση του ERTMS πρέπει να γίνουν έργα προτεραιότητας των ΔΕΔ-Μ.

Antonio Tajani, Αντιπρόεδρος της Επιτροπής. – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, πιστεύω ότι πολλές απαντήσεις στις ερωτήσεις που τέθηκαν στο πλαίσιο αυτής της συζήτησης έχουν δοθεί στη διάσκεψη για την ασφάλεια των σιδηροδρόμων που έγινε στις 8 Σεπτεμβρίου, την οποία συγκάλεσα αμέσως μετά από τα ατυχήματα στο Viareggio και στις Κάτω Χώρες ακριβώς για να δώσω ένα μήνυμα αναφορικά με τη μεγάλη δέσμευση της Επιτροπής και των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων να αναλάβουν δράση στον εξαιρετικά ευαίσθητο τομέα της σιδηροδρομικής ασφάλειας.

Όπως γνωρίζετε, στη διάσκεψη αυτή είχαν προσκληθεί εκπρόσωποι όλων των θεσμικών οργάνων, του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου. Στη διάσκεψη εξετάστηκαν όλα τα θέματα που αποτέλεσαν το επίκεντρο στην αποψινή συζήτηση, αρχής γενομένης από το θέμα των οργανισμών και του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Σιδηροδρόμων.

Συμφωνώ με την άποψη του κ. Milana διότι κατά τη διάσκεψη αυτή πρότεινα να δοθούν μεγαλύτερες εξουσίες στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Σιδηροδρόμων. Ως εκ τούτου συμφωνώ απόλυτα. Πρέπει όμως να αλλάξουμε τους κανόνες του παιχνιδιού και για όσο θα είμαι Επίτροπος Μεταφορών, θα καταβάλλω κάθε δυνατή προσπάθεια ώστε να μπορέσει να λειτουργήσει ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Σιδηροδρόμων παράλληλα με τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό για την Ασφάλεια στη Θάλασσα και τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Ασφάλειας της Αεροπορίας.

Ένα άλλο θέμα με το οποίο ασχοληθήκαμε εκείνη την ημέρα εργασίας, στην οποία συμμετείχαν και συγγενείς των θυμάτων, είναι η ευθύνη των φορέων εκμετάλλευσης στο πλαίσιο της αλυσίδας μεταφορών και συνακόλουθα το θέμα των δικαιωμάτων εκείνων που εμπλέκονται σε σιδηροδρομικά ατυχήματα. Όσον αφορά τα δικαιώματα των επιβατών στον τομέα των σιδηροδρόμων, υπάρχει νομοθεσία που θα τεθεί σε ισχύ στις 3 Δεκεμβρίου του τρέχοντος έτους.

Η Επιτροπή εξετάζει επίσης πτυχές που αφορούν τα θύματα τα οποία δεν είναι επιβάτες, δηλαδή τα θύματα αυτά των ατυχημάτων όπως εκείνου του Viareggio, που οφείλονται σε εκρήξεις ή σε εκτροχιασμούς συρμών, και αξιολογεί τις απαντήσεις που μπορεί να δοθούν όσον αφορά το πρόβλημα αυτό.

Επομένως η Επιτροπή έχει αναπτύξει έντονη δράση στον τομέα της σιδηροδρομικής ασφάλειας, που θεωρεί ότι έχει προτεραιότητα, με ιδιαίτερη έμφαση στην πιστοποίηση του προσωπικού. Η ΕΕ ενέκρινε ήδη την οδηγία 2007/59/ΕΚ σχετικά με την πιστοποίηση του προσωπικού οδήγησης μηχανών έλξης και η ευρωπαϊκή άδεια οδήγησης για το προσωπικό οδήγησης μηχανών έλξης υπάρχει ήδη: θα τεθεί σε ισχύ στις 3 Δεκεμβρίου του τρέχοντος έτους.

Όσον αφορά τις κοινωνικές πτυχές που εδίγησαν, υπάρχει η επιτροπή για τον κοινωνικό διάλογο που συζήτησε το 2005 για μια συμφωνία για το ωράριο εργασίας στις διεθνείς μεταφορές.

Όσον αφορά τη συντήρηση και τα πιο φιλικά προς το περιβάλλον συστήματα σιδηροδρομικών μεταφορών, πιστεύω ότι χρειάζεται εκσυγχρονισμός του εξοπλισμού και αποτελεσματική συντήρηση. Όπως επιβεβαίωσα στην απάντησή μου στην ερώτηση, πιστεύω ότι το σύστημα ERTMS είναι από τεχνολογική άποψη ένα σημαντικό έργο στο οποίο

έχει επενδύσει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή με στόχο να κάνει ασφαλέστερες όλες τις μεταφορές στον σιδηροδρομικό τομέα. Θεωρώ ότι αυτό είναι ένα σημαντικό στοιχείο που δεν πρέπει να ξεχνάμε.

Πρόεδρος. – Η συζήτηση έληξε.

Γραπτές δηλώσεις (άρθρο 149)

Adam Kosa (PPE), γραπτώς. – (HU) Αναφορικά με το θέμα που συζητάμε, θεωρώ σημαντικό να υπογραμμίσω ότι όσον αφορά τους ECM (αρμόδιους φορείς για τη συντήρηση), ο ιδιοκτήτης ή ο φορέας εκμετάλλευσης πρέπει να διαθέτει οπωσδήποτε πιστοποίηση προκειμένου να μπορέσουμε να μειώσουμε τον κίνδυνο ατυχημάτων. Επιπροσθέτως, θα πρέπει να εξετάσουμε να θέσουμε και το θέμα της ποινικής ευθύνης των νομικών προσώπων, όπως είναι η γνωστή πρακτική στη Γαλλία, προκειμένου να καταστεί δυνατό να δοθεί μεγαλύτερος ρόλος στην ασφάλεια ως μέρος του διαχειριστικού ρόλου των νομικών προσώπων.

Όταν λαμβάνονται στρατηγικές αποφάσεις σε επίπεδο διαχείρισης εταιρείας ή σε επίπεδο ιδιοκτήτη, το κέρδος δεν πρέπει ποτέ να έχει προτεραιότητα σε βάρος της ασφάλειας και της ζωής των ανθρώπων. Εάν συμβεί μαζικό ατύχημα εξαιτίας ανεύθυνων και ριψοκίνδυνων πρακτικών διαχείρισης της υπεύθυνης εταιρείας, το νομικό πρόσωπο μπορεί δικαιολογημένα να καταστεί υπόλογο. Διαφορετικά, μόνο το ανώτατο στέλεχος φεύγει πρόωρα από την εταιρεία αφού δεχτεί τα μεγάλα bonus και τις αποζημιώσεις που γνωρίζουμε πολύ καλά σήμερα, και έτσι στο τέλος μόνο ο οδηγός του τραίνου πηγαίνει στη φυλακή.

Το πεπρωμένο της εταιρείας πρέπει να συνδεθεί με εκείνο του διαχειριστή και των εργαζομένων προκειμένου να καταστεί δυνατή η εξασφάλιση μιας ασφαλούς υπηρεσίας με την κατάλληλη ποιότητα, ιδίως στον τομέα των δημοσίων υπηρεσιών. Θα ήθελα να θέσω στην Επιτροπή το ακόλουθο ερώτημα: τι είδους προτάσεις προτίθεται να υποβάλει προκειμένου να μπορέσει να επιβάλει όχι μόνο την αστική ευθύνη (αποζημίωση) αλλά και την ποινική ευθύνη όσον αφορά τους αμελείς παρόχους υπηρεσιών;

Γραπτές δηλώσεις (άρθρο 149)

16. Χρήση των μικρότερων γλωσσών στο πλαίσιο της κοινής ευρωπαϊκής πολιτιστικής κληρονομιάς (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τη δήλωση της Επιτροπής σχετικά με τη χρήση των μειονοτικών γλωσσών στο πλαίσιο της κοινής ευρωπαϊκής πολιτιστικής κληρονομιάς.

Leonard Orban, μέλος της Επιτροπής. – (RO) Κύριε Πρόεδρε, αξιότιμοι βουλευτές, γενικός στόχος της πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την πολυγλωσσία είναι να επισημάνει τη σημασία όλων των γλωσσών που ομιλούνται στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με το άρθρο 151 της Συνθήκης, οι κοινοτικές δράσεις πρέπει να παρέχουν κίνητρα για συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών, ώστε να συμβάλουν στην ανάπτυξη του πολιτισμού των κρατών μελών, με παράλληλη τήρηση της πολυμορφίας σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο και εστίαση του ενδιαφέροντος στην κοινή πολιτιστική μας κληρονομιά.

Με βάση αυτές τις αρχές, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, σε στενή συνεργασία με τα κράτη μέλη, εφαρμόζει τη στρατηγική προώθησης της πολυγλωσσίας και της γλωσσικής πολυμορφίας, οι οποίες αναφέρονται στο έγγραφο που εγκρίθηκε τον Σεπτέμβριο του 2008 και έχει ως αντικείμενο όλες τις γλώσσες που ομιλούνται στην Κοινότητα. Όλες αυτές οι γλώσσες αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα της κοινής πολιτιστικής μας κληρονομιάς, και κάθε εθνική, περιφερειακή ή μειονοτική γλώσσα, ή η γλώσσα των μεταναστών, που ομιλείται στην Ευρώπη προσφέρει πρόσθετη όψη σε αυτήν την κοινή πολιτιστική κληρονομιά.

Όπως γνωρίζετε καλά, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κάλεσε τα κράτη μέλη να εξετάσουν το ενδεχόμενο διδασκαλίας περιφερειακών και μειονοτικών γλωσσών στο πλαίσιο της εθνικής τους στρατηγικής για την προώθηση της πολυγλωσσίας στην κοινωνία. Οι αποφάσεις οι οποίες λήφθηκαν από την Ευρωπαϊκή Ένωση επί του θέματος δεν αντικαθιστούν τα μέτρα που έχουν ήδη ληφθεί από τα κράτη μέλη, αλλά προορίζονται να τα στηρίξουν και να τα συμπληρώσουν. Το κύριο χρηματοδοτικό μέσο στη διάθεση της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι το Πρόγραμμα διά βίου μάθησης για την περίοδο 2007-2013, το οποίο είναι ανοικτό σε όλες τις γλώσσες που ομιλούνται στην Κοινότητα, συμπεριλαμβανομένων των περιφερειακών και των μειονοτικών γλωσσών.

Δεν υφίσταται κοινοτική νομοθεσία η οποία διέπει τη χρήση των γλωσσών στα κράτη μέλη, ούτε κάποια από τις συνθήκες περιέχει επιλογές σχετικά με τη θέσπιση παρόμοιων διατάξεων. Ο σεβασμός της γλωσσικής και της πολιτιστικής πολυμορφίας διαφυλάσσεται στο άρθρο 22 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, το οποίο προβλέπει ότι η Ένωση πρέπει να σέβεται την πολιτιστική και τη γλωσσική πολυμορφία.

Όπως γνωρίζετε, οι διατάξεις του Χάρτη έχουν ως αντικείμενο τα θεσμικά και άλλα όργανα της ΕΕ, όπως και τα κράτη μέλη, μόνο στην περίπτωση που εφαρμόζουν την κοινοτική νομοθεσία. Τα κράτη μέλη, ως εκ τούτου, συνεχίζουν να είναι εκείνα που λαμβάνουν τις αποφάσεις σχετικά με την εσωτερική τους πολιτική σε θέματα γλωσσών, καθώς και όσον αφορά τις περιφερειακές και τις μειονοτικές γλώσσες. Η προστασία των προσώπων που ανήκουν σε εθνικές μειονότητες αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της πολιτικής σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, η οποία είναι μία από τις αρχές στις οποίες βασίστηκε η δημιουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως επισημαίνεται στο άρθρο 6 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ως εκ τούτου, τα κράτη μέλη πρέπει να χρησιμοποιούν κάθε νομικό μέσο που διαθέτουν για την κατοχύρωση των δικαιωμάτων των προσώπων που ανήκουν σε εθνικές μειονότητες, σύμφωνα με τη δική τους συνταγματική τάξη και τις υποχρεώσεις και δεσμεύσεις που τους επιβάλλονται από τη διεθνή νομοθεσία. Ως διεθνή νομοθεσία εννοώ, για παράδειγμα, τον Ευρωπαϊκό Χάρτη για τις Περιφερειακές ή Μειονοτικές Γλώσσες του Συμβουλίου της Ευρώπης, ο οποίος ορίζει ένα γενικό πλαίσιο επί του θέματος, όπως και τις συστάσεις του Οργανισμού για την Ασφάλεια και τη Συνεργασία στην Ευρώπη, στον οποίο η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει προσφύγει σε διάφορες περιπτώσεις.

Edith Bauer, εξ ονόματος της Ομάδας PPE. – (HU) Οι γλώσσες των λαών της Ευρώπης, ως πολιτιστικό σύνολο, αποτελούν την πολιτιστική κληρονομιά της Ευρώπης, όπως είπε και ο Επίτροπος. Τον ευχαριστώ για την παρατήρησή του αυτή. Δεν υφίστανται διαφορές μεταξύ των γλωσσών, είτε ομιλούνται από μειονότητα είτε από την πλειονότητα των κατοίκων. Το δικαίωμα των ανθρώπων να μιλούν τη δική τους γλώσσα αποτελεί, ταυτόχρονα, αναπόσπαστο τμήμα των βασικών τους δικαιωμάτων, όπως αναφέρεται και στο άρθρο 22 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων. Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι οι εθνικές κοινότητες είναι εξαιρετικά ευαίσθητες σε κάθε παραβίαση των δικαιωμάτων τους σε αυτόν τον τομέα.

Καταγγέλλω, εξ ονόματος μιας μειονότητας η οποία αριθμεί περισσότερο από μισό εκατομμύριο, τον σλοβακικό εθνικό νόμο για τη γλώσσα, ο οποίος περιέχει ορισμένα άρθρα που παραβιάζουν και περιορίζουν τα δικαιώματα της μειονότητας. Να σας δώσω μερικά παραδείγματα. Το άρθρο 8, παράγραφος 4 του νόμου προβλέπει ότι οι ιατροί πρέπει να επικοινωνούν στην εθνική γλώσσα με τους ασθενείς, σε τοποθεσίες όπου η αναλογία της μειονότητας είναι μικρότερη του 20%. Το ίδιο ισχύει για τους κοινωνικούς λειτουργούς και τους πελάτες τους, καθώς και για τους πυροσβέστες και το παραϊατρικό προσωπικό, εν ώρα καθήκοντος, όταν σβήνουν δηλαδή μια φωτιά ή μεταφέρουν κάποιον στο νοσοκομείο. Σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 1, η σλοβακική γλώσσα πρέπει να χρησιμοποιείται στα κείμενα των διαφημίσεων, είτε δημόσιων είτε ιδιωτικών. Σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 6, οι διαφημίσεις πρέπει να εμφανίζονται πρώτα και να είναι μεγαλύτερες στην εθνική γλώσσα, ή οι χαρακτηριστικές πρέπει να είναι τουλάχιστον εξίσου μεγάλο με τους χαρακτήρες του κειμένου στη δεύτερη γλώσσα. Το γεγονός αυτό προφανώς εκφράζει το μήνυμα ότι η πρώτη γλώσσα είναι σημαντικότερη, ενώ η δεύτερη είναι υποδεέστερη και δεύτερης κατηγορίας.

Το άρθρο 9 του νόμου επιβάλλει κυρώσεις δυσαναλόγως επαχθείς σε νομικά πρόσωπα τα οποία δεν ακολουθούν την κατάλληλη χρήση της γλώσσας, συμπεριλαμβανομένων των μικρών επιχειρήσεων. Σε κάθε περίπτωση, γιατί να αποτελεί ποινικό αδίκημα το να ομιλεί κάποιος τη μητρική του γλώσσα; Ένας τέτοιος νόμος δεν μπορεί, προφανώς, να εφαρμοστεί αποτελεσματικά.

Κύριε Πρόεδρε, η σλοβακική νομοθεσία θα μπορούσε να έχει ενσωματώσει ως τμήμα του εσωτερικού νομικού της συστήματος τις δεσμεύσεις τις οποίες αποδέχθηκε και επικύρωσε με τον Χάρτη για τις γλώσσες του Συμβουλίου της Ευρώπης, αντί να εγκρίνει έναν νόμο ο οποίος είναι εκ διαμέτρου αντίθετος προς τον Χάρτη. Δεν έχει ως αντικείμενο ούτε καν τη διγλωσσία, αφού δεν απαιτεί από τους εργαζόμενους, ακόμη και του δημόσιου τομέα, να γνωρίζουν τη μειονοτική γλώσσα, ούτε τους ενθαρρύνει να την μάθουν.

Κύριε Πρόεδρε, κάτι τελευταίο ακόμα. Με χαροποιεί το γεγονός ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο συμπεριέλαβε αυτήν τη συζήτηση στην ημερήσια διάταξη και εκτιμώ ιδιαίτερα τη σαφή τοποθέτηση του Προέδρου του Κοινοβουλίου, Jerzy Buzek, όπως και το σαφές μήνυμα της Επιτροπής ότι τα δικαιώματα των μειονοτήτων πρέπει να προστατευθούν, όχι να περιοριστούν.

Hannes Swoboda, εξ ονόματος της Ομάδας S&D. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, με δεδομένες όλες τις διαφορές απόψεων στο Κοινοβούλιο, αποτελεί καλή ένδειξη το γεγονός ότι έχουμε εδώ έναν Πρόεδρο, ουγγρικής καταγωγής, για τον οποίο μπορούμε να είμαστε σίγουροι ότι δεν θα ενεργήσει κατά τρόπο που δημιουργεί διακρίσεις, αλλά και το γεγονός ότι η προσπάθεια που καταβάλλεται, ώστε να εμμένουμε σε ό,τι είναι σωστό ανεξαρτήτως γλώσσας και καταγωγής, αποτελεί απλό ζήτημα ρουτίνας σε αυτήν την Ευρώπη.

Κυρία Bauer, αντιμετωπίσατε με κριτική προδιάθεση τον νόμο για τη γλώσσα. Ο νόμος για τη γλώσσα δεν είναι τόσο καλός όσο θα μπορούσε να είναι, αυτό πράγματι έχει αποδειχθεί. Δεν προσβάλλει, πάντως, τα θεμελιώδη δικαιώματα. Πρέπει και αυτό να αναφερθεί. Υπό τις συνθήκες αυτές, είναι αναγκαίο να εξαλείψουμε τις ελλείψεις οι οποίες όντως υφίστανται – πρωτίστως στην ερμηνεία του νόμου. Είναι απολύτως απαραίτητο η σημερινή συζήτηση

να στείλει το μήνυμα ότι επιφέρουμε βελτιώσεις, όχι γιατί επιθυμούμε να φέρουμε σε αντιπαράθεση τη μία πληθυσμιακή ομάδα με την άλλη, αλλά γιατί επιθυμούμε να βελτιωθούν οι σχέσεις μεταξύ Σλοβάκων και Ούγγρων μέσα στη Σλοβακία, και φυσικά και οι σχέσεις μεταξύ των δύο χωρών. Αυτή πρέπει να είναι η ανησυχία μας. Ιδίως τώρα, καθώς προσεγγίζουμε τις εκλογές, οφείλω, δυστυχώς, να ζητήσω μετριοπάθεια, λογική και διάλογο, που ανοίγουν τον δρόμο για θετικό αποτέλεσμα.

Υφίστανται όμως, πολύ απλά, και προβλήματα με ιστορική βάση, και δεν πρέπει να τρέφουμε ψευδαισθήσεις σχετικά με αυτό. Η μητέρα μου, η οποία γεννήθηκε στο Μίσκολτς, και εγώ, που γεννήθηκα λίγα μόλις χιλιόμετρα από την Μπρατισλάβα, το νιώθουμε, το αισθανόμαστε. Το σημαντικότερο, ωστόσο, είναι να μην μεγεθύνουμε, ούτε να αναθερμαίνουμε συγκρούσεις οι οποίες συχνά υφίστανται ουσιαστικά μόνο μεταξύ πολιτικών δυνάμεων και όχι μεταξύ των ιδίων των ανθρώπων, που τα πάνε καλά.

Όπως ακριβώς υφίσταται ουγγρική μειονότητα στη Σλοβακία, έτσι υφίσταται και σλοβακική μειονότητα σε πολλούς δήμους και κοινότητες με ουγγρική πλειονότητα κατοίκων μέσα στη Σλοβακία. Πρέπει ως εκ τούτου να συμβάλουμε στην προσέγγιση αυτών των στοιχείων. Το δεύτερο μήνυμα το οποίο αποστέλλει αυτή η συζήτηση έχει και αυτό καθοριστική σημασία. Μαζί, αντιμετωπίζουμε πολλαπλά προβλήματα. Η Σλοβακία και η Ουγγαρία επίσης αντιμετωπίζουν προβλήματα μεταξύ τους, όπως το πρόβλημα των Ρομά. Δεν θα ήταν, λοιπόν, πολύ πιο λογικό να επικεντρωθούμε στην από κοινού επίλυση αυτών των σημερινών προβλημάτων μέσα από διάλογο, σε μια προσπάθεια να προσφέρουμε σε όλες τις μειονότητες αυτής της περιοχής καλύτερες προοπτικές; Τελικά, όλοι μέλη μειονοτήτων είμαστε. Σκοπός πρέπει να είναι η σαφής μας δέσμευση στη γλωσσική πολυμορφία –όπως είπε ο Επίτροπος– και στην προώθηση της πολυγλωσσίας, εφόσον οι γλώσσες αποτελούν «περιουσιακό στοιχείο». Οι άνθρωποι οι οποίοι μπορούν να μιλούν περισσότερες γλώσσες διαθέτουν πλεονέκτημα, και, όταν όλοι μας το κατανοήσουμε αυτό και το αποδεχθούμε, θα μπορέσουμε να προσβλέπουμε σε καλύτερο μέλλον.

Carl Haglund, εξ ονόματος της Ομάδας ALDE. – (SV) Κύριε Πρόεδρε, με χαροποιεί το γεγονός ότι η Επιτροπή επιλαμβάνεται σοβαρά του ζητήματος αυτού. Η ζωή για πολλές μειονοτικές ομάδες στην Ευρώπη είναι δύσκολη, και ένα ισχυρό μήνυμα, ιδιαίτερα από την ΕΕ, μπορεί να συμβάλει στην αντιμετώπιση του κύματος μισαλλοδοξίας το οποίο σαρώνει τις περιοχές μας τα τελευταία χρόνια. Νομίζω ότι η ΕΕ πρέπει να καταστήσει απόλυτα σαφές σε κάθε Ευρωπαίο ότι μας προσφέρει προστιθέμενη αξία το να κατέχουμε αλλά και να μιλούμε γλώσσες εκτός της γλώσσας της πλειονότητας των κατοίκων.

Γιατί; Επειδή, απλούστατα, κάθε γλώσσα συνοδεύεται από μια τεράστια πολιτιστική κληρονομιά η οποία εμπλουτίζει την ευρωπαϊκή πολυμορφία. Οι περιοχές όπου ομιλούνται οι μειονοτικές γλώσσες είναι επίσης πιο επιτυχημένες και πιο ανταγωνιστικές από οικονομική άποψη από άλλες περιοχές. Είναι, ως εκ τούτου, προς όφελος οιοδήποτε επιθυμεί να δραστηριοποιηθεί επιχειρηματικά σε τέτοιες περιοχές, να προσλάβει ανθρώπους οι οποίοι μιλούν τις τοπικές γλώσσες. Αυτοί ήταν δύο καλοί λόγοι. Θα ήθελα να ευχαριστήσω την Επιτροπή για αυτήν την πρωτοβουλία. Δεν θα σας κρατήσω περισσότερο, αφού ο χρόνος είναι περιορισμένος.

Tatjana Ždanoka, εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ τον Επίτροπο για τη δήλωσή του και συμφωνώ ότι η σημερινή κατάσταση της νομοθεσίας της ΕΕ δεν μας παρέχει το δικαίωμα να νομοθετήσουμε στον τομέα των γλωσσικών δικαιωμάτων.

Ωστόσο, από την 1η Δεκεμβρίου, στο άρθρο 2 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση θα προστεθεί ρήτρα η οποία αναφέρει ότι η Ένωση θεμελιώνεται στις αξίες του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, περιλαμβανομένων των δικαιωμάτων των προσώπων που ανήκουν σε μειονότητες. Αυτό δεν μπορεί κατά πάσα πιθανότητα να αποτελέσει ισχυρό νομικό θεμέλιο για την άμεση ενσωμάτωση της δικής μας έννοιας περί μειονοτικών δικαιωμάτων στο κοινοτικό κεκτημένο. Εντούτοις, αξίζουμε σήμερα μια δήλωση που εστιάζεται περισσότερο στην πολιτική τοποθέτηση της Επιτροπής όσον αφορά τα μειονοτικά δικαιώματα, και το μήνυμα αυτό πρέπει να είναι, κατά τη γνώμη μου, πολύ απλό. Όποιο μέρος ενεργεί εις βάρος των δικαιωμάτων των προσώπων που ανήκουν σε μειονότητες, συμπεριλαμβανομένων των γλωσσικών δικαιωμάτων, ενεργεί εις βάρος των βασικών αξιών της Ένωσης.

Κατονομάζουμε και στιγματίζουμε τις χώρες εκτός της ΕΕ οι οποίες έχουν βεβαρυμμένο μητρώο στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, αν και η ΕΕ δεν μπορεί να τους επιβάλει νομικώς δεσμευτικούς κανόνες, γιατί όμως διστάζουμε τόσο να κατονομάσουμε κακά παραδείγματα μέσα στην ΕΕ, ακόμη και στην περίπτωση που δεν μπορούμε να τους επιβάλουμε κανόνες;

Αναφέρατε έγγραφο του Συμβουλίου της Ευρώπης και του ΟΑΣΕ, αλλά η Επιτροπή πρέπει να αναλάβει και την υποχρέωση να παρακολουθεί εάν τα κράτη μέλη εκπληρώνουν τις δυνάμει αυτών των εγγράφων υποχρεώσεις τους.

Τέλος, ούτε στο ίδιο το Κοινοβούλιο εκπληρώνουμε αυτήν την υποχρέωση πολυγλωσσίας. Εγώ, για παράδειγμα, δεν μπορώ να μιλήσω τη μητρική μου γλώσσα, παρά το γεγονός ότι το 40% του πληθυσμού της χώρας μου, της Λετονίας, έχει τη ρωσική ως μητρική του γλώσσα.

Lajos Bokros, εξ ονόματος της Ομάδας ECR. – (SK) Η σλοβακική είναι μία από τις ωραιότερες γλώσσες στην Ευρώπη, σπάνια όμως ακούγεται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Ως αληθινός φίλος της Σλοβακίας, υποστηρικτής επί μακρόν της ανάπτυξής της και μετριοπαθής αλλά ενεργός μέτοχος των μεταρρυθμίσεων στη Σλοβακία, με χαρά μου θα βοηθούσα τους σλοβάκους φίλους μου να υπερβούν αυτό το μειονέκτημα και, ταυτόχρονα, να συμβάλουν, ώστε η σλοβακική γλώσσα να ομιλείται και να γίνεται κατανοητή από όλο και ευρύτερο κύκλο ανθρώπων. Πιστεύω, τέλος, ότι θα είναι εφικτό να προστατευθεί η πολυμορφία της σλοβακικής γλώσσας και του σλοβακικού πολιτισμού.

Η σλοβακική γλώσσα δεν επιθυμεί να αναπτυχθεί σε βάρος άλλων γλωσσών. Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο, είναι ακατανόητο το γεγονός ότι ένας νόμος σχετικά με τη χρήση των γλωσσών των εθνοτικών μειονοτήτων καθορίζει γι' αυτές πολύ στενότερο φάσμα χρήσης απ' ό,τι για τη σλοβακική. Ο νόμος αυτός στην πραγματικότητα αντιμετωπίζει τη χρήση αυτών των γλωσσών ως εναλλακτική λύση και εξετάζει αυτήν την εναλλακτική λύση μόνο με αρνητικό τρόπο και όχι ως θετικό δικαίωμα, χωρίς να την θεωρεί δικαίωμα που μπορεί να απαιτηθεί και να εφαρμοστεί στην καθημερινή ζωή.

Σε γραφεία στη Σλοβακία, συνεχίζουν να μην χρησιμοποιούνται έντυπα στην ουγγρική γλώσσα, ενώ δεν υφίστανται καν επίσημες μεταφράσεις των νόμων και των κανονιστικών προτύπων της Δημοκρατίας της Σλοβακίας στην ουγγρική γλώσσα.

Η τροποποίηση του εθνικού νόμου για τη γλώσσα έκανε την κατάσταση ακόμα πιο δύσκολη. Οι εκπρόσωποι των εθνοτικών μειονοτήτων δεν συμμετείχαν στη σύνταξη της τροποποίησης. Ένα από τα θεμελιώδη ελαττώματα του νέου νομοθετικού μέτρου είναι ότι όχι μόνο εφαρμόζεται στη χρήση της επίσημης γλώσσας, αλλά και παρεμβαίνει ακόμη πιο εκτεταμένα στη δημόσια, την εμπορική και την ιδιωτική ζωή.

Άλλο θεμελιώδες πρόβλημα είναι ότι ο κρατικός νόμος για τη γλώσσα περιλαμβάνει και κυρώσεις. Η τροποποίηση του σλοβακικού εθνικού νόμου για τη γλώσσα παραβαίνει τα βασικά ανθρώπινα δικαιώματα και τα πρότυπα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η διατήρηση του νόμου στη σημερινή του μορφή είναι αντίθετη προς το εθνικό συμφέρον της Δημοκρατίας της Σλοβακίας και της εθνοτικής ομάδας που υπερισχύει αριθμητικά, επειδή ο νόμος θα προκαλέσει υποψίες και θα δηλητηριάσει το κλίμα των καλών σχέσεων μεταξύ των εθνοτικών ομάδων που έχουν ζήσει μαζί στην επικράτεια της Σλοβακίας για περισσότερα από χίλια χρόνια.

Η Σλοβακία είναι μια ώριμη, αναπτυγμένη και γεμάτη αυτοπεποίθηση δημοκρατική χώρα, που δεν εξαρτάται από πολιτιστικές εχθροπραξίες, ούτε από τη χρήση του νόμου για να υπερασπιστεί τον εαυτό της έναντι των τοπικών γλωσσών. Οι τοπικές εθνοτικές ομάδες δεν απειλούν το σλοβακικό έθνος, τη σλοβακική γλώσσα ή τον πολιτισμό του σλοβακικού έθνους. Αντίθετα, οι εθνοτικές ομάδες που συμβιώνουν, με ενθουσιασμό και αυτοβούλως θα προστατεύσουν, θα στηρίξουν και θα αναπτύξουν τη σλοβακική γλώσσα και τον πολιτισμό της για όσο καιρό θα υφίσταται ορατή προθυμία εκ μέρους του σλοβακικού έθνους να προστατεύει, να στηρίζει και να αναπτύσσει τις γλώσσες και τον πολιτισμό των εθνοτικών μειονοτήτων.

Jaroslav Paška, εξ ονόματος της Ομάδας EFD. – (SK) Οι ούγγροι φίλοι μας πρόσφατα μάς έκαναν κήρυγμα σχετικά με το πώς πρέπει να βρούμε ευρωπαϊκού τύπου λύση στο ζήτημα της χρήσης των μειονοτικών γλωσσών στη Σλοβακία.

Θα ήθελα να τους δώσω μια απάντηση σχετικά με το πώς φαίνεται να λησμονούν να κοιτάξουν τους εαυτούς τους και πώς περιορίζουν στην Ουγγαρία τις μειονότητες στη χρήση της μητρικής τους γλώσσας. Ας ρίξουμε μια ματιά, για παράδειγμα, στην ανατροφή των παιδιών και στα σχολεία. Η Δημοκρατία της Σλοβακίας επιτρέπει στα παιδιά των Ούγγρων να εκπαιδεύονται στη μητρική τους γλώσσα από το δημοτικό σχολείο ως το γυμνάσιο και το πανεπιστήμιο. Η διδασκαλία όλων των μαθημάτων γίνεται από ουγγρόφωνους δασκάλους στην ουγγρική γλώσσα. Ωστόσο, τα παιδιά των Σλοβάκων στην Ουγγαρία μόνο στα όνειρά τους μπορούν να έχουν σλοβακικά σχολεία. Η ουγγρική κυβέρνηση τα έκλεισε το 1961. Από τότε, τα παιδιά των εθνοτικών μειονοτήτων στην Ουγγαρία δεν έχουν πού να μάθουν την ορθή χρήση της μητρικής τους γλώσσας, αφού η ουγγρική κυβέρνηση δεν τους παρέχει τη δυνατότητα να εκπαιδευθούν στη μητρική τους γλώσσα, αντίθετα προς άλλες κυβερνήσεις της ΕΕ. Στην Ουγγαρία, ως εκ τούτου, τα παιδιά των Σλοβάκων πρέπει να σπουδάσουν όλα τα μαθήματα στην ουγγρική γλώσσα, ενώ η μητρική τους γλώσσα προστίθεται σαν κάτι σαν τιμωρία, σαν επιπλέον εργασία, με πρόθεση την αποθάρρυνσή τους. Διδάσκονται τα σλοβακικά από ουγγρόφωνους δασκάλους οι οποίοι δεν γνωρίζουν επαρκώς τη σλοβακική γλώσσα. Με τον τρόπο αυτό, η σχέση των παιδιών με τη μητρική τους γλώσσα και οι πολιτιστικοί τους δεσμοί παρεμποδίζονται και υπονομεύονται.

Χρησιμοποιώντας αυτήν την υποτιθέμενη ευρωπαϊκή προσέγγιση των μειονοτήτων, η ουγγρική διοίκηση μείωσε, μέσα σε διάστημα 50 ετών, τη σλοβακική μειονότητα στο ένα δέκατο περίπου του αρχικού της μεγέθους. Γι' αυτόν

τον λόγο, ένας σύγγρος πρώην διαμεσολαβητής για τις εθνοτικές μειονότητες παραδέχθηκε προηγουμένως ανοικτά ότι η Ουγγαρία συνεχίζει να εργάζεται για την ολική αφομοίωση των εθνοτικών μειονοτήτων.

Εκτιμώ βαθύτατα τους φίλους μου, τους βουλευτές από τη Δημοκρατία της Ουγγαρίας. Για περισσότερα από χίλια έτη, τα έθνη μας συνέβαλαν από κοινού στην ιστορία της Ευρώπης. Το μόνο που θα ήθελα να τους ζητήσω είναι να κατανοήσουν ότι οι αριθμοί δεν ψεύδονται. Λόγω της εκάστοτε πολιτικής της ουγγρικής διοίκησης, η σλοβακική μειονότητα στην Ουγγαρία αποδεκατίστηκε, ενώ η ουγγρική μειονότητα στη Σλοβακία, χάρη στην ορδή πολιτική της σλοβακικής διοίκησης, συνεχίζει με τους ίδιους αριθμούς.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Ξεκινώντας αυτό το θέμα, να ξεκαθαρίσουμε τι μπορούμε να θεωρήσουμε ότι αξίζει για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Είναι ό,τι είναι γραμμένο στα έγγραφα, ή θεωρείται κάτι που αξίζει, όταν τα κράτη το σέβονται ή, εάν δεν το σέβονται, τα κάνει η Ευρωπαϊκή Ένωση να το σέβονται; Μπορεί μια εθνική μειονότητα να θεωρηθεί ως κάτι που αξίζει; Έχει σημασία; Ε, λοιπόν, στην Τσεχική Δημοκρατία, πρόσφατα έθεσαν σε ισχύ τα διατάγματα Μπένες, ώστε να μπορέσει να υπογράψει ο Václav Klaus τη Συνθήκη της Λισαβόνας. Με άλλους όρους, διατήρησαν το στίγμα της συλλογικής ενοχής για τις εθνοτικές ομάδες των σουδητών Γερμανών και των Ούγγρων. Αξίζει λοιπόν μια μειονότητα; Αξίζει μια μειονοτική γλώσσα; Στη Σλοβακία, ο τοπικός ουγγρικός πληθυσμός τιμωρείται σε περίπτωση που χρησιμοποιήσει τη μητρική του γλώσσα. Ο νόμος αυτός απλώς δεν μπορεί να εφαρμοστεί αποτελεσματικά. Η Ευρώπη πρέπει να ντρέπεται όσο συνεχίζει να υφίσταται αυτός ο νόμος. Το ζήτημα αυτό δεν πρέπει να αποτελεί διαφορά μεταξύ της Σλοβακίας και της Ουγγαρίας, πρέπει να είναι ζήτημα προς επίλυση μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για τη διαφύλαξη των αξιών της, και της Σλοβακίας. Είναι υποκριτικό το σύστημα που διακηρύσσει τέτοιες αξίες, αλλά δεν συμμορφώνεται προς αυτές στην πράξη.

Με τι ασχολείται αυτό το σημείο της ημερήσιας διάταξης; Είμαστε σίγουρα απρόθυμοι να επιλύσουμε αυτό το ζήτημα. Σε αυτήν τη συνεδρίαση, ασχολούμαστε με επιμέρους ζητήματα, όπως η Νικαράγουα, το Βιετνάμ, το Λάος και οι παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Στο συγκεκριμένο όμως ζήτημα, η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν αναλαμβάνει καν τον ρόλο του υπερασπιστή των αξιών της. Απλώς τις απαξιώνει.

Kinga Gál (PPE). – (HU) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, θεωρώ επιτυχία το γεγονός ότι, στη συζήτηση την οποία προτείναμε η συναδέλφός μου, Edit Bauer, και εγώ, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ασχολείται επιτέλους με το ζήτημα των εθνικών και των γλωσσικών μειονοτήτων, χρησιμοποιώντας τη δική τους γλώσσα, γεγονός που σημαίνει ότι ασχολείται και με τον σλοβακικό νόμο για τη γλώσσα, ο οποίος εισάγει δυσμενείς διακρίσεις. Με χαροποιεί επίσης ιδιαίτερα το γεγονός ότι η Επιτροπή υιοθέτησε εν προκειμένω σθεναρή στάση όσον αφορά τα δικαιώματα των μειονοτικών γλωσσών.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω τον Επίτροπο Orban, ιδιαίτερα για την αναφορά του στον Χάρτη για τις Περιφερειακές ή Μειονοτικές Γλώσσες του Συμβουλίου της Ευρώπης, μεταξύ των δικαιωμάτων και των χρήσιμων εγγράφων στα οποία αναφέρθηκε. Ομοίως, νομίζω ότι είναι ιδιαίτερα σημαντικό το γεγονός ότι ο κ. Buzek επισκέφθηκε την Μπρατισλάβα και εξέδωσε σαφή δήλωση σχετικά με το ζήτημα αυτό. Σε τελική ανάλυση, όλοι όσοι από εμάς ασχολούμαστε επί χρόνια με τα ανθρώπινα δικαιώματα στο Κοινοβούλιο, θεωρούμε ότι είναι υβριστικό, την ώρα που ανατέλλει η εποχή της Συνθήκης της Λισαβόνας, πολίτες οι οποίοι ανήκουν σε κάποια μειονότητα να μην επιτρέπεται να χρησιμοποιούν την ίδια τους τη μητρική γλώσσα στη γη που γεννήθηκαν, και να μην μπορούν να απολαύουν των δικαιωμάτων τα οποία εγγυάται η δημοκρατία. Πράγματι, ο νόμος αντιμετωπίζει ως εν δυνάμει αξιόποινη πράξη την άσκηση εκ μέρους κάποιου του θεμελιώδους ανθρωπίνου δικαιώματος να χρησιμοποιεί τη μητρική του γλώσσα. Το γεγονός αυτό συνεπάγεται ότι τα μέλη της μειονότητας αποτελούν πολίτες δεύτερης κατηγορίας στη γενέτειρά τους. Αναφερόμαστε, κύριε Paška, σε περίπου 530 000 Ούγγρους στη Σλοβακία και 20-30 000 Σλοβάκους στην Ουγγαρία, για να σας δώσω απλώς ένα μέτρο σύγκρισης.

Θα ήθελα, εντούτοις, να απαντήσω απλώς στον κ. Swoboda ότι σε αυτήν την περίπτωση αγωνίζεται μια μειονότητα για το πλέον βασικό ανθρώπινο δικαίωμα εναντίον της πλειονότητας των κατοίκων, δεν αγωνίζονται δύο χώρες η μία εναντίον της άλλης. Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει υποχρεωτικά να παρέμβει και να καταγγείλει τον σλοβακικό και κάθε άλλο παρόμοιο νόμο, ο οποίος υπονομεύει τη χρήση των μειονοτικών γλωσσών και την προστασία της ταυτότητας των μειονοτήτων, εφόσον τέτοιοι νόμοι είναι ασύμβατοι με κάθε διεθνές έγγραφο, συμπεριλαμβανομένων των βασικών αρχών οι οποίες τώρα ενισχύονται στη Συνθήκη της Λισαβόνας και στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων.

Θα ήθελα απλώς να υπενθυμίσω στους συναδέλφους μου ότι ήδη το 1995 η Σλοβακία επικρίθηκε διεθνώς, όταν θεσπίστηκε για πρώτη φορά ο νόμος για τη γλώσσα. Ως αποτέλεσμα αυτού, και ειδικότερα σε εφαρμογή μιας εκ των συνθηκών για την εκκίνηση της διαδικασίας ένταξης στην ΕΕ, η Σλοβακία αναγκάστηκε να άρει τις παραγράφους σχετικά με τις ποινές από τον νόμο. 10 χρόνια πριν, ως εκ τούτου, η Ευρωπαϊκή Ένωση αντιτάχθηκε σε ό,τι σήμερα διστάζει υπερβολικά να καταγγείλει.

Boris Zala (S&D). – (SK) Είμαι υπερήφανος που δηλώνω ότι η Σλοβακία συνέβαλε κατά πολύ στη γλωσσική πολυμορφία και στη διαφύλαξη της γλωσσικής πολιτιστικής κληρονομιάς.

Ορισμένες υπενθυμίσεις: η ουγγρική μειονότητα διαθέτει περίπου 700 σχολεία, όπου η διδασκαλία πραγματοποιείται στην ουγγρική γλώσσα. Όλες οι μειονότητες έχουν το δικαίωμα να χρησιμοποιούν τη γλώσσα τους σε δικαστικές προσφυγές, στις επίσημες επιχειρηματικές δραστηριότητες, στις ονομασίες τοποθεσιών, ενώ έχουν και ραδιοφωνικές και τηλεοπτικές εκπομπές στη μητρική τους γλώσσα. Το κράτος παρέχει οικονομική βοήθεια για τις πολιτιστικές δραστηριότητες των μειονοτήτων και αποδέχεται τη χρήση της μητρικής τους γλώσσας σε εμπορικές, συμβατικές και άλλες σχέσεις.

Βουλευτές από την Ουγγαρία εδώ επιτίθενται στον σλοβακικό νόμο για τη γλώσσα. Οι ισχυρισμοί τους αποτελούν απροκάλυπτα ψεύδη, χαλκεύματα και εφευρήματα του πληγωμένου ουγγρικού εθνικισμού. Πρέπει να τους απορρίψουμε, κυρίες και κύριοι. Αντίθετα, ο σλοβακικός νόμος για τη γλώσσα συμμορφώνεται πλήρως προς τα διεθνή πρότυπα, όπως επιβεβαιώνει και ο πλέον αρμόδιος παρατηρητής – ο Επίτροπος Vollebæk του Οργανισμού για την Ασφάλεια και τη Συνεργασία στην Ευρώπη. Ο νόμος μας για τη γλώσσα συμβάλλει στην εξάλειψη των διακρίσεων σε βάρος των μειονοτήτων και στην ασφάλεια και την υγεία των πολιτών μας, ενώ ταυτόχρονα προετοιμάζει το έδαφος για την πλήρη ένταξή τους. Ακόμη, η Σλοβακία έχει υπογράψει τον Χάρτη για τις μειονοτικές γλώσσες και έτσι διατηρεί τη γλωσσική πολυμορφία όλων των μειονοτήτων στη Σλοβακία σε υψηλό βαθμό.

Sergej Kozlík (ALDE). – (SK) Η Δημοκρατία της Σλοβακίας εφαρμόζει υψηλές προδιαγραφές σε σχέση με τις εθνικές μειονότητες και, ταυτόχρονα, έναν από τους πιο μετριοπαθείς εθνικούς νόμους για τη γλώσσα στην Ευρώπη.

Παρά το γεγονός αυτό, βρίσκεται υπό συνεχή πίεση από ούγγρους βουλευτές οι οποίοι δεν διστάζουν να χρησιμοποιήσουν ψεύδη και χαλκεύματα για να επηρεάσουν την ευρωπαϊκή κοινή γνώμη. Το παρατηρήσαμε αυτό σε κάθε σχεδόν σύνοδο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου από τη διεύρυνσή του το 2004. Η Ουγγαρία είναι μια χώρα η οποία έχει σχεδόν τελείως εξαλείψει τις μειονότητες στη δική της επικράτεια και επιχειρεί κατάφωρη παρέμβαση στις υποθέσεις της Δημοκρατίας της Σλοβακίας. Αυτό είναι εντελώς απαράδεκτο.

Πιστεύω ότι τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα δεν θα ορμήσουν στην υπόθεση αυτή σαν ταύρος σε υαλοπωλείο. Η Σλοβακία θα επιλύσει τα προβλήματα σε σχέση με τη χρήση της εθνικής γλώσσας με πολιτιστικά μέσα και σύμφωνα με τις ευρωπαϊκές παραδόσεις. Ο εκτελεστικός κανονισμός για την τροποποίηση του νόμου για τη γλώσσα επιβεβαιώνει την ευαίσθητη προσέγγιση όλων των εθνικών ομάδων και των εθνοτήτων που ζουν στη Σλοβακία.

Valdemar Tomaševski (ECR). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, με χαροποιεί το γεγονός ότι, ως βουλευτής από τη Λιθουανία, μπορώ να μιλήσω εδώ στην πολωνική, τη μητρική μου γλώσσα. Νομίζω ότι αυτό το προνόμιο πρέπει να είναι ο κανόνας όχι μόνο στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αλλά και σε όλες τις χώρες της ΕΕ, διότι η πολυπολιτισμικότητα και η γλωσσική πολυμορφία είναι πολύ σημαντικές στην ευρωπαϊκή ιεραρχία αξιών. Πρέπει να καταβάλουμε κάθε προσπάθεια, ώστε να διασφαλίσουμε ότι οι εθνικές μειονότητες δεν αισθάνονται καμία δυσμενή διάκριση στα θέματα που καλύπτει η σημερινή δήλωση της Επιτροπής. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή βρίσκεται ενώπιον της επείγουσας αποστολής να επιλύσει συγκρούσεις σχετικά με τη χρήση των μειονοτικών γλωσσών σε όλες ανεξαιρέτως τις χώρες της ΕΕ. Οι θετικές λύσεις που εξευρέθηκαν σε αυτά τα προβλήματα στη Φινλανδία, την Ιταλία, την Πολωνία, τη Δανία, την Τσεχική Δημοκρατία και πολλές άλλες χώρες σαφώς διευκολύνουν αυτήν την αποστολή. Χρειαζόμαστε μόνο αποτελεσματική και, το σημαντικότερο, άμεση δράση εκ μέρους της Επιτροπής στο ζήτημα αυτό.

Diane Dodds (NI). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, είναι καλό το γεγονός ότι ακούγεται η ανάγκη για πολυμορφία και πολυγλωσσία, επιθυμώ όμως να επισημάνω πολύ σύντομα την κατάσταση στη δική μου περιοχή του Ηνωμένου Βασιλείου.

Η μειονοτική γλώσσα των Σκώτων της Ulster αποτελεί τμήμα του πολιτιστικού πλούτου της Βόρειας Ιρλανδίας και έχει αναγνωριστεί από το Ηνωμένο Βασίλειο στο πλαίσιο του Χάρτη για τις Περιφερειακές και Μειονοτικές Γλώσσες του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Ως αποτέλεσμα του νόμου για τη συμφωνία του St Andrews, η εκτελεστική αρχή της Βόρειας Ιρλανδίας επιφορτίζεται με το καθήκον να προαγάγει μια στρατηγική για τη γλώσσα και τον πολιτισμό των Σκώτων της Ulster. Κατά την προετοιμασία αυτής της στρατηγικής, ο υπουργός Πολιτισμού λαμβάνει υπόψη τον ευρωπαϊκό Χάρτη και άλλα διεθνή μέσα, συμπεριλαμβανομένης της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα του παιδιού. Επιλέγει επίσης τη στρατηγική στο πλαίσιο της προώθησης κοινού και καλύτερου μέλλοντος για τη Βόρεια Ιρλανδία, βασιζμένου στην ισότητα, στην πολυμορφία και στην αλληλεξάρτηση.

Δυστυχώς, το Sinn Fein χρησιμοποίησε τον πολιτισμό –ιδιαιτέρα τη γλώσσα– ως όπλο κατά την εκστρατεία του εναντίον του κράτους, γεγονός που οδήγησε σε διαμάχη και φιλονικία. Αυτό αποτελεί κατάχρηση και άστοχη χρήση της γλώσσας. Πρέπει λοιπόν να ελπίσουμε ότι η πτυχή της στρατηγικής αυτής για κοινό και καλύτερο μέλλον θα αντιμετωπίσει το ζήτημα της κληρονομιάς αυτού του πολιτιστικού πολέμου.

Alejo Vidal-Quadras (PPE). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να επισημάνω τις προσπάθειες τις οποίες κατέβαλε το Κοινοβούλιο προς στήριξη των μειονοτικών και των περιφερειακών γλωσσών στο πλαίσιο της γραπτής επικοινωνίας μεταξύ πολιτών και Κοινοβουλίου. Οι πολίτες μπορούν να γράφουν στο Κοινοβούλιο και να λαμβάνουν απάντηση στις γλώσσες αυτές.

Είναι τελείως διαφορετικό, κύριε Πρόεδρε, το να επιθυμούν μερικοί άνθρωποι να χρησιμοποιήσουν περιφερειακές ή μειονοτικές γλώσσες, ή γλώσσες οι οποίες είναι αμφότερες επίσημες σε κάποιες περιοχές των κρατών μελών, από το να τις μιλούν σε συνεδριάσεις της Ολομέλειας. Αυτή η επιθυμία δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί σε ένα Κοινοβούλιο το οποίο εργάζεται με ένα πλήρως πολύγλωσσο σύστημα σε 23 γλώσσες, το οποίο καταναλώνει περισσότερο από το ένα τρίτο του προϋπολογισμού μας και απασχολεί περισσότερο από το μισό προσωπικό μας.

Τέτοιες γλώσσες υφίστανται στο Ηνωμένο Βασίλειο, στο Λουξεμβούργο, στην Εσθονία, στην Κύπρο, στην Ισπανία, στη Σουηδία, στη Φινλανδία αλλά και αλλού. Αυτό θα σήμαινε, κύριε Πρόεδρε, ότι θα έπρεπε να χρησιμοποιούμε 35 ή 40 γλώσσες στην Ολομέλεια, κάτι το οποίο σε όρους οικονομικούς και οργανωτικούς απλώς δεν μπορεί να γίνει. Ως εκ τούτου, κύριε Πρόεδρε, το να επιμένουμε σε αυτό μπορεί να αποφέρει εκλογικά οφέλη, σίγουρα όμως είναι απολύτως παράλογο και εντελώς ανεδαφικό. Μπορεί μόνο να προκαλέσει άσκοπη δυσανεξία σε πολλούς νομοταγείς πολίτες.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Κύριε Πρόεδρε, ο σλοβακικός εθνικός νόμος για τη γλώσσα παραβιάζει πέντε βασικά δικαιώματα τα οποία περιλαμβάνει ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων που τίθεται σε ισχύ την 1η Δεκεμβρίου.

Καταρχάς, εισάγει δυσμενείς διακρίσεις εις βάρος των εθνοτικών ομάδων, υποβιβάζοντας τη δυναμικότητα μισού εκατομμυρίου ουγγρική κοινότητα σε πολίτες δεύτερης κατηγορίας και τη μητρική τους γλώσσα σε γλώσσα δεύτερης κατηγορίας. Δεύτερον, παρεμβαίνει κατάφωρα στην προσωπική ζωή των ανθρώπων, όπως επεσήμανε και η Edit Bauer. Τρίτον, είναι αντιδημοκρατικός, επειδή ενσταλάζει τον φόβο μεταξύ των πολιτών. Τέταρτον, αντιβαίνει σε δύο έγγραφα του Συμβουλίου της Ευρώπης, τα οποία η Σλοβακία αποδέχθηκε κατά τη Συνθήκη Προσχώρησης. Τέλος, ο Επίτροπος Orban έχει πει ότι η ΕΕ στηρίζει τη διγλωσσία και την πολυγλωσσία, ενώ η Σλοβακία βαδίζει τον δρόμο που οδηγεί στη μονογλωσσία και τη γλωσσική αφομοίωση.

Εάν η ΕΕ ανεχθεί την παραβίαση αυτών των πέντε θεμελιωδών δικαιωμάτων και δεν την καταγγείλει, δεν θα διαθέτει κανένα ηθικό έρεισμα να επικρίνει την Κίνα, τη Ρωσία και άλλες χώρες. Δεν μπορούμε να έχουμε δύο μέτρα και δύο σταθμά.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, ο Ευρωπαϊκός Χάρτης για τις Περιφερειακές ή Μειονοτικές Γλώσσες, τον οποίο υιοθέτησε το Συμβούλιο της Ευρώπης και 47 ευρωπαϊκά κράτη, συμπεριλαμβανομένων όλων των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθιερώνει την υποχρέωση προστασίας των περιφερειακών και μειονοτικών γλωσσών, καθώς, σε ορισμένες περιπτώσεις, διατρέχουν κίνδυνο εξαφάνισης.

Νομίζω ότι αυτή η στάση συμβάλλει στη διατήρηση και την ανάπτυξη των παραδόσεων, της πολυμορφίας και του πολιτιστικού πλούτου της ηπείρου, που είναι αναγκαίο να διαφυλάξουμε, αλλά και προστατεύει ένα θεμελιώδες δικαίωμα των ανθρώπων οι οποίοι μιλούν αυτές τις γλώσσες, όπως είπε και ο Επίτροπος.

Ο Επίτροπος ανέφερε ότι τα κράτη μέλη πρέπει να χρησιμοποιήσουν κάθε διαθέσιμο μέσο, ώστε να διασφαλίσουν ότι οι γλώσσες αυτές χρησιμοποιούνται, γνωρίζουμε όμως ότι κάτι τέτοιο δεν συμβαίνει. Ούτε η πολυγλωσσία διασφαλίζεται σε όλα τα κράτη μέλη, ούτε η διγλωσσία, όταν υφίστανται επίσημες γλώσσες, και το πρόβλημα είναι ότι δεν συναισθανόμαστε ότι οι μειονοτικές γλώσσες αποτελούν τμήμα της κληρονομιάς της Ένωσης, τμήμα της δικής μας κληρονομιάς.

Θα ήθελα να σας ζητήσω, εντούτοις, να αναλογιστείτε την έννοια της μειονοτικής γλώσσας, επειδή υφίστανται γλώσσες στα κράτη μέλη οι οποίες είναι μεν επίσημες στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, έχουν όμως λιγότερους ομιλητές και είναι λιγότερο γνωστές από ορισμένες περιφερειακές γλώσσες, οι οποίες βέβαια δεν αποτελούν επίσημες γλώσσες. Παραβιάζουμε ως εκ τούτου τα γλωσσικά δικαιώματα 40 εκατ. Ευρωπαίων, και η προστασία αυτών των δικαιωμάτων είναι ζήτημα αρχών, όπως είπε και ο ίδιος ο Επίτροπος.

Υπάρχουν 700 000 Βάσκοι που μιλούν βασκικά, την παλαιότερη γλώσσα στην Ευρώπη, της οποίας η προέλευση είναι άγνωστη, και η προσέγγιση του βασκικού λαού από την Ευρώπη σημαίνει, μεταξύ άλλων, το να τους κάνουμε

να αισθανθούν ότι το να λέει κανείς gabon αξίζει εξίσου τον σεβασμό με το να λέει buenas noches, good evening ή bonsoir.

Kay Swinburne (ECR). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, ως βουλευτής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για την Ουαλία, τρέφω μεγάλη συμπάθεια για τις πολλές μειονοτικές γλώσσες σε όλη την Ευρώπη, ιδιαίτερα επειδή μητρική μου γλώσσα είναι η ουαλική, μία από τις παλαιότερες ευρωπαϊκές γλώσσες που είναι ακόμη εν χρήση.

Αριθμητικά, η κατάσταση των προσώπων που μιλούν την ουγγρική στη Σλοβακία προσομοιάζει πολύ με την κατάσταση των προσώπων που μιλούν την ουαλική στην Ουαλία, οι οποίοι υπερβαίνουν το μισό εκατομμύριο άτομα. Ο αριθμός αυτός ισούται, ωστόσο, με το 20% των κατοίκων της Ουαλίας, αποτελεί όμως λιγότερο από το 2% του πληθυσμού του Ηνωμένου Βασιλείου.

Μετά από πολλές εκατοντάδες χρόνια διενέξεων μεταξύ των προσώπων που μιλούν αγγλικά και των προσώπων που μιλούν ουαλικά στην Ουαλία, και επιχειρήματα παρόμοια με τα σημερινά επιχειρήματα μεταξύ των προσώπων που μιλούν σλοβακικά και των προσώπων που μιλούν ουγγρικά, επιτεύχθηκε στην Ουαλία αρμονική συνύπαρξη.

Η αναβίωση της ουαλικής γλώσσας κατά τα 15 τελευταία χρόνια, μετά την ανάθεση διαχειριστικών εξουσιών, υπήρξε λαμπρή. Η θετική στάση προς τη γλώσσα απέφερε τεράστια πολιτιστικά οφέλη.

Στην Ουαλία, το κλειδί ήταν να υιοθετήσουμε πραγματιστική προσέγγιση. Σκοπός μας πρέπει να είναι να μπορούν οι άνθρωποι να μιλούν σε όποια γλώσσα αισθάνονται πιο άνετα, χωρίς όμως να προκαλούν υπέρμετρα βάρη ή δαπάνες. Για παράδειγμα, σκοπεύω να ολοκληρώσω τα σχόλιά μου στα ουαλικά, αν και δεν θα ήθελα να επιβαρύνω τους φορολογούμενους με τη δαπάνη της ταυτόχρονης μετάφρασης στο Κοινοβούλιο για χάρη μόνο δύο βουλευτών οι οποίοι μιλούν την ουαλική. Η πολυμορφία, όμως, πρέπει να τιμηθεί.

(Η ομιλήτρια συνεχίζει στην ουαλική)

Anna Záborská (PPE). – (SK) Θα ήθελα να επιμείνω στο θέμα της συζήτησής μας. Δεν θα αναφερθώ στον νόμο σχετικά με τη χρήση της εθνικής γλώσσας στη Σλοβακία, επειδή πιστεύω ακράδαντα ότι αποτελεί σλοβακική υπόθεση.

Την 1η Ιανουαρίου 2010, συμπληρώνονται 22 χρόνια από τότε που κάποιο πολύ σοφό και έγκριτο πρόσωπο τόνισε ότι ο σεβασμός για τις μειονότητες και τον πολιτισμό τους αποτελεί το θεμέλιο για την οικοδόμηση της ειρήνης. Πρέπει να στηρίζουμε με επιμονή το δικαίωμα των μειονοτήτων να διατηρήσουν και να αναπτύξουν τον πολιτισμό τους. Οι μειονότητες έχουν το δικαίωμα να χρησιμοποιούν τη δική τους γλώσσα, και αυτό το δικαίωμα πρέπει να καθοριστεί με νόμο. Η παράλειψή του θα οδηγούσε στην απώλεια πλούσιας πολιτιστικής κληρονομιάς. Τα λόγια αυτά τα είπε με την ευκαιρία της παγκόσμιας ημέρας ειρήνης.

Ο πολιτιστικός πλούτος της Ευρώπης έγκειται στα έθνη τα οποία έχουν επιζήσει μέχρι σήμερα. Αυτό έρχεται σε αντίθεση με τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, όπου ο πλούτος αυτός διασπάστηκε για να αποτελέσει μια αξεδιάλυτη μάζα. Στην Ευρώπη χρησιμοποιείται πλήθος γλωσσών, και η Ευρωπαϊκή Ένωση ως εκ τούτου αποκτά νόημα ως το εγχείρημα μιας κοινότητας εθνικών κρατών.

Πρέπει να μιλήσουμε σχετικά με κανόνες για τη χρήση των μειονοτικών γλωσσών, επειδή οι κανόνες είναι απαραίτητοι, δεν πρέπει όμως να απογυμνώσουμε την Ευρώπη από αυτόν τον πλούτο. Το ζήτημα της χρήσης των μειονοτικών γλωσσών σε κάθε κράτος προκύπτει εκεί όπου υφίσταται απροθυμία επικοινωνίας, ή εκεί όπου υφίστανται άλλα ζητήματα ουσίας στο βάθος. Οι μειονότητες πρέπει να αισθάνονται άνετα στη χώρα όπου ζουν, και γι' αυτό πάντα θα υπερασπίζομαι με επιμονή κάθε μειονοτική γλώσσα, πάντα όμως ως τη γλώσσα μιας μειονότητας. Πιστεύω ότι αυτή είναι και η άποψη της Επιτροπής.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να εκφράσω τη βαθιά μου ανησυχία σχετικά με τη στάση της ισπανικής κυβέρνησης, η οποία δεν επιτρέπει να χρησιμοποιηθεί η καταλανική γλώσσα στο Κοινοβούλιο. Η καταλανική γλώσσα απαγορεύτηκε και διώχθηκε κατά τη διάρκεια της δικτατορίας του Φράνκο· τώρα η δημοκρατία στην Ισπανία επιδεικνύει το χαμηλό της ποιόν μην επιτρέποντας την επίσημη χρήση της καταλανικής στο Κοινοβούλιο.

Όλες οι γλώσσες είναι ίσες, κατά τον ίδιο τρόπο που όλα τα ανθρώπινα πλάσματα είναι ίσα. Η Ευρώπη αποτελεί εξαιρετικό υπόδειγμα καλής πρακτικής με το να παρέχει στις μικρότερες επίσημες γλώσσες τη δυνατότητα μεταχείρισης σε ισότιμη βάση με τις μεγαλύτερες.

Δέκα εκατομμύρια άνθρωποι μιλούν καταλανικά, και όμως η γλώσσα αυτή δεν επιτρέπεται να ομιλείται στο Κοινοβούλιο. Εάν τα καταλανικά αναγνωρίζονταν και επιτρεπόταν να ομιλούνται στο Κοινοβούλιο, αυτό θα βοηθούσε αποφασιστικά στη βελτίωση της κατάστασης της καταλανικής γλώσσας στην Ισπανία, ενισχύοντας το αίτημά μας για κατάργηση της μακράιωνης μονογλωσσίας του ισπανικού κοινοβουλίου.

Ως βουλευτής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου από την Καταλονία, που γνωρίζει τώρα ότι αυτό αντιπροσωπεύει σαφή και σημαντική απαίτηση εκ μέρους του καταλανικού λαού, ζητώ την ιδιαίτερη προσοχή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την εξίσωση της καταλανικής γλώσσας στο Κοινοβούλιο.

Metin Kazak (ALDE). – (BG) Κύριε Orban, περισσότεροι από 60 000 βούλγαροι πολίτες παρακολουθούν τις ειδήσεις στα τουρκικά, τη μητρική τους γλώσσα, στη βουλγαρική εθνική τηλεόραση. Αυτό το δελτίο ειδήσεων στα τουρκικά, που διαρκεί πέντε μόλις λεπτά, μεταδίδεται από τον μεγαλύτερο δημόσιο δημοσιογραφικό οργανισμό στη Βουλγαρία από το 2001, όταν επικυρώθηκε η Σύμβαση πλαίσιο για την προστασία των εθνικών μειονοτήτων. Με αυτόν τον τρόπο σήμερα η Βουλγαρία θεωρεί ότι τηρεί τη θεμελιώδη αρχή της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την προστασία των δικαιωμάτων των μειονοτήτων.

Επιθυμώ, ωστόσο, να επιστήσω την προσοχή σας στη δημοσκοπήση που διενεργήθηκε στις 5 Νοεμβρίου, με σκοπό τον τερματισμό της μετάδοσης ειδήσεων στα τουρκικά. Πρόκειται για αποτέλεσμα παρακίνησης και εθνικιστικής πίεσης. Η κατάργηση αυτού του προγράμματος θα στερήσει από τη μεγαλύτερη μειονότητα της Βουλγαρίας το δικαίωμα στην πληροφόρηση στη μητρική της γλώσσα. Αυτό θα σήμαινε μισαλλοδοξία και δυσμενή διάκριση, γεγονός το οποίο θα διαταράξει την παραδοσιακά αγαστή συνύπαρξη των εθνοτικών ομάδων στη Βουλγαρία, που συχνά επιδεικνύεται ως πρότυπο για τα Βαλκάνια.

Για τον λόγο αυτό, επιμένω, κύριε Επίτροπε, για μια απάντηση σχετικά με τον τρόπο που η Επιτροπή παρακολουθεί εάν τα δημόσια μέσα επικοινωνίας σέβονται το δικαίωμα των μειονοτήτων να επικοινωνούν ελεύθερα στη μητρική τους γλώσσα και συνεπώς να συμμετέχουν πλήρως στην κοινωνική και την πολιτική ζωή της γενέτειράς τους.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Σας ευχαριστώ που μου δίνετε τον λόγο. Θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή σας σε ένα μέτρο το οποίο υιοθέτησε η Ευρωπαϊκή Ένωση – προς τη σωστή κατεύθυνση. Μιλάμε σχετικά με μια μειονότητα –κωφών ανθρώπων– που μητρική τους γλώσσα είναι η νοηματική, η οποία αναγνωρίστηκε σε 10 κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στα οποία τελικά συμπεριλαμβάνεται και η δική μου πατρίδα, η Ουγγαρία. Η σχετική νομοθεσία όχι μόνο αναφέρει ότι η νοηματική είναι η μητρική μας γλώσσα, αλλά προστατεύει και τα πολιτιστικά μειονοτικά μας δικαιώματα. Επιθυμώ ακόμη να σας επισημάνω ότι σε αυτό το ζήτημα είναι πρωτοπόρος η Σλοβακία, εφόσον η χρήση της σλοβακικής νοηματικής γλώσσας έχει αναγνωριστεί από το 1995. Τι κάνουμε, λοιπόν, εμείς οι Ούγγροι; Είναι καθήκον μου να επισημάνω ότι δεν μπορούν να εφαρμόζονται δύο μέτρα και δύο σταθμά στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Εάν ένας σλοβάκος κωφός μπορεί να χρησιμοποιήσει τη νοηματική, ας χρησιμοποιούν και οι σλοβάκοι πολίτες τη δική τους μητρική γλώσσα.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Είμαι πολύ απογοητευμένη που, παρά το γεγονός ότι τα αυξανόμενα κοινωνικά προβλήματα στα κράτη μέλη της ΕΕ επηρεάζουν κάθε πολίτη ανεξαρτήτως εθνικότητας, συνεχίζουν να εγείρονται ζητήματα που σχετίζονται με τη μονομαχία μεταξύ σλοβάκων και ούγγρων βουλευτών στις συνόδους Ολομέλειας αυτού του θεσμικού οργάνου, όπως συμβαίνει και σήμερα στις δώδεκα παρά δέκα τα μεσάνυχτα.

Ούτε ο νόμος για τη γλώσσα ούτε κάποιο από τα προηγούμενα θέματα τα οποία εγέρθηκαν από τους ούγγρους βουλευτές έχουν οποιαδήποτε δυσμενή επίπτωση στα μέλη των εθνοτικών μειονοτήτων. Κύριε Πρόεδρε, τα δικαιώματα των εθνοτικών μειονοτήτων στη Σλοβακία, όπως και όλων των υπόλοιπων μειονοτήτων, προστατεύονται πλήρως και σε εξαιρετικά υψηλό βαθμό. Τείνουμε χείρα φιλίας στους φίλους μας από την Ουγγαρία, επιθυμούμε να έχουμε σχέσεις καλής γειτονίας, και μας ενοχλεί σε μεγάλο βαθμό το γεγονός ότι γίνεται επανειλημμένη κατάχρηση του θεσμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου με εκδηλώσεις μίσους σε βάρος της Δημοκρατίας της Σλοβακίας.

Michael Gahler (PPE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, έχω διαβάσει τον νέο σλοβακικό νόμο από την αρχή μέχρι το τέλος. Ο κ. Swoboda έχει δίκιο – μεταξύ των ανθρώπων, υφίσταται συνήθως καλή συνεργασία στην καθημερινή ζωή, περιλαμβανομένης της περιοχής της νότιας Σλοβακίας. Γι' αυτόν τον λόγο, εξάλλου, ο νέος νόμος για τη γλώσσα του κράτους είναι περιττός, εφόσον η σλοβακική γλώσσα δεν απειλείται στη Σλοβακία.

Δυστυχώς, εισάγει δυσμενείς διακρίσεις εις βάρος των εντόπιων πολιτών σε κάποιες περιοχές, εφόσον ο Τσέχος βρίσκεται συχνά σε καλύτερη θέση από τον Ούγγρο. Γιατί δεν προβλέπει, τουλάχιστον, ίση μεταχείριση για Τσέχους και Ούγγρους; Αυτή η τροποποίηση του νόμου μπορεί μόνο να ερμηνευθεί από την παράδοση σύνθεσης της σημερινής κυβέρνησης συνασπισμού στη Σλοβακία, όπου ο σύντροφος Fico επιχειρεί να αρπάξει τις ψήφους του εθνικιστικού SNS και του λαϊκιστικού HZDS επικαλούμενος υποτιθέμενους ουγγρικούς κινδύνους. Με χαροποιεί που αναφέρω ότι αυτού του είδους η συμπεριφορά δεν ήταν δυνατή κατά τη διάρκεια της κυβέρνησης συνασπισμού υπό τον Mikuláš Dzurinda. Τότε, τρία κόμματα μέλη της Ομάδας του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες), συμπεριλαμβανομένου του κόμματος της μειονότητας, συνεργάστηκαν αποτελεσματικά, χωρίς να στρέφεται το ένα εναντίον του άλλου – και αυτός, ουσιαστικά, θα έπρεπε να είναι ο στόχος.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Συμφωνώ και εγώ με εκείνους οι οποίοι είπαν ότι οι άνθρωποι στη Σλοβακία ζούσαν ο ένας δίπλα στον άλλο πολύ ευτυχισμένα, έως ότου προέκυψε με κάποιο τρόπο αυτή η τεταμένη κατάσταση, η οποία διαταράσσει την ισορροπία και καθιστά τη συνύπαρξη δυσχερέστερη.

Επιτρέψτε μου να αναφέρω λίγα πράγματα για τη Σλοβακία σε σχέση με τον νόμο για τη γλώσσα, τα οποία δεν έχουν ακόμη ειπωθεί. Δεν επιθυμώ να επαναλάβω σημεία που έχουν ήδη θιχτεί. Η Σλοβακία, αφενός, θεωρεί εαυτή ως εθνικό κράτος, όταν γνωρίζουμε –όπως έχει ήδη συζητηθεί σήμερα– ότι ζει στη Σλοβακία μια ουγγρική κοινότητα που αριθμεί κατά προσέγγιση το 10% του πληθυσμού της χώρας, όπως ζουν και άλλες μειονότητες.

Ο νόμος για τη γλώσσα δημιουργεί ανισορροπία. Το πρόβλημα με τον νόμο αυτό δεν είναι μόνο ότι προστατεύει τη σλοβακική γλώσσα και όχι τις μειονοτικές γλώσσες τις οποίες άλλως θα έπρεπε να προστατεύει, όπως μπορεί να καταδείξει πολύ μεγάλος αριθμός θετικών παραδειγμάτων στην Ευρώπη. Είναι, μάλλον, το γεγονός ότι δεν αποτελεί συνεκτικό, ομοιόμορφο νόμο, ο οποίος προστατεύει τις μειονότητες, κάτι το οποίο είπαμε πολλές φορές ότι είναι αναγκαίο, ώστε να μην διαταραχθεί αυτή η ισορροπία. Ένα εξαιρετικό στοιχείο της σημερινής συζήτησης, που είναι πολύ σημαντικό, είναι ότι ακούσαμε πολλά θετικά παραδείγματα. Ελπίζω ειλικρινά ότι προς αυτήν την κατεύθυνση θα κινηθεί και η Σλοβακία από σήμερα και στο εξής.

László Tókes (PPE). – (HU) Békesség Istentől! Pace vou Boží pokoj s Vami! Peace to you from God! Στην πολυγλώσση Ευρώπη μας, επιθυμούσα να σας ευχηθώ ειρήνη στα ουγγρικά, στα ρουμανικά, στα σλοβακικά και στα αγγλικά. Είχα τη δυνατότητα να το κάνω αυτό στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, αλλά, σύμφωνα με τη σλοβακική νομοθεσία, κάτι τέτοιο θα ήταν επικίνδυνο να συμβεί χωρίς να παραβιάζεται ο εθνικός νόμος για τη γλώσσα. Σε ένα κράτος μέλος της ΕΕ, μπορεί να επιβληθεί πρόστιμο στους ανθρώπους, επειδή μιλούν γλώσσες εκτός της επίσημης γλώσσας, κάτι που συμπεριλαμβάνει τη χρήση μίας από τις επίσημες γλώσσες της Ευρώπης, της ουγγρικής. Αυτό είναι πραγματικό σκάνδαλο και ντροπή.

Ρίξτε μια ματιά στον χάρτη της Σλοβακίας που έχω εδώ μπροστά μου. Χάρη στη συμφωνία του Σένγκεν, τα σύνορα τα οποία χωρίζουν τη Σλοβακία από την Ουγγαρία έχουν καταργηθεί, όπως και το σιδηρούν παραπέτασμα. Η μετακομμουνιστική σλοβακική κυβέρνηση υψώνει, ωστόσο, νέα τείχη μεταξύ των ανθρώπων, γλωσσικά εμπόδια.

Θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε τον Πρόεδρο Jerzy Buzek για την αποστολή του στη Σλοβακία, που είχε σκοπό της την επίλυση αυτού του ζητήματος. Σε αυτό το θέμα δημοσίου συμφέροντος, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν πρέπει να υιοθετήσει τη βολική στάση, που στηρίζεται σε πλημμελή ενημέρωση, της μη παρέμβασης, αλλά να επιβάλει τους δικούς του κανονισμούς και απαιτήσεις, τους οποίους στηρίζει στον τομέα των ανθρώπινων, των μειονοτικών και των γλωσσικών δικαιωμάτων.

Katarína Neveďalová (S&D). – (SK) Ήθελα αρχικά να απαντήσω στον κ. Bokros, αλλά δεν μου δώσατε τον λόγο. Ήθελα να πω ότι αποδέχομαι πως το σλοβακικό κοινοβούλιο δεν μεταφράζει όλους τους νόμους στις μειονοτικές γλώσσες, εκ των οποίων, ειρήσθω εν παρόδω, υφίστανται 11 και όχι μόνο μία, και ότι, εκτός της ουγγρικής μειονότητας, με το μισό εκατομμύριο μέλη της, όσον αφορά το μέγεθός της, έχουμε και μια μειονότητα Ρομά μισού εκατομμυρίου, οι οποίοι δεν παραπονιούνται. Θα ήθελα να ρωτήσω εάν το ουγγρικό κοινοβούλιο μεταφράζει όλους τους νόμους στις μειονοτικές γλώσσες, και εάν υφίστανται τυχόν μεταφράσεις στη σλοβακική γλώσσα. Εκτιμώ, πάντως, πάρα πολύ το γεγονός ότι λάβατε την ευκαιρία να μιλήσετε στα σλοβακικά.

Κύριε Tókes, η Σλοβακία οικοδομεί γέφυρες –και με ενοχλεί σε μεγάλο βαθμό το γεγονός ότι πάντοτε αναφέρεστε σε αυτό– γέφυρες όμως πρέπει να οικοδομηθούν και από την άλλη πλευρά, την Ουγγαρία. Με ενοχλεί σε μεγάλο βαθμό το γεγονός ότι, ως νέα βουλευτής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, πρέπει συνεχώς να απαντώ σε ερωτήματα σχετικά με τις σλοβακο-ουγγρικές σχέσεις και δεν μπορώ να αντιμετωπίσω τα θέματα που πραγματικά με ενδιαφέρουν.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω τον Επίτροπο, καθώς αποτελώ μέλος της Επιτροπής Πολιτισμού και Παιδείας. Η δουλειά σας είναι πραγματικά εξαιρετική, όπως εξαιρετικό είναι το γεγονός ότι δυνάμεθα να χρησιμοποιούμε 23 ευρωπαϊκές γλώσσες, μία εκ των οποίων είναι η σλοβακική.

László Surján (PPE). – (HU) Διάβασα στον σλοβακικό Τύπο όσα είπε ήδη ο κ. Gallagher. Θα το δήλωνα, ως εκ τούτου, στον σλοβακικό Τύπο, εάν ήθελα να επισημάνω ότι η σημερινή σύγκρουση δεν μπορεί να παρουσιάζεται είτε ως σύγκρουση μεταξύ δύο κρατών είτε ως σύγκρουση μεταξύ δύο λαών. Υφίστανται προβλήματα με έναν συγκεκριμένο νόμο.

Με χαροποιεί που στηρίζω τον ισχυρισμό του κ. Swoboda ότι βαδίζουμε προς μια ειρηνική, ήρεμη κατεύθυνση, αναζητώντας διέξοδο. Αν μόνο δεν είχε πει ότι αυτός ο νόμος δεν παραβιάζει θεμελιώδη δικαιώματα. Για παράδειγμα, όταν απαγορεύεται σε μια μητέρα, που κρατά το χέρι του τετράχρονου παιδιού της στο νοσοκομείο κάποιας σλοβακικής πόλης, να το παρηγορεί στα ουγγρικά, όταν αυτό ανησυχεί σχετικά με την επέμβαση που πρόκειται να του κάνει ο ιατρός, δεν μπορούμε να πούμε ότι αυτό δεν παραβιάζει τα δικαιώματά τους. Ούτε μπορούμε να πούμε

ότι αυτό δεν περιέχεται στον νόμο. Το πρόβλημα έγκειται ακριβώς στην παρουσίαση του νόμου, ο οποίος απαγορεύει τέτοιου είδους επικοινωνία στα νοσοκομεία, όπου η συγγενική γλώσσα υποεκπροσωπείται.

Νομίζω ως εκ τούτου ότι υφίστανται πολύ σοβαρά προβλήματα με τον νόμο αυτό. Η Σλοβακία θέρισε ό,τι έσπειρε, ως αποτέλεσμα της ανάληψης της εξουσίας από ένα ακραίο κόμμα. Οι Ούγγροι, από την άλλη πλευρά, δεν έχουν αφανίσει τις μειονότητες τους, τις έχουν όμως διαχωρίσει.

Monika Smolková (S&D). – (SK) Πρέπει να διαμαρτυρηθώ εναντίον του προηγούμενου ομιλητή. Αυτά που ανέφερε είναι ασύστολα ψεύδη, παραποιήσεις και αναλήθειες. Θα ήθελα να σας ζητήσω, εντέλει, να μελετήσετε τον νόμο για τη γλώσσα, επειδή δεν μοιάζει με τον δικό σας νόμο για τη γλώσσα. Έχουμε άλλο, διαφορετικό νόμο για τη γλώσσα στη Σλοβακία, και μιλούμε εδώ σχετικά με δύο διαφορετικούς νόμους.

Η καταγωγή μου είναι από το Κοσίτσε, μια κοσμοπολίτικη πόλη 250 000 κατοίκων, συμπεριλαμβανομένων σημαντικών αριθμών Ούγγρων, Τσέχων, Ρουθηνίων, Ουκρανών, Ρομά και, βεβαίως, Σλοβάκων. Τέσσερα χρόνια πριν, οι ψηφοφόροι αποφάσισαν ότι, στην περιοχή του Κοσίτσε, η συμμαχία μεταξύ ημών –των σοσιαλδημοκρατών– και των εκπροσώπων της συγγενικής μειονότητας λειτουργούσε με μεγάλη επιτυχία. Θα ήθελα να αναφέρω, ως περιφερειακή εκπρόσωπος, ότι η συνεργασία μας είναι παροιμιώδης. Οι Ούγγροι και οι Σλοβάκοι ζουν ειρηνικά στην περιοχή μας, και κανείς δεν σκέφτεται να κακολογήσει ή να επιτεθεί στον άλλο λόγω εθνικότητας. Στην καθημερινή ζωή των ανθρώπων δεν υφίστανται διαφορές, ούτε υφίσταται πρόβλημα εθνικότητας σε μικτές περιοχές. Το λέω με κάθε σοβαρότητα. Εάν δεν είχαν προκαλέσει αυτό το ζήτημα άτομα σε υψηλό επίπεδο πολιτικής εκπροσώπησης ορισμένων κομμάτων, για τους δικούς τους λόγους, το ζήτημα της συγγενικής εθνικής μειονότητας δεν θα είχε εγερθεί στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, επειδή απλώς δεν υφίσταται.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Francesco Capotorti. Όταν τα Ηνωμένα Έθνη προετοίμαζαν τη σύμβαση η οποία αργότερα έγινε γνωστή ως «Σύμβαση για την πρόληψη και την καταστολή του εγκλήματος της γενοκτονίας», η γλωσσική και πολιτιστική γενοκτονία συζητείτο μαζί με τη φυσική γενοκτονία ως σοβαρό έγκλημα κατά της ανθρωπότητας.

Η γλωσσική γενοκτονία ορίστηκε –άρθρο 3, παράγραφος 1– το 1948 ως η απαγόρευση σε μια ομάδα της δυνατότητας χρήσης της γλώσσας της στην καθημερινή επαφή ή στο σχολείο, ή σε βιβλία που εκδίδονται και εκδόσεις που διανέμονται στη γλώσσα της ομάδας.

Σήμερα, δυστυχώς, η Σλοβακία δεν είναι η μοναδική τέτοιου είδους χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αποτελεί όμως το χαρακτηριστικότερο παράδειγμα γλωσσικής γενοκτονίας, εν ολίγοις διενεργείται γλωσσόκτονία σε μια χώρα της ΕΕ. Το γεγονός αυτό δεν πρέπει να μας χαροποιεί, διότι και η Ρουμανία, η Ελλάδα και η Γαλλία μπορούν να αναφερθούν μαζί με τη Σλοβακία υπό το ίδιο πρίσμα. Σας ευχαριστώ.

Leonard Orban, μέλος της Επιτροπής. – (RO) Θα ήθελα να ξεκινήσω εστιάζοντας στην ουσία της πολιτικής της πολυγλωσσίας, την οποία θελήσαμε να προωθήσουμε αυτήν την περίοδο. Θελήσαμε αφενός να έχουμε τη δυνατότητα να εγγυηθούμε σεβασμό και τιμή για κάθε γλώσσα που ομιλείται στην Ευρωπαϊκή Ένωση, είτε εννοούμε εθνικές, περιφερειακές ή μειονοτικές γλώσσες είτε γλώσσες οι οποίες ομιλούνται από πολίτες που έχουν έλθει από άλλες ηπείρους, και αφετέρου θελήσαμε να διασφαλίσουμε ότι αυτή η ανάδειξη της πολυμορφίας επιτυγχάνει τον κοινό στόχο που όλοι επιθυμούμε, δηλαδή τη διατήρηση και την παγίωση της ενότητας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εν ολίγοις της ενότητάς μας. Εννοούμε, αν θέλετε, την πιο άμεση εφαρμογή της αρχής της «ενότητας μέσα στην πολυμορφία». Στον λόγο μου αυτό, επίσης, δικαιολογημένα ακολουθώ τις παρατηρήσεις τις οποίες έκανε ο κ. Swoboda, ότι στις πράξεις μας πρέπει να αναζητούμε τα στοιχεία που μας ενώνουν και όχι που μας χωρίζουν.

Πρέπει να τρέφουμε σεβασμό για όλους, πρέπει όμως να διαθέτουμε και τη φρόνηση, ώστε να βρίσκουμε τους τρόπους να κατανοούμε ο ένας τον άλλο, να επικοινωνούμε και να μπορούμε να αλληλεπιδρούμε. Αυτός ακριβώς είναι ο λόγος που η πολυγλωσσία διαδραμάτισε και συνεχίζει να διαδραματίζει εξαιρετικά σημαντικό ρόλο στην ενδυνάμωση του διαπολιτισμικού διαλόγου. Χρειαζόμαστε τον διάλογο και δεν μπορούμε να τον επιτύχουμε χωρίς γλώσσες.

Είχα την ευκαιρία να επισκεφθώ όλα τα κράτη μέλη. Είχα επίσης την ευκαιρία να ταξιδέψω σε περιοχές και περιφέρειες όπου, δυστυχώς, υφίστανται ακόμη συζητήσεις και διαιωνίζονται οι διαφορές και όπου, δυστυχώς, οι γλώσσες καθίστανται, μερικές φορές, όμηροι κάποιων πολιτικών συμφερόντων που δεν εμπνέονται από την ενότητα της ΕΕ. Το φώναξα επίσης δυνατά και καθαρά: πρέπει να βρούμε λύσεις για να μπορέσουμε να επικοινωνήσουμε και να αλληλεπιδράσουμε. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο, όπως έχω ήδη πει, ακόμη και σε καταστάσεις όπου τα πράγματα μοιάζουν δυσκολότερο να γίνουν αποδεκτά, το να μαθαίνουμε και να μιλούμε τη γλώσσα των κοινοτήτων δίπλα στις οποίες ζούμε, μας προσφέρει σημαντικές λύσεις σε θέματα αλληλοκατανόησης. Σε καταστάσεις αυτού του είδους, ως εκ τούτου, και υπήρξαν αναρίθμητες τέτοιες περιπτώσεις, πιστεύω ότι μπορούμε να σημειώσουμε πρόοδο σε θέματα αλληλοκατανόησης.

Για παράδειγμα, η ικανότητα να ομιλεί κανείς τη γλώσσα της περιοχής όπου οι εκπρόσωποι των εθνικών μειονοτήτων αποτελούν την πλειοψηφία, η ικανότητα, δηλαδή, να ομιλεί κανείς τη γλώσσα αυτών των μειονοτήτων, καθώς και η ικανότητα των εθνικών μειονοτήτων να μιλούν τη γλώσσα του εθνικού κράτους, οικοδομεί γέφυρες και καθιερώνει σημεία κατανόησης τα οποία μπορούν να μας βοηθήσουν.

Επιθυμώ να κάνω λίγα σχόλια σχετικά με τις προσπάθειες που καταβάλλουμε, ώστε να μπορέσουμε να προσφέρουμε στήριξη σε όλες τις γλώσσες που ομιλούνται στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Χρηματοδοτούμε μεγάλο αριθμό σχεδίων τα οποία συνδέονται όχι μόνο με τις επίσημες γλώσσες αλλά και με πολυάριθμες περιφερειακές και μειονοτικές γλώσσες. Υφίστανται αναρίθμητα συγκεκριμένα παραδείγματα όπου η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στήριξε αφενός δίκτυα οργανισμών που σκοπεύουν να προωθήσουν τις περιφερειακές και μειονοτικές γλώσσες, όπως και τις λιγότερο ομιλούμενες γλώσσες στην Ευρωπαϊκή Ένωση γενικότερα. Χρηματοδοτούμε, εντούτοις, και σχέδια τα οποία συνδέονται με συγκεκριμένες μειονοτικές και περιφερειακές γλώσσες. Υφίστανται επίσης συγκεκριμένα παραδείγματα του τρόπου με τον οποίο στηρίζουμε αυτές τις γλώσσες. Όπως έχω πει και επιθυμώ να επαναλάβω, η στρατηγική για την πολυγλωσσία, η οποία εγκρίθηκε το 2008, έχει ως αντικείμενο όλες τις γλώσσες που ομιλούνται στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεν θέτουμε εμπόδια. Θεωρούμε καθεμιά από αυτές τις γλώσσες ως περιουσιακό στοιχείο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ως τμήμα, αν θέλετε, της πολιτιστικής κληρονομιάς την οποία κατέχουμε σήμερα στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Θα ήθελα επίσης να πω λίγα λόγια σχετικά με τις τροποποιήσεις οι οποίες έγιναν στη νομοθεσία για τη χρήση των σλοβακικών στη Σλοβακία, φυσικά. Μας χαροποιεί το γεγονός ότι αυτήν τη στιγμή λαμβάνουν χώρα συνομιλίες μεταξύ του ούγγρου και του σλοβάκου πρωθυπουργού σχετικά με τις επιλογές που θα τους επιτρέψουν να βρουν κοινές λύσεις, οι οποίες θα βασίζονται στην αλληλοκατανόηση. Από κοινοτική σκοπιά, επιθυμώ να τονίσω ότι, με δεδομένη την εξαιρετικά μεγάλη ευρύτητα του πεδίου εφαρμογής αυτού του νόμου, δεν είμαστε σήμερα σε θέση να αξιολογήσουμε όλες τις πιθανές επιπτώσεις της επιβολής του. Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο η εφαρμογή αυτής της νομοθεσίας είναι κρίσιμη, ιδιαίτερα ο τρόπος με τον οποίο εφαρμόζεται. Σε αυτό το σημείο, επιθυμώ να τονίσω ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα διεξαγάγει διεξοδικότατη ανάλυση, κατά την οποία θα εξετάσουμε λεπτομερώς τον τρόπο με τον οποίο πρόκειται να εφαρμοστεί η νομοθεσία.

Θα ήθελα να ολοκληρώσω τονίζοντας για μία ακόμα φορά ότι προσπαθούμε, στο πλαίσιο των σχετικά περιορισμένων εξουσιών που διαθέτουμε, να στηρίξουμε όλες τις γλώσσες που χρησιμοποιούνται στην Ευρωπαϊκή Ένωση, είτε είναι επίσημες είτε περιφερειακές ή μειονοτικές, όπως τα ουαλικά, για τα οποία διαθέτουμε συγκεκριμένα παραδείγματα του τρόπου με τον οποίο στηρίζουμε αυτήν τη γλώσσα, ή τα καταλανικά, προς τα οποία, παραδείγματός χάριν, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή προσπάθησε να πρωτοστρέψει ή να ελκύσει την προσοχή των ανθρώπων που χρησιμοποιούν αυτήν τη γλώσσα. Για παράδειγμα, διαθέτουμε εξαιρετικά λεπτομερείς δικτυακούς τόπους και πληροφορίες στα καταλανικά σχετικά με τις πολιτικές της Κοινότητας. Το ίδιο ισχύει για τα βασκικά και πολυάριθμες άλλες γλώσσες. Θέλω να τονίσω ότι οι προσπάθειες αυτές μάς επιτρέπουν να επιδεικνύουμε τον συγκεκριμένο τρόπο με τον οποίο επιθυμούμε να στηρίξουμε αυτήν την πολιτική, την οποία εγώ θεωρώ ως σημαντική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μια πολιτική η οποία αποτελεί ένα από τα θεμέλια για τη δημιουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Πρόεδρος. – Η συζήτηση έληξε.

Γραπτές δηλώσεις (άρθρο 149 του Κανονισμού)

Jim Higgins (PPE), γραπτώς. – (EN) Καλωσορίζω τη θετική στάση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και παραδέχομαι ότι έχει γίνει πρόοδος σε σχέση με την αναγνώριση των μειονοτικών γλωσσών. Πολλά, εντούτοις, πρέπει ακόμη να γίνουν, εάν επιθυμούμε να ανυψώσουμε τις μειονοτικές γλώσσες στο επίπεδο των επιφανών γλωσσών στην ΕΕ. Σήμερα, τα ιρλανδικά αποτελούν αντικείμενο διερμηνείας μόνο προς τα αγγλικά στην Ολομέλεια, και αναγκάστηκε να σταματήσω στα μισά ενός μονόλεπτου λόγου (και ενώ μιλούσα στα ιρλανδικά) και να επανέλθω στα αγγλικά λόγω της έλλειψης μεταφραστικών μέσων. Επαρκής κατάρτιση για ιρλανδούς μεταφραστές παρέχεται σήμερα μόνο από το Εθνικό Πανεπιστήμιο της Ιρλανδίας, το Γκάलगουεϊ (NUIG) και τις επαγγελματικές ενώσεις στην Ιρλανδία· ενώ αυτό σηματοδοτεί πρόοδο, καλώ την Επιτροπή να παράσχει περαιτέρω χρηματοδότηση για την ίδρυση και άλλων αναγνωρισμένων μαθημάτων μετάφρασης στην ιρλανδική – ώστε να υφίσταται επαρκής αριθμός ιρλανδών διερμηνέων που να επιτρέπει στα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα να προσφέρουν πλήρεις μεταφραστικές υπηρεσίες στην ιρλανδική, όπως ορίζεται στο άρθρο 146 του εσωτερικού κανονισμού του Κοινοβουλίου. Όπως είπατε και εσείς, «δεν μπορούμε να παγιώσουμε τον διαπολιτισμικό μας διάλογο χωρίς πολυγλωσσία», και η πολυγλωσσία δεν μπορεί να εδραιωθεί χωρίς επαρκή μέσα κατάρτισης.

Alajos Mészáros (PPE), γραπτώς. – (HU) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, ως Ούγγρος από τη Σλοβακία, δηλώνω ότι ο σλοβακικός νόμος για τη γλώσσα είναι κακός. Και δεν είναι κακός επειδή παραβιάζει το σύστημα αξιών της Ευρώπης, αλλά επειδή παρεμβάινει βίαια στο δικαίωμα πολλών εκατοντάδων χιλιάδων ελεύθερων ευρωπαίων

πολιτών να χρησιμοποιήσουν τη μητρική τους γλώσσα και περιορίζει την ελεύθερη άσκηση αυτού του δικαιώματος με απαράδεκτο τρόπο. Ο φόβος της τιμωρίας και η αοριστία στη διατύπωση του νόμου για τη γλώσσα καταλήγουν σε μια κατάσταση όπου οι πολίτες δεν τολμούν καν να χρησιμοποιήσουν τη μητρική τους γλώσσα σε μέρη όπου επιτρέπεται. Από την άλλη πλευρά, η χρήση των δύο γλωσσών έχει καταστεί υποχρεωτική, ακόμη και όταν είναι εντελώς αδικαιολόγητη.

Η σλοβακική κυβέρνηση, η οποία υιοθετεί και εθνικιστικά ιδεώδη, αιτιολόγησε τον νόμο για τη γλώσσα λέγοντας ότι έπρεπε να δημιουργήσει κάποια ισορροπία στις περιφέρειες της νότιας Σλοβακίας μεταξύ της χρήσης των σλοβακικών και των ουγγρικών. Όπως ειπώθηκε, σκοπός του είναι να δίνει το δικαίωμα στους Σλοβάκους που ζουν σε μια περιοχή όπου κατοικούν και Ούγγροι, να λαμβάνουν κάθε επίσημη πληροφορία στη δική τους γλώσσα. Εντούτοις, αυτό ισχύει αντίστροφα μόνο, εάν η αναλογία της μειονότητας είναι τουλάχιστον 20%. Τι ωραία ισορροπία! Και να σκεφτεί κανείς ότι όλα αυτά συμβαίνουν στην Ευρώπη του 21ου αιώνα.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), γραπτώς. – (RO) Οι μειονότητες προσθέτουν αξία σε ένα έθνος, εφόσον μπορούν να διατηρήσουν τις πολιτιστικές τους αξίες. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο είναι ιδιαίτερα σημαντικό να διατηρήσουμε τον πολιτισμό των μειονοτήτων. Από αυτήν την άποψη, πιστεύω ότι η Ρουμανία, το κράτος μέλος που εκπροσωπώ, έχει ένα από τα πλέον σύγχρονα νομικά συστήματα που προστατεύουν τις μειονότητες. Στη Ρουμανία, οι μειονότητες μπορούν να μιλήσουν στα δικαστήρια στη μητρική τους γλώσσα. Διαθέτουν σχολεία όπου η εκπαίδευση παρέχεται στη μητρική τους γλώσσα. Και οι 19 μειονότητες της Ρουμανίας εκπροσωπούνται στο Κοινοβούλιο. Σε περιοχές όπου οι μειονότητες ανέρχονται στο 20% του πληθυσμού, οι τοπικές αρχές πρέπει να συντάσσουν έγγραφα στη γλώσσα των μειονοτήτων. Όλες οι αποφάσεις εκδίδονται στα ρουμανικά αλλά και στη γλώσσα των μειονοτήτων της εκάστοτε περιοχής. Πιστεύω ότι η ρουμανική νομοθεσία σε αυτόν τον τομέα μπορεί να χρησιμεύσει ως υπόδειγμα καλής πρακτικής και ως ορόσημο κάθε φορά που αναφερόμαστε στα δικαιώματα των μειονοτήτων και στη χρήση της γλώσσας τους.

17. Κατάθεση εγγράφων: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

18. Ημερήσια διάταξη της επόμενης συνεδρίασης: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

19. Λήξη της συνεδρίασης

Πρόεδρος. – (Η συνεδρίαση λήγει στις 00.10)